Απόκρυφα

Πίνακας περιεχομένων

1st Esdras

Πρώτη Έσδρας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και ο Ιωσίας έκανε τη γιορτή του Πάσχα στην Ιερουσαλήμ προς τον Κύριό του, και πρόσφερε το Πάσχα τη δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα.
2 Έχοντας ορίσει τους ιερείς σύμφωνα με την καθημερινή τους πορεία, ντυμένοι με μακριά ενδύματα, στον ναό του Κυρίου.
3 Και μίλησε στους Λευίτες, τους αγίους λειτουργούς του Ισραήλ, να αγιαστούν στον Κύριο, για να βάλουν την ιερή κιβωτό του Κυρίου στον οίκο που είχε χτίσει ο βασιλιάς Σολομών, ο γιος του Δαβίδ:
4 Και είπε: Δεν θα φέρετε πια την κιβωτό στους ώμους σας· τώρα, λοιπόν, υπηρετήστε τον Κύριο τον Θεό σας, και υπηρετήστε τον λαό του τον Ισραήλ, και ετοιμάστε σας σύμφωνα με τις οικογένειες και τα συγγενή σας,
5 Όπως διέταξε ο Δαβίδ, ο βασιλιάς του Ισραήλ, και σύμφωνα με τη μεγαλοπρέπεια του γιου του Σολομώντα· και να στέκεστε στο ναό σύμφωνα με την αξιοπρέπεια των οικογενειών σας των Λευιτών, που διακονούν ενώπιον των αδελφών σας, των γιων Ισραήλ ,
6 Προσφέρετε το Πάσχα με τη σειρά, και ετοιμάστε τις θυσίες για τους αδελφούς σας, και τηρήστε το Πάσχα σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, που δόθηκε στον Μωυσή.
7 Και στον λαό που βρέθηκε εκεί, ο Ιωσίας έδωσε τριάντα χιλιάδες αρνιά και ερίφια, και τρεις χιλιάδες μοσχάρια· αυτά δόθηκαν από το επίδομα του βασιλιά, όπως υποσχέθηκε, στον λαό, στους ιερείς και στους Λευίτες.
8 Και ο Ελκίας, ο Ζαχαρίας και ο Σιέλος, οι διοικητές του ναού, έδωσαν στους ιερείς για το Πάσχα δύο χιλιάδες εξακόσια πρόβατα και τριακόσια μοσχάρια.
9 Και ο Ιεκωνίας, και ο Σαμαΐας, και ο αδελφός του Ναθαναήλ, και ο Ασσαβίας, και ο Οχιήλ και ο Ιοράμ, αρχηγοί χιλιάδων, έδωσαν στους Λευίτες για το Πάσχα πέντε χιλιάδες πρόβατα και επτακόσια μοσχάρια.
10 Και όταν έγιναν αυτά, οι ιερείς και οι Λευίτες, έχοντας τα άζυμα, στάθηκαν με πολύ ωραία σειρά, σύμφωνα με τους συγγενείς,
11 Και σύμφωνα με τις πολλές αξιοπρέπειες των πατέρων, ενώπιον του λαού, να προσφέρουν στον Κύριο, όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο του Μωυσή· και έτσι έκαναν το πρωί.
12 Και έψηναν το Πάσχα με φωτιά, όπως ωφελούνταν· όσο για τις θυσίες, τις έβρυναν σε χάλκινα δοχεία και τηγάνια με καλή γεύση,
13 Και τους έβαλε μπροστά σε όλο τον λαό· και μετά ετοίμασαν για τον εαυτό τους, και για τους ιερείς τους αδελφούς τους, τους γιους του Ααρών.
14 Διότι οι ιερείς πρόσφεραν το λίπος μέχρι τη νύχτα· και οι Λευίτες ετοίμασαν για τον εαυτό τους, και οι ιερείς οι αδελφοί τους, οι γιοι του Ααρών.
15 Και οι άγιοι ψάλτες, οι γιοι του Ασάφ, ήταν στη σειρά τους, σύμφωνα με τον διορισμό του Δαβίδ, με τον Ασάφ, τον Ζαχαρία και τον Ιηδουθούν, που ήταν από τη συνοδεία του βασιλιά.
16 Επιπλέον, οι αχθοφόροι ήταν σε κάθε πύλη. Δεν ήταν νόμιμο για κανέναν να φύγει από τη συνηθισμένη υπηρεσία του: γιατί οι αδελφοί τους οι Λευίτες ετοίμασαν γι' αυτούς.
17 Έτσι επιτελέστηκαν τα πράγματα που ανήκαν στις θυσίες του Κυρίου εκείνη την ημέρα, για να κάνουν το Πάσχα,
18 Και προσφέρετε θυσίες στο θυσιαστήριο του Κυρίου, σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά Ιωσία.
19 Και οι γιοι Ισραήλ που ήταν παρόντες έκαναν το Πάσχα εκείνη την ώρα και τη γιορτή του γλυκού ψωμιού επτά ημέρες.
20 Και τέτοιο Πάσχα δεν τελέστηκε στον Ισραήλ από την εποχή του προφήτη Σαμουήλ.
21 Ναι, όλοι οι βασιλιάδες του Ισραήλ δεν έκαναν τέτοιο Πάσχα όπως ο Ιωσίας, και οι ιερείς, και οι Λευίτες και οι Ιουδαίοι, που κρατούνταν με όλο τον Ισραήλ που βρέθηκαν να κατοικούν στην Ιερουσαλήμ.
22 Κατά το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ιωσία τελέστηκε αυτό το Πάσχα.
23 Και τα έργα ή Ιωσίας ήταν όρθια μπροστά στον Κύριό του με καρδιά γεμάτη ευσέβεια.
24 Όσο για τα πράγματα που συνέβησαν στην εποχή του, γράφτηκαν παλαιότερα, σχετικά με εκείνους που αμάρτησαν, και έκαναν πονηρά εναντίον του Κυρίου πάνω από όλους τους ανθρώπους και τα βασίλεια, και πώς τον λύπησαν πάρα πολύ, ώστε τα λόγια του Ο Κύριος ξεσηκώθηκε εναντίον του Ισραήλ.
25 Και μετά από όλες αυτές τις πράξεις του Ιωσία, συνέβη ότι ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, ήρθε για να κάνει πόλεμο στην Καρχαμίς στον Ευφράτη· και ο Ιωσίας βγήκε εναντίον του.
26 Αλλά ο βασιλιάς της Αιγύπτου έστειλε προς αυτόν, λέγοντας: Τι σχέση έχω με σένα, βασιλιά της Ιουδαίας;
27 Δεν είμαι απεσταλμένος από τον Κύριο τον Θεό εναντίον σου. γιατί ο πόλεμος μου είναι στον Ευφράτη: και τώρα ο Κύριος είναι μαζί μου, ναι, ο Κύριος είναι μαζί μου και με σπεύδει προς τα εμπρός: φύγετε από μένα και μην είστε εναντίον του Κυρίου.
28 Όμως ο Ιωσίας δεν απέσυρε το άρμα του από αυτόν, αλλά ανέλαβε να πολεμήσει μαζί του, όχι για τα λόγια του προφήτη Ιερεμίου που ειπώθηκαν από το στόμα του Κυρίου:
29 Αλλά πολέμησαν μαζί του στην πεδιάδα της Μαγιδδώ, και οι άρχοντες ήρθαν εναντίον του βασιλιά Ιωσία.
30 Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες του: Βγάλτε με από τη μάχη. γιατί είμαι πολύ αδύναμος. Και αμέσως οι υπηρέτες του τον πήραν έξω από τη μάχη.
31 Τότε ανέβηκε στο δεύτερο άρμα του. και μεταφέρθηκε πίσω στην Ιερουσαλήμ, πέθανε και θάφτηκε στον τάφο του πατέρα του.
32 Και σε όλο τον Ιουδαϊσμό θρήνησαν για τον Ιωσία, ναι, ο προφήτης Ιερεμύ θρήνησε για τον Ιωσία, και οι αρχηγοί με τις γυναίκες θρήνησαν γι' αυτόν μέχρι σήμερα: και αυτό δόθηκε για διάταγμα που πρέπει να γίνεται συνεχώς σε όλο το έθνος του Ισραήλ.
33 Αυτά είναι γραμμένα στο βιβλίο των ιστοριών των βασιλιάδων του Ιούδα, και σε όλες τις πράξεις που έκανε ο Ιωσίας, και τη δόξα του, και την κατανόησή του στο νόμο του Κυρίου, και όσα είχε κάνει πριν, και τα όσα απαγγέλλονται τώρα, αναφέρονται στο βιβλίο των βασιλιάδων του Ισραήλ και της Ιουδαίας.
34 Και ο λαός πήρε τον Ιωάχαζ, τον γιο του Ιωσία, και τον έκανε βασιλιά αντί του πατέρα του Ιωσία, όταν ήταν είκοσι τριών ετών.
35 Και βασίλεψε στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ τρεις μήνες· και τότε ο βασιλιάς της Αιγύπτου τον καθαίρεσε από το να βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ.
36 Και όρισε φόρο στη γη εκατό τάλαντα ασήμι και ένα τάλαντα χρυσό.
37 Και ο βασιλιάς της Αιγύπτου έκανε τον βασιλιά Ιωακείμ τον αδελφό του βασιλιά της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ.
38 Και έδεσε τον Ιωακείμ και τους ευγενείς· αλλά τον Ζαράκη τον αδερφό του, συνέλαβε και τον έβγαλε από την Αίγυπτο.
39 Είκοσι πέντε ετών ήταν ο Ιωακείμ όταν έγινε βασιλιάς στη γη της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ. και έκανε το κακό ενώπιον του Κυρίου.
40 Γι' αυτό, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, ανέβηκε εναντίον του, και τον έδεσε με μια αλυσίδα από ορείχαλκο και τον μετέφερε στη Βαβυλώνα.

41 Και ο Ναβουχοδονόσορ πήρε επίσης από τα ιερά σκεύη του Κυρίου, και τα πήρε και τα έβαλε στον δικό του ναό στη Βαβυλώνα.
42 Αλλά αυτά που είναι καταγεγραμμένα για αυτόν, και για την ακαθαρσία και την ασέβειά του, είναι γραμμένα στα χρονικά των βασιλιάδων.
43 Και στη θέση του βασίλεψε ο γιος του Ιωακείμ· έγινε βασιλιάς σε ηλικία δεκαοκτώ ετών.
44 Και βασίλευσε μόνο τρεις μήνες και δέκα ημέρες στην Ιερουσαλήμ. και έκανε το κακό ενώπιον του Κυρίου.
45 Μετά από ένα χρόνο λοιπόν ο Ναβουχοδονόσορ έστειλε και τον έφερε στη Βαβυλώνα με τα ιερά σκεύη του Κυρίου.
46 Και έκανε τον Σεδεχία βασιλιά της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ, όταν ήταν είκοσι ενός έτους. και βασίλεψε έντεκα χρόνια:
47 Και έκανε επίσης κακό στα μάτια του Κυρίου, και δεν νοιάστηκε για τα λόγια που του ειπώθηκαν από τον προφήτη Ιερεμία από το στόμα του Κυρίου.
48 Και αφού ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ τον έβαλε να ορκιστεί στο όνομα του Κυρίου, ορκίστηκε και επαναστάτησε. και σκληρύνοντας το λαιμό του, την καρδιά του, παρέβη τους νόμους του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ.
49 Και οι κυβερνήτες του λαού και των ιερέων έκαναν πολλά πράγματα ενάντια στους νόμους, και πέρασαν όλες τις μολύνσεις όλων των εθνών, και μόλυναν τον ναό του Κυρίου, που ήταν αγιασμένος στην Ιερουσαλήμ.
50 Ωστόσο, ο Θεός των πατέρων τους έστειλε μέσω του αγγελιοφόρου του για να τους καλέσει, επειδή τους γλίτωσε και τη σκηνή του.
51 Αλλά είχαν τους απεσταλμένους του σε χλευασμό. και, ιδού, όταν τους μίλησε ο Κύριος, έκαναν ένα άθλημα με τους προφήτες του:
52 Τόσο μακριά, που οργισμένος με τον λαό του για τη μεγάλη ασέβεια του, διέταξε τους βασιλιάδες των Χαλδαίων να έρθουν εναντίον τους.
53 Οι οποίοι σκότωσαν τους νέους τους με το σπαθί, ναι, ακόμη και μέσα στην πυξίδα του ιερού τους ναού, και δεν φύλαξαν ούτε νεαρό ούτε υπηρέτρια, γέροντα ούτε παιδί, ανάμεσά τους. γιατί τους παρέδωσε όλα στα χέρια τους.
54 Και πήραν όλα τα ιερά σκεύη του Κυρίου, μεγάλα και μικρά, με τα σκεύη της κιβωτού του Θεού, και τους θησαυρούς του βασιλιά, και τα μετέφεραν στη Βαβυλώνα.
55 Όσο για τον οίκο του Κυρίου, τον έκαψαν, και γκρέμισαν τα τείχη της Ιερουσαλήμ και έβαλαν φωτιά στους πύργους της.
56 Και όσον αφορά τα ένδοξα πράγματα της, δεν έπαυσαν ποτέ μέχρι να καταναλώσουν και να τα αφανίσουν όλα· και τον λαό που δεν σκοτώθηκε με το σπαθί, τον μετέφερε στη Βαβυλώνα.
57 Οι οποίοι έγιναν υπηρέτες αυτού και των παιδιών του, έως ότου βασίλευσαν οι Πέρσες, για να εκπληρώσουν τον λόγο του Κυρίου που ειπώθηκε από το στόμα του Ιερεμίου:
58 Έως ότου η γη απολαύσει τα σάββατά της, θα αναπαύεται όλο τον καιρό της ερήμωσής της, μέχρι την πλήρη θητεία των εβδομήντα ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Τον πρώτο χρόνο του Κύρου, του βασιλιά των Περσών, για να εκπληρωθεί ο λόγος του Κυρίου, που είχε υποσχεθεί με το στόμα του Ιερεμίου.
2 Ο Κύριος ανέστησε το πνεύμα του Κύρου, του βασιλιά των Περσών, και έκανε διακήρυξη σε όλο το βασίλειό του, και επίσης γράφοντας,
3 Λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύρος, ο βασιλιάς των Περσών. Ο Κύριος του Ισραήλ, ο ύψιστος Κύριος, με έκανε βασιλιά όλου του κόσμου,
4 Και με πρόσταξε να του χτίσω ένα σπίτι στην Ιερουσαλήμ στον Ιουδαϊσμό.
5 Εάν λοιπόν υπάρχει κάποιος από εσάς που είναι από τον λαό του, ας είναι ο Κύριος, ο Κύριός του, μαζί του, και ας ανέβει στην Ιερουσαλήμ που είναι στην Ιουδαία, και ας χτίσει τον οίκο του Κυρίου του Ισραήλ· είναι ο Κύριος που κατοικεί στην Ιερουσαλήμ.
6 Όποιος κατοικεί τότε στα γύρω μέρη, ας τον βοηθήσει, εκείνους, λέω, που είναι γείτονές του, με χρυσάφι και με ασήμι,
7 Με δώρα, με άλογα, και με βοοειδή, και άλλα πράγματα, που έχουν οριστεί με όρκο, για τον ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ.
8 Τότε σηκώθηκε ο αρχηγός των οικογενειών της Ιουδαίας και της φυλής του Βενιαμίν. και οι ιερείς, και οι Λευίτες, και όλοι εκείνοι των οποίων ο Κύριος είχε το μυαλό να ανέβουν και να χτίσουν έναν οίκο στον Κύριο στην Ιερουσαλήμ,
9 Και εκείνοι που κατοικούσαν γύρω τους, και τους βοήθησαν σε όλα με ασήμι και χρυσάφι, με άλογα και βοοειδή, και με πάρα πολλά δωρεάν δώρα μεγάλου αριθμού των οποίων τα μυαλά ήταν συγκινημένα σε αυτά.
10 Και ο βασιλιάς Κύρος έφερε έξω τα ιερά σκεύη, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ είχε πάρει από την Ιερουσαλήμ και είχε στήσει στον ναό των ειδώλων του.
11 Και όταν τους έφερε έξω ο Κύρος, ο βασιλιάς των Περσών, τους παρέδωσε στον Μιθριδάτη τον ταμία του.
12 Και από αυτόν παραδόθηκαν στον Σαναβασάρ, τον κυβερνήτη της Ιουδαίας.
13 Και αυτός ήταν ο αριθμός τους. Χίλια χρυσά κύπελλα, και χίλια από ασήμι, θυμιατήρια από ασήμι είκοσι εννέα, φιαλίδια από χρυσά τριάντα, και από ασήμι δύο χιλιάδες τετρακόσια δέκα, και άλλα χίλια σκεύη.
14 Έτσι όλα τα χρυσά και ασημένια σκεύη, που μεταφέρθηκαν, ήταν πέντε χιλιάδες τετρακόσια εξήντα εννέα.
15 Αυτούς τους έφερε πίσω ο Σαναβασάρ, μαζί με αυτούς από την αιχμαλωσία, από τη Βαβυλώνα στην Ιερουσαλήμ.
16 Αλλά στην εποχή του Αρτεξέρξη, βασιλιά των Περσών, ο Βέλεμος, και ο Μιθριδάτης, και ο Ταβέλλιος, και ο Ραθούμος, και ο Βελθέθμος, και ο Σεμέλλιος ο γραμματέας, μαζί με άλλους που είχαν εντολή μαζί τους, που κατοικούσαν στη Σαμάρεια και σε άλλα μέρη, του έγραψαν εναντίον Αυτοί που κατοικούσαν στην Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ ακολουθούν αυτές τις επιστολές.
17 Στον βασιλιά Αρτεξέρξη τον κύριό μας, τους δούλους σου, τον Ράθουμο τον παραμυθά, και τον Σεμέλλιο τον γραμματέα, και το υπόλοιπο συμβούλιο τους, και τους δικαστές που είναι στην Κελοσυρία και στη Φοινίκη.
18 Γνωρίστε τώρα τον κύριο βασιλιά, ότι οι Ιουδαίοι που ανεβαίνουν από εσάς σε εμάς, έρχονται στην Ιερουσαλήμ, αυτή η επαναστατημένη και πονηρή πόλη, χτίζουν τις αγορές και επισκευάζουν τα τείχη της και βάζουν τα θεμέλια της ναός.
19 Τώρα, αν αυτή η πόλη και τα τείχη της ξαναχτιστούν, όχι μόνο θα αρνηθούν να δώσουν φόρο, αλλά και θα επαναστατήσουν εναντίον των βασιλιάδων.
20 Και επειδή τα πράγματα που αφορούν τον ναό είναι τώρα στα χέρια μας, πιστεύουμε ότι πρέπει να μην παραμελήσουμε ένα τέτοιο θέμα,
21 Αλλά για να μιλήσω στον κύριό μας τον βασιλιά, με σκοπό να αναζητηθεί, αν είναι ευχαρίστησή σου, στα βιβλία των πατέρων σου:
22 Και θα βρεις στα χρονικά όσα είναι γραμμένα για αυτά, και θα καταλάβεις ότι εκείνη η πόλη ήταν επαναστατική, ενοχλώντας και τους βασιλιάδες και τις πόλεις:
23 Και ότι οι Ιουδαίοι ήταν επαναστάτες, και σήκωναν πάντα πολέμους μέσα τους. γι' αυτό και αυτή η πόλη ερημώθηκε.

24 Γι' αυτό τώρα σου δηλώνουμε, κύριε βασιλιά, ότι αν αυτή η πόλη ξαναχτιστεί και τα τείχη της ξαναχτιστούν, δεν θα έχεις πλέον πέρασμα στην Κελοσυρία και στη Φοινίκη.
25 Τότε ο βασιλιάς έγραψε ξανά στον Ράθουμο τον παραμυθά, στον Βελθέθμο, στον Σεμέλλιο τον γραμματέα, και στους υπόλοιπους που ήταν εντεταλμένοι, και κατοίκους στη Σαμάρεια και στη Συρία και στη Φοινίκη, με αυτόν τον τρόπο.
26 Διάβασα την επιστολή που μου στείλατε· γι' αυτό διέταξα να κάνω επιμελή έρευνα, και βρέθηκε ότι η πόλη εκείνη ασκούσε εξαρχής εναντίον βασιλιάδων.
27 Και οι άντρες που βρίσκονταν εκεί δόθηκαν σε εξέγερση και πόλεμο· και εκείνοι οι ισχυροί βασιλιάδες και οι θηριώδεις ήταν στην Ιερουσαλήμ, που βασίλευαν και απαιτούσαν φόρους στην Κελοσυρία και στη Φοινίκη.
28 Τώρα, λοιπόν, διέταξα να εμποδίσω αυτούς τους άνδρες να χτίσουν την πόλη, και προσέξτε να μην γίνει πια σε αυτήν.
29 Και ότι αυτοί οι πονηροί εργάτες δεν προχωρούν περαιτέρω στην ενόχληση των βασιλιάδων,
30 Τότε ο βασιλιάς Αρτεξέρξης διαβάζοντας τις επιστολές του, ο Ράθουμος και ο Σεμέλλιος ο γραμματέας, και οι υπόλοιποι που είχαν εντολή μαζί τους, πήγαιναν βιαστικά προς την Ιερουσαλήμ με στρατό ιππέων και πλήθος ανθρώπων στη μάχη, άρχισαν να εμποδίζουν τους οικοδόμους ; και η οικοδόμηση του ναού στην Ιερουσαλήμ σταμάτησε μέχρι το δεύτερο έτος της βασιλείας του βασιλιά των Περσών Δαρείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Τώρα, όταν βασίλευσε ο Δαρείος, έκανε μεγάλη γιορτή σε όλους τους υπηκόους του, και σε όλο το σπιτικό του, και σε όλους τους άρχοντες της Μηδίας και της Περσίας,
2 Και σε όλους τους κυβερνήτες και τους λοχαγούς και τους ανθυπολοχαγούς που ήταν κάτω από αυτόν, από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία, εκατόν είκοσι επτά επαρχιών.
3 Και όταν έφαγαν και ήπιαν, και χόρτασαν πήγαν σπίτι τους, τότε ο Δαρείος ο βασιλιάς μπήκε στο κρεβατοκάμαρά του, και κοιμήθηκε, και αμέσως μετά ξύπνησε.
4 Τότε τρεις νεαροί, που ήταν από τη φρουρά που φύλαγε το σώμα του βασιλιά, μίλησαν μεταξύ τους.
5 Ας πει ο καθένας μας μια φράση: αυτός που θα νικήσει και του οποίου η ποινή θα φανεί πιο σοφή από τους άλλους, ο βασιλιάς Δαρείος θα του δώσει μεγάλα δώρα και μεγάλα πράγματα ως ένδειξη νίκης:
6 Όπως, για να είναι ντυμένος με πορφύρα, να πίνει χρυσάφι και να κοιμάται πάνω σε χρυσό, και ένα άρμα με χαλινάρια από χρυσό, και μια κεφαλή από εκλεκτό λινό, και μια αλυσίδα στο λαιμό του.
7 Και θα καθίσει δίπλα στον Δαρείο λόγω της σοφίας του, και θα ονομαστεί Δαρείος ξάδερφός του.
8 Και τότε ο καθένας έγραψε την φράση του, τη σφράγισε και την έβαλε κάτω από το μαξιλάρι του βασιλιά Δαρείου.
9 Και είπε ότι, όταν ο βασιλιάς αναστηθεί, κάποιοι θα του δώσουν τα γραπτά· και από την πλευρά του οποίου ο βασιλιάς και οι τρεις πρίγκιπες της Περσίας θα κρίνουν ότι η ποινή του είναι η πιο σοφή, σε αυτόν θα δοθεί η νίκη, όπως ορίστηκε.
10 Ο πρώτος έγραψε: Το κρασί είναι το πιο δυνατό.
11 Ο δεύτερος έγραψε: Ο βασιλιάς είναι πιο δυνατός.
12 Ο τρίτος έγραψε: Οι γυναίκες είναι πιο δυνατές, αλλά πάνω απ' όλα η αλήθεια στερείται τη νίκη.
13 Και όταν σηκώθηκε ο βασιλιάς, πήραν τα γραπτά τους, και του τα παρέδωσαν, και έτσι τα διάβασε:
14 Και στέλνοντας κάλεσε όλους τους πρίγκιπες της Περσίας και της Μηδίας, και τους κυβερνήτες, και τους αρχηγούς, και τους ανθυπολοχαγούς, και τους αρχηγούς·
15 Και τον κάθισε στη βασιλική έδρα της κρίσεως. και τα γραπτά διαβάστηκαν μπροστά τους.
16 Και είπε: Φώναξε τους νέους και θα πουν τις δικές τους ποινές. Κάλεσαν λοιπόν και μπήκαν μέσα.
17 Και τους είπε: Δηλώστε μας το μυαλό σας σχετικά με τα γραπτά. Τότε άρχισε ο πρώτος, που είχε μιλήσει για τη δύναμη του κρασιού.
18 Και είπε έτσι, ω άντρες, πόσο ισχυρό είναι το κρασί! κάνει όλους όσους το πίνουν σε λάθος:
19 Κάνει το μυαλό του βασιλιά και του ορφανού να είναι όλα ένα. του δούλου και του ελεύθερου, του φτωχού και του πλουσίου:
20 Μετατρέπει επίσης κάθε σκέψη σε χαρά και ευφροσύνη, ώστε ο άνθρωπος να μην θυμάται ούτε θλίψη ούτε χρέος.
21 Και κάνει κάθε καρδιά πλούσια, ώστε ο άνθρωπος δεν θυμάται ούτε βασιλιά ούτε κυβερνήτη. και κάνει να λέμε τα πάντα με ταλέντα:
22 Και όταν είναι στα κύπελλα τους, ξεχνούν την αγάπη τους προς τους φίλους και τους αδελφούς, και λίγο μετά βγάζουν τα ξίφη τους.
23 Αλλά όταν είναι από το κρασί, δεν θυμούνται τι έκαναν.
24 Ω άντρες, δεν είναι το κρασί το πιο δυνατό, που επιβάλλει να κάνει έτσι; Και όταν το είπε, σιωπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Τότε ο δεύτερος, που είχε μιλήσει για τη δύναμη του βασιλιά, άρχισε να λέει:
2 Ω άντρες, δεν υπερέχουν σε δύναμη οι άνθρωποι που κυβερνούν τη θάλασσα και τη στεριά και όλα τα πράγματα που υπάρχουν σε αυτά;
3 Όμως, ο βασιλιάς είναι πιο ισχυρός: γιατί είναι κύριος όλων αυτών των πραγμάτων, και έχει εξουσία πάνω τους. και ό,τι τους διατάξει το κάνουν.
4 Αν τους πει να πολεμήσουν ο ένας εναντίον του άλλου, το κάνουν· αν τους στείλει εναντίον των εχθρών, πάνε και γκρεμίζουν βουνά τείχη και πύργους.
5 Σκοτώνουν και σκοτώνονται, και δεν παραβιάζουν την εντολή του βασιλιά· αν πάρουν τη νίκη, τα φέρνουν όλα στον βασιλιά, καθώς και τη λεία, όπως όλα τα άλλα.
6 Ομοίως για εκείνους που δεν είναι στρατιώτες, και δεν έχουν να κάνουν με πολέμους, αλλά χρησιμοποιούν κτηνοτροφία, όταν ξαναθερίσουν αυτό που έσπειραν, το φέρνουν στον βασιλιά και αναγκάζουν ο ένας τον άλλον να πληρώσουν φόρο στον βασιλιά.
7 Και όμως δεν είναι παρά ένας άνθρωπος: αν διατάξει να σκοτώσουν, σκοτώνουν. Αν διατάξει να αποταμιεύουν, αυτοί γλιτώνουν.
8 Αν δώσει εντολή να χτυπήσουν, χτυπούν. Αν διατάξει να γίνει έρημος, ερημώνουν. αν δώσει εντολή να χτίσουν, χτίζουν?
9 Αν δώσει εντολή να κόψουν, κόβουν. αν δώσει εντολή να φυτέψουν, φυτεύουν.
10 Έτσι, όλος ο λαός του και τα στρατεύματά του τον υπακούν· επιπλέον, ξαπλώνει, τρώει και πίνει, και αναπαύεται.
11 Και αυτοί να αγρυπνούν γύρω του, και να μην αναχωρεί κανείς και να κάνει τη δουλειά του, ούτε να τον παρακούει σε τίποτα.
12 Ω άντρες, πώς δεν θα έπρεπε ο βασιλιάς να είναι πιο δυνατός, όταν τον υπακούουν με τέτοιο τρόπο; Και κράτησε τη γλώσσα του.
13 Τότε ο τρίτος, που είχε μιλήσει για γυναίκες και για την αλήθεια, (αυτός ήταν ο Ζοροβάβελ) άρχισε να μιλάει.
14 Ω άντρες, δεν είναι ο μεγάλος βασιλιάς, ούτε το πλήθος των ανθρώπων, ούτε το κρασί, που υπερέχει. ποιος είναι τότε αυτός που τους κυβερνά ή έχει την κυριαρχία πάνω τους; δεν είναι γυναίκες;

15 Γυναίκες έφεραν τον βασιλιά και όλο τον λαό που κυβερνά από θάλασσα και στεριά.
16 Και από αυτούς ήρθαν· και έθρεψαν αυτούς που φύτεψαν τα αμπέλια, από όπου έρχεται το κρασί.
17 Και αυτά κάνουν ενδύματα για άνδρες. Αυτά φέρνουν δόξα στους ανθρώπους. και χωρίς γυναίκες δεν μπορούν να είναι οι άντρες.
18 Ναι, και αν οι άντρες έχουν συγκεντρώσει χρυσό και ασήμι, ή οτιδήποτε άλλο καλό πράγμα, δεν αγαπούν μια γυναίκα που είναι ωραία στην εύνοια και την ομορφιά;
19 Και αφήνοντας όλα αυτά τα πράγματα να φύγουν, δεν ξεκοιλιάζουν, και με το στόμα ανοιχτό δεν καρφώνουν τα μάτια τους γρήγορα πάνω της; Και δεν έχουν όλοι την επιθυμία περισσότερο από ασήμι ή χρυσό, ή οτιδήποτε άλλο καλό;
20 Ο άντρας αφήνει τον πατέρα του που τον μεγάλωσε, και την πατρίδα του, και προσκολλάται στη γυναίκα του.
21 Κολλάει να μην περάσει τη ζωή του με τη γυναίκα του. και δεν θυμάται ούτε πατέρα, ούτε μητέρα, ούτε πατρίδα.
22 Και από αυτό πρέπει να ξέρετε ότι οι γυναίκες κυριαρχούν πάνω σας: δεν εργάζεστε και δεν κοπιάζετε και δεν δίνετε και τα φέρνετε όλα στη γυναίκα;
23 Ναι, ένας άνθρωπος παίρνει το σπαθί του και πηγαίνει για να ληστέψει και να κλέψει, να πλεύσει στη θάλασσα και στα ποτάμια.
24 Και κοιτάζει ένα λιοντάρι, και πηγαίνει στο σκοτάδι. και όταν έχει κλέψει, χαλάσει και ληστέψει, το φέρνει στην αγάπη του.
25 Γι' αυτό ο άντρας αγαπά τη γυναίκα του καλύτερα από τον πατέρα ή τη μητέρα.
26 Ναι, υπάρχουν πολλοί που έχουν ξεμείνει από το μυαλό τους για τις γυναίκες και γίνονται υπηρέτες για χάρη τους.
27 Πολλοί επίσης χάθηκαν, έχουν πλανηθεί και αμάρτησαν, για τις γυναίκες.
28 Και τώρα δεν με πιστεύετε; δεν είναι ο βασιλιάς μεγάλος στην εξουσία του; δεν φοβούνται όλες οι περιοχές να τον αγγίξουν;
29 Κι όμως είδα αυτόν και την Απάμε την παλλακίδα του βασιλιά, την κόρη του αξιοθαύμαστου Βαρτάκου, να κάθεται στα δεξιά του βασιλιά,
30 Και πήρε το στέμμα από το κεφάλι του βασιλιά και το έβαλε στο κεφάλι της. χτύπησε και τον βασιλιά με το αριστερό της χέρι.
31 Κι όμως, για όλα αυτά, ο βασιλιάς κοίταξε και την κοίταξε με ανοιχτό το στόμα· αν γελούσε μαζί του, γέλασε κι εκείνος· αλλά αν τον δυσαρεστούσε, ο βασιλιάς δεν μπορούσε να κολακέψει, για να συμφιλιωθεί μαζί του πάλι.
32 Ω άντρες, πώς μπορεί να μην είναι δυνατές οι γυναίκες, αφού έτσι κάνουν;
33 Τότε ο βασιλιάς και οι πρίγκιπες κοιτάχτηκαν ο ένας πάνω στον άλλο· έτσι άρχισε να μιλάει για την αλήθεια.
34 Ω άντρες, δεν είναι δυνατές οι γυναίκες; μεγάλη είναι η γη, ψηλά ο ουρανός, γρήγορος είναι ο ήλιος στην πορεία του, γιατί περικυκλώνει τους ουρανούς ολόγυρα, και ξαναφέρνει την πορεία του στον τόπο του σε μια μέρα.
35 Δεν είναι μεγάλος αυτός που τα κάνει αυτά; άρα μεγάλη είναι η αλήθεια, και ισχυρότερη από όλα τα πράγματα.
36 Όλη η γη κράζει πάνω στην αλήθεια, και ο ουρανός την ευλογεί· όλα τα έργα τρέμουν και τρέμουν πάνω της, και μαζί της δεν υπάρχει κάτι άδικο.
37 Το κρασί είναι πονηρό, ο βασιλιάς είναι πονηρός, οι γυναίκες είναι πονηρές, όλα τα παιδιά των ανθρώπων είναι πονηρά, και τέτοια είναι όλα τα πονηρά έργα τους. και δεν υπάρχει αλήθεια σε αυτά. στην αδικία τους και αυτοί θα χαθούν.
38 Όσο για την αλήθεια, αντέχει και είναι πάντα δυνατή. ζει και κατακτά για πάντα.
39 Μαζί της δεν υπάρχει αποδοχή προσώπων ή ανταμοιβών. Αλλά κάνει τα πράγματα που είναι δίκαια, και απέχει από όλα τα άδικα και πονηρά πράγματα. και σε όλους τους άντρες αρέσουν τα έργα της.
40 Ούτε στην κρίση της υπάρχει αδικία. και αυτή είναι η δύναμη, το βασίλειο, η δύναμη και το μεγαλείο, όλων των αιώνων. Ευλογητός ο Θεός της αλήθειας.
41 Και με αυτό σιωπούσε. Και όλος ο λαός τότε φώναξε, και είπε: Μεγάλη είναι η αλήθεια, και πανίσχυρη πάνω από όλα.
42 Τότε ο βασιλιάς του είπε: Ζήτα τι θέλεις περισσότερο από αυτό που ορίζεται στη γραφή, και θα σου το δώσουμε, γιατί είσαι σοφότερος. και θα καθίσεις δίπλα μου και θα σε λένε ξαδέρφη μου.
43 Τότε είπε στον βασιλιά: Θυμήσου το τάμα σου, που ορκίστηκες να οικοδομήσεις την Ιερουσαλήμ, την ημέρα που ήρθες στο βασίλειό σου,
44 Και να στείλει όλα τα σκάφη που αφαιρέθηκαν από την Ιερουσαλήμ, τα οποία ο Κύρος χώρισε, όταν ορκίστηκε να καταστρέψει τη Βαβυλώνα, και να τα στείλει ξανά εκεί.
45 Επίσης, ορκίστηκες να οικοδομήσεις τον ναό, τον οποίο έκαψαν οι Εδωμίτες όταν η Ιουδαία ερήμωσε από τους Χαλδαίους.
46 Και τώρα, κύριε βασιλιά, αυτό είναι αυτό που ζητώ, και που επιθυμώ από σένα, και αυτή είναι η αρχοντική φιλελευθερία που εκπορεύεται από τον εαυτό σου: επιθυμώ λοιπόν να εκπληρώσεις τον όρκο, την εκτέλεσή του με το δικό σου στόμα έχεις ορκιστεί στον Βασιλιά των ουρανών.
47 Τότε ο Δαρείος ο βασιλιάς σηκώθηκε, και τον φίλησε, και του έγραψε γράμματα σε όλους τους ταμίας και τους υπολοχαγούς και τους καπετάνιους και τους κυβερνήτες, ώστε να μεταφέρουν με ασφάλεια στο δρόμο τους και αυτόν και όλους εκείνους που ανεβαίνουν μαζί του για να χτίσουν την Ιερουσαλήμ. .
48 Έγραψε επίσης επιστολές στους ανθυπολοχαγούς που ήταν στην Κελοσυρία και στη Φοινίκη, και σε αυτούς στον Λίβανο, να φέρουν ξύλα κέδρου από τον Λίβανο στην Ιερουσαλήμ, και να χτίσουν την πόλη μαζί του.
49 Επιπλέον, έγραψε για όλους τους Ιουδαίους που βγήκαν από το βασίλειό του στον Ιουδαϊσμό, σχετικά με την ελευθερία τους, ότι κανένας αξιωματικός, κανένας ηγεμόνας, κανένας ανθυπολοχαγός, ούτε ταμίας, δεν πρέπει να μπαίνει βίαια στις πόρτες τους.
50 Και ότι όλη η χώρα που κατέχουν πρέπει να είναι ελεύθερη χωρίς φόρο. και να παραδώσουν οι Εδωμίτες τα χωριά των Ιουδαίων που τότε κατείχαν:
51 Ναι, ότι πρέπει να δίνονται είκοσι τάλαντα ετησίως για την οικοδόμηση του ναού, μέχρι τη στιγμή που χτίστηκε.
52 Και άλλα δέκα τάλαντα ετησίως, για να διατηρούν τα ολοκαυτώματα στο θυσιαστήριο κάθε μέρα, όπως είχαν εντολή να προσφέρουν δεκαεπτά:
53 Και όλοι όσοι πήγαν από τη Βαβυλώνα για να χτίσουν την πόλη να έχουν ελεύθερη ελευθερία, όπως και οι απόγονοί τους, και όλοι οι ιερείς που έφυγαν.
54 Έγραψε επίσης σχετικά. τις κατηγορίες και τα άμφια των ιερέων στα οποία διακονούν.
55 Και το ίδιο για τις επιταγές των Λευιτών, για να τους δοθούν μέχρι την ημέρα που τελείωσε ο οίκος, και οικοδομήθηκε η Ιερουσαλήμ.
56 Και διέταξε να δοθούν σε όσους κρατούσαν την πόλη συντάξεις και μισθούς.
57 Έστειλε και όλα τα σκεύη από τη Βαβυλώνα, που είχε ξεχωρίσει ο Κύρος. Και όλα όσα ο Κύρος είχε δώσει στην εντολή, τα ίδια πρόσταξε και αυτός να κάνει, και έστειλε στην Ιερουσαλήμ.

58 Και όταν αυτός ο νέος βγήκε έξω, σήκωσε το πρόσωπό του στον ουρανό προς την Ιερουσαλήμ, και ύμνησε τον βασιλιά των ουρανών·
59 Και είπε: Από σένα έρχεται η νίκη, από εσένα η σοφία, και δική σου είναι η δόξα, και εγώ είμαι ο δούλος σου.
60 Ευλογημένη είσαι, που μου έδωσες σοφία· επειδή, σε ευχαριστώ, Κύριε των πατέρων μας.
61 Και έτσι πήρε τα γράμματα, και βγήκε, και ήρθε στη Βαβυλώνα, και το είπε σε όλους τους αδελφούς του.
62 Και ύμνησαν τον Θεό των πατέρων τους, επειδή τους είχε δώσει ελευθερία και ελευθερία
63 για να ανέβουν και να οικοδομήσουν την Ιερουσαλήμ, και τον ναό που λέγεται με το όνομά του· και γλέντισαν με όργανα μουσικής και ευφροσύνης επτά ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Μετά από αυτό ήταν οι κύριοι άνδρες των οικογενειών που επιλέχθηκαν σύμφωνα με τις φυλές τους, για να ανέβουν με τις γυναίκες και τους γιους και τις κόρες τους, με τους υπηρέτες και τις υπηρέτριές τους, και τα κτήνη τους.
2 Και ο Δαρείος έστειλε μαζί τους χίλιους ιππείς, μέχρις ότου τους έφεραν πίσω στην Ιερουσαλήμ με ασφάλεια, και με μουσικά όργανα τάμπρες και αυλούς.
3 Και έπαιξαν όλοι οι αδελφοί τους, και τους έβαλε να ανέβουν μαζί τους.
4 Και αυτά είναι τα ονόματα των ανδρών που ανέβηκαν, σύμφωνα με τις οικογένειές τους μεταξύ των φυλών τους, σύμφωνα με τα πολλά κεφάλια τους.
5 Οι ιερείς, οι γιοι του Φινές, του γιου του Ααρών: ο Ιησούς ο γιος του Ιωσέντεκ, ο γιος του Σαράγια, και ο Ιωακείμ ο γιος του Ζοροβάβελ, ο γιος του Σαλαθιήλ, από τον οίκο του Δαβίδ, από τη συγγένεια των Φαρών, η φυλή του Ιούδα.
6 Ο οποίος είπε σοφές προτάσεις ενώπιον του Δαρείου, του βασιλιά της Περσίας, το δεύτερο έτος της βασιλείας του, τον μήνα Νισάν, που είναι ο πρώτος μήνας.
7 Και αυτοί είναι οι Ιουδαίοι που ανέβηκαν από την αιχμαλωσία, όπου κατοικούσαν ως ξένοι, τους οποίους ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, είχε μεταφέρει στη Βαβυλώνα.
8 Και επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, και στα άλλα μέρη του Ιουδαϊσμού, ο καθένας στη δική του πόλη, που ήρθε με τον Ζοροβάβελ, με τον Ιησού, τον Νεεμία και τον Ζαχαρία, και τον Ρησαΐα, τον Ενένιο, τον Μαρδόχειο. Ο Beelsarus, ο Aspharasus, ο Reelius, ο Roimus και ο Baana, οι οδηγοί τους.
9 Ο αριθμός αυτών του έθνους, και οι διοικητές τους, γιοι του Φώρου, δύο χιλιάδες εκατόν εβδομήντα δύο· οι γιοι του Σαφάτ, τετρακόσιοι εβδομήντα δύο:
10 Οι γιοι του Άρη, επτακόσιοι πενήντα έξι:
11 Οι γιοι του Φαάθ Μωάβ, δύο χιλιάδες οκτακόσιοι δώδεκα:
12 Οι γιοι του Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήντα τέσσερις· οι γιοι του Ζαθούλ, εννιακόσιοι σαράντα πέντε· οι γιοι του Κόρβη, επτακόσιοι πέντε· οι γιοι του Βανί, εξακόσιοι σαράντα οκτώ·
13 Οι γιοι του Βεβαΐ, εξακόσιοι είκοσι τρεις· οι γιοι του Σαδά, τρεις χιλιάδες διακόσιοι είκοσι δύο·
14 Οι γιοι του Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήντα επτά· οι γιοι του Μπαγόι, δύο χιλιάδες εξήντα έξι· οι γιοι του Αδίν, τετρακόσιοι πενήντα τέσσερις·
15 Οι γιοι του Ατερέζια, ενενήντα δύο: οι γιοι του Σεϊλάν και του Αζέτας εξήντα επτά: οι γιοι του Αζουράν, τετρακόσιοι τριάντα δύο.
16 Οι γιοι του Ανανία, εκατόν ένας· οι γιοι του Αρώμ, τριάντα δύο· και οι γιοι του Βασά, τριακόσιοι είκοσι τρεις· οι γιοι του Αζεφουρίθ, εκατόν δύο·
17 Οι γιοι του Μέτρου, τρεις χιλιάδες πέντε· οι γιοι του Βηθλομώντα, εκατόν είκοσι τρεις.
18 Αυτοί από τη Νετοφά, πενήντα πέντε· αυτοί από την Αναθώθ, εκατόν πενήντα οκτώ· αυτοί από τη Βηθσάμο, σαράντα δύο.
19 Αυτοί του Κιριαθιρίου, είκοσι πέντε· αυτοί από την Καφίρα και τη Βερόθ, επτακόσιοι σαράντα τρεις· αυτοί από τον Πείρα, επτακόσιοι.
20 Αυτοί από τον Χαδία και τον Αμμιδό, τετρακόσιοι είκοσι δύο· αυτοί από την Κιράμα και τη Γάβδη, εξακόσιοι είκοσι ένας.
21 Αυτοί του Μακαλόν, εκατόν είκοσι δύο: αυτοί του Βετόλιου, πενήντα δύο: οι γιοι του Νεφίς, εκατόν πενήντα έξι:
22 Οι γιοι του Καλαμολάλου και του Όνους, επτακόσιοι είκοσι πέντε· οι γιοι του Ιερεχού, διακόσιοι σαράντα πέντε·
23 Οι γιοι του Άννα, τρεις χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα.
24 Οι ιερείς: οι γιοι του Τζεντού, του γιου του Ιησού από τους γιους του Σανασίμπ, εννιακόσιοι εβδομήντα δύο· οι γιοι του Μερούθ, χίλιοι πενήντα δύο·
25 Οι γιοι του Φασαρών, χίλιοι σαράντα επτά· οι γιοι του Κάρμη, χίλια δεκαεπτά.
26 Οι Λευίτες: οι γιοι του Ιεσουή, και του Καδμιήλ, και του Μπανούας, και του Σουδίας, εβδομήντα τέσσερις.
27 Οι άγιοι ψάλτες: οι γιοι του Ασάφ, εκατόν είκοσι οκτώ.
28 Οι αχθοφόροι: οι γιοι του Σαλούμ, οι γιοι του Ιατάλ, οι γιοι του Ταλμών, οι γιοι του Δακόμπι, οι γιοι του Τέτα, οι γιοι του Σάμι, και όλοι εκατόν τριάντα εννέα.
29 Οι υπηρέτες του ναού: οι γιοι του Ησαύ, οι γιοι της Ασίφα, οι γιοι του Ταβαώθ, οι γιοι του Κήρα, οι γιοι του Σουδ, οι γιοι του Φαλέα, οι γιοι του Λαβανά, οι γιοι της Γράβα,
30 Οι γιοι του Acua, οι γιοι της Uta, οι γιοι του Cetab, οι γιοι του Agaba, οι γιοι του Subai, οι γιοι του Anan, οι γιοι του Cathua, οι γιοι του Geddur,
31 Οι γιοι του Άιρου, οι γιοι του Νταϊσάν, οι γιοι του Νοέμβα, οι γιοι του Χασεβά, οι γιοι της Γαζέρα, οι γιοι του Αζία, οι γιοι του Φινές, οι γιοι του Αζαρέ, οι γιοι του Μπαστάι, οι γιοι του Ασανά , οι γιοι του Meani, οι γιοι του Naphisi, οι γιοι του Acub, οι γιοι του Acipha, οι γιοι του Assur, οι γιοι του Pharacim, οι γιοι του Basaloth,
32 Οι γιοι του Μήδα, οι γιοι του Κουθά, οι γιοι του Χαρέα, οι γιοι του Χάρκου, οι γιοι του Ασερέρ, οι γιοι του Θωμόι, οι γιοι του Νασίθ, οι γιοι της Ατίφα.
33 Οι γιοι των υπηρετών του Σολομώντα: οι γιοι του Αζαφιών, οι γιοι του Φαρίρα, οι γιοι του Ιεέλι, οι γιοι του Λοζόν, οι γιοι του Ισραήλ, οι γιοι του Σαφέθ,
34 Οι γιοι της Αγίας, οι γιοι του Φαρακάρεθ, οι γιοι του Σαβί, οι γιοι του Σαρώθι, οι γιοι του Μασίας, οι γιοι του Γαρ, οι γιοι του Ανδούς, οι γιοι του Σούμπα, οι γιοι του Αφέρρα, οι γιοι του Μπαρόδης , οι γιοι του Σαμπάτ, οι γιοι του Αλλόμ.
35 Όλοι οι λειτουργοί του ναού και οι γιοι των δούλων του Σολομώντα ήταν τριακόσιοι εβδομήντα δύο.
36 Αυτοί ήρθαν από τη Θερμελέθ και τη Θελέρσα, τον Χαρααθαλάρ που τους οδηγούσε και το Άαλαρ.
37 Ούτε μπόρεσαν να δείξουν τις οικογένειές τους ούτε το απόθεμά τους πώς ήταν από τον Ισραήλ: οι γιοι του Λαδάν, του γιου του Μπαν, οι γιοι του Νεκοδάν, εξακόσιοι πενήντα δύο.
38 Και από τους ιερείς που σφετερίστηκαν το αξίωμα της ιεροσύνης και δεν βρέθηκαν: οι γιοι του Οβδία, οι γιοι του Ακώζ, οι γιοι του Άδδου, που παντρεύτηκε την Αυγία, μια από τις κόρες του Βαρζέλου, και πήρε το όνομά του.
39 Και όταν αναζητήθηκε η περιγραφή του συγγενούς αυτών των ανδρών στο μητρώο, και δεν βρέθηκε, αφαιρέθηκαν από την εκτέλεση του αξιώματος της ιεροσύνης:

40 Διότι είπαν προς αυτούς ο Νεεμίας και ο Αθαρίας, ότι δεν πρέπει να μετέχουν των αγίων, έως ότου σηκωθεί ένας αρχιερέας ντυμένος με διδαχή και αλήθεια.
41 Έτσι, του Ισραήλ, από δώδεκα ετών και άνω, ήταν όλοι σε αριθμό σαράντα χιλιάδες, εκτός από υπηρέτες και υπηρέτριες δύο χιλιάδες τριακόσιες εξήντα.
42 Οι υπηρέτες και οι υπηρέτριές τους ήταν επτά χιλιάδες τριακόσιοι σαράντα επτά· οι τραγουδιστές και οι τραγουδίστριες διακόσιοι σαράντα πέντε.
43 Τετρακόσιες τριάντα πέντε καμήλες, επτά χιλιάδες τριάντα έξι άλογα, διακόσια σαράντα πέντε μουλάρια, πέντε χιλιάδες πεντακόσια είκοσι πέντε θηρία που χρησιμοποιούνται για τον ζυγό.
44 Και μερικοί από τους αρχηγούς των οικογενειών τους, όταν ήρθαν στον ναό του Θεού που είναι στην Ιερουσαλήμ, ορκίστηκαν να στήσουν ξανά το σπίτι στη θέση του, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους,
45 Και να δώσω στο ιερό θησαυροφυλάκιο των έργων χίλιες λίρες χρυσού, πέντε χιλιάδες ασήμι και εκατό ιερατικά άμφια.
46 Και έτσι κατοικούσαν οι ιερείς και οι Λευίτες και ο λαός στην Ιερουσαλήμ, και στην εξοχή, και οι ψάλτες και οι θυρωροί. και όλο το Ισραήλ στα χωριά τους.
47 Όταν όμως πλησίασε ο έβδομος μήνας, και όταν οι γιοι Ισραήλ ήταν ο καθένας στη θέση του, ήρθαν όλοι μαζί με μια συγκατάθεση στο ανοιχτό μέρος της πρώτης πύλης που είναι προς τα ανατολικά.
48 Τότε σηκώθηκαν ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσέντεκ, και οι αδελφοί του οι ιερείς και ο Ζοροβάβελ, ο γιος του Σαλαθιήλ, και οι αδελφοί του, και ετοίμασαν το θυσιαστήριο του Θεού του Ισραήλ,
49 Να προσφέρει ολοκαυτώματα πάνω του, όπως ρητώς διατάσσεται στο βιβλίο του Μωυσή, του ανθρώπου του Θεού.
50 Και μαζεύτηκαν μαζί τους από τα άλλα έθνη της γης, και έστησαν το θυσιαστήριο στον δικό του τόπο, επειδή όλα τα έθνη της γης ήταν εχθρικά μαζί τους και τους καταπίεζαν. και πρόσφεραν θυσίες ανάλογα με την ώρα και ολοκαυτώματα στον Κύριο πρωί και βράδυ.
51 Και τελούσαν τη γιορτή των Σκηνών, όπως ορίζει ο νόμος, και πρόσφεραν θυσίες καθημερινά, όπως γινόταν.
52 Και μετά από αυτό, οι συνεχείς προσφορές και η θυσία των Σαββάτων και των νέων σελήνων και όλων των ιερών εορτών.
53 Και όλοι όσοι είχαν κάνει όρκο στον Θεό άρχισαν να προσφέρουν θυσίες στον Θεό από την πρώτη ημέρα του έβδομου μήνα, αν και ο ναός του Κυρίου δεν είχε ακόμη χτιστεί.
54 Και έδωσαν στους κτίστες και τους ξυλουργούς χρήματα, κρέας και ποτό, με χαρά.
55 Και σε αυτούς από τη Σιδώνα και την Τύρο έδωσαν αμάξια, για να φέρουν κέδρους από τον Λίβανο, τους οποίους έπρεπε να φέρουν με άρματα στο λιμάνι της Ιόππης, όπως τους πρόσταξε ο Κύρος, ο βασιλιάς των Περσών.
56 Και τον δεύτερο χρόνο και τον δεύτερο μήνα μετά την έλευση του στον ναό του Θεού στην Ιερουσαλήμ άρχισαν ο Ζοροβάβελ, ο γιος του Σαλαθιήλ, και ο Ιησούς ο γιος του Ιωσέντεκ, και οι αδελφοί τους, και οι ιερείς, και οι Λευίτες, και όλοι όσοι ήταν ελάτε στην Ιερουσαλήμ από την αιχμαλωσία:
57 Και έθεσαν τα θεμέλια του οίκου του Θεού την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα, τον δεύτερο χρόνο αφότου ήρθαν στον Ιουδαίο και στην Ιερουσαλήμ.
58 Και διόρισαν τους Λευίτες από είκοσι ετών για τα έργα του Κυρίου. Τότε σηκώθηκαν ο Ιησούς, και οι γιοι του και οι αδελφοί του, και ο Καδμιήλ, ο αδελφός του, και οι γιοι του Μαδιαβούν, με τους γιους του Ιοδά, του γιου του Ηλιαδούν, με τους γιους και τους αδελφούς τους, όλους τους Λευίτες, με ομοφωνία τους υπεύθυνους για την επιχείρηση, εργάζονται για να προωθήσουν τα έργα στον οίκο του Θεού. Έτσι οι εργάτες έχτισαν τον ναό του Κυρίου.
59 Και οι ιερείς στάθηκαν ντυμένοι με τα άμφια τους με μουσικά όργανα και σάλπιγγες. και οι Λευίτες, οι γιοι του Ασάφ είχαν κύμβαλα,
60 Τραγουδώντας ύμνους ευχαριστίας και δοξολογώντας τον Κύριο, όπως είχε ορίσει ο Δαβίδ, ο βασιλιάς του Ισραήλ.
61 Και έψαλλαν με δυνατές φωνές ύμνους προς δοξολογία του Κυρίου, επειδή το έλεος και η δόξα του είναι για πάντα σε όλο τον Ισραήλ.
62 Και όλος ο λαός σάλπισε, και φώναξε με δυνατή φωνή, τραγουδώντας ύμνους ευχαριστίας στον Κύριο για την ανάδειξη του οίκου του Κυρίου.
63 Και από τους ιερείς και τους Λευίτες, και από τον αρχηγό των οικογενειών τους, οι αρχαίοι που είχαν δει το προηγούμενο σπίτι ήρθαν στο κτίριο αυτού με κλάματα και μεγάλη κραυγή.
64 Αλλά πολλοί με σάλπιγγες και χαρά φώναξαν με δυνατή φωνή,
65 Έτσι ώστε να μην ακούγονται οι σάλπιγγες για το κλάμα του λαού· όμως το πλήθος ήχησε θαυμάσια, ώστε ακούστηκε από μακριά.
66 Επομένως, όταν το άκουσαν οι εχθροί της φυλής του Ιούδα και του Βενιαμίν, κατάλαβαν τι θα σήμαινε αυτός ο θόρυβος των σαλπίγγων.
67 Και κατάλαβαν ότι αυτοί που ήταν από την αιχμαλωσία έχτισαν τον ναό στον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ.
68 Πήγαν λοιπόν στον Ζοροβάβελ και στον Ιησού, και στον αρχηγό των οικογενειών, και τους είπαν: Θα χτίσουμε μαζί σας.
69 Διότι και εμείς, όπως εσείς, υπακούουμε στον Κύριό σας, και θυσιάζουμε σε αυτόν από τις ημέρες του Αζβαζαρέθ, του βασιλιά των Ασσυρίων, που μας έφερε εδώ.
70 Τότε ο Ζοροβάβελ και ο Ιησούς και ο αρχηγός των οικογενειών του Ισραήλ τους είπαν: Δεν είναι δικό μας χέρι να χτίσουμε μαζί ένα σπίτι στον Κύριο τον Θεό μας.
71 Μόνοι μας θα οικοδομήσουμε για τον Κύριο του Ισραήλ, όπως μας πρόσταξε ο Κύρος, ο βασιλιάς των Περσών.
72 Αλλά τα έθνη της γης βαριά τους κατοίκους της Ιουδαίας, και τους κρατούσαν στενούς, εμπόδισαν το χτίσιμο τους.
73 Και με τα κρυφά τους σχέδια, και τις λαϊκές παραινέσεις και τις ταραχές, εμπόδισαν το φινίρισμα του κτιρίου όλο τον καιρό που έζησε ο βασιλιάς Κύρος· έτσι τους εμπόδισαν να χτίσουν για διάστημα δύο ετών, μέχρι τη βασιλεία του Δαρείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και στο δεύτερο έτος της βασιλείας του Δαρείου Αγγεού και του Ζαχαρία, του γιου του Αδδώ, οι προφήτες, προφήτευσαν στους Ιουδαίους στον Ιουδαίο και στην Ιερουσαλήμ στο όνομα του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, που ήταν επάνω τους.
2 Τότε σηκώθηκαν ο Ζοροβάβελ, ο γιος του Σαλατιήλ, και ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσέντεκ, και άρχισαν να χτίζουν τον οίκο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, ενώ οι προφήτες του Κυρίου ήταν μαζί τους και τους βοηθούσαν.
3 Ταυτόχρονα, ήρθε κοντά τους ο Σισίνς, ο διοικητής της Συρίας και της Φοινίκης, μαζί με τον Σαθραμπουζάνη και τους συντρόφους του, και τους είπε:
4 Με ποιον διορισμό χτίζετε αυτό το σπίτι και αυτή τη στέγη, και κάνετε όλα τα άλλα; και ποιοι είναι οι εργάτες που εκτελούν αυτά τα πράγματα;
5 Ωστόσο, οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων έλαβαν εύνοια, επειδή ο Κύριος είχε επισκεφθεί την αιχμαλωσία.

6 Και δεν εμπόδισαν να χτίσουν, μέχρις ότου δόθηκε νόημα στον Δαρείο σχετικά με αυτούς, και έλαβε απάντηση.
7 Το αντίγραφο των επιστολών που έγραψαν και έστειλαν στον Δαρείο ο Σισίννης, κυβερνήτης της Συρίας και της Φοινίκης, και ο Σαθραμπουζάνης, με τους συντρόφους τους, ηγεμόνες στη Συρία και στη Φοινίκη. Στον βασιλιά Δαρείο, χαιρετισμό:
8 Ας γίνουν γνωστά όλα στον κύριό μας τον βασιλιά, ότι, όταν ήλθαν στη χώρα της Ιουδαίας, και μπήκαμε στην πόλη της Ιερουσαλήμ, βρήκαμε στην πόλη της Ιερουσαλήμ τους αρχαίους των Ιουδαίων που ήταν αιχμάλωτοι
9 Χτίζοντας έναν οίκο στον Κύριο, μεγάλο και νέο, από πελεκητές και ακριβές πέτρες, και το ξύλο που είναι ήδη στρωμένο στους τοίχους.
10 Και αυτά τα έργα γίνονται με μεγάλη ταχύτητα, και το έργο συνεχίζεται με ευημερία στα χέρια τους, και γίνεται με κάθε δόξα και επιμέλεια.
11 Τότε ρωτήσαμε αυτούς τους πρεσβυτέρους, λέγοντας: Με ποια εντολή χτίζετε αυτό το σπίτι και βάζετε τα θεμέλια αυτών των έργων;
12 Γι' αυτό, με σκοπό να μπορέσουμε να σας δώσουμε γνώση γράφοντας, ζητήσαμε από αυτούς που ήταν οι κύριοι εκτελεστές, και ζητήσαμε από αυτούς τα ονόματα των κύριων ανδρών τους γραπτώς.
13 Μας απάντησαν λοιπόν: Είμαστε οι δούλοι του Κυρίου που έκανε τον ουρανό και τη γη.
14 Και όσον αφορά αυτό το σπίτι, χτίστηκε πριν από πολλά χρόνια από έναν βασιλιά του Ισραήλ μεγάλο και ισχυρό, και τελείωσε.
15 Αλλά όταν οι πατέρες μας προκάλεσαν την οργή του Θεού και αμάρτησαν εναντίον του Κυρίου του Ισραήλ που είναι στον ουρανό, τους παρέδωσε στην εξουσία του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, των Χαλδαίων.
16 Ο οποίος γκρέμισε το σπίτι, και το έκαψε, και παρέσυρε τον λαό αιχμάλωτο στη Βαβυλώνα.
17 Αλλά τον πρώτο χρόνο που ο βασιλιάς Κύρος βασίλευσε στη χώρα της Βαβυλώνας, ο βασιλιάς Κύρος έγραψε για να οικοδομηθεί αυτός ο οίκος.
18 Και τα ιερά σκεύη από χρυσό και ασήμι, που ο Ναβουχοδονόσορ είχε πάρει έξω από το σπίτι στην Ιερουσαλήμ, και τα είχε βάλει στον δικό του ναό, εκείνα που ο Κύρος ο βασιλιάς έφερε ξανά έξω από το ναό στη Βαβυλώνα, και τα παραδόθηκαν σε Zorobabel και στον Sanabassarus τον ηγεμόνα,
19 Με εντολή να πάρει τα ίδια σκεύη και να τα βάλει στο ναό της Ιερουσαλήμ. και να χτιστεί στη θέση του ο ναός του Κυρίου.
20 Τότε ο ίδιος ο Σαναβάσαρος, όταν ήρθε εδώ, έθεσε τα θεμέλια του οίκου του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ. και από τότε μέχρι σήμερα να είναι ακόμα ένα κτίριο, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί πλήρως.
21 Τώρα, λοιπόν, αν φαίνεται καλό στον βασιλιά, ας γίνει έρευνα ανάμεσα στα αρχεία του βασιλιά Κύρου:
22 Και αν διαπιστωθεί ότι η οικοδόμηση του οίκου του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ έγινε με τη συγκατάθεση του βασιλιά Κύρου, και αν ο κύριός μας ο βασιλιάς είναι έτσι, ας μας το δηλώσει.
23 Τότε διέταξε τον βασιλιά Δαρείο να ψάξει ανάμεσα στα αρχεία στη Βαβυλώνα· και έτσι στην Εκβάτανη, το παλάτι, που βρίσκεται στη χώρα της Μηδίας, βρέθηκε ένας κύλινδρος στον οποίο είχαν καταγραφεί αυτά τα πράγματα.
24 Το πρώτο έτος της βασιλείας του Κύρου, ο βασιλιάς Κύρος διέταξε να ξαναχτιστεί ο οίκος του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, όπου θυσίαζαν με συνεχή φωτιά.
25 Το ύψος του οποίου θα είναι εξήντα πήχεις και το πλάτος εξήντα πήχεις, με τρεις σειρές πελεκητές πέτρες και μια σειρά από νέα ξύλα αυτής της χώρας. και τα έξοδά τους να δοθούν από το σπίτι του βασιλιά Κύρου:
26 Και ότι τα ιερά σκεύη του οίκου του Κυρίου, από χρυσό και ασήμι, που έβγαλε ο Ναβουχοδονόσορ από το σπίτι στην Ιερουσαλήμ, και τα έφερε στη Βαβυλώνα, θα πρέπει να αποκατασταθούν στον οίκο στην Ιερουσαλήμ, και να τοποθετηθούν στον τόπο όπου ήταν πριν.
27 Και επίσης διέταξε ότι ο Σισίνες, ο κυβερνήτης της Συρίας και της Φοινίκης, και ο Σαθραμπουζάνης, και οι σύντροφοί τους, και όσοι διορίστηκαν άρχοντες στη Συρία και τη Φοινίκη, να προσέχουν να μην ανακατεύονται με τον τόπο, αλλά να υποφέρουν από τον Ζοροβάβελ, τον υπηρέτη του Κύριε, και κυβερνήτης της Ιουδαίας, και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων, να οικοδομήσουν τον οίκο του Κυρίου στον τόπο εκείνο.
28 Έδωσα επίσης εντολή να το ξαναχτίσουν ολόκληρο. και να κοιτάξουν επιμελώς να βοηθήσουν αυτούς που είναι από την αιχμαλωσία των Ιουδαίων, μέχρι να τελειώσει ο οίκος του Κυρίου:
29 Και από το φόρο της Κελοσυρίας και της Φοινίκης, μια μερίδα προσεκτικά για να δοθεί σε αυτούς τους άνδρες για τις θυσίες του Κυρίου, δηλαδή στον Ζοροβάβελ τον κυβερνήτη, για βύρους και κριάρια και αρνιά.
30 Και επίσης καλαμπόκι, αλάτι, κρασί και λάδι, και αυτό συνεχώς κάθε χρόνο χωρίς άλλη αμφισβήτηση, όπως θα δηλώνουν οι ιερείς που είναι στην Ιερουσαλήμ ότι ξοδεύονται καθημερινά:
31 Για να γίνουν προσφορές στον Ύψιστο Θεό για τον βασιλιά και για τα παιδιά του, και για να προσεύχονται για τη ζωή τους.
32 Και διέταξε ότι όποιος θα παραβίαζε, ναι, ή θα αγνοούσε οτιδήποτε προηγουμένως ειπώθηκε ή γράφτηκε, από το σπίτι του να ληφθεί ένα δέντρο και να κρεμαστεί πάνω του και να αρπάξουν όλα τα υπάρχοντά του για τον βασιλιά.
33 Ο Κύριος, λοιπόν, του οποίου το όνομα επικαλείται εκεί, καταστρέψτε τελείως κάθε βασιλιά και έθνος, που απλώνει το χέρι του για να εμποδίσει ή να βλάψει αυτόν τον οίκο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ.
34 Εγώ ο Δαρείος ο βασιλιάς διέταξα να γίνει σύμφωνα με αυτά τα πράγματα με επιμέλεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Τότε ο Σισίννης, ο διοικητής της Κελοσυρίας και της Φοινίκης, και ο Σαθραμπουζάνης, με τους συντρόφους τους ακολουθώντας τις εντολές του βασιλιά Δαρείου,
2Επέβλεπε πολύ προσεκτικά τα ιερά έργα, βοηθώντας τους αρχαίους των Ιουδαίων και τους διοικητές του ναού.
3 Και έτσι ευδοκίμησαν τα ιερά έργα, όταν προφήτευσαν οι προφήτες Αγγεύς και Ζαχαρίας.
4 Και τελείωσαν αυτά τα πράγματα με την εντολή του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, και με τη συγκατάθεση του Κύρου, του Δαρείου και του Αρτεξέρξη, των βασιλιάδων της Περσίας.
5 Και έτσι τελείωσε ο άγιος οίκος την εικοστή τρίτη ημέρα του μήνα Αδάρ, το έκτο έτος του Δαρείου βασιλιά των Περσών
6 Και οι γιοι Ισραήλ, οι ιερείς, και οι Λευίτες, και άλλοι που ήταν από την αιχμαλωσία, που προστέθηκαν σε αυτούς, έκαναν σύμφωνα με όσα είναι γραμμένα στο βιβλίο του Μωυσή.
7 Και για την αφιέρωση του ναού του Κυρίου πρόσφεραν εκατό μύρους διακόσια κριάρια, τετρακόσια αρνιά.
8 Και δώδεκα τράγοι για την αμαρτία όλου του Ισραήλ, σύμφωνα με τον αριθμό των αρχηγών των φυλών του Ισραήλ.
9 Και οι ιερείς και οι Λευίτες στάθηκαν ντυμένοι με τα άμφια τους, σύμφωνα με τα συγγενή τους, στην υπηρεσία του

Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, σύμφωνα με το βιβλίο του Μωυσή· και οι θυρωροί σε κάθε πύλη.
10 Και οι γιοι Ισραήλ, που ήταν από την αιχμαλωσία, έκαναν το Πάσχα τη δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα, αφού αγιάστηκαν οι ιερείς και οι Λευίτες.
11 Εκείνοι που ήταν από την αιχμαλωσία δεν αγιάστηκαν όλοι μαζί· αλλά οι Λευίτες αγιάστηκαν όλοι μαζί.
12 Και έτσι πρόσφεραν το Πάσχα για όλους τους αιχμαλώτους, και για τους αδελφούς τους, τους ιερείς, και για τους εαυτούς τους.
13 Και οι γιοι Ισραήλ που βγήκαν από την αιχμαλωσία έφαγαν, όλοι όσοι είχαν αποχωριστεί από τα βδελύγματα του λαού της γης, και αναζητούσαν τον Κύριο.
14 Και τέλεσαν τη γιορτή των αζύμων επτά ημέρες, διασκεδάζοντας ενώπιον του Κυρίου,
15 Διότι είχε στρέψει τη συμβουλή του βασιλιά της Ασσυρίας προς αυτούς, για να ενισχύσουν τα χέρια τους στα έργα του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και μετά από αυτά, όταν βασίλευσε ο Αρτεξέρξης, ο βασιλιάς των Περσών, ήρθε ο Εσδράς, ο γιος του Σαράγια, ο γιος του Εζερία, του γιου του Ελχία, του γιου του Σαλούμ,
2 Ο γιος του Σαντούκ, ο γιος του Αχιτόβ, ο γιος του Αμαρίας, ο γιος του Εζία, ο γιος του Μερεμόθ, ο γιος του Ζαράια, ο γιος του Σαβία, ο γιος του Βόκα, ο γιος του Αβισούμ, ο γιος του Φινές , ο γιος του Ελεάζαρ, ο γιος του Ααρών του αρχιερέα.
3 Αυτός ο Εσδράς ανέβηκε από τη Βαβυλώνα ως γραμματέας, καθώς ήταν πολύ έτοιμος για το νόμο του Μωυσή, που δόθηκε από τον Θεό του Ισραήλ.
4 Και ο βασιλιάς τον τίμησε· γιατί έβρισκε χάρη στα μάτια του σε όλα τα αιτήματά του.
5 Μαζί του ανέβηκαν και μερικοί από τους γιους Ισραήλ, από τον ιερέα των Λευιτών, από τους ιερούς ψάλτες, θυρωρούς και λειτουργούς του ναού, στην Ιερουσαλήμ,
6 Το έβδομο έτος της βασιλείας του Αρτεξέρξη, τον πέμπτο μήνα, αυτό ήταν το έβδομο έτος του βασιλιά. επειδή πήγαν από τη Βαβυλώνα την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα, και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με το εύπορο ταξίδι που τους έδωσε ο Κύριος.
7 Διότι ο Εσδράς είχε πολύ μεγάλη επιδεξιότητα, ώστε δεν παρέλειψε τίποτα από τον νόμο και τις εντολές του Κυρίου, αλλά δίδαξε σε όλο τον Ισραήλ τις διατάξεις και τις κρίσεις.
8 Και το αντίγραφο της εντολής, που γράφτηκε από τον Αρτεξέρξη τον βασιλιά, και ήρθε στον Έσδρα, τον ιερέα και αναγνώστη του νόμου του Κυρίου, είναι αυτό που ακολουθεί.
9 Ο βασιλιάς Αρτεξέρξης στον Έσδρα, τον ιερέα και αναγνώστη του νόμου του Κυρίου, στέλνει χαιρετισμό:
10 Αφού αποφάσισα να συμπεριφέρομαι ευγενικά, έδωσα εντολή, όσοι από το έθνος των Ιουδαίων, και από τους ιερείς και τους Λευίτες που βρίσκονται μέσα στο βασίλειό μας, όσοι είναι πρόθυμοι και επιθυμούν να πάνε μαζί σου στην Ιερουσαλήμ.
11 Όσοι λοιπόν το έχουν μυαλό, ας φύγουν μαζί σου, καθώς μου φάνηκε καλό και σε μένα και στους επτά φίλους μου τους συμβούλους.
12 Για να μπορούν να βλέπουν τις υποθέσεις της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ, με ευχαρίστηση σε αυτό που είναι στο νόμο του Κυρίου.
13 Και μεταφέρετε τα δώρα στον Κύριο του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, τα οποία έχω ορκιστεί εγώ και οι φίλοι μου, και όλο το χρυσάφι και το ασήμι που μπορεί να βρεθεί στη χώρα της Βαβυλώνας, στον Κύριο στην Ιερουσαλήμ,
14 Και με αυτό που δίνεται από τον λαό για τον ναό του Κυρίου του Θεού τους στην Ιερουσαλήμ· και για να συλλέγονται ασήμι και χρυσάφι για βύρους, κριάρια και αρνιά, και πράγματα που τους ανήκουν·
15 Για να μπορούν να προσφέρουν θυσίες στον Κύριο στο θυσιαστήριο του Κυρίου του Θεού τους, που είναι στην Ιερουσαλήμ.
16 Και ό,τι θέλετε να κάνετε εσείς και οι αδελφοί σας με το ασήμι και το χρυσάφι, να το κάνετε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού σας.
17 Και τα ιερά σκεύη του Κυρίου, που σου δίνονται για χρήση του ναού του Θεού σου, που είναι στην Ιερουσαλήμ, θα τα βάλεις ενώπιον του Θεού σου στην Ιερουσαλήμ.
18 Και ό,τι άλλο θυμηθείς για τη χρήση του ναού του Θεού σου, θα το δώσεις από το θησαυροφυλάκιο του βασιλιά.
19 Και εγώ ο βασιλιάς Αρτεξέρξης διέταξα επίσης τους φύλακες των θησαυρών στη Συρία και στη Φοινίκη, ότι ό,τι ζητήσει ο Εσδράς ο ιερέας και ο αναγνώστης του νόμου του υψίστου Θεού, να του το δώσουν γρήγορα·
20 Στο άθροισμα εκατό τάλαντα ασήμι, το ίδιο και σιτάρι έως και εκατό κορούς, και εκατό κομμάτια κρασί, και άλλα πράγματα σε αφθονία.
21 Ας γίνουν όλα σύμφωνα με το νόμο του Θεού με επιμέλεια στον ύψιστο Θεό, ώστε να μην έρθει οργή επάνω στη βασιλεία του βασιλιά και των γιων του.
22 Σας διατάζω επίσης, να μην απαιτείτε φόρο, ούτε άλλη επιβολή, από οποιονδήποτε από τους ιερείς, ή Λευίτες, ή ιερούς ψάλτες, ή αχθοφόρους, ή λειτουργούς του ναού, ή από οποιονδήποτε έχει πράξεις σε αυτόν τον ναό, και ότι κανένας άνθρωπος δεν έχει εξουσία να τους επιβάλει οτιδήποτε.
23 Και εσύ, Έσδρα, σύμφωνα με τη σοφία του Θεού, ορίζεις δικαστές και δικαστές, για να κρίνουν σε όλη τη Συρία και τη Φοινίκη όλους εκείνους που γνωρίζουν το νόμο του Θεού σου. και όσους δεν το ξέρουν, θα διδάξεις.
24 Και όποιος παραβεί το νόμο του Θεού σου και του βασιλιά, θα τιμωρηθεί επιμελώς, είτε με θάνατο είτε με άλλη τιμωρία, με χρηματική ποινή είτε με φυλάκιση.
25 Τότε είπε ο Εσδράς ο γραμματέας: Ευλογητός ο μόνος Κύριος ο Θεός των πατέρων μου, που έβαλε αυτά τα πράγματα στην καρδιά του βασιλιά, για να δοξάσει το σπίτι του που είναι στην Ιερουσαλήμ.
26 Και με τίμησε στα μάτια του βασιλιά, και των συμβούλων του, και όλων των φίλων και των ευγενών του.
27 Γι' αυτό, παρακινήθηκα από τη βοήθεια του Κυρίου του Θεού μου, και συγκέντρωσα άνδρες του Ισραήλ για να ανέβουν μαζί μου.
28 Και αυτοί είναι οι αρχηγοί σύμφωνα με τις οικογένειές τους και τις διάφορες αξιοπρέπειες, που ανέβηκαν μαζί μου από τη Βαβυλώνα στη βασιλεία του βασιλιά Αρτεξέρξη:
29 Από τους γιους του Φινεές, ο Γερσών, από τους γιους του Ιθαμάρ, ο Γαμαήλ, από τους γιους του Δαβίδ, ο Λήτος, ο γιος του Σεχενία.
30 Από τους γιους του Φαρέζ, ο Ζαχαρίας. και μαζί του μετρήθηκαν εκατόν πενήντα άνδρες:
31 Από τους γιους του Παχάθ Μωάβ, ο Ελιαωνίας, ο γιος του Ζαραϊά, και μαζί του διακόσιοι άνδρες.
32 Από τους γιους του Ζαθόη, ο Σεχενίας, ο γιος του Ιεζέλου, και μαζί του τριακόσιοι άνδρες· από τους γιους του Αδίν, ο Οβέθ, ο γιος του Ιωνάθαν, και μαζί του διακόσιοι πενήντα άνδρες.
33 Από τους γιους του Ελάμ, ο Ιωσίας, ο γιος του Γοθολία, και μαζί του εβδομήντα άνδρες.
34 Από τους γιους του Σαφατία, ο Ζαραϊας, ο γιος του Μιχαήλ, και μαζί του εξήντα δέκα άνδρες.
35 Από τους γιους του Ιωάβ, ο Αβαδίας, ο γιος του Ιεζέλου, και μαζί του διακόσιοι δώδεκα άνδρες.

36 Από τους γιους του Μπανίντ, ο Ασαλιμόθ, ο γιος του Ιωσαφία, και μαζί του εκατόν εξήντα άνδρες.
37 Από τους γιους του Μπαβή, ο Ζαχαρίας, ο γιος του Μπεβαΐ, και μαζί του είκοσι οκτώ άνδρες.
38 Από τους γιους του Αστάθ, ο Ιωάννης, ο γιος του Ακατάν, και μαζί του εκατόν δέκα άνδρες.
39 Από τους γιους του Αδωνικάμ του τελευταίου, και αυτά είναι τα ονόματά τους, Ελιφαλήτ, Κόσμημα και Σαμαΐας, και μαζί τους εβδομήντα άνδρες.
40 Από τους γιους του Bago, ο Uthi, ο γιος του Istalcurus, και μαζί του εβδομήντα άνδρες.
41 Και αυτούς τους συγκέντρωσα στον ποταμό που λέγεται Θήρα, όπου στήσαμε τις σκηνές μας τρεις μέρες· και μετά τους επιθεώρησα.
42 Όταν όμως βρήκα εκεί κανέναν από τους ιερείς και τους Λευίτες,
43 Τότε έστειλα στον Ελεάζαρ και στον Ιδουήλ και στον Μασμάν,
44 Και ο Αλνάθαν, και ο Μαμαΐας, και ο Ιορίβας, και ο Νάθαν, ο Εουνατάν, ο Ζαχαρίας και ο Μοσολαμών, κύριοι και μαθητευόμενοι.
45 Και τους πρόσταξα να πάνε στον Σαδδαίο, τον λοχαγό, που ήταν στη θέση του θησαυρού·
46 Και τους πρόσταξε να μιλήσουν στον Δαδδαίο, και στους αδελφούς του, και στους ταμίας σε εκείνο τον τόπο, για να μας στείλουν τέτοιους άνδρες που θα μπορούσαν να εκτελέσουν το αξίωμα του ιερέα στον οίκο του Κυρίου.
47 Και με το δυνατό χέρι του Κυρίου μας έφεραν σε μας επιδέξιους άντρες από τους γιους του Μολί, του γιου του Λευί, του γιου του Ισραήλ, τον Ασεμπεβία, και τους γιους του, και τους αδελφούς του, που ήταν δεκαοκτώ.
48 Και η Ασεβία, και ο Άννος, και ο Οσαΐας, ο αδελφός του, από τους γιους του Χαννουέως, και οι γιοι τους, ήταν είκοσι άνδρες.
49 Και από τους υπηρέτες του ναού, τους οποίους είχε χειροτονήσει ο Δαβίδ, και από τους κύριους για την υπηρεσία των Λευιτών, διακόσιοι είκοσι, οι υπηρέτες του ναού, των οποίων ο κατάλογος αναγγέλθηκε.
50 Και εκεί ορκίστηκα νηστεία στους νέους ενώπιον του Κυρίου μας, για να του ευχηθώ ένα ευημερούν ταξίδι τόσο για εμάς όσο και για εκείνους που ήταν μαζί μας, για τα παιδιά μας και για τα βοοειδή.
51 Διότι ντρεπόμουν να ζητήσω από τους πεζούς και τους ιππείς του βασιλιά και να συμπεριφέρονται για προστασία από τους αντιπάλους μας.
52 Διότι είχαμε πει στον βασιλιά, ότι η δύναμη του Κυρίου του Θεού μας θα πρέπει να είναι μαζί με αυτούς που τον αναζητούν, για να τους υποστηρίζει με όλους τους τρόπους.
53 Και πάλι παρακαλέσαμε τον Κύριό μας να αγγίξει αυτά τα πράγματα, και τον βρήκαμε ευνοϊκό για εμάς.
54 Τότε χώρισα δώδεκα από τους αρχιερείς, τον Εσεβρία και τον Ασανία, και δέκα άνδρες από τους αδελφούς τους μαζί τους.
55 Και τους ζύγισα το χρυσάφι και το ασήμι και τα ιερά σκεύη του οίκου του Κυρίου μας, που είχαν δώσει ο βασιλιάς και το συμβούλιο του, και οι άρχοντες και όλος ο Ισραήλ.
56 Και αφού το ζύγισα, τους παρέδωσα εξακόσια πενήντα τάλαντα ασήμι, και ασημένια σκεύη εκατό τάλαντα και εκατό τάλαντα χρυσό,
57 Και είκοσι σκεύη χρυσά, και δώδεκα σκεύη από ορείχαλκο, ακόμη και από εκλεκτό ορείχαλκο, που αστράφτουν σαν χρυσός.
58 Και τους είπα: Και οι δύο είστε άγιοι στον Κύριο, και τα σκεύη είναι άγια, και ο χρυσός και το ασήμι είναι όρκος στον Κύριο, τον Κύριο των πατέρων μας.
59 Αγρυπνείτε και φυλάξτε τους μέχρι να τους παραδώσετε στον αρχηγό των ιερέων και στους Λευίτες, και στους αρχηγούς των οικογενειών του Ισραήλ, στην Ιερουσαλήμ, στους θαλάμους του οίκου του Θεού μας.
60 Και οι ιερείς και οι Λευίτες, που είχαν λάβει το ασήμι και το χρυσάφι και τα σκεύη, τα έφεραν στην Ιερουσαλήμ, στο ναό του Κυρίου.
61 Και από τον ποταμό Θήρα αναχωρήσαμε τη δωδέκατη ημέρα του πρώτου μήνα και φτάσαμε στην Ιερουσαλήμ με το δυνατό χέρι του Κυρίου μας, που ήταν μαζί μας· και από την αρχή του ταξιδιού μας ο Κύριος μας ελευθέρωσε από κάθε εχθρό, και έτσι ήρθαμε στην Ιερουσαλήμ.
62 Και όταν ήμασταν εκεί τρεις ημέρες, ο χρυσός και το ασήμι που ζυγίστηκαν παραδόθηκε στον οίκο του Κυρίου μας την τέταρτη ημέρα στον Μαρμόθ τον ιερέα, τον γιο της Ίρι.
63 Και μαζί του ήταν ο Ελεάζαρ, ο γιος του Φινεές, και μαζί τους ήταν ο Ιωσαβάντ, ο γιος του Ιησού, και ο Μοέθ, ο γιος του Σαβάν, Λευίτες· όλοι τους παραδόθηκαν κατά αριθμό και βάρος.
64 Και όλο το βάρος τους γράφτηκε την ίδια ώρα.
65 Και όσοι βγήκαν από την αιχμαλωσία πρόσφεραν θυσία στον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, δώδεκα βόδια για όλο τον Ισραήλ, εξήντα δεκαέξι κριάρια,
66 Εξήντα δώδεκα αρνιά, κατσίκια για ειρηνική προσφορά, δώδεκα. όλοι τους θυσία στον Κύριο.
67 Και παρέδωσαν τις εντολές του βασιλιά στους οικονόμους του βασιλιά και στους διοικητές της Κελοσυρίας και της Φοινίκης. και τιμούσαν τον λαό και τον ναό του Θεού.
68 Και όταν έγιναν αυτά, ήρθαν σε μένα οι άρχοντες και είπαν:
69 Το έθνος του Ισραήλ, οι πρίγκιπες, οι ιερείς και οι Λευίτες, δεν απέκλεισαν από κοντά τους τον παράξενο λαό της γης, ούτε τις μολύνσεις των εθνών, των Χαναναίων, των Χετταίων, των Φερεσιτών, των Ιεβουσαίων και των Μωαβιτών, Αιγύπτιοι και Εδωμίτες.
70 Διότι και αυτοί και οι γιοι τους παντρεύτηκαν με τις κόρες τους, και ο άγιος σπόρος ανακατεύτηκε με τους ξένους ανθρώπους της γης. και από την αρχή αυτού του θέματος οι άρχοντες και οι μεγάλοι άνδρες ήταν μέτοχοι αυτής της ανομίας.
71 Και μόλις τα άκουσα αυτά, έσχισα τα ρούχα μου και το άγιο ένδυμα, και τράβηξα τα μαλλιά από το κεφάλι και τα γένια μου, και με κάθισα λυπημένος και πολύ βαρύς.
72 Μαζεύτηκαν λοιπόν σε μένα όλοι εκείνοι που συγκινήθηκαν τότε από τον λόγο του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, ενώ εγώ θρηνούσα για την ανομία· αλλά καθόμουν γεμάτος βαρύτητα μέχρι τη θυσία του εσπερινού.
73 Έπειτα, σηκώνομαι από τη νηστεία με τα ρούχα μου και το άγιο ένδυμα σκισμένο, και σκύβω τα γόνατά μου, και απλώνω τα χέρια μου προς τον Κύριο,
74 Είπα, Κύριε, ντρέπομαι και ντρέπομαι μπροστά στο πρόσωπό σου.
75 Διότι οι αμαρτίες μας πολλαπλασιάζονται πάνω από τα κεφάλια μας, και οι άγνοιές μας έχουν φτάσει στον ουρανό.
76 Διότι από την εποχή των πατέρων μας είμαστε και είμαστε σε μεγάλη αμαρτία, ακόμη και μέχρι σήμερα.
77 Και για τις αμαρτίες μας και των πατέρων μας, εμείς με τους αδελφούς μας και τους βασιλιάδες μας και τους ιερείς μας παραδοθήκαμε στους βασιλιάδες της γης, σε σπαθί και σε αιχμαλωσία, και ως λεία με ντροπή, μέχρι σήμερα.
78 Και τώρα, σε κάποιο βαθμό, δείχθηκε έλεος σε μας από σένα, Κύριε, ώστε να μας αφήσει μια ρίζα και ένα όνομα στον τόπο του αγιαστηρίου σου.
79 Και για να μας ανακαλύψει ένα φως στον οίκο του Κυρίου του Θεού μας, και να μας δώσει τροφή στον καιρό της δουλείας μας.

80 Ναι, όταν ήμασταν σε δουλεία, δεν ήμασταν εγκαταλειμμένοι από τον Κύριό μας. αλλά μας έκανε ευγενικό ενώπιον των βασιλιάδων της Περσίας, ώστε να μας έδωσαν τροφή.
81 Ναι, και τίμησαν τον ναό του Κυρίου μας, και ανέστησαν την έρημη Σιών, που μας έδωσαν σίγουρη διαμονή στον Ιουδαϊσμό και την Ιερουσαλήμ.
82 Και τώρα, Κύριε, τι να πούμε, έχοντας αυτά τα πράγματα; γιατί παραβιάσαμε τις εντολές σου, που έδωσες με το χέρι των δούλων σου, των προφητών, λέγοντας:
83 Ότι η γη, την οποία εισέρχεστε για να αποκτήσετε ως κληρονομιά, είναι μια γη μολυσμένη από τις μολύνσεις των ξένων της γης, και την έχουν γεμίσει με την ακαθαρσία τους.
84 Επομένως, τώρα δεν θα ενώσετε τις κόρες σας με τους γιους τους, ούτε θα πάρετε τις κόρες τους με τους γιους σας.
85 Επιπλέον, δεν θα επιδιώξετε ποτέ να έχετε ειρήνη μαζί τους, για να είστε δυνατοί, και να φάτε τα καλά πράγματα της γης, και για να αφήσετε την κληρονομιά της γης στα παιδιά σας για πάντα.
86 Και ό,τι συνέβη γίνεται σε εμάς για τα πονηρά έργα και τις μεγάλες μας αμαρτίες. γιατί εσύ, Κύριε, έκανες τις αμαρτίες μας ελαφριές,
87 Και μας έδωσες τέτοια ρίζα· αλλά γυρίσαμε πίσω για να παραβιάσουμε τον νόμο σου και να ανακατευτούμε με την ακαθαρσία των εθνών της γης.
88 Δεν θα μπορούσες να θυμώσεις μαζί μας για να μας καταστρέψεις, έως ότου δεν μας άφησες ούτε ρίζα, ούτε σπόρο, ούτε όνομα;
89 Κύριε του Ισραήλ, είσαι αληθινός· γιατί έχουμε αφήσει μια ρίζα σήμερα.
90 Ιδού, τώρα είμαστε μπροστά σου στις ανομίες μας, γιατί δεν μπορούμε να σταθούμε άλλο εξαιτίας αυτών των πραγμάτων ενώπιόν σου.
91 Και καθώς ο Εσδράς στην προσευχή του έκανε την ομολογία του, κλαίγοντας, και ξαπλωμένος στη γη μπροστά στο ναό, μαζεύτηκε κοντά του από την Ιερουσαλήμ πολύ μεγάλο πλήθος ανδρών και γυναικών και παιδιών· επειδή, ήταν μεγάλο κλάμα ανάμεσα στο πλήθος.
92 Τότε ο Ιεχώνιας, ο γιος του Ιελούς, ένας από τους γιους του Ισραήλ, φώναξε και είπε: Εσδρά, αμαρτήσαμε στον Κύριο τον Θεό, παντρευτήκαμε ξένες γυναίκες από τα έθνη της γης, και τώρα όλος ο Ισραήλ είναι ψηλά .
93 Ας δώσουμε όρκο στον Κύριο, ότι θα αφήσουμε όλες τις γυναίκες μας, που πήραμε από τα έθνη, μαζί με τα παιδιά τους,
94 Σαν όπως έχεις αποφασίσει, και όσοι υπακούουν στο νόμο του Κυρίου.
95 Σήκω και εκτέλεσε· γιατί σε σένα ανήκει αυτό, και θα είμαστε μαζί σου: κάνε γενναία.
96 Και σηκώθηκε ο Εσδράς, και ορκίστηκε στον αρχηγό των ιερέων και των Λευιτών όλου του Ισραήλ να κάνει μετά από αυτά τα πράγματα. και έτσι ορκίστηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Τότε ο Εσδράς, σηκώνοντας από την αυλή του ναού, πήγε στην αίθουσα του Ιωανάν, του γιου του Ελιασίβ,
2 Και έμεινε εκεί, και δεν έφαγε κρέας ούτε ήπια νερό, θρηνώντας για τις μεγάλες ανομίες του πλήθους.
3 Και έγινε διακήρυξη σε όλο τον Ιουδαίο και την Ιερουσαλήμ σε όλους τους αιχμαλώτους, να συγκεντρωθούν στην Ιερουσαλήμ.
4 Και όποιος δεν συναντηθεί εκεί μέσα σε δύο ή τρεις ημέρες, σύμφωνα με τους πρεσβυτέρους που διέθεταν τον κανόνα, να αρπάξει τα βοοειδή του για χρήση του ναού, και ο ίδιος να αποβληθεί από αυτούς που ήταν αιχμάλωτοι.
5 Και σε τρεις ημέρες συγκεντρώθηκαν όλοι από τη φυλή του Ιούδα και του Βενιαμίν στην Ιερουσαλήμ, την εικοστή ημέρα του ένατου μήνα.
6 Και όλο το πλήθος κάθισε τρέμοντας στην πλατιά αυλή του ναού εξαιτίας του σημερινού άσχημου καιρού.
7 Και σηκώθηκε ο Εσδράς, και τους είπε: Παραβιάσατε το νόμο παντρεύοντας ξένες γυναίκες, για να αυξήσετε τις αμαρτίες του Ισραήλ.
8 Και τώρα, εξομολογώντας, δώστε δόξα στον Κύριο τον Θεό των πατέρων μας,
9 Και κάντε το θέλημά του, και χωρίστε τους εαυτούς σας από τα έθνη της γης και από τις ξένες γυναίκες.
10 Τότε φώναξε όλο το πλήθος και είπε με δυνατή φωνή: Όπως είπες, έτσι θα κάνουμε κι εμείς.
11 Επειδή όμως ο κόσμος είναι πολύς και ο καιρός είναι κακός, ώστε δεν μπορούμε να αντέξουμε χωρίς, και αυτό δεν είναι δουλειά μιας ή δύο ημερών, βλέποντας την αμαρτία μας σε αυτά τα πράγματα έχει εξαπλωθεί μακριά:
12 Ας μείνουν, λοιπόν, οι άρχοντες του πλήθους, και ας έρθουν όλοι αυτοί από τις κατοικίες μας που έχουν ξένες γυναίκες στον καθορισμένο καιρό,
13 Και μαζί τους οι άρχοντες και οι δικαστές κάθε τόπου, έως ότου απομακρύνουμε την οργή του Κυρίου από εμάς για αυτό το θέμα.
14 Τότε ο Ιωνάθαν, ο γιος του Αζαήλ, και ο Ιεζεχίας, ο γιος του Θεοκάνου, ανέλαβαν αυτό το θέμα· και ο Μοσολάμ και ο Λεβίς και ο Σαββατεύς τους βοήθησαν.
15 Και αυτοί που ήταν από την αιχμαλωσία έκαναν σύμφωνα με όλα αυτά τα πράγματα.
16 Και ο Εσδράς ο ιερέας εξέλεξε γι' αυτόν τους κύριους άντρες των οικογενειών τους, όλοι ονομαστικά· και την πρώτη ημέρα του δέκατου μήνα κάθισαν μαζί για να εξετάσουν το θέμα.
17 Έτσι, η υπόθεση τους που είχε ξένες γυναίκες έληξε την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα.
18 Και από τους ιερείς που ήταν συγκεντρωμένοι και είχαν ξένες γυναίκες, βρέθηκαν:
19 από τους γιους του Ιησού, του γιου του Josedec, και των αδελφών του. Ο Ματθέλας και ο Ελεάζαρ, και ο Τζόριβος και ο Ιωάδανος.
20 Και έδωσαν τα χέρια τους για να αφήσουν τις γυναίκες τους και να προσφέρουν κριάρια για να συμφιλιωθούν για τα λάθη τους.
21 Και από τους γιους του Έμμερ. Ανανίας, και Ζαβδαίος, και Εανής, και Σαμέιος, και Ιερελ, και Αζαρίας.
22 Και από τους γιους του Φαισούρ· Ο Ελιώνας, ο Μασσίας Ισραήλ και ο Ναθαναήλ και ο Οσιδέλος και ο Τάλσας.
23 Και από τους Λευίτες. Ο Ιοζαβάντ, και ο Σέμης, και ο Κόλιος, που ονομαζόταν Κάλιτας, και ο Παθεύς, και ο Ιούδας και ο Ιωνάς.
24 Από τους αγίους ψάλτες· Ελεαζούρος, Βάκχουρος.
25 Από τους αχθοφόρους· Sallumus και Tolbanes.
26 Από αυτούς του Ισραήλ, από τους γιους του Φώρου· Ο Ιερμάς και ο Εδίας και ο Μελχίας και ο Μαήλος και ο Ελεάζαρ και ο Ασιβίας και ο Βαανίας.
27 Από τους γιους του Έλα· Ματθανίας, Ζαχαρίας, και Ιεριήλ, και Ιερεμώθ, και Αιδίας.
28 Και από τους γιους του Ζαμώθ. Ο Ηλιάδας, ο Ελίσιμος, ο Οθωνίας, ο Ιάριμοθ και ο Σαμπάτος και ο Σαρδαίος.
29 Από τους γιους του Μπαμπάι. Johannes, και Ananias και Josabad, και Amatheis.
30 Από τους γιους του Μάνη· Olamus, Mamuchus, Jedeus, Jasubus, Jasael και Hieremoth.
31 Και από τους γιους του Αντί· Naathus, και Moosias, Lacunus, και Naidus, και Mathanias, και Sesthel, Balnuus και Manasseas.

32 Και από τους γιους του Άννα· Ο Ελιώνας και ο Ασέας, και ο Μελχίας, και ο Σαββεύς, και ο Σίμων Χοσάμεος.
33 Και από τους γιους του Ασωμ. Ο Αλτανεύς και ο Ματθίας και ο Βαανάγια, ο Ελιφαλέτης και ο Μανασσής και ο Σεμέι.
34 Και από τους γιους του Μαανί· Ιερεμίας, Μόμδης, Ομέρος, Ιουήλ, Μαβδάι, και Πελίας, και Άνος, Καραμπάσιον, και Ενασίβος, και Μαμνητανήμος, Ελιάσης, Βάννος, Ελιάλι, Σάμης, Σελεμίας, Ναθανίας: και από τους γιους του Οζόρα· Sesis, Esril, Azaelus, Samatus, Zambis, Josephus.
35 Και από τους γιους της Έθμα· Μαζίτιας, Ζαμπαδάιας, Έντες, Χουέλ, Μπαναϊάς.
36 Όλοι αυτοί είχαν πάρει ξένες γυναίκες και τις άφησαν μαζί με τα παιδιά τους.
37 Και οι ιερείς και οι Λευίτες, και αυτοί που ήταν από τον Ισραήλ, κατοίκησαν στην Ιερουσαλήμ, και στη χώρα, την πρώτη ημέρα του έβδομου μήνα· έτσι, οι γιοι Ισραήλ ήταν στις κατοικίες τους.
38 Και όλο το πλήθος συνήλθε ομόφωνα στο πλατύ μέρος της αγίας βεράντας προς τα ανατολικά.
39 Και μίλησαν στον Εσδρά, τον ιερέα και αναγνώστη, ότι θα φέρει τον νόμο του Μωυσή, που δόθηκε από τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ.
40 Και ο Εσδράς, ο αρχιερέας, έφερε τον νόμο σε όλο το πλήθος από άνδρα σε γυναίκα, και σε όλους τους ιερείς, για να ακούσουν νόμο την πρώτη ημέρα του έβδομου μήνα.
41 Και διάβαζε στην πλατιά αυλή μπροστά στην ιερά στοά από το πρωί μέχρι το μεσημέρι, ενώπιον ανδρών και γυναικών. και το πλήθος πρόσεχε τον νόμο.
42 Και ο Εσδράς, ο ιερέας και αναγνώστης του νόμου, στάθηκε πάνω σε έναν ξύλινο άμβωνα, που ήταν φτιαγμένος για αυτόν τον σκοπό.
43 Και στάθηκαν δίπλα του ο Ματθάς, ο Σαμμός, ο Ανανίας, ο Αζαρίας, ο Ουρίας, ο Εζεκίας, ο Βαλασάμος, στα δεξιά.
44 Και στο αριστερό του χέρι στέκονταν ο Φαλδαίος, ο Μισαήλ, ο Μελχίας, ο Λοθασούβος και ο Ναβαρίας.
45 Τότε πήρε ο Εσδράς το βιβλίο του νόμου μπροστά στο πλήθος· επειδή, καθόταν τιμητικά στην πρώτη θέση μπροστά σε όλους.
46 Και όταν άνοιξε το νόμο, στάθηκαν όλοι όρθιοι. Έτσι ο Έσδρας ευλόγησε τον Κύριο τον Θεό τον Ύψιστο, τον Θεό των δυνάμεων, τον Παντοδύναμο.
47 Και όλος ο λαός απάντησε: Αμήν. και σηκώνοντας τα χέρια τους έπεσαν στο έδαφος και προσκύνησαν τον Κύριο.
48 Επίσης, ο Ιησούς, ο Άνους, ο Σαραμπίας, ο Αδίνος, ο Ιάκουβος, ο Σαμπατέας, ο Αυτέας, ο Μαιανέας και ο Καλίτας, ο Ασρίας και ο Ιωαζάβδος και ο Ανανίας, ο Μπιάτας, οι Λευίτες, δίδαξαν τον νόμο του Κυρίου, κάνοντας τους μαζί να τον κατανοήσουν.
49 Τότε ο Αθθαράτης μίλησε στον Εσδρά τον αρχιερέα. και αναγνώστης, και στους Λευίτες που δίδασκαν το πλήθος, ακόμη και σε όλους, λέγοντας:
50 Αυτή η ημέρα είναι αγία στον Κύριο. (γιατί όλοι έκλαψαν όταν άκουσαν τον νόμο:)
51 Πηγαίνετε, λοιπόν, και φάτε το λίπος, και πιείτε το γλυκό, και στείλτε μέρος σε αυτούς που δεν έχουν τίποτα.
52 Διότι αυτή η ημέρα είναι αγία στον Κύριο· και μη λυπηθείτε. γιατί ο Κύριος θα σε τιμήσει.
53 Και οι Λευίτες δημοσίευσαν τα πάντα στον λαό, λέγοντας: Αυτή η ημέρα είναι αγία στον Κύριο. μην λυπάσαι.
54 Έπειτα πήγαν, όλοι για να φάνε και να πιούν, και να γλεντήσουν, και να δώσουν μέρος σε αυτούς που δεν είχαν τίποτα, και να ευθυμήσουν.
55 Διότι κατάλαβαν τα λόγια για τα οποία διδάχτηκαν και για τα οποία είχαν συγκεντρωθεί.

2nd Esdras

Δεύτερος Ἔσδρας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Το δεύτερο βιβλίο του προφήτη Εσδρά, του γιου του Σαρία, του γιου του Αζαρία, του γιου του Ελχία, του γιου του Σαδαμία, του γιου του Σαδώκ, του γιου του Αχιτόβ,
2 Ο γιος του Αχία, του γιου του Φινεή, ο γιος του Ήλι, ο γιος του Αμαρίας, ο γιος του Αζιέι, ο γιος του Μαριμόθ, ο γιος του Άρνα, ο γιος του Οζία, ο γιος του Μπορίθ, ο γιος του Αβισέι , ο γιος του Φινεές, ο γιος του Ελεάζαρ,
3 Ο γιος του Ααρών, από τη φυλή του Λευί· που ήταν αιχμάλωτη στη χώρα των Μήδων, επί βασιλείας του βασιλιά των Περσών Αρτεξέρξη.
4 Και ο λόγος του Κυρίου ήρθε σε μένα, λέγοντας:
5 Πήγαινε και δείξε στον λαό μου τις αμαρτωλές του πράξεις και στα παιδιά τους την κακία τους που έκαναν εναντίον μου. για να πουν στα παιδιά των παιδιών τους:
6 Επειδή οι αμαρτίες των πατέρων τους αυξάνονται μέσα τους· επειδή, με ξέχασαν και πρόσφεραν σε ξένους θεούς.
7 Δεν είμαι εγώ αυτός που τους έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου, από τον οίκο της δουλείας; αλλά με προκάλεσαν οργή, και περιφρόνησαν τις συμβουλές μου.
8 Τράβα, λοιπόν, τα μαλλιά από το κεφάλι σου, και ρίξε πάνω τους κάθε κακό, γιατί δεν υπάκουσαν στο νόμο μου, αλλά είναι ένας επαναστατικός λαός.
9 Μέχρι πότε θα τους ανέχομαι, στους οποίους έχω κάνει τόσο καλό;
10 Έχω καταστρέψει πολλούς βασιλιάδες για χάρη τους. Τον Φαραώ με τους υπηρέτες του και όλη του τη δύναμή τον έχω χτυπήσει.
11 Όλα τα έθνη κατέστρεψα μπροστά τους, και στην ανατολή σκόρπισα τον λαό δύο επαρχιών, ακόμη και της Τύρου και της Σιδώνας, και σκότωσα όλους τους εχθρούς τους.
12 Μίλησέ τους, λοιπόν, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος,
13 Σε οδήγησα μέσα από τη θάλασσα και στην αρχή σου έδωσα ένα μεγάλο και ασφαλές πέρασμα. Σου έδωσα τον Μωυσή για αρχηγό και τον Ααρών για ιερέα.
14 Σας έδωσα φως σε στήλη φωτιάς, και μεγάλα θαύματα έκανα ανάμεσά σας. όμως με ξεχάσατε, λέει ο Κύριος.
15 Έτσι λέει ο Παντοδύναμος Κύριος, Τα ορτύκια ήταν ως ένδειξη για σένα. Σου έδωσα σκηνές για την προστασία σου· ωστόσο εκεί μουρμούρισες,
16 Και δεν θριαμβεύσατε στο όνομά μου για την καταστροφή των εχθρών σας, αλλά μέχρι σήμερα μουρμουρίζετε.
17 Πού είναι τα οφέλη που έχω κάνει για εσάς; όταν πεινάσατε και διψούσατε στην έρημο, δεν φώναξατε σε μένα,
18 Λέγοντας: Γιατί μας έφερες σε αυτή την έρημο για να μας σκοτώσεις; Ήταν καλύτερο για εμάς να έχουμε υπηρετήσει τους Αιγύπτιους, παρά να πεθάνουμε σε αυτή την έρημο.
19 Τότε λυπήθηκα τα πένθη σας και σας έδωσα μάννα να φάτε. έτσι φάγατε ψωμί αγγέλων.
20 Όταν διψάσατε, δεν έκοψα τον βράχο, και τα νερά κύλησαν για να χορτάσετε; για τη ζέστη σε σκέπασα με τα φύλλα των δέντρων.
21 Μοίρασα ανάμεσά σας μια γόνιμη γη, έδιωξα τους Χαναναίους, τους Φερεζίτες και τους Φιλισταίους μπροστά σας· τι θα κάνω ακόμη για εσάς; λέει ο Κύριος.
22 Έτσι λέει ο Παντοδύναμος Κύριος: Όταν ήσασταν στην έρημο, στον ποταμό των Αμορραίων, διψούσατε και βλασφημούσατε το όνομά μου,
23 Δεν σας έδωσα φωτιά για τις βλασφημίες σας, αλλά έριξα ένα δέντρο στο νερό και έκανα το ποτάμι γλυκό.
24 Τι να σου κάνω, Ιακώβ; Εσύ, Ιούδα, δεν με υπάκουσες· θα με στρέψω σε άλλα έθνη, και σε αυτούς θα δώσω το όνομά μου, για να τηρήσουν τα διατάγματά μου.
25 Βλέποντας με εγκαταλείψατε, θα σας εγκαταλείψω και εγώ. όταν θέλετε να σας ελεήσω, δεν θα σας ελεήσω.
26 Όποτε με επικαλέσετε, δεν θα σας ακούσω· επειδή, μολύνατε τα χέρια σας με αίμα, και τα πόδια σας είναι γρήγορα για να διαπράξετε ανθρωποκτονία.
27 Δεν έχετε εγκαταλείψει εμένα, αλλά τον εαυτό σας, λέει ο Κύριος.
28 Έτσι λέει ο Παντοδύναμος Κύριος: Δεν σας προσευχήθηκα ως πατέρας τους γιους του, ως μητέρα τις κόρες της και ως γαλουχία τα μικρά της;
29 Για να είστε εσείς ο λαός μου, και εγώ να είμαι ο Θεός σας. ότι εσείς θα γίνατε τα παιδιά μου και εγώ ο πατέρας σας;
30 Σας μάζεψα, όπως η κότα μαζεύει τα κοτόπουλα της κάτω από τα φτερά της· τώρα όμως, τι να σας κάνω; Θα σε διώξω από το πρόσωπό μου.
31 Όταν μου προσφέρετε, θα στρέψω το πρόσωπό μου από εσάς· για τις επίσημες γιορτές σας, τις νέες σελήνες σας και τις περιτομές σας, εγκατέλειψα.
32 Σου έστειλα τους δούλους μου τους προφήτες, τους οποίους πήρατε και σκότωσες, και σχίσατε τα σώματά τους σε κομμάτια, των οποίων το αίμα θα ζητήσω από τα χέρια σας, λέει ο Κύριος.
33 Έτσι λέει ο Παντοδύναμος Κύριος, το σπίτι σου είναι έρημο, θα σε διώξω έξω όπως ο άνεμος σκαλίζει.
34 Και τα παιδιά σας δεν θα είναι καρποφόρα. γιατί περιφρόνησαν την εντολή μου και έκαναν το κακό μπροστά μου.
35 Τα σπίτια σας θα δώσω σε έναν λαό που θα έρθει. που δεν έχουν ακούσει ακόμη για μένα θα με πιστέψουν. στους οποίους δεν έδειξα σημάδια, αλλά θα κάνουν αυτό που τους πρόσταξα.
36 Δεν έχουν δει προφήτες, αλλά θα ανακαλέσουν τις αμαρτίες τους σε ανάμνηση και θα τις αναγνωρίσουν.
37 Παίρνω μάρτυρας της χάρης των μελλοντικών ανθρώπων, των οποίων τα μικρά χαίρονται με αγαλλίαση· και παρόλο που δεν με είδαν με σωματικά μάτια, αλλά στο πνεύμα πιστεύουν αυτό που λέω.
38 Και τώρα, αδελφέ, ιδού τι δόξα? και δείτε τους ανθρώπους που έρχονται από την ανατολή:
39 Στους οποίους θα δώσω για αρχηγούς, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τον Οσία, τον Αμώς και τον Μιχέα, τον Ιωήλ, τον Αβδία και τον Ιωνά,
40 Ναούμ και Αβακούκ, Σοφονίας, Αγγεός, Ζαχαρίας και Μαλαχία, που ονομάζεται και άγγελος Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Έτσι λέει ο Κύριος, έβγαλα αυτόν τον λαό από τη δουλεία και τους έδωσα τις εντολές μου με τους υπηρέτες τους προφήτες. τους οποίους δεν άκουσαν, αλλά περιφρόνησαν τις συμβουλές μου.
2 Η μητέρα που τα γέννησε τους λέει: Πηγαίνετε, παιδιά. γιατί είμαι χήρα και εγκαταλειμμένη.
3 Σε μεγάλωσα με χαρά. αλλά με λύπη και βαριά σε έχασα· επειδή, αμάρτησες ενώπιον του Κυρίου του Θεού σου, και έκανες το κακό μπροστά του.
4 Αλλά τι να σας κάνω τώρα; Είμαι χήρα και εγκαταλειμμένη: πηγαίνετε, παιδιά μου, και ζητήστε έλεος από τον Κύριο.

5 Όσο για μένα, πατέρα, σε καλώ για μάρτυρα για τη μητέρα αυτών των παιδιών, που δεν θα τηρούσε τη διαθήκη μου,
6 Για να τους φέρεις σε σύγχυση και τη μητέρα τους σε λάφυρα, για να μην υπάρχει απόγονός τους.
7 Ας διασκορπιστούν στα έθνη, ας σβήσουν τα ονόματά τους από τη γη· επειδή, περιφρόνησαν τη διαθήκη μου.
8 Αλίμονο σε σένα, Ασούρ, που κρύβεις τους άδικους μέσα σου! Ω, πονηροί άνθρωποι, θυμηθείτε τι έκανα στα Σόδομα και τα Γόμορρα.
9 Των οποίων η γη είναι ξαπλωμένη σε σβώλους γηπέδων και σωρούς στάχτης: έτσι θα κάνω και σε αυτούς που δεν με ακούνε, λέει ο Παντοδύναμος Κύριος.
10 Έτσι λέει ο Κύριος στον Εσδρά, Πες στο λαό μου ότι θα τους δώσω το βασίλειο της Ιερουσαλήμ, το οποίο θα είχα δώσει στον Ισραήλ.
11 Θα πάρω και τη δόξα τους σε μένα, και θα τους δώσω τις αιώνιες σκηνές, που τους είχα ετοιμάσει.
12 Θα έχουν το δέντρο της ζωής ως αλοιφή γλυκιάς οσμής. ούτε θα κοπιάσουν, ούτε θα κουραστούν.
13 Πηγαίνετε, και θα λάβετε· προσευχηθείτε για λίγες ημέρες σε εσάς, ώστε να συντομευτούν· η βασιλεία είναι ήδη προετοιμασμένη για εσάς· αγρυπνήστε.
14 Πάρτε τον ουρανό και τη γη για μαρτυρία. γιατί έσπασα το κακό σε κομμάτια και δημιούργησα το καλό· γιατί ζω, λέει ο Κύριος.
15 Μητέρα, αγκάλιασε τα παιδιά σου και μεγάλωσε τα με χαρά, κάνε τα πόδια τους γερά σαν στύλος· γιατί εγώ σε διάλεξα, λέει ο Κύριος.
16 Και τους νεκρούς θα τους αναστήσω από τους τόπους τους, και θα τους βγάλω από τους τάφους· επειδή, γνώρισα το όνομά μου στον Ισραήλ.
17 Μη φοβάσαι, μητέρα των παιδιών· γιατί εγώ σε διάλεξα, λέει ο Κύριος.
18 Για τη βοήθειά σου θα στείλω τους δούλους μου Εσάι και Ιερεμύ, μετά τη συμβουλή των οποίων αγίασα και ετοίμασα για σένα δώδεκα δέντρα φορτωμένα με διάφορους καρπούς,
19 Και τόσες πηγές που ρέουν με γάλα και μέλι, και επτά ισχυρά βουνά, όπου φυτρώνουν τριαντάφυλλα και κρίνα, με τα οποία θα γεμίσω τα παιδιά σου με χαρά.
20 Κάνε το δίκαιο στη χήρα, κρίνεις για το ορφανό, δώσε στους φτωχούς, υπερασπίσου το ορφανό, ντύσε το γυμνό,
21 Θεράπευσε τους συντετριμμένους και τους αδύναμους, μη γελάς έναν κουτσό για να περιφρονήσεις, υπερασπίσου τους ακρωτηριασμένους, και άσε τον τυφλό να έρθει στα μάτια της καθαρότητάς μου.
22 Κράτα γέρους και νέους μέσα στα τείχη σου.
23 Όπου βρεις νεκρούς, πάρε τους και θάψε τους, και θα σου δώσω την πρώτη θέση στην ανάστασή μου.
24 Μείνετε ακίνητοι, λαέ μου, και ξεκουραστείτε, γιατί η ησυχία σας έρχεται ακόμα.
25 Θρέψε τα παιδιά σου, καλή τροφός. σταθεροποιήσουν τα πόδια τους.
26 Όσο για τους δούλους που σου έδωσα, κανένας από αυτούς δεν θα χαθεί. γιατί θα τους ζητήσω από τον αριθμό σου.
27 Μην κουράζεσαι· επειδή, όταν έρθει η ημέρα της θλίψης και της βαρύτητας, οι άλλοι θα κλάψουν και θα λυπηθούν, αλλά εσύ θα είσαι χαρούμενος και θα έχεις αφθονία.
28 Τα έθνη θα σε ζηλέψουν, αλλά δεν θα μπορέσουν να κάνουν τίποτα εναντίον σου, λέει ο Κύριος.
29 Τα χέρια μου θα σε καλύψουν, για να μη δουν τα παιδιά σου την κόλαση.
30 Να χαίρεσαι, μητέρα, με τα παιδιά σου. γιατί θα σε ελευθερώσω, λέει ο Κύριος.
31 Θυμήσου τα παιδιά σου που κοιμούνται, γιατί θα τα βγάλω από τις άκρες της γης, και θα τους δείξω έλεος· επειδή, είμαι ελεήμων, λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος.
32 Αγκάλιασε τα παιδιά σου μέχρι να έρθω και να τους δείξω έλεος· γιατί τα πηγάδια μου τρέμουν, και η χάρη μου δεν θα χαθεί.
33 Ο Έσδρας έλαβε εντολή από τον Κύριο στο όρος Ορέμ, να πάω στον Ισραήλ. αλλά όταν ήρθα σ' αυτούς, με αηδίασαν και περιφρόνησαν την εντολή του Κυρίου.
34 Και γι' αυτό σας λέω, ω εθνικά, που ακούτε και καταλαβαίνετε, αναζητήστε τον Ποιμένα σας, αυτός θα σας δώσει αιώνια ανάπαυση. γιατί είναι κοντά, που θα έρθει στο τέλος του κόσμου.
35 Να είστε έτοιμοι για την ανταμοιβή της βασιλείας, γιατί το αιώνιο φως θα λάμπει επάνω σας για πάντα.
36 Φύγετε από τη σκιά αυτού του κόσμου, λάβετε τη χαρά της δόξας σας: Μαρτυρώ ανοιχτά τον Σωτήρα μου.
37 Λάβετε το δώρο που σας δίνεται, και χαίρεστε, ευχαριστώντας αυτόν που σας οδήγησε στη βασιλεία των ουρανών.
38 Σηκωθείτε και σταθείτε, δείτε τον αριθμό εκείνων που θα σφραγιστούν στη γιορτή του Κυρίου.
39 που φεύγουν από τη σκιά του κόσμου, και έχουν λάβει ένδοξα ενδύματα του Κυρίου.
40 Πάρε τον αριθμό σου, Σιών, και κλείσε αυτούς σου που είναι ντυμένοι στα λευκά, που εκπλήρωσαν το νόμο του Κυρίου.
41 Ο αριθμός των παιδιών σου, που λαχταρούσες, εκπληρώθηκε· παρακάλεσε τη δύναμη του Κυρίου, για να αγιαστεί ο λαός σου, που έχει κληθεί από την αρχή.
42 Ο Έσδρας είδα στο όρος Σιών έναν μεγάλο λαό, τον οποίο δεν μπορούσα να απαριθμήσω, και όλοι ύμνησαν τον Κύριο με τραγούδια.
43 Και ανάμεσά τους ήταν ένας νεαρός άνδρας ψηλού αναστήματος, ψηλότερος από όλους τους υπόλοιπους, και πάνω σε κάθε ένα από τα κεφάλια τους έβαλε στέφανα, και ήταν πιο υψωμένος. που θαύμασα πολύ.
44 Ρώτησα λοιπόν τον άγγελο και είπα: Κύριε, τι είναι αυτά;
45 Εκείνος αποκρίθηκε και μου είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που έβγαλαν τα θνητά ρούχα, και φόρεσαν τον αθάνατο, και ομολόγησαν το όνομα του Θεού· τώρα στέφθηκαν και παίρνουν φοίνικες.
46 Τότε είπα στον άγγελο: Ποιος νέος είναι αυτός που τους στεφανώνει και τους δίνει παλάμες στα χέρια τους;
47 Αποκρίθηκε, λοιπόν, και μου είπε: Είναι ο Υιός του Θεού, τον οποίο έχουν ομολογήσει στον κόσμο. Τότε άρχισα να επαινώ πολύ αυτούς που στάθηκαν τόσο σκληρά για το όνομα του Κυρίου.
48 Τότε ο άγγελος μου είπε: Πήγαινε, και πες στο λαό μου τι πράγματα, και πόσα μεγάλα θαύματα του Κυρίου του Θεού σου, είδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Το τριακοστό έτος μετά την καταστροφή της πόλης ήμουν στη Βαβυλώνα, και ξάπλωσα ταραγμένος στο κρεβάτι μου, και οι σκέψεις μου ανέβηκαν στην καρδιά μου:
2 Διότι είδα την ερήμωση της Σιών και τον πλούτο αυτών που κατοικούσαν στη Βαβυλώνα.

3 Και το πνεύμα μου συγκινήθηκε, ώστε άρχισα να λέω λόγια γεμάτοι φόβο στον Ύψιστο, και είπα:
4 Κύριε, που κυβερνάς, είπες στην αρχή, όταν φύτεψες τη γη, και μόνος σου, και πρόσταξες τον λαό,
5 Και έδωσε στον Αδάμ ένα σώμα χωρίς ψυχή, που ήταν έργο των χεριών σου, και του εμφύσησες πνοή ζωής, και έζησε μπροστά σου.
6 Και τον οδηγείς στον παράδεισο, τον οποίο είχε φυτέψει το δεξί σου χέρι, προτού εμφανιστεί η γη.
7 Και σ' αυτόν έδωσες εντολή να αγαπά την οδό σου· την οποία παραβίασε, και αμέσως όρισες θάνατο σε αυτόν και στις γενεές του, από τους οποίους προήλθαν έθνη, φυλές, λαοί και συγγενείς, χωρίς αριθμό.
8 Και κάθε λαός περπάτησε σύμφωνα με το δικό του θέλημα, και έκανε θαυμαστά πράγματα μπροστά σου, και περιφρόνησε τις εντολές σου.
9 Και πάλι με την πάροδο του χρόνου έφερες τον κατακλυσμό σε όσους κατοικούσαν στον κόσμο και τους κατέστρεψες.
10 Και συνέβη σε καθένα από αυτά, ότι όπως ήταν ο θάνατος για τον Αδάμ, έτσι ήταν ο κατακλυσμός σε αυτούς.
11 Ωστόσο, έναν από αυτούς άφησες, τον Νώε με το σπιτικό του, από τον οποίο προήλθαν όλοι οι δίκαιοι.
12 Και συνέβη, όταν εκείνοι που κατοικούσαν στη γη άρχισαν να πληθύνονται, και απέκτησαν πολλά παιδιά, και ήταν μεγάλος λαός, άρχισαν πάλι να είναι πιο ασεβείς από τους πρώτους.
13 Και όταν ζούσαν τόσο πονηρά μπροστά σου, διάλεξες έναν άνθρωπο από αυτούς, που ονομαζόταν Αβραάμ.
14 Αυτόν τον αγάπησες, και σε αυτόν μόνο έδειξες το θέλημά σου.
15 Και έκανε μια αιώνια διαθήκη μαζί του, υποσχόμενος του ότι δεν θα εγκαταλείψεις ποτέ το σπέρμα του.
16 Και σε αυτόν έδωσες τον Ισαάκ, και στον Ισαάκ έδωσες επίσης τον Ιακώβ και τον Ησαύ. Όσο για τον Ιακώβ, εσύ τον διάλεξες για σένα και τον έβαλες από τον Ησαύ· και έτσι ο Ιακώβ έγινε μεγάλο πλήθος.
17 Και συνέβη ώστε, όταν οδηγείς το σπέρμα του έξω από την Αίγυπτο, τους ανέβασες στο όρος Σινά.
18 Και προσκυνώντας τους ουρανούς, έσφιξες τη γη, συγκίνησες ολόκληρο τον κόσμο, και έκανες τα βάθη να τρέμουν, και ταράχτηκες τους ανθρώπους εκείνης της εποχής.
19 Και η δόξα σου πέρασε από τέσσερις πύλες, της φωτιάς και του σεισμού και του ανέμου και του κρύου. για να δώσεις το νόμο στο σπέρμα του Ιακώβ και επιμέλεια στη γενιά του Ισραήλ.
20 Και όμως δεν πήρες από αυτούς μια κακή καρδιά, για να φέρει καρπό μέσα τους ο νόμος σου.
21 Διότι ο πρώτος Αδάμ που έφερε πονηρή καρδιά παραβίασε και νικήθηκε. και έτσι να είναι όλοι όσοι γεννήθηκαν από αυτόν.
22 Έτσι η αναπηρία έγινε μόνιμη. και ο νόμος (επίσης) στην καρδιά των ανθρώπων με την κακοήθεια της ρίζας? ώστε το καλό έφυγε, και το κακό έμενε ακόμα.
23 Και οι καιροί πέρασαν, και τα χρόνια τελείωσαν· τότε, σε ανάδειξες έναν δούλο, που τον έλεγαν Δαβίδ.
24 Τον οποίο πρόσταξες να χτίσει μια πόλη στο όνομά σου, και να σου προσφέρει θυμίαμα και προσφορές σε αυτήν.
25 Όταν έγινε αυτό για πολλά χρόνια, τότε σε εγκατέλειψαν όσοι κατοικούσαν στην πόλη,
26 Και σε όλα έκαναν όπως ο Αδάμ και όλες οι γενεές του· επειδή, είχαν επίσης κακή καρδιά.
27 Και έτσι έδωσες την πόλη σου στα χέρια των εχθρών σου.
28 Είναι λοιπόν καλύτερα τα έργα τους που κατοικούν στη Βαβυλώνα, ώστε να έχουν, επομένως, την κυριαρχία στη Σιών;
29 Διότι όταν ήρθα εκεί, και είχα δει ασεβείς αμέτρητους, τότε η ψυχή μου είδε πολλούς κακούς σε αυτήν την τριακονταετία αυτί, ώστε η καρδιά μου να με απογοητεύσει.
30 Διότι είδα πώς τους αφήνεις να αμαρτάνουν, και γλίτωσες τους κακούς· και κατέστρεψες τον λαό σου, και διαφύλαξες τους εχθρούς σου, και δεν το σημάδεψες.
31 Δεν θυμάμαι πώς μπορεί να μείνει έτσι: Είναι λοιπόν καλύτεροι από τη Βαβυλώνα από τη Σιών;
32 Ή υπάρχει κάποιος άλλος λαός που σε γνωρίζει εκτός από τον Ισραήλ; ή ποια γενιά πίστεψε στις διαθήκες σου όπως ο Ιακώβ;
33 Και όμως η ανταμοιβή τους δεν φαίνεται, και ο κόπος τους δεν έχει καρπό· γιατί έχω πάει εδώ κι εκεί μέσα από τα έθνη, και βλέπω ότι ρέουν σε πλούτο, και δεν σκέφτομαι τις εντολές σου.
34 Ζύγισε, λοιπόν, την κακία μας τώρα στον ζυγό, καθώς και δικών τους που κατοικούν στον κόσμο. και έτσι το όνομά σου δεν θα βρίσκεται πουθενά παρά μόνο στον Ισραήλ.
35 Ή πότε δεν αμάρτησαν μπροστά σου όσοι κατοικούν στη γη; ή ποιοι άνθρωποι τήρησαν έτσι τις εντολές σου;
36 Θα βρεις ότι ο Ισραήλ με το όνομά σου τήρησε τις εντολές σου. αλλά όχι οι ειδωλολάτρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και ο άγγελος που στάλθηκε σε μένα, που ονομαζόταν Ουριήλ, μου απάντησε,
2 Και είπε, η καρδιά σου έχει πάει μακριά σε αυτόν τον κόσμο, και νομίζεις ότι κατανοείς την οδό του Υψίστου;
3 Τότε είπα: Ναι, κύριέ μου. Και εκείνος μου αποκρίθηκε και είπε: Είμαι σταλμένος για να σου δείξω τρεις δρόμους και να εκθέσω τρεις ομοιότητες μπροστά σου.
4 Για το οποίο, αν μπορέσεις να με δηλώσεις, θα σου δείξω επίσης τον δρόμο που θέλεις να δεις, και θα σου δείξω από πού έρχεται η κακή καρδιά.
5 Και είπα: Πες, κύριέ μου. Τότε μου είπε: Πήγαινε, ζύγισε με το βάρος της φωτιάς, ή μέτρησέ με το φύσημα του ανέμου, ή ξαναφώναξέ με την ημέρα που πέρασε.
6 Τότε απάντησα και είπα: Ποιος άνθρωπος μπορεί να το κάνει αυτό, ώστε να ζητήσεις τέτοια πράγματα από εμένα;
7 Και μου είπε: Αν σε ρωτήσω πόσες μεγάλες κατοικίες είναι στη μέση της θάλασσας, ή πόσες πηγές υπάρχουν στην αρχή του βαθέως, ή πόσες πηγές είναι πάνω από το στερέωμα, ή ποιες είναι οι έξοδοι παράδεισος:
8 Ίσως θα μου έλεγες, ποτέ δεν κατέβηκα στα βαθιά, ούτε ακόμη στην κόλαση, ούτε ανέβηκα ποτέ στον παράδεισο.
9 Ωστόσο, τώρα σε ρώτησα παρά μόνο για τη φωτιά και τον άνεμο, και για την ημέρα από την οποία πέρασες, και για πράγματα από τα οποία δεν μπορείς να χωριστείς, και όμως δεν μπορείς να μου δώσεις καμία απάντηση για αυτά.
10 Μου είπε επίσης, τα δικά σου πράγματα, και όσοι έχουν μεγαλώσει μαζί σου, δεν μπορείς να ξέρεις.
11 Πώς θα μπορούσε τότε το σκάφος σου να κατανοήσει την οδό του Υψίστου, και, ο κόσμος τώρα εξωτερικά διεφθαρμένος για να καταλάβει τη διαφθορά που είναι εμφανής στα μάτια μου;
12 Τότε του είπα: Καλύτερα να μην ήμασταν καθόλου, παρά να ζούμε ακόμα στην κακία, και να υποφέρουμε, και να μην ξέρουμε γιατί.

13 Μου απάντησε και είπε: Πήγα σε ένα δάσος σε μια πεδιάδα, και τα δέντρα συμβουλεύτηκαν,
14 Και είπε: Ελάτε, ας πάμε να κάνουμε πόλεμο ενάντια στη θάλασσα για να φύγει από μπροστά μας, και να μας φτιάξουμε άλλα ξύλα.
15 Και οι πλημμύρες της θάλασσας με τον ίδιο τρόπο συμβουλεύτηκαν, και είπαν: Ελάτε, ας ανεβούμε και ας υποτάξουμε τα δάση της πεδιάδας, για να κάνουμε κι εκεί άλλη χώρα.
16 Η σκέψη του ξύλου ήταν μάταιη, γιατί ήρθε η φωτιά και το κατέκαψε.
17 Η σκέψη για τις πλημμύρες της θάλασσας έγινε επίσης μηδαμινή, γιατί η άμμος σηκώθηκε και τους σταμάτησε.
18 Αν κρίνατε τώρα ανάμεσα σε αυτά τα δύο, ποιον θα αρχίζατε να δικαιολογείτε; ή ποιον θα καταδικάσεις;
19 Απάντησα και είπα: Αλήθεια, είναι ανόητη σκέψη που έχουν επινοήσει και οι δύο, γιατί η γη δίνεται στο ξύλο, και η θάλασσα έχει επίσης τη θέση της για να φέρει τις πλημμύρες του.
20 Τότε μου απάντησε, και είπε: Εσύ έδωσες σωστή κρίση, αλλά γιατί δεν κρίνεις και τον εαυτό σου;
21 Διότι όπως η γη δίνεται στο ξύλο, και η θάλασσα στις πλημμύρες του· έτσι και αυτοί που κατοικούν στη γη δεν μπορούν να καταλάβουν τίποτα παρά μόνο αυτό που είναι στη γη· και αυτός που κατοικεί πάνω από τους ουρανούς μπορεί μόνο να καταλάβει τα πράγματα που είναι πάνω από το ύψος των ουρανών.
22 Τότε απάντησα και είπα: Σε παρακαλώ, Κύριε, άφησέ με να έχω κατανόηση.
23 Διότι δεν είχα τον νου μου να είμαι περίεργος για τα υψηλά πράγματα, αλλά για αυτούς που περνούν από δίπλα μας καθημερινά, δηλαδή, γιατί ο Ισραήλ παραδίδεται ως όνειδος στα έθνη, και για ποιο λόγο δίνεται ο λαός που αγάπησες στα ασεβή έθνη, και γιατί ο νόμος των προπατόρων μας ακυρώνεται και οι γραπτές διαθήκες ακυρώνονται,
24 Και φεύγουμε από τον κόσμο ως ακρίδες, και η ζωή μας είναι κατάπληξη και φόβος, και δεν είμαστε άξιοι να λάβουμε έλεος.
25 Τι θα κάνει τότε στο όνομά του με το οποίο καλούμαστε; από αυτά τα πράγματα ρώτησα.
26 Τότε μου απάντησε και είπε: Όσο περισσότερο ψάχνεις, τόσο περισσότερο θα θαυμάζεις. γιατί ο κόσμος βιάζεται να περάσει,
27 Και δεν μπορώ να κατανοήσω τα πράγματα που υπόσχονται οι δίκαιοι στον καιρό που έρχεται· γιατί αυτός ο κόσμος είναι γεμάτος αδικία και αδυναμίες.
28 Αλλά όσον αφορά το θη Για όσα με ρωτάς, θα σου πω. γιατί το κακό έχει σπαρθεί, αλλά η καταστροφή του δεν έχει έρθει ακόμη.
29 Εάν, λοιπόν, δεν ανατραπεί το σπαρμένο, και εάν ο τόπος όπου έχει σπαρθεί το κακό δεν παρέλθει, τότε δεν μπορεί να έρθει αυτό που έχει σπαρθεί με καλό.
30 Διότι ο κόκκος του κακού σπόρου έχει σπαρθεί στην καρδιά του Αδάμ από την αρχή, και πόση ασέβεια έφερε μέχρι σήμερα; και πόσο θα γεννήσει ακόμη μέχρι να έρθει η ώρα του αλωνίσματος;
31 Συλλογίσου τώρα μόνος σου, πόσο μεγάλο καρπό της κακίας έφερε ο κόκκος του κακού σπόρου.
32 Και όταν κοπούν τα αυτιά, που είναι αμέτρητα, πόσο μεγάλο πάτωμα θα γεμίσουν;
33 Τότε απάντησα και είπα: Πώς και πότε θα γίνουν αυτά τα πράγματα; γιατί τα χρόνια μας είναι λίγα και κακά;
34 Και μου απάντησε, λέγοντας: Μη βιάζεσαι πάνω από τον Ύψιστο· γιατί η βιασύνη σου είναι μάταιη να είσαι πάνω από αυτόν, γιατί έχεις υπερβεί πολύ.
35 Και οι ψυχές των δικαίων δεν ρωτούσαν αυτά τα πράγματα στους θαλάμους τους, λέγοντας: Μέχρι πότε θα ελπίζω έτσι; πότε έρχεται ο καρπός του πατώματος της ανταμοιβής μας;
36 Και σε αυτά τα πράγματα απάντησε ο αρχάγγελος Ουριήλ, και είπε, ακόμη και όταν ο αριθμός των σπόρων είναι γεμάτος μέσα σας· επειδή, αυτός ζύγισε τον κόσμο στον ζυγό.
37 Με μέτρο μέτρησε τους χρόνους. και με αριθμό έχει μετρήσει τους χρόνους. και δεν κινείται ούτε τα ανακατεύει, μέχρι να εκπληρωθεί το εν λόγω μέτρο.
38 Τότε απάντησα και είπα: Κύριε, ο άρχοντας, κι εμείς όλοι είμαστε γεμάτοι ασέβεια.
39 Και για χάρη μας, ίσως είναι ότι τα πατώματα των δικαίων δεν γεμίζουν, εξαιτίας των αμαρτιών αυτών που κατοικούν στη γη.
40 Μου απάντησε, λοιπόν, και είπε: Πήγαινε σε μια γυναίκα με τέκνο και ζήτησέ την όταν συμπληρώσει τους εννέα μήνες της, αν η μήτρα της μπορεί να κρατήσει πια τη γέννα μέσα της.
41 Τότε είπα: Όχι, Κύριε, αυτό δεν μπορεί. Και μου είπε: Στον τάφο οι θαλάμοι των ψυχών είναι σαν τη μήτρα μιας γυναίκας.
42 Διότι όπως μια γυναίκα που πονάει βιάζεται να ξεφύγει από την ανάγκη του πόνου· έτσι και αυτοί οι τόποι σπεύδουν να παραδώσουν εκείνα που τους έχουν δεσμευτεί.
43 Από την αρχή, δες, αυτό που θέλεις να δεις, θα σου φανεί.
44 Τότε απάντησα και είπα: Αν βρήκα εύνοια μπροστά σου, και αν είναι δυνατόν, και αν με συναντήσουν,
45 Δείξε μου, λοιπόν, αν θα έρθουν περισσότερα από όσα είναι παρελθόν, ή περισσότερα παρελθόν από όσα πρόκειται να έρθουν.
46 Αυτό που είναι παρελθόν το ξέρω, αλλά αυτό που πρόκειται να έρθει δεν το ξέρω.
47 Και μου είπε: Σήκω στη δεξιά πλευρά, και θα σου εξηγήσω την παρομοίωση.
48 Στάθηκα, λοιπόν, και είδα, και ιδού, ένας καυτός φλεγόμενος φούρνος περνούσε από μπροστά μου· και συνέβη ώστε όταν έφυγε η φλόγα, κοίταξα, και ιδού, ο καπνός έμεινε ακίνητος.
49 Μετά από αυτό πέρασε από μπροστά μου ένα υδαρές σύννεφο, και έπεσε πολύ βροχή με καταιγίδα. και όταν πέρασε η καταιγιστική βροχή, οι σταγόνες έμειναν ακίνητες.
50 Τότε μου είπε: Σκέψου τον εαυτό σου. καθώς η βροχή είναι μεγαλύτερη από τις σταγόνες, και καθώς η φωτιά είναι μεγαλύτερη από τον καπνό. αλλά οι σταγόνες και ο καπνός μένουν πίσω: έτσι η ποσότητα που πέρασε ξεπέρασε περισσότερο.
51 Τότε προσευχήθηκα και είπα: Θα μπορούσα να ζήσω, νομίζεις, μέχρι εκείνο τον καιρό; ή τι θα γίνει εκείνες τις μέρες;
52 Εκείνος μου απάντησε και είπε: Όσο για τις μάρκες για τις οποίες με ζητάς, μπορώ να σου πω εν μέρει· αλλά όσον αφορά τη ζωή σου, δεν είμαι σταλμένος να σε δείξω. γιατί δεν το ξέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Ωστόσο, καθώς θα έρθουν τα σημάδια, ιδού, θα έρθουν μέρες, όπου αυτοί που κατοικούν στη γη θα συλληφθούν σε

μεγάλο αριθμό και η οδός της αλήθειας θα κρυφτεί και η γη θα είναι άγονη από πίστη.

2 Αλλά η ανομία θα αυξηθεί πάνω από αυτό που βλέπεις τώρα ή που άκουσες εδώ και πολύ καιρό.

3 Και τη γη, που βλέπεις τώρα να έχει ρίζα, θα δεις ξαφνικά ερειπωμένη.

4 Αλλά αν ο Ύψιστος σου επιτρέψει να ζήσεις, θα δεις μετά την τρίτη σάλπιγγα ότι ο ήλιος θα λάμψει ξανά ξαφνικά τη νύχτα και η σελήνη τρεις φορές τη μέρα.

5 Και αίμα θα πέσει από το ξύλο, και η πέτρα θα δώσει τη φωνή του, και ο λαός θα ταραγεί.

6 Και αυτός θα κυβερνήσει, τον οποίο δεν περιμένουν εκείνους που κατοικούν στη γη, και τα πτηνά θα φύγουν μαζί.

7 Και η θάλασσα των Σοδομιτών θα βγάλει ψάρια και θα κάνει θόρυβο τη νύχτα, που πολλοί δεν γνώρισαν· αλλά όλοι θα ακούσουν τη φωνή της.

8 Θα υπάρξει επίσης σύγχυση σε πολλά μέρη, και η φωτιά θα ξαναστέλλεται συχνά, και τα άγρια θηρία θα αλλάζουν θέσεις, και οι εμμηνορροϊκές γυναίκες θα γεννούν τέρατα.

9 Και θα βρεθούν αλμυρά νερά στο γλυκό, και όλοι οι φίλοι θα καταστρέψουν ο ένας τον άλλον. τότε θα κρυφτεί και η κατανόηση θα αποσυρθεί στο μυστικό του θάλαμο,

10 Και θα αναζητηθούν από πολλούς, αλλά δεν θα βρεθούν· τότε η αδικία και η ακράτεια θα πολλαπλασιαστούν στη γη.

11 Και μια γη θα ζητήσει μια άλλη, και θα πει, έφυγε η δικαιοσύνη που κάνει έναν άνθρωπο δίκαιο; μέσω εσένα; Και θα πει, Όχι.

12 Ταυτόχρονα οι άνθρωποι θα ελπίζουν, αλλά τίποτα δεν θα αποκτήσουν: θα κοπιάσουν, αλλά οι δρόμοι τους δεν θα ευημερήσουν.

13 Για να σου δείξω τέτοιες μάρκες, έχω άδεια. Και αν πάλι προσευχηθείς, και κλάψεις όπως τώρα, και νηστέψεις ακόμη και μέρες, θα ακούσεις ακόμα μεγαλύτερα.

14 Τότε ξύπνησα, και ένας μεγάλος τρόμος πέρασε σε όλο μου το σώμα, και το μυαλό μου ταράχτηκε, ώστε λιποθύμησε.

15 Έτσι, ο άγγελος που ήρθε να μιλήσει μαζί μου με κράτησε, με παρηγόρησε και με έστησε στα πόδια μου.

16 Και τη δεύτερη νύχτα, ήρθε προς εμένα ο Σαλαθιήλ, ο αρχηγός του λαού, λέγοντας: Πού ήσουν; και γιατί είναι τόσο βαρύ το πρόσωπό σου;

17 Δεν ξέρεις ότι ο Ισραήλ είναι αφοσιωμένος σε σένα στη γη της αιχμαλωσίας τους;

18 Έως τότε, και φάτε ψωμί, και μη μας εγκαταλείψετε, όπως ο βοσκός που αφήνει το κοπάδι του στα χέρια σκληρών λύκων.

19 Τότε του είπα: Φύγε από μένα και μην πλησιάσεις. Και άκουσε αυτό που είπα, και έφυγε από κοντά μου.

20 Και έτσι νήστεψα επτά ημέρες, θρηνώντας και κλαίγοντας, όπως με πρόσταξε ο Ουριήλ ο άγγελος.

21 Και μετά από επτά ημέρες έγινε έτσι, που οι σκέψεις της καρδιάς μου με οδήγησαν πάλι πολύ,

22 Και η ψυχή μου ανέκτησε το πνεύμα της κατανόησης, και άρχισα να μιλάω ξανά με τον Ύψιστο,

23 Και είπε, Κύριε, που φέρνεις την εξουσία, από κάθε ξύλο της γης και από όλα τα δέντρα της, εσύ διάλεξες ένα μόνο αμπέλι.

24 Και από όλες τις χώρες όλου του κόσμου, εσύ διάλεξες έναν λάκκο· και από όλα τα άνθη του ένα κρίνο·

25 Και από όλα τα βάθη της θάλασσας, σε γέμισες ένα ποτάμι· και από όλες τις κτισμένες πόλεις, αγίασες τη Σιών για τον εαυτό σου.

26 Και από όλα τα πτηνά που δημιουργήθηκαν, σε ονόμασες ένα περιστέρι· και από όλα τα βοοειδή που έγιναν, ένα πρόβατο σου έδωσες.

27 Και ανάμεσα σε όλα τα πλήθη των ανθρώπων, πήρες έναν λαό· και σε αυτόν τον λαό, τον οποίο αγάπησες, έδωσες έναν νόμο που είναι επιδοκιμασμένος από όλους.

28 Και τώρα, Κύριε, γιατί έδωσες αυτόν τον έναν λαό σε πολλούς; και πάνω στη μία ρίζα ετοίμασες άλλες, και γιατί σκόρπισες τον μοναδικό σου λαό ανάμεσα σε πολλούς;

29 Και αυτοί που ανήγγειλαν τις υποσχέσεις σου, και δεν πίστεψαν στις διαθήκες σου, τις καταπάτησαν.

30 Αν μισούσες τόσο πολύ τον λαό σου, θα έπρεπε όμως να τον τιμωρήσεις με τα ίδια σου τα χέρια.

31 Και όταν είπα αυτά τα λόγια, ο άγγελος που ήρθε σε μένα την προηγούμενη νύχτα στάλθηκε σε μένα,

32 Και μου είπε: Άκουσέ με, και θα σε διδάξω. Άκουσε αυτό που λέω, και θα σου πω περισσότερα.

33 Και είπα: Μίλα, Κύριε. Τότε μου είπε: Είσαι πολύ ταραγμένος στο μυαλό σου για χάρη του Ισραήλ· αγαπάς αυτόν τον λαό καλύτερο από αυτόν που τον έφτιαξε;

34 Και είπα: Όχι, Κύριε· αλλά με μεγάλη θλίψη μίλησα· γιατί τα ηνία μου με πονούν κάθε ώρα, ενώ εργάζομαι για να κατανοήσω την οδό του Υψίστου και να αναζητήσω μέρος της κρίσης του.

35 Και μου είπε: Δεν μπορείς. Και είπα: Γιατί, Κύριε; που γεννήθηκα τότε; ή γιατί δεν ήταν τότε ο τάφος μου η μήτρα της μητέρας μου, για να μην είχα δει την ταλαιπωρία του Ιακώβ και τον κουραστικό μόχθο του αποθέματος του Ισραήλ;

36 Και μου είπε: Αριθμήστε με όσα δεν έχουν έρθει ακόμη, μαζέψτε με τη σκουριά που είναι σκορπισμένη, κάντε μου πάλι πράσινα τα μαραμένα λουλούδια·

37 Άνοιξε μου τα μέρη που είναι κλειστά, και φέρε μου τους ανέμους που είναι κλειστοί μέσα τους, δείξε μου την εικόνα μιας φωνής· και τότε θα σου ανακοινώσω αυτό που προσπαθείς να μάθεις.

38 Και είπα, Κύριε που κυβερνάς, ποιος μπορεί να ξέρει αυτά τα πράγματα, αλλά αυτός που δεν έχει την κατοικία του με τους ανθρώπους;

39 Όσο για μένα, είμαι άσοφος· πώς μπορώ λοιπόν να μιλήσω για αυτά για τα οποία με ζητάς;

40 Τότε μου είπε: Όπως δεν μπορείς να κάνεις τίποτα από αυτά για τα οποία μίλησα, έτσι δεν μπορείς να μάθεις την κρίση μου, ή τελικά την αγάπη που έχω υποσχεθεί στον λαό μου.

41 Και είπα: Ιδού, Κύριε, είσαι όμως κοντά σε εκείνους που είναι φυλαγμένοι μέχρι το τέλος· και τι θα κάνουν εκείνοι που ήταν πριν από μένα, ή εμείς που είμαστε τώρα, ή αυτοί που θα έρθουν μετά από εμάς;

42 Και μου είπε, θα παρομοιάσω την κρίση μου με δαχτυλίδι: όπως δεν υπάρχει νωθρότητα του τελευταίου, έτσι δεν υπάρχει ταχύτητα του πρώτου.

43 Απάντησα λοιπόν και είπα: Δεν μπορείς να φτιάξεις αμέσως αυτά που έγιναν, και να είσαι τώρα, και που πρόκειται να έρθουν; για να δείξεις την κρίση σου όσο νωρίτερα;

44 Τότε μου απάντησε, και είπε: Το πλάσμα δεν μπορεί να βιαστεί πάνω από τον κατασκευαστή. ούτε ο κόσμος μπορεί να τα κρατήσει αμέσως που θα δημιουργηθούν εκεί.

45 Και είπα: Όπως είπες στον υπηρέτη σου, ότι εσύ, που δίνεις ζωή σε όλους, έδωσες ζωή αμέσως στο πλάσμα που δημιούργησες, και το πλάσμα το γέννησε· έτσι και τώρα μπορεί να τα γεννήσει τώρα να είσαι παρών αμέσως.

46 Και μου είπε: Ζήτα τη μήτρα μιας γυναίκας, και πες της, αν γεννάς παιδιά, γιατί δεν τα κάνεις μαζί, αλλά το ένα μετά το άλλο; Προσευχηθείτε λοιπόν να γεννήσει δέκα παιδιά η ταυτόχρονα.
47 Και είπα, Δεν μπορεί, αλλά πρέπει να το κάνει σε απόσταση χρόνου.
48 Τότε μου είπε: Έτσι έδωσα τη μήτρα της γης σε εκείνους που έχουν σπαρθεί σε αυτήν στους καιρούς τους.
49 Διότι, όπως ως μικρό παιδί δεν μπορώ να γεννήσω τα πράγματα που ανήκουν στους ηλικιωμένους, έτσι και εγώ διέθεσα τον κόσμο που δημιούργησα.
50 Και ρώτησα, και είπα: Βλέποντας ότι μου έδωσες τώρα το δρόμο, θα μιλήσω μπροστά σου· γιατί η μητέρα μας, για την οποία μου είπες ότι είναι νέα, πλησιάζει τώρα στην ηλικία.
51 Εκείνος μου απάντησε και είπε: Ρώτα μια γυναίκα που γεννάει παιδιά και θα σου πει.
52 Πες της, γιατί είναι σε εκείνους που τώρα ανέδειξες σαν αυτούς που ήταν πριν, αλλά λιγότερο ανάστημα;
53 Και θα σου απαντήσει: Αυτοί που γεννιούνται με τη δύναμη της νεότητας είναι του ίδιου τρόπου, και αυτοί που γεννιούνται στον καιρό της ηλικίας, όταν η μήτρα αδυνατίζει, είναι διαφορετικά.
54 Σκεφτείτε, λοιπόν, και εσείς πώς είστε μικρότεροι από αυτούς που ήταν πριν από εσάς.
55 Και αυτοί που έρχονται μετά από εσάς είναι λιγότεροι από εσάς, όπως τα πλάσματα που τώρα αρχίζουν να γερνούν και έχουν ξεπεράσει τη δύναμη της νεότητας.
56 Τότε είπα, Κύριε, σε παρακαλώ, αν βρήκα χάρη μπροστά σου, δείξε στον δούλο σου με ποιον επισκέπτεσαι το πλάσμα σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και μου είπε: Στην αρχή, όταν έγινε η γη, πριν σταθούν τα σύνορα του κόσμου, ή πριν φυσήσουν οι άνεμοι,
2 Προτού βροντή και φωτίσει, ή πριν τεθούν τα θεμέλια του παραδείσου,
3 Προτού φανούν τα ωραία λουλούδια, ή προτού εδραιωθούν οι κινητές δυνάμεις, προτού συγκεντρωθεί το αναρίθμητο πλήθος των αγγέλων,
4 Ή ποτέ ανυψώθηκαν τα ύψη του αέρα, προτού ονομαστούν τα μέτρα του στερεώματος, ή ποτέ οι καμινάδες στη Σιών ήταν καυτές,
5 Και προτού αναζητούνταν τα παρόντα χρόνια, και ή ποτέ οι εφευρέσεις αυτών που τώρα η αμαρτία μετατράπηκαν, προτού σφραγιστούν, που συγκέντρωσαν την πίστη για έναν θησαυρό:
6 Τότε σκέφτηκα αυτά τα πράγματα, και όλα έγιναν μέσω εμού μόνο, και μέσω κανενός άλλου· και από μένα θα τελειώσουν και από κανέναν άλλο.
7 Τότε απάντησα και είπα: Ποιος θα είναι ο χωρισμός των καιρών; ή πότε θα είναι το τέλος του πρώτου και η αρχή του που ακολουθεί;
8 Και μου είπε: Από τον Αβραάμ μέχρι τον Ισαάκ, όταν γεννήθηκαν από αυτόν ο Ιακώβ και ο Ησαύ, το χέρι του Ιακώβ κράτησε πρώτα τη φτέρνα του Ησαύ.
9 Διότι ο Ησαύ είναι το τέλος του κόσμου, και ο Ιακώβ είναι η αρχή αυτού που ακολουθεί.
10 Το χέρι του ανθρώπου είναι ανάμεσα στη φτέρνα και στο χέρι· άλλη ερώτηση, Έσδρα, μη ρωτάς.
11 Απάντησα τότε και είπα: Κύριε, ο άρχοντας, αν βρήκα χάρη στα μάτια σου,
12 Σε παρακαλώ, δείξε στον δούλο σου το τέλος των σημείων σου, από τα οποία μου έδειξες χωρισμό την τελευταία νύχτα.
13 Αποκρίθηκε λοιπόν και μου είπε: Σήκω στα πόδια σου και άκουσε δυνατή φωνή.
14 Και θα είναι σαν μια μεγάλη κίνηση. αλλά το μέρος όπου στέκεσαι δεν θα μετακινηθεί.
15 Και, λοιπόν, όταν μιλάει, μη φοβάστε· επειδή, ο λόγος είναι του τέλους, και τα θεμέλια της γης κατανοούνται.
16 Και γιατί; επειδή η ομιλία αυτών των πραγμάτων τρέμει και συγκινείται· γιατί γνωρίζει ότι το τέλος αυτών των πραγμάτων πρέπει να αλλάξει.
17 Και συνέβη, όταν το άκουσα, σηκώθηκα στα πόδια μου, και άκουσα, και, ιδού, ακούστηκε μια φωνή που μίλησε, και ο ήχος της ήταν σαν τον ήχο πολλών υδάτων.
18 Και είπε: Ιδού, έρχονται μέρες, που θα αρχίσω να πλησιάζω και να επισκέπτομαι αυτούς που κατοικούν στη γη,
19 Και θα αρχίσουν να τους ανακρίνουν, ποιοι είναι αυτοί που πλήγωσαν άδικα με την αδικία τους, και όταν θα εκπληρωθεί η θλίψη της Σιών.
20 Και όταν ο κόσμος, που θα αρχίσει να εξαφανίζεται, τελειώσει, τότε θα δείξω αυτά τα σημάδια: τα βιβλία θα ανοίξουν μπροστά στο στερέωμα, και θα δουν όλοι μαζί:
21 Και τα παιδιά ενός έτους θα μιλήσουν με τις φωνές τους, οι γυναίκες με παιδιά θα γεννήσουν πρόωρα παιδιά τριών ή τεσσάρων μηνών, και θα ζήσουν και θα αναστηθούν.
22 Και ξαφνικά οι σπαρμένοι τόποι θα φανούν άσπαρτοι, οι γεμάτες αποθήκες θα βρεθούν ξαφνικά κενές.
23 Και η σάλπιγγα θα δώσει έναν ήχο, που όταν ακούσει κάθε άνθρωπος, ξαφνικά θα φοβηθεί.
24 Εκείνη την ώρα οι φίλοι θα πολεμήσουν ο ένας εναντίον του άλλου σαν εχθροί, και η γη θα στέκεται φοβισμένη με αυτούς που κατοικούν εκεί, οι πηγές των πηγών θα σταματήσουν, και σε τρεις ώρες δεν θα τρέξουν.
25 Όποιος απομείνει από όλα αυτά που σου είπα θα ξεφύγει και θα δει τη σωτηρία μου και το τέλος του κόσμου σου.
26 Και θα το δουν οι άντρες που θα γίνουν δεκτοί, που δεν έχουν γευτεί τον θάνατο από τη γέννησή τους· και η καρδιά των κατοίκων θα αλλάξει και θα μετατραπεί σε άλλο νόημα.
27 Διότι το κακό θα σβήσει, και η απάτη θα σβήσει.
28 Όσο για την πίστη, θα ανθίσει, η διαφθορά θα υπερνικηθεί και η αλήθεια, που ήταν τόσο καιρό χωρίς καρπούς, θα δηλωθεί.
29 Και όταν μίλησε μαζί μου , ιδού, κοίταξα σιγά σιγά αυτόν μπροστά στον οποίο στάθηκα.
30 Και αυτά τα λόγια μου είπε. Ήρθα να σου δείξω την ώρα της νύχτας που θα έρθει.
31 Εάν προσευχηθείς ακόμη περισσότερο και νηστέψεις ξανά επτά ημέρες, θα σου πω περισσότερα πράγματα την ημέρα από όσα άκουσα.
32 Διότι η φωνή σου ακούγεται ενώπιον του Υψίστου· επειδή ο Δυνατός είδε τη δικαιοσύνη σου, είδε και την αγνότητά σου, που είχες από τη νεότητά σου.
33 Και γι' αυτό με έστειλε να σου δείξω όλα αυτά τα πράγματα και να σου πω: Παρηγορήσου και μη φοβάσαι
34 Και μη βιάζεσαι με τους καιρούς που έχουν περάσει, να σκέφτεσαι μάταια πράγματα, για να μη βιαστείς από τους τελευταίους καιρούς.
35 Και συνέβη μετά από αυτό, που έκλαψα πάλι, και νήστεψα επτά ημέρες με τον ίδιο τρόπο, για να μπορέσω να εκπληρώσω τις τρεις εβδομάδες που μου είπε.
36 Και την όγδοη νύχτα η καρδιά μου στενοχωρήθηκε ξανά μέσα μου, και άρχισα να μιλάω ενώπιον του Υψίστου.

37 Διότι το πνεύμα μου πυρπολήθηκε πολύ, και η ψυχή μου στενοχωρήθηκε.
38 Και είπα, Κύριε, μίλησες από την αρχή της δημιουργίας, ακόμη και την πρώτη ημέρα, και είπες έτσι. Ας γίνει ο ουρανός και η γη. και ο λόγος σου ήταν τέλειο έργο.
39 Και τότε ήταν το πνεύμα, και το σκοτάδι και η σιωπή ήταν από κάθε πλευρά. ο ήχος της φωνής του ανθρώπου δεν είχε ακόμη σχηματιστεί.
40 Τότε πρόσταξες ένα ωραίο φως να βγει από τους θησαυρούς σου, για να φανεί το έργο σου.
41 Κατά τη δεύτερη ημέρα έφτιαξες το πνεύμα του στερεώματος, και πρόσταξες να χωρίσει, και να χωρίσει ανάμεσα στα νερά, ώστε το ένα μέρος να ανέβει και το άλλο να παραμείνει από κάτω.
42 Την τρίτη ημέρα πρόσταξες να συγκεντρωθούν τα νερά στο έβδομο μέρος της γης· έξι μέρη ξεράθηκες και τα φύλαξες, για να σε υπηρετήσουν μερικά από αυτά που φυτεύτηκαν και καλλιεργήθηκαν από τον Θεό.
43 Διότι μόλις βγήκε ο λόγος σου το έργο έγινε.
44 Διότι αμέσως υπήρξαν καρποί μεγάλοι και αναρίθμητοι, και πολλές και ποικίλες απολαύσεις για τη γεύση, και άνθη αμετάβλητου χρώματος και μυρωδιές υπέροχης μυρωδιάς· και αυτό έγινε την τρίτη ημέρα.
45 Την τέταρτη μέρα πρόσταξες να λάμψει ο ήλιος, και το φεγγάρι να δώσει το φως της, και τα αστέρια να είναι σε τάξη.
46 Και τους έδωσε εντολή να κάνουν υπηρεσία στον άνθρωπο, που έπρεπε να γίνει.
47 Κατά την πέμπτη ημέρα είπες στο έβδομο μέρος, όπου συγκεντρώθηκαν τα νερά, ότι έπρεπε να γεννήσει ζωντανά πλάσματα, πτηνά και ψάρια· και έτσι έγινε.
48 Διότι το βουβό νερό και χωρίς ζωή έφερε ζωντανά πράγματα με εντολή του Θεού, για να υμνούν όλοι οι άνθρωποι τα θαυμάσια έργα σου.
49 Τότε όρισες δύο ζωντανά πλάσματα, το ένα που ονόμασες Ενώχ, και το άλλο Λεβιάθαν.
50 Και δεν χώρισες το ένα από το άλλο· γιατί το έβδομο μέρος, δηλαδή, όπου συγκεντρώθηκε το νερό, δεν μπορούσε να τους κρατήσει και τους δύο.
51 Στον Ενώχ έδωσες ένα μέρος, που ξεράθηκε την τρίτη ημέρα, για να κατοικήσει στο ίδιο μέρος, όπου υπάρχουν χίλιοι λόφοι.
52 Αλλά στον Λεβιάθαν έδωσες το έβδομο μέρος, δηλαδή το υγρό. και τον κράτησες να τον καταβροχθίσεις από όποιον θέλεις και πότε.
53 Την έκτη ημέρα έδωσες εντολή στη γη, να γεννήσει μπροστά σου θηρία, βοοειδή και ερπετά·
54 Και μετά από αυτά, και ο Αδάμ, τον οποίο έκανες κύριο όλων των δημιουργημάτων σου· από αυτόν προερχόμαστε όλοι εμείς, και ο λαός που διάλεξες.
55 Όλα αυτά τα είπα μπροστά σου, Κύριε, επειδή έφτιαξες τον κόσμο για χάρη μας
56 Όσο για τους άλλους ανθρώπους, που επίσης προέρχονται από τον Αδάμ, είπες ότι δεν είναι τίποτα, αλλά ότι είναι σαν φτύσιμο· και παρομοίασες την αφθονία τους με σταγόνα που πέφτει από ένα δοχείο.
57 Και τώρα, Κύριε, ιδού, αυτοί οι ειδωλολάτρες, που πάντα φημίζονταν ως τίποτα, άρχισαν να είναι κύριοι πάνω μας και να μας καταβροχθίζουν.
58 Εμείς, όμως, ο λαός σου, τον οποίο αποκάλεσες πρωτότοκο σου, τον μονογενή σου και τον ένθερμο εραστή σου, παραδοθήκαμε στα χέρια τους.
59 Αν τώρα ο κόσμος έγινε για χάρη μας, γιατί δεν έχουμε κληρονομιά με τον κόσμο; πόσο θα αντέξει αυτό;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Και όταν τελείωσα να λέω αυτά τα λόγια, στάλθηκε σε μένα ο άγγελος που μου είχε σταλεί τις προηγούμενες νύχτες:
2 Και μου είπε: Σήκω, Έσδρα, και άκουσε τα λόγια που ήρθα να σου πω.
3 Και είπα: Μίλα, Θεέ μου. Τότε μου είπε: Η θάλασσα βρίσκεται σε μεγάλο μέρος, για να είναι βαθιά και μεγάλη.
4 Αλλά βάλε τη θήκη η είσοδος ήταν στενή και σαν ποτάμι.
5 Ποιος λοιπόν θα μπορούσε να μπει στη θάλασσα για να την κοιτάξει και να την κυβερνήσει; αν δεν περνούσε από τα στενά, πώς θα μπορούσε να έρθει στα πλατιά;
6 Υπάρχει επίσης ένα άλλο πράγμα. Μια πόλη οικοδομείται, και τοποθετείται σε ένα πλατύ χωράφι, και είναι γεμάτη από όλα τα καλά πράγματα:
7 Η είσοδος του είναι στενή και βρίσκεται σε επικίνδυνο μέρος για να πέσει, σαν να υπήρχε φωτιά στο δεξί χέρι και στα αριστερά ένα βαθύ νερό.
8 Και ένα μόνο μονοπάτι ανάμεσά τους και τα δύο, ακόμα και ανάμεσα στη φωτιά και το νερό, τόσο μικρό που δεν μπορούσε παρά να υπάρχει κανένας άνθρωπος δεν πάει εκεί αμέσως.
9 Εάν αυτή η πόλη δόθηκε τώρα σε έναν άνθρωπο για κληρονομιά, αν δεν περάσει ποτέ τον κίνδυνο που της έχει τεθεί, πώς θα λάβει αυτή την κληρονομιά;
10 Και είπα: Έτσι είναι, Κύριε. Τότε μου είπε: Έτσι είναι και η μερίδα του Ισραήλ.
11 Διότι για χάρη τους έκανα τον κόσμο· και όταν ο Αδάμ παραβίασε τα διατάγματά μου, τότε ορίστηκε ότι τώρα έγινε.
12 Τότε οι είσοδοι αυτού του κόσμου έγιναν στενές, γεμάτες θλίψη και ταλαιπωρία· είναι λίγες και κακές, γεμάτες κινδύνους, και πολύ οδυνηρές.
13 Διότι οι είσοδοι του πρεσβυτέρου κόσμου ήταν πλατιές και σίγουρες και έφερναν αθάνατους καρπούς.
14 Εάν, λοιπόν, αυτοί που ζουν εργάζονται για να μην εισέλθουν σε αυτά τα στενά και μάταια πράγματα, δεν μπορούν ποτέ να λάβουν αυτά που είναι στρωμένα για αυτούς.
15 Τώρα, λοιπόν, γιατί στενοχωριέσαι, επειδή δεν είσαι παρά ένας φθαρτός άνθρωπος; και γιατί συγκινείσαι, ενώ δεν είσαι παρά θνητός;
16 Γιατί δεν σκέφτηκες στο μυαλό σου αυτό που πρόκειται να έρθει, παρά αυτό που είναι παρόν;
17 Τότε απάντησα και είπα, Κύριε, που ασκείς την εξουσία, εσύ όρισες στον νόμο σου, ώστε οι δίκαιοι να κληρονομήσουν αυτά τα πράγματα, αλλά οι ασεβείς να χαθούν.
18 Εντούτοις, οι δίκαιοι θα υποφέρουν στενά πράγματα, και θα ελπίζουν σε ευρεία κλίμακα· επειδή, εκείνοι που έπραξαν το πονηρό, υπέστησαν τα στενά πράγματα, και όμως δεν θα δουν τα πλατιά.
19 Και μου είπε. Δεν υπάρχει κανένας κριτής πάνω από τον Θεό, και κανένας που να έχει κατανόηση πάνω από τον Ύψιστο.
20 Διότι πολλοί είναι αυτοί που χάνονται σε αυτή τη ζωή, επειδή περιφρονούν τον νόμο του Θεού που έχει τεθεί μπροστά τους.
21 Διότι ο Θεός έδωσε αυστηρή εντολή σε αυτούς που ήρθαν, τι πρέπει να κάνουν για να ζήσουν, όπως ήρθαν, και τι πρέπει να τηρούν για να αποφύγουν την τιμωρία.

22 Ωστόσο, δεν ήταν υπάκουοι σε αυτόν. αλλά μίλησε εναντίον του και φαντάστηκε μάταια πράγματα.
23 Και εξαπατήθηκαν με τις κακές τους πράξεις. και είπε για τον Ύψιστο, ότι δεν είναι. και δεν γνώριζε τους τρόπους του:
24 Αλλά το νόμο του περιφρόνησαν και αρνήθηκαν τις διαθήκες του. στα διατάγματά του δεν ήταν πιστοί και δεν έκαναν τα έργα του.
25 Και λοιπόν, Έσδρα, γιατί τα άδεια είναι κενά, και για τα πλήρη είναι τα πλήρη.
26 Ιδού, θα έρθει η ώρα, που θα γίνουν αυτά τα σημάδια που σου είπα, και θα εμφανιστεί η νύφη, και θα φανεί που βγαίνει, ότι τώρα έχει απομακρυνθεί από τη γη.
27 Και όποιος ελευθερωθεί από τα προαναφερθέντα κακά θα δει τα θαύματα μου.
28 Διότι ο γιος μου ο Ιησούς θα αποκαλυφθεί με εκείνους που είναι μαζί του, και αυτοί που θα απομείνουν θα χαρούν μέσα σε τετρακόσια χρόνια.
29 Μετά από αυτά τα χρόνια θα πεθάνει ο γιος μου ο Χριστός, και όλοι οι άνθρωποι που έχουν ζωή.
30 Και ο κόσμος θα μετατραπεί στην παλιά σιωπή επτά ημέρες, όπως στις προηγούμενες κρίσεις: έτσι ώστε να μην μείνει κανείς.
31 Και μετά από επτά ημέρες ο κόσμος, που δεν έχει ακόμη ξυπνήσει, θα αναστηθεί, και αυτός που είναι διεφθαρμένος θα πεθάνει
32 Και η γη θα αποκαταστήσει αυτούς που κοιμούνται μέσα της, και το χώμα θα αποκαταστήσει αυτούς που κατοικούν στη σιωπή, και οι μυστικοί τόποι θα ελευθερώσουν εκείνες τις ψυχές που τους είχαν αφιερώσει.
33 Και ο Ύψιστος θα εμφανιστεί στην έδρα της κρίσεως, και η δυστυχία θα παρέλθει, και τα μακροχρόνια βάσανα θα έχουν τέλος:
34 Αλλά μόνο η κρίση θα μείνει, η αλήθεια θα σταθεί και η πίστη θα δυναμώσει.
35 Και το έργο θα ακολουθήσει, και η ανταμοιβή θα φανεί, και οι καλές πράξεις θα είναι ισχυρές, και οι κακές πράξεις δεν θα έχουν κανένα κανόνα.
36 Τότε είπα: Ο Αβραάμ προσευχήθηκε πρώτα για τους Σοδομίτες και ο Μωυσής για τους πατέρες που αμάρτησαν στην έρημο.
37 Και ο Ιησούς μετά από αυτόν για τον Ισραήλ την εποχή του Αχάν:
38 Και ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ για την καταστροφή· και ο Σολομών για εκείνους που θα έρθουν στο αγιαστήριο.
39 Και ο Ηλίας για εκείνους που έβρεξαν. και για τους νεκρούς, για να ζήσει:
40 Και ο Εζεχίας για τον λαό την εποχή του Σενναχειρείμ· και πολλοί για πολλούς.
41 Έτσι και τώρα, επειδή η διαφθορά έχει μεγαλώσει, και η κακία αυξήθηκε, και οι δίκαιοι προσευχήθηκαν για τους ασεβείς· γιατί δεν θα είναι έτσι και τώρα;
42 Μου απάντησε και είπε: Αυτή η παρούσα ζωή δεν είναι το τέλος όπου μένει πολλή δόξα. επομένως έχουν προσευχηθεί για τους αδύναμους.
43 Αλλά η ημέρα της καταδίκης θα είναι το τέλος αυτού του καιρού και η αρχή της αθανασίας για το μέλλον, όπου η διαφθορά έχει παρέλθει,
44 Η αμετροέπεια τελειώνει, η απιστία έχει αποκοπεί, η δικαιοσύνη μεγαλώνει και η αλήθεια ξεφυτρώνει.
45 Τότε κανείς δεν θα μπορέσει να σώσει αυτόν που έχει καταστραφεί, ούτε να καταπιέσει αυτόν που κέρδισε τη νίκη.
46 Απάντησα τότε και είπα: Αυτή είναι η πρώτη και η τελευταία μου ρήση, ότι ήταν καλύτερα να μην είχα δώσει τη γη στον Αδάμ· αλλιώς, όταν του δόθηκε, να τον εμποδίσω να αμαρτήσει.
47 Ποιο είναι το όφελος για τους ανθρώπους τώρα στον παρόντα καιρό να ζουν σε βαριές και μετά θάνατον να αναζητούν τιμωρία;
48 Ω Αδάμ, τι έκανες; γιατί αν και εσύ αμάρτησες, δεν έπεσες μόνος, αλλά όλοι εμείς που προερχόμαστε από σένα.
49 Γιατί τι κέρδος έχουμε, αν μας υποσχεθεί ένας αθάνατος χρόνος, ενώ έχουμε κάνει τα έργα που φέρνουν το θάνατο;
50 Και ότι μας υποσχέθηκε μια αιώνια ελπίδα, ενώ εμείς οι πιο πονηροί είμαστε μάταιοι;
51 Και ότι υπάρχουν για μας κατοικίες υγείας και ασφάλειας, ενώ ζήσαμε πονηρά;
52 Και ότι η δόξα του Υψίστου φυλάσσεται για να υπερασπιστεί αυτούς που έζησαν μια επιφυλακτική ζωή, ενώ εμείς περπατήσαμε στους πιο πονηρούς δρόμους από όλους;
53 Και για να φανεί ένας παράδεισος, του οποίου ο καρπός μένει για πάντα, όπου υπάρχει ασφάλεια και φάρμακο, αφού δεν θα μπούμε σε αυτόν;
54 (Διότι περπατήσαμε σε δυσάρεστα μέρη.)
55 Και ότι τα πρόσωπα εκείνων που χρησιμοποίησαν την αποχή θα λάμπουν πάνω από τα αστέρια, ενώ τα πρόσωπά μας θα είναι πιο μαύρα από το σκοτάδι;
56 Διότι, ενώ ζούσαμε και διαπράτταμε την ανομία, δεν σκεφτήκαμε ότι έπρεπε να αρχίσουμε να υποφέρουμε για αυτήν μετά θάνατον.
57 Τότε μου απάντησε και είπε: Αυτή είναι η κατάσταση της μάχης, την οποία θα πολεμήσει ο άνθρωπος που γεννήθηκε στη γη.
58 Ότι, αν νικηθεί, θα υποφέρει όπως είπες· αλλά αν κερδίσει τη νίκη, θα λάβει αυτό που λέω.
59 Διότι αυτή είναι η ζωή για την οποία ο Μωυσής μίλησε στον λαό όσο ζούσε, λέγοντας: Διάλεξε τη ζωή σου, για να ζήσεις.
60 Ωστόσο, δεν πίστεψαν σε αυτόν, ούτε στους προφήτες μετά από αυτόν, ούτε σε εμένα που τους μίλησα·
61 Για να μην υπάρχει τέτοια βαρύτητα στην καταστροφή τους, όπως θα υπάρχει χαρά για αυτούς που πείθονται για σωτηρία.
62 Απάντησα τότε και είπα: Ξέρω, Κύριε, ότι ο Ύψιστος λέγεται ελεήμων, επειδή ελεεί αυτούς που δεν έχουν έρθει ακόμη στον κόσμο.
63 Και σε εκείνους επίσης που στρέφονται στο νόμο του.
64 Και ότι είναι υπομονετικός και υποφέρει πολύ εκείνους που αμάρτησαν, όπως τα πλάσματά του.
65 Και ότι είναι γενναιόδωρος, γιατί είναι έτοιμος να δώσει όπου χρειάζεται.
66 Και ότι έχει μεγάλο έλεος, γιατί πολλαπλασιάζει ολοένα και περισσότερα ελέη σε αυτούς που είναι παρόντες, και σε αυτούς που είναι παρελθόν, και επίσης σε αυτούς που πρόκειται να έρθουν.
67 Διότι αν δεν πολλαπλασιάσει το έλεός του, ο κόσμος δεν θα συνέχιζε με αυτούς που τον κληρονομούν.
68 Και συγχωρεί. Διότι, εάν δεν το έκανε από την καλοσύνη του, για να απαλλαγούν από αυτούς που διέπραξαν τις ανομίες, το δέκατο χιλιοστό των ανθρώπων δεν θα έμενε ζωντανό.
69 Και όντας κριτής, αν δεν συγχωρήσει αυτούς που θεραπεύτηκαν με τον λόγο του και δεν σβήσει το πλήθος των φιλονικιών,

70 Θα πρέπει να μείνουν πολύ λίγες περιπέτειες σε ένα αναρίθμητο πλήθος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και μου απάντησε, λέγοντας: Ο Ύψιστος έφτιαξε αυτόν τον κόσμο για πολλούς, αλλά τον κόσμο για λίγους.
2 Θα σου πω μια παρομοίωση, Έσδρα. Όπως όταν ζητάς τη γη, θα σου πει ότι δίνει πολύ καλούπι από το οποίο κατασκευάζονται τα πήλινα σκεύη, αλλά λίγη σκόνη από την οποία προέρχεται ο χρυσός: έτσι είναι και η πορεία αυτού του παρόντος κόσμου.
3 Υπάρχουν πολλοί δημιουργημένοι, αλλά λίγοι θα σωθούν.
4 Απάντησα λοιπόν και είπα: Κατάπιε, λοιπόν, ψυχή μου, κατανόηση, και καταβρόχθισε τη σοφία.
5 Διότι συμφώνησες να αφουγκραστείς και θέλεις να προφητέψεις· γιατί δεν έχεις πλέον χώρο παρά μόνο να ζήσεις.
6 Κύριε, αν δεν υποχωρήσεις τον δούλο σου, να προσευχηθούμε ενώπιόν σου, και να μας δώσεις σπόρο στην καρδιά μας και καλλιέργεια στην κατανόησή μας, ώστε να υπάρχει καρπός. πώς θα ζήσει κάθε άνθρωπος που είναι διεφθαρμένος, που φέρει τη θέση ενός ανθρώπου;
7 Διότι είσαι μόνος, και όλοι είμαστε ένα έργο των χεριών σου, όπως είπες.
8 Διότι, όταν το σώμα διαμορφώνεται τώρα στην κοιλιά της μητέρας, και του δίνεις μέλη, το πλάσμα σου διατηρείται σε φωτιά και νερό, και εννέα μήνες η κατασκευή σου υπομένει το πλάσμα σου που δημιουργήθηκε μέσα της.
9 Αλλά ό,τι φυλάσσεται και φυλάσσεται, θα διατηρηθεί και τα δύο· και όταν έλθει ο καιρός, η μήτρα που φυλάσσεται παραδίδει τα πράγματα που φύτρωσαν μέσα της.
10 Διότι έδωσες εντολή από τα μέρη του σώματος, δηλαδή από τα στήθη, να δίνεται γάλα, που είναι ο καρπός των μαστών,
11 Για να τρέφεται το πράγμα που διαμορφώνεται για λίγο, ώσπου να το διαθέσεις στο έλεός σου.
12 Το μεγάλωσες με τη δικαιοσύνη σου, και το έθρεψες στο νόμο σου, και το αναμόρφωσες με την κρίση σου.
13 Και θα το θανατώσεις σαν το πλάσμα σου, και θα το ζωοποιήσεις σαν το έργο σου.
14 Εάν, λοιπόν, καταστρέψεις αυτόν που διαμορφώθηκε με τόσο μεγάλο κόπο, είναι εύκολο να οριστείς με την εντολή σου, για να διατηρηθεί το πράγμα που έγινε.
15 Τώρα, λοιπόν, Κύριε, θα μιλήσω. αγγίζοντας τον άνθρωπο γενικά, εσύ ξέρεις καλύτερα. αλλά αγγίζοντας το λαό σου, για χάρη του οποίου λυπάμαι.
16 Και για την κληρονομιά σου, για την οποία θρηνώ. και για το Ισραήλ, για τον οποίο είμαι βαρύς. και για τον Ιακώβ, για χάρη του οποίου είμαι ταραγμένος.
17 Γι' αυτό θα αρχίσω να προσεύχομαι ενώπιόν σου για τον εαυτό μου και για αυτούς· γιατί βλέπω τις πτώσεις ημών που κατοικούμε στη γη.
18 Αλλά άκουσα την ταχύτητα του δικαστή που θα έρθει.
19 Γι' αυτό, άκου τη φωνή μου, και κατάλαβε τα λόγια μου, και θα μιλήσω μπροστά σου. Αυτή είναι η αρχή των λόγων του Εσδρά, πριν αναληφθεί: και εγώ s βοήθεια,
20 Κύριε, εσύ που κατοικείς στην αιώνια, που βλέπεις από ψηλά πράγματα στον ουρανό και στον αέρα.
21 Ο θρόνος του οποίου είναι ανεκτίμητος. του οποίου η δόξα δεν μπορεί να γίνει κατανοητή. ενώπιον του οποίου στέκονται τρέμοντας τα στρατεύματα των αγγέλων,
22 Η υπηρεσία του οποίου γνωρίζει τον άνεμο και τη φωτιά. του οποίου ο λόγος είναι αληθινός και τα ρητά σταθερά. του οποίου η εντολή είναι ισχυρή και η διάταξη φοβερή.
23 Το βλέμμα του οποίου στεγνώνει τα βάθη, και η αγανάκτηση κάνει τα βουνά να λιώνουν. που μαρτυρεί η αλήθεια:
24 Άκουσε την προσευχή του δούλου σου και άκουσε την παράκληση του πλάσματος σου.
25 Διότι όσο ζω θα μιλώ, και όσο έχω κατανόηση θα απαντώ.
26 Μην κοιτάς τις αμαρτίες του λαού σου. αλλά σε αυτούς που σε υπηρετούν με αλήθεια.
27 Μην προσέχετε τις πονηρές εφευρέσεις των ειδωλολατρών, αλλά την επιθυμία εκείνων που κρατούν τις μαρτυρίες σας στις θλίψεις.
28 Μη σκέφτεσαι αυτούς που περπάτησαν προσποιητά μπροστά σου· αλλά θυμήσου αυτούς, που κατά το θέλημά σου γνώρισαν τον φόβο σου.
29 Ας μην είναι το θέλημά σου να καταστρέψεις αυτούς που έζησαν σαν θηρία. αλλά να κοιτάς αυτούς που διδάσκουν καθαρά τον νόμο σου.
30 Μην αγανακτείς για αυτούς που θεωρούνται χειρότεροι από τα θηρία. αλλά να αγαπάς αυτούς που πάντα εμπιστεύονται τη δικαιοσύνη και τη δόξα σου.
31 Διότι εμείς και οι πατέρες μας υποφέρουμε από τέτοιες ασθένειες· αλλά εξαιτίας ημών των αμαρτωλών θα ονομαστείς ελεήμων.
32 Διότι αν θέλεις να μας ελεήσεις, θα ονομαστείς ελεήμων σε εμάς, δηλαδή, που δεν έχουμε έργα δικαιοσύνης.
33 Διότι οι δίκαιοι, οι οποίοι έχουν πολλά καλά έργα που έχουν παραθέσει μαζί σου, θα λάβουν αμοιβή από τα έργα τους.
34 Γιατί τι είναι ο άνθρωπος, για να τον δυσαρεστήσεις; ή τι είναι μια φθαρτή γενιά, ώστε να είσαι τόσο πικραμένος απέναντί της;
35 Διότι, στην πραγματικότητα, δεν είναι κανένας ανάμεσα σε αυτούς που γεννήθηκαν, αλλά έχει πράξει πονηρά. και μεταξύ των πιστών δεν υπάρχει κανένας που να μην έχει κάνει λάθος.
36 Διότι σε αυτό, Κύριε, θα δηλωθεί η δικαιοσύνη σου και η καλοσύνη σου, αν είσαι ελεήμων προς αυτούς που δεν έχουν την εμπιστοσύνη των καλών έργων.
37 Τότε μου απάντησε, και είπε: Κάποια πράγματα είπες σωστά, και σύμφωνα με τα λόγια σου θα γίνουν.
38 Διότι όντως δεν θα σκεφτώ τη διάθεση εκείνων που αμάρτησαν πριν από το θάνατο, πριν από την κρίση, πριν από την καταστροφή:
39 Αλλά θα χαρώ για τη διάθεση των δικαίων, και θα θυμηθώ επίσης το προσκύνημά τους, και τη σωτηρία και την ανταμοιβή που θα έχουν.
40 Όπως είπα τώρα, έτσι θα γίνει.
41 Διότι, όπως ο γεωργός σπέρνει πολύ σπόρο στη γη, και φυτεύει πολλά δέντρα, και όμως αυτό που σπέρνεται καλό στην εποχή του δεν ανεβαίνει, ούτε ριζώνει όλα όσα φυτεύονται· έτσι είναι και από αυτούς που έχουν σπαρθεί στον κόσμο; δεν θα σωθούν όλοι.
42 Απάντησα τότε και είπα: Αν βρήκα χάρη, ας μιλήσω.
43 Όπως ο σπόρος του γεωργού χάνεται, αν δεν ανέβει και δεν λάβει τη βροχή σου στην κατάλληλη εποχή. ή αν πέσει πάρα πολύ βροχή και τη διαφθείρει:
44 Έτσι χάνεται και ο άνθρωπος, που σχηματίστηκε με τα χέρια σου, και ονομάζεται εικόνα σου, επειδή είσαι όμοιος με αυτόν, για χάρη του οποίου έφτιαξες τα πάντα, και τον παρομοίασες με το σπέρμα του γεωργού.

45 Μη θυμώνεις μαζί μας, αλλά φύλαξε τον λαό σου, και ελέησε την κληρονομιά σου· γιατί είσαι ελεήμων προς το πλάσμα σου.
46 Τότε μου αποκρίθηκε και είπε: Τα παρόντα είναι για το παρόν, και τα μελλοντικά είναι για τα μελλοντικά.
47 Διότι δεν έχεις παρά να μπορέσεις να αγαπήσεις το πλάσμα μου περισσότερο από εμένα: αλλά πολλές φορές πλησίασα σε σένα και σε αυτό, αλλά ποτέ στους άδικους.
48 Και σε αυτό είσαι θαυμαστός μπροστά στον Ύψιστο.
49 Κατά το ότι ταπείνωσες τον εαυτό σου, όπως σου αρέσει, και δεν έκρινες τον εαυτό σου άξιο να δοξαστείς πολύ μεταξύ των δικαίων.
50 Διότι πολλές μεγάλες δυστυχίες θα γίνουν σε αυτούς που στον τελευταίο καιρό θα κατοικήσουν στον κόσμο, επειδή περπάτησαν με μεγάλη υπερηφάνεια.
51 Αλλά κατάλαβε για τον εαυτό σου και αναζητήστε τη δόξα για όσους είναι σαν εσάς.
52 Διότι σε εσάς άνοιξε ο παράδεισος, το δέντρο της ζωής φυτεύτηκε, ο καιρός που θα έρθει ετοιμάζεται, η αφθονία είναι έτοιμη, μια πόλη οικοδομείται και η ανάπαυση επιτρέπεται, ναι, η τέλεια καλοσύνη και σοφία.
53 Η ρίζα του κακού σφραγίζεται από σένα, η αδυναμία και ο σκόρος κρύβεται από σένα, και η διαφθορά καταφεύγει στην κόλαση για να ξεχαστεί.
54 Οι θλίψεις περνούν, και στο τέλος φαίνεται ο θησαυρός της αθανασίας.
55 Και, επομένως, μην κάνεις άλλες ερωτήσεις σχετικά με το πλήθος αυτών που χάνονται.
56 Διότι, όταν απελευθέρωσαν, περιφρόνησαν τον Ύψιστο, περιφρονούσαν τον νόμο του και εγκατέλειψαν τους δρόμους του.
57 Επιπλέον, έχουν πατήσει τους δίκαιους του,
58 Και είπαν στην καρδιά τους, ότι δεν υπάρχει Θεός. ναι, και αυτό γνωρίζοντας ότι πρέπει να πεθάνουν.
59 Διότι, όπως θα σας δεχτούν τα προαναφερθέντα, έτσι και η δίψα και ο πόνος προετοιμάζονται γι' αυτούς· επειδή, δεν ήταν θέλημά του να αφανιστούν οι άνθρωποι.
60 Αλλά αυτοί που δημιουργήθηκαν έχουν μόλυναν το όνομα εκείνου που τους έφτιαξε και αγνόησαν εκείνον που τους ετοίμασε ζωή.
61 Και γι' αυτό είναι τώρα η κρίση μου.
62 Αυτά τα πράγματα δεν τα έχω δείξει σε όλους τους ανθρώπους, αλλά σε εσένα και σε λίγους σαν εσένα. Τότε απάντησα και είπα:
63 Ιδού, Κύριε, τώρα μου έδειξες το πλήθος των θαυμάτων, που θα αρχίσεις να κάνεις στους τελευταίους καιρούς· αλλά σε ποια ώρα, δεν μου έδειξες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Μου απάντησε τότε και είπε: Μετρήστε τον χρόνο με επιμέλεια από μόνος του· και όταν δείτε μέρος των σημείων του παρελθόντος, που σας είπα πριν,
2 Τότε θα καταλάβεις, ότι είναι η ίδια ακριβώς στιγμή, όπου ο Ύψιστος θα αρχίσει να επισκέπτεται τον κόσμο που έφτιαξε.
3 Επομένως, όταν θα φανούν σεισμοί και φασαρίες των ανθρώπων στον κόσμο:
4 Τότε θα καταλάβεις καλά, ότι ο Ύψιστος μίλησε για εκείνα τα πράγματα από τις ημέρες που ήταν πριν από σένα, ακόμη και από την αρχή.
5 Διότι όπως όλα όσα γίνονται στον κόσμο έχουν αρχή και τέλος, και το τέλος είναι φανερό.
6 Έτσι και οι καιροί του Υψίστου έχουν ξεκάθαρη αρχή με θαυμαστά και δυνατά έργα και τελειώματα σε εφέ και σημεία.
7 Και καθένας που θα σωθεί και θα μπορέσει να ξεφύγει με τα έργα του και με την πίστη, με την οποία πιστέψατε,
8 Θα φυλαχτεί από τους εν λόγω κινδύνους, και θα δει τη σωτηρία μου στη γη μου, και εντός των ορίων μου· γιατί τους έχω αγιάσει για μένα από την αρχή.
9 Τότε θα βρεθούν σε ελεεινή περίπτωση, που τώρα έχουν καταχραστεί τους δρόμους μου· και αυτοί που τους έριξαν μακριά θα κατοικήσουν σε βασανιστήρια.
10 Διότι αυτοί που στη ζωή τους έλαβαν οφέλη και δεν με γνώρισαν.
11 Και εκείνοι που απεχθάνονταν τον νόμο μου, ενώ είχαν ακόμη ελευθερία, και, όταν ήταν ακόμη ανοιχτός σε αυτούς τόπος μετάνοιας, δεν κατάλαβαν, αλλά τον περιφρόνησαν.
12 Ο ίδιος πρέπει να το γνωρίζει μετά θάνατον από πόνο.
13 Και, επομένως, μην αναρωτιέστε πώς θα τιμωρηθούν οι ασεβείς και πότε: αλλά ρωτήστε πώς θα σωθούν οι δίκαιοι, των οποίων είναι ο κόσμος και για ποιον δημιουργήθηκε ο κόσμος.
14 Τότε απάντησα και είπα:
15 Είπα πριν, και τώρα μιλάω, και θα το πω και στο εξής, ότι είναι πολύ περισσότεροι από αυτούς που χάνονται, παρά εκείνοι που θα σωθούν.
16 Όπως ένα κύμα είναι μεγαλύτερο από μια σταγόνα.
17 Και μου απάντησε, λέγοντας: Όπως είναι το χωράφι, έτσι είναι και ο σπόρος. Όπως είναι τα λουλούδια, έτσι είναι και τα χρώματα. όπως είναι ο εργάτης, έτσι είναι και η δουλειά. και όπως ο γεωργός είναι ο εαυτός του, έτσι είναι και η κτηνοτροφία του: γιατί ήταν η εποχή του κόσμου.
18 Και τώρα, όταν ετοίμασα τον κόσμο, που δεν είχε ακόμα φτιαχτεί, ακόμη και για να κατοικήσουν σε αυτό το τώρα ζωντανό, κανένας δεν μίλησε εναντίον μου.
19 Διότι τότε όλοι υπάκουσαν· τώρα όμως τα ήθη αυτών που δημιουργήθηκαν σε αυτόν τον κόσμο που έγινε, διαφθείρονται από έναν αιώνιο σπόρο και από έναν νόμο που είναι ανεξιχνίαστος απαλλάσσονται από τον εαυτό τους.
20 Σκέφτηκα λοιπόν τον κόσμο, και, ιδού, υπήρχε κίνδυνος εξαιτίας των μηχανισμών που έμπαιναν σε αυτόν.
21 Και είδα, και το λυπήθηκα πολύ, και μου κράτησα ένα σταφύλι από τη συστάδα και ένα φυτό ενός μεγάλου λαού.
22 Ας χαθεί λοιπόν το πλήθος, που γεννήθηκε μάταια. Και ας κρατηθεί το σταφύλι μου και το φυτό μου. γιατί με πολύ κόπο το έκανα τέλειο.
23 Εντούτοις, αν σταματήσεις ακόμη επτά ημέρες, (αλλά δεν θα νηστέψεις σε αυτές,
24 Αλλά πηγαίνετε σε ένα χωράφι με λουλούδια, όπου δεν χτίζεται σπίτι, και φάτε μόνο τα λουλούδια του αγρού. μην δοκιμάζετε σάρκα, μην πίνετε κρασί, αλλά τρώτε μόνο λουλούδια.)
25 Και να προσεύχεσαι συνεχώς στον Ύψιστο, τότε θα έρθω και θα μιλήσω μαζί σου.
26 Πήγα λοιπόν στο χωράφι που λέγεται Αρδάθ, όπως με πρόσταξε. και εκεί κάθισα ανάμεσα στα λουλούδια, και έφαγα από τα βότανα του χωραφιού, και το κρέας από αυτά με χόρτασε.
27 Έπειτα από επτά ημέρες κάθισα στο γρασίδι, και η καρδιά μου στενοχωρήθηκε μέσα μου, όπως πριν.
28 Και άνοιξα το στόμα μου, και άρχισα να μιλάω μπροστά στον Ύψιστο, και είπα:

29 Κύριε, εσύ που μας φανέρωσες, φανερώθηκες στους πατέρες μας στην έρημο, σε τόπο όπου κανείς δεν πατάει, σε άγονο μέρος, όταν βγήκαν από την Αίγυπτο.
30 Και είπες, άκουσέ με, Ισραήλ. και σημείωσε τα λόγια μου, σπέρμα του Ιακώβ.
31 Διότι, ιδού, σπέρνω τον νόμο μου μέσα σας, και θα φέρει καρπό μέσα σας, και θα τιμηθείτε σε αυτόν για πάντα.
32 Αλλά οι πατέρες μας, που έλαβαν τον νόμο, δεν τον τήρησαν και δεν τηρούσαν τις διατάξεις σου· και αν ο καρπός του νόμου σου δεν χάθηκε, ούτε μπορούσε, γιατί ήταν δικός σου.
33 Και αυτοί που το έλαβαν χάθηκαν, επειδή δεν κράτησαν το σπαρμένο μέσα τους.
34 Και, ιδού, είναι έθιμο, όταν η γη έχει λάβει σπόρο, ή η θάλασσα ένα πλοίο, ή οποιοδήποτε σκεύος κρέας ή ποτό, αυτό που χάθηκε στο οποίο σπάρθηκε ή ρίχτηκε,
35 Και αυτό που σπάρθηκε, ή ρίχτηκε μέσα σε αυτό, ή λήφθηκε, χάνεται, και δεν μένει μαζί μας· αλλά σε εμάς δεν έγινε έτσι.
36 Διότι εμείς που λάβαμε τον νόμο χάνουμε από την αμαρτία, και η καρδιά μας που τον έλαβε
37 Παρά το γεγονός ότι ο νόμος δεν χάνεται, αλλά παραμένει μέσα η δύναμή του.
38 Και όταν είπα αυτά τα πράγματα στην καρδιά μου, κοίταξα πίσω με τα μάτια μου, και στη δεξιά πλευρά είδα μια γυναίκα, και, ιδού, πένθησε και έκλαψε με δυνατή φωνή, και λυπήθηκε πολύ στην καρδιά, και νοικιάστηκαν ρούχα και είχε στάχτη στο κεφάλι της.
39 Τότε άφησα τις σκέψεις μου να φύγουν μέσα, και με γύρισα προς αυτήν,
40 Και της είπε: Γιατί κλαις; γιατί είσαι τόσο στεναχωρημένος στο μυαλό σου;
41 Και μου είπε, Κύριε, αφήστε με να θρηνήσω τον εαυτό μου, και να προσθέσω τη θλίψη μου, γιατί είμαι πολύ στενοχωρημένος στο μυαλό μου και χαμηλώνω πολύ.
42 Και της είπα: Τι έχεις; πες μου.
43 Μου είπε: Εγώ ο υπηρέτης σου ήμουν στείρος και δεν είχα παιδί, αν και είχα άντρα τριάντα χρόνια.
44 Και αυτά τα τριάντα χρόνια δεν έκανα τίποτε άλλο μέρα και νύχτα, και κάθε ώρα, παρά να κάνω την προσευχή μου στον Ύψιστο.
45 Μετά από τριάντα χρόνια ο Θεός με άκουσε τη δούλη σου, κοίταξε τη δυστυχία μου, συλλογίστηκε τον κόπο μου και μου έδωσε έναν γιο· και τον χάρηκα πολύ, το ίδιο και ο άντρας μου, και όλοι οι γείτονές μου· και δώσαμε μεγάλη τιμή σε ο Παντοδύναμος.
46 Και τον έτρεφα με πολύ κόπο.
47 Όταν, λοιπόν, μεγάλωσε και έφτασε στον καιρό να αποκτήσει γυναίκα, έκανα ένα γλέντι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Και έτσι συνέβη, που όταν ο γιος μου μπήκε στο δωμάτιο του γάμου του, έπεσε κάτω και πέθανε.
2 Τότε όλοι ανατρέψαμε τα φώτα, και όλοι οι γείτονές μου σηκώθηκαν για να με παρηγορήσουν· έτσι ξεκούρασα για τη δεύτερη μέρα τη νύχτα.
3 Και συνέβη ώστε, όταν όλοι είχαν σταματήσει να με παρηγορούν, στο τέλος μπορεί να ησυχάσω. τότε σηκώθηκα τη νύχτα και έφυγα, και ήρθα εδώ σε αυτό το χωράφι, όπως βλέπετε.
4 Και σκοπεύω τώρα να μην επιστρέψω στην πόλη, αλλά εδώ για να μείνω, ούτε να φάω ούτε να πιω, αλλά να θρηνώ συνεχώς και να νηστεύω μέχρι να πεθάνω.
5 Τότε άφησα τους στοχασμούς στους οποίους βρισκόμουν, και της μίλησα με θυμό, λέγοντας:
6 Εσύ ανόητη γυναίκα πάνω απ' όλα, δεν βλέπεις το πένθος μας, και τι συμβαίνει σε εμάς;
7 Πώς η Σιών η μητέρα μας είναι γεμάτη από κάθε βαρύτητα, και πολύ ταπεινωμένη, πενθεί πολύ οδυνηρό;
8 Και τώρα, βλέποντας ότι όλοι θρηνούμε και είμαστε λυπημένοι, επειδή είμαστε όλοι σε βαριά, στεναχωριέσαι για έναν γιο;
9 Διότι ρωτήστε τη γη, και θα σας πει, ότι αυτή είναι που πρέπει να θρηνήσει για την πτώση τόσων πολλών που μεγαλώνουν επάνω της.
10 Διότι από αυτήν ήρθαν όλοι στην πρώτη, και από αυτήν θα βγουν όλοι οι άλλοι, και, ιδού, βαδίζουν σχεδόν όλοι στην καταστροφή, και ένα πλήθος από αυτούς έχει ξεριζωθεί τελείως.
11 Ποιος λοιπόν να θρηνήσει περισσότερο από αυτήν, που έχασε τόσο μεγάλο πλήθος. και όχι εσύ, ποιος λυπάσαι παρά για έναν;
12 Αλλά αν μου πεις, ο θρήνος μου δεν μοιάζει με τον θρήνο της γης, επειδή έχασα τον καρπό της μήτρας μου, τον οποίο έβγαλα με πόνους και γέννησα με θλίψεις.
13 Αλλά η γη δεν είναι έτσι· γιατί το πλήθος που είναι παρόν σε αυτήν, σύμφωνα με την πορεία της γης, έχει φύγει, όπως ήρθε.
14 Τότε σου λέω, όπως γέννησες με κόπο. έτσι και η γη έδωσε τον καρπό της, δηλαδή τον άνθρωπο, από την αρχή σε αυτόν που την έφτιαξε.
15 Τώρα, λοιπόν, κράτα τη θλίψη σου για τον εαυτό σου, και άντεξε με καλό θάρρος αυτό που σε συνέβη.
16 Διότι, αν αναγνωρίσεις την αποφασιστικότητα του Θεού να είσαι δίκαιος, θα λάβεις και τον γιο σου εγκαίρως και θα επαινεθείς μεταξύ των γυναικών.
17 Πήγαινε τότε στην πόλη στον άντρα σου.
18 Και μου είπε: Αυτό δεν θα το κάνω: Δεν θα πάω στην πόλη, αλλά εδώ θα πεθάνω.
19 Της μίλησα, λοιπόν, και είπα:
20 Μην το κάνετε, αλλά συμβουλεύεστε. από εμένα: για πόσες είναι οι αντιξοότητες της Σιών; παρηγορήσου για τη θλίψη της Ιερουσαλήμ.
21 Διότι βλέπεις ότι το ιερό μας είναι ερειπωμένο, το θυσιαστήριο μας γκρεμισμένο, ο ναός μας κατεστραμμένος.
22 Το ψαλτήρι μας είναι στρωμένο στη γη, το τραγούδι μας σιωπά, η αγαλλίασή μας έχει τελειώσει, το φως του κηροπήγιου μας έχει σβήσει, η κιβωτός της διαθήκης μας έχει χαλάσει, τα ιερά μας πράγματα μολύνονται και το όνομα που μας επικαλείται είναι σχεδόν βεβηλωμένη: τα παιδιά μας ντροπιάζονται, οι ιερείς μας καίγονται, οι Λευίτες μας αιχμαλωτίζονται, οι παρθένες μας μολύνονται και οι γυναίκες μας εξοντώνονται. Οι δίκαιοι άντρες μας παρασύρθηκαν, τα μικρά μας καταστράφηκαν, οι νέοι μας φέρονται σε σκλαβιά και οι ισχυροί μας άνδρες γίνονται αδύναμοι.
23 Και, που είναι το μεγαλύτερο από όλα, η σφραγίδα της Σιών έχει τώρα χάσει την τιμή της. γιατί παραδίδεται στα χέρια εκείνων που μας μισούν.
24 Και, ως εκ τούτου, αποτινάξτε τη μεγάλη βαρύτητά σας, και αποβάλετε το πλήθος των θλίψεων, για να μπορέσει ο Δυνατός να σας ελεήσει ξανά, και ο Ύψιστος θα σας δώσει ανάπαυση και ανακούφιση από τον κόπο σας.

25 Και συνέβη ώστε ενώ μιλούσα μαζί της, ιδού, το πρόσωπό της έλαμπε ξαφνικά πάρα πολύ, και το πρόσωπό της άστραφτε, έτσι που τη φοβήθηκα και σκέφτηκα τι θα μπορούσε να είναι.
26 Και, ιδού, ξαφνικά έκανε μια μεγάλη κραυγή πολύ φοβισμένη· έτσι που η γη σείστηκε από το θόρυβο της γυναίκας.
27 Και κοίταξα, και ιδού, η γυναίκα δεν μου φάνηκε πια, αλλά χτίστηκε μια πόλη, και μια μεγάλο μέρος φάνηκε από τα θεμέλια: τότε φοβήθηκα, και έκλαψα με δυνατή φωνή και είπα:
28 Πού είναι ο Ουριήλ ο άγγελος, που ήρθε σε μένα αρχικά; γιατί με έκανε να πέσω σε πολλές έκσταση, και το τέλος μου μετατράπηκε σε διαφθορά, και η προσευχή μου σε επίπληξη.
29 Και καθώς έλεγα αυτά τα λόγια, ιδού, ήρθε προς εμένα και με κοίταξε.
30 Και, ιδού, ξάπλωσα σαν νεκρός, και μου αφαιρέθηκε η διάνοιά μου· και με πήρε από το δεξί χέρι, και με παρηγόρησε, και με έβαλε στα πόδια μου, και μου είπε:
31 Τι έχεις; και γιατί είσαι τόσο ανήσυχος; και γιατί είναι ταραγμένη η κατανόηση σου, και οι σκέψεις της καρδιάς σου;
32 Και είπα: Επειδή με εγκατέλειψες, και όμως έκανα σύμφωνα με τα λόγια σου, και πήγα στο χωράφι, και, ιδού, είδα, αλλά βλέπω, ότι δεν μπορώ να εκφράσω.
33 Και μου είπε: Σήκω αντρικά και θα σε συμβουλέψω.
34 Τότε είπα: Μίλα, κύριέ μου, μέσα μου. μόνο μην με εγκαταλείψεις, μήπως πεθάνω ματαιωμένος από την ελπίδα μου.
35 Διότι είδα ότι δεν ήξερα, και άκουσα ότι δεν ξέρω.
36 Ή μήπως εξαπατήθηκε η αίσθηση μου ή η ψυχή μου σε όνειρο;
37 Τώρα λοιπόν σε ικετεύω να δείξεις στον δούλο σου αυτό το όραμα.
38 Μου απάντησε τότε και είπε: Άκουσέ με, και θα σε ενημερώσω και θα σου πω γιατί φοβάσαι· γιατί ο Ύψιστος θα σου αποκαλύψει πολλά μυστικά πράγματα.
39 Είδε ότι ο δρόμος σου είναι σωστός· γιατί λυπάσαι συνεχώς για τον λαό σου, και θρηνείς μεγάλους για τη Σιών.
40 Αυτό είναι λοιπόν το νόημα του οράματος που είδες πρόσφατα:
41 Είδες μια γυναίκα να θρηνεί, και άρχισες να την παρηγορείς.
42 Τώρα όμως δεν βλέπεις πλέον την ομοιότητα της γυναίκας, αλλά σου φάνηκε μια πόλη χτισμένη.
43 Και ενώ σου είπε τον θάνατο του γιου της, αυτή είναι η λύση:
44 Αυτή η γυναίκα, που είδες, είναι η Σιών· και ενώ σου είπε, αυτή που βλέπεις σαν πόλη χτισμένη,
45 Ενώ, λέω, είπε σε σένα, ότι ήταν τριάντα χρόνια άγονη· αυτά είναι τα τριάντα χρόνια όπου δεν έγινε προσφορά σε αυτήν.
46 Αλλά μετά από τριάντα χρόνια ο Σολομών έκτισε την πόλη και πρόσφερε προσφορές· και γέννησε στη στείρα έναν γιο.
47 Και ενώ σου είπε ότι τον έτρεφε με κόπους· αυτή ήταν η κατοικία στην Ιερουσαλήμ.
48 Ενώ εκείνη σου είπε: Ότι ο γιος μου, όταν μπήκε στο γάμο του, απέτυχε και πέθανε· αυτή ήταν η καταστροφή που ήρθε στην Ιερουσαλήμ.
49 Και, ιδού, είδες την ομοίωσή της, και επειδή θρήνησε για τον γιο της, άρχισες να την παρηγορείς· και από αυτά που συνέβησαν, αυτά θα σου ανοίξουν.
50 Διότι τώρα ο Ύψιστος βλέπει ότι στεναχωριέσαι απερίφραστα, και υποφέρεις από όλη σου την καρδιά γι' αυτήν, έτσι σου έδειξε τη λάμψη της δόξας της και την ομορφιά της ομορφιάς της.
51 Και γι' αυτό σου είπα να μείνεις στο χωράφι όπου δεν χτίστηκε σπίτι:
52 Διότι ήξερα ότι ο Ύψιστος θα σου το έδειχνε αυτό.
53 Γι' αυτό σε διέταξα να πας στον αγρό, όπου δεν υπήρχε θεμέλιο οικοδόμησης.
54 Διότι στον τόπο όπου ο Ύψιστος αρχίζει να δείχνει την πόλη του, δεν μπορεί να σταθεί οικοδόμημα ανθρώπου.
55 Και, λοιπόν, μη φοβάσαι, ας μην τρομάζει η καρδιά σου, αλλά μπες μέσα και δες την ομορφιά και το μεγαλείο του κτηρίου, όσο μπορούν να δουν τα μάτια σου.
56 Και τότε θα ακούσεις όσο μπορούν να καταλάβουν τα αυτιά σου.
57 Διότι είσαι ευλογημένος πάνω από πολλούς άλλους και καλείσαι με τον Ύψιστο. και έτσι είναι αλλά λίγοι.
58 Αλλά αύριο το βράδυ θα μείνεις εδώ.
59 Και έτσι ο Ύψιστος θα σου δείξει οράματα των υψηλών πραγμάτων, που θα κάνει ο Ύψιστος σε αυτούς που κατοικούν στη γη τις έσχατες ημέρες. Κοιμήθηκα λοιπόν εκείνο το βράδυ και άλλο, όπως με πρόσταξε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Τότε είδα ένα όνειρο, και ιδού, ανέβηκε από τη θάλασσα ένας αετός, που είχε δώδεκα φτερωτά φτερά και τρία κεφάλια.
2 Και είδα, και ιδού, άνοιξε τα φτερά της σε όλη τη γη, και όλοι οι άνεμοι του αέρα φύσηξαν πάνω της, και μαζεύτηκαν μαζί.
3 Και είδα, και από τα φτερά της φύτρωσαν άλλα αντίθετα φτερά. και έγιναν φτερά και μικρά.
4 Αλλά τα κεφάλια της ήταν σε ηρεμία· το κεφάλι στο μέσο ήταν μεγαλύτερο από το άλλο, αλλά το ακουμπούσε με το υπόλειμμα.
5 Επιπλέον, είδα, και, ιδού, ο αετός πέταξε με τα φτερά του, και βασίλευσε στη γη, και πάνω σε αυτούς που κατοικούσαν σε αυτήν.
6 Και είδα ότι όλα τα πράγματα κάτω από τον ουρανό ήταν υποταγμένα σε αυτήν, και κανένας δεν μίλησε εναντίον της, ούτε ένα πλάσμα στη γη.
7 Και είδα, και, ιδού, ο αετός σηκώθηκε στα νύχια του, και μίλησε στα φτερά του, λέγοντας:
8 Μην προσέχετε ταυτόχρονα: κοιμηθείτε ο καθένας στη θέση του και παρακολουθήστε κατά τη διάρκεια:
9 Αλλά ας διατηρηθούν τα κεφάλια για το τέλος.
10 Και είδα, και ιδού, η φωνή δεν βγήκε από τα κεφάλια της, αλλά από το μέσο του σώματός της.
11 Και μέτρησα τα αντίθετα φτερά της, και ιδού, ήταν οκτώ από αυτά.
12 Και κοίταξα, και ιδού, στη δεξιά πλευρά υψώθηκε ένα φτερό, και βασιλεύει δ σε όλη τη γη.
13 Και έτσι έγινε, που όταν βασίλευσε, ήρθε το τέλος του, και ο τόπος του δεν φαινόταν πια· έτσι οι επόμενοι σηκώθηκαν όρθιοι. και βασίλευσε, και πέρασε υπέροχα.
14 Και συνέβη, ώστε όταν βασίλευσε, ήρθε και το τέλος του, όπως το πρώτο, και δεν φαινόταν πια.
15 Τότε ήρθε μια φωνή σε αυτό, και είπε:
16 Άκουσε εσύ, που έχεις την εξουσία στη γη τόσο καιρό· αυτό σου λέω, προτού αρχίσεις να μην εμφανίζεσαι πια,

17 Κανένας μετά από σένα δεν θα φτάσει στον χρόνο σου, ούτε στο μισό του.
18 Τότε σηκώθηκε ο τρίτος, και βασίλεψε όπως ο άλλος πριν, και δεν εμφανίστηκε πια επίσης.
19 Έτσι συνέβαινε με όλα τα υπολείμματα το ένα μετά το άλλο, καθώς ο καθένας βασίλευε, και μετά δεν φαινόταν πια.
20 Τότε είδα, και, ιδού, με την πάροδο του χρόνου τα φτερά που ακολουθούσαν σηκώθηκαν στη δεξιά πλευρά, για να κυβερνήσουν επίσης. και μερικοί από αυτούς κυβέρνησαν, αλλά σε λίγο δεν εμφανίστηκαν πια:
21 Διότι μερικοί από αυτούς είχαν συσταθεί, αλλά δεν κυβερνούσαν.
22 Μετά από αυτό κοίταξα, και ιδού, δεν φαινόταν πια τα δώδεκα φτερά, ούτε τα δύο μικρά φτερά.
23 Και δεν υπήρχε άλλο στο σώμα του αετού, αλλά τρία κεφάλια που ακουμπούσαν, και έξι μικρά φτερά.
24 Τότε είδα επίσης ότι δύο μικρά φτερά χωρίστηκαν από τα έξι, και έμειναν κάτω από το κεφάλι που ήταν στη δεξιά πλευρά· επειδή τα τέσσερα συνέχισαν στη θέση τους.
25 Και είδα, και, ιδού, τα φτερά που ήταν κάτω από το φτερό σκέφτηκαν να στηθούν και να έχουν τον κανόνα.
26 Και είδα, και, ιδού, υπήρχε ένα στημένο, αλλά σε λίγο δεν φάνηκε πια.
27 Και ο δεύτερος απομακρύνθηκε νωρίτερα από τον πρώτο.
28 Και είδα, και, ιδού, οι δύο που έμειναν σκέφτηκαν και από μόνοι τους να βασιλέψουν:
29 Και όταν σκέφτηκαν έτσι, ιδού, ξύπνησε ένα από τα κεφάλια που ήταν σε ηρεμία, δηλαδή αυτό που ήταν στη μέση. γιατί αυτό ήταν μεγαλύτερο από τα δύο άλλα κεφάλια.
30 Και τότε είδα ότι τα άλλα δύο κεφάλια ήταν ενωμένα μαζί του.
31 Και, ιδού, το κεφάλι γύρισε μαζί με αυτούς που ήταν μαζί του, και έφαγε τα δύο φτερά κάτω από το φτερό που θα βασιλεύανε.
32 Αλλά αυτό το κεφάλι τρόμαξε ολόκληρη τη γη, και κυριάρχησε σε αυτήν πάνω σε όλους εκείνους που κατοικούσαν στη γη με πολλή καταπίεση. και είχε τη διακυβέρνηση του κόσμου περισσότερο από όλα τα φτερά που ήταν.
33 Και μετά από αυτό είδα, και ιδού, το κεφάλι που ήταν στη μέση ξαφνικά δεν φάνηκε πια, σαν τα φτερά.
34 Έμειναν όμως τα δύο κεφάλια, τα οποία εξίσου κυριάρχησαν στη γη και σε αυτούς που κατοικούσαν σ' αυτήν.
35 Και είδα, και ιδού, το κεφάλι από τη δεξιά πλευρά καταβρόχθισε αυτό που ήταν στην αριστερή πλευρά.
36 Έπειτα, άρχισα μια φωνή, που μου είπε: Κοίτα μπροστά σου και σκέψου αυτό που βλέπεις.
37 Και είδα, και ιδού, σαν ένα λιοντάρι που βρυχάται κυνηγητό από το ξύλο· και είδα ότι έστειλε μια φωνή ανθρώπου στον αετό, και είπε:
38 Άκουσε, θα μιλήσω μαζί σου, και ο Ύψιστος θα σου πει:
39 Δεν είσαι εσύ που μένεις από τα τέσσερα θηρία, τα οποία έκανα να βασιλέψουν στον κόσμο μου, για να έρθει το τέλος των καιρών τους μέσω αυτών;
40 Και ήρθε ο τέταρτος, και νίκησε όλα τα θηρία που ήταν παρελθόν, και είχε εξουσία πάνω στον κόσμο με μεγάλο φόβο, και σε ολόκληρη την πυξίδα της γης με πολλή πονηρή καταπίεση. και τόσον καιρό έζησε στη γη με δόλο.
41 Γιατί τη γη δεν κρίνεις με αλήθεια.
42 Διότι ταλαιπώρησες τους πράους, πλήγωσες τους ειρηνικούς, αγάπησες τους ψεύτες, και κατέστρεψες τις κατοικίες εκείνων που έφεραν καρπούς, και γκρέμισες τα τείχη όσων δεν έκανες κακό.
43 Γι' αυτό η άδικη πράξη σου φτάνει στον Ύψιστο και η υπερηφάνεια σου στον Ισχυρό.
44 Ο Ύψιστος έχει επίσης κοιτάξει τους υπερήφανους καιρούς, και, ιδού, έχουν τελειώσει, και τα βδελύματά του εκπληρώνονται.
45 Και, επομένως, μη φαίνεσαι πια, ούτε αετός, ούτε τα φρικτά φτερά σου, ούτε τα πονηρά σου φτερά, ούτε τα κακόβουλα κεφάλια σου, ούτε τα βλαβερά νύχια σου, ούτε όλο το μάταιο σώμα σου.
46 Για να αναζωογονηθεί όλη η γη, και να επιστρέψει, λυτρωμένη από τη βία σου, και να ελπίζει στην κρίση και το έλεος αυτού που την έκανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Και συνέβη, ενώ το λιοντάρι έλεγε αυτά τα λόγια στον αετό, είδα,
2 Και, ιδού, το κεφάλι που απέμεινε και τα τέσσερα φτερά δεν φαινόταν πια, και οι δύο πήγαν σ' αυτό και ορίστηκαν να βασιλέψουν, και το βασίλειό τους ήταν μικρό, και γέμισε σάλο.
3 Και είδα, και ιδού, δεν φάνηκαν πια, και ολόκληρο το σώμα του αετού κάηκε, ώστε η γη φοβήθηκε πολύ· τότε ξύπνησα από τη θλίψη και την έκσταση του μυαλού μου και από μεγάλο φόβο, και είπε στο πνεύμα μου,
4 Ιδού, αυτό μου έκανες, καθώς αναζητάς τους δρόμους του Υψίστου.
5 Ιδού, όμως είμαι κουρασμένος στο μυαλό μου και πολύ αδύναμος στο πνεύμα μου. και λίγη δύναμη υπάρχει μέσα μου, για τον μεγάλο φόβο με τον οποίο με ταλαιπώρησαν αυτή τη νύχτα.
6 Γι' αυτό θα παρακαλέσω τώρα τον Ύψιστο, να με παρηγορήσει μέχρι το τέλος.
7 Και είπα, Κύριε, ο κυρίαρχος, αν έχω βρει χάρη πριν από τ βλέπω, και αν δικαιωθώ μαζί σου μπροστά σε πολλούς άλλους, και αν η προσευχή μου όντως ανέβει μπροστά σου.
8 Παρηγόρησε με, λοιπόν, και δείξε μου στον υπηρέτη σου την ερμηνεία και την ξεκάθαρη διαφορά αυτού του φοβερού οράματος, ώστε να παρηγορήσεις τέλεια την ψυχή μου.
9 Διότι με έκρινες άξιο να μου το δείξεις τους τελευταίους καιρούς.
10 Και μου είπε: Αυτή είναι η ερμηνεία του οράματος:
11 Ο αετός, τον οποίο είδες να ανεβαίνει από τη θάλασσα, είναι το βασίλειο που φάνηκε στο όραμα του αδελφού σου Δανιήλ.
12 Αλλά δεν του εξηγήθηκε, γι' αυτό τώρα σας το δηλώνω.
13 Ιδού, θα έρθουν μέρες, που θα αναστηθεί ένα βασίλειο στη γη, και θα είναι φοβισμένο πάνω από όλα τα βασίλεια που ήταν πριν από αυτό.
14 Στο ίδιο θα βασιλέψουν δώδεκα βασιλιάδες, ο ένας μετά τον άλλον:
15 Ο δεύτερος θα αρχίσει να βασιλεύει και θα έχει περισσότερο χρόνο από οποιονδήποτε από τους δώδεκα.
16 Και αυτό σημαίνουν τα δώδεκα φτερά, που είδες.
17 Όσο για τη φωνή που άκουσες να μιλάει και που είδες να μην βγαίνει από τα κεφάλια αλλά από το μέσο του σώματός της, αυτή είναι η ερμηνεία:
18 Ότι μετά τον καιρό εκείνου του βασιλείου θα προκύψουν μεγάλοι αγώνες και θα βρίσκεται σε κίνδυνο

αποτυχίας· ωστόσο δεν θα πέσει τότε, αλλά θα αποκατασταθεί ξανά στην αρχή του.
19 Και ενώ είδες τα οκτώ μικρά κάτω φτερά να κολλάνε στα φτερά της, αυτή είναι η ερμηνεία:
20 Ότι μέσα του θα αναστηθούν οκτώ βασιλιάδες, των οποίων οι καιροί θα είναι μόνο μικροί και τα χρόνια τους γρήγορα.
21 Και δύο από αυτούς θα χαθούν, ο μέσος καιρός πλησιάζει: τέσσερις θα διατηρηθούν έως ότου αρχίσει να πλησιάζει το τέλος τους· δύο όμως θα διατηρηθούν μέχρι το τέλος.
22 Και ενώ είδες τρία κεφάλια ακουμπισμένα, αυτή είναι η ερμηνεία:
23 Στις τελευταίες του ημέρες ο Ύψιστος θα εγείρει τρία βασίλεια και θα ανανεώσει πολλά πράγματα σε αυτά, και θα έχουν την κυριαρχία της γης,
24 Και από εκείνους που κατοικούν εκεί, με πολλή καταπίεση, πάνω από όλους εκείνους που ήταν πριν από αυτούς· γι' αυτό ονομάζονται κεφάλια του αετού.
25 Διότι αυτοί είναι που θα ολοκληρώσουν την κακία του, και θα τελειώσουν το τελευταίο του τέλος.
26 Και ενώ είδες ότι το μεγάλο κεφάλι δεν φαινόταν πια, σημαίνει ότι ένας από αυτούς θα πεθάνει στο κρεβάτι του, και όμως με πόνο.
27 Διότι οι δύο που απομένουν θα θανατωθούν με το σπαθί.
28 Διότι το σπαθί του ενός θα καταβροχθίσει το άλλο· αλλά στο τέλος θα πέσει ο ίδιος από το σπαθί.
29 Και ενώ είδες δύο φτερά κάτω από τα φτερά να περνούν πάνω από το κεφάλι που είναι στη δεξιά πλευρά·
30 Σημαίνει ότι αυτοί είναι εκείνοι, τους οποίους ο Ύψιστος κράτησε μέχρι το τέλος τους: αυτό είναι το μικρό βασίλειο και γεμάτο προβλήματα, όπως είδες.
31 Και το λιοντάρι, το οποίο είδες να σηκώνεται από το ξύλο, και να βρυχάται, και να μιλά στον αετό, και να την επιπλήττει για την αδικία της με όλα τα λόγια που άκουσες.
32 Αυτός είναι ο χρισμένος, που ο Ύψιστος κράτησε για αυτούς και για την κακία τους μέχρι τέλους: θα τους επιπλήξει και θα τους επιπλήξει με τη σκληρότητά τους.
33 Διότι θα τους θέσει μπροστά του ζωντανούς σε κρίση, και θα τους επιπλήξει και θα τους διορθώσει.
34 Για τον υπόλοιπο λαό μου θα ελευθερώσει με έλεος, αυτούς που έχουν πιεστεί στα όριά μου, και θα τους κάνει χαρούμενους μέχρι την έλευση της ημέρας της κρίσης, για την οποία σου μίλησα από την αρχή.
35 Αυτό είναι το όνειρο που είδες, και αυτές είναι οι ερμηνείες.
36 Συναντήθηκες μόνο για να γνωρίσεις αυτό το μυστικό του Υψίστου.
37 Γι' αυτό, γράψε όλα αυτά που είδες σε ένα βιβλίο και κρύψέ τα:
38 Και διδάξτε τους στους σοφούς του λαού, των οποίων οι καρδιές ξέρετε ότι μπορούν να κατανοήσουν και να κρατήσουν αυτά τα μυστικά.
39 Αλλά περίμενε εσύ εδώ άλλες επτά ημέρες, για να σου φανερωθεί, ό,τι θέλει ο Ύψιστος να σου αναγγείλει. Και με αυτό πήρε τον δρόμο του.
40 Και όταν όλος ο λαός είδε ότι πέρασαν οι επτά ημέρες, και δεν έρχομαι ξανά στην πόλη, τους συγκέντρωσαν όλους, από τον μικρό έως τον μεγαλύτερο, και ήρθαν σε μένα, και είπαν:
41 Τι σε προσβάλαμε; και τι κακό κάναμε εναντίον σου, που μας εγκατέλειψες και κάθεσαι εδώ σε αυτό το μέρος;
42 Διότι από όλους τους προφήτες μας άφησες μόνο, ως συστάδα του τρύγου, και ως κερί σε ένα σκοτεινό μέρος, και ως καταφύγιο ή πλοίο που σώζεται από την καταιγίδα.
43 Δεν είναι αρκετά τα κακά που μας έρχονται;
44 Αν μας εγκαταλείψεις, πόσο καλύτερα θα ήταν για εμάς, αν είχαμε καεί και εμείς στη μέση της Σιών;
45 Γιατί εμείς δεν είμαστε καλύτεροι από αυτούς που πέθαναν εκεί. Και έκλαιγαν με δυνατή φωνή. Τότε τους απάντησα και είπα:
46 Παρηγορήσου, Ισραήλ. και μη γίνεσαι βαρύς, οίκο του Ιακώβ.
47 Γιατί ο Ύψιστος σας έχει στη μνήμη, και ο Δυνατός δεν σας ξέχασε στον πειρασμό.
48 Όσο για μένα, δεν σε εγκατέλειψα, ούτε έφυγα από σένα· αλλά ήρθα σε αυτόν τον τόπο, για να προσευχηθώ για την ερήμωση της Σιών, και για να αναζητήσω έλεος για τη χαμηλή περιουσία σου το ιερό σου.
49 Και τώρα πηγαίνετε στο σπίτι σας καθένας, και μετά από αυτές τις ημέρες θα έρθω σε εσάς.
50 Και ο λαός πήγε στην πόλη, όπως τους πρόσταξα:
51 Αλλά έμεινα ακίνητος στο χωράφι επτά ημέρες, όπως με πρόσταξε ο άγγελος. και έτρωγα μόνο εκείνες τις μέρες από τα λουλούδια του αγρού, και είχα το κρέας μου από τα βότανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Και συνέβη μετά από επτά ημέρες, ονειρεύτηκα ένα όνειρο τη νύχτα:
2 Και, ιδού, σηκώθηκε ένας άνεμος από τη θάλασσα, που κινούσε όλα τα κύματα της.
3 Και είδα, και, ιδού, εκείνος ο άνθρωπος έγινε δυνατός με τους χιλιάδες του ουρανού· και όταν γύρισε το πρόσωπό του για να κοιτάξει, έτρεμαν όλα όσα φαινόταν κάτω από αυτόν.
4 Και όποτε έβγαινε η φωνή από το στόμα του, έκαιγαν όλους όσοι άκουγαν τη φωνή του, όπως η γη ατονεί όταν αισθάνεται τη φωτιά.
5 Και μετά από αυτό είδα, και, ιδού, συγκεντρώθηκε πλήθος ανδρών, αμέτρητοι, από τους τέσσερις ανέμους του ουρανού, για να υποτάξουν τον άνθρωπο που βγήκε από τη θάλασσα
6 Αλλά είδα, και, ιδού, είχε χαράξει τον εαυτό του ένα μεγάλο βουνό και πέταξε πάνω του.
7 Αλλά θα είχα δει την περιοχή ή το μέρος όπου ήταν χαραγμένος ο λόφος, και δεν μπορούσα.
8 Και μετά από αυτό είδα, και, ιδού, όλοι όσοι ήταν συγκεντρωμένοι για να τον υποτάξουν φοβήθηκαν πολύ, και όμως τολμούσαν να πολεμήσουν.
9 Και, ιδού, καθώς είδε τη βία του πλήθους που ερχόταν, δεν σήκωσε το χέρι του, ούτε κρατούσε σπαθί, ούτε πολεμικό όργανο.
10 Αλλά μόνο είδα ότι έστειλε από το στόμα του σαν έκρηξη φωτιάς, και από τα χείλη του μια φλεγόμενη πνοή, και από τη γλώσσα του έβγαζε σπίθες και καταιγίδες.
11 Και ήταν όλοι ανακατεμένοι μαζί. Η έκρηξη της φωτιάς, η φλεγόμενη πνοή και η μεγάλη καταιγίδα. και έπεσε με βία πάνω στο πλήθος που ήταν έτοιμο να πολεμήσει, και τους έκαψε όλους, ώστε ξαφνικά ένα αμέτρητο πλήθος δεν έγινε αντιληπτό τίποτα, παρά μόνο σκόνη και μυρωδιά καπνού: όταν το είδα αυτό φοβήθηκα .
12 Κατόπιν είδα τον ίδιο άνθρωπο να κατεβαίνει από το βουνό και να καλέσει κοντά του ένα άλλο ειρηνικό πλήθος.
13 Και ήρθε κοντά του πολύς κόσμος, για τον οποίο άλλοι χάρηκαν, άλλοι λυπήθηκαν, και άλλοι δεμένοι, και άλλοι έφεραν από αυτούς που προσφέρθηκαν· τότε αρρώστησα από μεγάλο φόβο, και ξύπνησα, και είπα:

14 Έδειξες στον δούλο σου αυτά τα θαύματα από την αρχή, και με θεώρησες άξιο να λάβεις την προσευχή μου:
15 Δείξε μου τώρα την ερμηνεία αυτού του ονείρου.
16 Διότι, όπως αντιλαμβάνομαι κατά την κατανόησή μου, αλίμονο σε αυτούς που θα μείνουν εκείνες τις ημέρες και πολύ περισσότερο αλίμονο σε αυτούς που δεν θα μείνουν πίσω!
17 Διότι αυτοί που δεν έμειναν ήταν σε βαρύτητα.
18 Τώρα καταλαβαίνω τα πράγματα που φυλάσσονται τις έσχατες ημέρες, που θα συμβούν σε αυτούς και σε αυτούς που έχουν μείνει πίσω.
19 Γι' αυτό έρχονται σε μεγάλους κινδύνους και πολλές ανάγκες, όπως δηλώνουν αυτά τα όνειρα.
20 Είναι όμως ευκολότερο γι' αυτόν που κινδυνεύει να έλθει σε αυτά τα πράγματα, παρά να παρέλθει ως σύννεφο από τον κόσμο, και να μη δει τα όσα συμβαίνουν στις έσχατες ημέρες. Και εκείνος μου απάντησε και είπε:
21 Θα σου δείξω την ερμηνεία του οράματος, και θα σου ανοίξω αυτό που ζητάς.
22 Ενώ μίλησες για αυτούς που έμειναν πίσω, αυτή είναι η ερμηνεία:
23 Αυτός που θα υπομείνει τον κίνδυνο σε εκείνο τον καιρό έχει κρατήσει τον εαυτό του· αυτοί που πέφτουν σε κίνδυνο είναι αυτοί που έχουν έργα και πίστη στον Παντοδύναμο.
24 Γνωρίστε, λοιπόν, αυτό, ότι αυτοί που μένουν πίσω είναι πιο ευλογημένοι από εκείνους που είναι νεκροί.
25 Αυτό είναι το νόημα του οράματος: Ενώ είδες έναν άνθρωπο να ανεβαίνει από τη μέση της θάλασσας:
26 Αυτός είναι αυτός που ο Θεός ο Ύψιστος κράτησε μια μεγάλη εποχή, που από μόνος του θα ελευθερώσει το πλάσμα του· και θα διατάξει αυτούς που έχουν μείνει πίσω.
27 Και ενώ είδες, ότι από το στόμα του βγήκε σαν φύσημα ανέμου και φωτιά και καταιγίδα.
28 Και ότι δεν κρατούσε ούτε σπαθί, ούτε πολεμικό όργανο, αλλά ότι η ορμή του κατέστρεψε όλο το πλήθος που ήρθε να τον υποτάξει. αυτή είναι η ερμηνεία:
29 Ιδού, έρχονται οι μέρες, όταν ο Ύψιστος θα αρχίσει να ελευθερώνει αυτούς που είναι στη γη.
30 Και θα έρθει προς έκπληξη αυτών που κατοικούν στη γη.
31 Και κάποιος θα αναλάβει να πολεμήσει εναντίον μιας άλλης, μια πόλη εναντίον μιας άλλης, ένας τόπος εναντίον ενός άλλου, ένας λαός εναντίον ενός άλλου, και ένα βασίλειο εναντίον ενός άλλου.
32 Και θα είναι καιρός που θα γίνουν αυτά τα πράγματα, και θα γίνουν τα σημεία που σου έδειξα προηγουμένως, και τότε θα φανερωθεί ο Υιός μου, τον οποίο είδες ως άνθρωπο να ανεβαίνει.
33 Και όταν όλος ο λαός ακούσει τη φωνή του, ο καθένας στη γη του θα εγκαταλείψει τη μάχη που έχει ο ένας εναντίον του άλλου.
34 Και ένα αναρίθμητο πλήθος θα συγκεντρωθεί, όπως τους είδες, πρόθυμος να έρθει, και να τον νικήσει πολεμώντας.
35 Αλλά θα σταθεί στην κορυφή του όρους Σιών.
36 Και θα έρθει η Σιών, και θα φανερωθεί σε όλους τους ανθρώπους, προετοιμασμένοι και χτισμένοι, σαν όπως είδες το λόφο χαραγμένο χωρίς χέρια.
37 Και αυτός ο Γιος μου θα επιπλήξει τις πονηρές εφευρέσεις εκείνων των εθνών, που για την πονηρή ζωή τους έπεσαν στην καταιγίδα.
38 Και θα βάλει μπροστά τους τις κακές τους σκέψεις, και τα βασανιστήρια με τα οποία θα αρχίσουν να βασανίζονται, που μοιάζουν με φλόγα· και θα τους καταστρέψει χωρίς κόπο με τον νόμο που είναι σαν εμένα.
39 Και ενώ είδες ότι συγκέντρωσε ένα άλλο ειρηνικό πλήθος κοντά του.
40 Αυτές είναι οι δέκα φυλές, που απομακρύνθηκαν αιχμάλωτοι από τη γη τους την εποχή του βασιλιά Οσέα, τον οποίο οδήγησε αιχμάλωτο ο Σαλμανασάρ, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, και τους μετέφερε πάνω από τα νερά, και έτσι ήρθαν σε άλλη γη .
41 Αλλά πήραν αυτή τη συμβουλή μεταξύ τους, να αφήσουν το πλήθος των εθνών και να πάνε σε μια άλλη χώρα, όπου ποτέ δεν κατοικούσε η ανθρωπότητα,
42 Για να μπορούν εκεί να τηρούν τα διατάγματά τους, τα οποία δεν κράτησαν ποτέ στη γη τους.
43 Και μπήκαν στον Ευφράτη από τα στενά μέρη του ποταμού.
44 Διότι τότε ο Ύψιστος έδειξε σημάδια γι' αυτούς, και κράτησε τον κατακλυσμό, ώσπου να περάσουν.
45 Διότι μέσω αυτής της χώρας υπήρχε μεγάλος δρόμος, δηλαδή, ενάμιση έτους· και η ίδια περιοχή ονομάζεται Αρσάρεθ.
46 Κατόπιν κατοίκησαν εκεί μέχρι τον τελευταίο καιρό. και τώρα που θα αρχίσουν να έρχονται,
47 Ο Ύψιστος θα κρατήσει ξανά τις πηγές του ρυακιού, για να περάσουν· γι' αυτό είδες το πλήθος με ειρήνη.
48 Αλλά εκείνοι που έχουν μείνει πίσω από τον λαό σου είναι αυτοί που βρίσκονται μέσα στα όριά μου.
49 Τώρα, όταν καταστρέψει το πλήθος των εθνών που είναι συγκεντρωμένα, θα υπερασπιστεί τον λαό του που έχει απομείνει.
50 Και τότε θα τους δείξει μεγάλα θαύματα.
51 Τότε είπα, Κύριε, ο άρχων, δείξε μου το εξής: Γιατί είδα τον άνθρωπο να ανεβαίνει από τη μέση της θάλασσας;
52 Και μου είπε: Όπως δεν μπορείς ούτε να αναζητήσεις ούτε να ξέρεις τα βάθη της θάλασσας· έτσι και κανένας στη γη δεν μπορεί να δει τον Υιό μου, ούτε αυτούς που είναι μαζί του, παρά μόνο την ημέρα. .
53 Αυτή είναι η ερμηνεία του ονείρου που είδες, και με το οποίο είσαι εδώ μόνο ελαφρύς.
54 Διότι εγκατέλειψες τον δικό σου δρόμο, και εφάρμοσες την επιμέλειά σου στον νόμο μου, και τον επιδίωξες.
55 Διέταξες τη ζωή σου με σοφία, και κάλεσες την κατανόηση τη μητέρα σου.
56 Και γι' αυτό σου έδειξα τους θησαυρούς του Υψίστου: μετά από άλλες τρεις ημέρες θα σου μιλήσω άλλα πράγματα και θα σου ανακοινώσω πράγματα δυνατά και θαυμαστά.
57 Τότε βγήκα στον αγρό, δίνοντας έπαινο και ευχαριστίες πολύ στον Ύψιστο για τα θαύματα του που έκανε στον καιρό.
58 Και επειδή αυτός κυβερνά τον ίδιο, και τα πράγματα που πέφτουν στην εποχή τους· και εκεί κάθισα τρεις ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Και συνέβη την τρίτη ημέρα, κάθισα κάτω από μια βελανιδιά, και, ιδού, ακούστηκε μια φωνή από μια βάτο πάνω μου, και είπε: Έσδρας, Έσδρας.
2 Και είπα: Ιδού, Κύριε, και στάθηκα στα πόδια μου.
3 Τότε μου είπε: Στη βάτο αποκαλύφθηκα φανερά στον Μωυσή και μίλησα μαζί του, όταν ο λαός μου υπηρετούσε στην Αίγυπτο.

4 Και τον έστειλα και οδήγησα τον λαό μου έξω από την Αίγυπτο, και τον ανέβασα στο όρος, όπου τον κράτησα κοντά μου για πολύ καιρό,
5 Και του είπε πολλά θαυμαστά, και του έδειξε τα μυστικά των καιρών και του τέλους. και τον πρόσταξε λέγοντας:
6 Αυτά τα λόγια θα διακηρύξεις, και αυτά θα τα κρύψεις.
7 Και τώρα σου λέω,
8 Για να βάλεις στην καρδιά σου τα σημεία που έδειξα, και τα όνειρα που είδες, και τις ερμηνείες που άκουσες.
9 Διότι θα απομακρυνθείς από όλους, και από εδώ και στο εξής θα μείνεις με τον Υιό μου, και με αυτούς που είναι σαν εσένα, μέχρι το τέλος των καιρών.
10 Διότι ο κόσμος έχασε τη νιότη του, και οι καιροί αρχίζουν να γερνούν.
11 Διότι ο κόσμος είναι χωρισμένος σε δώδεκα μέρη, και τα δέκα μέρη του έχουν ήδη χαθεί, και το μισό του δέκατου.
12 Και απομένει αυτό που είναι μετά το μισό του δέκατου μέρους.
13 Τώρα, λοιπόν, τακτοποίησε το σπίτι σου, και επέπληξε τον λαό σου, παρηγόρησε αυτούς που βρίσκονται σε δύσκολη θέση, και τώρα απαρνηθείτε τη διαφθορά,
14 Άφησε μακριά σου τις θνητές σκέψεις, πέταξε τα βάρη του ανθρώπου, άσε τώρα την αδύναμη φύση,
15 Και παραμέρισε τις πιο βαριές σκέψεις για σένα, και βιάσε σε να φύγεις από αυτούς τους καιρούς.
16 Διότι ακόμη μεγαλύτερα κακά από αυτά που είδες να συμβαίνουν, θα γίνουν στο εξής.
17 Διότι κοιτάξτε πόσο ο κόσμος θα είναι πιο αδύναμος με την ηλικία, τόσο περισσότερο θα αυξάνονται τα κακά πάνω σε αυτούς που κατοικούν σε αυτόν.
18 Διότι ο καιρός έχει φύγει μακριά, και η μίσθωση είναι δύσκολη· γιατί τώρα επισπεύδεται το μελλοντικό όραμα, το οποίο είδες.
19 Τότε απάντησα ενώπιόν σου και είπα:
20 Ιδού, Κύριε, θα πάω, όπως με πρόσταξες, και θα επικρίνω τον λαό που είναι παρών· αλλά εκείνους που θα γεννηθούν μετά, ποιος θα τους νουθετεί; έτσι ο κόσμος βρίσκεται στο σκοτάδι, και όσοι κατοικούν εκεί είναι χωρίς φως.
21 Επειδή, λοιπόν, ο νόμος σου έχει καεί κανείς δεν γνωρίζει τα πράγματα που γίνονται από σένα, ούτε το έργο που θα αρχίσει.
22 Αν όμως βρήκα χάρη μπροστά σου, στείλε το Άγιο Πνεύμα μέσα μου, και θα γράψω όλα όσα έχουν γίνει στον κόσμο από την αρχή, τα οποία γράφτηκαν στον νόμο σου, για να βρουν οι άνθρωποι το δρόμο σου, και να που θα ζήσει τις τελευταίες μέρες μπορεί να ζήσει.
23 Και μου απάντησε, λέγοντας: Πήγαινε, μάζευε τον λαό και πες τους, ότι δεν σε ζητούν για σαράντα ημέρες.
24 Αλλά κοίτα να σου ετοιμάσεις πολλά κιβώτια και πάρε μαζί σου τη Σαρέα, τη Νταμπρία, τη Σελέμια, τον Έκανο και τον Ασιέλ, αυτά τα πέντε που είναι έτοιμα να γράψουν γρήγορα.
25 Και έλα εδώ, και θα ανάψω ένα κερί κατανόησης στην καρδιά σου, που δεν θα σβήσει, έως ότου γίνουν τα πράγματα που θα αρχίσεις να γράφεις.
26 Και όταν το κάνεις, κάποια πράγματα θα τα δημοσιεύσεις, και κάποια πράγματα θα τα δείξεις κρυφά στους σοφούς· αύριο, αυτή την ώρα, θα αρχίσεις να γράφεις.
27 Τότε βγήκα, όπως πρόσταξε, και συγκέντρωσα όλο τον λαό και είπα:
28 Άκουσε αυτά τα λόγια, Ισραήλ.
29 Οι πατέρες μας στην αρχή ήταν ξένοι στην Αίγυπτο, από όπου ελευθερώθηκαν.
30 Και έλαβαν τον νόμο της ζωής, τον οποίο δεν τηρούσαν, τον οποίο και εσείς παραβήσατε μετά από αυτούς.
31 Τότε η γη, η γη της Σιών, χωρίστηκε ανάμεσά σας με κλήρο· αλλά οι πατέρες σας, και εσείς οι ίδιοι, κάνατε αδικία, και δεν τηρήσατε τους δρόμους που σας πρόσταξε ο Ύψιστος.
32 Και επειδή είναι δίκαιος κριτής, σας πήρε εγκαίρως το πράγμα που σας είχε δώσει.
33 Και τώρα είστε εδώ, και οι αδελφοί σας ανάμεσά σας.
34 Επομένως, εάν είναι έτσι ώστε να υποτάξετε τη δική σας κατανόηση και να αναμορφώσετε τις καρδιές σας, θα κρατηθείτε ζωντανοί και μετά το θάνατο θα λάβετε έλεος.
35 Διότι μετά θάνατον θα έρθει η κρίση, όταν θα ξαναζήσουμε· και τότε θα φανερωθούν τα ονόματα των δικαίων, και θα γνωστοποιηθούν τα έργα των ασεβών.
36 Επομένως, κανένας ας μην έρθει σε μένα τώρα, ούτε ας με αναζητήσει αυτές τις σαράντα ημέρες.
37 Πήρα λοιπόν τους πέντε άνδρες, όπως με πρόσταξε, και πήγαμε στο χωράφι και μείναμε εκεί.
38 Και την άλλη μέρα, ιδού, μια φωνή με φώναξε, λέγοντας: Εσδρά, άνοιξε το στόμα σου, και πιες που θα σου δώσω να πιεις.
39 Τότε άνοιξα το στόμα μου, και ιδού, μου έφτασε ένα γεμάτο ποτήρι, το οποίο ήταν γεμάτο σαν νερό, αλλά το χρώμα του ήταν σαν φωτιά.
40 Και το πήρα και ήπια· και όταν ήπια από αυτό, η καρδιά μου εξέφρασε κατανόηση, και σοφία μεγάλωσε στο στήθος μου, γιατί το πνεύμα μου ενίσχυε τη μνήμη μου.
41 Και το στόμα μου άνοιξε και δεν έκλεισε πια.
42 Ο Ύψιστος έδωσε κατανόηση στους πέντε άνδρες, και έγραψαν τα θαυμάσια οράματα της νύχτας που διηγήθηκαν, τα οποία δεν γνώριζαν· και κάθισαν σαράντα ημέρες, και έγραψαν τη μέρα, και τη νύχτα έφαγαν ψωμί.
43 Όσο για μένα. Μίλησα την ημέρα και δεν κρατούσα τη γλώσσα μου τη νύχτα.
44 Σε σαράντα μέρες έγραψαν διακόσια τέσσερα βιβλία.
45 Και όταν συμπληρώθηκαν οι σαράντα ημέρες, ο Ύψιστος μίλησε, λέγοντας: Το πρώτο που έγραψες, δημοσιοποίησε ανοιχτά, για να το διαβάσουν οι άξιοι και ανάξιοι.
46 Αλλά φύλαξε τα εβδομήντα τελευταία, για να τα παραδώσεις μόνο σε εκείνους που είναι σοφοί ανάμεσα στον λαό.
47 Διότι μέσα τους είναι η πηγή της κατανόησης, η πηγή της σοφίας και το ρεύμα της γνώσης.
48 Και το έκανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Ιδού, πες στα αυτιά του λαού μου τα λόγια της προφητείας, τα οποία θα βάλω στο στόμα σου, λέει ο Κύριος:
2 Και κάντε τα να γραφτούν σε χαρτί· γιατί είναι πιστά και αληθινά.
3 Μη φοβάσαι τις φαντασιώσεις εναντίον σου, ας μην σε προβληματίσει η απιστία αυτών που μιλάνε εναντίον σου.
4 Διότι όλοι οι άπιστοι θα πεθάνουν στην απιστία τους.
5 Ιδού, λέει ο Κύριος, θα φέρω πληγές στον κόσμο. το σπαθί, η πείνα, ο θάνατος και η καταστροφή.
6 Διότι η κακία έχει μολύνει υπερβολικά ολόκληρη τη γη, και τα βλαβερά έργα τους έχουν εκπληρωθεί.
7 Γι’ αυτό λέει ο Κύριος,

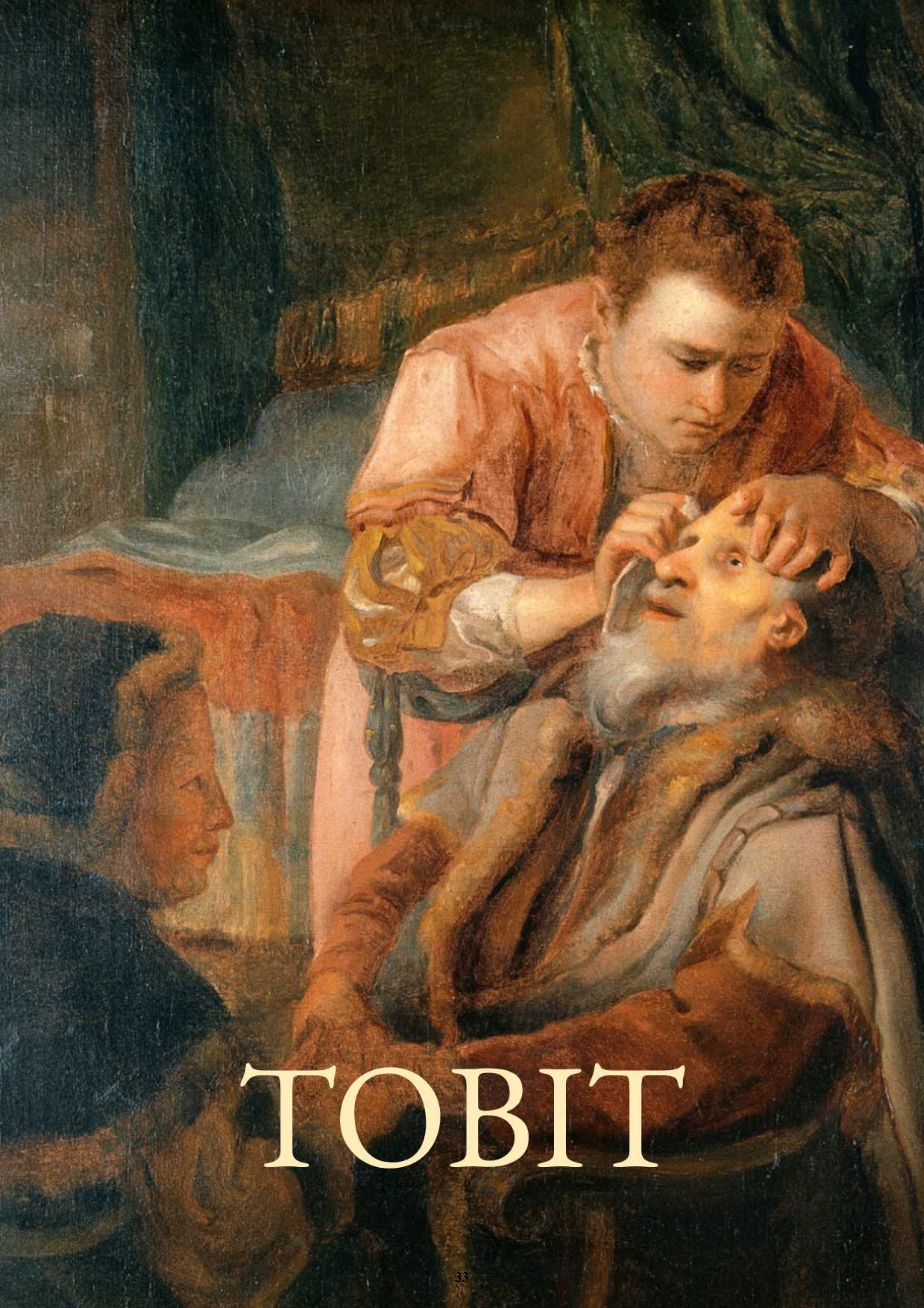
8 Δεν θα κρατήσω τη γλώσσα μου πια για να αγγίξω την κακία τους, την οποία διαπράττουν βέβηλα, ούτε θα τους υποφέρω σε εκείνα τα πράγματα, στα οποία ασκούνται πονηρά: ιδού, το αθώο και δίκαιο αίμα φωνάζει σε μένα, και οι ψυχές των απλά παραπονιέστε συνέχεια.
9 Και επομένως, λέει ο Κύριος, σίγουρα θα τους εκδικηθώ και θα λάβω σε μένα όλο το αθώο αίμα από ανάμεσά τους.
10 Ιδού, ο λαός μου οδηγείται ως κοπάδι στη σφαγή· δεν θα τους αφήσω τώρα να κατοικήσουν στη γη της Αιγύπτου.
11 Αλλά θα τους φέρω με ένα δυνατό χέρι και ένα απλωμένο χέρι, και θα χτυπήσω την Αίγυπτο με πληγές, όπως πριν, και θα καταστρέψω όλη τη γη της.
12 Η Αίγυπτος θα θρηνήσει, και τα θεμέλιά της θα χτυπηθούν από την πληγή και την τιμωρία που θα της επιφέρει ο Θεός.
13 Εκείνοι που καλλιεργούν τη γη θα θρηνήσουν· επειδή, οι σπόροι τους θα εξαλειφθούν από την ανατίναξη και το χαλάζι, και με έναν φοβερό αστερισμό.
14 Αλίμονο στον κόσμο και σε όσους κατοικούν σ' αυτόν!
15 Διότι το σπαθί και η καταστροφή τους πλησιάζει, και ένας λαός θα σηκωθεί και θα πολεμήσει εναντίον άλλο, και τα ξίφη στα χέρια τους.
16 Διότι θα υπάρξει αναταραχή μεταξύ των ανθρώπων και θα εισβάλει ο ένας στον άλλον. δεν θα λάβουν υπόψη τους τους βασιλιάδες ούτε τους πρίγκιπες τους, και η πορεία των ενεργειών τους θα βρίσκεται στην εξουσία τους.
17 Ένας άνθρωπος θα θέλει να πάει σε μια πόλη, και δεν θα μπορεί.
18 Διότι λόγω της υπερηφάνειάς τους οι πόλεις θα ταραχτούν, τα σπίτια θα καταστραφούν και οι άνθρωποι θα φοβηθούν.
19 Ο άνθρωπος δεν θα λυπηθεί τον πλησίον του, αλλά θα καταστρέψει τα σπίτια τους με το σπαθί και θα καταστρέψει τα αγαθά τους, λόγω έλλειψης ψωμιού και για μεγάλη θλίψη.
20 Ιδού, λέει ο Θεός, θα συγκαλέσω όλους τους βασιλιάδες της γης να με σεβαστούν, που είναι από την ανατολή του ηλίου, από το νότο, από την ανατολή και τον Λίβανο. να στραφούν ο ένας εναντίον του άλλου και να ανταποδώσουν αυτά που τους έκαναν.
21 Όπως κάνουν ακόμη σήμερα στους εκλεκτούς μου, έτσι θα κάνω κι εγώ, και θα ανταποδώσω στους κόλπους τους. Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός.
22 Το δεξί μου χέρι δεν θα λυπηθεί τους αμαρτωλούς, και το σπαθί μου δεν θα σταματήσει πάνω σε αυτούς που χύνουν αθώο αίμα στη γη.
23 Η φωτιά έχει φύγει από την οργή του, και έχει καταβροχθίσει τα θεμέλια της γης, και τους αμαρτωλούς, όπως το άχυρο που ανάβει.
24 Αλίμονο σε αυτούς που αμαρτάνουν, και δεν τηρούν τις εντολές μου! λέει ο Κύριος.
25 Δεν θα τους γλυτώσω· πηγαίνετε, παιδιά, από τη δύναμη, μη μολύνετε το αγιαστήριό μου.
26 Διότι ο Κύριος γνωρίζει όλους εκείνους που αμαρτάνουν εναντίον του, και γι' αυτό τους παραδίδει σε θάνατο και καταστροφή.
27 Διότι τώρα ήρθαν οι πληγές σε ολόκληρη τη γη και θα παραμείνετε σε αυτές· γιατί ο Θεός δεν θα σας ελευθερώσει, επειδή αμαρτήσατε εναντίον του.
28 Ιδού ένα φρικτό όραμα και η εμφάνισή του από την ανατολή:
29 όπου τα έθνη των δράκων της Αραβίας θα βγουν με πολλά άρματα, και το πλήθος τους θα μεταφερθεί σαν άνεμος στη γη, ώστε όλοι όσοι τους ακούνε να φοβηθούν και να τρέμουν.
30 Επίσης, οι Καρμάνοι που μαίνονται από την οργή θα βγουν σαν τα αγριογούρουνα του δάσους, και με μεγάλη δύναμη θα έρθουν και θα πολεμήσουν μαζί τους και θα ερημώσουν ένα μέρος της γης των Ασσυρίων.
31 Και τότε οι δράκοι θα έχουν το πάνω χέρι, ενθυμούμενοι τη φύση τους. και αν στραφούν, συνωμοτούν μαζί με μεγάλη δύναμη για να τους διώξουν,
32 Τότε αυτοί θα αναστατωθούν και θα σιωπήσουν με τη δύναμή τους και θα τραπούν σε φυγή.
33 Και από τη γη των Ασσυρίων θα τους πολιορκήσει ο εχθρός, και θα καταστρέψει μερικά από αυτά, και στο στρατό τους θα υπάρχει φόβος και τρόμος, και διαμάχες μεταξύ των βασιλιάδων τους.
34 Ιδού σύννεφα από την ανατολή και από το βορρά προς το νότο, και είναι πολύ φρικτά να τα δεις, γεμάτα οργή και καταιγίδα.
35 Θα χτυπήσουν το ένα πάνω στο άλλο, και θα χτυπήσουν ένα μεγάλο πλήθος αστεριών στη γη, ακόμη και το δικό τους αστέρι. και αίμα θα είναι από το σπαθί μέχρι την κοιλιά,
36 Και κοπριά ανθρώπων μέχρι τη λεκάνη της καμήλας.
37 Και θα γίνει μεγάλος φόβος και τρόμος επάνω στη γη· και όσοι βλέπουν την οργή θα φοβηθούν, και τρόμος θα έρθει επάνω τους.
38 Και τότε θα έρθουν μεγάλες καταιγίδες από το νότο και από το βορρά, και ένα άλλο μέρος από τη δύση.
39 Και ισχυροί άνεμοι θα σηκωθούν από την ανατολή, και θα το ανοίξουν. και το σύννεφο που σήκωσε με οργή, και το αστέρι αναδεύτηκε για να προκαλέσει φόβο προς τον ανατολικό και δυτικό άνεμο, θα καταστραφεί.
40 Τα μεγάλα και δυνατά σύννεφα θα φουσκώσουν γεμάτα οργή, και το αστέρι, για να τρομάξουν όλη τη γη και αυτούς που κατοικούν σ' αυτήν. και θα ξεχύνουν σε κάθε ψηλό και περίφημο μέρος ένα φρικτό αστέρι,
41 Φωτιά και χαλάζι και σπαθιά που πετούν, και πολλά νερά, για να γεμίσουν όλα τα χωράφια και όλα τα ποτάμια, με την αφθονία των μεγάλων υδάτων.
42 Και θα γκρεμίσουν τις πόλεις και τα τείχη, τα βουνά και τους λόφους, τα δέντρα από τα ξύλα, και το χορτάρι των λιβαδιών, και το καλαμπόκι τους.
43 Και θα πάνε σταθερά στη Βαβυλώνα, και θα τη φοβίσουν.
44 Θα έρθουν σε αυτήν και θα την πολιορκήσουν, το αστέρι και όλη η οργή θα ξεχυθούν επάνω της· τότε η σκόνη και ο καπνός θα ανέβουν στον ουρανό, και όλοι όσοι είναι γύρω της θα τη θρηνήσουν.
45 Και όσοι μένουν κάτω από αυτήν θα υπηρετήσουν αυτούς που την τρόμαξαν.
46 Και εσύ, Ασία, που είσαι μέτοχος της ελπίδας της Βαβυλώνας, και είσαι η δόξα του προσώπου της.
47 Αλίμονο σε σένα, άθλια, γιατί έκανες τον εαυτό σου σαν αυτήν. και στολίζεις τις κόρες σου στην πορνεία, για να ευχαριστήσουν και να δοξαστούν στους εραστές σου, που πάντα ήθελαν να διαπράξουν την πορνεία μαζί σου.
48 Ακολούθησες αυτήν που είναι μισητή σε όλα της τα έργα και τις εφευρέσεις της· γι' αυτό λέει ο Θεός:
49 Θα στείλω πληγές επάνω σου. χηρεία, φτώχεια, πείνα, σπαθί και επιδημία, για να ερημώσουν τα σπίτια σου με καταστροφή και θάνατο.
50 Και η δόξα της Δύναμής σου θα ξεραθεί σαν λουλούδι, θα σηκωθεί η ζέστη που θα σταλεί πάνω σου.
51 Θα αποδυναμωθείς σαν φτωχή γυναίκα με ραβδώσεις και σαν τιμωρημένη με πληγές, ώστε οι δυνατοί και οι ερωτευμένοι να μην μπορούν να λάβουν εσένα.

52 Θα έκανα με ζήλια έτσι εναντίον σου, λέει ο Κύριος,
53 Αν δεν σκότωνες πάντα τους εκλεκτούς μου, υψώνοντας το χτύπημα των χεριών σου και λέγοντας πάνω στους νεκρούς τους, όταν ήσουν μεθυσμένος,
54 Αναφέρετε την ομορφιά του προσώπου σας;
55 Η ανταμοιβή της πορνείας σου θα είναι στους κόλπους σου, επομένως θα λάβεις ανταπόδοση.
56 Όπως έκανες στους εκλεκτούς μου, λέει ο Κύριος, έτσι θα κάνει ο Θεός σε σένα και θα σε παραδώσει σε κακία
57 Τα παιδιά σου θα πεθάνουν από την πείνα, και εσύ θα πέσεις από το σπαθί· οι πόλεις σου θα γκρεμιστούν, και όλες σου θα χαθούν με το σπαθί στο χωράφι.
58 Αυτοί που είναι στα βουνά θα πεθάνουν από την πείνα, και θα φάνε τη σάρκα τους, και θα πιουν το αίμα τους, από πολύ πείνα για ψωμί και δίψα για νερό.
59 Εσύ ως δυστυχισμένος θα περάσεις από τη θάλασσα και θα δεχτείς πάλι πληγές.
60 Και στο πέρασμα θα ορμήσουν στην αδρανοποιημένη πόλη, και θα καταστρέψουν μέρος της γης σου, και θα καταναλώσουν μέρος της δόξας σου, και θα επιστρέψουν στη Βαβυλώνα που καταστράφηκε.
61 Και θα σε ρίξουν σαν καλαμιές, και θα γίνουν για σένα σαν φωτιά.
62 Και θα καταναλώσει εσένα και τις πόλεις σου, τη γη σου και τα βουνά σου. Όλα τα ξύλα σου και τα καρποφόρα δέντρα σου θα καούν στη φωτιά.
63 Τα παιδιά σου θα πάρουν αιχμάλωτο, και, κοίτα, ό,τι έχεις, θα το χαλάσουν και θα χαλάσουν την ομορφιά του προσώπου σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Αλίμονο σε σένα, Βαβυλώνα και Ασία! αλίμονο σε σένα, Αίγυπτο και Συρία!
2 Ζεθείτε με υφάσματα από σάκο και μαλλιά, θρηνήστε τα παιδιά σας και λυπηθείτε. γιατί πλησιάζει η καταστροφή σου.
3 Ένα ξίφος εστάλη επάνω σου, και ποιος μπορεί να το γυρίσει πίσω;
4 Μια φωτιά έχει σταλεί ανάμεσά σας, και ποιος μπορεί να την σβήσει;
5 Σου στέλνονται πληγές, και τι είναι αυτός που μπορεί να τις διώξει;
6 Μπορεί κανείς να διώξει ένα πεινασμένο λιοντάρι στο δάσος; ή μπορεί κανείς να σβήσει τη φωτιά σε καλαμάκια, όταν έχει αρχίσει να καίει;
7 Μπορεί κανείς να γυρίσει ξανά το βέλος που εκτοξεύεται από έναν ισχυρό τοξότη;
8 Ο ισχυρός Κύριος στέλνει τις πληγές και ποιος είναι αυτός που μπορεί να τις διώξει;
9 Μια φωτιά θα βγει από την οργή του, και ποιος είναι αυτός που μπορεί να τη σβήσει;
10 Θα ρίξει αστραπές, και ποιος δεν θα φοβηθεί; θα βροντή, και ποιος δεν θα φοβηθεί;
11 Ο Κύριος θα απειλήσει, και ποιος δεν θα κτυπηθεί τελείως σε σκόνη μπροστά του;
12 Η γη σείζεται και τα θεμέλιά της. η θάλασσα σηκώνεται με κύματα από τα βάθη, και τα κύματα της ταράζονται, και τα ψάρια αυτής επίσης, ενώπιον του Κυρίου και μπροστά στη δόξα της δύναμής του.
13 Διότι δυνατό είναι το δεξί του χέρι που λυγίζει το τόξο, τα βέλη του που εκτοξεύει είναι αιχμηρά, και δεν θα χαθούν, όταν αρχίσουν να εκτοξεύονται στα πέρατα του κόσμου.
14 Ιδού, οι πληγές αποστέλλονται, και δεν θα επιστρέψουν ξανά, έως ότου έρθουν στη γη.
15 Η φωτιά ανάβει, και δεν θα σβήσει, μέχρι να καταστρέψει τα θεμέλια της γης.
16 Όπως το βέλος που εκτοξεύεται από έναν ισχυρό τοξότη δεν επιστρέφει πίσω· έτσι και οι πληγές που θα σταλούν στη γη δεν θα επιστρέψουν ξανά.
17 Αλίμονο! αλίμονο μου! ποιος θα με παραδώσει εκείνες τις μέρες;
18 Η αρχή των θλίψεων και των μεγάλων πένθων. η αρχή της πείνας και του μεγάλου θανάτου. Η αρχή των πολέμων, και οι δυνάμεις θα σταθούν φοβισμένες. η αρχή των κακών! τι να κάνω όταν έρθουν αυτά τα κακά;
19 Ιδού, η πείνα και η πανούκλα, η θλίψη και η αγωνία, αποστέλλονται ως μάστιγα για επανόρθωση.
20 Αλλά για όλα αυτά τα πράγματα δεν θα απομακρυνθούν από την κακία τους, ούτε θα προσέχουν πάντα τις μάστιγες.
21 Ιδού, τα τρόφιμα θα είναι τόσο καλά φτηνά στη γη, που θα νομίζουν ότι είναι σε καλή περίπτωση, και ακόμη και τότε θα αυξηθούν τα κακά στη γη, το σπαθί, η πείνα και η μεγάλη σύγχυση.
22 Διότι πολλοί από αυτούς που κατοικούν στη γη θα χαθούν από την πείνα. και το άλλο, που γλιτώνει από την πείνα, θα καταστρέψει το σπαθί.
23 Και οι νεκροί θα πεταχτούν σαν κοπριά, και δεν θα υπάρχει άνθρωπος να τους παρηγορήσει· γιατί η γη θα ερημωθεί, και οι πόλεις θα γκρεμιστούν.
24 Δεν θα μείνει κανένας άνθρωπος για να καλλιεργήσει τη γη και να τη σπείρει
25 Τα δέντρα θα δίνουν καρπούς, και ποιος θα τα μαζέψει;
26 Τα σταφύλια θα ωριμάσουν, και ποιος θα τα πατήσει; γιατί όλοι οι τόποι θα είναι έρημοι ανθρώπων:
27 Για να θέλει κάποιος να δει τον άλλον και να ακούσει τη φωνή του.
28 Διότι από μια πόλη θα μείνουν δέκα, και δύο από το χωράφι, που θα κρυφτούν στα πυκνά άλση και στις σχισμές των βράχων.
29 Όπως σε ένα περιβόλι με ελιές πάνω σε κάθε δέντρο υπάρχουν τρεις ή τέσσερις ελιές.
30 Ή, όπως όταν μαζεύεται ένας αμπελώνας, μένουν μερικές συστάδες από αυτούς που ψάχνουν επιμελώς μέσα στον αμπελώνα:
31 Έτσι και εκείνες τις ημέρες θα μείνουν τρεις ή τέσσερις από εκείνους που ερευνούν τα σπίτια τους με το σπαθί.
32 Και η γη θα ερημωθεί, και τα χωράφια της θα γεράσουν, και οι δρόμοι της και όλα τα μονοπάτια της θα γεμίσουν αγκάθια, επειδή κανείς δεν θα ταξιδέψει μέσα από αυτήν.
33 Οι παρθένες θα θρηνήσουν, χωρίς γαμπρούς. Οι γυναίκες θα θρηνήσουν, χωρίς άντρες. δικα τους οι κόρες θα θρηνήσουν, χωρίς να έχουν βοηθούς.
34 Στους πολέμους θα καταστραφούν οι γαμπροί τους, και οι άντρες τους θα χαθούν από την πείνα.
35 Ακούστε τώρα αυτά τα πράγματα και κατανοήστε τα, δούλοι του Κυρίου.
36 Ιδού, ο λόγος του Κυρίου, λάβετέ τον· μην πιστεύετε στους θεούς για τους οποίους μίλησε ο Κύριος.
37 Ιδού, οι πληγές πλησιάζουν, και δεν αργούν.
38 Όπως όταν μια γυναίκα με τέκνο τον ένατο μήνα γεννά τον γιο της, δύο ή τρεις ώρες από τη γέννησή της περικλείουν τη μήτρα της μεγάλοι πόνοι, που πονάνε, όταν το παιδί βγαίνει, δεν αργούν ούτε στιγμή.

39 Έτσι και οι πληγές δεν θα αργήσουν να έρθουν στη γη, και ο κόσμος θα θρηνήσει, και θλίψεις θα έρθουν πάνω του από κάθε πλευρά.
40 Ω λαέ μου, άκουσε τον λόγο μου: ετοιμάσου για τη μάχη σου, και σε αυτά τα κακά να είσαι σαν προσκυνητές στη γη.
41 Όποιος πουλάει, ας είναι όπως αυτός που φεύγει· και αυτός που αγοράζει, ως χάνει.
42 Αυτός που ασχολείται με το εμπόριο, όπως αυτός που δεν έχει κανένα κέρδος από αυτό· και αυτός που χτίζει, όπως αυτός που δεν θα κατοικήσει σε αυτό.
43 Αυτός που σπέρνει, σαν να μην θερίζει, έτσι και αυτός που φυτεύει το αμπέλι, όπως αυτός που δεν θα μαζέψει τα σταφύλια.
44 Αυτοί που παντρεύονται, όπως αυτοί που δεν θα αποκτήσουν παιδιά. και όσοι δεν παντρεύονται, όπως οι χήροι.
45 Και επομένως αυτοί που εργάζονται μάταια:
46 Διότι οι ξένοι θα θερίσουν τους καρπούς τους και θα λεηλατήσουν τα αγαθά τους, θα γκρεμίσουν τα σπίτια τους και θα αιχμαλωτίσουν τα παιδιά τους, γιατί σε αιχμαλωσία και πείνα θα αποκτήσουν παιδιά.
47 Και όσοι ασχολούνται με το εμπόρευμά τους με ληστεία, τόσο περισσότερο στολίζουν τις πόλεις τους, τα σπίτια τους, τα υπάρχοντά τους και τα δικά τους πρόσωπα.
48 Όσο περισσότερο θα θυμώνω μαζί τους για την αμαρτία τους, λέει ο Κύριος.
49 Όπως η πόρνη ζηλεύει μια σωστή τίμια και ενάρετη γυναίκα:
50 Έτσι η δικαιοσύνη θα μισήσει την ανομία, όταν ξεφτιλιστεί, και θα την κατηγορήσει κατά πρόσωπο, όταν έρθει εκείνος που θα υπερασπιστεί αυτόν που ερευνά επιμελώς κάθε αμαρτία στη γη.
51 Και ως εκ τούτου, μην είστε όμοιοι με αυτό, ούτε με τα έργα του.
52 Διότι λίγο ακόμη, και η ανομία θα αφαιρεθεί από τη γη, και η δικαιοσύνη θα βασιλέψει ανάμεσά σας.
53 Ας μην πει ο αμαρτωλός ότι δεν αμάρτησε· επειδή, ο Θεός θα κάψει κάρβουνα φωτιάς επάνω στο κεφάλι του, που λέει ενώπιον του Κυρίου του Θεού και της δόξας του: Δεν αμάρτησα.
54 Ιδού, ο Κύριος γνωρίζει όλα τα έργα των ανθρώπων, τη φαντασία τους, τις σκέψεις τους και τις καρδιές τους:
55 Που μίλησε εκτός από τον λόγο, Ας γίνει η γη. και έγινε: Ας γίνει ο ουρανός. και δημιουργήθηκε.
56 Στον λόγο του έγιναν τα αστέρια, και γνωρίζει τον αριθμό τους.
57 Ερευνά τα βάθη και τους θησαυρούς τους. μέτρησε τη θάλασσα και ό,τι περιέχει.
58 Έκλεισε τη θάλασσα στο μέσο των υδάτων, και με τον λόγο του κρέμασε τη γη στα νερά.
59 Απλώνει τους ουρανούς σαν θόλος. πάνω στα νερά το ίδρυσε.
60 Στην έρημο έφτιαξε πηγές νερού και λίμνες στις κορυφές των βουνών, για να πέφτουν οι πλημμύρες από τους ψηλούς βράχους για να ποτίσουν τη γη.
61 Έφτιαξε τον άνθρωπο, και έβαλε την καρδιά του στο μέσο του σώματος, και του έδωσε πνοή, ζωή και κατανόηση.
62 Ναι, και το Πνεύμα του Παντοδύναμου Θεού, που έκανε τα πάντα, και ερευνά όλα τα κρυμμένα πράγματα στα μυστικά της γης,
63 Σίγουρα γνωρίζει τις εφευρέσεις σας, και τι νομίζετε στις καρδιές σας, ακόμη και αυτούς που αμαρτάνουν, και θα κρύψουν την αμαρτία τους.
64 Γι' αυτό, ο Κύριος εξέτασε ακριβώς όλα τα έργα σας, και θα σας ντροπιάσει όλους.
65 Και όταν βγουν οι αμαρτίες σας, θα ντροπιαστείτε ενώπιον των ανθρώπων, και οι δικές σας αμαρτίες θα είναι κατήγοροι σας εκείνη την ημέρα.
66 Τι θα κάνετε; ή πώς θα κρύψετε τις αμαρτίες σας ενώπιον του Θεού και των αγγέλων του;
67 Ιδού, ο ίδιος ο Θεός είναι ο κριτής, φοβηθείτε τον: αφήστε τις αμαρτίες σας και ξεχάστε τις ανομίες σας, για να μην ανακατεύεστε πια μαζί τους για πάντα· έτσι θα σας οδηγήσει ο Θεός και θα σας ελευθερώσει από κάθε θλίψη.
68 Διότι, ιδού, η φλεγόμενη οργή ενός μεγάλου πλήθους έχει ανάψει πάνω σας, και θα πάρουν ορισμένους από εσάς και θα σας ταΐσουν, αδρανείς, με πράγματα που προσφέρονται στα είδωλα.
69 Και εκείνοι που συναινούν σε αυτούς θα υποστούν χλευασμό και όνειδος, και θα πατηθούν κάτω από τα πόδια.
70 Διότι θα υπάρξει σε κάθε τόπο, και στις επόμενες πόλεις, μεγάλη εξέγερση εναντίον εκείνων που φοβούνται τον Κύριο.
71 Θα είναι σαν τρελοί που δεν θα γλυτώσουν, αλλά θα λεηλατήσουν και θα καταστρέψουν εκείνους που φοβούνται τον Κύριο.
72 Διότι θα σπαταλήσουν και θα πάρουν τα αγαθά τους και θα τα πετάξουν έξω από τα σπίτια τους.
73 Τότε θα γνωστοποιηθούν, ποιοι είναι οι εκλεκτοί μου. και θα δοκιμαστούν σαν το χρυσάφι στη φωτιά.
74 Ακούστε, αγαπητοί μου, λέει ο Κύριος: ιδού, πλησιάζουν οι μέρες θλίψης, αλλά εγώ θα σας ελευθερώσω από αυτές.
75 Μη φοβάστε ούτε αμφιβάλλετε. γιατί ο Θεός είναι ο οδηγός σου,
76 Και ο οδηγός εκείνων που τηρούν τις εντολές και τις εντολές μου, λέει ο Κύριος ο Θεός: ας μην σας βαρύνουν οι αμαρτίες σας και ας μην υψωθούν οι ανομίες σας.
77 Αλίμονο σε αυτούς που είναι δεμένοι με τις αμαρτίες τους και καλυμμένοι με το μυαλό τους όπως ένα χωράφι είναι καλυμμένο με θάμνους, και το μονοπάτι του καλυμμένο με αγκάθια, για να μην μπορεί να περάσει κανένας!
78 Αφήνεται ξεγυμνωμένο και ρίχνεται στη φωτιά για να καταναλωθεί μαζί της.

TOBIT

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Το βιβλίο των λόγων του Τοβίτ, γιου του Τοβιήλ, του γιου του Ανανιήλ, του γιου του Αδουήλ, του γιου του Γαβαήλ, του σπόρου του Ασαήλ, της φυλής του Νεφθαλί·
2 Ο οποίος στην εποχή του Ενμεσσάρ, του βασιλιά των Ασσυρίων, οδηγήθηκε αιχμάλωτος από τη Θίσβη, που βρίσκεται στα δεξιά αυτής της πόλης, που ονομάζεται σωστά Νεφθαλί στη Γαλιλαία πάνω από τον Ασέρ.
3 Εγώ ο Τωβίτ περπάτησα όλες τις ημέρες της ζωής μου στους δρόμους της αλήθειας και της δικαιοσύνης, και έκανα πολλές ελεημοσύνες στους αδελφούς μου και στο έθνος μου, που ήρθαν μαζί μου στη Νινευή, στη γη των Ασσυρίων.
4 Και όταν ήμουν στην πατρίδα μου, στη γη του Ισραήλ, όντας μόνο νέος, όλη η φυλή του Νεφθαλί, ο πατέρας μου, έπεσε από τον οίκο της Ιερουσαλήμ, που είχε επιλεγεί από όλες τις φυλές του Ισραήλ, για να θυσιάσουν όλες οι φυλές εκεί, όπου καθαγιάστηκε και χτίστηκε ο ναός της κατοίκησης του Υψίστου για όλους τους αιώνες.
5 Τώρα όλες οι φυλές που εξεγέρθηκαν μαζί, και το σπίτι του πατέρα μου Νεφθαλή, θυσίασαν στη δαμαλίδα Βάαλ.
6 Αλλά εγώ μόνος πήγαινα συχνά στην Ιερουσαλήμ στις γιορτές, όπως είχε οριστεί σε όλο τον λαό του Ισραήλ με αιώνιο διάταγμα, έχοντας τους πρώτους καρπούς και τα δέκατα της αύξησης, με αυτό που είχε πρώτα κουρευτεί. και έδωσα στο θυσιαστήριο στους ιερείς τους γιους του Ααρών.
7 Το πρώτο δέκατο από όλη την αύξηση έδωσα στους γιους του Ααρών, που υπηρέτησαν στην Ιερουσαλήμ· ένα άλλο δέκατο πούλησα, και πήγαινα και το ξόδευα κάθε χρόνο στην Ιερουσαλήμ.
8 Και το τρίτο το έδωσα σε εκείνους που συνήλθαν, όπως με πρόσταξε η Debora η μητέρα του πατέρα μου, επειδή έμεινα ορφανός από τον πατέρα μου.
9 Επιπλέον, όταν έφτασα σε ηλικία άντρα, παντρεύτηκα την Άννα της δικής μου συγγένειας, και από αυτήν γέννησα τον Τωβία.
10 Και όταν μεταφέραμε αιχμαλώτους στη Νινευή, όλοι οι αδελφοί μου και οι συγγενείς μου έφαγαν από το ψωμί των Εθνών.
11 Αλλά εγώ κρατήθηκα να μην φάω.
12 Διότι θυμήθηκα τον Θεό με όλη μου την καρδιά.
13 Και ο Ύψιστος μου έδωσε χάρη και εύνοια ενώπιον του Enemessar, έτσι ώστε να ήμουν ο προμηθευτής του.
14 Και πήγα στη Μηδία, και έφυγα με εμπιστοσύνη στον Γαβαήλ, τον αδελφό του Γαβρία, στη Ράγες, μια πόλη της Μηδίας, δέκα τάλαντα αργύρου.
15 Και όταν πέθανε ο Ενμεσσάρ, στη θέση του βασίλευσε ο γιος του Σενναχειρείμ. του οποίου η περιουσία ήταν ταραγμένη, που δεν μπόρεσα να πάω στα Media.
16 Και στον καιρό του Ενμεσσάρ έδωσα πολλές ελεημοσύνη στους αδελφούς μου και έδωσα το ψωμί μου στους πεινασμένους,
17 Και τα ρούχα μου στους γυμνούς· και αν έβλεπα κάποιον από το έθνος μου νεκρό ή πεταμένο στα τείχη της Νινευή, τον έθαψα.
18 Και αν ο βασιλιάς Σενναχερίμ είχε σκοτώσει κάποιον, όταν ήρθε, και έφυγε από την Ιουδαία, τους έθαψα κρυφά. γιατί μέσα στην οργή του σκότωσε πολλούς. αλλά τα πτώματα δεν βρέθηκαν, όταν αναζητήθηκαν από τον βασιλιά.
19 Και όταν ένας από τους Νινευίτες πήγε και παραπονέθηκε για μένα στον βασιλιά, ότι τους έθαψα και κρύφτηκα· καταλαβαίνοντας ότι με αναζήτησαν να με θανατώσουν, αποτραβήχτηκα από φόβο.
20 Τότε όλα τα αγαθά μου αφαιρέθηκαν με τη βία, ούτε μου έμεινε τίποτα, δίπλα στη γυναίκα μου την Άννα και τον γιο μου τον Τωβία.
21 Και δεν πέρασαν πενήντα ημέρες, πριν τον σκοτώσουν δύο από τους γιους του, και τράπηκαν σε φυγή στα βουνά της Αραράθ. Και στη θέση του βασίλεψε ο γιος του Σαρχήδονος. ο οποίος διόρισε για τους λογαριασμούς του πατέρα του και για όλες τις υποθέσεις του, τον Αχιάχαρο τον γιο του αδελφού μου Αναήλ.
22 Και ο Αχιάχαρος, παρακαλώντας για μένα, επέστρεψα στη Νινευή. Και ο Αχιάχαρος ήταν κύπελλος, και φύλακας της σφραγίδας, και οικονόμος και επίσκοπος των λογαριασμών· και ο Σαρχέδωνος τον διόρισε δίπλα του· και ήταν γιος του αδελφού μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Τώρα, όταν επέστρεψα πάλι στο σπίτι, και η γυναίκα μου Άννα αποκαταστάθηκε σε μένα, μαζί με τον γιο μου τον Τωβία, στη γιορτή της Πεντηκοστής, που είναι η ιερή γιορτή των επτά εβδομάδων, μου ετοίμασαν ένα καλό δείπνο, στο οποίο Κάθισα να φάω.
2 Και όταν είδα άφθονο κρέας, είπα στον γιο μου: Πήγαινε και φέρε όποιον φτωχό βρεις από τους αδελφούς μας, που θυμάται τον Κύριο. και, ιδού, παραμένω για σένα.
3 Εκείνος όμως ήρθε πάλι και είπε: Πατέρα, ένα από το έθνος μας στραγγαλίστηκε και ρίχτηκε στην αγορά.
4 Έπειτα, πριν δοκιμάσω κανένα κρέας, ξεκίνησα και τον ανέβασα σε ένα δωμάτιο μέχρι τη δύση του ηλίου.
5 Τότε επέστρεψα, πλύθηκα και έφαγα το κρέας μου με βαρύτητα,
6 Ενθυμούμενοι εκείνη την προφητεία του Αμώς, όπως είπε, οι γιορτές σας θα μετατραπούν σε πένθος, και όλη η ευφροσύνη σας σε θρήνο.
7 Γι' αυτό έκλαψα· και μετά τη δύση του ηλίου πήγα και έκανα τάφο και τον έθαψα.
8 Αλλά οι γείτονές μου με κορόιδευαν, και είπαν: Αυτός ο άνθρωπος δεν φοβάται ακόμη να θανατωθεί γι' αυτό το θέμα: που έφυγε. και όμως, ιδού, θάβει πάλι τους νεκρούς.
9 Και το ίδιο βράδυ επέστρεψα από την ταφή και κοιμήθηκα κοντά στον τοίχο της αυλής μου, μολυσμένος και το πρόσωπό μου ήταν ακάλυπτο.
10 Και δεν ήξερα ότι υπήρχαν σπουργίτια στον τοίχο, και τα μάτια μου ήταν ανοιχτά, τα σπουργίτια έσβησαν ζεστή κοπριά στα μάτια μου, και μια λευκότητα ήρθε στα μάτια μου: και πήγα στους γιατρούς, αλλά δεν με βοήθησαν. Ο Αχιάχαρος με έτρεφε, ώσπου πήγα στην Ελυμαίς.
11 Και η γυναίκα μου η Άννα πήρε γυναικεία έργα για να κάνει.
12 Και αφού τα έστειλε στο σπίτι στους ιδιοκτήτες, της πλήρωσαν το μισθό και της έδωσαν και εκτός από ένα κατσίκι.
13 Και όταν ήταν στο σπίτι μου, και άρχισα να κλαίω, της είπα: Από πού είναι αυτό το παιδί; δεν είναι κλεμμένο; να το αποδώσει στους ιδιοκτήτες. γιατί δεν είναι νόμιμο να φάμε οτιδήποτε κλαπεί.
14 Εκείνη όμως μου απάντησε: Δόθηκε για δώρο περισσότερο από τον μισθό. Ωστόσο, δεν την πίστευα, αλλά της ζήτησα να το δώσει στους ιδιοκτήτες: και ντροπιάσθηκα μαζί της. Αλλά εκείνη μου απάντησε: Πού είναι η ελεημοσύνη σου και οι δίκαιες πράξεις σου; ιδού, εσύ και όλα τα έργα σου είναι γνωστά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Τότε, στεναχωρημένος, έκλαψα, και μέσα στη λύπη μου προσευχήθηκα, λέγοντας:
2 Κύριε, είσαι δίκαιος, και όλα τα έργα σου και όλες οι οδοί σου είναι έλεος και αλήθεια, και κρίνεις αληθινά και δίκαια για πάντα.
3 Θυμήσου με, και κοίταξέ με, μη με τιμωρείς για τις αμαρτίες και τις άγνοιές μου, και τις αμαρτίες των πατέρων μου, που αμάρτησαν μπροστά σου.
4 Διότι δεν υπάκουσαν τις εντολές σου· γι' αυτό, μας παρέδωσες ως λάφυρα, και σε αιχμαλωσία, και σε θάνατο, και ως παροιμία όνειδος σε όλα τα έθνη, ανάμεσα στα οποία είμαστε διασκορπισμένοι.
5 Και τώρα οι κρίσεις σου είναι πολλές και αληθινές· πράξε μαζί μου σύμφωνα με τις αμαρτίες μου και των πατέρων μου· επειδή δεν τηρήσαμε τις εντολές σου, ούτε περπατήσαμε με αλήθεια μπροστά σου.
6 Τώρα, λοιπόν, φέρσου μαζί μου ό,τι σου φαίνεται καλύτερο, και πρόσταξε να μου πάρουν το πνεύμα μου, ώστε να διαλυθώ

και να γίνω γη: γιατί είναι ωφέλιμο για μένα να πεθάνω παρά να ζω, επειδή άκουσα ψέματα μομφές, και πολλή θλίψη· πρόσταξε, λοιπόν, να ελευθερωθώ τώρα από αυτή τη στενοχώρια και να πάω στον αιώνιο τόπο· μη στρέψεις το πρόσωπό σου από μένα.
7 Την ίδια μέρα συνέβη ότι στην Εκβάτανη, μια πόλη της Μηδίας Σάρα, η κόρη του Ραγουήλ καταδικάστηκε επίσης από τις υπηρέτριες του πατέρα της.
8 Διότι είχε παντρευτεί επτά συζύγους, τους οποίους είχε σκοτώσει ο Ασμοδαίος το κακό πνεύμα, πριν κοιμηθούν μαζί της. Δεν ξέρεις, είπαν, ότι στραγγάλισες τους συζύγους σου; είχες ήδη επτά συζύγους, ούτε πήρες το όνομά σου από κανέναν από αυτούς.
9 Γιατί μας δέρνεις γι' αυτούς; αν είναι νεκροί, πήγαινε πίσω τους, ας μην σε δούμε ποτέ ούτε γιο ούτε κόρη.
10 Όταν τα άκουσε αυτά, λυπήθηκε πολύ, ώστε σκέφτηκε ότι στραγγάλισε τον εαυτό της. και είπε: Είμαι η μόνη κόρη του πατέρα μου, και αν το κάνω αυτό, θα είναι όνειδος γι' αυτόν, και θα φέρω τα γεράματά του με θλίψη στον τάφο.
11 Τότε προσευχήθηκε προς το παράθυρο, και είπε: Ευλογημένη είσαι, Κύριε Θεέ μου, και το άγιο και ένδοξο όνομά σου είναι ευλογημένο και τιμητικό στον αιώνα· ας σε δοξάζουν όλα τα έργα σου στον αιώνα.
12 Και τώρα, Κύριε, έστρεψα τα μάτια μου και το πρόσωπό μου προς σένα,
13 Και πείτε: Βγάλτε με από τη γη, για να μην ακούω πια την ονειδισμό.
14 Ξέρεις, Κύριε, ότι είμαι καθαρός από κάθε αμαρτία με τον άνθρωπο,
15 Και ότι δεν μόλυσα ποτέ το όνομά μου, ούτε το όνομα του πατέρα μου, στη χώρα της αιχμαλωσίας μου: είμαι η μοναχοκόρη του πατέρα μου, ούτε έχει κανένα παιδί να είναι κληρονόμος του, ούτε κοντινός συγγενής, ούτε γιος των ζωντανών του, για τον οποίο μπορώ να κρατήσω τον εαυτό μου για γυναίκα: οι επτά σύζυγοί μου είναι ήδη νεκροί. και γιατί να ζήσω; αλλά αν δεν σε ευχαριστεί να πεθάνω, πρόσταξε να με σεβαστούν και λυπήσου με, ώστε να μην ακούω άλλη μομφή.
16 Έτσι οι προσευχές και των δύο εισακούστηκαν μπροστά στο μεγαλείο του μεγάλου Θεού.
17 Και ο Ραφαήλ στάλθηκε για να τους θεραπεύσει και τους δύο, δηλαδή να σβήσει τη λευκότητα των ματιών του Τωβίτ, και να δώσει τη Σάρα την κόρη του Ραγκέλ για γυναίκα στον Τοβία, τον γιο του Τωβίτ. και να δέσουν τον Ασμοδαίο το κακό πνεύμα· επειδή ανήκε στον Τοβία με κληρονομικό δικαίωμα. Την ίδια στιγμή ήρθε ο Τόμπιτ στο σπίτι και μπήκε στο σπίτι του, και η Σάρα, η κόρη του Ραγκέλ, κατέβηκε από την επάνω κάμαρά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Εκείνη την ημέρα ο Tobit θυμήθηκε τα χρήματα που είχε δεσμεύσει στον Gabael στο Rages of Media,
2 Και είπε μόνος του: Εύχομαι θάνατο. Γιατί δεν καλώ τον γιο μου τον Τοβία για να του δώσω τα χρήματα πριν πεθάνω;
3 Και αφού τον κάλεσε, είπε: Γιε μου, όταν πεθάνω, θάψε με. και μην περιφρονείς τη μητέρα σου, αλλά τιμάς την όλες τις ημέρες της ζωής σου, και κάνε ό,τι της αρέσει, και μη τη στεναχωρεί.
4 Θυμήσου, γιε μου, ότι είδε πολλούς κινδύνους για σένα, όταν ήσουν στην κοιλιά της· και όταν πεθάνει, θάψε την δίπλα μου σε έναν τάφο.
5 Γιε μου, να θυμάσαι τον Κύριο τον Θεό μας όλες σου τις ημέρες, και ας μην παρασυρθεί το θέλημά σου στην αμαρτία ή στο να παραβιάσεις τις εντολές του: να κάνεις ορθά όλη σου τη ζωή και να μην ακολουθείς τους δρόμους της αδικίας.
6 Διότι αν πράττεις αληθινά, οι πράξεις σου θα ευημερήσουν σε σένα και σε όλους όσους ζουν δίκαια.
7 Δώσε ελεημοσύνη από την περιουσία σου. Και όταν δίνεις ελεημοσύνη, ας μη ζηλεύει το μάτι σου, ούτε να αποστρέφεις το πρόσωπό σου από κανέναν φτωχό, και το πρόσωπο του Θεού δεν θα απομακρυνθεί από σένα.
8 Αν έχεις αφθονία, δώσε ελεημοσύνη ανάλογα· αν έχεις μόνο λίγη, μη φοβάσαι να δώσεις ανάλογα με αυτό το λίγο.
9 Διότι μαζεύεις έναν καλό θησαυρό για τον εαυτό σου την ημέρα της ανάγκης.
10 Διότι αυτή η ελεημοσύνη ελευθερώνει από τον θάνατο, και δεν υποφέρει να έρθει στο σκοτάδι.
11 Διότι η ελεημοσύνη είναι ένα καλό δώρο σε όλους όσους τη δίνουν στα μάτια του Υψίστου.
12 Πρόσεχε από κάθε πορνεία, γιε μου, και κυρίως πάρε γυναίκα από το σπέρμα των πατέρων σου, και μην πάρεις γυναίκα ξένη γυναίκα, που δεν είναι από τη φυλή του πατέρα σου· γιατί είμαστε παιδιά των προφητών, Νώε, Αβραάμ. , Ισαάκ και Ιακώβ: θυμήσου, γιε μου, ότι οι πατέρες μας από την αρχή, ακόμη και ότι όλοι παντρεύτηκαν γυναίκες της δικής τους συγγένειας, και ευλογήθηκαν στα παιδιά τους, και οι απόγονοί τους θα κληρονομήσουν τη γη.
13 Τώρα, λοιπόν, γιε μου, αγάπησε τους αδελφούς σου, και μην περιφρονείς στην καρδιά σου τους αδελφούς σου, τους γιους και τις κόρες του λαού σου, μην παίρνοντας σύζυγό τους· γιατί στην υπερηφάνεια είναι η καταστροφή και η πολλή ταλαιπωρία, και η αισχρότητα είναι φθορά. και μεγάλη έλλειψη: γιατί η αισχρότητα είναι η μητέρα του λιμού.
14 Ας μην μείνει μαζί σου ο μισθός κανενός ανθρώπου, που έκανε για σένα, αλλά δώσε του τον αδικαιολόγητο· γιατί, αν υπηρετείς τον Θεό, θα σε ανταποδώσει κι αυτός· να προσέχεις γιε μου, σε όλα όσα κάνεις, και να είσαι σοφός σε όλη σου τη συνομιλία.
15 Μην κάνεις αυτό σε κανέναν που μισείς· μην πίνεις κρασί για να σε μεθύσει· ούτε άφησε το μεθύσι να πάει μαζί σου στο ταξίδι σου.
16 Δώσε από το ψωμί σου στους πεινασμένους και από τα ρούχα σου στους γυμνούς. και κατά την αφθονία σου δώσε ελεημοσύνη· και ας μη φθονεί το μάτι σου, όταν δίνεις ελεημοσύνη.
17 Χύστε το ψωμί σας στην ταφή του δίκαιου, αλλά μην δώσετε τίποτα στους κακούς.
18 Ζητήστε συμβουλή από όλους τους σοφούς, και μην περιφρονείτε καμία συμβουλή που είναι ωφέλιμη.
19 Να ευλογείς τον Κύριο τον Θεό σου πάντα, και να επιθυμείς από αυτόν να κατευθύνονται οι δρόμοι σου, και να ευημερούν όλα τα μονοπάτια και οι συμβουλές σου· επειδή, κάθε έθνος δεν έχει συμβουλή. Αλλά ο ίδιος ο Κύριος δίνει όλα τα καλά πράγματα, και ταπεινώνει όποιον θέλει, όπως θέλει. τώρα, λοιπόν, γιε μου, θυμήσου τις εντολές μου, και μην τις βγάλεις από το μυαλό σου.
20 Και τώρα τους δηλώνω αυτό ότι διέθεσα δέκα τάλαντα στον Γαβαήλ, τον γιο του Γαβρία, στο Ράτζες της Μηδίας.
21 Και μη φοβάσαι, γιε μου, ότι γίναμε φτωχοί· επειδή, έχεις πολλά πλούτη, αν φοβάσαι τον Θεό, και εγκαταλείψεις κάθε αμαρτία, και κάνεις αυτό που είναι αρεστό στα μάτια του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Τότε ο Τωβίας αποκρίθηκε και είπε: Πατέρα, θα κάνω όλα όσα με πρόσταξες.
2 Αλλά πώς μπορώ να λάβω τα χρήματα, επειδή δεν τον γνωρίζω;
3 Τότε του έδωσε το χειρόγραφο, και του είπε: Ζήτα έναν άνθρωπο που να μπορεί να πάει μαζί σου, όσο ζω ακόμη, και θα του δώσω μισθό· και πήγαινε να λάβεις τα χρήματα.
4 Όταν λοιπόν πήγε να αναζητήσει έναν άνθρωπο, βρήκε τον Ραφαήλ που ήταν άγγελος.
5 Αλλά δεν ήξερε. και του είπε: Μπορείς να πας μαζί μου στο Rages; και ξέρεις καλά αυτά τα μέρη;
6 Στον οποίο ο άγγελος είπε: Θα πάω μαζί σου, και ξέρω καλά την οδό· γιατί έχω μείνει με τον αδελφό μας τον Γαβαήλ.
7 Τότε ο Τωβίας του είπε: Μείνε για μένα, μέχρι να το πω στον πατέρα μου.
8 Τότε του είπε: Πήγαινε και μη μένεις. Μπήκε λοιπόν μέσα και είπε στον πατέρα του: Ιδού, βρήκα έναν που θα πάει μαζί μου.

Τότε είπε: Φώναξέ τον σε εμένα, για να μάθω ποια φυλή είναι και αν είναι έμπιστος άνθρωπος για να πάει μαζί σου.
9 Τον φώναξε λοιπόν, και μπήκε μέσα, και χαιρέτησαν ο ένας τον άλλον.
10 Τότε ο Τωβίτ του είπε: Αδελφέ, δείξε μου ποια φυλή και ποια οικογένεια είσαι.
11 Σε όποιον είπε: Ζητάς φυλή ή οικογένεια ή μισθωτή να πάει με τον γιο σου; Τότε ο Τωβίτ του είπε: Θα ήξερα, αδελφέ, το συγγενή σου και το όνομά σου.
12 Τότε είπε: Εγώ είμαι ο Αζαρίας, ο γιος του Μεγάλου Ανανία, και των αδελφών σου.
13 Τότε ο Tobit είπε: Καλώς ήρθες, αδελφέ. Μη θυμώνεις τώρα μαζί μου, γιατί ζήτησα να γνωρίσω τη φυλή σου και την οικογένειά σου. γιατί είσαι αδερφός μου, τίμιος και καλός· γιατί γνωρίζω τον Ανανία και τον Ιωνάθα, γιους εκείνου του μεγάλου Σαμαΐα, καθώς πήγαμε μαζί στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσουμε και προσφέραμε τα πρωτότοκα και τα δέκατα των καρπών. και δεν παρασύρθηκαν με το σφάλμα των αδελφών μας: αδελφέ μου, είσαι καλός.
14 Αλλά πες μου, τι μισθό να σου δώσω; θέλεις μια δραχμή την ημέρα και πράγματα απαραίτητα για τον δικό μου γιο;
15 Ναι, επιπλέον, αν επιστρέψετε ασφαλείς, θα προσθέσω κάτι στον μισθό σας.
16 Έτσι ήταν πολύ ευχαριστημένοι. Τότε είπε στον Τοβία: Ετοιμαστείτε για το ταξίδι και ο Θεός σας στείλει ένα καλό ταξίδι. Και όταν ο γιος του ετοίμασε τα πάντα για το ταξίδι, ο πατέρας του είπε: Πήγαινε με αυτόν τον άνθρωπο, και ο Θεός, που κατοικεί στον ουρανό, να ευημερήσει το ταξίδι σου, και ο άγγελος του Θεού να σε συντροφεύει. Έτσι βγήκαν και οι δύο, μαζί τους και ο σκύλος του νεαρού.
17 Αλλά η Άννα, η μητέρα του, έκλαψε και είπε στον Τωβίτ: Γιατί έστειλες τον γιο μας; δεν είναι το ραβδί του χεριού μας που μπαινοβγαίνει μπροστά μας;
18 Μην είστε άπληστοι για να προσθέσετε χρήματα στα χρήματα: αλλά ας είναι σαν απορρίμματα για το παιδί μας.
19 Διότι αυτό με το οποίο ο Κύριος μας έδωσε να ζήσουμε, μας αρκεί.
20 Τότε ο Τόβιτ της είπε: Μην προσέχεις, αδερφή μου. θα επιστρέψει με ασφάλεια, και τα μάτια σου θα τον δουν.
21 Διότι ο καλός άγγελος θα τον συντροφεύει, και το ταξίδι του θα είναι ακμαίο, και θα επιστρέψει σώος.
22 Τότε τελείωσε το κλάμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και καθώς πήγαιναν στο ταξίδι τους, ήρθαν το βράδυ στον ποταμό Τίγρη, και διέμεναν εκεί.
2 Και όταν ο νεαρός κατέβηκε να πλυθεί, ένα ψάρι πήδηξε έξω από το ποτάμι και θα τον είχε καταβροχθίσει.
3 Τότε ο άγγελος του είπε: Πάρε το ψάρι. Και ο νεαρός έπιασε το ψάρι και το τράβηξε στη στεριά.
4 Στον οποίο ο άγγελος είπε: Άνοιξε το ψάρι, και πάρε την καρδιά και το συκώτι και τη χολή, και τοποθετησέ τα με ασφάλεια.
5 Έτσι ο νεαρός έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος. και αφού έψηναν το ψάρι, το έφαγαν· μετά συνέχισαν και οι δύο, ώσπου πλησίασαν στην Εκβάτανη.
6 Τότε ο νεαρός είπε στον άγγελο, αδελφέ Αζαρία, σε τι ωφελεί η καρδιά και το συκώτι και η κοπέλα του ψαριού;
7 Και του είπε: Αγγίζοντας την καρδιά και το συκώτι, αν ενοχλεί κάποιον διάβολος ή κακό πνεύμα, πρέπει να το καπνίσουμε μπροστά στον άνδρα ή στη γυναίκα, και το πάρτι δεν θα είναι πια οργισμένο.
8 Όσο για τη χολή, είναι καλό να χρίσουμε έναν άνθρωπο που έχει λευκότητα στα μάτια του, και θα θεραπευτεί.
9 Και όταν πλησίασαν στο Rages,
10 Ο άγγελος είπε στον νεαρό: Αδελφέ, σήμερα θα μείνουμε στον Ραγκέλ, που είναι ξάδερφός σου. Έχει επίσης μια μοναχοκόρη, που ονομάζεται Σάρα. Θα μιλήσω για αυτήν, για να σου δοθεί για γυναίκα.
11 Διότι σε σένα ανήκει το δίκιο της οικείας της, επειδή είσαι μόνο από τη συγγένεια της.
12 Και η υπηρέτρια είναι ωραία και σοφή· τώρα, λοιπόν, άκουσέ με, και θα μιλήσω στον πατέρα της. και όταν επιστρέψουμε από το Rages θα γιορτάσουμε το γάμο: γιατί ξέρω ότι ο Raguel δεν μπορεί να την παντρέψει με άλλον σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, αλλά θα είναι ένοχος θανάτου, επειδή το δικαίωμα της κληρονομιάς ανήκει περισσότερο σε σένα παρά σε οποιονδήποτε άλλα.
13 Τότε ο νεαρός απάντησε στον άγγελο: Άκουσα, αδελφέ Αζαρία, ότι αυτή η υπηρέτρια δόθηκε σε επτά άντρες, που πέθαναν όλοι στο γάμο.
14 Και τώρα είμαι ο μόνος γιος του πατέρα μου, και φοβάμαι, μήπως, αν πάω μέσα σε αυτήν, πεθάνω, όπως ο άλλος πριν· γιατί την αγαπά ένα πονηρό πνεύμα, που δεν βλάπτει σώμα, παρά μόνο εκείνους που έρχονται σε αυτήν. αυτήν; Γι' αυτό και εγώ φοβάμαι μήπως πεθάνω, και φέρνω τη ζωή του πατέρα μου και της μητέρας μου εξαιτίας μου στον τάφο με λύπη· γιατί δεν έχουν άλλο γιο να τους θάψουν.
15 Τότε ο άγγελος του είπε: Δεν θυμάσαι τις εντολές που σου έδωσε ο πατέρας σου, για να παντρευτείς γυναίκα του συγγενή σου; Γι' αυτό άκουσέ με, αδελφέ μου. γιατί θα σου δοθεί για γυναίκα. Και μην υπολογίσεις το κακό πνεύμα. γιατί αυτή την ίδια νύχτα θα σε παντρευτεί.
16 Και όταν μπεις στο γαμήλιο θάλαμο, θα πάρεις τις στάχτες του αρώματος, και θα βάλεις πάνω τους λίγο από την καρδιά και το συκώτι του ψαριού, και θα κάνεις καπνό με αυτό.
17 Και ο διάβολος θα το μυρίσει και θα φύγει, και δεν θα ξανάρθει πια· όταν όμως θα έρθετε σε αυτήν, σηκωθείτε και οι δύο και προσευχηθείτε στον ελεήμονα Θεό, που θα σας λυπηθεί και θα σώσει Εσύ: μη φοβάσαι, γιατί είναι διορισμένη για σένα από την αρχή. και θα τη φυλάξεις, και θα πάει μαζί σου. Επιπλέον, υποθέτω ότι θα σου κάνει παιδιά. Τώρα, όταν ο Τοβίας άκουσε αυτά τα πράγματα, την αγάπησε, και η καρδιά του τελικά ενώθηκε μαζί της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Και όταν έφτασαν στην Εκβάτανη, ήρθαν στο σπίτι του Ραγουήλ, και η Σάρα τους συνάντησε· και αφού χαιρέτησαν ο ένας τον άλλον, τους έφερε στο σπίτι.
2 Τότε ο Ραγκέλ είπε στην Έντνα τη γυναίκα του: Πόσο μοιάζει αυτός ο νεαρός με τον Τόβιτ τον ξάδερφό μου!
3 Και ο Raguel τους ρώτησε: Από πού είστε, αδελφοί; Στους οποίους είπαν: Είμαστε από τους γιους του Νεφθαλίμ, που είναι αιχμάλωτοι στη Νινευή.
4 Τότε τους είπε: Γνωρίζετε τον Τωβίτ τον συγγενή μας; Και είπαν: Τον γνωρίζουμε. Τότε είπε: Είναι καλά στην υγεία του;
5 Και είπαν: Είναι και ο ίδιος ζωντανός και καλά στην υγεία του· και ο Τωβίας είπε: Είναι ο πατέρας μου.
6 Τότε ο Ραγκέλ πήδηξε και τον φίλησε και έκλαψε,
7 Και τον ευλόγησε και του είπε: Εσύ είσαι γιος έντιμου και καλού ανθρώπου. Όταν όμως άκουσε ότι ο Tobit ήταν τυφλός, λυπήθηκε και έκλαψε.
8 Και το ίδιο έκλαψαν η Έδνα η γυναίκα του και η Σάρα η κόρη του. Επιπλέον τους διασκέδασαν χαρούμενα. και αφού σκότωσαν ένα κριάρι από το κοπάδι, έβαλαν κρέας στο τραπέζι. Τότε είπε ο Τοβίας στον Ραφαήλ, αδερφέ Αζαρία, μίλησε για εκείνα τα πράγματα για τα οποία μίλησες με τον τρόπο, και άφησε αυτή την επιχείρηση να αποσταλεί.
9 Και γνωστοποίησε το θέμα στον Ραγκήλ· και ο Ραγκήλ είπε στον Τοβία: Φάε και πιες και κάνε κέφι.
10 Διότι είναι καλό να παντρευτείς την κόρη μου· ωστόσο, θα σου πω την αλήθεια.
11 Έδωσα την κόρη μου σε γάμο επτά άντρες, οι οποίοι πέθαναν τη νύχτα που μπήκαν σε αυτήν· ωστόσο, προς το παρόν να είστε χαρούμενοι. Αλλά ο Tobias είπε, δεν θα φάω τίποτα εδώ, μέχρι να συμφωνήσουμε και να ορκιστούμε ο ένας στον άλλο.

12 Ο Ραγκέλ είπε: Τότε πάρε την από εδώ και πέρα σύμφωνα με τον τρόπο, γιατί είσαι ξάδερφός της, και είναι δική σου, και ο φιλεύσπλαχνος Θεός να σου δώσει καλή επιτυχία σε όλα.
13 Τότε κάλεσε την κόρη του Σάρα, και ήρθε στον πατέρα της, και την έπιασε από το χέρι, και την έδωσε για γυναίκα στον Τοβία, λέγοντας: Ιδού, πάρ' την σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, και οδήγησέ την στον πατέρας. Και τους ευλόγησε.
14 Και κάλεσε την Έδνα τη γυναίκα του, και πήρε χαρτί, και έγραψε ένα όργανο διαθήκης, και το σφράγισε.
15 Τότε άρχισαν να τρώνε.
16 Αφού ο Ραγκέλ κάλεσε τη γυναίκα του την Έδνα, και της είπε: Αδελφή, ετοίμασε άλλο θάλαμο και φέρε την εκεί μέσα.
17 Και όταν έκανε όπως την πρόσταξε, την έφερε εκεί· και έκλαψε, και έλαβε τα δάκρυα της κόρης της, και της είπε:
18 Να είσαι καλά, κόρη μου. ο Κύριος του ουρανού και της γης να σου δώσει χαρά γι' αυτή τη λύπη σου: παρηγορήσου, κόρη μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και αφού έφαγαν, έφεραν τον Τωβία σε αυτήν.
2 Και καθώς πήγαινε, θυμήθηκε τα λόγια του Ραφαήλ, και πήρε τις στάχτες από τα αρώματα, και έβαλε επάνω την καρδιά και το συκώτι του ψαριού, και έκανε καπνό με αυτό.
3 Εκείνο που μύριζε όταν μύρισε το πονηρό πνεύμα, έφυγε στα άκρα της Αιγύπτου και ο άγγελος τον έδεσε.
4 Και αφού κλείστηκαν και οι δύο μαζί, ο Τοβίας σηκώθηκε από το κρεβάτι και είπε: Αδελφή, σήκω, και ας προσευχηθούμε να μας λυπηθεί ο Θεός.
5 Τότε ο Τωβίας άρχισε να λέει: Ευλογημένος είσαι, Θεέ των πατέρων μας, και ευλογημένο το άγιο και ένδοξο όνομά σου στον αιώνα. ας ευλογούν οι ουρανοί εσένα και όλα τα πλάσματά σου.
6 Έκανες τον Αδάμ και του έδωσες την Εύα τη γυναίκα του για βοηθό και διαμονή· από αυτούς προήλθαν οι άνθρωποι· είπες: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος. ας του κάνουμε ένα βοήθημα σαν αυτόν.
7 Και τώρα, Κύριε, δεν εκλαμβάνω αυτή την αδελφή μου για πόθο, αλλά ευθύτητα· γι' αυτό, ελεήμων όρισε να γερνάμε μαζί.
8 Και είπε μαζί του, Αμήν.
9 Έτσι, κοιμήθηκαν και οι δύο εκείνο το βράδυ. Και ο Ραγκέλ σηκώθηκε, πήγε και έφτιαξε έναν τάφο,
10 Λέγοντας, φοβάμαι μήπως είναι κι αυτός νεκρός.
11 Όταν όμως ο Ραγκέλ μπήκε στο σπίτι του,
12 Είπε στη γυναίκα του την Έδνα. Στείλτε μια από τις υπηρέτριες και αφήστε την να δει αν είναι ζωντανός· αν δεν είναι, να τον θάψουμε, και κανείς δεν το ξέρει.
13 Και η υπηρέτρια άνοιξε την πόρτα και μπήκε μέσα και τους βρήκε και τους δύο κοιμισμένους,
14 Και βγήκε έξω και τους είπε ότι ήταν ζωντανός.
15 Τότε ο Ραγκήλ δόξασε τον Θεό και είπε: Θεέ, είσαι άξιος να δοξαστείς με κάθε αγνό και άγιο έπαινο. Γι' αυτό ας σε υμνούν οι άγιοι σου με όλα τα πλάσματά σου. και όλοι οι άγγελοί σου και οι εκλεκτοί σου ας σε υμνούν για πάντα.
16 Είσαι αξιέπαινος, γιατί με έκανες να χαρείς. και αυτό δεν μου ήρθε που υποψιαζόμουν. αλλά εσύ μας φέρθηκες σύμφωνα με το μεγάλο σου έλεος.
17 Είσαι αξιέπαινος επειδή ελέησες δύο που ήταν τα μονογενή τέκνα των πατέρων τους: δώσε τους έλεος, Κύριε, και τελειώσε τη ζωή τους με υγεία με χαρά και έλεος.
18 Τότε ο Ραγκέλ κάλεσε τους υπηρέτες του να γεμίσουν τον τάφο.
19 Και τήρησε τη γαμήλια γιορτή δεκατέσσερις ημέρες.
20 Διότι προτού συμπληρωθούν οι ημέρες του γάμου, ο Ράγκελ του είχε πει με όρκο, ότι δεν έπρεπε να φύγει μέχρι να περάσουν οι δεκατέσσερις ημέρες του γάμου.
21 Και τότε θα πρέπει να πάρει το μισό από τα αγαθά του και να πάει με ασφάλεια στον πατέρα του. και θα έπρεπε να έχω τα υπόλοιπα όταν πεθάνουμε εγώ και η γυναίκα μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Τότε ο Τωβίας κάλεσε τον Ραφαήλ και του είπε:
2 Αδελφέ Αζαρία, πάρε μαζί σου έναν υπηρέτη και δύο καμήλες, και πήγαινε στο Rages of Media στον Γαβαήλ, και φέρε μου τα χρήματα και φέρε τον στο γάμο.
3 Διότι ο Ραγκέλ έχει ορκιστεί ότι δεν θα φύγω.
4 Αλλά ο πατέρας μου μετράει τις ημέρες. και αν αργήσω πολύ, θα λυπηθεί πολύ.
5 Και ο Ραφαήλ βγήκε έξω, και έμεινε στον Γαβαήλ, και του έδωσε το χειρόγραφο: ο οποίος έβγαλε σακούλες που ήταν σφραγισμένες και του τις έδωσε.
6 Και νωρίς το πρωί βγήκαν και οι δύο μαζί, και ήρθαν στον γάμο· και ο Τωβίας ευλόγησε τη γυναίκα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Και ο Τωβίτ, ο πατέρας του, μετρούσε κάθε μέρα· και όταν έληξαν οι μέρες του ταξιδιού, και δεν ήρθαν,
2 Τότε ο Τόβιτ είπε: Κρατούνται; ή είναι νεκρός ο Γκαμπαέλ και δεν υπάρχει άνθρωπος να του δώσει τα χρήματα;
3 Γι' αυτό λυπήθηκε πολύ.
4 Τότε η γυναίκα του του είπε: Ο γιος μου πέθανε, επειδή μένει πολύ. και άρχισε να τον κλαίει και είπε:
5 Τώρα δεν με νοιάζει τίποτα, γιε μου, αφού σε άφησα να φύγεις, το φως των ματιών μου.
6 Στον οποίο ο Τωβίτ είπε: «Σιωπή, μη φροντίζεις, γιατί είναι ασφαλής».
7 Αλλά εκείνη είπε: Ηρεμήστε και μη με εξαπατήσετε. ο γιος μου είναι νεκρός. Και έβγαινε κάθε μέρα στο δρόμο που πήγαιναν, και δεν έτρωγε κρέας τη μέρα, και δεν έπαυε ολόκληρες νύχτες να θρηνεί τον γιο της, τον Τοβία, μέχρις ότου έληξαν οι δεκατέσσερις ημέρες του γάμου, που ο Ραγκέλ είχε ορκιστεί ότι έπρεπε να περάσουν εκεί. Τότε ο Τοβίας είπε στον Ραγκέλ: Άφησε με να φύγω, γιατί ο πατέρας μου και η μητέρα μου δεν ψάχνουν πια να με δουν.
8 Αλλά ο πεθερός του του είπε: Μείνε μαζί μου, και θα στείλω στον πατέρα σου, και θα του πουν πώς πάνε τα πράγματα μαζί σου.
9 Αλλά ο Τοβίας είπε: Όχι. αλλά άσε με να πάω στον πατέρα μου.
10 Τότε ο Ραγκήλ σηκώθηκε και του έδωσε τη Σάρα τη γυναίκα του, και τα μισά αγαθά, τους υπηρέτες και τα βοοειδή και τα χρήματα του.
11 Και τους ευλόγησε, και τους απέστειλε λέγοντας: Ο Θεός του ουρανού, παιδιά μου, να σας δώσει ένα εύπορο ταξίδι.
12 Και είπε στην κόρη του: Τίμα τον πατέρα σου και την πεθερά σου, που είναι τώρα οι γονείς σου, για να ακούσω καλή αναφορά για σένα. Και τη φίλησε. Η Έδνα είπε επίσης στον Τοβία: Ο Κύριος του ουρανού αποκαταστάσε σε, αγαπητέ μου αδελφέ, και δώσε μου να δω τα παιδιά σου της κόρης μου Σάρας πριν πεθάνω, για να χαρώ ενώπιον του Κυρίου: ιδού, παραδίδω την κόρη μου σε σένα ειδική εμπιστοσύνη? όπου είναι μην παρακαλέσεις το κακό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Έπειτα από αυτά ο Τωβίας πήγε, δοξάζοντας τον Θεό που του είχε δώσει ένα εύπορο ταξίδι, και ευλόγησε τον Ραγκέλ και την Έδνα τη γυναίκα του, και συνέχισε το δρόμο του μέχρι που πλησίασαν στη Νινευή.
2 Τότε ο Ραφαήλ είπε στον Τοβία: Ξέρεις, αδελφέ, πώς άφησες τον πατέρα σου.
3 Ας σπεύσουμε μπροστά στη γυναίκα σου και ας ετοιμάσουμε το σπίτι.
4 Και πάρε στο χέρι σου τη χολή του ψαριού. Έτσι πήραν το δρόμο τους και ο σκύλος τους πήγε πίσω.
5 Τώρα η Άννα κάθισε κοιτώντας προς το δρόμο για τον γιο της.
6 Και όταν τον κατασκόπησε να έρχεται, είπε στον πατέρα του: Ιδού, έρχεται ο γιος σου και ο άνθρωπος που πήγε μαζί του.

7 Τότε είπε ο Ραφαήλ: Το ξέρω, Τωβία, ότι ο πατέρας σου θα ανοίξει τα μάτια του.
8 Γι' αυτό άλειψες τα μάτια του με τη χολή, και τρυπώντας με αυτήν, θα τρίψει, και η λευκότητα θα πέσει, και θα σε δει.
9 Τότε η Άννα έτρεξε έξω, και έπεσε στον λαιμό του γιου της, και του είπε: Βλέποντας σε είδα, γιε μου, από εδώ και πέρα είμαι ικανοποιημένος να πεθάνω. Και έκλαψαν και οι δύο.
10 Και ο Τωβίτ βγήκε προς την πόρτα και σκόνταψε· αλλά ο γιος του έτρεξε κοντά του,
11 Και έπιασε τον πατέρα του· και χτύπησε τη χολή στα μάτια των πατέρων του, λέγοντας: Να έχεις καλή ελπίδα, πατέρα μου.
12 Και όταν τα μάτια του άρχισαν να γίνονται έξυπνα, τα έτριψε.
13 Και η λευκότητα χάθηκε από τις άκρες των ματιών του· και όταν είδε τον γιο του, έπεσε στον λαιμό του.
14 Και έκλαψε, και είπε: Ευλογημένος είσαι, Θεέ, και ευλογημένο το όνομά σου στον αιώνα. και μακάριοι όλοι οι άγιοι σου άγγελοι:
15 Διότι μαστίγωσες και με λυπήθηκες· επειδή, ιδού, βλέπω τον γιο μου τον Τωβία. Και ο γιος του πήγε χαρούμενος και είπε στον πατέρα του τα σπουδαία πράγματα που του συνέβησαν στη Μηδία.
16 Τότε ο Τωβίτ βγήκε να συναντήσει τη νύφη του στην πύλη της Νινευής, χαίροντας και δοξολογώντας τον Θεό· και όσοι τον είδαν να πηγαίνει, θαύμασαν, επειδή είχε αποκτήσει την όρασή του.
17 Ο Τωβίας όμως τους ευχαρίστησε, επειδή ο Θεός τον ελέησε. Και όταν πλησίασε στη Σάρα τη νύφη του, την ευλόγησε, λέγοντας: Καλώς ήρθες, κόρη· ευλογητός ο Θεός, που σε έφερε κοντά μας, και ευλογημένος ο πατέρας σου και η μητέρα σου. Και έγινε χαρά σε όλους τους αδελφούς του που ήταν στη Νινευή.
18 Και ήρθαν ο Αχιάχαρος και ο Νάσβας ο γιος του αδελφού του.
19 Και ο γάμος του Τοβία κρατήθηκε επτά ημέρες με μεγάλη χαρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Τότε ο Τωβίτ κάλεσε τον γιο του, τον Τωβία, και του είπε: Γιε μου, δες ότι ο άνθρωπος έχει τον μισθό του, που πήγε μαζί σου, και πρέπει να του δώσεις περισσότερο.
2 Και ο Τωβίας του είπε: Πατέρα, δεν είναι κακό να του δώσω τα μισά από αυτά που έφερα.
3 Διότι με έφερε ξανά σε σένα με ασφάλεια, και θεράπευσε τη γυναίκα μου, και μου έφερε τα χρήματα, και επίσης σε θεράπευσε.
4 Τότε ο γέροντας είπε: Σε αυτόν οφείλεται.
5 Κάλεσε λοιπόν τον άγγελο, και του είπε: Πάρε τα μισά από όλα όσα έφερες και φύγε με ασφάλεια.
6 Τότε τους χώρισε και τους δύο, και τους είπε: Ευλογείτε τον Θεό, αινείτε τον, και μεγαλύνετε τον, και δοξολογήστε τον για όσα σας έκανε μπροστά σε όλους τους ζώντες. Είναι καλό να υμνούμε τον Θεό, και να υψώνουμε το όνομά του, και να φανερώνουμε τιμητικά τα έργα του Θεού. γι' αυτό μην αργείς να τον επαινείς.
7 Είναι καλό να κρατάμε κοντά το μυστικό ενός βασιλιά, αλλά είναι τιμητικό να αποκαλύπτουμε τα έργα του Θεού. Κάνε αυτό που είναι καλό και κανένα κακό δεν θα σε αγγίξει.
8 Η προσευχή είναι καλή με τη νηστεία και την ελεημοσύνη και τη δικαιοσύνη. Το λίγο με τη δικαιοσύνη είναι καλύτερο από το πολύ με την αδικία. Είναι προτιμότερο να δίνεις ελεημοσύνη παρά να μαζεύεις χρυσό:
9 Διότι η ελεημοσύνη ελευθερώνει από τον θάνατο και θα εξαγνίσει κάθε αμαρτία. Εκείνοι που ασκούν ελεημοσύνη και δικαιοσύνη θα γεμίσουν με ζωή:
10 Αλλά αυτοί που αμαρτάνουν είναι εχθροί της ίδιας τους της ζωής.
11 Σίγουρα δεν θα κρατήσω τίποτα κοντά σου. Διότι είπα, ήταν καλό να κρατάς το μυστικό ενός βασιλιά, αλλά ήταν τιμητικό να αποκαλύπτεις τα έργα του Θεού.
12 Τώρα, λοιπόν, όταν προσευχήθηκες, και η Σάρα η νύφη σου, έφερα την ανάμνηση των προσευχών σου ενώπιον του Αγίου· και όταν έθαψες τους νεκρούς, εγώ ήμουν μαζί σου το ίδιο.
13 Και όταν δεν καθυστέρησες να σηκωθείς και να αφήσεις το δείπνο σου, για να πας να σκεπάσεις τους νεκρούς, η καλή σου πράξη δεν κρύφτηκε από εμένα· αλλά ήμουν μαζί σου.
14 Και τώρα ο Θεός με έστειλε να γιατρέψω εσένα και τη Σάρα τη νύφη σου.
15 Είμαι ο Ραφαήλ, ένας από τους επτά αγίους αγγέλους, που παρουσιάζουν τις προσευχές των αγίων και που μπαινοβγαίνουν μπροστά στη δόξα του Αγίου.
16 Τότε ταράχτηκαν και οι δύο και έπεσαν με τα πρόσωπά τους· επειδή φοβήθηκαν.
17 Αλλά εκείνος τους είπε: Μη φοβάστε, γιατί θα σας πάει καλά. δοξάστε λοιπόν τον Θεό.
18 Διότι όχι από καμία χάρη μου, αλλά από το θέλημα του Θεού μας ήρθα. γι' αυτό να τον επαινείτε για πάντα.
19 Όλες αυτές τις μέρες εμφανίστηκα σε εσάς. αλλά δεν έφαγα ούτε ήπια, αλλά εσείς είδατε όραμα.
20 Τώρα, λοιπόν, δώστε ευγνωμοσύνη στον Θεό· επειδή, ανεβαίνω σε αυτόν που με έστειλε. αλλά γράψτε όλα τα πράγματα που γίνονται σε ένα βιβλίο.
21 Και όταν σηκώθηκαν, δεν τον είδαν πια.
22 Τότε ομολόγησαν τα μεγάλα και θαυμαστά έργα του Θεού και πώς τους είχε εμφανιστεί ο άγγελος του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Τότε ο Τωβίτ έγραψε μια προσευχή αγαλλίασης, και είπε: Ευλογητός ο Θεός που ζει στον αιώνα, και ευλογημένη να είναι η βασιλεία του.
2 Διότι μαστιγώνει και ελεεί· κατεβαίνει στον άδη, και ξανασηκώνει· ούτε υπάρχει κανείς που μπορεί να αποφύγει το χέρι του.
3 Ομολογήστε τον ενώπιον των εθνών, γιοι Ισραήλ· επειδή, μας διασκόρπισε ανάμεσά τους.
4 Εκεί διακηρύξτε το μεγαλείο του, και υμνήστε τον μπροστά σε όλους τους ζωντανούς· επειδή, αυτός είναι ο Κύριός μας, και αυτός είναι ο Θεός Πατέρας μας στον αιώνα.
5 Και θα μας μαστιγώσει για τις ανομίες μας, και θα ελεηθεί ξανά, και θα μας συγκεντρώσει από όλα τα έθνη, ανάμεσα στα οποία μας διέσπειρε.
6 Αν στραφείτε σε αυτόν με όλη σας την καρδιά και με όλο σας το μυαλό, και συμπεριφέρεστε ευθύτητα μπροστά του, τότε θα στραφεί προς εσάς και δεν θα κρύψει το πρόσωπό του από εσάς. Δες, λοιπόν, τι θα κάνει με σένα, και εξομολογήσου τον με όλο σου το στόμα, και ύμνησε τον Κύριο της δυνάμεως, και εξύμνησε τον αιώνιο Βασιλιά. Στη χώρα της αιχμαλωσίας μου τον επαινώ και δηλώνω τη δύναμή του και τη μεγαλειότητά του σε ένα αμαρτωλό έθνος. Ω αμαρτωλοί, γυρίστε και αποδώστε δικαιοσύνη μπροστά του: ποιος μπορεί να πει αν θα σας δεχτεί και θα σας ελεήσει;
7 Θα υμνήσω τον Θεό μου, και η ψυχή μου θα υμνήσει τον Βασιλιά των ουρανών και θα αγαλλιάσει για το μεγαλείο του.
8 Ας μιλήσουν όλοι και ας τον επαινέσουν όλοι για τη δικαιοσύνη του.
9 Ω Ιερουσαλήμ, η αγία πόλη, θα σε μαστιγώσει για τα έργα των παιδιών σου, και θα ελεήσει ξανά τους γιους των δικαίων.
10 Δοξάστε τον Κύριο, γιατί είναι καλός· και δόξασε τον αιώνιο Βασιλιά, για να οικοδομηθεί ξανά μέσα σου η σκηνή του με χαρά, και ας χαρεί εκεί μέσα σου εκείνους που είναι αιχμάλωτοι, και ας αγαπήσει σε σένα για πάντα εκείνους που είναι άθλια.
11 Πολλά έθνη θα έρθουν από μακριά στο όνομα του Κυρίου του Θεού με δώρα στα χέρια τους, ακόμη και δώρα στον Βασιλιά των ουρανών. όλες οι γενεές θα σε υμνούν με μεγάλη χαρά.
12 Καταραμένοι είναι όλοι όσοι σε μισούν, και μακάριοι θα είναι όλοι όσοι σε αγαπούν στον αιώνα.
13 Να χαίρεστε και να χαίρεστε για τα παιδιά των δικαίων· επειδή, θα συγκεντρωθούν και θα ευλογήσουν τον Κύριο των δικαίων.

14 Μακάριοι είναι εκείνοι που σε αγαπούν, γιατί θα χαίρονται με την ειρήνη σου· μακάριοι αυτοί που λυπήθηκαν για όλες τις μάστιγες σου. γιατί θα χαίρονται για σένα, όταν δουν όλη τη δόξα σου, και θα χαίρονται στον αιώνα.
15 Ας ευλογεί η ψυχή μου τον Θεό τον μεγάλο Βασιλιά.
16 Διότι η Ιερουσαλήμ θα οικοδομηθεί με ζαφείρια και σμαράγδια και πολύτιμους λίθους: τα τείχη και οι πύργοι και οι πολεμίστρες σου με καθαρό χρυσάφι.
17 Και οι δρόμοι της Ιερουσαλήμ θα είναι στρωμένοι με βηρύλιο και καρμπούνκλ και πέτρες Οφίρ.
18 Και όλοι οι δρόμοι της θα λένε: Αλληλούια. και θα τον δοξάσουν, λέγοντας: Ευλογητός ο Θεός, που το εξύμνησε στον αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Έτσι ο Τωβίτ σταμάτησε να δοξάζει τον Θεό.
2 Και ήταν οκτώ πενήντα ετών όταν έχασε την όρασή του, η οποία του αποκαταστάθηκε μετά από οκτώ χρόνια· και έδινε ελεημοσύνη, και αυξανόταν με φόβο Κυρίου του Θεού, και τον επαινούσε.
3 Και όταν ήταν πολύ μεγάλος, κάλεσε τον γιο του, και τους γιους του γιου του, και του είπε: Γιε μου, πάρε τα παιδιά σου. γιατί, ιδού, είμαι γερασμένος, και είμαι έτοιμος να φύγω από αυτή τη ζωή.
4 Πήγαινε στη Μηδία, γιε μου, γιατί σίγουρα πιστεύω σε αυτά που είπε ο Ιωνάς ο προφήτης για τη Νινευή, ότι θα ανατραπεί. και ότι για λίγο καιρό η ειρήνη θα είναι μάλλον στα Μέσα. και ότι οι αδελφοί μας θα κείτονται διάσπαρτοι στη γη από εκείνη την καλή γη· και η Ιερουσαλήμ θα ερημωθεί, και ο οίκος του Θεού σε αυτήν θα καεί, και θα είναι έρημος για λίγο.
5 Και ότι πάλι ο Θεός θα τους ελεήσει και θα τους φέρει πάλι στη γη, όπου θα χτίσουν ναό, αλλά όχι σαν τον πρώτο, μέχρι να συμπληρωθεί ο καιρός εκείνης της εποχής. και μετά θα επιστρέψουν από όλα τα μέρη της αιχμαλωσίας τους, και θα οικοδομήσουν την Ιερουσαλήμ με δόξα, και ο οίκος του Θεού θα οικοδομηθεί σε αυτήν για πάντα με ένα ένδοξο κτίριο, όπως είπαν οι προφήτες γι' αυτό.
6 Και όλα τα έθνη θα γυρίσουν, και θα φοβηθούν τον Κύριο τον Θεό αληθινά, και θα θάψουν τα είδωλά τους.
7 Έτσι όλα τα έθνη θα δοξάσουν τον Κύριο, και ο λαός του θα ομολογήσει τον Θεό, και ο Κύριος θα υψώσει τον λαό του. και όλοι όσοι αγαπούν τον Κύριο τον Θεό με αλήθεια και δικαιοσύνη θα χαρούν, δείχνοντας έλεος στους αδελφούς μας.
8 Και τώρα, γιε μου, φύγε από τη Νινευή, γιατί αυτά που είπε ο προφήτης Ιωνάς θα γίνουν οπωσδήποτε.
9 Αλλά φύλαξε τον νόμο και τις εντολές, και δείξε τον εαυτό σου ελεήμονα και δίκαιο, για να σε πάει καλά.
10 Και θάψε εμένα αξιοπρεπώς, και τη μητέρα σου μαζί μου. αλλά δεν μένει πλέον στη Νινευή. Θυμήσου, γιε μου, πώς ο Αμάν χειρίστηκε τον Αχιάχαρο που τον μεγάλωσε, πώς από το φως τον έφερε στο σκοτάδι και πώς τον αντάμειψε ξανά: όμως ο Αχιάχαρος σώθηκε, αλλά ο άλλος είχε την ανταμοιβή του: γιατί κατέβηκε στο σκοτάδι. Ο Μανασσής έδωσε ελεημοσύνη και γλίτωσε από τις παγίδες του θανάτου που του είχαν στήσει· αλλά ο Αμάν έπεσε στην παγίδα και χάθηκε.
11 Γι' αυτό τώρα, γιε μου, σκέψου τι κάνει η ελεημοσύνη και πώς ελευθερώνει η δικαιοσύνη. Όταν είπε αυτά τα πράγματα, άφησε το φάντασμα στο κρεβάτι, όταν ήταν εκατόν οκτώ πενήντα ετών. και τον έθαψε τιμητικά.
12 Και όταν πέθανε η Άννα η μητέρα του, την έθαψε μαζί με τον πατέρα του. Αλλά ο Τοβίας αναχώρησε με τη γυναίκα του και τα παιδιά του στην Εκβάτανη στον Ραγκέλ στον πεθερό του,
13 Εκεί που γέρασε με τιμή, και έθαψε τιμητικά τον πατέρα και την πεθερά του, και κληρονόμησε την περιουσία τους, και του πατέρα του Τωβίτ.
14 Και πέθανε στην Εκβάτανη της Μηδίας, σε ηλικία εκατόν επτά είκοσι ετών.
15 Αλλά πριν πεθάνει άκουσε για την καταστροφή της Νινευή, την οποία κατέλαβαν ο Ναβουχοδονόσορ και ο Ασσουήρος· και πριν από το θάνατό του χάρηκε για τη Νινευή.

ΙΟΥΔΙΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Κατά το δωδέκατο έτος της βασιλείας του Ναβουχοδονοσόρ, ο οποίος βασίλεψε στη Νινευή, τη μεγάλη πόλη. στις ημέρες του Αρφαξάδ, που βασίλευε στους Μήδους στα Εκβάτανα,
2 Και χτίστηκαν στην Εκβάταν τείχη γύρω από πέτρες λαξευμένους τρεις πήχεις πλάτος και έξι πήχεις μήκος, και έκανε το ύψος του τείχους εβδομήντα πήχεις και το πλάτος του πενήντα πήχεις.
3 Και τοποθέτησε τους πύργους του επάνω στις πύλες του εκατό πήχεις ύψος, και το πλάτος του στα θεμέλια εξήντα πήχεις.
4 Και έφτιαξε τις πύλες του, πύλες που υψώνονταν σε ύψος εβδομήντα πήχεις, και το πλάτος τους ήταν σαράντα πήχες, για την έξοδο των ισχυρών στρατευμάτων του και για την τοποθέτηση των πεζών του.
5 Ακόμη και εκείνες τις ημέρες ο βασιλιάς Ναβουχοντονόσορ έκανε πόλεμο με τον βασιλιά Αρφαξάδ στη μεγάλη πεδιάδα, που είναι η πεδιάδα στα όρια του Ραγάου.
6 Και ήρθαν σε αυτόν όλοι όσοι κατοικούσαν στην ορεινή χώρα, και όλοι όσοι κατοικούσαν κοντά στον Ευφράτη, και στον Τίγρη και στον Υδάσπη, και στην πεδιάδα του Αριόχ, του βασιλιά των Ελυμαίων, και πάρα πολλά έθνη των γιων του Χελώδ, συγκεντρώθηκαν στη μάχη.
7 Τότε ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς των Ασσυρίων, έστειλε σε όλους όσους κατοικούσαν στην Περσία, και σε όσους κατοικούσαν προς τα δυτικά, και σε όσους κατοικούσαν στην Κιλικία, και στη Δαμασκό, και στον Λίβανο, και στον Αντιλίβανο, και σε όλους όσους κατοικούσαν στην ακτή της θάλασσας,
8 Και σε εκείνους από τα έθνη που ήταν από την Κάρμηλο, και τη Γαλαάδ, και την ανώτερη Γαλιλαία, και τη μεγάλη πεδιάδα του Εσδρελώμ,
9 Και σε όλους όσους ήταν στη Σαμάρεια και στις πόλεις της, και πέρα από τον Ιορδάνη μέχρι την Ιερουσαλήμ, και τη Βητανή, και τον Χελούς, και τον Κάδη, και τον ποταμό της Αιγύπτου, και την Ταφνές, και τη Ραμσή, και όλη τη γη Γεσέμ,
10 Μέχρι να έρθετε πέρα από την Τάνις και τη Μέμφις, και σε όλους τους κατοίκους της Αιγύπτου, μέχρι να έρθετε στα σύνορα της Αιθιοπίας.
11 Αλλά όλοι οι κάτοικοι της γης παραβίασαν την εντολή του Ναβουχοδονοσόρ, βασιλιά των Ασσυρίων, ούτε πήγαν μαζί του στη μάχη. γιατί δεν τον φοβόντουσαν· ναι, ήταν μπροστά τους σαν ένας άνθρωπος, και απέστειλαν τους πρεσβευτές του από αυτούς χωρίς αποτέλεσμα και με ντροπή.
12 Γι' αυτό ο Ναβουχοντονόσορ ήταν πολύ θυμωμένος με όλη αυτή τη χώρα και ορκίστηκε για τον θρόνο και το βασίλειό του, ότι σίγουρα θα εκδικηθεί όλες εκείνες τις ακτές της Κιλικίας, και της Δαμασκού και της Συρίας, και ότι θα σκότωνε με το σπαθί όλους τους κατοίκους της η γη του Μωάβ, και οι γιοι του Αμμών, και όλη η Ιουδαία, και όλα όσα ήταν στην Αίγυπτο, μέχρι να φτάσετε στα σύνορα των δύο θαλασσών.
13 Κατόπιν βάδισε σε μάχη με τη δύναμή του εναντίον του βασιλιά Αρφαξάδ το δέκατο έβδομο έτος, και επικράτησε στη μάχη του· επειδή ανέτρεψε όλη τη δύναμη του Αρφαξάδ, και όλους τους ιππείς του και όλα τα άρματά του,
14 Και έγινε κύριος των πόλεων του, και ήρθε στην Εκβάτανη, και πήρε τους πύργους, και κατέστρεψε τους δρόμους τους, και μετέτρεψε την ομορφιά τους σε ντροπή.
15 Πήρε επίσης τον Αρφαξάδ στα βουνά του Ραγάου, και τον χτύπησε με τα βελάκια του και τον κατέστρεψε ολοσχερώς εκείνη την ημέρα.
16 Επέστρεψε, λοιπόν, στη συνέχεια στη Νινευή, και αυτός και όλη η ομάδα του από διάφορα έθνη ήταν ένα πολύ μεγάλο πλήθος πολεμιστών, και εκεί βολεύτηκε και έκανε συμπόσιο, τόσο αυτός όσο και ο στρατός του, εκατόν είκοσι ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Και το δέκατο όγδοο έτος, την εικοστή δεύτερη ημέρα του πρώτου μήνα, έγινε λόγος στον οίκο του Ναβουχοντονοσόρ, βασιλιά των Ασσυρίων, ότι έπρεπε, όπως είπε, να εκδικηθεί τον εαυτό του σε όλη τη γη.
2 Έτσι, κάλεσε κοντά του όλους τους αξιωματούχους του, και όλους τους ευγενείς του, και τους κοινοποίησε τη μυστική του συμβουλή, και ολοκλήρωσε τη θλίψη ολόκληρης της γης από το στόμα του.
3 Τότε αποφάσισαν να καταστρέψουν κάθε σάρκα, που δεν υπάκουσε στην εντολή του στόματός του.
4 Και όταν τελείωσε τη συμβουλή του, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς των Ασσυρίων, κάλεσε τον Ολοφέρνη τον αρχηγό του στρατού του, που ήταν δίπλα του, και του είπε.
5 Έτσι λέει ο μεγάλος βασιλιάς, ο κύριος ολόκληρης της γης, Ιδού, θα φύγεις από την παρουσία μου, και θα πάρεις μαζί σου άντρες που εμπιστεύονται στη δική τους δύναμη, πεζούς εκατόν είκοσι χιλιάδες· και ο αριθμός των αλόγων με τους αναβάτες τους δώδεκα χιλιάδες.
6 Και θα πας εναντίον όλης της δυτικής χώρας, επειδή παρέβησαν την εντολή μου.
7 Και θα δηλώσεις σε μένα ότι ετοιμάζουν για μένα γη και νερό: γιατί θα βγω με την οργή μου εναντίον τους και θα καλύψω ολόκληρο το πρόσωπο της γης με τα πόδια του στρατού μου, και θα τους δώσω ως λάφυρα σε τους:
8 Έτσι ώστε οι σκοτωμένοι τους θα γεμίσουν τις κοιλάδες και τα ρυάκια τους και το ποτάμι θα γεμίσει με τους νεκρούς τους, μέχρι να ξεχειλίσει.
9 Και θα τους οδηγήσω αιχμαλώτους στα άκρα όλης της γης.
10 Γι' αυτό θα βγεις. και πάρε για μένα προκαταβολικά όλες τις ακτές τους· και αν παραδοθούν σε σένα, θα τους κρατήσεις για μένα μέχρι την ημέρα της τιμωρίας τους.
11 Αλλά όσον αφορά αυτούς που επαναστατούν, ας μην τους λυπηθεί το μάτι σου. αλλά βάλ' τα σε σφαγή και χαλάσε τα όπου κι αν πας.
12 Διότι, όπως ζω, και με τη δύναμη της βασιλείας μου, ό,τι έχω μιλήσει, αυτό θα το κάνω με το χέρι μου.
13 Και πρόσεχε να μην παραβείς καμία από τις εντολές του κυρίου σου, αλλά να τις εκπληρώσεις πλήρως, όπως σε έχω διατάξει, και να μην αναβάλεις να τις κάνεις.
14 Τότε ο Ολοφέρνης βγήκε από την παρουσία του κυρίου του και κάλεσε όλους τους κυβερνήτες και τους αρχηγούς και τους αξιωματικούς του στρατού της Ασούρ.
15 Και συγκέντρωσε τους εκλεκτούς άνδρες για τη μάχη, όπως τον πρόσταξε ο κύριός του, σε εκατόν είκοσι χιλιάδες και δώδεκα χιλιάδες τοξότες έφιππους.
16 Και τους παρέταξε, καθώς έχει διαταχθεί ένας μεγάλος στρατός για τον πόλεμο.
17 Και πήρε καμήλες και γαϊδούρια για τις άμαξές τους, πολύ μεγάλο αριθμό. και πρόβατα και βόδια και κατσίκια αμέτρητα για την προμήθεια τους:
18 Και άφθονα τρόφιμα για κάθε άνδρα του στρατού, και πολύ χρυσάφι και ασήμι από το σπίτι του βασιλιά.
19 Έπειτα, βγήκε με όλη του τη δύναμη για να πάει μπροστά στον βασιλιά Ναβουχοδονοσόρ στο ταξίδι, και να καλύψει όλο το πρόσωπο της γης προς τα δυτικά με τα άρματά τους και τους ιππείς και τους εκλεκτούς πεζούς τους.
20 Και πολλές χώρες ήρθαν μαζί τους σαν ακρίδες και σαν την άμμο της γης· επειδή το πλήθος ήταν αμέτρητο.
21 Και βγήκαν από τη Νινευή οδοιπορικό τριών ημερών προς την πεδιάδα της Bectileth, και στρατοπέδευσαν από τη

Bectileth κοντά στο βουνό που βρίσκεται στα αριστερά της άνω Κιλικίας.
22 Έπειτα πήρε όλο το στρατό του, τους πεζούς του, και ιππείς και άρματα, και πήγε από εκεί στην ορεινή χώρα.
23 Και κατέστρεψε τον Φουντ και τον Λουδ, και λεηλάτησε όλους τους γιους του Ρασές, και τους γιους Ισραήλ, που ήταν προς την έρημο στα νότια της γης των Χελλιών.
24 Τότε πέρασε τον Ευφράτη, και πέρασε από τη Μεσοποταμία, και κατέστρεψε όλες τις υψηλές πόλεις που ήταν πάνω στον ποταμό Αρμπονάι, μέχρι να έρθετε στη θάλασσα.
25 Και πήρε τα σύνορα της Κιλικίας, και σκότωσε όλους όσους του αντιστέκονταν, και έφτασε στα σύνορα του Ιάφεθ, που ήταν προς τα νότια, απέναντι στην Αραβία.
26 Και περικύκλωσε επίσης όλους τους γιους της Μαδιάς, και έκαψε τις σκηνές τους και κατέστρεψε τις στάνες τους.
27 Τότε κατέβηκε στην πεδιάδα της Δαμασκού την εποχή του θερισμού του σιταριού, και έκαψε όλα τα χωράφια τους, και κατέστρεψε τα κοπάδια και τα κοπάδια τους, επίσης λεηλάτησε τις πόλεις τους, και ερήμωσε τελείως τις χώρες τους, και χτύπησε όλους τους νέους τους την κόψη του ξίφους.
28 Γι' αυτό, ο φόβος και ο τρόμος του έπεσε πάνω σε όλους τους κατοίκους των ακτών της θάλασσας, που ήταν στη Σιδώνα και στην Τύρο, και σε όσους κατοικούσαν στη Σουρ και στην Οκίνα, και σε όλους όσους κατοικούσαν στη Τζεμνάαν. και αυτοί που κατοικούσαν στον Άζωτο και στον Ασκάλωνα τον φοβόντουσαν πολύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Έστειλαν, λοιπόν, πρεσβευτές σε αυτόν για να φέρουν ειρήνη, λέγοντας:
2 Ιδού, εμείς οι υπηρέτες του Ναβουχοντονόσορ, του μεγάλου βασιλιά, βρισκόμαστε μπροστά σου. χρησιμοποίησέ μας όπως θα είναι καλό στα μάτια σου.
3 Ιδού, τα σπίτια μας, και όλα τα μέρη μας, και όλα τα χωράφια μας με σιτάρι, και κοπάδια, και κοπάδια, και όλα τα καταλύματα των σκηνών μας βρίσκονται μπροστά στο πρόσωπό σου. χρησιμοποιήστε τα όπως σας αρέσει.
4 Ιδού, ακόμη και οι πόλεις μας και οι κάτοικοί τους είναι υπηρέτες σου. έλα να τους αντιμετωπίσεις όπως σου φαίνεται καλό.
5 Και ήρθαν οι άντρες στον Ολοφέρνη και του είπαν έτσι.
6 Τότε κατέβηκε προς την ακτή της θάλασσας, αυτός και ο στρατός του, και έστησε φρουρές στις υψηλές πόλεις, και πήρε από αυτούς εκλεκτούς για βοήθεια.
7 Και αυτοί και όλη η γύρω χώρα τα δέχτηκαν με γιρλάντες, με χορούς και με τύμβρες.
8 Ωστόσο, κατέρριψε τα σύνορά τους και έκοψε τα άλση τους· επειδή είχε διατάξει να καταστρέψει όλους τους θεούς της γης, ώστε όλα τα έθνη να λατρεύουν μόνο τον Ναβουχοδονόσορ και όλες οι γλώσσες και οι φυλές να τον επικαλούνται ως θεό.
9 Και πέρασε κατά του Εσδραελών κοντά στην Ιουδαία, απέναντι από το μεγάλο στενό της Ιουδαίας.
10 Και στρατοπέδευσε ανάμεσα στη Γέβα και τη Σκυθόπολη, και έμεινε εκεί έναν ολόκληρο μήνα, για να συγκεντρώσει όλες τις άμαξες του στρατού του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Και οι γιοι Ισραήλ, που κατοικούσαν στην Ιουδαία, άκουσαν όλα όσα είχε κάνει στα έθνη ο Ολοφέρνης, ο αρχιπλοίαρχος του Ναβουχοδονοσόρ, ο βασιλιάς των Ασσυρίων, και με ποιον τρόπο είχε λεηλατήσει όλους τους ναούς τους και τους ματαίωσε.
2 Γι' αυτό τον φοβήθηκαν πάρα πολύ, και ταράχτηκαν για την Ιερουσαλήμ και για τον ναό του Κυρίου του Θεού τους.
3 Διότι πρόσφατα επέστρεψαν από την αιχμαλωσία, και όλος ο λαός της Ιουδαίας συγκεντρώθηκε πρόσφατα· και τα σκεύη, και το θυσιαστήριο και το σπίτι, αγιάστηκαν μετά τη βεβήλωση.
4 Γι' αυτό έστειλαν σε όλες τις ακτές της Σαμάρειας, και στα χωριά και στη Βηθορόν, και στη Βελμέν, και στην Ιεριχώ, και στη Χόβα, και στην Εσόρα, και στην κοιλάδα του Σαλέμ·
5 Και κατείχαν προηγουμένως όλες τις κορυφές των ψηλών βουνών, και οχύρωσαν τα χωριά που ήταν μέσα σε αυτά, και μάζευαν τροφή για την προμήθεια του πολέμου· γιατί τα χωράφια τους είχαν θεριστεί πρόσφατα.
6 Και ο Ιωακείμ ο αρχιερέας, που βρισκόταν εκείνες τις ημέρες στην Ιερουσαλήμ, έγραψε σε αυτούς που κατοικούσαν στη Βηθουλία και στον Βητομεσθάμ, που βρίσκεται απέναντι από την Εσδραελών, προς την ανοιχτή ύπαιθρο, κοντά στη Δοθαΐμ,
7 Αναγκάζοντάς τους να φυλάξουν τα περάσματα της ορεινής χώρας· επειδή, δίπλα τους υπήρχε μια είσοδος στην Ιουδαία, και ήταν εύκολο να σταματήσουν αυτούς που θα ανέβαιναν, επειδή η δίοδος ήταν ευθεία, για δύο άνδρες το πολύ.
8 Και οι γιοι Ισραήλ έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Ιωακείμ ο αρχιερέας, με τους αρχαίους όλου του λαού Ισραήλ, που κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ.
9 Τότε κάθε άνθρωπος του Ισραήλ φώναξε στον Θεό με μεγάλη θέρμη, και με μεγάλη ορμητικότητα ταπείνωσαν τις ψυχές τους:
10 Και αυτοί, και οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και τα κτήνη τους, και κάθε ξένος και μισθωτός, και οι υπηρέτες τους που αγόραζαν με χρήματα, έβαζαν σάκο στην οσφύ τους.
11 Έτσι, όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες, και τα μικρά παιδιά, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, έπεσαν μπροστά στο ναό, και έριξαν στάχτη στα κεφάλια τους, και άπλωσαν τον σάκο τους μπροστά στο πρόσωπο του Κυρίου· επίσης έβαλαν σάκο γύρω από το θυσιαστήριο,
12 Και φώναξαν στον Θεό του Ισραήλ όλοι με μια συγκατάθεση ένθερμα, ότι δεν θα δώσει τα παιδιά τους ως θήραμα, και τις γυναίκες τους για λάφυρα, και τις πόλεις της κληρονομιάς τους σε καταστροφή, και το αγιαστήριο σε βεβήλωση και όνειδος, και για να χαίρονται τα έθνη.
13 Και ο Θεός άκουσε τις προσευχές τους και κοίταξε τις θλίψεις τους· επειδή, ο λαός νήστευε πολλές ημέρες σε όλη την Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ μπροστά στο αγιαστήριο του Κυρίου του Παντοκράτορα.
14 Και ο αρχιερέας Ιωακείμ, και όλοι οι ιερείς που στέκονταν ενώπιον του Κυρίου, και εκείνοι που υπηρέτησαν στον Κύριο, περιτύλιξαν την οσφύ τους με σάκο, και πρόσφεραν τα καθημερινά ολοκαυτώματα, με τους όρκους και τα δώρα του λαού,
15 Και είχαν στάχτη στις μύτες τους, και φώναξαν στον Κύριο με όλη τους τη δύναμη, ώστε να κοιτάξει με χάρη όλο τον οίκο του Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Τότε ανακοινώθηκε στον Ολοφέρνη, τον αρχηγό του στρατού της Ασούρ, ότι οι γιοι Ισραήλ είχαν προετοιμαστεί για πόλεμο, και είχαν κλείσει τα περάσματα της οροσειράς, και είχαν οχυρώσει όλες τις κορυφές των ψηλών λόφων και είχαν έθεσε εμπόδια στις χώρες της καμπάνιας:
2 Γι' αυτό οργίστηκε πολύ και κάλεσε όλους τους άρχοντες του Μωάβ, και τους καπετάνιους του Αμμών, και όλους τους κυβερνήτες της ακτής της θάλασσας,
3 Και τους είπε: Πείτε μου τώρα, γιοι του Χαναάν, ποιος είναι αυτός ο λαός, που κατοικεί στην ορεινή περιοχή, και ποιες

είναι οι πόλεις στις οποίες κατοικούν, και ποιο είναι το πλήθος του στρατού τους, και που είναι δύναμη και δύναμη, και ποιος βασιλιάς έχει οριστεί πάνω τους, ή αρχηγός του στρατού τους.
4 Και γιατί αποφάσισαν να μην έρθουν να με συναντήσουν, περισσότερο από όλους τους κατοίκους της δύσης.
5 Τότε είπε ο Αχιόρ, ο αρχηγός όλων των γιων του Αμμών, Ας ακούσει τώρα ο κύριός μου έναν λόγο από το στόμα του δούλου σου, και θα σου πω την αλήθεια σχετικά με αυτόν τον λαό, που κατοικεί κοντά σου και κατοικεί στις ορεινές χώρες : και δεν θα βγει ψέμα από το στόμα του δούλου σου.
6 Αυτός ο λαός είναι απόγονος των Χαλδαίων:
7 Και παροικούσαν μέχρι τώρα στη Μεσοποταμία, επειδή δεν ήθελαν να ακολουθήσουν τους θεούς των πατέρων τους, που ήταν στη γη της Χαλδαίας.
8 Διότι εγκατέλειψαν τον δρόμο των προγόνων τους και προσκύνησαν τον Θεό του ουρανού, τον Θεό που γνώριζαν· και τους έδιωξαν από το πρόσωπο των θεών τους, και κατέφυγαν στη Μεσοποταμία, και παρέμειναν εκεί πολλές μέρες.
9 Τότε ο Θεός τους τους διέταξε να φύγουν από τον τόπο όπου έμειναν, και να πάνε στη γη Χαναάν, όπου κατοικούσαν, και πληθήκαν με χρυσό και ασήμι, και με πολλά ζώα.
10 Αλλά όταν ένας λιμός κάλυψε όλη τη γη της Χαναάν, κατέβηκαν στην Αίγυπτο και παρέμειναν εκεί, ενώ τρέφονταν, και έγιναν εκεί ένα μεγάλο πλήθος, ώστε να μην μπορεί κανείς να αριθμήσει το έθνος τους.
11 Γι' αυτό, ο βασιλιάς της Αιγύπτου σηκώθηκε εναντίον τους, και τους αντιμετώπισε ύπουλα, και τους κατέβασε με την εργασία σε τούβλα, και τους έκανε σκλάβους.
12 Τότε φώναξαν στον Θεό τους, και έπληξε όλη τη γη της Αιγύπτου με ανίατες πληγές· έτσι οι Αιγύπτιοι τους έριξαν από τα μάτια τους.
13 Και ο Θεός στέγνωσε την Ερυθρά Θάλασσα μπροστά τους,
14 Και τους έφερε στο όρος Σίνα, και στο Κάδης-Βαρν, και έριξε έξω όλους όσους κατοικούσαν στην έρημο.
15 Και κατοίκησαν στη γη των Αμορραίων, και κατέστρεψαν με τη δύναμή τους όλους τους Εσεβών, και περνώντας τον Ιορδάνη κατέλαβαν όλη την ορεινή χώρα.
16 Και έριξαν μπροστά τους τον Χαναναίο, τον Φερεζίτη, τον Ιεβουσαίο και τον Συχαμίτη, και όλους τους Γεργεσίτες, και κατοικούσαν στη χώρα αυτή πολλές μέρες.
17 Και ενώ δεν αμάρτησαν ενώπιον του Θεού τους, ευημερούσαν, επειδή ο Θεός που μισεί την ανομία ήταν μαζί τους.
18 Όταν όμως έφυγαν από τον δρόμο που τους όρισε, καταστράφηκαν σε πολλές μάχες πολύ σκληρές, και οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι σε μια γη που δεν ήταν δική τους, και ο ναός του Θεού τους ρίχτηκε στο έδαφος, και οι πόλεις τους έγιναν που ελήφθησαν από τους εχθρούς.
19 Τώρα όμως επέστρεψαν στον Θεό τους, και ανέβηκαν από τα μέρη όπου διασκορπίστηκαν, και κατέκτησαν την Ιερουσαλήμ, όπου είναι το αγιαστήριό τους, και κάθονται στην ορεινή περιοχή. γιατί ήταν έρημο.
20 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου και κυβερνήτη μου, αν υπάρξει κάποιο σφάλμα εναντίον αυτού του λαού, και αμαρτήσει εναντίον του Θεού του, ας σκεφτούμε ότι αυτή θα είναι η καταστροφή τους, και ας ανεβούμε, και θα τους νικήσουμε.
21 Αλλά αν δεν υπάρχει ανομία στο έθνος τους, ας περάσει τώρα ο κύριός μου, μήπως ο Κύριός τους τους υπερασπιστεί, και ο Θεός τους είναι γι' αυτούς, και γίνουμε όνειδος μπροστά σε όλο τον κόσμο.
22 Και όταν ο Αχιώρ τελείωσε αυτά τα λόγια, όλος ο λαός που στεκόταν γύρω από τη σκηνή μουρμούρισε, και οι αρχηγοί του Ολοφέρνη, και όλοι όσοι κατοικούσαν δίπλα στη θάλασσα και στον Μωάβ, είπαν ότι έπρεπε να τον σκοτώσει.
23 Διότι, λένε, δεν θα φοβηθούμε το πρόσωπο των γιων Ισραήλ· γιατί, ιδού, είναι ένας λαός που δεν έχει δύναμη ούτε δύναμη για μια δυνατή μάχη
24 Τώρα, λοιπόν, κύριε Ολοφέρνη, θα ανεβούμε, και θα είναι θήραμα που θα καταβροχθίσει όλο το στρατό σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Και όταν σταμάτησε η ταραχή των ανθρώπων που ήταν γύρω από το συμβούλιο, ο Ολοφέρνης, ο αρχηγός του στρατού της Ασούρ, είπε στον Αχιόρ και σε όλους τους Μωαβίτες μπροστά σε όλη τη συντροφιά των άλλων εθνών:
2 Και ποιος είσαι εσύ, Αχιώρ, και οι μισθωτοί του Εφραίμ, που προφήτεψες εναντίον μας ως σήμερα, και είπες, ότι δεν πρέπει να κάνουμε πόλεμο με τον λαό Ισραήλ, επειδή ο Θεός τους θα τους υπερασπιστεί; και ποιος είναι ο Θεός εκτός από τον Nabuchodonosor;
3 Θα στείλει τη δύναμή του και θα τους καταστρέψει από το πρόσωπο της γης, και ο Θεός τους δεν θα τους ελευθερώσει· αλλά εμείς οι δούλοι του θα τους καταστρέψουμε σαν έναν άνθρωπο. γιατί δεν είναι σε θέση να διατηρήσουν τη δύναμη των αλόγων μας.
4 Διότι μαζί τους θα τους πατήσουμε κάτω από τα πόδια, και τα βουνά τους θα μεθύσουν από το αίμα τους, και τα χωράφια τους θα γεμίσουν με τα νεκρά τους σώματα, και τα βήματά τους δεν θα μπορέσουν να σταθούν μπροστά μας, γιατί θα χαθούν ολοκληρωτικά, Λέει ο βασιλιάς Nabuchodonosor, κύριος όλης της γης· επειδή είπε, κανένα από τα λόγια μου δεν θα είναι μάταιο.
5 Και εσύ, Αχιόρ, μισθωτής του Αμμών, που είπες αυτά τα λόγια την ημέρα της ανομίας σου, δεν θα βλέπεις πια το πρόσωπό μου από σήμερα, έως ότου πάρω εκδίκηση από αυτό το έθνος που βγήκε από την Αίγυπτο.
6 Και τότε το σπαθί του στρατού μου, και το πλήθος αυτών που με υπηρετούν, θα περάσουν από τα πλευρά σου, και θα πέσεις ανάμεσα στους σκοτωμένους τους, όταν επιστρέψω.
7 Τώρα, λοιπόν, οι δούλοι μου θα σε φέρουν πίσω στην ορεινή χώρα, και θα σε βάλουν σε μια από τις πόλεις των περασμάτων:
8 Και δεν θα χαθείς, έως ότου καταστραφείς μαζί τους.
9 Και αν πείσεις τον εαυτό σου στο μυαλό σου ότι θα ληφθούν, μην πέσει το πρόσωπό σου: το είπα, και κανένα από τα λόγια μου δεν θα είναι μάταιο.
10 Τότε ο Ολοφέρνης πρόσταξε τους δούλους του, που περίμεναν στη σκηνή του, να πάρουν τον Αχιώρ και να τον φέρουν στη Βηθουλία και να τον παραδώσουν στα χέρια των γιων Ισραήλ.
11 Και οι δούλοι του τον πήραν, και τον έφεραν έξω από το στρατόπεδο στην πεδιάδα, και πήγαν από τη μέση της πεδιάδας στην περιοχή του βουνού, και ήρθαν στις πηγές που ήταν κάτω από τη Βηθουλία.
12 Και όταν τους είδαν οι άντρες της πόλης, πήραν τα όπλα τους, και βγήκαν έξω από την πόλη στην κορυφή του λόφου· και κάθε άνθρωπος που χρησιμοποιούσε σφεντόνα τους εμπόδιζε να μην ανέβουν ρίχνοντας πέτρες εναντίον τους.
13 Ωστόσο, αφού μπήκαν κρυφά κάτω από το λόφο, έδεσαν τον Αχιώρ, και τον έριξαν κάτω, και τον άφησαν στους πρόποδες του λόφου, και επέστρεψαν στον κύριό τους.
14 Αλλά οι Ισραηλίτες κατέβηκαν από την πόλη τους, και ήρθαν κοντά του, και τον έλυσαν, και τον έφεραν στη Βηθουλία και τον παρουσίασαν στους διοικητές της πόλης.
15 που ήταν εκείνες τις ημέρες ο Οζίας, ο γιος του Μιχά, από τη φυλή του Συμεών, και ο Χαβρής, ο γιος του Γοθονιήλ, και ο Χάρμις, ο γιος του Μελχιήλ.
16 Και κάλεσαν όλους τους αρχαίους της πόλης, και όλη τη νεολαία τους, έτρεξαν μαζί, και τις γυναίκες τους, στη

συνέλευση, και έβαλαν τον Αχιόρ ανάμεσα σε όλο τον λαό τους. Τότε ο Οζίας τον ρώτησε για αυτό που έγινε.
17 Και εκείνος απάντησε και τους είπε τα λόγια του συμβουλίου του Ολοφέρνη, και όλα τα λόγια που είχε πει ανάμεσα στους άρχοντες της Ασούρ, και ό,τι είχε πει υπερήφανα ο Ολοφέρνης ενάντια στον οίκο του Ισραήλ.
18 Τότε ο λαός έπεσε κάτω και προσκύνησε τον Θεό και φώναξε στον Θεό. ρητό,
19 Κύριε Θεέ του ουρανού, ιδού την υπερηφάνειά τους και λυπήσου τη χαμηλή περιουσία του έθνους μας, και κοίτα το πρόσωπο εκείνων που αγιάζονται σε σένα σήμερα.
20 Τότε παρηγόρησαν τον Αχιώρ και τον επαίνεσαν πολύ.
21 Και ο Οζίας τον έβγαλε από τη σύναξη στο σπίτι του, και έκανε γλέντι στους πρεσβυτέρους. και καλούσαν τον Θεό του Ισραήλ όλη εκείνη τη νύχτα για βοήθεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Την επόμενη μέρα ο Ολοφέρνης διέταξε όλο το στρατό του και όλο το λαό του που ήρθε για να πάρει μέρος, να απομακρύνουν το στρατόπεδό τους από τη Βηθουλία, να πάρουν προκαταβολικά τις αναβάσεις της ορεινής χώρας και να κάνουν πόλεμο εναντίον των γιων Ισραήλ .
2 Τότε οι ισχυροί τους άνδρες απομάκρυναν τα στρατόπεδά τους εκείνη την ημέρα, και ο στρατός των πολεμιστών ήταν εκατόν εβδομήντα χιλιάδες πεζοί και δώδεκα χιλιάδες ιππείς, εκτός από τις αποσκευές, και άλλοι άνδρες που ήταν πεζοί ανάμεσά τους, πολύ μεγάλο πλήθος .
3 Και στρατοπέδευσαν στην κοιλάδα κοντά στη Βηθουλία, κοντά στην πηγή, και απλώθηκαν σε πλάτος πάνω από τη Δοθαΐμ μέχρι τη Βελμαΐμ, και κατά μήκος από τη Βηθουλία έως την Κυναμών, που βρίσκεται απέναντι από την Εσδραελών.
4 Και οι γιοι Ισραήλ, όταν είδαν το πλήθος τους, ταράχτηκαν πολύ, και είπαν ο καθένας στον πλησίον του: Τώρα αυτοί οι άνθρωποι θα γλείψουν το πρόσωπο της γης. γιατί ούτε τα ψηλά βουνά, ούτε οι κοιλάδες, ούτε οι λόφοι, δεν μπορούν να αντέξουν το βάρος τους.
5 Τότε ο καθένας πήρε τα πολεμικά του όπλα, και όταν άναψαν φωτιές στους πύργους τους, παρέμειναν και παρακολουθούσαν όλη εκείνη τη νύχτα.
6 Αλλά τη δεύτερη ημέρα ο Ολοφέρνης έβγαλε όλους τους ιππείς του μπροστά στους γιους Ισραήλ που ήταν στη Βηθουλία,
7 Και είδε τα περάσματα μέχρι την πόλη, και ήρθε στις πηγές των νερών τους, και τις πήρε, και έβαλε φρουρές πολεμιστών πάνω τους, και ο ίδιος απομακρύνθηκε προς τον λαό του.
8 Τότε ήρθαν κοντά του όλοι οι αρχηγοί των γιων του Ησαύ, και όλοι οι διοικητές του λαού του Μωάβ, και οι καπετάνιοι της ακτής της θάλασσας, και είπαν:
9 Ας ακούσει τώρα ο κύριός μας έναν λόγο, για να μην υπάρξει ανατροπή στον στρατό σου.
10 Διότι αυτός ο λαός των γιων Ισραήλ δεν έχει εμπιστοσύνη στα δόρατά του, αλλά στο ύψος των βουνών όπου κατοικεί, επειδή δεν είναι εύκολο να ανέβει στις κορυφές των βουνών τους.
11 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου, μην πολεμάς εναντίον τους σε διάταξη μάχης, και δεν θα χαθεί ούτε ένας από τον λαό σου.
12 Μείνε στο στρατόπεδό σου, και φύλαξε όλους τους άντρες του στρατού σου, και άφησε τους δούλους σου να πάρουν στα χέρια τους την πηγή του νερού, που βγαίνει από τους πρόποδες του βουνού.
13 Διότι όλοι οι κάτοικοι της Βηθουλίας έχουν το νερό τους από εκεί. έτσι θα τους σκοτώσει η δίψα, και θα εγκαταλείψουν την πόλη τους, και εμείς και ο λαός μας θα ανεβούμε στις κορυφές των βουνών που είναι κοντά, και θα στρατοπεδεύσουμε επάνω τους, για να προσέξουμε να μην βγει κανείς έξω από την πόλη.
14 Έτσι, αυτοί και οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους θα καταστραφούν στη φωτιά, και πριν το σπαθί έρθει εναντίον τους, θα ανατραπούν στους δρόμους όπου κατοικούν.
15 Έτσι θα τους αποδώσεις κακή ανταμοιβή. επειδή επαναστάτησαν, και δεν συνάντησαν το πρόσωπό σου ειρηνικά.
16 Και αυτά τα λόγια ευχαρίστησαν τον Ολοφέρνη και όλους τους υπηρέτες του, και όρισε να κάνουν ό,τι είχαν πει.
17 Έφυγε λοιπόν το στρατόπεδο των γιων του Αμμών, και μαζί τους πέντε χιλιάδες από τους Ασσύριους, και στρατοπέδευσαν στην κοιλάδα, και πήραν τα νερά και τις πηγές των υδάτων των γιων Ισραήλ.
18 Τότε οι γιοι του Ησαύ ανέβηκαν μαζί με τους γιους του Αμμών, και στρατοπέδευσαν στην ορεινή περιοχή, απέναντι από τη Δοθαΐμ· και έστειλαν μερικούς από αυτούς προς τα νότια, και προς τα ανατολικά, ενάντια στον Εκρεμπέλ, που είναι κοντά στο Χούσι, δηλαδή στο ρυάκι Mochmur? Και ο υπόλοιπος στρατός των Ασσυρίων στρατοπέδευσε στην πεδιάδα και κάλυψε το πρόσωπο ολόκληρης της γης. και οι σκηνές και οι άμαξές τους είχαν στήσει σε πολύ μεγάλο πλήθος.
19 Τότε οι γιοι Ισραήλ φώναξαν στον Κύριο τον Θεό τους, επειδή η καρδιά τους έπεσε, γιατί όλοι οι εχθροί τους είχαν περικυκλώσει γύρω τους, και δεν υπήρχε τρόπος να ξεφύγουν από ανάμεσά τους.
20 Έτσι, όλος ο λόχος της Ασούρ παρέμεινε γύρω τους, και οι πεζοί, τα άρματά τους και οι ιππείς τους, τριάντα τέσσερις ημέρες, έτσι ώστε όλα τα δοχεία τους με νερό να χαλάσουν όλοι οι κάτοικοι της Βηθουλίας.
21 Και οι στέρνες άδειασαν, και δεν είχαν νερό για να χορτάσουν ούτε μια μέρα. γιατί τους έδιναν να πιουν με μέτρο.
22 Γι' αυτό, τα μικρά τους παιδιά ήταν χωρίς καρδιά, και οι γυναίκες και οι νέοι τους λιποθύμησαν από τη δίψα, και έπεσαν στους δρόμους της πόλης και στα περάσματα των πυλών, και δεν υπήρχε πια δύναμη μέσα τους.
23 Τότε συγκεντρώθηκε όλος ο λαός στον Οζία και στον αρχηγό της πόλης, νέοι και γυναίκες και παιδιά, και φώναξαν με δυνατή φωνή και είπαν μπροστά σε όλους τους πρεσβυτέρους:
24 Ο Θεός να είναι κριτής ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς· γιατί μας κάνατε μεγάλη ζημιά, επειδή δεν ζητήσατε ειρήνη από τα παιδιά της Ασούρ.
25 Γιατί τώρα δεν έχουμε βοηθό· αλλά ο Θεός μας πούλησε στα χέρια τους, για να ριχτούμε μπροστά τους με δίψα και μεγάλη καταστροφή.
26 Τώρα, λοιπόν, καλέστε τους κοντά σας και παραδώστε ολόκληρη την πόλη ως λάφυρα στο λαό του Ολοφέρνη και σε όλο το στρατό του.
27 Διότι είναι προτιμότερο για εμάς να γίνουμε λάφυρα σε αυτούς, παρά να πεθάνουμε από τη δίψα· γιατί θα είμαστε δούλοι του, για να ζήσουν οι ψυχές μας, και να μη δουν το θάνατο των βρεφών μας μπροστά στα μάτια μας, ούτε τις γυναίκες μας ούτε να πεθάνουν τα παιδιά μας.
28 Μαρτυρούμε εναντίον σας τον ουρανό και τη γη, και τον Θεό μας και Κύριο των πατέρων μας, που μας τιμωρεί σύμφωνα με τις αμαρτίες μας και τις αμαρτίες των πατέρων μας, ώστε να μην κάνει όπως είπαμε σήμερα.
29 Τότε έγινε μεγάλο κλάμα με μία συγκατάθεση στη μέση της συνάθροισης. και φώναξαν στον Κύριο τον Θεό με δυνατή φωνή.
30 Τότε ο Οζίας τους είπε: Αδελφοί, να έχετε κουράγιο, ας υπομείνουμε ακόμη πέντε ημέρες, όπου ο Κύριος ο Θεός μας μπορεί να στρέψει το έλεός του προς εμάς. γιατί δεν θα μας εγκαταλείψει τελείως.

31 Και αν περάσουν αυτές οι μέρες και δεν υπάρξει βοήθεια σε εμάς, θα κάνω σύμφωνα με τον λόγο σου.
32 Και διέλυσε τον λαό, τον καθένα με δική του ευθύνη. Και πήγαν στα τείχη και στους πύργους της πόλης τους, και έστειλαν τις γυναίκες και τα παιδιά στα σπίτια τους· και ήταν πολύ χαμηλά φερμένοι στην πόλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Και τότε το άκουσε η Ιουδίθ, η οποία ήταν η κόρη του Μεραρί, του γιου του Οξ, του γιου του Ιωσήφ, του γιου του Οζέλ, του γιου της Ελκίας, του γιου του Ανανία, του γιου του Γεδεών, του γιου του Ραφαίμ , ο γιος του Acitho, ο γιος του Eliu, ο γιος του Eliab, ο γιος του Nathanael, ο γιος του Samael, ο γιος του Salasadal, ο γιος του Ισραήλ.
2 Και ο Μανασσής ήταν ο σύζυγός της, από τη φυλή και τη συγγένεια της, που πέθανε στον θερισμό του κριθαριού.
3 Διότι καθώς στάθηκε επιτηρώντας αυτούς που έδεναν στάχυα στο χωράφι, η ζέστη ήρθε στο κεφάλι του, και έπεσε στο κρεβάτι του και πέθανε στην πόλη Βηθουλία· και τον έθαψαν με τους πατέρες του στο χωράφι μεταξύ Δοθαΐμ και Βαλαμώ. .
4 Έτσι, η Ιουδίθ ήταν χήρα στο σπίτι της τρία χρόνια και τέσσερις μήνες.
5 Και της έφτιαξε μια σκηνή στην κορυφή του σπιτιού της, και φόρεσε σάκο στην οσφύ της και φόρεσε τα ρούχα της χήρας της.
6 Και νήστευε όλες τις ημέρες της χηρείας της, εκτός από τις παραμονές των σαββάτων, και τα σάββατα, και τις παραμονές των νέων φεγγαριών, και τα νέα φεγγάρια και τις γιορτές και τις πανηγυρικές ημέρες του οίκου Ισραήλ.
7 Ήταν επίσης καλής όψης και πολύ όμορφη να τη βλέπεις· και ο σύζυγός της Μανασσής της είχε αφήσει χρυσάφι και ασήμι, και υπηρέτες και υπηρέτριες, και βοοειδή και γη· και έμεινε πάνω τους.
8 Και δεν υπήρχε κανένας που να της είπε κακό λόγο. καθώς φοβόταν πολύ τον Θεό.
9 Και όταν άκουσε τα κακά λόγια του λαού εναντίον του κυβερνήτη, ότι λιποθύμησαν από έλλειψη νερού. γιατί η Ιουδίθ είχε ακούσει όλα τα λόγια που τους είχε πει ο Οζίας και ότι είχε ορκιστεί να παραδώσει την πόλη στους Ασσύριους μετά από πέντε ημέρες.
10 Τότε έστειλε την αναμονή της, που είχε την εξουσία όλων των πραγμάτων που είχε, να καλέσει τον Οζία και τον Χάμπρη και τον Χάρμη, τους αρχαίους της πόλης.
11 Και ήρθαν κοντά της, και τους είπε: Ακούστε με τώρα, κυβερνήτες των κατοίκων της Βηθουλίας· επειδή τα λόγια σας που είπατε ενώπιον του λαού σήμερα δεν είναι σωστά, που αφορούν αυτόν τον όρκο που δώσατε και προφέρατε μεταξύ του Θεού και σας, και υποσχέθηκαν να παραδώσουν την πόλη στους εχθρούς μας, εκτός εάν εντός αυτών των ημερών ο Κύριος γυρίσει να σας βοηθήσει.
12 Και τώρα ποιοι είστε εσείς που δοκιμάσατε τον Θεό σήμερα, και στέκεστε αντί του Θεού ανάμεσα στα παιδιά των ανθρώπων;
13 Και τώρα δοκιμάστε τον Κύριο Παντοδύναμο, αλλά ποτέ δεν θα μάθετε τίποτα.
14 Διότι δεν μπορείτε να βρείτε το βάθος της καρδιάς του ανθρώπου, ούτε μπορείτε να αντιληφθείτε τα πράγματα που σκέφτεται· τότε πώς μπορείτε να αναζητήσετε τον Θεό, που έκανε όλα αυτά τα πράγματα, και να γνωρίσετε το νου του ή να κατανοήσετε τον σκοπό του; Όχι, αδελφοί μου, μην εξοργίζετε τον Κύριο τον Θεό μας.
15 Διότι αν δεν μας βοηθήσει μέσα σε αυτές τις πέντε ημέρες, έχει τη δύναμη να μας υπερασπιστεί όταν θέλει, ακόμη και κάθε μέρα, ή να μας καταστρέψει μπροστά στους εχθρούς μας.
16 Μη δεσμεύετε τις συμβουλές του Κυρίου του Θεού μας· επειδή, ο Θεός δεν είναι σαν άνθρωπος, για να απειληθεί. ούτε είναι ως υιός ανθρώπου, ώστε να αμφιταλαντεύεται.
17 Γι' αυτό, ας περιμένουμε τη σωτηρία του, και ας τον καλέσουμε να μας βοηθήσει, και θα ακούσει τη φωνή μας, αν τον ευχαριστεί.
18 Διότι δεν αναπτύχθηκε κανένας στην εποχή μας, ούτε υπάρχει τώρα στις μέρες αυτές ούτε φυλή, ούτε οικογένεια, ούτε λαός, ούτε πόλη ανάμεσά μας, που λατρεύουν θεούς φτιαγμένους με το χέρι, όπως προηγουμένως.
19 Για τον λόγο αυτόν οι πατέρες μας δόθηκαν σε ξίφος και για λάφυρα, και είχαν μεγάλη πτώση μπροστά στους εχθρούς μας.
20 Αλλά δεν γνωρίζουμε κανέναν άλλο θεό, γι' αυτό πιστεύουμε ότι δεν θα περιφρονήσει εμάς, ούτε κανένα από το έθνος μας.
21 Διότι, αν μας πάρουν έτσι, όλη η Ιουδαία θα μείνει ερειπωμένη, και το ιερό μας θα λεηλατηθεί. και θα απαιτήσει τη βεβήλωσή του από το στόμα μας.
22 Και τη σφαγή των αδελφών μας, και την αιχμαλωσία της χώρας, και την ερήμωση της κληρονομιάς μας, θα γυρίσει πάνω στα κεφάλια μας μεταξύ των εθνών, όπου κι αν είμαστε σκλαβωμένοι. και θα είμαστε προσβολή και όνειδος για όλους αυτούς που μας κατέχουν.
23 Διότι η δουλεία μας δεν θα είναι ευνοϊκή· αλλά ο Κύριος ο Θεός μας θα τη μετατρέψει σε ατιμία.
24 Τώρα λοιπόν, αδέρφια, ας δείξουμε παράδειγμα στους αδελφούς μας, επειδή οι καρδιές τους εξαρτώνται από εμάς, και το αγιαστήριο, και το σπίτι και το θυσιαστήριο, αναπαύονται από εμάς.
25 Επιπλέον, ας ευχαριστούμε τον Κύριο τον Θεό μας, που μας δοκιμάζει, όπως έκανε και τους πατέρες μας.
26 Θυμηθείτε τι έκανε στον Αβραάμ, και πώς δοκίμασε τον Ισαάκ, και τι συνέβη στον Ιακώβ στη Μεσοποταμία της Συρίας, όταν φύλαξε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού της μητέρας του.
27 Διότι δεν μας δοκίμασε στη φωτιά, όπως τους έκανε, για να εξετάσει τις καρδιές τους, ούτε μας πήρε εκδίκηση· αλλά ο Κύριος μαστίγει αυτούς που πλησιάζουν σε αυτόν, για να τους νουθετεί.
28 Τότε ο Οζίας της είπε: Όλα όσα είπες τα είπες με καλή καρδιά, και δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να πει τα λόγια σου.
29 Διότι αυτή δεν είναι η πρώτη μέρα που φανερώνεται η σοφία σου. αλλά από την αρχή των ημερών σου όλος ο λαός γνώριζε τη διάνοιά σου, επειδή η διάθεση της καρδιάς σου είναι καλή.
30 Αλλά ο λαός διψούσε πολύ και μας ανάγκασε να τους κάνουμε όπως είπαμε, και να δώσουμε όρκο επάνω μας, που δεν θα παραβιάσουμε.
31 Γι' αυτό, τώρα προσευχήσου για εμάς, γιατί είσαι ευσεβής γυναίκα, και ο Κύριος θα μας στείλει βροχή για να γεμίσει τις στέρνες μας, και δεν θα λιποθυμήσουμε πια.
32 Τότε η Ιουδίθ τους είπε: Ακούστε με, και θα κάνω κάτι, που θα πάει σε όλες τις γενεές στα παιδιά του έθνους μας.
33 Θα σταθείτε αυτή τη νύχτα στην πύλη, και θα βγω με την αναμένουσα μου· και μέσα στις ημέρες που έχετε υποσχεθεί να παραδώσετε την πόλη στους εχθρούς μας, ο Κύριος θα επισκεφθεί τον Ισραήλ με το χέρι μου.
34 Αλλά μην ρωτάτε για την πράξη μου· γιατί δεν θα σας το ανακοινώσω, μέχρι να ολοκληρωθούν τα πράγματα που κάνω.
35 Τότε της είπε ο Οζίας και οι άρχοντες: Πήγαινε με ειρήνη, και ο Κύριος ο Θεός είναι μπροστά σου, για να εκδικηθείς τους εχθρούς μας.
36 Επέστρεψαν λοιπόν από τη σκηνή και πήγαν στους θαλάμους τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Η Ιουδίθ έπεσε επάνω στο πρόσωπό της, και έβαλε στάχτη στο κεφάλι της, και ξεσκέπασε τον σάκο με τον οποίο ήταν ντυμένη. και περίπου την ώρα που προσφέρθηκε το θυμίαμα εκείνου του εσπερινού στην Ιερουσαλήμ στον οίκο του Κυρίου Ιουδίθ, φώναξε με δυνατή φωνή και είπε:
2 Κύριε Θεέ του πατέρα μου Συμεών, στον οποίο έδωσες ένα σπαθί για να εκδικηθεί τους ξένους, που έλυσαν τη ζώνη μιας υπηρέτριας για να τη μολύνουν, και ανακάλυψαν τον μηρό προς ντροπή της, και μόλυναν την παρθενία της για ντροπή. γιατί είπες: Δεν θα γίνει έτσι. και όμως το έκαναν:
3 Γι' αυτό, έδωσες στους ηγεμόνες τους να θανατωθούν, ώστε έβαψαν το κρεβάτι τους στο αίμα, εξαπατημένοι, και χτύπησαν τους υπηρέτες με τους κυρίους τους, και τους άρχοντες στους θρόνους τους.
4 Και έδωσες τις γυναίκες τους για θήραμα, και τις κόρες τους για αιχμαλωσία, και όλα τα λάφυρά τους για να τα μοιραστούν στα αγαπημένα σου παιδιά. που συγκινήθηκαν από τον ζήλο σου, και απεχθάνονταν τη ρύπανση του αίματος τους, και σε καλούσαν για βοήθεια: Θεέ, Θεέ μου, άκουσέ με και χήρα.
5 Διότι δεν έκανες μόνο αυτά τα πράγματα, αλλά και τα πράγματα που έπεσαν έξω πριν, και που ακολούθησαν. σκέφτηκες τα πράγματα που είναι τώρα και που πρόκειται να έρθουν.
6 Ναι, αυτά που προσδιορίσατε ήταν έτοιμα, και είπες: Ιδού, είμαστε εδώ· γιατί όλοι οι δρόμοι σου είναι προετοιμασμένοι, και οι κρίσεις σου είναι στην πρόγνωσή σου.
7 Διότι, ιδού, οι Ασσύριοι πολλαπλασιάζονται στη δύναμή τους. υψώνονται με άλογο και άνθρωπο. δοξάζονται με τη δύναμη των πεζών τους. Εμπιστεύονται στην ασπίδα, στο δόρυ, στο τόξο και στη σφεντόνα. και μην ξέρεις ότι εσύ είσαι ο Κύριος που σπάζεις τις μάχες· Κύριος είναι το όνομά σου.
8 Ρίξε τη δύναμή τους με τη δύναμή σου, και ρίξε τη δύναμή τους στην οργή σου· επειδή, έχουν σκοπό να μολύνουν το αγιαστήριό σου, και να μολύνουν τη σκηνή όπου βρίσκεται το ένδοξο όνομά σου και να ρίξουν με σπαθί το κέρας του θυσιαστηρίου σου.
9 Δες την υπερηφάνειά τους, και στείλε την οργή σου στα κεφάλια τους· δώσε στο χέρι μου, που είμαι χήρα, τη δύναμη που συνέλαβα.
10 Χτύπησε με την απάτη των χειλιών μου τον δούλο με τον πρίγκιπα, και τον πρίγκιπα με τον υπηρέτη· γκρέμισε την αρχοντιά τους με το χέρι μιας γυναίκας.
11 Διότι η δύναμή σου δεν στέκεται στο πλήθος ούτε στη δύναμή σου σε δυνατούς άνδρες· γιατί είσαι Θεός των ταλαιπωρημένων, βοηθός των καταπιεσμένων, υποστηρικτής των αδύναμων, προστάτης των απογοητευμένων, σωτήρας αυτών που δεν έχουν ελπίδα .
12 Σε παρακαλώ, σε παρακαλώ, Θεέ του πατέρα μου, και Θεέ της κληρονομιάς του Ισραήλ, Κύριε των ουρανών και της γης, Δημιουργέ των υδάτων, βασιλιά κάθε πλάσματος, άκουσε την προσευχή μου.
13 Και κάνε την ομιλία και την απάτη μου πληγή και πληγή τους, που σκόπευαν σκληρά πράγματα εναντίον της διαθήκης σου, και του αγιασμένου οίκου σου, και κατά της κορυφής της Σιών, και κατά του οίκου της ιδιοκτησίας των παιδιών σου.
14 Και κάνε κάθε έθνος και φυλή να αναγνωρίσει ότι είσαι ο Θεός κάθε δύναμης και δύναμης, και ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος που να προστατεύει τον λαό του Ισραήλ εκτός από εσένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Τώρα μετά από αυτό είχε πάψει να φωνάζει στον Θεό του Ισραήλ, και είχε τελειώσει όλα αυτά τα λόγια.
2 Σηκώθηκε εκεί που είχε πέσει, και κάλεσε την υπηρέτρια της, και κατέβηκε στο σπίτι στο οποίο έμενε τα σάββατα και τις γιορτές της,
3 Και έβγαλε το σάκο που φορούσε, και έβγαλε τα ενδύματα της χηρείας της, και έπλυνε το σώμα της με νερό, και άλειψε τον εαυτό της με πολύτιμη αλοιφή, και έπλεξε τα μαλλιά του κεφαλιού της και φόρεσε ένα ελαστικό και φόρεσε τα ρούχα της χαράς, με τα οποία ήταν ντυμένη κατά τη διάρκεια της ζωής του Μανασσή, του συζύγου της.
4 Και πήρε σανδάλια στα πόδια της, και έβαλε γύρω της τα βραχιόλια της, και τις αλυσίδες της, και τα δαχτυλίδια της, και τα σκουλαρίκια της, και όλα τα στολίδια της, και στολίστηκε γενναία, για να γοητεύσει τα μάτια όλων των ανθρώπων που θα τη δουν.
5 Κατόπιν έδωσε στην υπηρέτρια της ένα μπουκάλι κρασί και ένα κεράκι λάδι, και γέμισε ένα σακουλάκι με ξεραμένο καλαμπόκι και σβώλους σύκα και με καλό ψωμί. έτσι τα δίπλωσε όλα αυτά μαζί και τα έβαλε επάνω της.
6 Έτσι, βγήκαν προς την πύλη της πόλης της Βηθουλίας, και βρήκαν να στέκονται εκεί τον Οζία και τους αρχαίους της πόλης, τον Χάμπρη και τον Χάρμη.
7 Και όταν την είδαν, ότι η όψη της αλλοιώθηκε και η ενδυμασία της άλλαξε, θαύμασαν πολύ την ομορφιά της και της είπαν.
8 Ο Θεός, ο Θεός των πατέρων μας, να σε ευνοεί, και να ολοκληρώσεις τα επιχειρήματά σου για τη δόξα των γιων Ισραήλ και για την ύψωση της Ιερουσαλήμ. Στη συνέχεια προσκύνησαν τον Θεό.
9 Και αυτή τους είπε: Δώστε εντολή να μου ανοίξουν οι πύλες της πόλης, για να βγω έξω για να ολοκληρώσω τα πράγματα για τα οποία είπατε μαζί μου. Διέταξαν λοιπόν τους νέους να της ανοίξουν, όπως είχε πει.
10 Και αφού το έκαναν, βγήκε η Ιουδίθ, αυτή και η υπηρέτρια της μαζί της. και οι άντρες της πόλης την πρόσεχαν, ώσπου κατέβηκε από το βουνό, και ώσπου πέρασε την κοιλάδα, και δεν μπορούσε να τη δει πια.
11 Έτσι βγήκαν ευθεία στην κοιλάδα· και η πρώτη φρουρά των Ασσυρίων τη συνάντησε,
12 Και την πήρε και τη ρώτησε: Από ποιους ανθρώπους είσαι; και από πού έρχεσαι; και που πας; Και είπε: Είμαι γυναίκα των Εβραίων, και έχω φύγει από αυτούς· γιατί θα σας δοθούν για να καταστρέψετε.
13 Και έρχομαι μπροστά στον Ολοφέρνη, τον αρχηγό του στρατού σας, για να πω λόγια αλήθειας. και θα του δείξω έναν δρόμο, μέσω του οποίου θα πάει, και θα κερδίσει όλη την οροσειρά, χωρίς να χάσει το σώμα ή τη ζωή κανενός από τους άνδρες του.
14 Και όταν οι άντρες άκουσαν τα λόγια της, και είδαν το πρόσωπό της, θαύμασαν πολύ για την ομορφιά της, και της είπαν:
15 Έσωσες τη ζωή σου, καθώς έσπευσες να κατέβεις στην παρουσία του κυρίου μας· τώρα λοιπόν έλα στη σκηνή του, και μερικοί από εμάς θα σε οδηγήσουν, έως ότου σε παραδώσουν στα χέρια του.
16 Και όταν σταθείς μπροστά του, μη φοβάσαι στην καρδιά σου, αλλά δείξε του σύμφωνα με τον λόγο σου. και θα σε παρακαλέσει καλά.
17 Τότε διάλεξαν από αυτούς εκατό άντρες για να τη συνοδεύσουν και την υπηρέτριά της. και την έφεραν στη σκηνή του Ολοφέρνη.
18 Τότε έγινε συνομοταξία σε όλο το στρατόπεδο· επειδή, ο ερχομός της θόρυβε ανάμεσα στις σκηνές, και την πλησίασαν,

καθώς στεκόταν χωρίς τη σκηνή του Ολοφέρνη, ώσπου του είπαν γι' αυτήν.
19 Και θαύμασαν την ομορφιά της, και θαύμασαν τους γιους Ισραήλ εξαιτίας της, και ο καθένας είπε στον πλησίον του: Ποιος θα περιφρονούσε αυτόν τον λαό, που έχει ανάμεσά τους τέτοιες γυναίκες; Σίγουρα δεν είναι καλό να μείνει ένας άνθρωπος από αυτούς, ο οποίος θα μπορούσε να εξαπατήσει ολόκληρη τη γη, αν αφεθεί να φύγει.
20 Και αυτοί που κείτονταν κοντά στον Ολοφέρνη βγήκαν και όλοι οι δούλοι του και την έφεραν στη σκηνή.
21 Τώρα ο Ολοφέρνης αναπαύτηκε στο κρεβάτι του κάτω από ένα κουβούκλιο, που ήταν υφαντό με πορφύρα, και χρυσό, και σμαράγδια και πολύτιμους λίθους.
22 Του έδειξαν λοιπόν γι' αυτήν. και βγήκε μπροστά από τη σκηνή του με ασημένια λυχνάρια να πηγαίνουν μπροστά του.
23 Και όταν η Ιουδίθ ήρθε μπροστά του και οι υπηρέτες του, όλοι θαύμασαν με την ομορφιά του προσώπου της. και έπεσε επάνω στο πρόσωπό της, και τον σεβάστηκε· και οι δούλοι του την σήκωσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Τότε ο Ολοφέρνης της είπε: Γυναίκα, παρηγορήσου, μη φοβάσαι στην καρδιά σου· γιατί δεν έβλαψα ποτέ κανέναν που ήταν πρόθυμος να υπηρετήσει τον Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλιά όλης της γης.
2 Τώρα, λοιπόν, αν ο λαός σου που κατοικεί στα βουνά δεν είχε ανάψει από εμένα, δεν θα σήκωνα το δόρυ μου εναντίον τους· αλλά έχουν κάνει αυτά τα πράγματα στον εαυτό τους.
3 Αλλά τώρα πες μου γιατί έφυγες από αυτούς, και ήρθες σε εμάς: γιατί ήρθες για φύλαξη. να έχεις καλή άνεση, θα ζήσεις αυτή τη νύχτα και στο εξής:
4 Διότι κανένας δεν θα σε βλάψει, αλλά να σε παρακαλεί καλά, όπως κάνουν οι υπηρέτες του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, του κυρίου μου.
5 Τότε η Ιουδίθ του είπε: Δέξου τα λόγια του δούλου σου και άφησε τη δούλη σου να μιλήσει μπροστά σου, και δεν θα πω ψέματα στον κύριό μου αυτή τη νύχτα.
6 Και αν ακολουθήσεις τα λόγια της υπηρέτριάς σου, ο Θεός θα κάνει το πράγμα να περάσει τέλεια δίπλα σου. και ο κύριός μου δεν θα απογοητεύσει τους σκοπούς του.
7 Όπως ζει ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς όλης της γης, και όπως ζει η δύναμή του, που σε έστειλε για να υποστηρίξεις κάθε ζωντανό· γιατί όχι μόνο οι άνθρωποι θα τον υπηρετούν δίπλα σου, αλλά και τα θηρία του αγρού και τα βοοειδή, και τα πτηνά του ουρανού, θα ζήσουν με τη δύναμή σου κάτω από τον Ναβουχοντονόσορ και όλο το σπίτι του.
8 Διότι ακούσαμε για τη σοφία σου και τις πολιτικές σου, και αναφέρεται σε όλη τη γη, ότι είσαι μόνο άριστος σε όλο το βασίλειο, και ισχυρός σε γνώση και υπέροχος σε πολεμικά κατορθώματα.
9 Τώρα όσον αφορά το θέμα που μίλησε ο Αχιόρ στο συμβούλιο σου, ακούσαμε τα λόγια του. γιατί οι άντρες της Βηθουλίας τον έσωσαν, και τους είπε όλα όσα σου είπε.
10 Γι' αυτό, κύριε και κυβερνήτες, μη σεβαστείς τον λόγο του. αλλά βάλε το στην καρδιά σου, γιατί είναι αλήθεια: γιατί το έθνος μας δεν θα τιμωρηθεί, ούτε το σπαθί μπορεί να τους επικρατήσει, αν δεν αμαρτήσουν εναντίον του Θεού τους.
11 Και τώρα, για να μην ηττηθεί ο κύριός μου και να ματαιώσει ο σκοπός του, ακόμη και ο θάνατος έχει πέσει πάνω τους, και η αμαρτία τους έχει κυριεύσει, με την οποία θα εξοργίσουν τον Θεό τους όποτε θα κάνουν αυτό που δεν είναι κατάλληλο Έγινε:
12 Διότι τα φαγητά τους λιγοστεύουν, και όλο τους το νερό είναι λιγοστό, και αποφάσισαν να βάλουν τα χέρια πάνω στα βοοειδή τους, και σκόπευαν να καταναλώσουν όλα εκείνα τα πράγματα που ο Θεός τους έχει απαγορεύσει να φάνε με τους νόμους του:
13 Και είναι αποφασισμένοι να ξοδέψουν τους πρώτους καρπούς από τα δέκατα του κρασιού και του λαδιού, που είχαν αγιάσει, και κρατούσαν για τους ιερείς που υπηρετούν στην Ιερουσαλήμ μπροστά στο πρόσωπο του Θεού μας. τα οποία δεν είναι νόμιμο για κανέναν από τους ανθρώπους τόσο όσο να αγγίζει με τα χέρια του.
14 Διότι έστειλαν μερικούς στην Ιερουσαλήμ, επειδή και αυτοί που κατοικούν εκεί έκαναν το ίδιο, για να τους φέρουν άδεια από τη σύγκλητο.
15 Τώρα, όταν θα τους ανακοινώσουν, θα το κάνουν αμέσως, και θα σου δοθούν για να καταστραφούν την ίδια μέρα.
16 Γι' αυτό, εγώ η υπηρέτριά σου, γνωρίζοντας όλα αυτά, τράπηκα σε φυγή από την παρουσία τους. και ο Θεός με έστειλε να κάνω πράγματα μαζί σου, όπου όλη η γη θα εκπλαγεί, και όποιος το ακούσει.
17 Διότι ο δούλος σου είναι θρησκευόμενος, και υπηρετεί τον Θεό του ουρανού μέρα και νύχτα· τώρα, λοιπόν, κύριέ μου, θα μείνω μαζί σου, και ο δούλος σου θα βγει τη νύχτα στην κοιλάδα, και θα προσευχηθώ στον Θεό, και αυτός θα μου πουν όταν έχουν διαπράξει τις αμαρτίες τους:
18 Και θα έρθω και θα σου το δείξω· τότε θα βγεις έξω με όλο το στρατό σου, και δεν θα υπάρξει κανένας από αυτούς που θα σου αντισταθεί.
19 Και θα σε οδηγήσω στο μέσο της Ιουδαίας, μέχρι να έρθεις μπροστά στην Ιερουσαλήμ. και θα βάλω τον θρόνο σου στο μέσο του. και θα τα οδηγήσεις σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα, και ο σκύλος δεν θα ανοίξει το στόμα του σε σένα· γιατί αυτά μου είπαν σύμφωνα με την πρόγνωσή μου, και μου ανακοινώθηκαν, και στάλθηκα να πω σε.
20 Τότε τα λόγια της ευχαρίστησαν τον Ολοφέρνη και όλους τους υπηρέτες του. και θαύμασαν τη σοφία της και είπαν:
21 Δεν υπάρχει τέτοια γυναίκα από τη μια άκρη της γης στην άλλη, τόσο για την ομορφιά του προσώπου όσο και για τη σοφία των λόγων.
22 Ομοίως της είπε ο Ολοφέρνης. Ο Θεός έκανε καλά που σε έστειλε ενώπιον του λαού, για να είναι στα χέρια μας η δύναμη και η καταστροφή σ' αυτούς που αδιαφορούν για τον κύριό μου.
23 Και τώρα είσαι και όμορφη στο πρόσωπό σου και πνευματώδης στα λόγια σου: σίγουρα, αν κάνεις όπως είπες, ο Θεός σου θα είναι ο Θεός μου, και θα κατοικήσεις στον οίκο του βασιλιά Ναβουχοντονοσόρ, και θα γίνεις διάσημος σε ολόκληρο γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Τότε διέταξε να τη φέρουν εκεί που ήταν στρωμένο το πιάτο του. και είπε να της ετοιμάσουν τα δικά του κρέατα και να πιει από το δικό του κρασί.
2 Και η Ιουδίθ είπε: Δεν θα φάω από αυτό, μήπως γίνει παράβαση· αλλά θα προβλεφθεί για μένα από αυτά που έφερα.
3 Τότε ο Ολοφέρνης της είπε: Αν αποτύχει η προμήθεια σου, πώς θα σου δώσουμε το ίδιο; γιατί δεν υπάρχει κανένας μαζί μας από το έθνος σου.
4 Τότε του είπε η Ιουδίθ Καθώς ζει η ψυχή σου, κύριέ μου, η υπηρέτριά σου δεν θα ξοδέψει αυτά που έχω, προτού ο Κύριος εργαστεί με το χέρι μου τα πράγματα που έχει καθορίσει.
5 Τότε οι δούλοι του Ολοφέρνη την έφεραν στη σκηνή, και κοιμήθηκε μέχρι τα μεσάνυχτα, και σηκώθηκε όταν ήταν πρωινή αγρυπνία,
6 Και έστειλε στον Ολοφέρνη, σώζοντας, Ας διατάξει τώρα ο κύριός μου να πάει η δούλη σου για προσευχή.

7 Τότε ο Ολοφέρνης διέταξε τον φρουρό του να μην την μείνει· έτσι έμεινε στο στρατόπεδο τρεις ημέρες, και βγήκε τη νύχτα στην κοιλάδα της Βηθουλίας, και πλύθηκε σε μια πηγή με νερό δίπλα στο στρατόπεδο.
8 Και όταν βγήκε, παρακάλεσε τον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ να κατευθύνει τον δρόμο της προς την ανάσταση των παιδιών του λαού της.
9 Μπήκε λοιπόν καθαρή και έμεινε στη σκηνή, μέχρι να φάει το κρέας της το βράδυ.
10 Και την τέταρτη ημέρα ο Ολοφέρνης έκανε γλέντι μόνο στους δικούς του υπηρέτες, και δεν κάλεσε κανέναν από τους αξιωματικούς στο συμπόσιο.
11 Τότε είπε στον Βαγόα τον ευνούχο, που είχε την εξουσία για όλα όσα είχε: Πήγαινε τώρα, και πείσε αυτήν την Εβραία που είναι μαζί σου, να έρθει σε εμάς και να φάει και να πιει μαζί μας.
12 Διότι, ιδού, θα είναι ντροπή για το πρόσωπό μας, αν αφήσουμε μια τέτοια γυναίκα να φύγει, χωρίς να έχουμε παρέα. γιατί αν δεν την τραβήξουμε κοντά μας, θα μας περιφρονήσει.
13 Τότε ο Μπαγόας έφυγε από την παρουσία του Ολοφέρνη, και ήρθε σε αυτήν, και είπε: Ας μη φοβηθεί αυτή η όμορφη κοπέλα να έρθει στον κύριό μου και να τιμηθεί μπροστά του και να πιει κρασί και να χαίρεται μαζί μας και να έκανε αυτή τη μέρα ως μια από τις κόρες των Ασσυρίων, που υπηρετούν στο σπίτι του Nabuchodonosor.
14 Τότε του είπε η Ιουδίθ: Ποιος είμαι τώρα, για να καταδικάσω τον κύριό μου; οπωσδήποτε ό,τι τον ευχαριστεί θα το κάνω γρήγορα, και θα είναι χαρά μου μέχρι την ημέρα του θανάτου μου.
15 Σηκώθηκε, λοιπόν, και στολίστηκε με την ενδυμασία της και όλη τη γυναικεία ενδυμασία της, και η υπηρέτριά της πήγε και της έβαλε απαλά δέρματα στο έδαφος απέναντι από τον Ολοφέρνη, που είχε λάβει από τον Μπαγόα για την καθημερινή της χρήση, για να καθίσει και φάτε πάνω τους.
16 Τώρα, όταν μπήκε η Ιουδήθ και κάθισε, ο Ολοφέρνης η καρδιά του αιωρήθηκε μαζί της, και το μυαλό του συγκινήθηκε, και επιθυμούσε πολύ τη συντροφιά της. γιατί περίμενε καιρό να την εξαπατήσει, από την ημέρα που την είχε δει.
17 Τότε ο Ολοφέρνης της είπε: Πιείτε τώρα και χαρείτε μαζί μας.
18 Είπε, λοιπόν, η Ιουδίθ: Θα πιω τώρα, κύριέ μου, γιατί η ζωή μου μεγεθύνεται μέσα μου σήμερα περισσότερο από όλες τις ημέρες από τότε που γεννήθηκα.
19 Τότε πήρε, έφαγε και ήπιε μπροστά του ό,τι είχε ετοιμάσει η υπηρέτρια της.
20 Και ο Ολοφέρνης χάρηκε πολύ μαζί της και ήπιε περισσότερο κρασί από όσο είχε πιει οποιαδήποτε στιγμή σε μια μέρα από τότε που γεννήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Και όταν ήρθε το βράδυ, οι δούλοι του έσπευσαν να φύγουν, και ο Μπαγκόας έκλεισε τη σκηνή του έξω και απέλυσε τους σερβιτόρους από την παρουσία του κυρίου του. και πήγαν στα κρεβάτια τους, γιατί ήταν όλοι κουρασμένοι, γιατί το γλέντι ήταν πολύωρο.
2 Και η Ιουδήθ έμεινε μόνη στη σκηνή, και ο Ολοφέρνης ξαπλωμένος μόνος στο κρεβάτι του· επειδή ήταν γεμάτος κρασί.
3 Τώρα η Τζούντιθ είχε δώσει εντολή στην υπηρέτρια της να σταθεί χωρίς την κρεβατοκάμαρά της και να την περιμένει. βγαίνοντας, όπως έκανε καθημερινά: γιατί είπε ότι θα πήγαινε για τις προσευχές της, και μίλησε στον Μπαγκόα σύμφωνα με τον ίδιο σκοπό.
4 Έτσι όλοι βγήκαν έξω και δεν έμεινε κανείς στην κρεβατοκάμαρα, ούτε μικρός ούτε μεγάλος. Τότε η Ιουδίθ, που στεκόταν δίπλα στο κρεβάτι του, είπε στην καρδιά της, Κύριε Θεέ κάθε δύναμης, δες αυτό το παρόν στα έργα των χεριών μου για την ύψωση της Ιερουσαλήμ.
5 Διότι τώρα είναι η ώρα να βοηθήσετε την κληρονομιά σας και να εκτελέσετε τις επιχειρήσεις σας μέχρι την καταστροφή των εχθρών που ξεσηκώθηκαν εναντίον μας.
6 Έπειτα, ήρθε στη κολόνα του κρεβατιού, που βρισκόταν στο κεφάλι του Ολοφέρνη, και κατέβασε από εκεί τη φάτσα του,
7 Και πλησίασε στο κρεβάτι του, και έπιασε τα μαλλιά του κεφαλιού του, και είπε: Ενίσχυσέ με, Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, σήμερα.
8 Και χτύπησε δύο φορές τον λαιμό του με όλη της τη δύναμη, και του πήρε το κεφάλι.
9 Και κατέβασε το σώμα του από το κρεβάτι, και κατέβασε το κουβούκλιο από τις κολώνες. Και αφού βγήκε, έδωσε στον Ολοφέρνη το κεφάλι του στην υπηρέτρια της.
10 Και το έβαλε στον ασκό της με το κρέας της· και πήγαν οι δύο μαζί σύμφωνα με το έθιμο τους στην προσευχή· και όταν πέρασαν το στρατόπεδο, περικύκλωσαν την κοιλάδα, και ανέβηκαν στο βουνό της Βηθουλίας, και ήρθαν στις πύλες της.
11 Τότε είπε η Ιουδίθ από μακριά, στους φρουρούς στην πύλη: Ανοίξτε, ανοίξτε τώρα την πύλη: ο Θεός, ο Θεός μας, είναι μαζί μας, για να δείξει τη δύναμή του ακόμα στην Ιερουσαλήμ, και τις δυνάμεις του εναντίον του εχθρού, όπως έχει ακόμη. έγινε αυτή την ημέρα.
12 Και όταν οι άντρες της πόλης της άκουσαν τη φωνή της, έσπευσαν να κατέβουν στην πύλη της πόλης τους, και κάλεσαν τους πρεσβυτέρους της πόλης.
13 Και τότε έτρεξαν όλοι μαζί, μικροί και μεγάλοι, γιατί τους ήταν παράξενο που ήρθε· έτσι άνοιξαν την πύλη, και τους έλαβαν, και έφτιαξαν φωτιά για φως, και στάθηκαν γύρω τους.
14 Τότε τους είπε με δυνατή φωνή: Δόξα, δόξα τον Θεό, δόξα τον Θεό, λέω, γιατί δεν αφαίρεσε το έλεός του από τον οίκο του Ισραήλ, αλλά κατέστρεψε τους εχθρούς μας με τα χέρια μου αυτή τη νύχτα.
15 Έβγαλε, λοιπόν, το κεφάλι από τον ασκό, και το έδειξε, και τους είπε, ιδού το κεφάλι του Ολοφέρνη, του αρχηγού του στρατού της Ασούρ, και ιδού το κουβούκλιο, όπου κείτονταν μεθυσμένος. και ο Κύριος τον χτύπησε με το χέρι μιας γυναίκας.
16 Καθώς ζει ο Κύριος, που με κράτησε στον δρόμο μου που πήγα, το πρόσωπό μου τον εξαπάτησε μέχρι την καταστροφή του, και όμως δεν έκανε αμαρτία μαζί μου, για να με μολύνει και να με ντροπιάζει.
17 Τότε όλος ο λαός ξαφνιάστηκε θαυμάσια, και προσκύνησε τον Θεό, και είπε ομόφωνα: Ευλογημένος να είσαι, Θεέ μας, που σήμερα εξουδετέρωσες τους εχθρούς του λαού σου.
18 Τότε ο Οζίας της είπε: Ω κόρη, ευλογημένη είσαι από τον ύψιστο Θεό πάνω από όλες τις γυναίκες στη γη. και ευλογητός ο Κύριος ο Θεός, ο οποίος δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, που σε κατεύθυνε να κόψεις το κεφάλι του αρχηγού των εχθρών μας.
19 Διότι αυτή η εμπιστοσύνη σου δεν θα φύγει από την καρδιά των ανθρώπων, που θυμούνται τη δύναμη του Θεού για πάντα.
20 Και ο Θεός στρέφει αυτά τα πράγματα σε σένα για αιώνιο έπαινο, για να σε επισκέπτεται με καλά πράγματα, επειδή δεν άφησες τη ζωή σου για τη θλίψη του έθνους μας, αλλά εκδίκησες την καταστροφή μας, περπατώντας ευθεία μπροστά στον Θεό μας. Και όλος ο λαός είπε· Ας είναι, έτσι ας είναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Τότε τους είπε η Ιουδίθ: Ακούστε με τώρα, αδελφοί μου, και πάρτε αυτό το κεφάλι και κρεμάστε το στο ψηλότερο σημείο των τειχών σας.
2 Και μόλις φανεί το πρωί και ο ήλιος θα βγει στη γη, πάρτε ο καθένας τα όπλα του και βγείτε έξω κάθε γενναίος άνδρας από την πόλη και βάλτε έναν καπετάνιο πάνω τους, σαν να θέλετε κατεβείτε στο χωράφι προς τη φυλακή των Ασσυρίων. αλλά μην κατεβείτε.
3 Τότε θα πάρουν την πανοπλία τους και θα πάνε στο στρατόπεδό τους, και θα σηκώσουν τους αρχηγούς του στρατού της Ασούρ, και θα τρέξουν στη σκηνή του Ολοφέρνη, αλλά δεν θα τον βρουν· τότε θα τους πέσει φόβος, και θα φύγει μπροστά σου.
4 Εσείς, λοιπόν, και όλοι όσοι κατοικείτε στην ακτή του Ισραήλ, θα τους καταδιώξετε και θα τους ανατρέψετε καθώς πηγαίνουν.
5 Αλλά προτού κάνετε αυτά τα πράγματα, ονομάστε με Αχιόρ τον Αμμωνίτη, για να δει και να γνωρίσει αυτόν που περιφρόνησε τον οίκο του Ισραήλ, και που τον έστειλε σε εμάς, όπως ήταν στο θάνατό του.
6 Τότε κάλεσαν τον Αχιώρ από το σπίτι του Οζία· Και όταν ήρθε, και είδε το κεφάλι του Ολοφέρνη στο χέρι ενός ανθρώπου στη συνέλευση του λαού, έπεσε με το πρόσωπο, και το πνεύμα του χάλασε.
7 Όταν, όμως, τον ανάκτησαν, έπεσε στα πόδια της Ιουδίθ, και τη σεβάστηκε, και είπε: Ευλογημένη είσαι σε όλες τις σκηνές του Ιούδα και σε όλα τα έθνη, που ακούγοντας το όνομά σου θα εκπλαγούν.
8 Τώρα, λοιπόν, πες μου όλα όσα έκανες αυτές τις ημέρες. Τότε η Ιουδίθ του είπε, ανάμεσα στον λαό, όλα όσα είχε κάνει, από την ημέρα που βγήκε μέχρι εκείνη την ώρα που τους μίλησε.
9 Και όταν σταμάτησε να μιλάει, ο λαός φώναξε με δυνατή φωνή και έκανε χαρούμενο θόρυβο στην πόλη τους.
10 Και όταν ο Αχιώρ είδε όλα όσα είχε κάνει ο Θεός του Ισραήλ, πίστεψε πολύ στον Θεό, και περιτομή της σάρκας της ακροποσθίας του, και ενώθηκε με τον οίκο του Ισραήλ μέχρι σήμερα.
11 Και μόλις ξημέρωσε, κρέμασαν το κεφάλι του Ολοφέρνη στον τοίχο, και ο καθένας πήρε τα όπλα του, και βγήκαν με λωρίδες στα στενά του βουνού.
12 Όταν όμως τους είδαν οι Ασσύριοι, έστειλαν στους αρχηγούς τους, οι οποίοι ήρθαν στους αρχηγούς τους και στους στρατιώτες τους, και σε όλους τους άρχοντές τους.
13 Και ήρθαν στη σκηνή του Ολοφέρνη, και είπαν σε αυτόν που είχε την ευθύνη για όλα του τα πράγματα: Ξύπνα τώρα κύριέ μας· γιατί οι δούλοι ήταν τολμηροί να κατέβουν εναντίον μας για να πολεμήσουν, για να καταστραφούν εντελώς.
14 Τότε μπήκε στον Μπαγκόας και χτύπησε την πόρτα της σκηνής. γιατί νόμιζε ότι είχε κοιμηθεί με την Τζούντιθ.
15 Επειδή όμως κανείς δεν απάντησε, το άνοιξε, και μπήκε στην κρεβατοκάμαρα και τον βρήκε πεταμένο στο πάτωμα νεκρό, και του αφαιρέθηκε το κεφάλι.
16 Γι' αυτό φώναξε με δυνατή φωνή, με κλάματα και αναστεναγμούς και δυνατή κραυγή, και έσχισε τα ρούχα του.
17 Αφού μπήκε στη σκηνή όπου διέμενε η Ιουδίθ· και όταν δεν τη βρήκε, πήδηξε στον κόσμο και φώναξε:
18 Αυτοί οι δούλοι φέρθηκαν με προδοσία. μια γυναίκα από τους Εβραίους έχει ντροπιάσει τον οίκο του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ· επειδή, ιδού, ο Ολοφέρνης είναι ξαπλωμένος στη γη χωρίς κεφάλι.
19 Όταν οι αρχηγοί του στρατού των Ασσυρίων άκουσαν αυτά τα λόγια, έσκισαν τα μανδύα τους και το μυαλό τους ταράχτηκε υπέροχα, και ακούστηκε μια κραυγή και ένας πολύ μεγάλος θόρυβος σε όλο το στρατόπεδο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Και όταν άκουσαν εκείνοι που ήταν μέσα στις σκηνές, έμειναν έκπληκτοι για αυτό που έγινε.
2 Και φόβος και τρόμος τους έπεσε, ώστε δεν υπήρχε άνθρωπος που να τολμούσε να μείνει μπροστά στα μάτια του πλησίον του, αλλά ορμώντας έξω όλοι μαζί, τράπηκαν σε φυγή προς κάθε κατεύθυνση της πεδιάδας και της βουνού.
3 Και αυτοί που είχαν κατασκηνώσει στα βουνά γύρω από τη Βηθουλία τράπηκαν σε φυγή. Τότε οι γιοι Ισραήλ, όλοι όσοι ήταν πολεμιστές ανάμεσά τους, όρμησαν επάνω τους.
4 Τότε έστειλε τον Οζία στον Βητομασθέμ, και στον Μπεμπαΐ, και στον Χομπάι, και στον Κόλα και σε όλες τις ακτές του Ισραήλ, που θα έπρεπε να πουν τα όσα έγιναν, και να ορμήσουν όλοι εναντίον των εχθρών τους για να τους καταστρέψουν.
5 Και όταν το άκουσαν οι γιοι Ισραήλ, έπεσαν όλοι πάνω τους με μια συγκατάθεση, και τους σκότωσαν στη Χοβάι· το ίδιο και αυτοί που ήρθαν από την Ιερουσαλήμ και από όλη την ορεινή περιοχή, (γιατί οι άνθρωποι τους είχαν πει τι έγιναν στο στρατόπεδο των εχθρών τους) και αυτοί που ήταν στη Γαλαάδ και στη Γαλιλαία, τους κυνήγησαν με μεγάλη σφαγή, μέχρι που πέρασαν τη Δαμασκό και τα σύνορά της.
6 Και τα υπολείμματα που κατοικούσαν στη Βηθουλία, έπεσαν στο στρατόπεδο της Ασούρ, και τα κατέστρεψαν, και πλούτισαν πολύ.
7 Και οι γιοι Ισραήλ που επέστρεψαν από τη σφαγή είχαν αυτό που είχε απομείνει. Και τα χωριά και οι πόλεις, που ήταν στα βουνά και στην πεδιάδα, είχαν πολλά λάφυρα· επειδή το πλήθος ήταν πολύ μεγάλο.
8 Τότε, ο αρχιερέας Ιωακείμ, και οι αρχαίοι των γιων Ισραήλ που κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ, ήρθαν για να δουν τα καλά που είχε δείξει ο Θεός στον Ισραήλ, και να δουν την Ιουδίθ και να την χαιρετήσουν.
9 Και όταν ήρθαν κοντά της, την ευλόγησαν ομόφωνα, και της είπαν: Εσύ είσαι η ύψωση της Ιερουσαλήμ, εσύ είσαι η μεγάλη δόξα του Ισραήλ, εσύ είσαι η μεγάλη αγαλλίαση του έθνους μας.
10 Όλα αυτά τα έκανες με το χέρι σου· έκανες πολύ καλό στον Ισραήλ, και ο Θεός είναι ευχαριστημένος με αυτό· ευλογημένος να είσαι από τον Παντοδύναμο Κύριο στον αιώνα. Και όλος ο λαός είπε: Να είναι έτσι.
11 Και ο λαός κατέστρεψε το στρατόπεδο για τριάντα ημέρες· και έδωσαν στη Judith Holofernes τη σκηνή του, και όλο το πιάτο του, και τα κρεβάτια, και τα σκεύη, και όλα τα πράγματά του· και το πήρε και το έβαλε στο μουλάρι της. και ετοίμασε τα κάρα της και τα έβαλε επάνω τους.
12 Τότε όλες οι γυναίκες του Ισραήλ έτρεξαν μαζί να τη δουν, και την ευλόγησαν, και κάνανε χορό ανάμεσά τους γι' αυτήν· και πήρε κλαδιά στο χέρι της και έδωσε και στις γυναίκες που ήταν μαζί της.
13 Και έβαλαν μια γιρλάντα από ελιά πάνω της και την υπηρέτριά της που ήταν μαζί της, και πήγε μπροστά σε όλο τον λαό στο χορό, οδηγώντας όλες τις γυναίκες· και όλοι οι άνδρες του Ισραήλ ακολούθησαν με την πανοπλία τους με γιρλάντες και με τραγούδια στο στόμα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Τότε η Ιουδίθ άρχισε να ψάλλει αυτή την ευχαριστία σε όλο τον Ισραήλ, και όλος ο λαός τραγούδησε μετά από αυτήν αυτόν τον ύμνο.

2 Και η Ιουδίθ είπε: Αρχίστε στον Θεό μου με κύμβαλα, ψάλτε στον Κύριό μου με κύμβαλα· συντονιστείτε σε αυτόν έναν νέο ψαλμό· υψώστε τον και επικαλέστε το όνομά του.
3 Διότι ο Θεός συντρίβει τις μάχες· επειδή, ανάμεσα στα στρατόπεδα, στο μέσο του λαού, με ελευθέρωσε από τα χέρια αυτών που με καταδίωκαν.
4 Ο Ασούρ βγήκε από τα βουνά από τον βορρά, ήρθε με δέκα χιλιάδες στρατεύματα, το πλήθος των οποίων σταμάτησε τους χείμαρρους, και οι ιππείς τους κάλυψαν τους λόφους.
5 Καυχιόταν ότι θα κάψει τα σύνορά μου, και θα σκότωνε τους νεαρούς μου με το σπαθί, και θα ρίξει τα πιπιλιστικά παιδιά στη γη, και θα έκανε τα βρέφη μου ως θήραμα και τις παρθένες μου ως λάφυρα.
6 Αλλά ο Παντοδύναμος Κύριος τους έχει απογοητεύσει από το χέρι μιας γυναίκας.
7 Διότι ο ισχυρός δεν έπεσε από τους νέους, ούτε οι γιοι των Τιτάνων τον χτύπησαν, ούτε ψηλοί γίγαντες έπεσαν πάνω του· αλλά η Ιουδίθ, η κόρη του Μεραρί, τον αποδυνάμωσε με την ομορφιά του προσώπου της.
8 Διότι έβγαλε το ένδυμα της χηρείας της για την εξύψωση των καταπιεσμένων στον Ισραήλ, και άλειψε το πρόσωπό της με αλοιφή, και έδεσε τα μαλλιά της σε ελαστικό, και πήρε ένα λινό ρούχο για να τον εξαπατήσει.
9 Τα σανδάλια της μαγνήτισαν τα μάτια του, η ομορφιά της αιχμαλώτισε το μυαλό του και η φανέλα πέρασε από το λαιμό του.
10 Οι Πέρσες έτρεμαν με την τόλμη της και οι Μήδοι τρομοκρατήθηκαν με την αντοχή της.
11 Τότε οι θλιμμένοι μου φώναξαν από χαρά, και οι αδύναμοι μου φώναξαν δυνατά. αλλά έμειναν έκπληκτοι: αυτοί ύψωσαν τις φωνές τους, αλλά ανατράπηκαν.
12 Οι γιοι των κοριτσιών τις τρύπησαν και τις τραυμάτισαν σαν παιδιά φυγάδων· χάθηκαν από τη μάχη του Κυρίου.
13 Θα τραγουδήσω στον Κύριο ένα νέο τραγούδι: Κύριε, είσαι μεγάλος και ένδοξος, υπέροχος σε δύναμη και ανίκητος.
14 Ας σε υπηρετούν όλα τα πλάσματα· επειδή, είπες, και έγιναν, έστειλες το πνεύμα σου, και αυτό τα δημιούργησε, και δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να αντισταθεί στη φωνή σου.
15 Διότι τα βουνά θα κινηθούν από τα θεμέλιά τους με τα νερά, οι βράχοι θα λιώσουν σαν κερί μπροστά σου· όμως είσαι ελεήμων με αυτούς που σε φοβούνται.
16 Διότι κάθε θυσία είναι πολύ μικρή για γλυκιά μυρωδιά για σένα, και όλο το λίπος δεν είναι αρκετό για το ολοκαύτωμα σου· αλλά αυτός που φοβάται τον Κύριο είναι μεγάλος ανά πάσα στιγμή.
17 Αλίμονο στα έθνη που ξεσηκώνονται εναντίον του συγγενή μου! Ο Κύριος ο Παντοδύναμος θα τους εκδικηθεί την ημέρα της κρίσης, βάζοντας φωτιά και σκουλήκια στη σάρκα τους. και θα τα νιώσουν και θα κλαίνε για πάντα.
18 Και μόλις μπήκαν στην Ιερουσαλήμ, προσκύνησαν τον Κύριο. Και μόλις εξαγνίστηκε ο λαός, πρόσφερε τα ολοκαυτώματα τους και τα δωρεάν προσφορές και τα δώρα τους.
19 Και η Judith αφιέρωσε όλα τα πράγματα του Ολοφέρνη, που της είχε δώσει ο λαός, και έδωσε το σκέπαστρο, που είχε βγάλει από την κρεβατοκάμαρά του, ως δώρο στον Κύριο.
20 Έτσι ο λαός συνέχισε να γλεντάει στην Ιερουσαλήμ μπροστά στο αγιαστήριο για διάστημα τριών μηνών και η Ιουδίθ έμεινε μαζί τους.
21 Μετά από αυτόν τον καιρό, ο καθένας επέστρεψε στην κληρονομιά του, και η Ιουδίθ πήγε στη Βηθουλία, και έμεινε στην κατοχή της, και ήταν στην εποχή της τιμητική σε όλη τη χώρα.
22 Και πολλοί την επιθυμούσαν, αλλά κανείς δεν την γνώρισε όλες τις ημέρες της ζωής της, αφού ο Μανασσής πέθανε ο άντρας της και συγκεντρώθηκε στο λαό του.
23 Αλλά αυτή αυξανόταν όλο και περισσότερο στην τιμή, και γέρασε στο σπίτι του άντρα της, όταν ήταν εκατόν πέντε ετών, και άφησε ελεύθερη την υπηρέτρια της. έτσι πέθανε στη Βηθουλία· και την έθαψαν στο σπήλαιο του συζύγου της Μανασσή.
24 Και ο οίκος Ισραήλ τη θρήνησε επτά ημέρες· και πριν πεθάνει, μοίρασε τα αγαθά της σε όλους τους πλησιέστερους συγγενείς στον άντρα της Μανασσή, και σε εκείνους που ήταν πιο κοντινοί από τους συγγενείς της.
25 Και δεν υπήρχε κανένας που να φοβάται πλέον τους γιους Ισραήλ στις ημέρες της Ιουδίθ, ούτε πολύ καιρό μετά τον θάνατό της.

Προσθήκες στην Εσθήρ

Προσθήκες στην Εσθήρ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

4 Τότε ο Μαρδοχέας είπε: «Ο Θεός τα έκανε αυτά».
5 Διότι θυμάμαι ένα όνειρο που είδα σχετικά με αυτά τα πράγματα, και τίποτα από αυτό δεν έμεινε άκαρπο.
6 Μια μικρή πηγή έγινε ποτάμι, και υπήρχε φως, και ήλιος, και πολύ νερό· αυτός ο ποταμός είναι η Εσθήρ, την οποία ο βασιλιάς παντρεύτηκε και έκανε βασίλισσα·
7 Και οι δύο δράκοι είμαστε εγώ και ο Άμαν.
8 Και τα έθνη ήταν αυτά που συγκεντρώθηκαν για να καταστρέψουν το όνομα των Ιουδαίων.
9 Και το έθνος μου είναι αυτός ο Ισραήλ, που φώναξε στον Θεό και σώθηκε· επειδή, ο Κύριος έσωσε τον λαό του, και ο Κύριος μας έσωσε από όλα αυτά τα κακά, και ο Θεός έκανε σημεία και τέρατα μεγάλα, που δεν έγιναν ανάμεσα στα έθνη.
10 Γι’ αυτό έκανε δύο κλήρους, έναν για τον λαό του Θεού, και έναν για όλα τα έθνη.
11 Και ήλθαν οι δύο κλήροι την ώρα, τον καιρό και την ημέρα της κρίσης, ενώπιον του Θεού σε όλα τα έθνη.
12 Έτσι ο Θεός θυμήθηκε τον λαό του και δικαίωσε την κληρονομιά του.
13 Γι' αυτό, οι ημέρες εκείνες θα είναι γι' αυτούς, τον μήνα Αδάρ, τη δέκατη τέταρτη και δέκατη πέμπτη ημέρα του ίδιου μήνα, με σύναξη, χαρά και ευφροσύνη ενώπιον του Θεού, κατά γενεές αιώνιων, ανάμεσα στον λαό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Κατά το τέταρτο έτος της βασιλείας του Πτολεμαίου και της Κλεοπάτρας, ο Δοσίθεος, που έλεγε ότι ήταν ιερέας και Λευίτης, και ο Πτολεμαίος ο γιος του, έφεραν αυτή την επιστολή του Φουρείμ, την οποία έλεγαν ότι ήταν η ίδια, και ότι ο Λυσίμαχος, ο γιος του Πτολεμαίου, που ήταν στην Ιερουσαλήμ, την είχε ερμηνεύσει.
2 Εν τω δευτέρω έτει της βασιλείας του Αρτεξέρξη του μεγάλου, την πρώτην ημέραν του μηνός Νισάν, ο Μαρδοχεύς, υιός του Ιάειρου, υιού του Σεμείου, υιού του Κισσαΐ, εκ φυλής Βενιαμίν, είδε ένα όνειρο·
3 ὁ ὁποῖος ἦταν Ἰουδαὴς καὶ κατοικοῦσε εἰς τὴν πόλιν Σούσα, ἄνδρας ἐπιφανὸς, ὑπηρέτης εἰς τὴν ἀυλὴν τοῦ βασιλέως.
4 Ήταν επίσης ένας από τους αιχμαλώτους, που ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, μετέφερε από την Ιερουσαλήμ μαζί με τον Ιεχονία, τον βασιλιά της Ιουδαίας· και αυτό ήταν το όνειρό του:
5 Ιδού, θόρυβος οχλού, βροντές, σεισμοί και φασαρία στη γη·
6 Και ιδού, δύο μεγάλοι δράκοντες βγήκαν έτοιμοι να πολεμήσουν, και η κραυγή τους ήταν μεγάλη.
7 Και στην κραυγή τους όλα τα έθνη ετοιμάστηκαν για μάχη, για να πολεμήσουν ενάντια στον δίκαιο λαό.
8 Και ιδού, ημέρα σκότους και αφάνειας, θλίψης και αγωνίας, θλίψης και μεγάλης αναταραχής επάνω στη γη.
9 Και ολόκληρο το δίκαιο έθνος ταράχτηκε, φοβούμενο τα δικά του κακά, και ήταν έτοιμο να χαθεί.
10 Τότε φώναξαν στον Θεό, και στην κραυγή τους, σαν από μικρή πηγή, έγινε μεγάλος κατακλυσμός, πολύ νερό.
11 Το φως και ο ήλιος ανέτειλαν, και οι ταπεινοί υψώθηκαν, και κατέφαγαν τους ένδοξους.
12 Όταν λοιπόν ο Μαρδοχέας, που είχε δει αυτό το όνειρο και αυτό που ο Θεός είχε αποφασίσει να κάνει, ξύπνησε, είχε αυτό το όνειρο στη μνήμη του και μέχρι τη νύχτα επιθυμούσε οπωσδήποτε να το μάθει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Και ο Μαρδοχέας αναπαύθηκε στην αυλή με τον Γαβαθά και τον Θάρρα, τους δύο ευνούχους του βασιλιά και φύλακες του παλατιού.
2 Και άκουσε τις μηχανορραφίες τους, και ερεύνησε τους σκοπούς τους, και έμαθε ότι επρόκειτο να επιβάλουν χέρι στον Αρτεξέρξη τον βασιλιά· και έτσι τους επιβεβαίωσε στον βασιλιά.
3 Τότε ο βασιλιάς ανέκρινε τους δύο ευνούχους και, αφού το ομολόγησαν, τους στραγγάλισε.
4 Και ο βασιλιάς κατέγραψε αυτά τα πράγματα, και ο Μαρδοχέας επίσης τα έγραψε.
5 Έτσι ο βασιλιάς διέταξε τον Μαρδοχέα να υπηρετήσει στην αυλή και γι' αυτό τον αντάμειψε.
6 Ωστόσο, ο Άμαν, γιος του Αμαδάθου του Αγαγίτη, που ήταν πολύ τιμημένος από τον βασιλιά, προσπάθησε να ενοχλήσει τον Μαρδοχέα και τον λαό του εξαιτίας των δύο ευνούχων του βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Το αντίγραφο των επιστολών ήταν το εξής: Ο μέγας βασιλιάς Αρτεξέρξης γράφει αυτά τα πράγματα στους πρίγκιπες και τους κυβερνήτες που βρίσκονται κάτω από αυτόν από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία σε εκατόν επτά είκοσι επαρχίες.
2 Μετά από αυτό, έγινα κύριος πολλών εθνών και είχα κυριαρχία σε ολόκληρο τον κόσμο, χωρίς να υπερηφανεύομαι για την εξουσία μου, αλλά συμπεριφερόμενος πάντα με δικαιοσύνη και πραότητα, σκόπευα να εγκαταστήσω τους υπηκόους μου συνεχώς σε μια ήσυχη ζωή και να κάνω το βασίλειό μου ειρηνικό και ανοιχτό για διέλευση στα άκρα, για να ανανεώσω την ειρήνη, την οποία επιθυμούν όλοι οι άνθρωποι.
3 Όταν λοιπόν ρώτησα τους συμβούλους μου πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό, ο Άμαν, που διέπρεψε σε σοφία ανάμεσά μας, και ήταν εγκεκριμένος για την αδιάκοπη καλή του θέληση και την ακλόνητη πιστότητά του, και είχε την τιμή να κατέχει τη δεύτερη θέση στο βασίλειο,
4 Μας διακήρυξε ότι σε όλα τα έθνη σε όλο τον κόσμο ήταν διασκορπισμένος ένας κακόβουλος λαός, που είχε νόμους αντίθετους με όλα τα έθνη και περιφρονούσε συνεχώς τις εντολές των βασιλιάδων, έτσι ώστε η ένωση των βασιλείων μας, που επιδιώκουμε με έντιμο τρόπο, να μην μπορεί να προχωρήσει.
5 Επειδή λοιπόν καταλαβαίνουμε ότι αυτός ο λαός μόνος βρίσκεται συνεχώς σε αντίθεση με όλους τους ανθρώπους, διαφοροποιούμενος στον παράξενο τρόπο των νόμων του και επηρεασμένος από το κακό στο κράτος μας, προκαλώντας ό,τι κακό μπορούν για να μην εδραιωθεί σταθερά το βασίλειό μας·
6 Γι' αυτό, έχουμε διατάξει ότι όλοι όσοι σας υποδειχθούν γραπτώς από τον Άμαν, ο οποίος είναι διορισμένος

υπεύθυνος για τις υποθέσεις και είναι ο δεύτερος μετά από εμάς, θα καταστραφούν ολοκληρωτικά όλοι, μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, από το σπαθί των εχθρών τους, χωρίς κανένα έλεος και οίκτο, τη δέκατη τέταρτη ημέρα του δωδέκατου μήνα Αδάρ του τρέχοντος έτους.
7 ἵνα οἱ ἀρχαῖοι καὶ νῦν ἄδικοὶ εἰσέλθουν ἐν μία ἡμέρᾳ μὲ βία εἰς τὸν τάφον, καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν ἐποχήν ἡμῶν τακτοποιηθῶσιν καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς μας.
8 Τότε ο Μαρδοχέας συλλογίστηκε όλα τα έργα του Κυρίου και προσευχήθηκε σε αυτόν,
9 λέγοντας: Κύριε, Κύριε, ο Βασιλιάς των Παντοκράτορων, επειδή όλη η οικουμένη είναι στην εξουσία σου, και αν εσύ όρισες να σώσεις τον Ισραήλ, δεν υπάρχει άνθρωπος που να μπορεί να σε αντικρούσει·
10 Διότι συ εποίησας τον ουρανόν και την γην, και πάντα τα θαυμαστά υπό τον ουρανόν.
11 Εσύ είσαι Κύριος των πάντων, και δεν υπάρχει άνθρωπος που να μπορεί να σου αντισταθεί, που είσαι ο Κύριος.
12 Εσύ γνωρίζεις τα πάντα, και εσύ γνωρίζεις, Κύριε, ότι ούτε από περιφρόνηση ούτε από υπερηφάνεια, ούτε από κάποια επιθυμία δόξας, δεν υποκλίθηκα στον υπερήφανο Άμαν.
13 Διότι θα μπορούσα να αρκεστώ, με καλή θέληση για τη σωτηρία του Ισραήλ, στο να φιλήσω τα πέλματα των ποδιών του.
14 Αλλά το έκανα αυτό, για να μην προτιμήσω τη δόξα του ανθρώπου πάνω από τη δόξα του Θεού· ούτε θα προσκυνήσω κανέναν εκτός από εσένα, Θεέ, ούτε θα το κάνω με υπερηφάνεια.
15 Και τώρα, Κύριε Θεέ και Βασιλιά, λυπήσου τον λαό σου· επειδή, τα μάτια τους είναι πάνω μας για να μας εκμηδενίσουν· μάλιστα, επιθυμούν να καταστρέψουν την κληρονομιά που σου ανήκει εξαρχής.
16 Μη καταφρονήσεις το μερίδιο, που ελευθερώσας από την Αίγυπτο για τον εαυτό σου.
17 Εἰσὶκουσον τὴν προσευχὴν μου καὶ ἐλέησόν με τὴν κληρονομίαν σου· μετέτρεψον τὴν λύπην ἡμῶν εἰς χαράν, ἵνα ζήσωμεν, Κύριε, καὶ ἔνυμά σου· καὶ μὴ καταστρέψεις τὰ στόματα τῶν ὑμνοῦντῶν σε, Κύριε.
18 Όλος ο Ισραήλ, ομοίως, κραύγασε θερμά προς τον Κύριο, επειδή ο θάνατός τους ήταν μπροστά στα μάτια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Και η βασίλισσα Εσθήρ, φοβούμενη τον θάνατο, κατέφυγε στον Κύριο·
2 Και έβγαλε τα ένδοξα ενδύματα της, και φόρεσε τα ενδύματα της αγωνίας και του πένθους· και αντί για πολύτιμα μύρα, κάλυψε το κεφάλι της με στάχτη και κοπριά, και ταπείνωσε πολύ το σώμα της, και όλα τα μέρη της χαράς της γέμισε με τα σκισμένα μαλλιά της.
3 Και προσευχήθηκε στον Κύριο τον Θεό του Ισραήλ, λέγοντας: Κύριέ μου, εσύ είσαι ο μόνος Βασιλιάς μας· βοήθησέ με, έρημη γυναίκα, που δεν έχω βοηθό παρά μόνο εσένα·
4 Διότι ο κίνδυνος μου είναι στα χέρια μου.
5 Από νεότητάς μου άκουσα στη φυλή της οικογένειάς μου ότι εσύ, Κύριε, πήρες τον Ισραήλ από κάθε λαό, και τους πατέρες μας από όλους τους προκατόχους τους, για αιώνια κληρονομιά, και έκανες όλα όσα τους υποσχέθηκες.
6 Και τώρα αμαρτήσαμε ενώπιόν σου· γι' αυτό μας παρέδωσες στα χέρια των εχθρών μας,
7 Επειδή λατρέψαμε τους θεούς τους: Κύριε, εσύ είσαι δίκαιος.
8 Ωστόσο, δεν τους ικανοποιεί το γεγονός ότι είμαστε σε πικρή αιχμαλωσία· αλλά, αυτοί έχουν χτυπήσει τα χέρια τους με τα είδωλά τους,
9 ότι θα καταργήσουν αυτό που εσύ με το στόμα σου όρισες, και θα καταστρέψουν την κληρονομιά σου, και θα φράξουν το στόμα εκείνων που σε υμνούν, και θα σβήσουν τη δόξα του οίκου σου, και του θυσιαστηρίου σου,
10 Και άνοιξε τα στόματα των ειδωλολατρών για να εκφωνούν τους επαίνους των ειδώλων και να μεγαλύνουν έναν σαρκικό βασιλιά για πάντα.
11 Κύριε, μη δώσεις το σκήπτρο σου σε αυτούς που δεν είναι τίποτα, και ας μην γελούν με την πτώση μας· αλλά έστρεψε την επινοητικότητα τους εναντίον τους, και κάνε παράδειγμα αυτόν που ξεκίνησε αυτό εναντίον μας.
12 Μνήσθητι, Κύριε, φανέρωσον σεαυτόν εν καιρώ θλίψεώς ημών, και δός μοι παρρησίαν, Βασιλεύ των εθνών και Κύριε πάσης δυνάμεως.
13 Δώσε μου λόγια εύστοχα στο στόμα μου μπροστά στο λιοντάρι· έστρεψε την καρδιά του στο να μισήσει αυτόν που μας πολεμάει, για να έρθει το τέλος του, και όλων όσων έχουν την ίδια γνώμη με αυτόν·
14 Αλλά σώσε μας με το χέρι σου, και βοήθησέ με, τον ερημωμένο, που δεν έχω άλλη βοήθεια παρά μόνο εσένα.
15 Εσύ γνωρίζεις τα πάντα, Κύριε· εσύ γνωρίζεις ότι μισώ τη δόξα των άδικων, και βδελύσσομαι το κρεβάτι των απερίτμητων, και όλων των εθνών.
16 Εσύ γνωρίζεις την ανάγκη μου· επειδή, απεχθάνομαι το σημάδι της υψηλής μου θέσης, που είναι πάνω στο κεφάλι μου τις ημέρες που εμφανίζομαι, και το απεχθάνομαι σαν ρούχο της εμμήνου ρύσεως, και δεν το φοράω όταν είμαι μόνος μου.
17 και ότι η δούλη σου δεν έφαγε στο τραπέζι του Αμάν, και ότι δεν σεβάστηκα ιδιαίτερα το βασιλικό συμπόσιο, ούτε ήπια το κρασί των σπονδών.
18 Ούτε η δούλη σου είχε χαρά από την ημέρα που ήρθα εδώ μέχρι σήμερα, παρά μόνο σε σένα, Κύριε, Θεέ του Αβραάμ.
19 Ω, Θεέ παντοδύναμε, άκουσε τη φωνή των εγκαταλελειμμένων και λύτρωσέ μας από τα χέρια των άτακτων, και λύτρωσέ με από τον φόβο μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Και την τρίτη ημέρα, αφού τελείωσε τις προσευχές της, έβγαλε τα πένθινα ενδύματα της και φόρεσε τα ένδοξα ρούχα της.
2 Και ένδοξα στολισμένη, αφού επικαλέστηκε τον Θεό, που είναι ο θεατής και σωτήρας των πάντων, πήρε μαζί της δύο παρθένες.
3 Και πάνω σε αυτόν στηριζόταν, σαν να κρατιόταν με λεπτότητα.
4 Και η άλλη ακολούθησε, κουβαλώντας το δρομάκι της.
5 Και ήταν κοκκινωπή μέσα στην τελειότητα της ομορφιάς της, και το πρόσωπό της ήταν χαρούμενο και πολύ ευγενικό· η καρδιά της όμως ήταν σε αγωνία από φόβο.
6 Αφού πέρασε όλες τις πόρτες, στάθηκε μπροστά στον βασιλιά, ο οποίος καθόταν στον βασιλικό του θρόνο και ήταν ντυμένος με όλα τα μεγαλοπρεπή του ενδύματα, όλα

λαμπερά με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες· και ήταν πολύ τρομερός.
7 Τότε, σηκώνοντας το πρόσωπό του που έλαμπε από μεγαλοπρέπεια, την κοίταξε έντονα· και η βασίλισσα έπεσε κάτω, και ήταν χλωμή, και λιποθύμησε, και προσκύνησε πάνω στο κεφάλι της κόρης που πήγαινε μπροστά της.
8 Τότε ο Θεός μετέτρεψε το πνεύμα του βασιλιά σε πραότητα, ο οποίος με φόβο πήδηξε από τον θρόνο του και την πήρε στην αγκαλιά του, μέχρι που εκείνη συνήλθε και την παρηγόρησε με λόγια αγάπης και της είπε:
9 Εσθήρ, τι συμβαίνει; Είμαι ο αδελφός σου, να έχεις θάρρος.
10 Δεν θα πεθάνεις, αν και η εντολή μας είναι γενική: πλησίασε.
11 Και έτσι σήκωσε το χρυσό του σκήπτρο και το έβαλε στον λαιμό της,
12 καὶ ἀγκαλίασεν αὐτὴν καὶ εἶπεν· Μίλησον πρ�
13 Τότε εκείνη του είπε: Σε είδα, κύριέ μου, σαν άγγελο Θεού, και η καρδιά μου ταράχτηκε από φόβο για τη μεγαλειότητά σου.
14 Διότι θαυμαστός εἶσαι, Κύριε, καὶ τὸ πρόσωπό σου ἐστιν γεμάτο χάρη.
15 Και καθώς μιλούσε, έπεσε κάτω από λιποθυμία.
16 Τότε ο βασιλιάς ταράχτηκε, και όλοι οι υπηρέτες του την παρηγόρησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Ο μέγας βασιλιάς Αρτεξέρξης προς τους πρίγκιπες και κυβερνήτες εκατόν επτά είκοσι επαρχιών από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία, και προς όλους τους πιστούς υπηκόους μας, χαιρετισμό.
2 Πολλοί, όσο πιο συχνά τιμούνται με τη μεγάλη γενναιοδωρία των ευγενικών ηγεμόνων τους, τόσο πιο περήφανοι γίνονται,
3 Και προσπαθώντας όχι μόνο να βλάψετε τους υπηκόους μας, αλλά επειδή δεν μπορούμε να αντέξουμε την αφθονία, ας ασκήσουμε και εναντίον εκείνων που τους κάνουν καλό.
4 Και όχι μόνο την ευγνωμοσύνη να απομακρύνετε από τους ανθρώπους, αλλά και να την υψώνετε με τα ένδοξα λόγια των ασεβών ανθρώπων, που ποτέ δεν ήταν καλοί, νομίζουν ότι ξεφεύγουν από τη δικαιοσύνη του Θεού, που βλέπει τα πάντα και μισεί το κακό.
5 Πολλές φορές, μάλιστα, και η ευγένεια εκείνων που έχουν εμπιστευτεί να διαχειρίζονται τις υποθέσεις των φίλων τους, έκανε πολλούς από τους άρχοντες να γίνουν κοινωνοί αθώου αίματος και τους περικύκλωσε σε αθώες συμφορές.
6 Παραπλανώντας με το ψεύδος και την απάτη της άσεμνης διάθεσής τους την αθωότητα και την καλοσύνη των ηγεμόνων.
7 Τώρα, όπως έχουμε δηλώσει, μπορείτε να το δείτε αυτό όχι τόσο από τις αρχαίες ιστορίες, όσο αν ερευνήσετε τι έχει γίνει με ασέβεια τελευταία μέσω της βλαπτικής συμπεριφοράς εκείνων που έχουν τοποθετηθεί ανάξια στην εξουσία.
8 Και πρέπει να φροντίσουμε για τον μέλλοντα καιρό, ώστε η βασιλεία μας να είναι ήσυχη και ειρηνική για όλους τους ανθρώπους,
9 Τόσο αλλάζοντας τους σκοπούς μας, όσο και κρίνοντας πάντα τα προφανή πράγματα με πιο ισότιμη διαδικασία.
10 Διότι ο Άμαν, Μακεδόνας, γιος του Αμαδάθα, όντας πράγματι ξένος από το περσικό αίμα, και πολύ μακριά από την καλοσύνη μας, και ως ξένος που μας δέχτηκε,
11 Είχε αποκτήσει μέχρι τώρα την εύνοια που δείχνουμε σε κάθε έθνος, ώστε να ονομαστεί πατέρας μας και να τιμηθεί συνεχώς από όλους τους επόμενους μετά τον βασιλιά.
12 Αυτός όμως, μη φέροντας την μεγάλη του αξιοπρέπεια, προσπάθησε να μας στερήσει τη βασιλεία και τη ζωή μας.
13 ἀφοῦ ἐπιδίωξαν μὲ πολλὰ καὶ πονηρὰ ἀπάτησαν ἐπὶ μᾶς τὴν ἀπώλειαν, ὅπως καὶ τὸν Μαρδοχέα, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ ἀποκόμισε ἀγαθὰ ἡμῶν, ὅπως καὶ τὴν Ἀμώμην Ἐσθήρ, ἡμῖν μέτοχο τῆς βασιλείας μας, μὲ ὅλο τὸ ἔθνος αὐτῶν.
14 Διότι με αυτά τα μέσα νόμιζε, βρίσκοντάς μας άφραγκους φίλους, ότι θα μετέφερε το βασίλειο των Περσών στους Μακεδόνες.
15 Αλλά διαπιστώνουμε ότι οι Εβραίοι, τους οποίους αυτός ο ασεβής άθλιος παρέδωσε στην ολοκληρωτική καταστροφή, δεν είναι κακοποιοί, αλλά ζουν σύμφωνα με τους πιο δίκαιους νόμους:
16 Και να είναι παιδιά του υψίστου και παντοδύναμου, ζωντανού Θεού, ο οποίος διέταξε τη βασιλεία τόσο σε εμάς όσο και στους προγόνους μας με τον πιο άριστο τρόπο.
17 Διότι καλώς θα κάνετε να μην εκτελέσετε τις επιστολές που σας έστειλε ο Άμαν, ο γιος του Αμαδάθα.
18 Διότι αυτός που έκανε αυτά τα πράγματα κρεμάστηκε στις πύλες των Σούσα με όλη την οικογένειά του· ο Θεός, που κυριαρχεί στα πάντα, αποδίδει γρήγορα εκδίκηση σε αυτόν σύμφωνα με τις αξίες του.
19 Γι' αυτό, θα δημοσιεύσετε το αντίγραφο αυτής της επιστολής σε όλα τα μέρη, για να μπορούν οι Ιουδαίοι να ζουν ελεύθερα σύμφωνα με τους δικούς τους νόμους.
20 Και θα τους βοηθήσετε, ώστε την ίδια ημέρα, που είναι η δέκατη τρίτη ημέρα του δωδέκατου μήνα Αδάρ, να εκδικηθούν εναντίον τους εκείνοι που στον καιρό της θλίψης τους θα επιτεθούν εναντίον τους.
21 Διότι ο Παντοδύναμος Θεός έστρεψε σε χαρά σ' αυτούς την ημέρα, κατά την οποία ο εκλεκτός λαός θα είχε χαθεί.
22 Γι' αυτό, ανάμεσα στις επίσημες γιορτές σας, θα την έχετε ως μεγάλη ημέρα με κάθε γιορτή·
23 Για να υπάρχει ασφάλεια, τόσο τώρα όσο και στο μέλλον, για εμάς και τους Πέρσες που έχουν πληγεί, ενώ για εκείνους που συνωμοτούν εναντίον μας, ανάμνηση καταστροφής.
24 Γι’ αυτό, κάθε πόλη και χώρα που δεν θα ενεργήσει σύμφωνα με αυτά, θα καταστραφεί χωρίς έλεος με φωτιά και σπαθί και θα γίνει όχι μόνο απρόσιτη για τους ανθρώπους, αλλά και μισητή για τα άγρια θηρία και τα πτηνά για πάντα.

THE Wisdom OF Solomon

Η Σοφία του Σολομώντα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Αγαπάτε τη δικαιοσύνη, εσείς που είστε κριτές της γης: σκεφτείτε τον Κύριο με καλή (καρδιά) και με απλότητα καρδιάς αναζητήστε τον.
2 Διότι θα βρεθεί από αυτούς που δεν τον πειράζουν. και δείχνει τον εαυτό του σε αυτούς που δεν τον εμπιστεύονται.
3 Διότι οι ανόητοι λογισμοί χωρίζουν από τον Θεό· και η δύναμή του, όταν δοκιμάζεται, επικρίνει τους ασυνετούς.
4 Διότι σε μια μοχθηρή ψυχή δεν θα μπει η σοφία. ούτε να μένεις στο σώμα που είναι υποκείμενο στην αμαρτία.
5 Διότι το άγιο πνεύμα της διαπαιδαγώγησης θα ξεφύγει από την εξαπάτηση και θα απομακρύνει τις σκέψεις που δεν έχουν κατανόηση, και δεν θα μείνει όταν εισέλθει η αδικία.
6 Διότι η σοφία είναι πνεύμα αγάπης. και δεν θα αθωώσει έναν βλάσφημο από τα λόγια του: γιατί ο Θεός είναι μάρτυρας των ηνίων του και αληθινός θεατής της καρδιάς του και ακροατής της γλώσσας του.
7 Διότι το Πνεύμα του Κυρίου γεμίζει τον κόσμο· και εκείνο που περιέχει τα πάντα έχει γνώση της φωνής.
8 Γι' αυτό, εκείνος που μιλάει άδικα δεν μπορεί να κρυφτεί· ούτε η εκδίκηση, όταν τιμωρεί, θα περάσει δίπλα του.
9 Διότι θα γίνει έρευνα για τις συμβουλές των ασεβών· και ο ήχος των λόγων του θα έρθει στον Κύριο για την φανέρωση των πονηρών πράξεών του.
10 Διότι το αυτί της ζήλιας ακούει τα πάντα· και ο θόρυβος των μουρμούρων δεν κρύβεται.
11 Γι' αυτό να προσέχετε τη μουρμούρα, η οποία είναι ασύμφορη. και απόφυγε τη γλώσσα σου να μην μιλιμά· γιατί δεν υπάρχει λέξη τόσο μυστική που να μην πάει χαμένη· και το στόμα που πιστεύει σκοτώνει την ψυχή.
12Μην αναζητάτε το θάνατο στην πλάνη της ζωής σας· και μην καταστρέψετε τον εαυτό σας με τα έργα των χεριών σας.
13 Διότι ο Θεός δεν έπλασε τον θάνατο· ούτε ευαρεστείται στην καταστροφή των ζωντανών.
14 Διότι δημιούργησε τα πάντα, για να έχουν την ύπαρξή τους· και οι γενεές του κόσμου ήταν υγιείς. και δεν υπάρχει δηλητήριο καταστροφής μέσα τους, ούτε το βασίλειο του θανάτου πάνω στη γη:
15 (Γιατί η δικαιοσύνη είναι αθάνατη:)
16 Αλλά οι ασεβείς άνθρωποι με τα έργα και τα λόγια τους το κάλεσαν· επειδή, όταν σκέφτηκαν να το έχουν φίλο τους, κατανάλωναν το τίποτα και έκαναν διαθήκη με αυτό, επειδή είναι άξιοι να συμμετάσχουν σε αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Διότι οι ασεβείς είπαν, λογιζόμενοι με τους εαυτούς τους, αλλά όχι σωστά, η ζωή μας είναι σύντομη και κουραστική, και στον θάνατο ενός ανθρώπου δεν υπάρχει θεραπεία· ούτε ήταν γνωστό ότι κάποιος άνθρωπος επέστρεψε από τον τάφο.
2 Διότι γεννιόμαστε σε κάθε περιπέτεια· και στο εξής θα είμαστε σαν να μην ήμασταν ποτέ· γιατί η αναπνοή στα ρουθούνια μας είναι σαν καπνός και μια μικρή σπίθα στην κίνηση της καρδιάς μας.
3 Το οποίο όταν σβήσει, το σώμα μας θα γίνει στάχτη, και το πνεύμα μας θα εξαφανιστεί όπως ο απαλός αέρας,
4 Και το όνομά μας θα ξεχαστεί με τον καιρό, και κανένας δεν θα έχει τα έργα μας σε ανάμνηση, και η ζωή μας θα περάσει σαν ίχνος σύννεφου και θα διασκορπιστεί σαν ομίχλη, που διώχνεται με τα δοκάρια των τον ήλιο, και να νικήσει με τη ζέστη του.
5 Διότι η εποχή μας είναι μια πολύ σκιά που φεύγει. και μετά το τέλος μας δεν υπάρχει επιστροφή· γιατί είναι γρήγορα σφραγισμένο, ώστε κανείς να μην έλθει ξανά.
6 Ελάτε, λοιπόν, ας απολαύσουμε τα καλά πράγματα που υπάρχουν: και ας χρησιμοποιήσουμε γρήγορα τα πλάσματα όπως στη νιότη.
7 Ας χορτάσουμε τον εαυτό μας με ακριβό κρασί και αλοιφές· και κανένα λουλούδι της άνοιξης να μην περάσει δίπλα μας.
8 Ας στεφανώσουμε τον εαυτό μας με μπουμπούκια τριανταφυλλιάς, πριν μαραθούν.
9 Κανείς από εμάς ας μην φύγει χωρίς το μέρος της ηδονίας μας· ας αφήσουμε δείγματα της χαράς μας σε κάθε τόπο· γιατί αυτή είναι η μερίδα μας, και η μοίρα μας είναι αυτή.
10 Ας καταπιέζουμε τον φτωχό δίκαιο άνθρωπο, ας μη λυπόμαστε τη χήρα, ούτε ας σεβόμαστε τις αρχαίες γκρίζες τρίχες των ηλικιωμένων.
11 Ας είναι η δύναμή μας ο νόμος της δικαιοσύνης· γιατί αυτό που είναι αδύναμο δεν αξίζει τίποτα.
12 Επομένως, ας περιμένουμε τους δίκαιους. γιατί δεν είναι για τη σειρά μας, και είναι καθαρός, αντίθετα με τα πράγματά μας: μας επιπλήττει με την προσβολή του νόμου μας, και αντιτάσσει στη ύβρις μας τις παραβάσεις της εκπαίδευσής μας.
13 Ομολογεί ότι έχει τη γνώση του Θεού· και αποκαλεί τον εαυτό του παιδί του Κυρίου.
14 Φτιάχτηκε για να επιπλήξει τις σκέψεις μας.
15 Μας λυπάται ακόμη και να τον βλέπουμε: γιατί η ζωή του δεν είναι σαν των άλλων, οι τρόποι του είναι άλλου τρόπου.
16 Αυτόν τον εκτιμούν ως πλαστό· απέχει από τις οδούς μας ως από ακαθαρσία· διακηρύσσει το τέλος του δικαίου ως ευλογημένο, και καυχιέται ότι ο Θεός είναι πατέρας του.
17 Ας δούμε αν είναι αληθινά τα λόγια του· και ας αποδείξουμε τι θα συμβεί στο τέλος του.
18 Διότι αν ο δίκαιος είναι γιος του Θεού, θα τον βοηθήσει και θα τον ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών του.
19 Ας τον εξετάσουμε με ασέβεια και βασανιστήρια, για να γνωρίσουμε την πραότητα του και να αποδείξουμε την υπομονή του.
20 Ας τον καταδικάσουμε με επαίσχυντο θάνατο· διότι με τη δική του ρήση θα τον σεβαστούν.
21 Τέτοια πράγματα φαντάστηκαν και εξαπατήθηκαν· γιατί η ίδια τους η κακία τους τύφλωσε.
22 Όσο για τα μυστήρια του Θεού, δεν τα γνώριζαν· ούτε ήλπιζαν για μισθό δικαιοσύνης, ούτε διέκριναν αμοιβή για άμεμπτες ψυχές.

23 Διότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο για να είναι αθάνατος, και τον έκανε εικόνα της αιωνιότητας του.
24 Ωστόσο, από τον φθόνο του διαβόλου ήρθε ο θάνατος στον κόσμο· και όσοι κρατούν την πλευρά του, τον βρίσκουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Αλλά οι ψυχές των δικαίων είναι στα χέρια του Θεού, και δεν θα τις αγγίξει κανένα μαρτύριο.
2 Μπροστά στους ασυνετούς φαινόταν ότι πέθαναν· και η αναχώρησή τους θεωρείται για δυστυχία,
3 Και η απομάκρυνσή τους από εμάς σε πλήρη καταστροφή· αλλά είναι σε ειρήνη.
4 Διότι, αν και τιμωρούνται ενώπιον των ανθρώπων, η ελπίδα τους είναι γεμάτη αθανασία.
5 Και αφού τιμωρήθηκαν λίγο, θα ανταμειφθούν πολύ· γιατί ο Θεός τους δοκίμασε και τους βρήκε άξιους για τον εαυτό του.
6 Σαν χρυσάφι στο καμίνι τους δοκίμασε, και τους έλαβε ως ολοκαύτωμα.
7 Και την ώρα της επίσκεψής τους θα λάμπουν και θα τρέχουν πέρα δώθε σαν σπίθες ανάμεσα στα καλαμάκια.
8 Θα κρίνουν τα έθνη, και θα κυριαρχούν στους λαούς, και ο Κύριός τους θα βασιλεύει για πάντα.
9 Εκείνοι που τον εμπιστεύονται θα καταλάβουν την αλήθεια· και όσοι είναι πιστοί στην αγάπη θα μείνουν μαζί του· επειδή, η χάρη και το έλεος είναι στους αγίους του, και φροντίζει τους εκλεκτούς του.
10 Αλλά οι ασεβείς θα τιμωρηθούν σύμφωνα με τη δική τους φαντασία, που παραμέλησαν τους δίκαιους και εγκατέλειψαν τον Κύριο.
11 Διότι όποιος περιφρονεί τη σοφία και την τροφή, είναι άθλιος, και η ελπίδα τους είναι μάταιη, οι κόποι τους άκαρπες και τα έργα τους ασύμφορα.
12 Οι γυναίκες τους είναι ανόητες και τα παιδιά τους πονηρά.
13 Οι απόγονοί τους είναι καταραμένοι. Γι' αυτό, ευλογημένη η στείρα που είναι αμόλυντη, που δεν γνώρισε το αμαρτωλό κρεβάτι· θα έχει καρπό στην επίσκεψη των ψυχών.
14 Και ευλογημένος είναι ο ευνούχος, που με τα χέρια του δεν έκανε καμία ανομία, ούτε φαντάστηκε πονηρά πράγματα εναντίον του Θεού· γιατί σ' αυτόν θα δοθεί το ειδικό δώρο της πίστης και μια κληρονομιά στον ναό του Κυρίου πιο ευπρόσδεκτη στο νου του.
15 Διότι ένδοξος είναι ο καρπός των καλών κόπων· και η ρίζα της σοφίας δεν θα πέσει ποτέ.
16 Όσο για τα παιδιά των μοιχών, δεν θα φτάσουν στην τελειότητά τους, και ο σπόρος ενός άδικου κρεβατιού θα ξεριζωθεί.
17 Διότι, αν και ζουν πολύ, όμως δεν θα τους λογαριαστούν· και η τελευταία τους ηλικία θα είναι χωρίς τιμή.
18 Ή, αν πεθάνουν γρήγορα, δεν έχουν ελπίδα, ούτε παρηγοριά την ημέρα της δοκιμασίας.
19 Διότι φρικτό είναι το τέλος της άδικης γενιάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Καλύτερα να μην έχεις παιδιά και να έχεις αρετή· γιατί η ανάμνησή της είναι αθάνατη· επειδή είναι γνωστή στον Θεό και στους ανθρώπους.
2 Όταν υπάρχει, οι άνδρες παίρνουν το παράδειγμα σε αυτό. και όταν φύγει, το επιθυμούν: φοράει ένα στέμμα και θριαμβεύει για πάντα, έχοντας πάρει τη νίκη, αγωνιζόμενος για αμόλυντες ανταμοιβές.
3 Αλλά ο πολλαπλασιαζόμενος γόνος των ασεβών δεν θα ευδοκιμήσει, ούτε θα ριζώσει βαθιά από τα καθάρματα, ούτε θα βάλει γρήγορα θεμέλια.
4 Διότι αν και ευδοκιμούν σε κλαδιά για λίγο. αν δεν στέκονται όμως τελευταίοι, θα ταρακουνηθούν από τον άνεμο, και από τη δύναμη των ανέμων θα ξεριζωθούν.
5 Τα ατελή κλαδιά θα κοπούν, ο καρπός τους θα είναι ασύμφορος, δεν θα είναι ώριμος για φαγητό, ναι, θα συναντηθούν για τίποτα.
6 Διότι τα παιδιά που γεννήθηκαν από παράνομα κρεβάτια είναι μάρτυρες κακίας εναντίον των γονέων τους στη δίκη τους.
7 Αλλά αν ο δίκαιος αποτραπεί με θάνατο, θα είναι σε ανάπαυση.
8 Διότι η τιμητική ηλικία δεν είναι αυτή που μένει στο χρόνο, ούτε που μετριέται με τον αριθμό των ετών.
9 Αλλά η σοφία είναι τα γκρίζα μαλλιά για τους ανθρώπους, και η αβλαβής ζωή είναι το γήρας.
10 Ευαρέστησε τον Θεό και ήταν αγαπητός του· έτσι που ζώντας ανάμεσα σε αμαρτωλούς μεταφράστηκε.
11 Ναι, γρήγορα απομακρύνθηκε, μήπως η κακία αλλάξει την κατανόησή του, ή η απάτη παραπλανήσει την ψυχή του.
12 Διότι η μαγεία της κακίας συσκοτίζει πράγματα που είναι τίμια. και η περιπλάνηση της ευαισθησίας υπονομεύει τον απλό νου.
13 Αυτός, αφού έγινε τέλειος σε σύντομο χρονικό διάστημα, εκπλήρωσε πολύ καιρό:
14 Διότι η ψυχή του ευαρέστησε τον Κύριο· γι' αυτό έσπευσε να τον απομακρύνει από τους ασεβείς.
15 Αυτό το είδε ο λαός, και δεν το κατάλαβε, ούτε το έβαλαν στο μυαλό τους, ότι η χάρη και το έλεός του είναι με τους αγίους του, και ότι έχει σεβασμό στους εκλεκτούς του.
16 Έτσι ο δίκαιος που είναι νεκρός θα καταδικάσει τους ασεβείς που είναι ζωντανοί. και νιότη που σύντομα τελειοποιείται τα πολλά χρόνια και τα γηρατειά των αδίκων.
17 Διότι θα δουν το τέλος των σοφών, και δεν θα καταλάβουν τι έχει ορίσει ο Θεός στη συμβουλή του γι' αυτόν, και σε ποιον σκοπό ο Κύριος τον έβαλε σε ασφάλεια.
18 Θα τον δουν και θα τον περιφρονήσουν. αλλά ο Θεός θα τους περιφρονήσει, και θα είναι στο εξής ένα άθλιο σφάγιο και όνειδος μεταξύ των νεκρών στον αιώνα.
19 Διότι θα τους σχίσει, και θα τους ρίξει με το κεφάλι κάτω, ώστε να μείνουν άφωνοι. και θα τα τινάξει από τα θεμέλια. Και θα ερημωθούν τελείως και θα είναι σε θλίψη. και το μνημόσυνό τους θα χαθεί.

20 Και όταν αποκαλύψουν τους λογαριασμούς των αμαρτιών τους, θα έρθουν με φόβο· και οι δικές τους ανομίες θα τους πείσουν κατά πρόσωπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Τότε ο δίκαιος θα σταθεί με μεγάλη τόλμη μπροστά στο πρόσωπο όσων τον ταλαιπώρησαν, και δεν λογάριασαν τους κόπους του.
2 Όταν το δουν, θα ταράξουν με φοβερό φόβο και θα εκπλαγούν με το παράξενο της σωτηρίας του, τόσο πολύ πέρα από όλα όσα περίμεναν.
3 Και αυτοί που μετανοούν και στενάζουν για την αγωνία του πνεύματος, θα πουν μέσα τους: Αυτός ήταν, που μερικές φορές τον χλευάζαμε και μια παροιμία όνειδος.
4 Εμείς οι ανόητοι θεωρήσαμε τη ζωή του τρέλα και το τέλος του χωρίς τιμή.
5 Πώς συγκαταλέγεται ανάμεσα στα παιδιά του Θεού, και ο κλήρος του είναι μεταξύ των αγίων!
6 Γι' αυτό έχουμε πλανηθεί από την οδό της αλήθειας, και το φως της δικαιοσύνης δεν έχει λάμψει σε εμάς, και ο ήλιος της δικαιοσύνης δεν ανέτειλε επάνω μας.
7 Κουρασθήκαμε στον δρόμο της κακίας και της καταστροφής· ναι, περάσαμε από ερήμους, όπου δεν υπήρχε δρόμος· αλλά, όσον αφορά την οδό του Κυρίου, δεν τον γνωρίσαμε.
8 Τι μας ωφέλησε η υπερηφάνεια; ή τι καλό μας έφερε ο πλούτος με την υπερηφάνειά μας;
9 Όλα αυτά τα πράγματα περνούν σαν σκιά, και σαν στύλος που έσπευσε.
10 Και σαν πλοίο που περνάει πάνω από τα κύματα του νερού, που όταν περάσει, δεν μπορεί να βρεθεί το ίχνος του, ούτε το μονοπάτι της καρίνας στα κύματα.
11 Ή, όπως όταν ένα πουλί πέταξε μέσα στον αέρα, δεν υπάρχει κανένα σημάδι για να βρεθεί ο δρόμος του, αλλά ο ελαφρύς αέρας που χτυπιέται με το χτύπημα των φτερών της και χωρίζεται με τον βίαιο θόρυβο και την κίνηση τους, περνά από μέσα, και εκεί μετά δεν θα βρεθεί κανένα σημάδι όπου πήγε.
12 Ή όπως όταν ένα βέλος εκτοξεύεται σε ένα σημάδι, διαχωρίζει τον αέρα, ο οποίος αμέσως συνέρχεται ξανά, ώστε ο άνθρωπος να μην μπορεί να ξέρει από πού πέρασε.
13 Έτσι κι εμείς με τον ίδιο τρόπο, μόλις γεννηθήκαμε, αρχίσαμε να φτάνουμε στο τέλος μας και δεν είχαμε κανένα σημάδι αρετής να δείξουμε. αλλά καταναλώθηκαν στη δική μας κακία.
14 Διότι η ελπίδα των ασεβών είναι σαν σκόνη που παρασύρεται με τον άνεμο. σαν λεπτός αφρός που διώχνεται με την καταιγίδα. σαν τον καπνό που σκορπίζεται εδώ κι εκεί με μια τρικυμία, και φεύγει σαν ανάμνηση ενός επισκέπτη που μένει μόνο μια μέρα.
15 Αλλά οι δίκαιοι ζουν για πάντα. Η ανταμοιβή τους είναι επίσης στον Κύριο, και η φροντίδα τους είναι στον Ύψιστο.
16 Γι' αυτό θα λάβουν μια ένδοξη βασιλεία και ένα όμορφο στεφάνι από το χέρι του Κυρίου· επειδή, με το δεξί του χέρι θα τους σκεπάσει, και με το χέρι του θα τους προστατεύσει.
17 Θα πάρει κοντά του τη ζήλια του για πλήρη πανοπλία, και θα κάνει το πλάσμα όπλο του για την εκδίκηση των εχθρών του.
18 Θα φορέσει τη δικαιοσύνη ως θώρακα και την αληθινή κρίση αντί για το κράνος.
19 Θα πάρει την αγιότητα ως αήττητη ασπίδα.
20 Θα ακονίσει τη σφοδρή οργή του για ξίφος, και ο κόσμος θα πολεμήσει μαζί του εναντίον των ασύνετων.
21 Τότε οι κεραυνοί με τη σωστή στόχευση θα πάνε στο εξωτερικό. και από τα σύννεφα, σαν από καλά τραβηγμένο τόξο, θα πετάξουν στο σημάδι.
22 Και χαλάζι γεμάτοι οργή θα εκτοξευθούν σαν από πέτρινο τόξο, και το νερό της θάλασσας θα οργιστεί εναντίον τους, και οι πλημμύρες θα τους πνίξουν σκληρά.
23 Ναι, ένας δυνατός άνεμος θα σταθεί εναντίον τους, και σαν θύελλα θα τους παρασύρει· έτσι η ανομία θα καταστρέψει ολόκληρη τη γη, και η κακία θα ανατρέψει τους θρόνους των ισχυρών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Ακούστε, λοιπόν, βασιλιάδες, και καταλάβετε. Μάθετε, εσείς που είστε κριτές των εσχάτων της γης.
2 Ακούστε εσείς που κυβερνάτε τον λαό, και δόξατε στο πλήθος των εθνών.
3 Διότι σας δίνεται δύναμη από τον Κύριο, και κυριαρχία από τον Ύψιστο, ο οποίος θα δοκιμάσει τα έργα σας και θα ερευνήσει τις συμβουλές σας.
4 Επειδή, όντας λειτουργοί της βασιλείας του, δεν κρίνατε σωστά, ούτε τηρήσατε το νόμο, ούτε περπατήσατε σύμφωνα με τη συμβουλή του Θεού.
5 Φρικτά και γρήγορα θα έρθει επάνω σας· επειδή, θα είναι αυστηρή κρίση για εκείνους που βρίσκονται σε υψηλούς τόπους.
6 Διότι το έλεος θα συγχωρήσει σύντομα τους πιο άθλιους· αλλά οι ισχυροί άνθρωποι θα βασανιστούν δυνατά.
7 Διότι εκείνος που είναι Κύριος πάνω σε όλους δεν θα φοβάται κανένα πρόσωπο, ούτε θα μείνει με δέος για το μεγαλείο κανενός· επειδή, έκανε τους μικρούς και μεγάλους, και φροντίζει για όλους το ίδιο.
8 Αλλά μια οδυνηρή δοκιμασία θα έρθει στους ισχυρούς.
9 Σε σας, λοιπόν, βασιλιάδες, σας μιλώ, για να μάθετε σοφία, και να μην απομακρυνθείτε.
10 Διότι αυτοί που τηρούν την αγιότητα θα κριθούν άγιοι· και όσοι έμαθαν τέτοια πράγματα θα βρουν τι να απαντήσουν.
11 Επομένως, βάλτε τη στοργή σας στα λόγια μου. επιθυμείτε τα, και θα διδαχθείτε.
12 Η σοφία είναι ένδοξη και δεν σβήνει ποτέ· ναι, φαίνεται εύκολα από εκείνους που την αγαπούν και να βρεθεί από αυτούς που την αναζητούν.
13 Αποτρέπει αυτούς που την επιθυμούν, να τους γνωστοποιήσει πρώτα τον εαυτό της.
14 Όποιος την αναζητά νωρίς δεν θα έχει μεγάλο κόπο· γιατί θα τη βρει να κάθεται στην πόρτα του.
15 Το να σκέφτεσαι λοιπόν γι' αυτήν είναι τελειότητα σοφίας· και όποιος την προσέχει, γρήγορα θα μείνει αδιάφορος.

16 Διότι τριγυρνά αναζητώντας αυτούς που της αξίζουν, τους δείχνει ευνοϊκά στους δρόμους και τους συναντά σε κάθε σκέψη.
17 Διότι η αληθινή αρχή της είναι η επιθυμία της πειθαρχίας. Και η φροντίδα της πειθαρχίας είναι αγάπη.
18 Και η αγάπη είναι η τήρηση των νόμων της. Και η προσοχή στους νόμους της είναι η βεβαιότητα της αφθαρσίας.
19 Και η αφθαρσία μας κάνει κοντά στον Θεό:
20 Γι' αυτό η επιθυμία της σοφίας φέρνει σε ένα βασίλειο.
21 Εάν η ευχαρίστησή σας είναι, λοιπόν, σε θρόνους και σκήπτρα, ω βασιλιάδες του λαού, τιμάτε τη σοφία, για να βασιλεύετε για πάντα.
22 Όσο για τη σοφία, τι είναι και πώς ανέβηκε, θα σας πω, και δεν θα σας κρύψω μυστήρια· αλλά θα την αναζητήσω από την αρχή της γέννησής της, και θα φέρω τη γνώση της στο φως, και δεν θα περάσει πάνω από την αλήθεια.
23 Ούτε θα πάω με φθόνο που καταναλώνει. γιατί ένας τέτοιος άνθρωπος δεν θα έχει κοινωνία με τη σοφία.
24 Αλλά το πλήθος των σοφών είναι η ευημερία του κόσμου· και ο σοφός βασιλιάς είναι το στήριγμα του λαού.
25 Λάβετε λοιπόν διδασκαλία μέσω των λόγων μου, και θα σας κάνει καλό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Και εγώ είμαι ένας θνητός άνθρωπος, όπως όλοι, και απόγονος αυτού που έγινε πρώτος από τη γη,
2 Και στην κοιλιά της μητέρας μου διαμορφώθηκε για να γίνει σάρκα σε διάστημα δέκα μηνών, συμπιεσμένο στο αίμα, από το σπέρμα του ανθρώπου και την ευχαρίστηση που έρχεται με τον ύπνο.
3 Και όταν γεννήθηκα, τράβηξα στον κοινό αέρα, και έπεσα στη γη, που είναι παρόμοιας φύσης, και η πρώτη φωνή που έβγαλα ήταν κλάμα, όπως κάνουν όλοι οι άλλοι.
4 Με θήλασαν με σπαργανά και αυτό με φροντίδα.
5 Διότι δεν υπάρχει βασιλιάς που να είχε άλλη αρχή γέννησης.
6 Διότι όλοι οι άνθρωποι έχουν μία είσοδο στη ζωή, και παρόμοια έξοδο.
7 Γι' αυτό προσευχήθηκα, και μου δόθηκε κατανόηση· επικάλεσα τον Θεό, και το πνεύμα της σοφίας ήρθε σε μένα.
8 Την προτίμησα πριν από τα σκήπτρα και τους θρόνους, και τα αξιόλογα πλούτη τίποτα σε σύγκριση με αυτήν.
9 Ούτε συνέκρινα μαζί της κανένα πολύτιμο λίθο, γιατί όλος ο χρυσός σε σχέση με αυτήν είναι σαν λίγη άμμος, και το ασήμι θα μετρηθεί σαν πηλός μπροστά της.
10 Την αγάπησα πάνω από την υγεία και την ομορφιά, και επέλεξα να την έχω αντί για φως: γιατί το φως που έρχεται από αυτήν δεν σβήνει ποτέ.
11 Όλα τα καλά μαζί μου ήρθαν μαζί της, και αμέτρητα πλούτη στα χέρια της.
12 Και χάρηκα με όλους αυτούς, επειδή η σοφία προχωρά μπροστά τους· και δεν ήξερα ότι αυτή ήταν η μητέρα τους.
13 Έμαθα με επιμέλεια, και της μιλώ γενναιόδωρα: δεν κρύβω τα πλούτη της.
14 Διότι είναι θησαυρός για τους ανθρώπους που δεν παραλείπει ποτέ· τον οποίο όσοι χρησιμοποιούν γίνονται φίλοι του Θεού, επαινούμενοι για τα χαρίσματα που προέρχονται από τη μάθηση.
15 Ο Θεός μου έδωσε να μιλάω όπως θέλω, και να συλλαμβάνω όπως είναι αρμόδιο για τα πράγματα που μου δίνονται· επειδή αυτός είναι που οδηγεί στη σοφία και κατευθύνει τους σοφούς.
16 Διότι στο χέρι του είμαστε και εμείς και τα λόγια μας. όλη σοφία επίσης, και γνώση της κατασκευής.
17 Διότι μου έδωσε κάποια γνώση για τα πράγματα που είναι, δηλαδή, για να μάθω πώς έγινε ο κόσμος και τη λειτουργία των στοιχείων:
18 Η αρχή, το τέλος και το μέσο των καιρών: οι αλλαγές της στροφής του ήλιου και η αλλαγή των εποχών:
19 Τα κυκλώματα των ετών και οι θέσεις των αστεριών:
20 Η φύση των ζωντανών πλασμάτων και οι μανίες των άγριων ζώων: η βία των ανέμων και οι συλλογισμοί των ανθρώπων: οι ποικιλίες των φυτών και οι αρετές των ριζών.
21 Και όλα αυτά που είναι είτε μυστικά είτε φανερά, τα ξέρω.
22 Διότι η σοφία, που είναι ο εργάτης των πάντων, με δίδαξε· γιατί μέσα της υπάρχει πνεύμα κατανόησης άγιο, μοναδικό, πολλαπλό, λεπτοφυές, ζωηρό, καθαρό, αμόλυντο, ξεκάθαρο, μη υποκείμενο σε πληγές, αγαπώντας το καλό γρήγορο, που δεν επιτρέπεται, έτοιμο να κάνει καλό,
23 Καλοσυνάτος με τον άνθρωπο, σταθερός, σίγουρος, απαλλαγμένος από φροντίδα, έχοντας όλη τη δύναμη, επιβλέποντας τα πάντα, και περνώντας από κάθε κατανόηση, αγνά και πιο ύπουλα πνεύματα.
24 Διότι η σοφία είναι πιο συγκινητική από κάθε κίνηση: περνά και περνά από όλα τα πράγματα λόγω της καθαρότητάς της.
25 Διότι είναι η πνοή της δύναμης του Θεού, και μια καθαρή επιρροή που πηγάζει από τη δόξα του Παντοδύναμου· επομένως, κανένα μολυσμένο πράγμα δεν μπορεί να πέσει μέσα της.
26 Διότι αυτή είναι η λάμψη του αιώνιου φωτός, ο καθαρός καθρέφτης της δύναμης του Θεού και η εικόνα της καλοσύνης του.
27 Και όντας μία, μπορεί να κάνει τα πάντα· και μένοντας στον εαυτό της, τα κάνει όλα νέα· και σε όλους τους αιώνες εισερχόμενος στις αγίες ψυχές, τις κάνει φίλους του Θεού και προφήτες.
28 Διότι ο Θεός δεν αγαπά κανέναν παρά μόνο αυτόν που κατοικεί με σοφία.
29 Διότι είναι πιο όμορφη από τον ήλιο, και πάνω απ' όλα από την τάξη των άστρων: σε σύγκριση με το φως, βρίσκεται μπροστά του.
30 Διότι μετά από αυτό έρχεται η νύχτα· αλλά η κακία δεν θα υπερισχύσει έναντι της σοφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Η σοφία φτάνει από τη μια άκρη στην άλλη δυνατά· και γλυκά διατάσσει τα πάντα.

2 Την αγάπησα, και την αναζήτησα από τη νιότη μου, ήθελα να την κάνω σύζυγό μου, και ήμουν λάτρης της ομορφιάς της.
3 Στο ότι μιλάει με τον Θεό, μεγαλώνει την ευγένειά της· ναι, ο ίδιος ο Κύριος των πάντων την αγάπησε.
4 Διότι γνωρίζει τα μυστήρια της γνώσης του Θεού και αγαπά τα έργα του.
5 Αν τα πλούτη είναι κτήμα που είναι επιθυμητό σε αυτή τη ζωή. τι είναι πιο πλούσιο από τη σοφία, που τα κάνει όλα;
6 Και αν η σύνεση λειτουργεί. ποιος από όλους αυτούς είναι πιο πονηρός εργάτης από αυτήν;
7 Και αν κάποιος αγαπά τη δικαιοσύνη, οι κόποι της είναι αρετές: γιατί διδάσκει την εγκράτεια και τη σύνεση, τη δικαιοσύνη και το σθένος: που είναι τέτοια πράγματα, καθώς οι άνθρωποι δεν μπορούν να έχουν τίποτα πιο ωφέλιμο στη ζωή τους.
8 Αν ένας άντρας επιθυμεί πολλή εμπειρία, γνωρίζει πράγματα από παλιά και εικάζει σωστά τι πρόκειται να έρθει: γνωρίζει τις λεπτότητες των λόγων και μπορεί να εκθέτει σκοτεινές προτάσεις: προβλέπει σημεία και θαύματα και τα γεγονότα των εποχών και των καιρών.
9 Γι' αυτό σκόπευα να την πάρω κοντά μου για να ζήσει μαζί μου, γνωρίζοντας ότι θα ήταν σύμβουλος των καλών πραγμάτων και παρηγοριά στις φροντίδες και στη θλίψη.
10 Για χάρη της θα έχω εκτίμηση ανάμεσα στο πλήθος και τιμή στους πρεσβυτέρους, αν και είμαι νέος.
11 Θα με βρουν μια γρήγορη έπαρση στην κρίση, και θα με θαυμάσουν μπροστά στα μάτια μεγάλων ανδρών.
12 Όταν κρατάω τη γλώσσα μου, θα περιμένουν τον ελεύθερο χρόνο μου, και όταν μιλάω, θα με ακούνε καλά· αν μιλάω πολύ, θα βάλουν τα χέρια τους στο στόμα τους.
13 Επιπλέον, με τα μέσα της θα αποκτήσω την αθανασία και θα αφήσω πίσω μου μια αιώνια ανάμνηση για αυτούς που έρχονται μετά από εμένα.
14 Θα τακτοποιήσω τους ανθρώπους, και τα έθνη θα υποταχθούν σε μένα.
15 Οι φρικτές τύραννοι θα φοβηθούν, όταν δεν ακούσουν για μένα. Θα βρεθώ καλός ανάμεσα στο πλήθος και γενναίος στον πόλεμο.
16 Αφού έρθω στο σπίτι μου, θα ξαπλώσω μαζί της· γιατί η συνομιλία της δεν έχει πικρία. και το να ζεις μαζί της δεν έχει λύπη, αλλά χαρά και χαρά.
17 Τώρα, όταν τα θεώρησα αυτά τα πράγματα μέσα μου, και τα συλλογίστηκα στην καρδιά μου, πώς το να είσαι σύμμαχος με τη σοφία είναι αθανασία.
18 Και είναι μεγάλη χαρά να έχω τη φιλία της. και στα έργα των χεριών της υπάρχουν άπειρα πλούτη. και κατά την άσκηση της διάσκεψης μαζί της, σύνεση. και μιλώντας μαζί της, μια καλή αναφορά. Πήγα να ψάξω πώς να την πάρω κοντά μου.
19 Διότι ήμουν πνευματώδες παιδί και είχα καλό πνεύμα.
20 Μάλιστα, επειδή είμαι καλός, ήρθα σε σώμα αμόλυντο.
21 Εντούτοις, όταν κατάλαβα ότι δεν θα μπορούσα να την αποκτήσω διαφορετικά, αν δεν της έδινε ο Θεός. Και αυτό ήταν επίσης ένα σημείο σοφίας να γνωρίζουμε ποιανού το δώρο ήταν. Προσευχήθηκα στον Κύριο, και τον παρακάλεσα, και με όλη μου την καρδιά είπα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Θεέ των πατέρων μου, και Κύριε του ελέους, που έκανες τα πάντα με τον λόγο σου,
2 Και διέταξε τον άνθρωπο μέσω της σοφίας σου, ώστε να κυριαρχεί στα πλάσματα που έφτιαξες,
3 Και τακτοποιήστε τον κόσμο σύμφωνα με δικαιοσύνη και δικαιοσύνη, και εκτελέστε κρίση με ειλικρινή καρδιά:
4 Δώσε μου σοφία, που κάθεται δίπλα στον θρόνο σου. και μη με απορρίψεις από τα παιδιά σου:
5 Διότι εγώ ο υπηρέτης σου και ο γιος της υπηρέτριάς σου είμαι αδύναμος άνθρωπος και σύντομος και πολύ νέος για να κατανοήσω την κρίση και τους νόμους.
6 Διότι, αν ένας άνθρωπος δεν είναι ποτέ τόσο τέλειος ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, αν όμως η σοφία σου δεν είναι μαζί του, δεν θα θεωρείται τίποτα.
7 Με διάλεξες να γίνω βασιλιάς του λαού σου και κριτής των γιων σου και των θυγατέρων σου.
8 Με πρόσταξες να οικοδομήσω ναό στο άγιο σου όρος και ένα θυσιαστήριο στην πόλη όπου κατοικείς, μια ομοιότητα με την ιερή σκηνή, την οποία ετοίμασες από την αρχή.
9 Και η σοφία ήταν μαζί σου· που γνωρίζει τα έργα σου, και ήταν παρούσα όταν έφτιαξες τον κόσμο, και γνώριζε τι ήταν ευπρόσδεκτο μπροστά σου και σωστό στις εντολές σου.
10 Στείλε την από τους αγίους ουρανούς σου και από τον θρόνο της δόξας σου, ώστε να είναι παρούσα να εργαστεί μαζί μου, για να γνωρίσω τι είναι ευάρεστο σε σένα.
11 Διότι αυτή γνωρίζει και καταλαβαίνει τα πάντα, και θα με οδηγήσει νηφάλια στις πράξεις μου, και θα με διαφυλάξει στη δύναμή της.
12 Έτσι θα είναι ευπρόσδεκτα τα έργα μου, και τότε θα κρίνω τον λαό σου δίκαια και θα είμαι άξιος να καθίσω στο κάθισμα του πατέρα μου.
13 Γιατί ποιος είναι αυτός που μπορεί να γνωρίζει τη συμβουλή του Θεού; ή ποιος μπορεί να σκεφτεί ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου;
14 Διότι οι σκέψεις των θνητών είναι άθλιες, και οι επινοήσεις μας είναι αβέβαιες.
15 Διότι το φθαρτό σώμα πιέζει την ψυχή, και η γήινη σκηνή βαραίνει τον νου που σκέφτεται για πολλά πράγματα.
16 Και δύσκολα μαντεύουμε σωστά τα πράγματα που υπάρχουν στη γη, και με κόπο βρίσκουμε αυτά που είναι μπροστά μας· αλλά αυτά που είναι στον ουρανό ποιος έχει ερευνήσει;
17 Και η συμβουλή σου ποιος γνωρίζει, εκτός αν δώσεις σοφία, και στείλεις το Άγιο Πνεύμα σου από πάνω;
18 Διότι έτσι αναμορφώθηκαν οι τρόποι αυτών που ζούσαν στη γη, και οι άνθρωποι διδάχτηκαν τα ευάρεστα σε σένα, και σώθηκαν μέσω της σοφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Διατήρησε τον πρώτο σχηματισμένο πατέρα του κόσμου, που δημιουργήθηκε μόνος του, και τον έβγαλε από την πτώση του,
2 Και του έδωσε εξουσία να κυβερνά τα πάντα.
3 Όταν όμως ο άδικος έφυγε από κοντά της με τον θυμό του, χάθηκε και αυτός από την οργή με την οποία δολοφόνησε τον αδελφό του.
4 Για την αιτία του οποίου η γη πνίγηκε από τον κατακλυσμό, η σοφία τη διατήρησε πάλι και κατεύθυνε την πορεία των δικαίων σε ένα κομμάτι ξύλο μικρής αξίας.
5 Επιπλέον, τα έθνη στην πονηρή συνωμοσία τους, μπερδεμένα, ανακάλυψε τον δίκαιο και τον διαφύλαξε άμεμπτο στον Θεό και τον κράτησε ισχυρό ενάντια στην τρυφερή συμπόνια του προς τον γιο του.
6 Όταν χάθηκαν οι ασεβείς, αυτή απελευθέρωσε τον δίκαιο, που έφυγε από τη φωτιά που έπεσε στις πέντε πόλεις.
7 Για την κακία του οποίου, ακόμη και σήμερα, η έρημη γη που καπνίζει είναι μαρτυρία, και φυτά που καρποφορούν που δεν ωριμάζουν ποτέ· και μια όρθια στήλη από αλάτι είναι μνημείο άπιστης ψυχής.
8 Διότι όσον αφορά τη σοφία, δεν έπαθαν μόνο αυτό το κακό, ότι δεν γνώριζαν τα καλά. αλλά και άφησαν πίσω τους στον κόσμο ένα μνημείο της ανοησίας τους: έτσι ώστε στα πράγματα στα οποία προσέβαλαν δεν μπορούσαν τόσο να κρυφτούν.
9 Αλλά η σοφία ελευθέρωσε από τον πόνο εκείνους που την παρακολουθούσαν.
10 Όταν ο δίκαιος έφυγε από την οργή του αδελφού του, τον οδήγησε σε ορθούς δρόμους, του έδειξε τη βασιλεία του Θεού και του έδωσε γνώση των αγίων πραγμάτων, τον έκανε πλούσιο στα ταξίδια του και πολλαπλασίασε τον καρπό των κόπων του.
11 Στην απληστία όσων τον καταπίεζαν, στάθηκε δίπλα του και τον έκανε πλούσιο.
12 Τον υπερασπίστηκε από τους εχθρούς του, και τον κράτησε ασφαλή από αυτούς που παραμονεύουν, και σε μια σφοδρή σύγκρουση του έδωσε τη νίκη. για να ξέρει ότι η καλοσύνη είναι πιο δυνατή από όλα.
13 Όταν πουλήθηκε ο δίκαιος, δεν τον εγκατέλειψε, αλλά τον έσωσε από την αμαρτία· κατέβηκε μαζί του στον λάκκο,
14 Και δεν τον άφησε σε δεσμά, μέχρις ότου του έφερε το σκήπτρο της βασιλείας και δύναμη εναντίον εκείνων που τον καταδυνάστευαν· όσο για εκείνους που τον κατηγόρησαν, τους έδειξε ότι ήταν ψεύτες, και του έδωσε αιώνια δόξα.
15 Ελευθέρωσε τον δίκαιο λαό και τον άμεμπτο σπόρο από το έθνος που τους καταπίεζε.
16 Μπήκε στην ψυχή του δούλου του Κυρίου, και αντιστάθηκε σε φοβερούς βασιλιάδες με θαύματα και σημεία.
17 Απέδωσε στους δίκαιους μια ανταμοιβή για τους κόπους τους, τους καθοδήγησε με θαυμάσιο τρόπο, και τους ήταν για κάλυψη την ημέρα και φως αστεριών τη νύχτα.
18 Τους έφερε μέσα από την Ερυθρά θάλασσα, και τους οδήγησε μέσα από πολλά νερά.
19 Αλλά αυτή έπνιξε τους εχθρούς τους και τους πέταξε έξω από το βάθος του βάθους.
20 Γι' αυτό, οι δίκαιοι λεηλάτησαν τους ασεβείς, και δόξασαν το άγιο όνομά σου, Κύριε, και μεγάλωσαν με ένα πνεύμα το χέρι σου, που πολέμησε για αυτούς.
21 Διότι η σοφία άνοιξε το στόμα του άλαλου και έκανε εύγλωττη τη γλώσσα αυτών που δεν μπορούσαν να μιλήσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Ευδοκίμησε τα έργα τους στο χέρι του αγίου προφήτη.
2 Πέρασαν από την έρημο που δεν κατοικήθηκε, και έστησαν σκηνές σε μέρη όπου δεν υπήρχε δρόμος.
3 Στάθηκαν εναντίον των εχθρών τους και εκδικήθηκαν τους αντιπάλους τους.
4 Όταν διψούσαν, σε επικαλέστηκαν, και τους δόθηκε νερό από τον πυριτό βράχο, και η δίψα τους έσβησε από τη σκληρή πέτρα.
5 Διότι με όσα τιμωρήθηκαν οι εχθροί τους, με τα ίδια ωφελήθηκαν στην ανάγκη τους.
6 Διότι αντί για ένα αέναο τρεχούμενο ποτάμι ταραγμένο από βρωμερό αίμα,
7 Για έκδηλη επίπληξη εκείνης της εντολής, με την οποία θανατώθηκαν τα νήπια, τους έδωσες άφθονο νερό με ένα μέσο που δεν ήλπιζαν:
8 Δηλώνοντας με αυτή τη δίψα λοιπόν πώς είχες τιμωρήσει τους αντιπάλους τους.
9 Διότι, όταν δοκιμάζονταν αν και με έλεος, ήξεραν πώς οι ασεβείς κρίνονταν με οργή και βασανίζονταν, διψώντας με άλλο τρόπο από τους δίκαιους.
10 Διότι αυτούς νουθεσούσες και δοκίμασες ως πατέρας· τον άλλο όμως, ως αυστηρός βασιλιάς, καταδίκασες και τιμώρησες.
11 Είτε έλειπαν είτε ήταν παρόντες, θλίβονταν το ίδιο.
12 Διότι διπλή θλίψη τους ήρθε, και στεναγμός για την ανάμνηση των προηγούμενων πραγμάτων.
13 Διότι όταν άκουσαν από τις δικές τους τιμωρίες να ωφεληθεί ο άλλος, ένιωσαν κάποια αίσθηση του Κυρίου.
14 Για όποιον τον σέβονταν με περιφρόνηση, όταν πολύ πριν τον πετάξουν έξω στο ρίψιμο των νηπίων, αυτόν στο τέλος, όταν είδαν τι συνέβη, τον θαύμασαν.
15 Αλλά για τις ανόητες επινοήσεις της κακίας τους, με τις οποίες εξαπατημένοι λάτρευαν φίδια χωρίς λογική, και πονηρά θηρία, τους έστειλες πλήθος παράλογων θηρίων για εκδίκηση.
16 Για να μάθουν, ότι με το που αμαρτάνει ο άνθρωπος, με το ίδιο θα τιμωρηθεί.
17 Διότι το παντοδύναμο χέρι σου, που έκανε τον κόσμο της ύλης χωρίς μορφή, δεν ήθελε μέσα να στείλει ανάμεσά τους πλήθος αρκούδων ή αγριεμένων λιονταριών,
18 Ή άγνωστα άγρια θηρία, γεμάτα οργή, νεοδημιουργημένα, που αναπνέουν είτε έναν πύρινο ατμό, είτε βρώμικες μυρωδιές από διάσπαρτο καπνό, είτε βγάζουν φρικτές λάμψεις από τα μάτια τους:

19 Γι' αυτό όχι μόνο το κακό μπορεί να τους καταστρέψει αμέσως, αλλά και το φοβερό θέαμα να τους καταστρέψει τελείως.
20 Ναι, και χωρίς αυτές τις δυνάμεις έχουν πέσει κάτω με μια έκρηξη, διωκόμενοι από εκδίκηση, και διασκορπισμένοι στο εξωτερικό μέσω της πνοής της δύναμής σου: αλλά εσύ έχεις διατάξει τα πάντα σε μέτρο και αριθμό και βάρος.
21 Διότι μπορείς να δείξεις τη μεγάλη σου δύναμη σε κάθε στιγμή, όταν θέλεις. και ποιος μπορεί να αντέξει τη δύναμη του χεριού σου;
22 Διότι ολόκληρος ο κόσμος μπροστά σου είναι σαν ένας μικρός κόκκος του ζυγού, ναι, σαν μια σταγόνα της πρωινής δροσιάς που πέφτει στη γη.
23 Αλλά εσύ έχεις έλεος σε όλους. γιατί μπορείς να κάνεις τα πάντα, και να κλείνεις το μάτι στις αμαρτίες των ανθρώπων, επειδή πρέπει να διορθωθούν.
24 Διότι αγαπάς όλα όσα υπάρχουν, και δεν αποστρέφεσαι τίποτα από αυτά που έφτιαξες· γιατί ποτέ δεν θα έκανες τίποτα, αν το είχες μισήσει.
25 Και πώς θα μπορούσε να αντέξει κάτι, αν δεν ήταν το θέλημά σου; ή διατηρήθηκε, αν δεν το κάλεσες;
26 Εσύ όμως τα γλιτώνεις όλα· γιατί είναι δικά σου, Κύριε, φίλε των ψυχών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Διότι το άφθαρτο Πνεύμα σου είναι σε όλα τα πράγματα.
2 Γι' αυτό, τους παιδεύεις λίγο και λίγο εκείνους που προσβάλλουν, και τους προειδοποιείς θυμίζοντας τους εκεί που προσέβαλαν, για να αφήσουν την κακία τους να πιστέψουν σε σένα, Κύριε.
3 Διότι ήταν θέλημά σου να καταστρέψεις με τα χέρια των πατέρων μας και τους παλαιούς κατοίκους της αγίας σου γης,
4 Τον οποίο μισούσες επειδή έκανες πιο απεχθή έργα μαγείας και πονηρές θυσίες.
5 Και επίσης εκείνοι οι ανελέητοι δολοφόνοι παιδιών, και οι καταβροχθιστές σάρκας ανθρώπου και οι γιορτές του αίματος,
6 Με τους ιερείς τους από το ειδωλολατρικό πλήρωμά τους, και τους γονείς, που σκότωναν με τα ίδια τους τα χέρια ψυχές που στερούνταν βοήθειας.
7 Για να μπορέσει η γη, την οποία εκτιμούσες πάνω από όλα, να λάβει μια άξια αποικία παιδιών του Θεού.
8 Εν τούτοις, ακόμη και αυτούς που γλίτωσες ως ανθρώπους, και έστειλες σφήκες, προδρόμους του στρατεύματός σου, για να τους καταστρέψουν λίγο και λίγο.
9 Όχι ότι δεν μπόρεσες να φέρεις τους ασεβείς κάτω από το χέρι των δικαίων στη μάχη, ή να τους καταστρέψεις αμέσως με σκληρά θηρία, ή με μια σκληρή λέξη:
10 Αλλά εκτελώντας τις κρίσεις σου πάνω τους λίγο και λίγο, τους έδωσες τόπο μετάνοιας, μην αγνοώντας ότι ήταν μια άτακτη γενιά, και ότι η κακία τους γεννήθηκε μέσα τους, και ότι η σκέψη τους δεν θα άλλαζε ποτέ.
11 Διότι ήταν καταραμένος σπόρος από την αρχή. ούτε από φόβο κανενός τους έδωσες συγγνώμη για εκείνα τα πράγματα για τα οποία αμάρτησαν.
12 Γιατί ποιος θα πει, τι έκανες; ή ποιος θα αντισταθεί στην κρίση σου; ή ποιος θα σε κατηγορήσει για τα έθνη που χάνονται, που έκανες; ή ποιος θα έρθει να σταθεί εναντίον σου, για να εκδικηθεί για τους άδικους;
13 Διότι δεν υπάρχει Θεός εκτός από εσένα που νοιάζεται για όλους, στον οποίο μπορείς να δείξεις ότι η κρίση σου δεν είναι άδικη.
14 Ούτε βασιλιάς ούτε τύραννος θα μπορέσει να στρέψει το πρόσωπό του εναντίον σου για κανέναν που τιμώρησες.
15 Επειδή λοιπόν ο ίδιος είσαι δίκαιος, διατάζεις τα πάντα δίκαια· νομίζοντας ότι δεν είναι σύμφωνο με τη δύναμή σου να καταδικάζεις αυτόν που δεν αξίζει να τιμωρηθεί.
16 Διότι η δύναμή σου είναι η αρχή της δικαιοσύνης, και επειδή είσαι ο Κύριος όλων, σε κάνει να είσαι ελεήμων προς όλους.
17 Διότι όταν οι άνθρωποι δεν πιστεύουν ότι έχεις πλήρη δύναμη, δείχνεις τη δύναμή σου, και μεταξύ αυτών που το γνωρίζουν, κάνεις φανερή την τόλμη τους.
18 Εσύ όμως, κυριαρχώντας τη δύναμή σου, κρίνεις με δικαιοσύνη, και μας διατάζεις με μεγάλη εύνοια· γιατί μπορείς να χρησιμοποιείς τη δύναμη όταν θέλεις.
19 Αλλά με τέτοια έργα δίδαξες τον λαό σου ότι ο δίκαιος πρέπει να είναι ελεήμων, και έκανες τα παιδιά σου να έχουν καλή ελπίδα ώστε να δώσεις μετάνοια για τις αμαρτίες.
20 Διότι αν τιμώρησες τους εχθρούς των παιδιών σου και τους καταδικασμένους σε θάνατο, με τέτοια σκέψη, δίνοντάς τους χρόνο και τόπο, ώστε να ελευθερωθούν από την κακία τους:
21 Με πόση επιφυλακτικότητα κρίνατε τους γιους σας, στους πατέρες των οποίων έχετε ορκιστεί και έχετε κάνει διαθήκες καλών υποσχέσεων;
22 Επομένως, ενώ μας παιδεύετε, μαστιγώνετε τους εχθρούς μας χίλιες φορές περισσότερο, με σκοπό, όταν κρίνουμε, να σκεφτόμαστε προσεκτικά την καλοσύνη σας, και όταν εμείς οι ίδιοι κριθούμε, να αναζητούμε έλεος.
23 Ως εκ τούτου, ενώ οι άνθρωποι έζησαν αποσπασματικά και άδικα, εσύ τους βασάνισες με τις δικές τους αηδίες.
24 Διότι παρέσυραν πολύ μακριά στους δρόμους της πλάνης, και τους θεωρούσαν θεούς, που ακόμη και ανάμεσα στα θηρία των εχθρών τους περιφρονούνταν, εξαπατημένοι, ως παιδιά χωρίς κατανόηση.
25 Γι' αυτό, σε αυτούς, ως προς τα παιδιά χωρίς τη χρήση λογικής, έστειλες μια κρίση για να τα χλευάσεις.
26 Αλλά εκείνοι που δεν ήθελαν να αναμορφωθούν με αυτή τη διόρθωση, με την οποία τους ταλαιπώρησε, θα νιώσουν μια κρίση άξια του Θεού.
27 Γιατί, κοιτάξτε, για ποια πράγματα μνησικακούσαν, όταν τιμωρήθηκαν, δηλαδή για εκείνους που νόμιζαν ότι ήταν θεοί. Τώρα τιμωρούμενοι μέσα τους, όταν το είδαν, αναγνώρισαν ότι ήταν ο αληθινός Θεός, τον οποίο πριν αρνηθούν να γνωρίσουν: και γι' αυτό τους επιβλήθηκε ακραία καταδίκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Ασφαλώς μάταιοι είναι όλοι οι άνθρωποι από τη φύση τους, που αγνοούν τον Θεό, και δεν μπόρεσαν από τα καλά που φαίνονται να γνωρίσουν αυτόν που είναι: ούτε εξετάζοντας τα έργα αναγνώρισαν τον εργάτη.
2 Θεωρείται όμως είτε η φωτιά, είτε ο άνεμος, είτε ο γρήγορος αέρας, είτε ο κύκλος των άστρων, είτε το βίαιο νερό, είτε τα φώτα του ουρανού, ως οι θεοί που κυβερνούν τον κόσμο.
3 Με την ομορφιά του οποίου, αν χάρηκαν, τους έπαιρνε θεούς. αφήστε τους να ξέρουν πόσο καλύτερος είναι ο Κύριός τους: γιατί ο πρώτος συγγραφέας της ομορφιάς τους δημιούργησε.
4 Αλλά αν έμειναν έκπληκτοι με τη δύναμη και την αρετή τους, ας καταλάβουν από αυτά, πόσο πιο δυνατός είναι αυτός που τους έκανε.
5 Διότι από το μεγαλείο και την ομορφιά των πλασμάτων φαίνεται αναλογικά ο κατασκευαστής τους.
6 Αλλά για αυτό όμως είναι λιγότερο κατηγορούμενοι· γιατί ίσως πλανούν, αναζητώντας τον Θεό και επιθυμούν να τον βρουν.
7 Επειδή γνωρίζουν τα έργα του, τον ερευνούν επιμελώς και πιστεύουν στη όρασή τους· επειδή, τα πράγματα είναι όμορφα που φαίνονται.
8 Όμως ούτε αυτοί πρέπει να συγχωρεθούν.
9 Διότι αν μπορούσαν να γνωρίζουν τόσα πολλά, ώστε να στοχεύουν στον κόσμο. πώς δεν ανακάλυψαν νωρίτερα τον Κύριό τους;
10 Αλλά είναι άθλιοι αυτοί, και στα νεκρά πράγματα είναι η ελπίδα τους, που τους αποκαλούν θεούς, που είναι έργα των ανθρώπινων χεριών, χρυσό και ασήμι, για να δείξουν τέχνη και ομοιότητες θηρίων, ή πέτρα καλή για τίποτα, το έργο ενός αρχαίου χεριού.
11 Τώρα, ένας ξυλουργός που κόβει ξυλεία, αφού έχει πριονίσει ένα δέντρο για το σκοπό αυτό, και έβγαλε όλο το φλοιό με επιδέξια τριγύρω, και τον έφτιαξε όμορφα, και έκανε ένα σκεύος του κατάλληλο για την υπηρεσία της ζωής του ανθρώπου.
12 Και αφού ξόδεψε τα απορρίμματα της δουλειάς του για να ντύσει το κρέας του, έχει χορτάσει.
13 Και παίρνοντας τα ίδια τα απορρίμματα μεταξύ εκείνων που δεν χρησίμευαν, όντας ένα στραβό κομμάτι ξύλου, και γεμάτο κόμπους, τα χάραξε επιμελώς, όταν δεν είχε τίποτα άλλο να κάνει, και τα έφτιαξε με την επιδεξιότητα της κατανόησής του, και Το έπλασε στην εικόνα ενός άνδρα.
14 Ή το έκανε σαν κάποιο άθλιο θηρίο, στρώνοντάς το με χόρτο, και με μπογιά που το χρωματίζει κόκκινο και σκεπάζει κάθε σημείο του.
15 Και αφού του έφτιαξε ένα βολικό δωμάτιο, το έβαλε σε έναν τοίχο και το στερέωσε με σίδερο.
16 Διότι το φρόντισε για να μην πέσει, γνωρίζοντας ότι δεν ήταν σε θέση να αυτοεξυπηρετηθεί. γιατί είναι εικόνα και χρειάζεται βοήθεια:
17 Τότε κάνει προσευχή για τα αγαθά του, για τη γυναίκα και τα παιδιά του, και δεν ντρέπεται να μιλήσει σε εκείνον που δεν έχει ζωή.
18 Για υγεία επικαλείται εκείνο που είναι αδύναμο· γιατί η ζωή προσεύχεται σε εκείνον που είναι νεκρός. γιατί η βοήθεια ταπεινά ικετεύει αυτό που έχει τα ελάχιστα μέσα για να βοηθήσει: και για ένα καλό ταξίδι ζητά από αυτό που δεν μπορεί να προχωρήσει.
19 Και για να κερδίσει και να πάρει, και για καλή επιτυχία των χεριών του, ζητά την ικανότητα να κάνει από αυτόν, που είναι πολύ ανίκανο να κάνει τίποτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Και πάλι, κάποιος που ετοιμάζεται να πλεύσει και έτοιμος να περάσει μέσα από τα μανιασμένα κύματα, επικαλείται ένα κομμάτι ξύλο πιο σάπιο από το σκάφος που τον μεταφέρει.
2 Διότι αληθώς η επιθυμία κέρδους το επινόησε, και ο εργάτης το έχτισε με την επιδεξιότητά του.
3 Αλλά η πρόνοιά σου, Πατέρα, την κυβερνά· γιατί έφτιαξες δρόμο στη θάλασσα και ασφαλές μονοπάτι στα κύματα.
4 Δείχνοντας ότι μπορείς να σώσεις από κάθε κίνδυνο: ναι, αν και ένας άνθρωπος πήγε στη θάλασσα χωρίς τέχνη.
5 Ωστόσο, δεν θα ήθελες τα έργα της σοφίας σου να είναι αδρανείς, και επομένως οι άνθρωποι αφιερώνουν τη ζωή τους σε ένα μικρό κομμάτι ξύλου και περνώντας την ταραγμένη θάλασσα σε ένα αδύναμο σκάφος σώζονται.
6 Διότι και στον παλιό καιρό, όταν χάθηκαν οι υπερήφανοι γίγαντες, η ελπίδα του κόσμου που κυβερνιέται από το χέρι σου ξέφυγε σε ένα αδύναμο σκεύος και άφησε σε όλους τους αιώνες έναν σπόρο γενεάς.
7 Διότι ευλογημένο είναι το ξύλο από το οποίο έρχεται η δικαιοσύνη.
8 Αλλά αυτό που είναι φτιαγμένο με τα χέρια είναι καταραμένο, όπως και εκείνος που το έφτιαξε· αυτός, επειδή το έφτιαξε. και αυτό, γιατί, όντας φθαρτό, ονομάστηκε θεός.
9 Διότι ο ασεβής και η ασέβειά του είναι και οι δύο το ίδιο μίσος στον Θεό.
10 Διότι αυτό που φτιάχτηκε θα τιμωρηθεί μαζί με αυτόν που το έφτιαξε.
11 Γι' αυτό και πάνω στα είδωλα των εθνών θα γίνει επίσκεψη· επειδή στο πλάσμα του Θεού γίνονται βδέλυγμα, και εμπόδια για τις ψυχές των ανθρώπων, και παγίδα για τα πόδια των ασοφών.
12 Διότι η επινόηση των ειδώλων ήταν η αρχή της πνευματικής πορνείας και η επινόησή τους ήταν η φθορά της ζωής.
13 Διότι ούτε ήταν από την αρχή, ούτε θα είναι για πάντα.
14 Διότι με τη μάταιη δόξα των ανθρώπων μπήκαν στον κόσμο, και γι' αυτό θα έλθουν σύντομα στο τέλος τους.
15 Διότι ένας πατέρας που ταλαιπωρήθηκε από πρόωρο πένθος, όταν έφτιαξε μια εικόνα του παιδιού του που σύντομα αφαιρέθηκε, τώρα τον τιμούσε ως θεό, που ήταν τότε νεκρός, και παρέδιδε τελετές και θυσίες σε εκείνους που ήταν κάτω από αυτόν.
16 Έτσι, με την πάροδο του χρόνου, ένα ασεβές έθιμο δυνάμωνε τηρήθηκε ως νόμος, και οι λαξευμένες εικόνες λατρεύονταν από τις εντολές των βασιλιάδων.

17 Τον οποίο οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν να τιμήσουν παρουσία, επειδή κατοικούσαν μακριά, πήραν το πλαστό πρόσωπό του από μακριά, και έφτιαξαν μια ρητή εικόνα ενός βασιλιά τον οποίο τιμούσαν, για να τον κολακέψουν με αυτή την προοπτική τους απουσίαζε, σαν να ήταν παρών.
18 Επίσης, η μοναδική επιμέλεια του τεχνίτη βοήθησε να οδηγηθούν οι αδαείς σε περισσότερη δεισιδαιμονία.
19 Διότι, ενδεχομένως, πρόθυμος να ευχαριστήσει κάποιον με εξουσία, ανάγκασε όλη του την ικανότητα να κάνει την ομοιότητα με την καλύτερη μόδα.
20 Και έτσι το πλήθος, γοητευμένο από τη χάρη του έργου, τον πήρε τώρα για θεό, που λίγο πριν τον τιμούσαν.
21 Και αυτή ήταν μια αφορμή για να εξαπατηθεί ο κόσμος: γιατί οι άνθρωποι, υπηρετώντας είτε τη συμφορά είτε την τυραννία, απέδιδαν σε πέτρες και λίθους το αμεταβίβαστο όνομα.
22 Επιπλέον, δεν τους έφτανε αυτό, ότι πλανήθηκαν στη γνώση του Θεού. αλλά ενώ ζούσαν στον μεγάλο πόλεμο της άγνοιας, αυτές οι τόσο μεγάλες πληγές τους ονόμασαν ειρήνη.
23 Διότι, ενώ σκότωναν τα παιδιά τους σε θυσίες, ή χρησιμοποιούσαν μυστικές τελετές, ή έκαναν γλέντια με παράξενες τελετές.
24 Ούτε ζωές ούτε γάμους κράτησαν πια αμόλυντο· αλλά είτε σκότωνε τον άλλον με προδοσία είτε τον λυπούσε με μοιχεία.
25 Έτσι, σε όλους ανεξαιρέτως βασίλευε αίμα, ανθρωποκτονία, κλοπή και προσβολή, διαφθορά, απιστία, ταραχές, ψευδομαρτυρίες,
26 Ανησυχία των καλών ανθρώπων, λήθη καλών στροφών, μολύνσεις ψυχών, αλλαγή είδους, αταξία στους γάμους, μοιχεία και ξεδιάντροπη ακαθαρσία.
27 Διότι η λατρεία των ειδώλων που δεν ονομάζονται είναι η αρχή, η αιτία και το τέλος κάθε κακού.
28 Διότι είτε τρελαίνονται όταν χαίρονται είτε προφητεύουν ψέματα είτε ζουν άδικα είτε ορκίζονται ελαφρά τον εαυτό τους.
29 Επειδή, επειδή η εμπιστοσύνη τους είναι στα είδωλα, που δεν έχουν ζωή. μολονότι ορκίζονται ψέματα, ωστόσο φαίνονται να μην πληγωθούν.
30 Ωστόσο, και για τις δύο αιτίες θα τιμωρηθούν δίκαια: και επειδή δεν σκέφτηκαν καλά τον Θεό, δίνοντας προσοχή στα είδωλα, και επίσης ορκίστηκαν άδικα με δόλο, περιφρονώντας την αγιότητα.
31 Διότι δεν είναι η δύναμή τους για την οποία ορκίζονται· αλλά είναι η δίκαιη εκδίκηση των αμαρτωλών, που τιμωρεί πάντα την προσβολή των ασεβών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Εσύ όμως, Θεέ, είσαι ελεήμων και αληθινός, μακροθυμικός και στο έλεος διατάσσεις τα πάντα,
2 Διότι, αν αμαρτήσουμε, είμαστε δικοί σου, γνωρίζοντας τη δύναμή σου· αλλά δεν θα αμαρτήσουμε, γνωρίζοντας ότι λογιζόμαστε δικοί σου.
3 Διότι το να σε γνωρίσεις είναι τέλεια δικαιοσύνη· ναι, το να γνωρίσεις τη δύναμή σου είναι η ρίζα της αθανασίας.
4 Διότι ούτε η μοχθηρή εφεύρεση των ανθρώπων μας εξαπάτησε, ούτε μια εικόνα με διάφορα χρώματα, ο άκαρπος κόπος του ζωγράφου.
5 Η θέα της οποίας παρασύρει τους ανόητους να τη λαχταρήσουν, και έτσι επιθυμούν τη μορφή νεκρής εικόνας, που δεν έχει πνοή.
6 Και αυτοί που τα φτιάχνουν, όσοι τα επιθυμούν, και εκείνοι που τα λατρεύουν, είναι λάτρεις των κακών πραγμάτων και είναι άξιοι να έχουν τέτοια πράγματα να εμπιστεύονται.
7 Διότι ο αγγειοπλάστης, η μετριασμένη μαλακή γη, φτιάχνει κάθε σκεύος με πολύ κόπο για την υπηρεσία μας: ναι, από τον ίδιο πηλό κατασκευάζει και τα σκεύη που χρησιμεύουν για καθαρές χρήσεις, και ομοίως και όλα εκείνα που εξυπηρετούν το αντίθετο: αλλά τι είναι τη χρήση οποιουδήποτε είδους, ο ίδιος ο αγγειοπλάστης είναι ο κριτής.
8 Και εκμεταλλευόμενος τους κόπους του άσεμνα, φτιάχνει έναν μάταιο θεό από τον ίδιο πηλό, ακόμη και αυτόν που λίγο πριν ήταν φτιαγμένος από χώμα ο ίδιος, και σε λίγο καιρό μετά θα επιστρέψει στο ίδιο, όταν η ζωή του που του δάνεισε θα είναι απαίτησε.
9 Παρά τη φροντίδα του, δεν είναι ότι θα έχει πολύ κόπο, ούτε ότι η ζωή του είναι σύντομη: αλλά αγωνίζεται να υπερέχει τους χρυσοχόους και τους αργυροχόους, και προσπαθεί να κάνει όπως οι εργάτες του ορείχαλκου, και θεωρεί δόξα του να φτιάχνει πλαστά πράγματα.
10 Η καρδιά του είναι στάχτη, η ελπίδα του είναι πιο άθλια από τη γη, και η ζωή του μικρότερη από τον πηλό.
11 Επειδή δεν γνώριζε τον Πλάστη του, και εκείνον που του ενέπνευσε δραστήρια ψυχή και ανέπνευσε ζωντανό πνεύμα.
12 Αλλά λογάριαζαν τη ζωή μας διασκέδαση, και τον χρόνο μας εδώ αγορά κέρδους: γιατί, λένε, πρέπει να βαδίζουμε με κάθε τρόπο, αν και με κακά μέσα.
13 Διότι αυτός ο άνθρωπος, αυτός από τη γήινη ύλη φτιάχνει εύθραυστα αγγεία και σκαλιστά είδωλα, ξέρει ότι προσβάλλει πάνω από όλους τους άλλους.
14 Και όλοι οι εχθροί του λαού σου, που τον υποτάσσουν, είναι πιο ανόητοι και είναι πιο άθλιοι από πολύ μωρά.
15 Διότι μέτρησαν όλα τα είδωλα των ειδωλολατρών ως θεούς: που δεν έχουν ούτε μάτια για να δουν, ούτε μύτη για να πάρουν ανάσα, ούτε αυτιά για να ακούσουν, ούτε δάχτυλα χεριών για να τα χειριστούν. και όσο για τα πόδια τους, αργούν να πάνε.
16 Διότι ο άνθρωπος τα έφτιαξε, και αυτός που δανείστηκε το πνεύμα του τα έπλασε· αλλά κανένας δεν μπορεί να φτιάξει θεό σαν τον εαυτό του.
17 Επειδή είναι θνητός, εργάζεται ένα νεκρό πράγμα με πονηρά χέρια· γιατί ο ίδιος είναι καλύτερος από αυτά που λατρεύει· ενώ έζησε μια φορά, αλλά ποτέ.
18 Ναι, λάτρευαν και εκείνα τα θηρία που είναι πιο μισητά: επειδή συγκρίνονται μαζί, μερικά είναι χειρότερα από άλλα.

19 Ούτε είναι όμορφες, τόσο πολύ επιθυμητές σε σχέση με τα θηρία· αλλά πέρασαν χωρίς τον έπαινο του Θεού και την ευλογία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Γι' αυτό τιμωρήθηκαν επάξια από τα όμοια, και βασανίστηκαν από το πλήθος των θηρίων.
2 Αντί για ποια τιμωρία, φέρνοντας ευγενικά τους δικούς σου ανθρώπους, τους ετοίμασες κρέας παράξενης γεύσης, ακόμη και ορτύκια για να τους ανοίξεις την όρεξη.
3 Για να μπορέσουν, επιθυμώντας φαγητό, για την άσχημη θέα των θηρίων που στάλθηκαν ανάμεσά τους να σιχαθούν ακόμη και αυτό που πρέπει να επιθυμούν. αλλά αυτοί, που υποφέρουν για ένα μικρό χώρο, θα μπορούσαν να γίνουν κοινωνοί μιας παράξενης γεύσης.
4 Διότι ήταν απαραίτητο, να επέλθει πτώχια πάνω τους που ασκούσαν τυραννία, την οποία δεν μπορούσαν να αποφύγουν· αλλά σε αυτούς θα έπρεπε μόνο να φανεί πώς βασανίστηκαν οι εχθροί τους.
5 Διότι όταν η φρικτή αγριότητα των θηρίων έπεσε πάνω σε αυτά, και χάθηκαν με τα τσιμπήματα των στραβά φιδιών, η οργή σου δεν έμεινε για πάντα.
6 Αλλά ταράχτηκαν για μια μικρή περίοδο, για να νουθετούν, έχοντας σημάδι σωτηρίας, να τους θυμίζουν την εντολή του νόμου σου.
7 Διότι εκείνος που στράφηκε προς αυτήν δεν σώθηκε από αυτό που είδε, αλλά από σένα, ότι είσαι ο Σωτήρας όλων.
8 Και σε αυτό έκανες τους εχθρούς σου να ομολογήσουν, ότι εσύ είσαι που σώζεις από κάθε κακό.
9 Γι' αυτούς σκοτώθηκαν τα δαγκώματα ακρίδων και μυγών, ούτε βρέθηκε λύση για τη ζωή τους· επειδή ήταν άξιοι να τιμωρηθούν από τέτοια.
10 Αλλά οι γιοι σου δεν νίκησαν τα ίδια τα δόντια των δηλητηριωδών δράκων· γιατί το έλεός σου ήταν πάντα από αυτούς και τους θεράπευε.
11 Διότι ήταν τσιμπημένοι, για να θυμηθούν τα λόγια σου. και γρήγορα σώθηκαν, ώστε να μην πέσουν σε βαθιά λησμονιά, να μπορούν να προσέχουν συνεχώς την καλοσύνη σου.
12 Διότι δεν ήταν ούτε βότανο ούτε μαλακτικό γύψο, που τους επανέφερε στην υγεία· αλλά ο λόγος σου, Κύριε, που θεραπεύει τα πάντα.
13 Διότι έχεις τη δύναμη της ζωής και του θανάτου· οδηγείς στις πύλες του άδη και ανασταίνεις.
14 Ο άνθρωπος σκοτώνει πράγματι με την κακία του· και το πνεύμα, όταν βγει, δεν επιστρέφει. ούτε η ψυχή που ανέλαβε έρχεται ξανά.
15 Αλλά δεν είναι δυνατόν να ξεφύγεις από το χέρι σου.
16 Διότι οι ασεβείς, που αρνήθηκαν να σε γνωρίσουν, μαστιγώθηκαν από τη δύναμη του χεριού σου· με παράξενες βροχές, χαλάζι και βροχές, διώχτηκαν, που δεν μπορούσαν να αποφύγουν, και κατανάλωσαν από τη φωτιά.
17 Διότι, που είναι πολύ αξιοθαύμαστο, η φωτιά είχε περισσότερη δύναμη στο νερό, που σβήνει τα πάντα· γιατί ο κόσμος πολεμά για τους δίκαιους.
18 Γιατί κάποτε η φλόγα μετριάστηκε, για να μην κάψει τα θηρία που στάλθηκαν εναντίον των ασεβών. αλλά οι ίδιοι θα μπορούσαν να δουν και να αντιληφθούν ότι διώχθηκαν με την κρίση του Θεού.
19 Και σε άλλη στιγμή καίγεται ακόμη και μέσα στο νερό πάνω από τη δύναμη της φωτιάς, για να καταστρέψει τους καρπούς μιας άδικης γης.
20 Αντί γι' αυτό, τάισες τους δικούς σου ανθρώπους με τροφή αγγέλων, και τους έστειλες από τον ουρανό ψωμί παρασκευασμένο χωρίς τον κόπο τους, ικανό να ικανοποιήσει την απόλαυση κάθε ανθρώπου και συμφωνώντας με κάθε γούστο.
21 Διότι η διατροφή σου δήλωνε τη γλυκύτητα σου στα παιδιά σου, και το να σερβίρεις στην όρεξη του τρώγου, μετριάστηκε όπως αρέσουν σε κάθε άνθρωπο.
22 Αλλά το χιόνι και ο πάγος άντεξαν τη φωτιά και δεν έλιωσαν, για να ξέρουν ότι η φωτιά που έκαιγε στο χαλάζι και σπινθηροβόλησε στη βροχή, κατέστρεψε τους καρπούς των εχθρών.
23 Αλλά αυτό και πάλι ξέχασε ακόμη και τη δική του δύναμη, για να τρέφονται οι δίκαιοι.
24 Διότι το πλάσμα που σε υπηρετεί, που είσαι ο Δημιουργός, αυξάνει τη δύναμή του ενάντια στους αδίκους για την τιμωρία τους, και μειώνει τη δύναμή του προς όφελος όσων έχουν εμπιστοσύνη σε σένα.
25 Γι' αυτό και τότε μεταβλήθηκε σε όλες τις μορφές, και ήταν υπάκουο στη χάρη σου, που τρέφει τα πάντα, σύμφωνα με την επιθυμία εκείνων που είχαν ανάγκη.
26 Για να γνωρίσουν τα παιδιά σου, Κύριε, που αγαπάς, ότι δεν είναι η καλλιέργεια καρπών που τρέφει τον άνθρωπο, αλλά ότι είναι ο λόγος σου που διαφυλάσσει αυτούς που έχουν εμπιστοσύνη σε σένα.
27 Διότι αυτό που δεν καταστράφηκε από τη φωτιά, θερμαινόμενο με λίγη ηλιαχτίδα, σύντομα έλιωσε.
28 Για να γίνει γνωστό, ότι πρέπει να εμποδίσουμε τον ήλιο να σε ευχαριστήσει, και την αυγή να προσευχηθούμε σε σένα.
29 Διότι η ελπίδα των αχάριστων θα λιώσει σαν την παγωνιά του χειμώνα και θα τρέξει σαν ασύμφορο νερό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Διότι μεγάλες είναι οι κρίσεις σου και δεν μπορούν να εκφραστούν· γι' αυτό οι ψυχές που δεν τροφοδοτούνται έχουν πλανηθεί.
2 Διότι όταν οι άδικοι σκέφτηκαν να καταπιέσουν το άγιο έθνος. Κλεισμένοι στα σπίτια τους, οι αιχμάλωτοι του σκότους, και δεμένοι με τα δεσμά μιας μακράς νύχτας, κείτονταν εξόριστοι από την αιώνια πρόνοια.
3 Διότι ενώ υποτίθεται ότι ήταν κρυμμένοι στις κρυφές αμαρτίες τους, σκορπίστηκαν κάτω από ένα σκοτεινό πέπλο λήθης, όντας φρικτά έκπληκτοι και προβληματισμένοι με παράξενες οπτασίες.
4 Διότι ούτε η γωνία που τους κρατούσε δεν μπορούσε να τους κρατήσει από φόβο· αλλά θόρυβοι σαν νερά που πέφτουν ήχησαν γύρω τους, και θλιβερά οράματα εμφανίστηκαν σε αυτούς με βαριά πρόσωπα.
5 Καμία δύναμη της φωτιάς δεν θα μπορούσε να τους δώσει φως: ούτε οι λαμπερές φλόγες των άστρων θα

μπορούσαν να αντέξουν για να φωτίσουν εκείνη τη φρικτή νύχτα.
6 Μόνο εκεί φάνηκε σ' αυτούς μια φωτιά που άναψε από μόνη της, πολύ τρομερή· επειδή, τρομοκρατημένοι, νόμιζαν ότι τα πράγματα που έβλεπαν ήταν χειρότερα από το θέαμα που δεν είδαν.
7 Όσο για τις ψευδαισθήσεις της μαγείας της τέχνης, αυτές καταρρίφθηκαν, και η υπερηφάνειά τους με σοφία επιδοκιμάστηκε με ντροπή.
8 Διότι αυτοί, που υποσχέθηκαν να διώξουν τους τρόμους και τις στενοχώριες από μια άρρωστη ψυχή, ήταν και οι ίδιοι άρρωστοι από φόβο, άξιοι να τους γελάσουν.
9 Διότι, αν και κανένα φοβερό δεν τους φοβήθηκε. όμως φοβισμένος με τα θηρία που περνούσαν και το σφύριγμα των φιδιών,
10 Πέθαναν από φόβο, αρνούμενοι ότι είδαν τον αέρα, που σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να αποφευχθεί.
11 Διότι η κακία, που καταδικάζεται από τη δική της μαρτυρία, είναι πολύ τρομακτική, και όταν πιέζεται από τη συνείδησή της, προλέγει πάντα οδυνηρά πράγματα.
12 Διότι ο φόβος δεν είναι παρά η προδοσία της βοήθειας που προσφέρει η λογική.
13 Και η προσδοκία από μέσα, που είναι μικρότερη, μετράει περισσότερο την άγνοια παρά την αιτία που φέρνει το μαρτύριο.
14 Αλλά κοιμόντουσαν τον ίδιο ύπνο εκείνη τη νύχτα, που ήταν πράγματι αφόρητος, και που τους ήρθε από τα βυθά της αναπόφευκτης κόλασης,
15 Εν μέρει ταλαιπωρήθηκαν από τερατώδεις οπτασίες, και εν μέρει λιποθύμησαν, η καρδιά τους αδυνάτισε· γιατί ένας ξαφνικός φόβος τους ήρθε επάνω τους και δεν τους αναζητούσαν.
16 Τότε λοιπόν, όποιος έπεφτε εκεί, κρατούνταν αυστηρά, κλεισμένος σε μια φυλακή χωρίς σιδερένιες ράβδους,
17 Διότι, είτε ήταν γεωργός, είτε βοσκός, είτε εργάτης στο χωράφι, καταλήφθηκε και υπέμεινε αυτήν την ανάγκη, που δεν μπορούσε να αποφευχθεί: γιατί ήταν όλοι δεμένοι με μια αλυσίδα σκότους.
18 Είτε ήταν ένας άνεμος που σφυρίζει, είτε ένας μελωδικός θόρυβος πουλιών ανάμεσα στα κλαδιά που απλώνονται, είτε μια ευχάριστη πτώση νερού που έτρεχε βίαια,
19 Ή ένας τρομερός ήχος από πεταμένες πέτρες, ή ένα τρέξιμο που δεν μπορούσε να φανεί από θηρία που παραπηδούν, ή μια βρυχηθή φωνή των περισσότερων άγριων θηρίων, ή μια αναπηδώντας ηχώ από τα κούφια βουνά. αυτά τα πράγματα τους έκαναν να λιποθυμήσουν από φόβο.
20 Διότι όλος ο κόσμος έλαμπε με καθαρό φως, και κανένας δεν εμπόδισε τον κόπο του:
21 Πάνω τους απλώθηκε μόνο μια βαριά νύχτα, μια εικόνα εκείνου του σκότους που θα τους δεχόταν μετά· αλλά ήταν όμως για τον εαυτό τους πιο οδυνηρό από το σκοτάδι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Ωστόσο, οι άγιοι σου είχαν ένα πολύ μεγάλο φως, του οποίου τη φωνή άκουγαν, και μη βλέποντας το σχήμα τους, επειδή και αυτοί δεν είχαν υποστεί τα ίδια πράγματα, τους μέτρησαν ευτυχισμένους.
2 Αλλά για αυτό δεν τους έβλαψαν τώρα, τους οποίους είχαν αδικήσει πριν, τους ευχαρίστησαν και τους παρακάλεσαν συγγνώμη επειδή ήταν εχθροί.
3 Αντί γι' αυτό, τους έδωσες μια φλεγόμενη κολόνα φωτιάς, και για να είναι οδηγός του άγνωστου ταξιδιού, και έναν ακίνδυνο ήλιο για να τους διασκεδάσει τιμητικά.
4 Διότι ήταν άξιοι να στερηθούν το φως και να φυλακιστούν στο σκοτάδι, που είχαν κρατήσει κλειστούς τους γιους σου, με τους οποίους το αδιάφθορο φως του νόμου επρόκειτο να δοθεί στον κόσμο.
5 Και όταν αποφάσισαν να σκοτώσουν τα μωρά των αγίων, ένα παιδί που πετάχτηκε, και έσωσε, για να τα επιτιμήσει, πήρες το πλήθος των παιδιών τους, και τα κατέστρεψες εντελώς σε ένα δυνατό νερό.
6 Για εκείνη τη νύχτα οι πατέρες μας είχαν πιστοποιηθεί από πριν, ότι γνωρίζοντας με βεβαιότητα ποιους όρκους είχαν δώσει πίστη, θα μπορούσαν στη συνέχεια να είναι ευδιάθετοι.
7 Έτσι από τον λαό σου έγινε αποδεκτή και η σωτηρία των δικαίων και η καταστροφή των εχθρών.
8 Διότι με το οποίο τιμώρησες τους αντιπάλους μας, με το ίδιο δόξασες εμάς, που είχες καλέσει.
9 Διότι τα δίκαια τέκνα των καλών ανθρώπων θυσίασαν κρυφά, και με μία συγκατάθεση έκαναν ιερό νόμο, ότι οι άγιοι πρέπει να είναι σαν μέτοχοι του ίδιου καλού και κακού, οι πατέρες τώρα τραγουδούν τους ύμνους.
10 Αλλά από την άλλη πλευρά ακούστηκε μια άσχημη κραυγή των εχθρών, και ένας θλιβερός θόρυβος μεταφέρθηκε στο εξωτερικό για τα παιδιά που θρηνούσαν.
11 Ο κύριος και ο υπηρέτης τιμωρήθηκαν με έναν τρόπο. και όπως ο βασιλιάς, έτσι υπέφερε ο απλός άνθρωπος.
12 Έτσι όλοι μαζί είχαν αναρίθμητους νεκρούς με ένα είδος θανάτου. ούτε τα ζωντανά ήταν αρκετά για να τα θάψουν: γιατί σε μια στιγμή ο πιο ευγενής απόγονός τους καταστράφηκε.
13 Επειδή, ενώ δεν θα πίστευαν τίποτα λόγω των γοητειών. κατά την καταστροφή του πρωτότοκου, αναγνώρισαν ότι αυτός ο λαός ήταν γιοι του Θεού.
14 Διότι, ενώ όλα ήταν σε ήσυχη σιωπή, και εκείνη τη νύχτα ήταν στη μέση της γρήγορης πορείας της,
15 Ο Παντοδύναμος λόγος σου πήδηξε από τον ουρανό από τον βασιλικό σου θρόνο, σαν σκληρός πολεμιστής μέσα σε μια χώρα καταστροφής,
16 Και έφερε την απερίφραστη εντολή σου σαν κοφτερό σπαθί, και η όρθια στάση γέμισε τα πάντα με θάνατο. και άγγιξε τον ουρανό, αλλά στάθηκε στη γη.
17 Τότε ξαφνικά οράματα φρικτών ονείρων τούς ταλαιπώρησαν πολύ, και τρόμοι τους έπεσαν αδιάφοροι.
18 Και ένας πεταμένος εδώ και ένας άλλος εκεί, μισοπεθαμένος, έδειξε την αιτία του θανάτου του.

19 Διότι τα όνειρα που τους ταλαιπώρησαν το
προμήνυαν αυτό, για να μη χαθούν και να μην ξέρουν
γιατί ταλαιπωρήθηκαν.
20 Ναι, η γεύση του θανάτου άγγιξε και τους δίκαιους,
και έγινε καταστροφή του πλήθους στην έρημο· αλλά η
οργή δεν κράτησε πολύ.
21 Διότι τότε ο άμεμπτος άνδρας έσπευσε και στάθηκε
να τους υπερασπιστεί. και φέρνοντας την ασπίδα της
κατάλληλης διακονίας του, ακόμη και την προσευχή,
και το εξιλασμό του θυμιάματος, έβαλε τον εαυτό του
ενάντια στην οργή, και έτσι έβαλε τέλος στη συμφορά,
δηλώνοντας ότι ήταν ο υπηρέτης σου.
22 Έτσι νίκησε τον καταστροφέα, όχι με δύναμη
σώματος, ούτε με δύναμη όπλων, αλλά με μια λέξη
υπέταξε αυτόν που τιμώρησε, ισχυριζόμενος τους
όρκους και τις διαθήκες που είχαν κάνει με τους πατέρες.
23 Διότι, όταν οι νεκροί έπεφταν τώρα από σωρούς ο
ένας πάνω στον άλλο, στεκόμενος ανάμεσά τους,
κράτησε την οργή και χώρισε τον δρόμο προς τους
ζωντανούς.
24 Διότι στο μακρύ ένδυμα ήταν ολόκληρος ο κόσμος,
και στις τέσσερις σειρές των λίθων ήταν χαραγμένη η
δόξα των πατέρων, και η Μεγαλειότητά σου πάνω στο
διάδημα του κεφαλιού του.
25 Σ' αυτούς έδωσε θέση ο καταστροφέας, και τους
φοβήθηκε· γιατί τους αρκούσε να γεύτηκαν μόνο την
οργή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Όσο για τους ασεβείς, η οργή τους ήρθε χωρίς έλεος
μέχρι τέλους· γιατί ήξερε από πριν τι θα έκαναν.
2 Πώς, αφού τους έδιναν άδεια να φύγουν και τους
έστελναν βιαστικά, θα μετανοούσαν και θα τους
καταδίωκαν.
3 Διότι, ενώ ακόμη θρηνούσαν και θρηνούσαν στους
τάφους των νεκρών, πρόσθεσαν άλλο ένα ανόητο
τέχνασμα και τους καταδίωξαν ως φυγάδες, τους
οποίους είχαν παρακαλέσει να φύγουν.
4 Διότι το πεπρωμένο, για το οποίο ήταν άξιοι, τους
τράβηξε σε αυτό το τέλος, και τους έκανε να ξεχάσουν
τα πράγματα που είχαν ήδη συμβεί, για να μπορέσουν
να εκπληρώσουν την τιμωρία που τους έμελλε να
βασανίσουν:
5 Και για να περάσει ο λαός σου από έναν θαυμάσιο
δρόμο· αλλά μπορεί να βρει έναν παράξενο θάνατο.
6 Διότι ολόκληρο το πλάσμα στο σωστό του είδος
διαμορφώθηκε ξανά εκ νέου, υπηρετώντας τις περίεργες
εντολές που τους δόθηκαν, για να φυλάσσονται τα
παιδιά σου χωρίς κακό:
7 Όπως δηλαδή, ένα σύννεφο που σκιάζει το
στρατόπεδο. Και εκεί που υπήρχε νερό πριν,
εμφανίστηκε ξηρή γη. και έξω από την Ερυθρά θάλασσα
χωρίς εμπόδια. και έξω από το βίαιο ρεύμα ένα
καταπράσινο χωράφι:
8 Όπου πέρασε όλος ο λαός που υπερασπίστηκε με το
χέρι σου, βλέποντας τα θαυμάσια παράξενά σου
θαύματα.
9 Διότι έφυγαν σαν άλογα, και πήδηξαν σαν αρνιά,
δοξολογώντας σε, Κύριε, που τους έσωσες.
10 Διότι είχαν ακόμη υπόψη τους τα πράγματα που
έγιναν ενώ παρέμεναν στην ξένη γη, πώς η γη έφερε
μύγες αντί για βοοειδή, και πώς το ποτάμι έριξε πλήθος
βατράχων αντί για ψάρια.
11 Ύστερα όμως είδαν μια νέα γενιά πουλερικών, όταν
παρασυρόμενοι από την όρεξή τους ζήτησαν ντελικάτα
κρέατα.
12 Διότι τα ορτύκια ανέβηκαν σε αυτούς από τη
θάλασσα για την ικανοποίησή τους.
13 Και τιμωρίες έπεσαν πάνω στους αμαρτωλούς όχι
χωρίς προηγούμενα σημάδια με τη δύναμη των βροντών:
γιατί υπέφεραν δίκαια σύμφωνα με τη δική τους κακία,
στο βαθμό που χρησιμοποιούσαν μια πιο σκληρή και
απεχθή συμπεριφορά προς τους ξένους.
14 Διότι οι Σοδομίτες δεν δέχθηκαν εκείνους, τους
οποίους δεν γνώριζαν όταν ήρθαν· αλλά αυτοί έφεραν
σε σκλαβιά φίλους, που τους άξιζαν.
15 Και όχι μόνο έτσι, αλλά ίσως θα σεβαστεί κάποιος
αυτούς, επειδή χρησιμοποίησαν ξένους μη φιλικούς:
16 Αυτοί όμως τους ταλαιπώρησαν πολύ σκληρά, τους
οποίους είχαν δεχτεί με γλέντια, και είχαν ήδη γίνει
μέτοχοι των ίδιων νόμων μαζί τους.
17 Γι' αυτό και με τύφλωση χτυπήθηκαν αυτοί, όπως
ήταν στις πόρτες του δικαίου· όταν, περικυκλωμένος
από φρικτό μεγάλο σκοτάδι, ο καθένας αναζητούσε το
πέρασμα από τις πόρτες του.
18 Διότι τα στοιχεία άλλαξαν από μόνα τους από ένα
είδος αρμονίας, όπως σε ένα ψαλτήρι οι νότες αλλάζουν
το όνομα της μελωδίας, και όμως είναι πάντα ήχοι. που
μπορεί κάλλιστα να γίνει αντιληπτό από τη θέα των
πραγμάτων που έχουν γίνει.
19 Διότι τα γήινα πράγματα μετατράπηκαν σε υδάτινα,
και τα πράγματα, που πριν κολυμπούσαν στο νερό,
τώρα πήγαιναν στη γη.
20 Η φωτιά είχε δύναμη στο νερό, ξεχνώντας τη δική
του αρετή· και το νερό ξέχασε τη δική του σβηστική
φύση.
21 Από την άλλη πλευρά, οι φλόγες δεν σπατάλησαν τη
σάρκα των φθαρτών ζωντανών όντων, αν και
περπατούσαν μέσα σε αυτήν. ούτε έλιωσαν το
παγωμένο είδος ουράνιου κρέατος που ήταν από τη
φύση ικανό να λιώσει.
22 Διότι σε όλα, Κύριε, μεγάλωσες τον λαό σου, και τον
δόξασες, ούτε τον θεώρησες ελαφρά· αλλά τους
βοήθησες σε κάθε χρόνο και τόπο.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΌΣ
Η σοφία του Ιησού, του γιου του Σιράχ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Ο Πρόλογος της Σοφίας του Ιησού του Υιού του Σιράχ. Ενώ πολλά και σπουδαία πράγματα μας έχουν παραδοθεί από τον νόμο και τους προφήτες, και από άλλους που ακολούθησαν τα βήματά τους, για τα οποία ο Ισραήλ πρέπει να επαινείται για μάθηση και σοφία. και γι' αυτό όχι μόνο οι αναγνώστες πρέπει να γίνουν επιδέξιοι οι ίδιοι, αλλά και όσοι επιθυμούν να μάθουν να μπορούν να επωφεληθούν από αυτούς που δεν έχουν, τόσο μιλώντας όσο και γράφοντας: ο παππούς μου Ιησούς, όταν είχε δώσει πολλά στην ανάγνωση του νόμου , και οι προφήτες, και άλλα βιβλία των πατέρων μας, και είχε αποκτήσει καλή κρίση σε αυτά, στράφηκε επίσης στον εαυτό του για να γράψει κάτι σχετικό με τη μάθηση και τη σοφία. με σκοπό όσοι επιθυμούν να μάθουν και είναι εθισμένοι σε αυτά τα πράγματα, να ωφεληθούν πολύ περισσότερο όταν ζουν σύμφωνα με το νόμο. Γι' αυτό, επιτρέψτε μου να σας παρακαλέσω να το διαβάσετε με εύνοια και προσοχή, και να μας συγχωρήσετε, όπου μπορεί να φαίνεται ότι δεν έχουμε κάποιες λέξεις, τις οποίες κοπιάσαμε να ερμηνεύσουμε. Διότι τα ίδια πράγματα που λέγονται στα εβραϊκά και μεταφράζονται σε άλλη γλώσσα, δεν έχουν την ίδια ισχύ μέσα τους· και όχι μόνο αυτά, αλλά και ο ίδιος ο νόμος, και οι προφήτες και τα υπόλοιπα βιβλία, δεν έχουν μικρή διαφορά, όταν μιλιούνται στη δική τους γλώσσα. Διότι κατά το όγδοο και τριακοστό έτος ερχόμενος στην Αίγυπτο, όταν ο Ευεργέτης ήταν βασιλιάς, και συνέχισα εκεί για κάποιο χρονικό διάστημα, βρήκα ένα βιβλίο με καθόλου μικρή μάθηση: γι' αυτό θεώρησα ότι ήταν πιο απαραίτητο για μένα να επιδείξω λίγη επιμέλεια και κόπο για να το ερμηνεύσω. χρησιμοποιώντας μεγάλη εγρήγορση και επιδεξιότητα σε αυτόν τον χώρο για να τελειώσει το βιβλίο, και να το παρουσιάσει και σε αυτούς, που σε μια ξένη χώρα είναι πρόθυμοι να μάθουν, προετοιμασμένοι πριν με τρόπους να ζήσουν μετά το νόμο. Όλη η σοφία προέρχεται από τον Κύριο, και είναι μαζί του για πάντα.
2 Ποιος μπορεί να αριθμήσει την άμμο της θάλασσας και τις σταγόνες της βροχής και τις ημέρες της αιωνιότητας;
3 Ποιος μπορεί να ανακαλύψει το ύψος του ουρανού, και το πλάτος της γης, και τα βαθιά, και τη σοφία;
4 Η σοφία δημιουργήθηκε πριν από όλα, και η κατανόηση της σύνεσης από τον αιώνα.
5 Ο λόγος του υψίστου Θεού είναι η πηγή της σοφίας. και οι δρόμοι της είναι αιώνιες εντολές.
6 Σε ποιον αποκαλύφθηκε η ρίζα της σοφίας; ή ποιος γνώρισε τις σοφές συμβουλές της;
7 Σε ποιον φανερώθηκε η γνώση της σοφίας; και ποιος έχει καταλάβει τη μεγάλη εμπειρία της;
8 Υπάρχει ένας σοφός και πολύ φοβισμένος, ο Κύριος κάθεται στον θρόνο του.
9 Τη δημιούργησε, και την είδε, και την μέτρησε, και την έχυσε πάνω σε όλα του τα έργα.
10 Είναι με κάθε σάρκα σύμφωνα με το δώρο του, και την έχει δώσει σε όσους τον αγαπούν.
11 Ο φόβος του Κυρίου είναι τιμή, και δόξα, και αγαλλίαση, και στεφάνι αγαλλίασης.
12 Ο φόβος του Κυρίου κάνει χαρούμενη καρδιά, και δίνει χαρά, και αγαλλίαση, και μακροζωία.
13 Όποιος φοβάται τον Κύριο, θα του πάει καλά στο τέλος, και θα βρει χάρη την ημέρα του θανάτου του.
14 Το να φοβάσαι τον Κύριο είναι η αρχή της σοφίας· και δημιουργήθηκε με τους πιστούς στη μήτρα.
15 Έχει χτίσει ένα αιώνιο θεμέλιο με τους ανθρώπους, και θα συνεχίσει με το σπέρμα τους.
16 Το να φοβάσαι τον Κύριο είναι πληρότητα σοφίας, και γεμίζει τους ανθρώπους με τους καρπούς της.
17 Γεμίζει όλο το σπίτι τους με επιθυμητά πράγματα, και τους συλλέκτες με την αύξηση της.
18 Ο φόβος του Κυρίου είναι στεφάνι σοφίας, που κάνει την ειρήνη και την τέλεια υγεία να ανθίσει. και τα δύο είναι τα δώρα του Θεού· και μεγαλώνει τη χαρά τους όσοι τον αγαπούν.
19 Η σοφία βρέχει την ικανότητα και τη γνώση της κατανόησης να στέκεται, και τους εξυψώνει για να τιμήσουν εκείνους που την κρατούν.
20 Η ρίζα της σοφίας είναι να φοβάσαι τον Κύριο, και τα κλαδιά της είναι μακροζωία.
21 Ο φόβος του Κυρίου διώχνει τις αμαρτίες· και όπου είναι παρών, απομακρύνει την οργή.
22 Ένας εξαγριωμένος άνθρωπος δεν μπορεί να δικαιολογηθεί. γιατί η επιρροή της οργής του θα είναι η καταστροφή του.
23 Ο υπομονετικός άνθρωπος θα δακρύσει για λίγο, και μετά χαρά θα ξεπηδήσει πάνω του.
24 Θα κρύψει τα λόγια του για λίγο, και τα χείλη πολλών θα δηλώσουν τη σοφία του.
25 Οι παραβολές της γνώσης βρίσκονται στους θησαυρούς της σοφίας· αλλά η ευσέβεια είναι βδέλυγμα για τον αμαρτωλό.
26 Αν θέλεις σοφία, φύλαξε τις εντολές, και ο Κύριος θα σου τη δώσει.
27 Διότι ο φόβος του Κυρίου είναι σοφία και διδασκαλία· και η πίστη και η πραότητα είναι η χαρά του.
28 Μην εμπιστεύεσαι τον φόβο του Κυρίου όταν είσαι φτωχός· και μην έρχεσαι σε αυτόν με διπλή καρδιά.
29 Μη γίνεσαι υποκριτής στα μάτια των ανθρώπων και πρόσεχε καλά τι λες.
30 Μη υψώνεις τον εαυτό σου, για να μην πέσεις και φέρεις ατιμία στην ψυχή σου, και έτσι ο Θεός ανακαλύψει τα μυστικά σου και σε ρίξει κάτω στη μέση της εκκλησίας, επειδή δεν ήρθες με αλήθεια στον φόβο του Κυρίου, αλλά στην καρδιά σου είναι γεμάτο απάτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Γιε μου, αν έρθεις να υπηρετήσεις τον Κύριο, προετοίμασε την ψυχή σου για πειρασμό.
2 Καθάρισε την καρδιά σου και υπομένεις συνεχώς, και μην βιάζεσαι σε καιρό θλίψης.
3 Προσκολλήσου σε αυτόν και μη φύγεις, για να αυξηθείς στο τελευταίο σου τέλος.
4 Ό,τι σε φέρουν, πάρε με χαρά, και κάνε υπομονή όταν μετατραπείς σε χαμηλά επίπεδα.
5 Διότι ο χρυσός δοκιμάζεται στη φωτιά, και οι ευπρόσδεκτοι άνθρωποι στο καμίνι της συμφοράς.
6 Πίστεψε σε αυτόν, και θα σε βοηθήσει. τάξε το δρόμο σου σωστά και εμπιστεύσου τον.
7 Εσείς που φοβάστε τον Κύριο, περιμένετε το έλεός του. και μην παραμερίσετε, για να μην πέσετε.
8 Εσείς που φοβάστε τον Κύριο, πιστέψτε τον. και η ανταμοιβή σας δεν θα χαθεί.
9 Εσείς που φοβάστε τον Κύριο, ελπίζετε σε καλό, και σε αιώνια χαρά και έλεος.

10 Κοίταξε τις παλιές γενεές και δες. εμπιστεύτηκε ποτέ τον Κύριο και μπερδεύτηκε; ή έμεινε κανείς στον φόβο του και εγκαταλείφθηκε; ή ποιον περιφρόνησε ποτέ, που τον κάλεσε;
11 Διότι ο Κύριος είναι γεμάτος συμπόνια και έλεος, μακροθυμία και πολύ ελεεινός, και συγχωρεί αμαρτίες και σώζει σε καιρό θλίψης.
12 Αλίμονο στις φοβισμένες καρδιές, και στα αδύνατα χέρια, και στον αμαρτωλό που ακολουθεί δύο δρόμους!
13 Αλίμονο σ' αυτόν που είναι λιπόψυχος! γιατί δεν πιστεύει. επομένως δεν θα υπερασπιστεί.
14 Αλίμονο σε εσάς που χάσατε την υπομονή! και τι θα κάνετε όταν θα σας επισκεφθεί ο Κύριος;
15 Όσοι φοβούνται τον Κύριο δεν θα παρακούσουν τον Λόγο του. και αυτοί που τον αγαπούν θα κρατήσουν τους δρόμους του.
16 Εκείνοι που φοβούνται τον Κύριο θα ζητήσουν αυτό που είναι καλό, ευάρεστο σε αυτόν. και όσοι τον αγαπούν θα γεμίσουν με νόμο.
17 Εκείνοι που φοβούνται τον Κύριο θα προετοιμάσουν τις καρδιές τους και θα ταπεινώσουν τις ψυχές τους μπροστά του,
18 Λέγοντας: Θα πέσουμε στα χέρια του Κυρίου και όχι στα χέρια ανθρώπων· γιατί όπως είναι η μεγαλειότητά του, έτσι είναι και το έλεός του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Ακούστε με τον πατέρα σας, παιδιά, και κάντε το μετά, για να είστε ασφαλείς.
2 Διότι ο Κύριος έδωσε τιμή στον πατέρα έναντι των παιδιών, και επιβεβαίωσε την εξουσία της μητέρας πάνω στους γιους.
3 Όποιος τιμά τον πατέρα του κάνει εξιλέωση για τις αμαρτίες του:
4 Και εκείνος που τιμά τη μητέρα του είναι σαν εκείνος που μαζεύει θησαυρούς.
5 Όποιος τιμά τον πατέρα του θα έχει χαρά για τα δικά του παιδιά. και όταν κάνει την προσευχή του, θα εισακούεται.
6 Αυτός που τιμά τον πατέρα του θα έχει μακροζωία. και αυτός που είναι υπάκουος στον Κύριο θα είναι παρηγοριά για τη μητέρα του.
7 Αυτός που φοβάται τον Κύριο θα τιμήσει τον πατέρα του, και θα υπηρετήσει στους γονείς του, όπως στους κυρίους του.
8 Τίμα τον πατέρα και τη μητέρα σου και με λόγια και με έργα, για να έρθει μια ευλογία επάνω σου από αυτούς.
9 Διότι η ευλογία του πατέρα εδραιώνει τα σπίτια των παιδιών. αλλά η κατάρα της μητέρας ξεριζώνει θεμέλια.
10 Μη δόξας στην ατίμωση του πατέρα σου. γιατί η ατίμωση του πατέρα σου δεν είναι δόξα σε σένα.
11 Διότι η δόξα του ανθρώπου είναι από την τιμή του πατέρα του. και η άτιμη μάνα είναι όνειδος για τα παιδιά.
12 Γιε μου, βοήθησε τον πατέρα σου στην ηλικία του και μην τον στεναχωρείς όσο ζει.
13 Και αν αποτύχει η κατανόησή του, να έχετε υπομονή μαζί του. και μην τον περιφρονείς όταν είσαι σε πλήρη δύναμή σου.
14 Διότι η ανακούφιση του πατέρα σου δεν θα ξεχαστεί· και αντί για αμαρτίες θα προστεθεί για να σε οικοδομήσει.
15 Την ημέρα της θλίψης σου θα θυμηθεί. Οι αμαρτίες σου επίσης θα λιώσουν, όπως ο πάγος στον καλό ζεστό καιρό.
16 Αυτός που εγκαταλείπει τον πατέρα του είναι σαν βλάσφημος. και αυτός που εξοργίζει τη μητέρα του είναι καταραμένος: του Θεού.
17 Γιε μου, συνέχισε τις δουλειές σου με πραότητα. έτσι θα είσαι αγαπητός από αυτόν που είναι εγκεκριμένος.
18 Όσο μεγαλύτερος είσαι, τόσο πιο ταπεινός ο εαυτός σου, και θα βρεις εύνοια ενώπιον του Κυρίου.
19 Πολλοί είναι υψηλοί και φημισμένοι· αλλά τα μυστήρια αποκαλύπτονται στους πράους.
20 Διότι η δύναμη του Κυρίου είναι μεγάλη, και τιμάται από τους ταπεινούς.
21 Μην αναζητάς πράγματα που είναι πολύ δύσκολα για σένα, ούτε ψάχνεις τα πράγματα που είναι πάνω από τις δυνάμεις σου.
22 Αλλά αυτό που σου έχει διαταχθεί, σκέψου το με ευλάβεια, γιατί δεν χρειάζεται να δεις με τα μάτια σου τα κρυφά.
23 Μην είσαι περίεργος σε περιττά ζητήματα: γιατί σου δείχνουν περισσότερα πράγματα από όσα καταλαβαίνουν οι άνθρωποι.
24 Διότι πολλοί εξαπατώνται από τη μάταιη γνώμη τους. και μια κακή υποψία ανέτρεψε την κρίση τους.
25 Χωρίς μάτια θα θέλεις φως: μην ομολογείς τη γνώση, επομένως, που δεν έχεις.
26 Μια πεισματάρα καρδιά θα πάθει το κακό στο τέλος. και αυτός που αγαπά τον κίνδυνο θα χαθεί μέσα σε αυτόν.
27 Μια πεισματική καρδιά θα είναι φορτωμένη με θλίψεις. και ο πονηρός θα συσσωρεύσει αμαρτία πάνω στην αμαρτία.
28 Στην τιμωρία των υπερήφανων δεν υπάρχει θεραπεία. γιατί το φυτό της κακίας έχει ριζώσει μέσα του.
29 Η καρδιά του συνετού θα καταλάβει μια παραβολή. και ένα προσεκτικό αυτί είναι η επιθυμία ενός σοφού ανθρώπου.
30 Το νερό θα σβήσει μια φλεγόμενη φωτιά. και η ελεημοσύνη κάνει εξιλέωση για τις αμαρτίες.
31 Και αυτός που ανταμείβει τις καλές στροφές έχει υπόψη του αυτό που μπορεί να έρθει στο εξής. και όταν πέσει, θα βρει διαμονή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Γιε μου, μην εξαπατάς τους φτωχούς της ζωής του και μην κάνεις τα μάτια που έχουν ανάγκη να περιμένουν πολύ.
2 Μην κάνετε μια πεινασμένη ψυχή να λυπάται. ούτε να προκαλεί έναν άνθρωπο στη στενοχώρια του.
3 Μην προσθέτετε άλλα προβλήματα σε μια καρδιά που είναι στενοχωρημένη. και αναβάλετε να μην δώσετε σε αυτόν που έχει ανάγκη.
4 Μην απορρίπτετε την παράκληση του ταλαιπωρημένου. ούτε να αποστρέφεις το πρόσωπό σου από έναν φτωχό.
5 Μην αποσπάς το μάτι σου από τον φτωχό και μην του δίνεις αφορμή να σε καταραστεί.
6 Διότι αν σε καταριέται μέσα στην πίκρα της ψυχής του, η προσευχή του θα εισακουστεί για αυτόν που τον έκανε.
7 Αποκτήστε την αγάπη της εκκλησίας και σκύψτε το κεφάλι σας σε έναν σπουδαίο άνθρωπο.
8 Ας μη σε στεναχωρεί να κλίνεις το αυτί σου στον φτωχό και να του δίνεις μια φιλική απάντηση με πραότητα.
9 Λύστε αυτόν που υποφέρει από το χέρι του καταπιεστή. και μη λιποθυμάς όταν κάθεσαι στην κρίση.

10 Γίνε σαν πατέρας για τα ορφανά, και αντί σύζυγος για τη μητέρα τους· έτσι θα είσαι σαν ο γιος του Υψίστου, και θα σε αγαπήσει περισσότερο από τη μητέρα σου.
11 Η σοφία εξυψώνει τα παιδιά της, και κρατά αυτούς που την αναζητούν.
12 Όποιος την αγαπά αγαπά τη ζωή. και όσοι την αναζητούν νωρίς θα γεμίσουν με χαρά.
13 Αυτός που τη νηστεύει θα κληρονομήσει τη δόξα. και όπου και αν εισέλθει, ο Κύριος θα ευλογήσει.
14 Εκείνοι που την υπηρετούν θα διακονούν τον Άγιο· και όσους την αγαπούν ο Κύριος αγαπά.
15 Όποιος της ακούει θα κρίνει τα έθνη· και αυτός που την προσέχει θα κατοικεί με ασφάλεια.
16 Αν κάποιος αφοσιωθεί σε αυτήν, θα την κληρονομήσει. και η γενιά του θα την έχει στην κατοχή της.
17 Διότι στην αρχή θα περπατήσει μαζί του από στραβά δρόμους, και θα τον φέρει φόβο και τρόμο, και θα τον βασανίσει με τη διαπαιδαγώγησή της, μέχρι να εμπιστευτεί την ψυχή του και να τον δοκιμάσει σύμφωνα με τους νόμους της.
18 Τότε θα επιστρέψει στον ευθύ δρόμο προς αυτόν, και θα τον παρηγορήσει και θα του δείξει τα μυστικά της.
19 Αν όμως κάνει λάθος, θα τον εγκαταλείψει και θα τον παραδώσει στην καταστροφή του.
20 Παρατηρήστε την ευκαιρία και προσέξτε το κακό. και μη ντρέπεσαι όταν αφορά την ψυχή σου.
21 Διότι υπάρχει ντροπή που φέρνει την αμαρτία. και υπάρχει μια ντροπή που είναι δόξα και χάρη.
22 Μην αποδέχεσαι κανέναν εναντίον της ψυχής σου, και η ευλάβεια κανενός ας μην σε κάνει να πέσεις.
23 Και μην μιλάς, όταν υπάρχει περίπτωση να κάνεις καλό, και μην κρύβεις τη σοφία σου στην ομορφιά της.
24 Διότι από τον λόγο θα γίνει γνωστή η σοφία, και η μάθηση από τον λόγο της γλώσσας.
25 Σε καμία περίπτωση μην μιλάτε ενάντια στην αλήθεια. αλλά ντροπιαστείτε για το σφάλμα της άγνοιάς σας.
26 Μη ντρέπεσαι να εξομολογηθείς τις αμαρτίες σου. και αναγκάζω όχι την πορεία του ποταμού.
27 Μην κάνεις τον εαυτό σου υποχείριο σε έναν ανόητο. ούτε να αποδεχτείς το πρόσωπο των ισχυρών.
28 Αγωνίσου για την αλήθεια μέχρι θανάτου, και ο Κύριος θα πολεμήσει για σένα.
29 Μη βιάζεσαι στη γλώσσα σου, και στις πράξεις σου νωθρή και άτονη.
30 Μη γίνεσαι σαν λιοντάρι στο σπίτι σου, ούτε ξέφρενος ανάμεσα στους δούλους σου.
31 Ας μην απλωθεί το χέρι σου για να λάβεις, και κλείσε όταν πρέπει να ανταποδώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Μην βάλεις την καρδιά σου στα αγαθά σου. και μην πεις, έχω αρκετά για τη ζωή μου.
2 Μην ακολουθείς το μυαλό σου και τη δύναμή σου, για να περπατάς στους δρόμους της καρδιάς σου.
3 Και μη λες: Ποιος θα με ελέγξει για τα έργα μου; γιατί ο Κύριος σίγουρα θα εκδικηθεί την υπερηφάνειά σου.
4 Μην πείτε, αμάρτησα, και τι κακό μου συνέβη; επειδή ο Κύριος είναι μακροθυμικός, δεν θα σε αφήσει σε καμία περίπτωση να φύγεις.
5 Σχετικά με την εξιλέωση, μην είστε χωρίς φόβο να προσθέσετε την αμαρτία στην αμαρτία:
6 Και μην πείτε ότι το έλεός Του είναι μεγάλο. θα ειρηνευθεί για το πλήθος των αμαρτιών μου· γιατί το έλεος και η οργή προέρχονται από αυτόν, και η αγανάκτησή του στηρίζεται στους αμαρτωλούς.
7 Μη διστάζετε να στραφείτε στον Κύριο και μην αναβάλετε από μέρα σε μέρα· γιατί ξαφνικά θα εμφανιστεί η οργή του Κυρίου, και στην ασφάλειά σας θα καταστραφείτε και θα χαθείτε την ημέρα της εκδίκησης.
8 Μη βάλεις την καρδιά σου σε αγαθά που αποκτήθηκαν άδικα, γιατί δεν θα σε ωφελήσουν την ημέρα της συμφοράς.
9 Μην κερδίζετε με κάθε άνεμο, και μην πηγαίνετε σε κάθε δρόμο· γιατί έτσι κάνει ο αμαρτωλός που έχει διπλή γλώσσα.
10 Να είσαι σταθερός στην κατανόησή σου. και ας είναι ο λόγος σου ο ίδιος.
11 Να είστε γρήγοροι στο να ακούτε. Και αφήστε τη ζωή σας να είναι ειλικρινής. και με υπομονή απαντήστε.
12 Αν έχεις κατανόηση, απάντησε στον πλησίον σου. αν όχι, βάλε το χέρι σου στο στόμα σου.
13 Τιμή και ντροπή είναι ο λόγος· και η γλώσσα του ανθρώπου είναι η πτώση του.
14 Μην αποκαλείσαι ψιθυριστή, και μην περιμένεις με τη γλώσσα σου· γιατί όνειδος είναι ο κλέφτης, και κακή καταδίκη στη διπλή γλώσσα.
15 Μην αγνοείτε τίποτα σε μεγάλο ή μικρό θέμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Αντί για φίλο, γίνε όχι εχθρός. γιατί έτσι θα κληρονομήσεις κακό όνομα, ντροπή και όνειδος· έτσι και ο αμαρτωλός που έχει διπλή γλώσσα.
2 Μην εξυμνείς τον εαυτό σου στη συμβουλή της καρδιάς σου. για να μην κομματιαστεί η ψυχή σου σαν ταύρος που παρασύρεται μόνος.
3 Θα φας τα φύλλα σου, και θα χάσεις τον καρπό σου, και θα αφήσεις τον εαυτό σου σαν ξερό δέντρο.
4 Μια πονηρή ψυχή θα καταστρέψει αυτόν που την έχει, και θα τον κάνει να περιφρονεί τους εχθρούς του.
5 Η γλυκιά γλώσσα θα πολλαπλασιάσει τους φίλους· και η ορθόφωνη γλώσσα θα αυξήσει τους ευγενικούς χαιρετισμούς.
6 Να είστε σε ειρήνη με πολλούς· ωστόσο να έχετε μόνο έναν σύμβουλο των χιλίων.
7 Αν θέλεις να βρεις φίλο, απόδειξέ του πρώτα και μη βιαστείς να τον πιστώσεις.
8 Διότι κάποιος είναι φίλος για τη δική του περίσταση και δεν θα μείνει την ημέρα της θλίψης σου.
9 Και υπάρχει ένας φίλος, που στρέφεται σε εχθρότητα, και η σύγκρουση θα ανακαλύψει την ονειδισμό σου.
10 Και πάλι, κάποιος φίλος είναι σύντροφος στο τραπέζι και δεν θα συνεχίσει την ημέρα της θλίψης σου.
11 Αλλά στην ευημερία σου θα είναι σαν τον εαυτό σου, και θα είναι τολμηρός πάνω στους δούλους σου.
12 Αν σε υποβιβάσουν, θα είναι εναντίον σου, και θα κρυφτεί από το πρόσωπό σου.
13 Χωρίσου τον εαυτό σου από τους εχθρούς σου και πρόσεχε τους φίλους σου.
14 Ένας πιστός φίλος είναι μια ισχυρή άμυνα· και αυτός που έχει βρει έναν τέτοιο έχει βρει έναν θησαυρό.
15 Τίποτα δεν αντισταθμίζει έναν πιστό φίλο, και η εξοχότητά του είναι ανεκτίμητη.

16 Ο πιστός φίλος είναι το φάρμακο της ζωής. και αυτοί που φοβούνται τον Κύριο θα τον βρουν.
17 Όποιος φοβάται τον Κύριο θα κατευθύνει τη φιλία του σωστά· γιατί όπως είναι αυτός, έτσι θα είναι και ο πλησίον του.
18 Γιε μου, μάζεψε διδασκαλία από τη νεότητά σου· έτσι θα βρεις σοφία μέχρι τα βαθιά σου γεράματα.
19 Έλα κοντά της σαν οργώνει και σπέρνει, και περίμενε τους καλούς καρπούς της· γιατί δεν θα κοπιάσεις πολύ για αυτήν, αλλά θα φας από τους καρπούς της αμέσως.
20 Είναι πολύ δυσάρεστη για τους αμαθείς: αυτός που δεν έχει κατανόηση δεν θα μείνει μαζί της.
21 Θα ξαπλώσει πάνω του σαν ισχυρή πέτρα δοκιμασίας. και θα την πετάξει από αυτόν πριν περάσει πολύς καιρός.
22 Διότι η σοφία είναι σύμφωνα με το όνομά της, και δεν είναι φανερή σε πολλούς.
23 Άκουσε, γιε μου, λάβε τη συμβουλή μου και μην αρνηθείς τη συμβουλή μου,
24 Και βάλε τα πόδια σου στα δεσμά της, και το λαιμό σου στην αλυσίδα της.
25 Σκύψε τον ώμο σου και σήκωσέ την και μη λυπάσαι με τα δεσμά της.
26 Έλα σε αυτήν με όλη σου την καρδιά, και κράτησε τους δρόμους της με όλη σου τη δύναμη.
27 Ψάξε και ψάξε, και θα σου γίνει γνωστή· και όταν την πιάσεις, μην την αφήσεις να φύγει.
28 Διότι στο τέλος θα βρεις την ανάπαυσή της, και αυτό θα μετατραπεί στη χαρά σου.
29 Τότε τα δεσμά της θα είναι ισχυρή άμυνα για σένα και οι αλυσίδες της ιμάτιο δόξας.
30 Διότι υπάρχει ένα χρυσό στολίδι πάνω της, και οι ταινίες της είναι πορφυρή δαντέλα.
31 Θα τη φορέσεις ως χιτώνα τιμής, και θα την βάλεις γύρω σου ως στεφάνι χαράς.
32 Γιε μου, αν θέλεις, θα διδαχθείς· και αν θέλεις να εφαρμόσεις το μυαλό σου, θα είσαι συνετός.
33 Αν αγαπάς να ακούς, θα λάβεις κατανόηση· και αν σκύβεις το αυτί σου, θα είσαι σοφός,
34 Σταθείτε στο πλήθος των πρεσβυτέρων. και προσκολληθείτε σε αυτόν που είναι σοφός.
35 Να είστε πρόθυμοι να ακούσετε κάθε θεοσεβή ομιλία. και ας μη σου ξεφύγουν οι παραβολές της κατανόησης.
36 Και αν δεις άνθρωπο με κατανόηση, πήγαινε κοντά του και άφησε το πόδι σου να φορέσει τα σκαλιά της πόρτας του.
37 Ας είναι ο νους σου στις διαταγές του Κυρίου και στοχάζεσαι συνεχώς στις εντολές του: αυτός θα σταθεροποιήσει την καρδιά σου και θα σου δώσει σοφία σύμφωνα με τη δική σου επιθυμία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Μην κάνεις κακό, έτσι δεν θα σου έρθει κακό.
2 Φύγε από τον άδικο, και η ανομία θα απομακρυνθεί από σένα.
3 Γιε μου, μη σπείρεις στα αυλάκια της αδικίας, και δεν θα τα θερίσεις επταπλάσια.
4 Μην ζητάτε την υπεροχή του Κυρίου, ούτε του βασιλιά την έδρα της τιμής.
5 Μη δικαιολογείς τον εαυτό σου ενώπιον του Κυρίου. και μην καυχιέσαι για τη σοφία σου ενώπιον του βασιλιά.
6 Μην επιδιώκετε να κριθείτε, μη μπορώντας να αφαιρέσετε την ανομία. μήπως ποτέ φοβηθείς το πρόσωπο του ισχυρού, ένα εμπόδιο στο δρόμο της ευθύτητας σου.
7 Μην προσβάλεις το πλήθος μιας πόλης, και τότε δεν θα ρίξεις τον εαυτό σου ανάμεσα στον λαό.
8 Μη δεσμεύετε τη μια αμαρτία πάνω στην άλλη. γιατί σε ένα δεν θα μείνεις ατιμώρητος.
9 Μη λέτε, ο Θεός θα δει το πλήθος των προσφορών μου, και όταν προσφέρω στον ύψιστο Θεό, θα το δεχτεί.
10 Μη λιποθυμάς όταν κάνεις την προσευχή σου και μην παραμελείς να δώσεις ελεημοσύνη.
11 Μη γελάτε κανέναν για να περιφρονήσετε την πίκρα της ψυχής του· γιατί υπάρχει κάποιος που ταπεινώνει και εξυψώνει.
12 Μην επινοείς ψέματα εναντίον του αδελφού σου. ούτε κάνε τα παρόμοια στον φίλο σου.
13 Μη λέτε ψέματα, γιατί το έθιμο του δεν είναι καλό.
14 Μη χρησιμοποιείς πολλά λόγια σε πλήθος πρεσβυτέρων και μην κάνεις πολλές βαβούρες όταν προσεύχεσαι.
15 Μη μισείτε την επίπονη εργασία, ούτε την κτηνοτροφία, την οποία ο Ύψιστος έχει ορίσει.
16 Μην μετράς τον εαυτό σου ανάμεσα στο πλήθος των αμαρτωλών, αλλά να θυμάσαι ότι η οργή δεν θα αργήσει πολύ.
17 Ταπείνωσε τον εαυτό σου πολύ· γιατί η εκδίκηση των ασεβών είναι φωτιά και σκουλήκια.
18 Μην αλλάζεις φίλο για κανένα καλό σε καμία περίπτωση. ούτε πιστός αδελφός για το χρυσάφι του Οφίρ.
19 Μην εγκαταλείπετε τη σοφή και καλή γυναίκα· γιατί η χάρη της είναι πάνω από το χρυσάφι.
20 Ενώ ο δούλος σου εργάζεται αληθινά, μην τον παρακαλείς με κακό, ούτε τον μισθωτή που παραχωρείται εξ ολοκλήρου για σένα.
21 Ας αγαπήσει η ψυχή σου έναν καλό δούλο, και μην τον εξαπατήσεις την ελευθερία.
22 Έχεις βοοειδή; να τους προσέχεις· και αν είναι προς όφελος σου, κράτα τους μαζί σου.
23 Έχεις παιδιά; διδάξτε τους και σκύψτε το λαιμό τους από τη νεότητά τους.
24 Έχεις κόρες; να προσέχεις το σώμα τους και να μη δείχνεις χαρούμενος απέναντί τους.
25 Παντρέψου την κόρη σου, και έτσι θα κάνεις κάτι σημαντικό· αλλά δώσε την σε έναν άνθρωπο που έχει κατανόηση.
26 Έχεις γυναίκα με το μυαλό σου; μην την εγκαταλείψεις, αλλά μην παραδώσεις τον εαυτό σου σε μια ανάλαφρη γυναίκα.
27 Τίμα τον πατέρα σου με όλη σου την καρδιά και μην ξεχνάς τις θλίψεις της μητέρας σου.
28 Θυμήσου ότι γεννήθηκες από αυτούς. και πώς μπορείς να τους ανταποδώσεις τα πράγματα που έχουν κάνει για σένα;
29 Να φοβάσαι τον Κύριο με όλη σου την ψυχή και να σέβεσαι τους ιερείς του.
30 Αγάπα αυτόν που σε έφτιαξε με όλη σου τη δύναμη, και μην εγκαταλείπεις τους λειτουργούς του.
31 Να φοβάστε τον Κύριο και να τιμάτε τον ιερέα. και δώσε του τη μερίδα του, όπως σου έχει διαταχθεί. τους πρώτους καρπούς, και την προσφορά για το παράπτωμα, και το δώρο των ώμων, και τη θυσία του αγιασμού, και τους πρώτους καρπούς των αγίων πραγμάτων.
32 Και άπλωσε το χέρι σου στους φτωχούς, για να τελειοποιηθεί η ευλογία σου.

33 Ένα δώρο έχει χάρη στα μάτια κάθε ζωντανού ανθρώπου. και για τους νεκρούς να μην το κρατήσουν.
34 Μην είστε μαζί με αυτούς που κλαίνε, και θρηνείτε με αυτούς που θρηνούν.
35 Μην αργείς να επισκέπτεσαι τον άρρωστο· γιατί αυτό θα σε κάνει να γίνεις αγαπημένος.
36 Ό,τι και να πάρεις στα χέρια σου, να θυμάσαι το τέλος και δεν θα κάνεις ποτέ λάθος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Μην παλεύεις με έναν ισχυρό, για να μην πέσεις στα χέρια του.
2 Μη διαφωνείς με έναν πλούσιο, μήπως σε υπερβαρύνει· γιατί ο χρυσός έχει καταστρέψει πολλούς και έχει διαστρεβλώσει τις καρδιές των βασιλιάδων.
3 Μη παλεύεις με άνθρωπο που είναι γεμάτος γλώσσα και μη συσσωρεύεις ξύλα στη φωτιά του.
4 Μην κοροϊδεύεις με αγενή άνθρωπο, για να μην ατιμαστούν οι πρόγονοί σου.
5 Μην κατακρίνετε τον άνθρωπο που αποστρέφεται από την αμαρτία, αλλά να θυμάστε ότι όλοι είμαστε άξιοι τιμωρίας.
6 Μην ατιμάζετε τον άνθρωπο στα γεράματά του· γιατί και μερικοί από εμάς γερνάμε.
7 Μη χαίρεσαι που ο μεγαλύτερος εχθρός σου είναι νεκρός, αλλά να θυμάσαι ότι όλοι πεθαίνουμε.
8 Μην περιφρονείς τον λόγο των σοφών, αλλά γνώρισε τον εαυτό σου με τις παροιμίες τους· γιατί από αυτούς θα μάθεις διδασκαλία και πώς να υπηρετείς τους μεγάλους ανθρώπους με ευκολία.
9 Μη χάνετε τον λόγο των πρεσβυτέρων· διότι και αυτοί έμαθαν από τους πατέρες τους, και από αυτούς θα μάθετε κατανόηση και να απαντάτε όπως απαιτείται.
10 Μην ανάβεις τα κάρβουνα ενός αμαρτωλού, για να μην καείς με τη φλόγα της φωτιάς του.
11 Μη σηκώνεσαι με θυμό με την παρουσία ενός ζημιογόνου, για να μην παραμονεύει για να σε παγιδεύσει στα λόγια σου
12 Μη δανείζεις σε αυτόν που είναι πιο δυνατός από τον εαυτό σου. γιατί αν του δανείσεις, μέτρησε το αλλά έχασες.
13 Μην είσαι εγγυητής πάνω από τη δύναμή σου· γιατί, αν είσαι εγγυητής, φρόντισε να την πληρώσεις.
14 Μην πας στο νόμο με δικαστή. γιατί θα κρίνουν για αυτόν σύμφωνα με την τιμή του.
15 Μην ταξιδεύεις στο δρόμο με έναν τολμηρό άνθρωπο, για να μην σε λυπηθεί· γιατί θα κάνει σύμφωνα με το δικό του θέλημα, και θα χαθείς μαζί του μέσω της ανοησίας του.
16 Μη παλεύεις με έναν θυμωμένο άνθρωπο και μην πηγαίνεις μαζί του σε μοναχικό μέρος· γιατί το αίμα είναι σαν τίποτα μπροστά του, και όπου δεν υπάρχει βοήθεια, θα σε ανατρέψει.
17 Μη συμβουλεύεσαι έναν ανόητο. γιατί δεν μπορεί να τηρήσει τη συμβουλή.
18 Μην κάνετε τίποτα κρυφό μπροστά σε έναν ξένο. γιατί δεν ξέρεις τι θα βγάλει.
19 Μην ανοίγεις την καρδιά σου σε κάθε άνθρωπο, για να μην σε ανταποδώσει με μια έξυπνη στροφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Μη ζηλεύεις τη γυναίκα του στήθους σου και μην της κάνεις κακό μάθημα εναντίον σου.
2 Μη δίνεις την ψυχή σου σε γυναίκα για να πατήσει το πόδι της πάνω στην περιουσία σου.
3 Μη συναντάς πόρνη, για να μην πέσεις στις παγίδες της.
4 Μην χρησιμοποιείς πολύ τη συντροφιά μιας γυναίκας που είναι τραγουδίστρια, για να μην σε πιάσουν οι προσπάθειές της.
5 Μην κοιτάς την υπηρέτρια, για να μην πέσεις σε αυτά που είναι πολύτιμα μέσα της.
6 Μη δίνεις την ψυχή σου σε πόρνες, για να μη χάσεις την κληρονομιά σου.
7 Μην κοιτάς τριγύρω σου στους δρόμους της πόλης, ούτε να περιπλανιέσαι στο μοναχικό μέρος της.
8 Απομάκρυνε το μάτι σου από μια όμορφη γυναίκα και μην κοιτάς την ομορφιά του άλλου. γιατί πολλοί έχουν εξαπατηθεί από την ομορφιά μιας γυναίκας. γιατί με αυτό ανάβει η αγάπη σαν φωτιά.
9 Μην κάθεσαι καθόλου με τη γυναίκα κάποιου άλλου, ούτε να κάθεσαι μαζί της στην αγκαλιά σου και μην ξοδεύεις τα χρήματά σου μαζί της στο κρασί. μήπως η καρδιά σου κλίνει προς αυτήν, και έτσι από την επιθυμία σου πέσεις σε καταστροφή.
10 Μην εγκαταλείπετε έναν παλιό φίλο. γιατί το καινούργιο δεν είναι συγκρίσιμο με αυτόν: ένας νέος φίλος είναι σαν καινούργιο κρασί. όταν είναι παλιό, θα το πιεις με ευχαρίστηση.
11 Μη ζηλεύεις τη δόξα του αμαρτωλού· γιατί δεν ξέρεις ποιο θα είναι το τέλος του.
12 Μη χαίρεστε με αυτό που οι ασεβείς χαίρονται. αλλά να θυμάστε ότι δεν θα μείνουν ατιμώρητοι στον τάφο τους.
13 Κράτα σε μακριά από τον άνθρωπο που έχει τη δύναμη να σκοτώνει. Γι' αυτό μην αμφιβάλλεις για τον φόβο του θανάτου· και αν έρθεις σε αυτόν, μην κάνεις κανένα σφάλμα, μήπως αφαιρέσει τη ζωή σου αμέσως· θυμήσου ότι μπαίνεις στη μέση των παγίδων και ότι περπατάς στις πολεμίστρες της πόλης.
14 Όσο πιο κοντά μπορείτε, μαντέψτε τον πλησίον σας και συμβουλευτείτε τους σοφούς.
15 Ας είναι η ομιλία σου με τους σοφούς, και όλη η επικοινωνία σου στο νόμο του Υψίστου.
16 Και ας τρώνε και πίνουν δίκαιοι μαζί σου. και ας είναι η δόξα σου με φόβο Κυρίου.
17 Για το χέρι του τεχνίτη το έργο θα επαινείται· και ο σοφός άρχοντας του λαού για τον λόγο του.
18 Ένας άνθρωπος με άρρωστη γλώσσα είναι επικίνδυνος στην πόλη του. και όποιος είναι ορμητικός στην ομιλία του θα είναι μισητός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Ένας σοφός κριτής θα διδάξει τον λαό του. και η διακυβέρνηση ενός συνετού ανθρώπου είναι καλά διατεταγμένη.
2 Όπως είναι ο ίδιος ο κριτής του λαού, έτσι είναι και οι αξιωματούχοι του. και τι άνθρωπος είναι ο άρχοντας της πόλης, τέτοιοι είναι όλοι όσοι κατοικούν σ' αυτήν.
3 Ένας ασύνετος βασιλιάς καταστρέφει τον λαό του. αλλά με τη σύνεση αυτών που έχουν την εξουσία η πόλη θα κατοικηθεί.
4 Η δύναμη της γης είναι στο χέρι του Κυρίου, και σε εύθετο χρόνο θα θέσει πάνω της ένα ωφέλιμο.
5 Στο χέρι του Θεού είναι η ευημερία του ανθρώπου· και πάνω στο πρόσωπο του γραμματέα θα θέσει την τιμή του.

6 Μη μισείς τον πλησίον σου για κάθε λάθος. και να μην κάνετε απολύτως τίποτα με βλαβερές πρακτικές.
7 Η υπερηφάνεια είναι μισητή ενώπιον του Θεού και του ανθρώπου· και με τα δύο διαπράττει κανείς ανομία.
8 Λόγω άδικων συναλλαγών, τραυματισμών και πλούτου που αποκτήθηκαν με δόλο, η βασιλεία μεταφράζεται από τον ένα λαό στον άλλο.
9 Γιατί είναι περήφανη η γη και η στάχτη; Δεν υπάρχει πιο πονηρό πράγμα από έναν φιλήδονο άνθρωπο: γιατί ένας τέτοιος πουλάει την ψυχή του. γιατί όσο ζει βγάζει τα σπλάχνα του.
10 Ο γιατρός κόβει μια μακρά ασθένεια. και αυτός που είναι σήμερα βασιλιάς αύριο θα πεθάνει.
11 Διότι, όταν ένας άνθρωπος είναι νεκρός, θα κληρονομήσει ερπετά, θηρία και σκουλήκια.
12 Η αρχή της υπερηφάνειας είναι όταν κάποιος απομακρύνεται από τον Θεό, και η καρδιά του απομακρύνεται από τον Πλάστη του.
13 Διότι η υπερηφάνεια είναι η αρχή της αμαρτίας, και αυτός που την έχει θα εκχύσει βδέλυγμα· και γι' αυτό ο Κύριος τους έφερε παράξενες συμφορές και τους κατέστρεψε τελείως.
14 Ο Κύριος έριξε τους θρόνους υπερήφανων αρχόντων και έστησε τους πράους στη θέση τους.
15 Ο Κύριος μάζεψε τις ρίζες των υπερήφανων εθνών και φύτεψε τους ταπεινούς στη θέση τους.
16 Ο Κύριος κατέστρεψε τις χώρες των εθνών και τις κατέστρεψε μέχρι τα θεμέλια της γης.
17 Πήρε μερικούς από αυτούς, και τους κατέστρεψε, και έκλεισε τη μνήμη τους από τη γη.
18 Η υπερηφάνεια δεν έγινε για τους άντρες, ούτε ο θυμός για εκείνους που γεννήθηκαν από γυναίκα.
19 Εκείνοι που φοβούνται τον Κύριο είναι σπόρος σίγουρος, και όσοι τον αγαπούν τιμητικό φυτό· όσοι δεν τηρούν το νόμο είναι άτιμος σπόρος. αυτοί που παραβιάζουν τις εντολές είναι απατηλός σπόρος.
20 Μεταξύ των αδελφών, ο αρχηγός είναι έντιμος. το ίδιο και αυτοί που φοβούνται τον Κύριο στα μάτια του.
21 Ο φόβος του Κυρίου προηγείται της απόκτησης εξουσίας· αλλά η τραχύτητα και η υπερηφάνεια είναι η απώλεια της.
22 Είτε είναι πλούσιος, ευγενής είτε φτωχός, η δόξα τους είναι ο φόβος του Κυρίου.
23 Δεν είναι καλό να περιφρονείς τον φτωχό που έχει κατανόηση. ούτε είναι βολικό να μεγαλοποιήσεις έναν αμαρτωλό άνθρωπο.
24 Μεγάλοι άντρες και δικαστές και εξουσιαστές θα τιμηθούν. αλλά δεν υπάρχει κανένας από αυτούς μεγαλύτερος από αυτόν που φοβάται τον Κύριο.
25 Στον δούλο που είναι σοφός θα κάνουν υπηρεσία οι ελεύθεροι· και αυτός που έχει γνώση δεν θα μνησικακεί όταν αναμορφωθεί.
26 Μην είσαι υπερβολικός όταν κάνεις τις δουλειές σου. και μην καυχιέσαι στον καιρό της στενοχώριας σου.
27 Καλύτερος είναι αυτός που κοπιάζει και αφθονεί σε όλα, παρά αυτός που καυχιέται και θέλει ψωμί.
28 Γιε μου, δόξασε την ψυχή σου με πραότητα και δώσε της τιμή σύμφωνα με την αξιοπρέπειά της.
29 Ποιος θα δικαιώσει αυτόν που αμαρτάνει εναντίον της ψυχής του; και ποιος θα τιμήσει αυτόν που ατιμάζει τη ζωή του;
30 Ο φτωχός τιμάται για τις ικανότητές του, και ο πλούσιος για τα πλούτη του.
31 Αυτός που τιμάται στη φτώχεια, πόσο μάλλον στα πλούτη; και αυτός που είναι άτιμος στα πλούτη, πόσο μάλλον στη φτώχεια;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Η σοφία σηκώνει το κεφάλι εκείνου που είναι χαμηλού βαθμού, και τον κάνει να κάθεται ανάμεσα σε μεγάλους ανθρώπους.
2 Μην επαινείτε έναν άντρα για την ομορφιά του. ούτε απεχθάνεσαι έναν άντρα για την εξωτερική του εμφάνιση.
3 Η μέλισσα είναι μικρή ανάμεσα σε τέτοιες μύγες. αλλά ο καρπός της είναι ο κύριος των γλυκών πραγμάτων.
4 Μην καυχιέσαι για την ενδυμασία και την ενδυμασία σου και μην υψώνεις τον εαυτό σου την ημέρα της τιμής· επειδή, τα έργα του Κυρίου είναι θαυμαστά, και τα έργα του ανάμεσα στους ανθρώπους είναι κρυμμένα.
5 Πολλοί βασιλιάδες κάθισαν στο έδαφος. και κάποιος που δεν είχε σκεφτεί ποτέ έχει φορέσει το στέμμα.
6 Πολλοί ισχυροί άνδρες έχουν ντροπιαστεί πολύ. και ο αξιότιμος παραδόθηκε στα χέρια άλλων ανδρών.
7 Μην κατηγορείς πριν εξετάσεις την αλήθεια: πρώτα κατάλαβε και μετά επίπληξε.
8 Μην απαντάς πριν ακούσεις την αιτία· μη διακόπτεις τους ανθρώπους στη μέση της ομιλίας τους.
9 Μην αγωνίζεσαι σε ένα θέμα που δεν σε αφορά. και μην κάθεστε σε κρίση με τους αμαρτωλούς.
10 Γιε μου, μην ανακατεύεσαι με πολλά πράγματα· γιατί αν ανακατευτείς πολλά, δεν θα είσαι αθώος. και αν ακολουθήσεις, δεν θα αποκτήσεις, ούτε θα γλιτώσεις φεύγοντας.
11 Υπάρχει ένας που κοπιάζει, και πονάει, και βιάζεται, και είναι τόσο πιο πίσω.
12 Και πάλι, υπάρχει ένας άλλος που είναι αργός και έχει ανάγκη από βοήθεια, που δεν έχει ικανότητα και είναι γεμάτος φτώχεια. όμως το μάτι του Κυρίου τον κοίταξε για τα καλά, και τον έστησε από την περιουσία του,
13 Και σήκωσε το κεφάλι του από τη δυστυχία. ώστε πολλοί που το είδαν τον θαύμασαν.
14 Η ευημερία και οι συμφορές, η ζωή και ο θάνατος, η φτώχεια και ο πλούτος, έρχονται από τον Κύριο.
15 Η σοφία, η γνώση και η κατανόηση του νόμου είναι του Κυρίου· η αγάπη και η οδός των καλών έργων είναι από αυτόν.
16 Η πλάνη και το σκοτάδι είχαν την αρχή τους μαζί με τους αμαρτωλούς· και το κακό θα γεράσει μαζί με αυτούς που δοξάζονται μέσα τους.
17 Το δώρο του Κυρίου παραμένει στους ευσεβείς, και η εύνοιά του φέρνει ευημερία για πάντα.
18 Υπάρχει εκείνος που πλουτίζει από την επιφυλακτικότητα και το τσίμπημα του, και αυτό είναι το μέρος της ανταμοιβής του:
19 Ενώ λέει, βρήκα ανάπαυση, και τώρα θα τρώω συνέχεια από τα αγαθά μου· και όμως δεν ξέρει τι ώρα θα έρθει πάνω του, και ότι πρέπει να αφήσει αυτά τα πράγματα σε άλλους και να πεθάνει.
20 Να είσαι σταθερός στη διαθήκη σου και να γνωρίζεις αυτήν και να γερνάς στο έργο σου.
21 Μην θαυμάζετε για τα έργα των αμαρτωλών. αλλά εμπιστεύσου στον Κύριο και μείνε στον κόπο σου· γιατί είναι εύκολο πράγμα στα μάτια του Κυρίου ξαφνικά να κάνεις πλούσιο έναν φτωχό.

22 Η ευλογία του Κυρίου είναι στην ανταμοιβή του ευσεβούς, και ξαφνικά κάνει την ευλογία του να ανθίσει.
23 Μην λέτε, τι κέρδος υπάρχει από την υπηρεσία μου; και τι καλά πράγματα θα έχω στο εξής;
24 Και πάλι, μην λέτε, έχω αρκετά, και έχω πολλά πράγματα, και τι κακό θα έχω στο εξής;
25 Την ημέρα της ευημερίας υπάρχει λήθη της θλίψης· και την ημέρα της θλίψης δεν υπάρχει πια ανάμνηση ευημερίας.
26 Διότι είναι εύκολο πράγμα για τον Κύριο την ημέρα του θανάτου να ανταμείψει έναν άνθρωπο σύμφωνα με τις οδούς του.
27 Η θλίψη μιας ώρας κάνει τον άνθρωπο να ξεχάσει την ευχαρίστηση· και στο τέλος του θα αποκαλυφθούν οι πράξεις του.
28 Κρίνετε κανέναν ευλογημένο πριν από το θάνατό του· γιατί ο άνθρωπος θα γίνει γνωστός στα παιδιά του.
29 Μη φέρνετε τον καθένα στο σπίτι σας· γιατί ο δόλιος έχει πολλά τρένα.
30 Όπως η πέρδικα που πάρθηκε και κρατήθηκε σε κλουβί, έτσι είναι η καρδιά του περήφανου. και σαν κατάσκοπος παρακολουθεί την πτώση σου:
31 Διότι προσμένει, και μετατρέπει το καλό σε κακό, και σε πράγματα που αξίζει τον έπαινο θα σε κατηγορήσουν.
32 Από σπίθα φωτιάς ανάβει σωρός κάρβουνα· και αμαρτωλός άνθρωπος περιμένει αίμα.
33 Προσέχετε τον άτακτο άνθρωπο, γιατί κάνει κακία. για να μη σου φέρει αιώνια κηλίδα.
34 Δέξου έναν ξένο στο σπίτι σου, και θα σε ενοχλήσει και θα σε βγάλει από το δικό σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Όταν θέλεις να κάνεις το καλό, να ξέρεις σε ποιον το κάνεις. έτσι θα σε ευχαριστήσουν για τα οφέλη σου.
2 Κάνε το καλό στον ευσεβή άνθρωπο, και θα βρεις ανταπόδοση. και αν όχι από αυτόν, όμως από τον Ύψιστο.
3 Δεν μπορεί να έρθει καλό σε εκείνον που είναι πάντα απασχολημένος με το κακό, ούτε σε εκείνον που δεν δίνει ελεημοσύνη.
4 Δώστε στον ευσεβή άνθρωπο και μη βοηθήσετε τον αμαρτωλό.
5 Κάνε καλά σ' αυτόν που είναι ταπεινός, αλλά μη δίνεις στον ασεβή: κράτα το ψωμί σου και μην του το δώσεις, μήπως σε κυριαρχήσει με αυτό· γιατί αλλιώς θα λάβεις διπλάσιο κακό για όλα τα καλά που θα έχεις. έγινε σε αυτόν.
6 Διότι ο Ύψιστος μισεί τους αμαρτωλούς, και θα ανταποδώσει την εκδίκηση στους ασεβείς, και τους φυλάσσει ενάντια στη δυνατή ημέρα της τιμωρίας τους.
7 Δώστε στον καλό και μη βοηθήσετε τον αμαρτωλό.
8 Ένας φίλος δεν μπορεί να γίνει γνωστός στην ευημερία· και ένας εχθρός δεν μπορεί να κρυφτεί στις αντιξοότητες.
9 Στην ευημερία ενός ανθρώπου οι εχθροί θα λυπηθούν· αλλά στις αντιξοότητες του και ένας φίλος θα φύγει.
10 Μην εμπιστεύεσαι ποτέ τον εχθρό σου· γιατί όπως σκουριάζει το σίδερο, έτσι είναι και η κακία του.
11 Αν και ταπεινωθεί και πάει σκύβοντας, όμως να τον προσέχεις και να τον προσέχεις, και θα είσαι απέναντί του σαν να είχες σκουπίσει έναν υαλοπίνακα και θα ξέρεις ότι η σκουριά του δεν έχει σκουπιστεί εντελώς.
12 Μην τον βάλεις κοντά σου, μήπως, όταν σε ανατρέψει, σταθεί στη θέση σου. ούτε άφησέ τον να καθίσει στα δεξιά σου, μήπως θέλει να πάρει τη θέση σου, και εσύ στο τέλος θυμηθείς τα λόγια μου και σε τρυπήσουν.
13 Ποιος θα λυπηθεί έναν γητευτή που τον δαγκώνει φίδι, ή οποιονδήποτε σαν να πλησιάζει άγρια θηρία;
14 Όποιος λοιπόν πηγαίνει σε έναν αμαρτωλό και μολύνεται μαζί του στις αμαρτίες του, ποιος θα λυπηθεί;
15 Για λίγο θα μείνει μαζί σου, αλλά αν αρχίσεις να πέφτεις, δεν θα καθυστερήσει.
16 Ο εχθρός μιλάει γλυκά με τα χείλη του, αλλά στην καρδιά του φαντάζεται πώς να σε ρίξει σε ένα λάκκο: θα κλάψει με τα μάτια του, αλλά αν βρει ευκαιρία, δεν θα χορτάσει αίμα.
17 Αν σου έρθει δυστυχία, θα τον βρεις πρώτα εκεί. και παρόλο που προσποιείται ότι σε βοηθά, θα σε υπονομεύσει.
18 Θα κουνήσει το κεφάλι του και θα χτυπήσει τα χέρια του και θα ψιθυρίσει πολύ και θα αλλάξει όψη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Όποιος αγγίζει πίσσα θα μολυνθεί με αυτό. και αυτός που έχει κοινωνία με υπερήφανο άνθρωπο θα είναι σαν αυτόν.
2 Μην φορτώνεις τον εαυτό σου πάνω από τη δύναμή σου όσο ζεις. και δεν έχεις κοινωνία με κάποιον που είναι πιο δυνατός και πλουσιότερος από τον εαυτό σου: γιατί πώς συμφωνούν το μπρίκι και το πήλινο δοχείο; γιατί αν το ένα χτυπηθεί πάνω στο άλλο, θα σπάσει.
3 Ο πλούσιος έχει κάνει κακό, και όμως απειλεί μαζί του· ο φτωχός είναι αδικημένος, και πρέπει επίσης να παρακαλεί.
4 Αν είσαι για το κέρδος του, θα σε χρησιμοποιήσει· αν όμως δεν έχεις τίποτα, θα σε εγκαταλείψει.
5 Αν έχεις κάτι, θα ζήσει μαζί σου· ναι, θα σε απογυμνώσει και δεν θα το λυπηθεί.
6 Αν σε έχει ανάγκη, θα σε εξαπατήσει, θα σου χαμογελάσει και θα σε βάλει στην ελπίδα. θα σου μιλήσει καλά και θα πει: Τι θέλεις;
7 Και θα σε ντροπιάσει με τα κρέατά του, μέχρι να σε στεγνώσει δύο ή τρεις φορές, και στο τέλος θα σε γελάσει περιφρονώντας μετά, όταν σε δει, θα σε εγκαταλείψει και θα κουνήσει το κεφάλι του εναντίον σου.
8 Πρόσεχε να μην εξαπατηθείς και να μην σε πέσει στη χαρά σου.
9 Αν σε προσκαλέσει ένας ισχυρός άνδρας, αποτραβήσου, και τόσο περισσότερο θα σε προσκαλεί.
10 Μην τον πιέζεις, μήπως σε βάλουν πίσω. μην σταθείτε μακριά, για να μην ξεχαστείτε.
11 Μη φροντίζεις να γίνεις ίσος με αυτόν στη συζήτηση, και μην πιστεύεις στα πολλά λόγια του· γιατί με πολλή επικοινωνία θα σε δελεάσει, και χαμογελώντας σου θα βγάλει τα μυστικά σου.
12 Αλλά με σκληρότητα θα καταθέσει τα λόγια σου, και δεν θα λυπηθεί να σε βλάψει και να σε βάλει στη φυλακή.
13 Πρόσεχε και πρόσεχε, γιατί κινδυνεύεις να ανατρέψεις· όταν ακούς αυτά, ξύπνησε στον ύπνο σου.
14 Να αγαπάς τον Κύριο σε όλη σου τη ζωή και να τον επικαλείς για τη σωτηρία σου.
15 Κάθε θηρίο αγαπά το όμοιό του, και κάθε άνθρωπος αγαπά τον πλησίον του.
16 Κάθε σάρκα συνενώνεται ανάλογα με το είδος, και ο άνθρωπος θα προσκολληθεί στο όμοιό του.

17 Τι κοινωνία έχει ο λύκος με το αρνί; άρα ο αμαρτωλός με τον ευσεβή.
18 Ποια συμφωνία υπάρχει μεταξύ της ύαινας και ενός σκύλου; και τι ειρήνη μεταξύ πλουσίων και φτωχών;
19 Όπως το άγριο γαϊδούρι είναι η λεία του λιονταριού στην έρημο, έτσι οι πλούσιοι τρώνε τους φτωχούς.
20 Όπως ο υπερήφανος μισεί την ταπεινοφροσύνη, έτσι απεχθάνεται ο πλούσιος τον φτωχό.
21 Ένας πλούσιος που αρχίζει να πέφτει συγκρατείται από τους φίλους του· αλλά ένας φτωχός που είναι πεσμένος τον διώχνουν οι φίλοι του.
22 Όταν ένας πλούσιος πέφτει, έχει πολλούς βοηθούς· λέει πράγματα που δεν πρέπει να ειπωθούν, και όμως οι άνθρωποι τον δικαιώνουν· ο φτωχός γλίστρησε, κι όμως τον επέπληξαν. μίλησε σοφά και δεν μπορούσε να έχει θέση.
23 Όταν μιλάει ένας πλούσιος, ο καθένας κρατά τη γλώσσα του, και, κοίτα, τι λέει, το εκθειάζουν στα σύννεφα· αν όμως μιλήσει ο φτωχός, λένε: Τι άνθρωπος είναι αυτός; κι αν σκοντάψει, θα βοηθήσουν να τον ανατρέψουν.
24 Ο πλούτος είναι καλός σε εκείνον που δεν έχει αμαρτία, και η φτώχεια είναι κακό στο στόμα του ασεβούς.
25 Η καρδιά του ανθρώπου αλλάζει το πρόσωπό του, είτε για καλό είτε για κακό· και η χαρούμενη καρδιά κάνει χαρούμενο πρόσωπο.
26 Μια χαρούμενη όψη είναι ένδειξη μιας καρδιάς που είναι σε ευημερία. και η εύρεση των παραβολών είναι μια κουραστική εργασία του νου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Μακάριος είναι ο άνθρωπος που δεν γλίστρησε με το στόμα του και δεν τρυπήθηκε από το πλήθος των αμαρτιών.
2 Μακάριος είναι εκείνος του οποίου η συνείδηση δεν τον καταδίκασε, και που δεν έχει πέσει από την ελπίδα του στον Κύριο.
3 Τα πλούτη δεν είναι ωραία για έναν τσιγκούνα: και τι πρέπει να κάνει ένας ζηλιάρης με τα χρήματα;
4 Αυτός που μαζεύει εξαπατώντας τη δική του ψυχή, μαζεύει για άλλους, που θα ξοδέψουν τα αγαθά του άτακτα.
5 Αυτός που είναι κακός για τον εαυτό του, σε ποιον θα είναι καλός; δεν θα χαίρεται τα αγαθά του.
6 Δεν υπάρχει χειρότερος από αυτόν που φθονεί τον εαυτό του. και αυτό είναι ανταπόδοση της κακίας του.
7 Και αν κάνει καλό, το κάνει χωρίς να το θέλει. και στο τέλος θα δηλώσει την κακία του.
8 Ο φθονερός άνθρωπος έχει κακό μάτι. αποστρέφει το πρόσωπό του και καταφρονεί τους ανθρώπους.
9 Το μάτι του φιλήδονου δεν χορταίνει τη μερίδα του. και η ανομία του κακού στεγνώνει την ψυχή του.
10 Το κακό μάτι ζηλεύει το ψωμί του, και είναι τσιγκούνης στο τραπέζι του.
11 Γιε μου, σύμφωνα με τις δυνατότητές σου, κάνε καλό στον εαυτό σου, και δώσε στον Κύριο την δέουσα προσφορά του.
12 Θυμήσου ότι ο θάνατος δεν θα αργήσει να έρθει, και ότι η διαθήκη του τάφου δεν σου φανερώθηκε.
13 Κάνε καλό στον φίλο σου πριν πεθάνεις, και ανάλογα με την ικανότητά σου άπλωσε το χέρι σου και δώσε του.
14 Μην εξαπατήσεις τον εαυτό σου για την καλή μέρα, και μην σε ξεπεράσει το μέρος της καλής επιθυμίας.
15 Δεν θα αφήσεις τους κόπους σου σε άλλον; και οι κόποι σου να μοιράζονται με κλήρο;
16 Δώσε και πάρε και αγίασε την ψυχή σου. γιατί στον τάφο δεν υπάρχει αναζήτηση κοσμημάτων.
17 Κάθε σάρκα γερνά σαν ένδυμα· γιατί η διαθήκη από την αρχή είναι: Θα πεθάνεις με θάνατο.
18 Από τα πράσινα φύλλα ενός χοντρού δέντρου, άλλα πέφτουν και άλλα φυτρώνουν. έτσι είναι η γενεά της σάρκας και του αίματος, μια τελειώνει και μια άλλη γεννιέται.
19 Κάθε έργο σαπίζει και καταστρέφει, και ο εργάτης του θα πάει μαζί του.
20 Μακάριος είναι ο άνθρωπος που στοχάζεται τα καλά πράγματα με σοφία, και που συλλογίζεται τα άγια με τη διάνοιά του.
21 Αυτός που εξετάζει τους δρόμους της στην καρδιά του, θα έχει επίσης κατανόηση στα μυστικά της.
22 Πηγαίνετε πίσω της ως ανιχνευτής, και περιμένετε στους δρόμους της.
23 Όποιος ιερουργεί στα παράθυρά της, θα ακούει και στις πόρτες της.
24 Όποιος μένει κοντά στο σπίτι της, θα στερεώσει και καρφίτσα στους τοίχους της.
25 Θα στήσει τη σκηνή του κοντά της, και θα μείνει σε ένα κατάλυμα όπου υπάρχουν καλά πράγματα.
26 Θα βάλει τα παιδιά του κάτω από το καταφύγιό της, και θα μείνει κάτω από τα κλαδιά της.
27 Μ' αυτήν θα καλυφθεί από τη ζέστη, και στη δόξα της θα κατοικήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Αυτός που φοβάται τον Κύριο θα κάνει το καλό, και αυτός που έχει τη γνώση του νόμου θα την αποκτήσει.
2 Και ως μητέρα θα τον συναντήσει και θα τον λάβει ως γυναίκα παντρεμένη παρθένου.
3 Με το ψωμί της συνείδησης θα τον ταΐσει και θα του δώσει να πιει το νερό της σοφίας.
4 Θα μείνει πάνω της και δεν θα συγκινηθεί. και θα βασιστεί πάνω της, και δεν θα μπερδευτεί.
5 Θα τον υψώσει πάνω από τους γείτονές του, και στο μέσο της εκκλησίας θα ανοίξει το στόμα του.
6 Θα βρει χαρά και στεφάνι αγαλλίασης, και αυτή θα τον κάνει να κληρονομήσει ένα αιώνιο όνομα.
7 Αλλά οι ανόητοι δεν θα την φτάσουν, και οι αμαρτωλοί δεν θα τη δουν.
8 Διότι απέχει πολύ από την υπερηφάνεια, και οι ψεύτες δεν μπορούν να τη θυμηθούν.
9 Ο έπαινος δεν φαίνεται στο στόμα του αμαρτωλού, γιατί δεν του στάλθηκε από τον Κύριο.
10 Διότι ο έπαινος θα ειπωθεί με σοφία, και ο Κύριος θα τον ευημερήσει.
11 Μη λες, μέσω του Κυρίου έπεσα μακριά· γιατί δεν πρέπει να κάνεις αυτά που μισεί.
12 Μη λες, με έκανε να πλανήσω· γιατί δεν έχει ανάγκη από τον αμαρτωλό άνθρωπο.
13 Ο Κύριος μισεί κάθε βδέλυγμα. και αυτοί που φοβούνται τον Θεό δεν το αγαπούν.
14 Αυτός έφτιαξε τον άνθρωπο από την αρχή, και τον άφησε στα χέρια της συμβουλής του.
15 Αν θέλεις, να τηρείς τις εντολές και να κάνεις αποδεκτή πιστότητα.

16 Έβαλε φωτιά και νερό μπροστά σου· άπλωσε το χέρι σου αν θέλεις.
17 Μπροστά στον άνθρωπο είναι η ζωή και ο θάνατος. και αν του αρέσει, θα του δοθεί.
18 Διότι η σοφία του Κυρίου είναι μεγάλη, και είναι δυνατός σε δύναμη, και βλέπει τα πάντα.
19 Και τα μάτια του είναι πάνω σε αυτούς που τον φοβούνται, και γνωρίζει κάθε έργο του ανθρώπου.
20 Δεν έχει διατάξει κανέναν να κάνει το πονηρό, ούτε έχει δώσει σε κανέναν άδεια να αμαρτήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Μη επιθυμείτε πλήθος ασύμφορων παιδιών, ούτε να απολαμβάνετε ασεβείς γιους.
2 Αν και πληθύνονται, μη χαίρεστε γι' αυτούς, αν δεν είναι μαζί τους ο φόβος του Κυρίου.
3 Μην εμπιστεύεσαι στη ζωή τους, ούτε σεβαστείς το πλήθος τους· γιατί ένας δίκαιος είναι καλύτερος από χίλιους. και καλύτερα να πεθάνεις χωρίς παιδιά, παρά να έχεις ασεβείς.
4 Διότι μ' αυτόν που έχει διάνοια θα αναπληρωθεί η πόλη· αλλά οι συγγενείς των ασεβών θα ερημωθούν γρήγορα.
5 Πολλά τέτοια πράγματα έχω δει με τα μάτια μου, και το αυτί μου έχει ακούσει μεγαλύτερα πράγματα από αυτά.
6 Στη συναγωγή των ασεβών θα ανάψει φωτιά. και σε ένα επαναστατημένο έθνος πυρπολείται η οργή.
7 Δεν ήταν ειρηνικός απέναντι στους παλιούς γίγαντες, που έπεσαν μακριά στη δύναμη της ανοησίας τους.
8 Ούτε λυπήθηκε τον τόπο όπου διέμενε ο Λωτ, αλλά τους απεχθανόταν για την υπερηφάνειά τους.
9 Δεν λυπήθηκε τους ανθρώπους της απώλειας, που αφαιρέθηκαν στις αμαρτίες τους.
10 Ούτε οι εξακόσιες χιλιάδες πεζοί, που ήταν συγκεντρωμένοι στη σκληρότητα της καρδιάς τους.
11 Και αν υπάρχει κάποιος σκληροτράχηλος ανάμεσα στον λαό, είναι θαύμα αν γλιτώσει ατιμώρητος· γιατί το έλεος και η οργή είναι μαζί του. είναι δυνατός να συγχωρεί και να ξεχύνει τη δυσαρέσκεια.
12 Όπως το έλεός του είναι μεγάλο, έτσι είναι και η διόρθωση του: κρίνει τον άνθρωπο σύμφωνα με τα έργα του
13 Ο αμαρτωλός δεν θα γλιτώσει με τα λάφυρά του· και η υπομονή του ευσεβούς δεν θα απογοητευτεί.
14 Δώστε δρόμο για κάθε έργο ελέους· γιατί κάθε άνθρωπος θα βρει σύμφωνα με τα έργα του.
15 Ο Κύριος σκλήρυνε τον Φαραώ, για να μην τον γνωρίσει, για να γίνουν γνωστά στον κόσμο τα δυνατά έργα του.
16 Το έλεός του είναι φανερό σε κάθε πλάσμα. και έχει χωρίσει το φως του από το σκοτάδι με έναν ανυποχώρητο.
17 Μη λες, θα κρυφτώ από τον Κύριο· θα με θυμηθεί κανείς από ψηλά; Δεν θα με θυμούνται ανάμεσα σε τόσους πολλούς ανθρώπους: γιατί τι είναι η ψυχή μου ανάμεσα σε έναν τόσο άπειρο αριθμό πλασμάτων;
18 Ιδού, ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών, τα βαθιά, και η γη, και ό,τι είναι εκεί, θα συγκινηθούν όταν θα επισκεφθεί.
19 Και τα βουνά και τα θεμέλια της γης κλονίζονται από τρόμο, όταν ο Κύριος τα κοιτάξει.
20 Καμία καρδιά δεν μπορεί να σκεφτεί αυτά τα πράγματα επάξια· και ποιος μπορεί να συλλάβει τους δρόμους του;
21 Είναι μια καταιγίδα που κανείς δεν μπορεί να δει· γιατί το μεγαλύτερο μέρος των έργων του είναι κρυμμένο.
22 Ποιος μπορεί να διακηρύξει τα έργα της δικαιοσύνης του; ή ποιος μπορεί να τα αντέξει; γιατί η διαθήκη του είναι μακριά, και η δοκιμασία όλων είναι στο τέλος.
23 Εκείνος που θέλει κατανόηση θα σκέφτεται μάταια πράγματα· και ο ανόητος που πλανάται φαντάζεται ανοησίες.
24 Γιε μου, άκουσέ με, και μάθε γνώση, και σημείωσε τα λόγια μου με την καρδιά σου.
25 Θα δείξω τη διδασκαλία σε βάρος, και θα δηλώσω τη γνώση του ακριβώς.
26 Τα έργα του Κυρίου γίνονται στην κρίση από την αρχή· και από τη στιγμή που τα έκανε, διέθετε τα μέρη τους.
27 Στόλισε τα έργα του για πάντα, και στο χέρι του είναι ο αρχηγός τους σε όλες τις γενεές· ούτε κοπιάζουν, ούτε κουράζονται, ούτε σταματούν από τα έργα τους.
28 Κανένας από αυτούς δεν εμποδίζει τον άλλον, και δεν θα παρακούσουν ποτέ τον λόγο του.
29 Μετά από αυτό, ο Κύριος κοίταξε τη γη και την γέμισε με τις ευλογίες του.
30 Με όλα τα ζωντανά όντα έχει καλύψει το πρόσωπό τους. και θα επιστρέψουν ξανά σε αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1 Ο Κύριος δημιούργησε τον άνθρωπο της γης και τον μετέτρεψε ξανά σε αυτήν.
2 Τους έδωσε λίγες μέρες και λίγο χρόνο, και εξουσία και πάνω στα πράγματα που βρίσκονται εκεί.
3 Τους έδωσε δύναμη μόνοι τους, και τους έφτιαξε σύμφωνα με την εικόνα του,
4 Και βάλε τον φόβο του ανθρώπου σε κάθε σάρκα, και του έδωσε εξουσία πάνω σε θηρία και πτηνά.
5 Έλαβαν τη χρήση των πέντε λειτουργιών του Κυρίου, και στην έκτη θέση τους έδωσε κατανόηση, και στην έβδομη ομιλία, ένας διερμηνέας των συλλογισμών τους.
6 Συμβουλή, και γλώσσα, και μάτια, αυτιά και καρδιά, τους έδωσε να καταλάβουν.
7 Μαζί τους γέμισε με γνώση κατανόησης και τους έδειξε καλό και κακό.
8 Έβαλε το μάτι του στις καρδιές τους, για να τους δείξει το μεγαλείο των έργων του.
9 Τους έδωσε σε δόξα με τις θαυμαστές του πράξεις για πάντα, για να δηλώνουν τα έργα του με κατανόηση.
10 Και οι εκλεκτοί θα υμνούν το άγιο όνομά του.
11 Εκτός από αυτό, τους έδωσε γνώση, και τον νόμο της ζωής για κληρονομιά.
12 Έκανε μια αιώνια διαθήκη μαζί τους, και τους έδειξε τις κρίσεις του.
13 Τα μάτια τους είδαν το μεγαλείο της δόξας του, και τα αυτιά τους άκουσαν τη λαμπρή φωνή του.
14 Και τους είπε: Προσέχετε από κάθε αδικία. και έδωσε στον καθένα εντολή για τον πλησίον του.
15 Οι δρόμοι τους είναι πάντα μπροστά του, και δεν θα κρυφτούν από τα μάτια του.
16 Κάθε άνθρωπος από τη νεότητά του έχει δοθεί στο κακό. ούτε μπορούσαν να φτιάξουν στον εαυτό τους σαρκώδεις καρδιές για πέτρινες.
17 Διότι κατά τη διαίρεση των εθνών ολόκληρης της γης όρισε έναν άρχοντα σε κάθε λαό. αλλά ο Ισραήλ είναι η μερίδα του Κυρίου:

18 Τον οποίο, όντας πρωτότοκος του, τρέφει με πειθαρχία, και δίνοντάς του το φως της αγάπης του δεν τον εγκαταλείπει.
19 Γι' αυτό όλα τα έργα τους είναι σαν τον ήλιο μπροστά του, και τα μάτια του είναι συνεχώς στους δρόμους τους.
20 Καμία από τις άδικες πράξεις τους δεν είναι κρυμμένη από αυτόν, αλλά όλες οι αμαρτίες τους είναι ενώπιον του Κυρίου
21 Ο Κύριος, όμως, ελεήμων και γνωρίζοντας το έργο του, ούτε τους άφησε ούτε τους εγκατέλειψε, αλλά τους λυπήθηκε.
22 Η ελεημοσύνη ενός ανθρώπου είναι σαν σφραγίδα μαζί του, και θα κρατήσει τις καλές πράξεις του ανθρώπου σαν κόρη οφθαλμού και θα δώσει μετάνοια στους γιους και τις κόρες του.
23 Μετά θα σηκωθεί και θα τους ανταμείψει, και θα αποδώσει την ανταπόδοση τους πάνω στα κεφάλια τους.
24 Αλλά σε αυτούς που μετανοούν, τους έδωσε να επιστρέψουν, και παρηγόρησε αυτούς που απέτυχαν στην υπομονή.
25 Επιστρέψτε στον Κύριο, και εγκαταλείψτε τις αμαρτίες σας, κάντε την προσευχή σας μπροστά στο πρόσωπό του και σκανδαλίστε λιγότερο.
26 Γύρισε πάλι στον Ύψιστο, και απομάκρυνε την ανομία· γιατί θα σε οδηγήσει από το σκοτάδι στο φως της υγείας, και θα σε μισήσει σφοδρά το βδέλυγμα.
27 Ποιος θα υμνήσει τον Ύψιστο στον τάφο, αντί για αυτούς που ζουν και ευχαριστούν;
28 Η ευχαριστία χάνεται από τους νεκρούς, όπως από έναν που δεν είναι· οι ζωντανοί και υγιείς στην καρδιά θα δοξάσουν τον Κύριο.
29 Πόσο μεγάλη είναι η στοργική καλοσύνη του Κυρίου του Θεού μας και η συμπόνια του προς αυτούς που στρέφονται προς αυτόν με αγιότητα!
30 Γιατί όλα τα πράγματα δεν μπορούν να είναι μέσα στους ανθρώπους, επειδή ο γιος του ανθρώπου δεν είναι αθάνατος.
31 Τι είναι πιο φωτεινό από τον ήλιο; Ωστόσο, το φως του αποτυγχάνει. και σάρκα και αίμα θα φανταστεί το κακό.
32 Βλέπει τη δύναμη του ύψους του ουρανού. και όλοι οι άνθρωποι δεν είναι παρά χώμα και στάχτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1 Αυτός που ζει για πάντα έχει δημιουργήσει τα πάντα γενικά.
2 Μόνο ο Κύριος είναι δίκαιος, και δεν υπάρχει άλλος εκτός από αυτόν,
3 Ο οποίος κυβερνά τον κόσμο με την παλάμη του χεριού του, και όλα υπακούουν στο θέλημά του· γιατί είναι ο Βασιλιάς όλων, με τη δύναμή του που διαιρεί τα άγια μεταξύ τους από τα βέβηλα.
4 Σε ποιον έδωσε εξουσία να δηλώνει τα έργα του; και ποιος θα μάθει τις ευγενικές του πράξεις;
5 Ποιος θα μετρήσει τη δύναμη της μεγαλειότητάς του; και ποιος θα πει επίσης το έλεός του;
6 Όσο για τα θαυμαστά έργα του Κυρίου, δεν μπορεί να αφαιρεθεί τίποτα από αυτά, ούτε να τους δοθεί τίποτα, ούτε να ανακαλυφθεί η βάση τους.
7 Όταν κάποιος το κάνει, τότε αρχίζει. και όταν φύγει, τότε θα είναι αμφίβολος.
8 Τι είναι ο άνθρωπος και πού υπηρετεί; ποιο είναι το καλό του και ποιο το κακό του;
9 Ο αριθμός των ημερών ενός ανθρώπου το πολύ είναι εκατό χρόνια.
10 Σαν σταγόνα νερού στη θάλασσα, και χαλίκι σε σύγκριση με την άμμο. έτσι είναι χίλια χρόνια στις μέρες της αιωνιότητας.
11 Γι' αυτό ο Θεός είναι υπομονετικός μαζί τους, και ρίχνει το έλεός του επάνω τους.
12 Είδε και διαπίστωσε ότι το τέλος τους ήταν κακό. επομένως πολλαπλασίασε τη συμπόνια του.
13 Το έλεος του ανθρώπου είναι προς τον πλησίον του. αλλά το έλεος του Κυρίου είναι πάνω σε κάθε σάρκα: επικρίνει, και τρέφει, και διδάσκει και επαναφέρει, ως ποιμένας το ποίμνιό του.
14 Ελέει εκείνους που λαμβάνουν διαπαιδαγώγηση, και που επιζητούν επιμελώς τις κρίσεις του.
15 Γιε μου, μη χαλάς τις καλές σου πράξεις και μη χρησιμοποιείς άβολα λόγια όταν δίνεις κάτι.
16 Η δροσιά δεν θα μειώσει τη ζέστη; έτσι είναι μια λέξη καλύτερη από ένα δώρο.
17 Λοιπόν, δεν είναι μια λέξη καλύτερη από ένα δώρο; αλλά και οι δύο είναι με έναν ευγενικό άνθρωπο.
18 Ο ανόητος θα επιπλήξει σκληρά, και το δώρο του φθονερού κατατρώει τα μάτια.
19 Μάθετε πριν μιλήσετε, και χρησιμοποιήστε το σωματικό ή ποτέ αρρωστήσετε.
20 Πριν από την κρίση, εξέτασε τον εαυτό σου, και την ημέρα της επίσκεψης θα βρεις έλεος.
21 Ταπείνωσε τον εαυτό σου πριν αρρωστήσεις, και στον καιρό των αμαρτιών δείξε μετάνοια.
22 Μην σε εμποδίζει τίποτα να πληρώσεις τον όρκο σου σε εύθετο χρόνο και μην αναβάλλεις μέχρι το θάνατο για να δικαιωθείς.
23 Πριν προσευχηθείς, ετοιμάσου. και μη γίνεσαι σαν ένας που πειράζει τον Κύριο.
24 Σκεφτείτε την οργή που θα είναι στο τέλος, και τον καιρό της εκδίκησης, όταν θα αποστρέψει το πρόσωπό του.
25 Όταν έχεις αρκετό, θυμήσου την ώρα της πείνας· και όταν είσαι πλούσιος, σκέψου τη φτώχεια και την ανάγκη.
26 Από το πρωί μέχρι το βράδυ η ώρα αλλάζει, και όλα γίνονται σύντομα ενώπιον του Κυρίου.
27 Ο σοφός άνθρωπος θα φοβάται για όλα, και την ημέρα της αμαρτίας θα φυλάσσεται από την προσβολή· αλλά ο ανόητος δεν θα τηρεί τον χρόνο.
28 Κάθε άνθρωπος με κατανόηση γνωρίζει τη σοφία, και θα δοξάσει αυτόν που τη βρήκε.
29 Εκείνοι που είχαν κατανόηση στα λόγια έγιναν και οι ίδιοι σοφοί και έβγαλαν εξαιρετικές παραβολές.
30 Μην κυνηγάς τους πόθους σου, αλλά συγκρατήσου από τις ορέξεις σου.
31 Αν δώσεις στην ψυχή σου τις επιθυμίες που την ευχαριστούν, θα σε κάνει περίγελο για τους εχθρούς σου που σε κακολογούν.
32 Μην απολαμβάνετε την ευχαρίστηση, ούτε να δεσμεύεστε με τα έξοδά τους.
33 Μη γίνεσαι ζητιάνος με το συμπόσιο όταν δανείζεσαι, όταν δεν έχεις τίποτα στο πορτοφόλι σου· γιατί θα περιμένεις για τη ζωή σου και θα σου μιλήσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1 Ένας εργάτης που ο Α έχει δοθεί σε μέθη δεν θα είναι πλούσιος· και αυτός που καταφρονεί τα μικρά πράγματα θα πέσει λίγο και λίγο.

2 Το κρασί και οι γυναίκες θα κάνουν τους ανθρώπους που έχουν νόηση να ξεφύγουν· και αυτός που προσκολλάται στις πόρνες θα γίνει αυθάδης.
3 Οι σκώροι και τα σκουλήκια θα τον κληρονομήσουν, και ένας τολμηρός θα αφαιρεθεί.
4 Αυτός που βιάζεται να δώσει τα εύσημα είναι ελαφρόμυαλος. και αυτός που αμαρτάνει θα προσβάλει την ψυχή του.
5 Όποιος απολαμβάνει την κακία θα καταδικαστεί· αλλά αυτός που αντιστέκεται στις ηδονές στεφανώνει τη ζωή του.
6 Αυτός που μπορεί να κυβερνήσει τη γλώσσα του θα ζήσει χωρίς διαμάχη. και αυτός που μισεί τη φλυαρία θα έχει λιγότερο κακό.
7 Μην επαναλαμβάνεις σε άλλον αυτό που σου λένε, και δεν θα τα καταφέρεις ποτέ το χειρότερο.
8 Είτε πρόκειται για φίλο είτε για εχθρό, μην μιλάτε για τη ζωή των άλλων. και αν μπορείς χωρίς προσβολή, μην τα αποκαλύπτεις.
9 Διότι σε άκουσε και σε παρατήρησε, και όταν έρθει η ώρα θα σε μισήσει.
10 Αν έχεις ακούσει έναν λόγο, ας πεθάνει μαζί σου. και να είσαι τολμηρός, δεν θα σε σκάσει.
11 Ο ανόητος πονάει με έναν λόγο, όπως η γυναίκα που γεννά παιδί.
12 Όπως ένα βέλος που κολλάει στο μηρό ενός ανθρώπου, έτσι είναι μια λέξη στην κοιλιά ενός ανόητου.
13 Συμβουλέψτε έναν φίλο, μπορεί να μην το έχει κάνει· και αν το έχει κάνει, να μην το κάνει πια.
14 Συμβουλέψου τον φίλο σου, μπορεί να μην το είπε· και αν το είπε, να μην το ξαναπεί.
15 Παρακάλεσε έναν φίλο: γιατί πολλές φορές είναι συκοφαντία, και μην πιστεύεις κάθε ιστορία.
16 Υπάρχει κάποιος που γλιστράει στο λόγο του, αλλά όχι από την καρδιά του. και ποιος είναι αυτός που δεν προσέβαλε με τη γλώσσα του;
17 Συμβουλέψου τον πλησίον σου προτού τον απειλήσεις. και μη θυμώνοντας, δώστε θέση στον νόμο του Υψίστου.
18 Ο φόβος του Κυρίου είναι το πρώτο βήμα για να γίνει αποδεκτός από αυτόν, και η σοφία αποκτά την αγάπη του.
19 Η γνώση των εντολών του Κυρίου είναι η διδασκαλία της ζωής· και όσοι κάνουν πράγματα που τον ευχαριστούν, θα λάβουν τον καρπό του δέντρου της αθανασίας.
20 Ο φόβος του Κυρίου είναι όλη σοφία. και σε όλη τη σοφία είναι η εκτέλεση του νόμου και η γνώση της παντοδυναμίας του.
21 Εάν ένας υπηρέτης πει στον κύριό του, δεν θα κάνω ό,τι θέλεις σε σένα. αν και μετά το κάνει, εξοργίζει αυτόν που τον τρέφει.
22 Η γνώση της κακίας δεν είναι σοφία, ούτε ποτέ η συμβουλή των αμαρτωλών σύνεση.
23 Υπάρχει μια κακία, και η ίδια μια βδελυγμία. και υπάρχει ένας ανόητος που θέλει σοφία.
24 Αυτός που έχει μικρή διάνοια και φοβάται τον Θεό, είναι καλύτερος από εκείνον που έχει πολλή σοφία και παραβαίνει τον νόμο του Υψίστου.
25 Υπάρχει μια εξαίσια λεπτομέρεια, και το ίδιο είναι άδικο. και υπάρχει ένας που παραμερίζεται για να φανεί η κρίση. και υπάρχει ένας σοφός που δικαιώνει στην κρίση.
26 Υπάρχει ένας πονηρός άνθρωπος που κρέμεται με θλίψη κάτω από το κεφάλι του. αλλά μέσα του είναι γεμάτος απάτη,
27 Ρίχνοντας κάτω το πρόσωπό του, και κάνοντας σαν να μην άκουσε: όπου δεν είναι γνωστός, θα σου κάνει κακό πριν το καταλάβεις.
28 Και αν, λόγω έλλειψης δύναμης, εμποδίζεται να αμαρτήσει, αλλά όταν βρει ευκαιρία θα κάνει το κακό.
29 Ένας άνθρωπος μπορεί να γίνει γνωστός από το βλέμμα του, και αυτός που έχει κατανόηση από το πρόσωπό του, όταν τον συναντάς.
30 Η ενδυμασία του ανθρώπου και το υπερβολικό γέλιο και το βάδισμα δείχνουν τι είναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1 Υπάρχει μια επίπληξη που δεν είναι καλή: και πάλι, κάποιος κρατά τη γλώσσα του και είναι σοφός.
2 Είναι πολύ καλύτερο να επιτιμάς, παρά να θυμώνεις κρυφά· και εκείνος που ομολογεί το σφάλμα του θα φυλαχτεί από κακό.
3 Πόσο καλό είναι, όταν σε επιπλήττουν, να δείχνεις μετάνοια! γιατί έτσι θα ξεφύγεις από την εκούσια αμαρτία.
4 Όπως είναι ο πόθος ενός ευνούχου να ξεανθίσει μια παρθένα. το ίδιο και αυτός που εκτελεί κρίση με βία.
5 Υπάρχει κάποιος που σιωπά, και βρίσκεται σοφός· και άλλος με πολύ βαβούρα γίνεται μισητός.
6 Κάποιος κρατά τη γλώσσα του, επειδή δεν έχει να απαντήσει· και κάποιος σιωπά, γνωρίζοντας την ώρα του.
7 Ο σοφός άνθρωπος θα κρατήσει τη γλώσσα του μέχρι να δει την ευκαιρία· αλλά ο φλυαρίας και ο ανόητος δεν θα έχουν χρόνο.
8 Αυτός που χρησιμοποιεί πολλά λόγια θα αποστρέφεται. και αυτός που παίρνει για τον εαυτό του εξουσία σε αυτό θα είναι μισητός.
9 Υπάρχει ένας αμαρτωλός που έχει καλή επιτυχία σε κακά πράγματα. και υπάρχει ένα κέρδος που μετατρέπεται σε απώλεια.
10 Υπάρχει ένα δώρο που δεν θα σε ωφελήσει. και υπάρχει ένα δώρο του οποίου η ανταπόδοση είναι διπλή.
11 Υπάρχει ταπείνωση λόγω δόξας. και υπάρχει εκείνος που σηκώνει το κεφάλι του από ένα χαμηλό κτήμα.
12 Υπάρχει εκείνος που αγοράζει πολλά για λίγα, και τα αποδίδει επταπλάσια.
13 Ο σοφός με τα λόγια του τον κάνει αγαπημένο· αλλά οι χάρες των ανόητων θα ξεχυθούν.
14 Το δώρο ενός ανόητου δεν θα σε κάνει καλό όταν το έχεις. ούτε ακόμα από τους φθονερούς για την αναγκαιότητά του: γιατί κοιτάζει να λάβει πολλά πράγματα για ένα.
15 Δίνει λίγα, και επικρίνει πολλά. Ανοίγει το στόμα του σαν να φωνάζει. σήμερα δανείζει, και αύριο θα το ξαναρωτήσει: τέτοιος είναι μισητός από τον Θεό και τον άνθρωπο.
16 Ο ανόητος λέει: Δεν έχω φίλους, δεν έχω ευχαριστία για όλες τις καλές μου πράξεις, και αυτοί που τρώνε το ψωμί μου λένε κακία για μένα.
17 Πόσο συχνά και πόσους θα περιφρονηθεί! γιατί δεν ξέρει καλά τι είναι να έχεις. και είναι όλα ένα γι' αυτόν σαν να μην το είχε.
18 Το να γλιστράς πάνω σε ένα πεζοδρόμιο είναι καλύτερο από το να γλιστράς με τη γλώσσα· έτσι η πτώση των κακών θα έρθει γρήγορα.
19 Ένα παράλογο παραμύθι θα βρίσκεται πάντα στο στόμα του ασυνείδητου.

20 Μια σοφή πρόταση θα απορριφθεί όταν βγει από το στόμα ενός ανόητου. γιατί δεν θα το μιλήσει στην κατάλληλη εποχή.
21 Υπάρχει που εμποδίζεται να αμαρτήσει λόγω έλλειψης· και όταν αναπαυθεί, δεν θα ταραχτεί.
22 Υπάρχει που καταστρέφει την ψυχή του μέσω της ντροπής, και με την αποδοχή των προσώπων ανατρέπει τον εαυτό του.
23 Υπάρχει κάτι που υπόσχεται η ντροπή στον φίλο του και τον κάνει εχθρό του για τίποτα.
24 Το ψέμα είναι άσεμνο για τον άνθρωπο, αλλά είναι συνεχώς στο στόμα του απαίδευτου.
25 Ο κλέφτης είναι καλύτερος από έναν άνθρωπο που έχει συνηθίσει να λέει ψέματα· αλλά και οι δύο θα έχουν καταστροφή στην κληρονομιά.
26 Η διάθεση του ψεύτη είναι άτιμη, και η ντροπή του είναι πάντα μαζί του.
27 Ο σοφός θα προωθεί τον εαυτό του να τιμήσει με τα λόγια του· και αυτός που έχει νόημα θα ευχαριστήσει τους μεγάλους ανθρώπους.
28 Αυτός που καλλιεργεί τη γη του θα αυξήσει το σωρό του· και εκείνος που ευαρεστεί τους μεγάλους θα λάβει συγγνώμη για την ανομία.
29 Τα δώρα και τα δώρα τυφλώνουν τα μάτια του σοφού και κλείνουν το στόμα του που δεν μπορεί να επιπλήξει.
30 Σοφία κρυμμένη και θησαυρός συσσωρευμένος, τι κέρδος έχουν και τα δύο;
31 Καλύτερος είναι αυτός που κρύβει την ανοησία του παρά ένας άνθρωπος που κρύβει τη σοφία του.
32 Η απαραίτητη υπομονή στην αναζήτηση του Κυρίου είναι καλύτερη από εκείνον που οδηγεί τη ζωή του χωρίς οδηγό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1 Γιε μου, αμάρτησες; μην το κάνεις πια, αλλά ζήτα συγγνώμη για τις προηγούμενες αμαρτίες σου.
2 Φύγε από την αμαρτία σαν από το πρόσωπο ενός φιδιού· γιατί αν το πλησιάσεις πολύ, θα σε δαγκώσει· τα δόντια του είναι σαν τα δόντια ενός λιονταριού, που σκοτώνει τις ψυχές των ανθρώπων.
3 Όλη η ανομία είναι σαν δίκοπο μαχαίρι, οι πληγές της οποίας δεν μπορούν να επουλωθούν.
4 Το να τρομάζεις και να κάνεις το κακό θα σπαταλήσει τα πλούτη· έτσι ο οίκος των υπερήφανων θα ερημωθεί.
5 Μια προσευχή από το στόμα ενός φτωχού φτάνει στα αυτιά του Θεού, και η κρίση του έρχεται γρήγορα.
6 Εκείνος που μισεί να τον επιπλήττει βρίσκεται στον δρόμο των αμαρτωλών· αλλά αυτός που φοβάται τον Κύριο θα μετανοήσει από την καρδιά του.
7 Ένας εύγλωττος άνθρωπος είναι γνωστός από μακριά και κοντά. αλλά ο άνθρωπος με κατανόηση ξέρει πότε γλιστράει.
8 Αυτός που χτίζει το σπίτι του με χρήματα άλλων είναι σαν εκείνος που μαζεύει πέτρες για τον τάφο της ταφής του.
9 Η συνάθροιση των ασεβών είναι σαν ρυμουλκούμενο τυλιγμένο μαζί· και το τέλος τους είναι φλόγα φωτιάς για να τους καταστρέψει.
10 Ο δρόμος των αμαρτωλών είναι απλωμένος με πέτρες, αλλά στο τέλος του είναι ο λάκκος της κόλασης.
11 Εκείνος που τηρεί τον νόμο του Κυρίου αποκτά την κατανόηση αυτού· και η τελειότητα του φόβου του Κυρίου είναι σοφία.
12 Όποιος δεν είναι σοφός δεν θα διδαχθεί· αλλά υπάρχει σοφία που πολλαπλασιάζει την πικρία.
13 Η γνώση του σοφού θα αφθονεί σαν πλημμύρα· και η συμβουλή του είναι σαν καθαρή πηγή ζωής.
14 Τα εσωτερικά μέρη ενός ανόητου είναι σαν ένα σπασμένο σκεύος, και δεν θα έχει γνώση όσο ζει.
15 Αν κάποιος επιδέξιος ακούσει έναν σοφό λόγο, θα τον επαινέσει και θα τον προσθέσει· μόλις όμως κάποιος που δεν έχει κατανόηση τον ακούσει, τον δυσαρεστεί, και τον ρίχνει πίσω από την πλάτη του.
16 Η ομιλία του ανόητου είναι σαν βάρος στο δρόμο· αλλά η χάρη θα βρεθεί στα χείλη των σοφών.
17 Ερωτούν το στόμα του σοφού στην εκκλησία, και θα συλλογιστούν τα λόγια του στην καρδιά τους.
18 Όπως είναι ένα σπίτι που καταστρέφεται, έτσι είναι η σοφία για τον ανόητο· και η γνώση των ασυνετών είναι σαν ο λόγος χωρίς λογική.
19 Η διδαχή για τους ανόητους είναι σαν δεσμά στα πόδια και σαν μαντάλια στα δεξιά.
20 Ένας ανόητος υψώνει τη φωνή του με γέλιο. αλλά ο σοφός δεν χαμογελάει λίγο.
21 Η μάθηση είναι για τον σοφό σαν στολίδι από χρυσό και σαν βραχιόλι στο δεξί του μπράτσο.
22 Το πόδι του ανόητου είναι σύντομα στο σπίτι του πλησίον του· αλλά ο έμπειρος ντρέπεται γι' αυτόν.
23 Ένας ανόητος θα κρυφοκοιτάξει στην πόρτα του σπιτιού· αλλά αυτός που είναι καλά γαλουχημένος θα μείνει έξω.
24 Είναι αγένεια του ανθρώπου να ακούει στην πόρτα· αλλά ο σοφός άνθρωπος θα λυπηθεί με την ντροπή.
25 Τα χείλη των ομιλητών θα λένε πράγματα που δεν τους αφορούν· αλλά τα λόγια αυτών που έχουν κατανόηση ζυγίζονται στο ζυγαριά.
26 Η καρδιά των ανόητων είναι στο στόμα τους, αλλά το στόμα των σοφών είναι στην καρδιά τους.
27 Όταν ο ασεβής καταριέται τον Σατανά, καταριέται και την ίδια του την ψυχή.
28 Ο ψιθυριστής μολύνει την ψυχή του και τον μισούν όπου κι αν κατοικεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1 Ένας οκνηρός άνθρωπος συγκρίνεται με μια βρώμικη πέτρα, και ο καθένας θα τον συρρίξει προς ντροπή του.
2 Ένας οκνηρός άνθρωπος συγκρίνεται με τη βρωμιά μιας κοπριάς: κάθε άνθρωπος που την σηκώνει θα σφίξει το χέρι του.
3 Ένας κακός άνθρωπος είναι η ατίμωση του πατέρα του που τον γέννησε· και μια ανόητη κόρη γεννιέται για την απώλεια του.
4 Η σοφή κόρη θα φέρει κληρονομιά στον άντρα της· αλλά αυτή που ζει με ατιμία είναι η βαρβαρότητα του πατέρα της.
5 Αυτή που είναι τολμηρή ατιμάζει και τον πατέρα της και τον άντρα της, αλλά και οι δύο θα την περιφρονήσουν.
6 Ένα παραμύθι εκτός εποχής είναι σαν τη μουσική στο πένθος: αλλά οι ρίγες και η διόρθωση της σοφίας δεν είναι ποτέ εκτός χρόνου.

7 Όποιος διδάσκει έναν ανόητο είναι σαν εκείνος που κολλάει ένα όστρακο μαζί, και σαν εκείνος που ξυπνά κάποιον από έναν ήσυχο ύπνο.
8 Αυτός που λέει παραμύθι σε έναν ανόητο μιλάει σε έναν που κοιμάται· όταν θα πει την ιστορία του, θα πει: Τι συμβαίνει;
9 Εάν τα παιδιά ζουν τίμια, και έχουν τα μέσα, θα καλύπτουν την ανέχεια των γονιών τους.
10 Αλλά τα παιδιά, που είναι υπεροπτικά, λόγω της περιφρόνησης και της έλλειψης ανατροφής, λερώνουν την ευγένεια των συγγενών τους.
11 Κλάψτε για τον νεκρό, γιατί έχασε το φως· και κλάψτε για τον ανόητο, γιατί θέλει κατανόηση· κάντε λίγο κλάμα για τον νεκρό, γιατί είναι σε ανάπαυση· αλλά η ζωή του ανόητου είναι χειρότερη από τον θάνατο.
12 Επτά ημέρες θρηνούν οι άνθρωποι για αυτόν που πέθανε. αλλά για έναν ανόητο και έναν ασεβή άνθρωπο όλες τις ημέρες της ζωής του.
13 Μη μιλάς πολύ με έναν ανόητο και μην πηγαίνεις σε αυτόν που δεν έχει κατανόηση· πρόσεχε τον, μήπως δυσκολευτείς, και δεν θα μολυνθείς ποτέ με τις ανοησίες του· φύγε από αυτόν, και θα βρεις ανάπαυση, και μην γίνεις ποτέ αναστατωμένος από τρέλα.
14 Τι είναι βαρύτερο από τον μόλυβδο; και ποιο είναι το όνομα αυτού, παρά ανόητος;
15 Η άμμος, και το αλάτι, και μια μάζα σιδήρου, είναι ευκολότερο να τα αντέχει κανείς, παρά ένας άνθρωπος χωρίς κατανόηση.
16 Καθώς η ξυλεία είναι περιστρωμένη και δεμένη μεταξύ τους σε ένα κτίριο δεν μπορεί να λυθεί με τίναγμα· έτσι η καρδιά που είναι σταθερή με συμβουλή δεν θα φοβάται ποτέ.
17 Μια καρδιά που στηρίζεται σε μια σκέψη κατανόησης είναι σαν ένα ωραίο σοβάτισμα στον τοίχο μιας στοάς.
18 Οι χλωμοί που βρίσκονται σε ψηλό μέρος δεν θα σταθούν ποτέ ενάντια στον άνεμο· έτσι μια φοβισμένη καρδιά στη φαντασία ενός ανόητου δεν μπορεί να σταθεί ενάντια σε κανένα φόβο.
19 Αυτός που τρυπά το μάτι θα κάνει δάκρυα να πέφτουν· και αυτός που τρυπάει την καρδιά το κάνει για να δείξει τη γνώση της.
20 Όποιος ρίχνει μια πέτρα στα πουλιά, τα ξεφτίζει· και όποιος επιτιμά τον φίλο του, σπάει τη φιλία.
21 Αν και τράβηξες σπαθί στον φίλο σου, μην απελπίζεσαι, γιατί μπορεί να υπάρξει επιστροφή στην εύνοια.
22 Αν άνοιξες το στόμα σου ενάντια στον φίλο σου, μη φοβάσαι. γιατί μπορεί να υπάρξει συμφιλίωση: εκτός από επιδοκιμασία, ή υπερηφάνεια, ή αποκάλυψη μυστικών, ή μια δόλια πληγή: για αυτά τα πράγματα θα φύγει κάθε φίλος.
23 Να είσαι πιστός στον πλησίον σου στη φτώχεια του, για να μπορείς να χαίρεσαι με την ευημερία του· μείνε σταθερός μαζί του την ώρα της θλίψης του, για να μπορέσεις να γίνεις κληρονόμος μαζί του στην κληρονομιά του· γιατί μια κακή περιουσία δεν είναι πάντα καταφρονημένη : ούτε οι πλούσιοι που είναι ανόητο να σε θαυμάζουν.
24 Όπως ο ατμός και ο καπνός ενός φούρνου πηγαίνουν μπροστά στη φωτιά. τόσο βλασφημία πριν από το αίμα.
25 Δεν θα ντραπώ να υπερασπιστώ έναν φίλο. ούτε θα του κρυφτώ.
26 Και αν μου συμβεί κάποιο κακό από αυτόν, όποιος το ακούσει θα τον φυλάξει.
27 Ποιος θα βάλει σκοπιά μπροστά στο στόμα μου, και σφραγίδα σοφίας στα χείλη μου, για να μην πέσω ξαφνικά από αυτά, και η γλώσσα μου να μη με καταστρέψει;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1 Κύριε, Πατέρα και Κυβερνήτης όλης της ζωής μου, μη με αφήνεις στις συμβουλές τους και ας μην υποκύψω σε αυτές.
2 Ποιος θα βάλει μάστιγα στις σκέψεις μου, και την πειθαρχία της σοφίας στην καρδιά μου; ότι δεν με γλυτώνουν για τις άγνοιές μου, και δεν περνά από τις αμαρτίες μου:
3 μήπως αυξηθούν οι άγνοιές μου, και οι αμαρτίες μου πληθαίνουν μέχρι την καταστροφή μου, και πέφτω μπροστά στους αντιπάλους μου, και ο εχθρός μου χαίρεται για μένα, του οποίου η ελπίδα είναι μακριά από το έλεός σου.
4 Ω Κύριε, Πατέρα και Θεέ της ζωής μου, μη με βλέμμα υπερήφανο, αλλά απομάκρυνε από τους δούλους σου πάντα αγέρωχο μυαλό.
5 Απομάκρυνε από μένα τις μάταιες ελπίδες και την επιθυμία, και θα κρατήσεις ψηλά αυτόν που θέλει πάντα να σε υπηρετήσει.
6 Ας μη με πιάσει η απληστία της κοιλιάς ούτε η λαγνεία της σάρκας. και μη μου δίνεις τον δούλο σου σε αυθάδειο νου.
7 Ακούστε, παιδιά, τη διαπαιδαγώγηση του στόματος· αυτός που την τηρεί δεν θα πιαστεί ποτέ στα χείλη του.
8 Ο αμαρτωλός θα αφεθεί στην ανοησία του· και ο κακός ομιλητής και ο υπερήφανος θα πέσουν από αυτήν.
9 Μη συνηθίσεις το στόμα σου να βρίζεις. ούτε χρησιμοποιήστε τον εαυτό σας για την ονομασία του Αγίου.
10 Διότι, όπως ο δούλος που χτυπιέται συνεχώς δεν θα είναι χωρίς μπλε σημάδι· έτσι αυτός που ορκίζεται και ονομάζει συνεχώς τον Θεό δεν θα είναι άψογος.
11 Όποιος χρησιμοποιεί πολύ βρισιές θα γεμίσει με ανομία, και η πληγή δεν θα φύγει ποτέ από το σπίτι του· αν προσβάλει, η αμαρτία του θα είναι πάνω του· και αν δεν αναγνωρίσει την αμαρτία του, κάνει διπλό παράπτωμα· και αν ορκιστεί μάταια, δεν θα είναι αθώος, αλλά το σπίτι του θα είναι γεμάτο συμφορές.
12 Υπάρχει ένας λόγος που είναι ντυμένος με θάνατο: ο Θεός να μην βρεθεί στην κληρονομιά του Ιακώβ. γιατί όλα αυτά τα πράγματα θα είναι μακριά από τους ευσεβείς, και δεν θα κυνηγούν στις αμαρτίες τους.
13 Μη χρησιμοποιείς το στόμα σου σε ασυγκράτητες βρισιές, γιατί εκεί είναι ο λόγος της αμαρτίας.
14 Θυμήσου τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, όταν κάθεσαι ανάμεσα σε μεγάλους. Μην ξεχνιέσαι μπροστά τους, και έτσι, σύμφωνα με το έθιμο σου, γίνεσαι ανόητος, και εύχεσαι να μην είχες γεννηθεί, και ανάθεσε την ημέρα της γέννησής σου.
15 Ο άνθρωπος που είναι συνηθισμένος στα βδελυρά λόγια δεν θα αναμορφωθεί ποτέ όλες τις ημέρες της ζωής του.
16 Δύο είδη ανθρώπων πολλαπλασιάζουν την αμαρτία, και το τρίτο θα φέρει οργή: το ζεστό μυαλό είναι σαν φωτιά που καίει, δεν θα σβήσει ποτέ μέχρι να καταναλωθεί: ένας πορνός στο σώμα της σάρκας του δεν θα σταματήσει ποτέ μέχρι να ανάψει Φωτιά.
17 Όλο το ψωμί είναι γλυκό για τον πόρνο, δεν θα το αφήσει μέχρι να πεθάνει.

18 Ένας άντρας που κόβει γάμο, λέγοντας έτσι στην καρδιά του: Ποιος με βλέπει; Με περιβάλλει το σκοτάδι, οι τοίχοι με σκεπάζουν και κανένα σώμα δεν με βλέπει. τι πρέπει να φοβάμαι; ο Ύψιστος δεν θα θυμάται τις αμαρτίες μου:
19 Ένας τέτοιος άνθρωπος φοβάται μόνο τα μάτια των ανθρώπων και δεν γνωρίζει ότι τα μάτια του Κυρίου είναι δέκα χιλιάδες φορές φωτεινότερα από τον ήλιο, βλέποντας όλες τις οδούς των ανθρώπων και εξετάζοντας τα πιο μυστικά μέρη.
20 Γνώριζε όλα τα πράγματα από τότε που δημιουργήθηκαν. έτσι και αφού τελειοποιήθηκαν, τους κοίταξε όλους.
21 Αυτός ο άνθρωπος θα τιμωρηθεί στους δρόμους της πόλης, και όπου δεν υποψιάζεται θα τον οδηγήσουν.
22 Έτσι θα πάει και με τη γυναίκα που αφήνει τον άντρα της και φέρνει κληρονόμο από άλλη.
23 Διότι πρώτον, έχει παρακούσει το νόμο του Υψίστου. και δεύτερον, έχει καταπατήσει εναντίον του συζύγου της. και τρίτον, πόρνευσε με μοιχεία και έφερε παιδιά από άλλον άντρα.
24 Θα τη βγάλουν στην εκκλησία, και θα γίνει έρευνα για τα παιδιά της.
25 Τα παιδιά της δεν θα ριζώσουν, και τα κλαδιά της δεν θα βγάλουν καρπό.
26 Θα αφήσει τη μνήμη της καταραμένη, και η όνειδή της δεν θα εξαλειφθεί.
27 Και αυτοί που θα απομείνουν θα γνωρίσουν ότι δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από τον φόβο του Κυρίου, και ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο γλυκό από το να προσέχουν τις εντολές του Κυρίου.
28 Είναι μεγάλη δόξα να ακολουθείς τον Κύριο, και το να σε δεχτούν είναι μακροζωία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1 Η σοφία θα υμνήσει τον εαυτό της και θα δοξαστεί στο μέσο του λαού της.
2 Στη συναγωγή του Υψίστου θα ανοίξει το στόμα της και θα θριαμβεύσει μπροστά στη δύναμή του.
3 Βγήκα από το στόμα του Υψίστου και σκέπασα τη γη σαν σύννεφο.
4 Κατοίκησα σε υψηλούς τόπους, και ο θρόνος μου είναι σε μια συννεφιασμένη στήλη.
5 Μόνος μου περικύκλωσα το κύκλωμα του ουρανού και περπάτησα στο βάθος του βαθέως.
6 Στα κύματα της θάλασσας και σε όλη τη γη, και σε κάθε λαό και έθνος, απέκτησα ένα κτήμα.
7 Με όλα αυτά αναζήτησα ανάπαυση· και σε ποιανού κληρονομιά θα μείνω;
8 Έτσι, ο Δημιουργός των πάντων μου έδωσε μια εντολή, και αυτός που με έκανε να ξεκουράσει τη σκηνή μου, είπε: Ας είναι η κατοικία σου στον Ιακώβ και η κληρονομιά σου στον Ισραήλ.
9 Με δημιούργησε από την αρχή πριν από τον κόσμο, και δεν θα αποτύχω ποτέ.
10 Στην αγία σκηνή υπηρετούσα μπροστά του. και έτσι εγκαταστάθηκα στη Σιών.
11 Ομοίως, στην αγαπημένη πόλη με ανάπαυσε, και στην Ιερουσαλήμ ήταν η δύναμή μου.
12 Και ρίζωσα σε έναν έντιμο λαό, ακόμη και στη μερίδα της κληρονομιάς του Κυρίου.
13 υψώθηκα σαν κέδρος στον Λίβανο, και σαν κυπαρίσσι στα βουνά του Ερμώνα.
14 Εξυψώθηκα σαν φοίνικα στην Εν-Γαδδί, και σαν τριανταφυλλιά στην Ιεριχώ, σαν μια όμορφη ελιά σε ένα ευχάριστο χωράφι, και μεγάλωσα σαν πλάτανος δίπλα στο νερό.
15 Έδωσα μια γλυκιά μυρωδιά σαν κανέλα και ασπάλαθο, και έβγαλα μια ευχάριστη μυρωδιά σαν το καλύτερο μύρο, σαν γάλβανο, και όνυχα, και γλυκό στοράξ, και σαν αναθυμιάσεις λιβανιού στη σκηνή.
16 Σαν νέφτι άπλωσα τα κλαδιά μου, και τα κλαδιά μου είναι κλαδιά τιμής και χάρης.
17 Καθώς το αμπέλι έβγαλα ευχάριστη μυρωδιά, και τα λουλούδια μου είναι καρπός τιμής και πλούτου.
18 Είμαι η μητέρα της ωραίας αγάπης και του φόβου και της γνώσης και της αγίας ελπίδας· εγώ, λοιπόν, που είμαι αιώνιος, δίνομαι σε όλα τα παιδιά μου που ονομάζονται από αυτόν.
19 Ελάτε σε μένα, όλοι όσοι με επιθυμείτε, και γεμίστε με τους καρπούς μου.
20 Διότι η ανάμνησή μου είναι πιο γλυκιά από το μέλι, και η κληρονομιά μου από την κηρήθρα.
21 Αυτοί που με τρώνε θα πεινάσουν ακόμη, και όσοι με πίνουν θα διψάσουν ακόμη.
22 Όποιος με υπακούει ποτέ δεν θα μπερδευτεί, και αυτοί που εργάζονται από εμένα δεν θα κάνουν λάθος.
23 Όλα αυτά τα πράγματα είναι το βιβλίο της διαθήκης του υψίστου Θεού, ο νόμος που διέταξε ο Μωυσής για κληρονομιά στις συναθροίσεις του Ιακώβ.
24 Λιποθυμήστε να μην είστε δυνατοί στον Κύριο. για να σε επιβεβαιώσει, προσκολλήσου σε αυτόν: γιατί ο Κύριος ο Παντοδύναμος είναι Θεός μόνος, και εκτός από αυτόν δεν υπάρχει άλλος Σωτήρας.
25 Γεμίζει τα πάντα με τη σοφία του, ως Φισών και ως Τίγρης στον καιρό των νέων καρπών.
26 Αυξάνει την κατανόηση όπως ο Ευφράτης, και ο Ιορδάνης στον καιρό του θερισμού.
27 Κάνει το δόγμα της γνώσης να φαίνεται ως φως και ως Γεών στον καιρό του τρύγου.
28 Ο πρώτος άντρας δεν την γνώρισε τέλεια· δεν θα τη βρει πλέον ο τελευταίος.
29 Διότι οι σκέψεις της είναι περισσότερες από τη θάλασσα, και οι συμβουλές της βαθύτερες από το μεγάλο βάθος.
30 Βγήκα κι εγώ σαν ρυάκι από ποτάμι, και σαν αγωγός στον κήπο.
31 Είπα, θα ποτίσω τον καλύτερό μου κήπο, και θα ποτίσω άφθονο τον κήπο μου· και, ιδού, το ρυάκι μου έγινε ποτάμι, και το ποτάμι μου έγινε θάλασσα.
32 Θα κάνω ακόμη τη διδασκαλία να λάμπει σαν το πρωί, και θα στείλω το φως της μακριά.
33 Θα εκχύσω ακόμη τη διδασκαλία ως προφητεία, και θα την αφήσω σε όλους τους αιώνες για πάντα.
34 Ιδού ότι δεν έχω εργαστεί μόνο για τον εαυτό μου, αλλά για όλους εκείνους που αναζητούν σοφία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

1 Σε τρία πράγματα ωραιοποιήθηκα και στάθηκα όμορφη και μπροστά στον Θεό και στους ανθρώπους: την ενότητα των αδελφών, την αγάπη των γειτόνων, έναν άντρα και μια γυναίκα που συμφωνούν μαζί.

2 Τρία είδη ανθρώπων μισεί η ψυχή μου, και είμαι πολύ προσβεβλημένος για τη ζωή τους: έναν φτωχό που είναι περήφανος, έναν πλούσιο άνθρωπο που είναι ψεύτης και έναν γέρο μοιχό που μοιχεύει.
3 Αν δεν έχεις συγκεντρώσει τίποτα στη νεότητά σου, πώς μπορείς να βρεις κάτι στην ηλικία σου;
4 Ω πόσο ωραίο πράγμα είναι η κρίση για τις γκρίζες τρίχες και για τους αρχαίους ανθρώπους να γνωρίζουν συμβουλές!
5 Ω πόσο ωραία είναι η σοφία των ηλικιωμένων και η κατανόηση και η συμβουλή στους τιμητικούς ανθρώπους.
6 Η πολλή πείρα είναι το στεφάνι των ηλικιωμένων, και ο φόβος του Θεού είναι η δόξα τους.
7 Υπάρχουν εννέα πράγματα που έκρινα στην καρδιά μου ως ευτυχισμένα, και το δέκατο θα πω με τη γλώσσα μου: Ένας άνθρωπος που έχει τη χαρά των παιδιών του. και αυτός που ζει για να δει την πτώση του εχθρού του:
8 Ωραίος είναι αυτός που κατοικεί με μια σύζυγο κατανόησης, και που δεν γλίστρησε με τη γλώσσα του, και που δεν υπηρέτησε άνθρωπο πιο ανάξιο από τον εαυτό του.
9 Ωραίος είναι αυτός που έχει βρει σύνεση, και αυτός που μιλάει στα αυτιά αυτών που θέλουν να ακούσουν:
10 Ω πόσο μεγάλος είναι αυτός που βρίσκει σοφία! αλλά δεν υπάρχει κανείς πάνω από αυτόν που φοβάται τον Κύριο.
11 Αλλά η αγάπη του Κυρίου υπερβαίνει τα πάντα για φωτισμό· αυτός που την κρατά, με πού θα παρομοιαστεί;
12 Ο φόβος του Κυρίου είναι η αρχή της αγάπης του· και η πίστη είναι η αρχή της προσκόλλησης σε αυτόν.
13 Δώσε μου οποιαδήποτε πληγή, εκτός από την πληγή της καρδιάς· και κάθε κακία, εκτός από την κακία μιας γυναίκας.
14 Και κάθε θλίψη, αλλά η θλίψη από αυτούς που με μισούν· και κάθε εκδίκηση, αλλά η εκδίκηση των εχθρών.
15 Δεν υπάρχει κεφάλι πάνω από το κεφάλι φιδιού. και δεν υπάρχει οργή πάνω από την οργή ενός εχθρού.
16 Προτιμούσα να κατοικήσω με ένα λιοντάρι και έναν δράκο, παρά να κατοικώ με μια κακιά γυναίκα.
17 Η κακία μιας γυναίκας αλλάζει το πρόσωπό της, και σκοτεινιάζει το πρόσωπό της σαν σάκο.
18 Ο άντρας της θα καθίσει ανάμεσα στους γείτονές του. και όταν το ακούσει θα αναστενάζει πικρά.
19 Κάθε κακία είναι ελάχιστη από την κακία μιας γυναίκας: ας πέσει πάνω της η μερίδα ενός αμαρτωλού.
20 Όπως το ανέβασμα σε μια αμμώδη οδό είναι στα πόδια των ηλικιωμένων, έτσι είναι μια σύζυγος γεμάτη λόγια για έναν ήσυχο άντρα.
21 Μην σκοντάφτετε στην ομορφιά μιας γυναίκας και μην την επιθυμείτε για ευχαρίστηση.
22 Η γυναίκα, αν συντηρεί τον άντρα της, είναι γεμάτη θυμό, αναίδεια και πολλή κατάκριση.
23 Η κακή γυναίκα μειώνει το θάρρος, έχει βαριά όψη και πληγωμένη καρδιά· μια γυναίκα που δεν παρηγορεί τον άντρα της σε στενοχώρια κάνει αδύναμα χέρια και αδύναμα γόνατα.
24 Από τη γυναίκα ήρθε η αρχή της αμαρτίας, και μέσω αυτής πεθαίνουμε όλοι.
25 Μην αφήνετε το νερό να περάσει. ουτε μια κακη γυναικα ελευθερια να γαδει στο εξωτερικο.
26 Αν δεν πάει όπως θα την ήθελες, κόψε την από τη σάρκα σου και δώσε της διαζύγιο και άφησέ την να φύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

1 Μακάριος ο άνδρας που έχει ενάρετη γυναίκα, γιατί ο αριθμός των ημερών του θα είναι διπλάσιος.
2 Η ενάρετη γυναίκα χαίρεται τον άντρα της, και αυτός θα εκπληρώσει τα χρόνια της ζωής του με ειρήνη.
3 Η καλή σύζυγος είναι μια καλή μερίδα, η οποία θα δοθεί στη μερίδα αυτών που φοβούνται τον Κύριο.
4 Είτε ένας άνθρωπος είναι πλούσιος είτε φτωχός, αν έχει καλή καρδιά προς τον Κύριο, θα χαίρεται πάντα με εύθυμο πρόσωπο.
5 Υπάρχουν τρία πράγματα που φοβάται η καρδιά μου. Και για το τέταρτο φοβήθηκα πολύ: η συκοφαντία μιας πόλης, η συγκέντρωση ενός απείθαρχου πλήθους και μια ψευδής κατηγορία: όλα αυτά είναι χειρότερα από το θάνατο.
6 Αλλά θλίψη καρδιάς και θλίψη είναι μια γυναίκα που ζηλεύει για μια άλλη γυναίκα, και μια μάστιγα της γλώσσας που επικοινωνεί με όλους.
7 Η κακιά σύζυγος είναι ζυγός που κουνιέται πέρα δώθε· αυτός που την κρατά είναι σαν να κρατάει σκορπιό.
8 Μια μεθυσμένη γυναίκα και ένα κύμα στο εξωτερικό προκαλεί μεγάλο θυμό, και δεν θα καλύψει τη ντροπή της.
9 Η πορνεία μιας γυναίκας μπορεί να γίνει γνωστή από τα αγέρωχα βλέμματα και τα βλέφαρά της.
10 Αν η κόρη σου είναι ξεδιάντροπη, κράτα την αυστηρά, μήπως κακοποιήσει τον εαυτό της με υπερβολική ελευθερία.
11 Πρόσεχε ένα αυθάδικο μάτι· και μη θαυμάζεις αν σε αδικήσει.
12 Θα ανοίξει το στόμα της, όπως ο διψασμένος ταξιδιώτης, όταν βρει μια πηγή, και θα πιει από κάθε νερό κοντά της· σε κάθε φράκτη θα καθίσει και θα ανοίξει τη φαρέτρα της σε κάθε βέλος.
13 Η χάρη της γυναίκας ευχαριστεί τον άντρα της, και η φρόνηση της θα παχύνει τα κόκαλά του.
14 Μια σιωπηλή και στοργική γυναίκα είναι δώρο του Κυρίου. και δεν υπάρχει τίποτα τόσο πολύ που να αξίζει όσο ένα μυαλό καλά εκπαιδευμένο.
15 Μια ντροπιασμένη και πιστή γυναίκα είναι διπλή χάρη, και το μυαλό της ηπείρου δεν μπορεί να εκτιμηθεί.
16 Όπως ο ήλιος όταν ανατέλλει στον υψηλό ουρανό. έτσι είναι και η ομορφιά μιας καλής συζύγου στην τάξη του σπιτιού της.
17 Καθώς το καθαρό φως είναι πάνω στο ιερό κηροπήγιο. έτσι είναι και η ομορφιά του προσώπου στην ώριμη ηλικία.
18 Όπως οι χρυσοί στύλοι είναι πάνω στις ασημένιες υποδοχές. το ίδιο και τα ωραία πόδια με σταθερή καρδιά.
19 Γιε μου, κράτα το λουλούδι της ηλικίας σου υγιές. και μη δίνεις τη δύναμή σου σε ξένους.
20 Όταν αποκτήσεις μια καρποφόρα περιουσία σε όλο το χωράφι, σπείρε την με τον δικό σου σπόρο, έχοντας εμπιστοσύνη στην καλοσύνη του αποθέματος σου.
21 Έτσι, η φυλή σου που αφήνεις θα μεγαλοποιηθεί, έχοντας την εμπιστοσύνη της καλής τους καταγωγής.
22 Μια πόρνη θα λογιστεί ως σούβλα. αλλά μια παντρεμένη γυναίκα είναι πύργος ενάντια στο θάνατο για τον άντρα της.
23 Η πονηρή γυναίκα δίνεται ως μερίδα σε έναν πονηρό· αλλά μια ευσεβής γυναίκα δίνεται σε αυτόν που φοβάται τον Κύριο.
24 Η άτιμη γυναίκα καταφρονεί την ντροπή· αλλά η τίμια γυναίκα θα σέβεται τον άντρα της.

25 Μια ξεδιάντροπη γυναίκα θα λογιστεί ως σκύλος. αλλά αυτή που ντροπιάζεται θα φοβάται τον Κύριο.
26 Μια γυναίκα που τιμά τον άντρα της θα κριθεί σοφή από όλους. αλλά αυτή που τον ατιμάζει με την υπερηφάνειά της θα θεωρείται ασεβής από όλους.
27 Θα αναζητηθεί μια γυναίκα που φωνάζει δυνατά και μια επίπληξη για να διώξουν τους εχθρούς.
28 Υπάρχουν δύο πράγματα που στεναχωρούν την καρδιά μου. Και το τρίτο με θυμώνει: ένας άνθρωπος του πολέμου που υποφέρει από τη φτώχεια. και άτομα με κατανόηση που δεν ορίζονται από? και αυτός που επιστρέφει από τη δικαιοσύνη στην αμαρτία. ο Κύριος προετοιμάζει ένα τέτοιο για το σπαθί.
29 Ένας έμπορος δύσκολα συγκρατείται από το να κάνει λάθος. και ένας χοντρός δεν θα ελευθερωθεί από την αμαρτία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

1 Πολλοί αμάρτησαν για ένα μικρό θέμα. και εκείνος που αναζητά αφθονία θα αποστρέψει τα μάτια του.
2 Όπως ένα καρφί κολλάει γρήγορα ανάμεσα στις ενώσεις των λίθων. έτσι η αμαρτία κολλάει μεταξύ της αγοράς και της πώλησης.
3 Εάν κάποιος δεν κρατηθεί επιμελώς στον φόβο του Κυρίου, ο οίκος του σύντομα θα ανατραπεί.
4 Όπως όταν κάποιος κοσκινίζει με κόσκινο, τα απορρίμματα μένουν. έτσι η βρωμιά του ανθρώπου στην ομιλία του.
5 Το καμίνι αποδεικνύει τα αγγεία του αγγειοπλάστη. άρα η δίκη του ανθρώπου είναι στο σκεπτικό του.
6 Ο καρπός δηλώνει αν το δέντρο έχει ντυθεί. έτσι είναι και η έκφραση μιας έπαρσης στην καρδιά του ανθρώπου.
7 Μην επαινείς κανέναν πριν τον ακούσεις να μιλά. γιατί αυτή είναι η δοκιμασία των ανθρώπων.
8 Αν ακολουθείς τη δικαιοσύνη, θα την αποκτήσεις και θα την βάλεις σαν ένδοξο μακρύ χιτώνα.
9 Τα πουλιά θα καταφύγουν στα όμοιά τους. έτσι θα επιστρέψει η αλήθεια σε αυτούς που ασκούνται σε αυτήν.
10 Όπως το λιοντάρι περιμένει το θήραμα. αμαρτήστε λοιπόν για αυτούς που εργάζονται την ανομία.
11 Ο λόγος ενός ευσεβούς ανθρώπου είναι πάντα με σοφία. αλλά ο ανόητος αλλάζει σαν το φεγγάρι.
12 Αν είσαι ανάμεσα στους αδιάκριτους, πρόσεχε την ώρα. αλλά να είστε συνεχώς ανάμεσα σε ανθρώπους με κατανόηση.
13 Ο λόγος των ανόητων είναι ενοχλητικός, και το άθλημά τους είναι η απληστία της αμαρτίας.
14 Η ομιλία αυτού που ορκίζεται πολύ κάνει τα μαλλιά να στέκονται όρθια. και οι καβγάδες τους κάνουν να σταματήσει κανείς τα αυτιά του.
15 Η διαμάχη των υπερήφανων είναι αιματοχυσία, και οι υβρισμοί τους είναι οδυνηρές στο αυτί.
16 Όποιος ανακαλύπτει μυστικά χάνει την αξία του. και δεν θα βρει ποτέ φίλο στο μυαλό του.
17 Αγάπα τον φίλο σου και να είσαι πιστός σε αυτόν· αλλά αν προδώσεις τα μυστικά του, μην τον ακολουθείς πια.
18 Διότι, όπως ο άνθρωπος έχει καταστρέψει τον εχθρό του. έτσι έχασες την αγάπη του πλησίον σου.
19 Όπως κάποιος που αφήνει ένα πουλί να φύγει από το χέρι του, έτσι αφήνεις τον πλησίον σου να φύγει και δεν θα τον ξαναπάρεις
20 Μην τον ακολουθείτε πια, γιατί είναι πολύ μακριά. είναι σαν αυγοτάραχο που ξέφυγε από την παγίδα.
21 Όσο για μια πληγή, μπορεί να είναι δεμένη. και μετά την ύβρη μπορεί να υπάρξει συμφιλίωση, αλλά αυτός που προδίδει τα μυστικά είναι χωρίς ελπίδα.
22 Όποιος κλείνει το μάτι με τα μάτια κάνει κακό· και αυτός που τον γνωρίζει θα φύγει από αυτόν.
23 Όταν είσαι παρών, θα μιλήσει γλυκά και θα θαυμάσει τα λόγια σου· στο τέλος όμως θα στριμώξει το στόμα του και θα συκοφαντεί τα λόγια σου.
24 Έχω μισήσει πολλά πράγματα, αλλά τίποτα σαν αυτόν. γιατί ο Κύριος θα τον μισήσει.
25 Όποιος ρίχνει μια πέτρα ψηλά, τη ρίχνει στο κεφάλι του. και ένα δόλιο εγκεφαλικό θα κάνει πληγές.
26 Όποιος σκάβει λάκκο θα πέσει μέσα σ' αυτόν· και όποιος στήνει παγίδα θα πιαστεί μέσα του.
27 Αυτός που κάνει κακό, θα πέσει πάνω του, και δεν θα ξέρει από πού έρχεται.
28 Η κοροϊδία και η μομφή είναι από τους υπερήφανους. αλλά η εκδίκηση, σαν λιοντάρι, θα τους περιμένει.
29 Όσοι χαίρονται για την πτώση των δικαίων θα συλληφθούν στην παγίδα. και η αγωνία θα τους καταβροχθίσει πριν πεθάνουν.
30 Η κακία και η οργή, ακόμη και αυτά είναι βδέλυγμα. και ο αμαρτωλός θα τα έχει και τα δύο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

1 Αυτός που εκδικείται θα βρει εκδίκηση από τον Κύριο, και σίγουρα θα κρατήσει τις αμαρτίες του σε ανάμνηση.
2 Συγχώρεσε τον πλησίον σου το κακό που σου έκανε, έτσι θα συγχωρηθούν και οι αμαρτίες σου όταν προσεύχεσαι.
3 Ένας άνθρωπος μισεί τον άλλον, και ζητά συγγνώμη από τον Κύριο;
4 Δεν δείχνει έλεος σε άνθρωπο που μοιάζει με τον εαυτό του· και ζητάει συγχώρηση για τις αμαρτίες του;
5 Αν εκείνος που είναι μόνο σάρκα τρέφει μίσος, ποιος θα παρακαλέσει για συγχώρηση των αμαρτιών του;
6 Θυμήσου το τέλος σου, και ας πάψει η εχθρότητα. θυμηθείτε τη διαφθορά και τον θάνατο, και μείνετε στις εντολές.
7 Θυμήσου τις εντολές και μην φέρεσαι κακία στον πλησίον σου· θυμήσου τη διαθήκη του Υψίστου και κλείσε το μάτι στην άγνοια.
8 Απόφυγε από διαμάχες, και θα μειώσεις τις αμαρτίες σου· γιατί ο έξαλλος άνθρωπος θα πυροδοτήσει διαμάχες,
9 Ο αμαρτωλός άνθρωπος στενοχωρεί τους φίλους και κάνει συζήτηση μεταξύ αυτών που έχουν ειρήνη.
10 Όπως είναι η ύλη της φωτιάς, έτσι καίει· και όπως είναι η δύναμη του ανθρώπου, έτσι είναι η οργή του. και σύμφωνα με τα πλούτη του ανεβαίνει ο θυμός του. και όσο πιο δυνατοί είναι αυτοί που αγωνίζονται, τόσο περισσότερο θα φλεγμονούν.
11 Μια βιαστική σύγκρουση ανάβει μια φωτιά, και μια βιαστική μάχη χύνει αίμα.
12 Αν φυσήξεις τη σπίθα, θα καεί· αν τη φτύσεις, θα σβήσει· και τα δύο αυτά βγαίνουν από το στόμα σου.
13 Κατάρα τον ψιθυριστή και τον διπλόγλωσσο: γιατί τέτοιοι κατέστρεψαν πολλούς που ήταν σε ειρήνη.
14 Μια γλώσσα που δήθεν ανησύχησε πολλούς, και τους έδιωξε από έθνος σε έθνος· ισχυρές πόλεις γκρέμισε και γκρέμισε τα σπίτια των μεγάλων.

15 Γλώσσα που δήθεν έδιωξε τις ενάρετες γυναίκες και τις στέρησε από τους κόπους τους.
16 Όποιος το ακούει δεν θα βρει ποτέ ανάπαυση και δεν θα κατοικήσει ποτέ ήσυχα.
17 Το χτύπημα του μαστιγίου κάνει σημάδια στη σάρκα· αλλά το χτύπημα της γλώσσας σπάει τα κόκαλα.
18 Πολλοί έπεσαν από την κόψη του σπαθιού, αλλά όχι τόσοι όσοι έπεσαν από τη γλώσσα.
19 Καλά είναι αυτός που υπερασπίζεται μέσω του δηλητηρίου του. που δεν έχει τραβήξει το ζυγό του, ούτε έχει δεθεί στις δέσμες της.
20 Διότι ο ζυγός αυτού είναι ζυγός σιδήρου, και οι ταινίες του είναι μπρούτζινες ταινίες.
21 Ο θάνατός του είναι κακός θάνατος, ο τάφος ήταν καλύτερος από αυτόν.
22 Δεν θα κυριαρχήσει πάνω σε αυτούς που φοβούνται τον Θεό, ούτε θα καούν με τη φλόγα του.
23 Όσοι εγκαταλείπουν τον Κύριο θα πέσουν μέσα σε αυτό. και θα καεί μέσα τους, και δεν θα σβήσει. θα σταλεί πάνω τους σαν λιοντάρι και θα τους καταβροχθίσει σαν λεοπάρδαλη.
24 Κοίταξε να περιφράξεις την περιουσία σου με αγκάθια, και να δέσεις το ασήμι και το χρυσάφι σου,
25 Και ζύγισε τα λόγια σου σε ζυγαριά, και κάνε μια πόρτα και μια ράβδο για το στόμα σου.
26 Πρόσεχε μην γλιστρήσεις από αυτό, μήπως πέσεις μπροστά σε αυτόν που παραμονεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

1 Αυτός που είναι ελεήμων θα δανείσει στον πλησίον του. και αυτός που ενισχύει το χέρι του τηρεί τις εντολές.
2 Δάνεισε στον πλησίον σου την ώρα της ανάγκης του και πλήρωσε τον πλησίον σου ξανά στην κατάλληλη εποχή.
3 Κράτησε τον λόγο σου και συμπεριφέρσου πιστά μαζί του, και θα βρίσκεις πάντα αυτό που είναι απαραίτητο για σένα.
4 Πολλοί, όταν τους δάνειζαν κάτι, το θεώρησαν ότι βρέθηκε και τους έβαζαν σε ταλαιπωρία που τους βοήθησε.
5 Μέχρι να λάβει, θα φιλήσει το χέρι ενός ανθρώπου. και για τα λεφτά του γείτονά του θα μιλήσει υποτακτικά: αλλά όταν θα το ξεπληρώσει, θα παρατείνει το χρόνο, θα ανταποδώσει λόγια θλίψης και θα παραπονεθεί για την ώρα.
6 Αν επικρατήσει, δύσκολα θα λάβει το μισό, και θα μετρήσει σαν να το βρήκε· αν όχι, του στέρησε τα χρήματά του, και του απέκτησε εχθρό χωρίς αιτία: τον πληρώνει με βρισιές και κιγκλιδώματα? και για τιμή θα του πληρώσει το αίσχος.
7 Ως εκ τούτου, πολλοί αρνήθηκαν να δανείσουν για κακές πράξεις άλλων, φοβούμενοι ότι θα τους εξαπατήσουν.
8 Ωστόσο, έχεις υπομονή με έναν άνθρωπο σε φτωχή περιουσία και μην καθυστερείς να του δείξεις έλεος.
9 Βοηθήστε τον φτωχό για χάρη της εντολής και μην τον απομακρύνετε λόγω της φτώχειας του.
10 Χάσε τα λεφτά σου για τον αδερφό σου και τον φίλο σου, και μην σκουριάσουν κάτω από μια πέτρα για να χαθούν.
11 Συγκέντρωσε τον θησαυρό σου σύμφωνα με τις εντολές του Υψίστου, και θα σου φέρει περισσότερα κέρδη από χρυσό.
12 Κλείσε την ελεημοσύνη στις αποθήκες σου· και θα σε ελευθερώσει από κάθε θλίψη.
13 Θα πολεμήσει για σένα ενάντια στους εχθρούς σου καλύτερα από μια ισχυρή ασπίδα και ισχυρό δόρυ.
14 Ο έντιμος άνθρωπος είναι εγγυητής για τον πλησίον του· αλλά αυτός που είναι θρασύς θα τον εγκαταλείψει.
15 Μην ξεχνάς τη φιλία της εγγυήσεώς σου, γιατί έδωσε τη ζωή του για σένα.
16 Ο αμαρτωλός θα ανατρέψει την καλή περιουσία της εγγυήσεώς του:
17 Και αυτός που έχει αχάριστο μυαλό θα τον αφήσει σε κίνδυνο που τον έσωσε.
18 Η επικυριαρχία έχει αναιρέσει πολλά από την καλή περιουσία, και τους ταρακούνησε σαν κύμα θάλασσας· ισχυρούς ανθρώπους τους έδιωξε από τα σπίτια τους, ώστε περιπλανήθηκαν ανάμεσα σε ξένα έθνη.
19 Ο πονηρός άνθρωπος που παραβαίνει τις εντολές του Κυρίου θα πέσει σε εγγύηση· και αυτός που αναλαμβάνει και ακολουθεί τις δουλειές άλλων ανθρώπων για κέρδος θα πέσει σε κουστούμια.
20 Βοήθησε τον πλησίον σου σύμφωνα με τη δύναμή σου, και πρόσεχε να μην πέσεις και εσύ στο ίδιο.
21 Το κύριο πράγμα για τη ζωή είναι νερό, και ψωμί, και ρούχα, και ένα σπίτι για να καλύψει την ντροπή.
22 Καλύτερη είναι η ζωή ενός φτωχού ανθρώπου σε ένα άθλιο εξοχικό σπίτι, παρά ένα λεπτό φαγητό στο σπίτι ενός άλλου.
23 Είτε είναι λίγο είτε πολύ, μείνε ικανοποιημένος, ώστε να μην ακούσεις τη μομφή του σπιτιού σου.
24 Γιατί είναι άθλια ζωή να πηγαίνεις από σπίτι σε σπίτι· γιατί όπου είσαι ξένος, δεν τολμάς να ανοίξεις το στόμα σου.
25 Θα διασκεδάσεις και θα γλεντήσεις, και δεν θα έχεις ευχαριστίες· επιπλέον θα ακούς πικρά λόγια:
26 Έλα, ξένε, και φτιάξε ένα τραπέζι και τάισε με από αυτό που έχεις έτοιμο.
27 Δώσε θέση, ξένε, σε έναν αξιόλογο άνθρωπο. Ο αδερφός μου έρχεται να μείνει, και έχω ανάγκη από το σπίτι μου.
28 Αυτά τα πράγματα είναι οδυνηρά για έναν άνθρωπο με κατανόηση. η επιδοκιμασία του σπιτιού και η επίπληξη του δανειστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

1 Αυτός που αγαπά τον γιο του τον κάνει να νιώθει συχνά τη ράβδο, για να έχει τη χαρά του στο τέλος.
2 Εκείνος που τιμωρεί τον γιο του θα έχει χαρά μαζί του και θα τον χαίρεται ανάμεσα στους γνωστούς του.
3 Όποιος διδάσκει τον γιο του θλίβει τον εχθρό· και μπροστά στους φίλους του θα τον χαίρεται.
4 Αν και πεθάνει ο πατέρας του, είναι σαν να μην πέθανε· επειδή, άφησε πίσω του έναν σαν τον εαυτό του.
5 Ενώ ζούσε, είδε και χάρηκε γι' αυτόν· και όταν πέθανε, δεν λυπήθηκε.
6 Άφησε πίσω του έναν εκδικητή εναντίον των εχθρών του, και έναν που θα ανταποδώσει την καλοσύνη στους φίλους του.
7 Αυτός που κάνει πολύ τον γιο του, θα δέσει τις πληγές του. και τα σπλάχνα του θα ταράζονται σε κάθε κραυγή.
8 Ένα άλογο που δεν έχει σπάσει γίνεται ξεροκέφαλο· και ένα παιδί που αφήνεται στον εαυτό του θα είναι δόλιο.
9 Κόκωσε το παιδί σου και θα σε κάνει να φοβηθείς: παίξε μαζί του και θα σε βαρέσει.

10 Μη γελάς μαζί του, για να μην λυπηθείς μαζί του, και στο τέλος να τρίζεις τα δόντια σου.
11 Μην του δίνεις ελευθερία στα νιάτα του και μην κλείνεις το μάτι στις ανοησίες του.
12 Σκύψτε τον λαιμό του όσο είναι μικρός, και χτυπήστε τον στα πλάγια ενώ είναι παιδί, για να μην πεισμώσει και σας είναι ανυπάκουος, και έτσι φέρει θλίψη στην καρδιά σας.
13 Να τιμωρείς τον γιο σου και να τον κοπιάζεις, μήπως η άσεμνη συμπεριφορά του είναι προσβολή για σένα.
14 Καλύτερος είναι ο φτωχός, που είναι υγιής και ισχυρός, παρά ένας πλούσιος που είναι ταλαιπωρημένος στο σώμα του.
15 Η υγεία και η καλή περιουσία του σώματος είναι πάνω από όλα χρυσός, και ένα δυνατό σώμα πάνω από τον άπειρο πλούτο.
16 Δεν υπάρχει πλούτη πάνω από ένα υγιές σώμα, και καμία χαρά πάνω από τη χαρά της καρδιάς.
17 Ο θάνατος είναι καλύτερος από μια πικρή ζωή ή μια συνεχή ασθένεια.
18 Τα εδέσματα που χύνονται σε ένα στόμα κλειστό είναι σαν βρωμιά από κρέας πάνω σε τάφο.
19 Τι ωφελεί η προσφορά σε ένα είδωλο; γιατί ούτε φάει ούτε μυρίζει· έτσι είναι και αυτός που διώκεται από τον Κύριο.
20 Βλέπει με τα μάτια του και στενάζει, σαν ευνούχος που αγκαλιάζει μια παρθένα και αναστενάζει.
21 Μη δίνεις τον νου σου σε βαρύτητα και μη βασανίζεις τον εαυτό σου για τη δική σου συμβουλή.
22 Η χαρά της καρδιάς είναι η ζωή του ανθρώπου, και η χαρά του ανθρώπου παρατείνει τις ημέρες του.
23 Αγάπα την ψυχή σου, και παρηγόρησε την καρδιά σου, απομάκρυνε τη θλίψη μακριά σου· γιατί η θλίψη σκότωσε πολλούς, και δεν υπάρχει κέρδος σε αυτήν.
24 Ο φθόνος και η οργή συντομεύουν τη ζωή, και η προσοχή φέρνει την ηλικία πριν από τον καιρό.
25 Μια χαρούμενη και καλή καρδιά θα φροντίζει το κρέας και τη διατροφή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

1 Η προσοχή για πλούτη καταναλώνει τη σάρκα, και η φροντίδα της διώχνει τον ύπνο.
2 Η προσοχή δεν θα αφήσει τον άνθρωπο να κοιμηθεί, όπως μια επώδυνη ασθένεια σπάει τον ύπνο,
3 Ο πλούσιος έχει μεγάλη εργασία για να συγκεντρώσει πλούτη μαζί. και όταν ξεκουράζεται, γεμίζει με τα ντελικάτα του.
4 Ο φτωχός εργάζεται στη φτωχή περιουσία του. και όταν φύγει, είναι ακόμα άπορος.
5 Αυτός που αγαπά τον χρυσό δεν θα δικαιωθεί, και αυτός που ακολουθεί τη διαφθορά θα έχει αρκετό από αυτόν.
6 Ο χρυσός ήταν η καταστροφή πολλών, και η καταστροφή τους ήταν παρούσα.
7 Είναι ένα εμπόδιο για εκείνους που θυσιάζουν σε αυτό, και κάθε ανόητος θα ληφθεί μαζί του.
8 Μακάριος ο πλούσιος που βρίσκεται χωρίς ψεγάδι, και δεν έχει κυνηγήσει τον χρυσό.
9 Ποιος είναι αυτός; και θα τον ονομάσουμε ευλογημένο: γιατί έκανε θαυμαστά πράγματα μεταξύ του λαού του.
10 Ποιος δοκιμάστηκε με αυτό και βρέθηκε τέλειος; τότε ας δοξαστεί. Ποιος μπορεί να προσβάλει και δεν έχει προσβάλει; ή έκανε το κακό, και δεν το έκανε;
11 Τα αγαθά του θα εδραιωθούν, και η εκκλησία θα δηλώσει την ελεημοσύνη του.
12 Αν κάθεσαι σε ένα πλούσιο τραπέζι, μην είσαι άπληστος πάνω σε αυτό και μη λες: Έχει πολύ κρέας πάνω του.
13 Θυμηθείτε ότι το πονηρό μάτι είναι κακό πράγμα· και τι είναι πιο πονηρό από ένα μάτι; ως εκ τούτου κλαίει σε κάθε περίσταση.
14 Μην τεντώνεις το χέρι σου όπου φαίνεται και μην το χώνεις μαζί του στο πιάτο.
15 Μην κρίνεις τον πλησίον σου από μόνος σου· και να είσαι φρόνιμος σε κάθε σημείο.
16 Φάε όπως του αρέσει στον άνθρωπο αυτά που σου τίθενται. και καταβροχθίζεις τη σημείωση, για να μη σε μισήσουν.
17 Φύγε πρώτα για λόγους τρόπων. και μην είσαι αχόρταγος, για να μην προσβάλεις.
18 Όταν κάθεσαι ανάμεσα σε πολλούς, μην απλώνεις πρώτα το χέρι σου.
19 Πολύ λίγα αρκούν για έναν καλά γαλουχημένο άνθρωπο, και δεν σηκώνει τον άνεμο του στο κρεβάτι του.
20 Ο υγιής ύπνος έρχεται από μέτρια διατροφή: σηκώνεται νωρίς, και η εξυπνάδα του είναι μαζί του· αλλά ο πόνος της παρατήρησης, και η χολή, και οι πόνοι της κοιλιάς, είναι με έναν αχόρταγο άνθρωπο.
21 Και αν σε αναγκάσουν να φας, σήκω, βγες έξω, κάνε εμετό και θα ξεκουραστείς.
22 Γιε μου, άκουσέ με και μη με περιφρονήσεις, και στο τέλος θα βρεις όπως σου είπα
23 Όποιος είναι φιλελεύθερος στο φαγητό του, θα μιλήσουν καλά γι' αυτόν. και η αναφορά της καλής του οικοκυρίας θα γίνει πιστευτή.
24 Αλλά εναντίον αυτού που είναι τσιγκούνης του φαγητού του θα μουρμουρίσει ολόκληρη η πόλη. και οι μαρτυρίες της τσιγκουνιάς του δεν θα αμφισβητηθούν.
25 Μη δείχνεις τη γενναιότητά σου στο κρασί. γιατί το κρασί έχει καταστρέψει πολλούς.
26 Το καμίνι δοκιμάζει την άκρη βυθίζοντας· έτσι οι καρδιές των υπερήφανων οινοποιεί το μεθύσι.
27 Το κρασί είναι τόσο καλό όσο η ζωή σε έναν άνθρωπο, αν πίνεται μέτρια: τι ζωή είναι λοιπόν για έναν άνθρωπο που είναι χωρίς κρασί; γιατί φτιάχτηκε για να χαροποιεί τους ανθρώπους.
28 Το κρασί μετρήσιμα μεθυσμένο και στην εποχή φέρνει χαρά της καρδιάς και ευφροσύνη του νου.
29 Αλλά το κρασί μεθυσμένο από την υπερβολή προκαλεί πίκρα στο μυαλό, με φιλονικίες και φιλονικίες.
30 Η μέθη αυξάνει την οργή του ανόητου έως ότου προσβάλλει· μειώνει τη δύναμη και κάνει πληγές.
31 Μην επιπλήττεις τον πλησίον σου για το κρασί και μην τον περιφρονείς στη χαρά του· μην του δίνεις ασεβείς λέξεις και μην τον πιέζεις παρακινώντας τον να πιει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

1 Αν γίνεις κύριος μιας γιορτής, μην σηκωθείς, αλλά να είσαι ανάμεσά τους σαν ένας από τους υπόλοιπους. φροντίστε τους επιμελώς, και έτσι καθίστε.
2 Και όταν ολοκληρώσεις όλο το αξίωμά σου, πάρε τη θέση σου, για να μπορείς να χαρείς μαζί τους και να λάβεις ένα στέμμα για την καλή σου οργάνωση της γιορτής.
3 Μίλα, εσύ που είσαι ο πρεσβύτερος, γιατί σου γίνεται, αλλά με ορθή κρίση. και εμποδίζουν όχι μουσική.

4 Μη χύνετε λόγια όπου υπάρχει μουσικός και μη δείχνετε σοφία εκπρόθεσμα.
5 Μια συναυλία μουσικής σε ένα συμπόσιο κρασιού είναι σαν ένα χρυσό σφραγίδα καρμπούνκλ.
6 Ως σφραγίδα σμαραγδιού σε χρυσό έργο, έτσι είναι η μελωδία της μουσικής με ευχάριστο κρασί.
7 Μίλα, νεαρέ, αν σε χρειάζεσαι· και όμως σπάνια όταν σε ζητήσουν δύο φορές.
8 Ας είναι ο λόγος σου σύντομος, με λίγα λόγια να κατανοεί πολλά. να είσαι σαν εκείνος που ξέρει και όμως κρατά τη γλώσσα του.
9 Αν είσαι ανάμεσα σε μεγάλους ανθρώπους, μην κάνεις τον εαυτό σου ίσο με αυτούς. και όταν οι αρχαίοι άνθρωποι είναι στη θέση τους, μην χρησιμοποιείτε πολλές λέξεις.
10 Πριν από τη βροντή πάνε αστραπές. και ενώπιον ένας ντροπιασμένος άνθρωπος θα πάει χάρη.
11 Να σηκώνεσαι εν καιρώ, και να μην είσαι ο τελευταίος. αλλά πάρε σπίτι σου χωρίς καθυστέρηση.
12 Πάρε εκεί την ενασχόλησή σου και κάνε ό,τι θέλεις· αλλά μην αμαρτάνεις με υπερήφανο λόγο.
13 Και για αυτά, ευλόγησε αυτόν που σε έφτιαξε, και σε αναπλήρωσε με τα καλά του.
14 Όποιος φοβάται τον Κύριο θα λάβει τη διαπαιδαγώγησή του. και όσοι τον αναζητούν νωρίς θα βρουν εύνοια.
15 Όποιος ζητά τον νόμο θα χορτάσει με αυτόν· αλλά ο υποκριτής θα σκανδαλιστεί από αυτό.
16 Αυτοί που φοβούνται τον Κύριο θα βρουν κρίση, και θα ανάψουν τη δικαιοσύνη ως φως.
17 Ο αμαρτωλός άνθρωπος δεν θα επιτιμηθεί, αλλά βρίσκει δικαιολογία σύμφωνα με το θέλημά του.
18 Ένας άνθρωπος που συμβουλεύει θα είναι προσεκτικός. αλλά ένας παράξενος και περήφανος άνθρωπος δεν πτοείται από τον φόβο, ακόμη κι όταν ο ίδιος έχει κάνει χωρίς συμβουλή.
19 Μην κάνετε τίποτα χωρίς συμβουλές. και όταν το κάνεις μια φορά, μη μετανοήσεις.
20 Μην πας σε δρόμο όπου μπορείς να πέσεις και μην σκοντάψεις ανάμεσα στις πέτρες.
21 Μην έχετε αυτοπεποίθηση με απλό τρόπο.
22 Και πρόσεχε από τα ίδια σου τα παιδιά.
23 Σε κάθε καλό έργο εμπιστεύσου την ψυχή σου. γιατί αυτή είναι η τήρηση των εντολών.
24 Αυτός που πιστεύει στον Κύριο προσέχει την εντολή. και αυτός που εμπιστεύεται σε αυτόν δεν θα πάει ποτέ το χειρότερο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

1 Δεν θα συμβεί κανένα κακό σε αυτόν που φοβάται τον Κύριο. αλλά σε πειρασμό και πάλι θα τον ελευθερώσει.
2 Ο σοφός δεν μισεί το νόμο. αλλά αυτός που είναι υποκριτής εκεί είναι σαν πλοίο σε καταιγίδα.
3 Ένας άνθρωπος με κατανόηση εμπιστεύεται το νόμο. και ο νόμος είναι πιστός σε αυτόν, ως χρησμός.
4 Προετοίμασε τι θα πεις, και έτσι θα ακουστείς· και δέσε την οδηγία και μετά απάντησε.
5 Η καρδιά του ανόητου είναι σαν τροχός καροτσιού. και οι σκέψεις του είναι σαν κυλιόμενος άξονας.
6 Ένα άλογο επιβήτορα είναι σαν φίλος που κοροϊδεύει, πλησιάζει κάτω από όποιον κάθεται επάνω του.
7 Γιατί η μια μέρα υπερέχει της άλλης, καθώς όλο το φως κάθε μέρας του έτους είναι από τον ήλιο;
8 Με τη γνώση του Κυρίου διακρίθηκαν· και άλλαζε εποχές και γιορτές.
9 Μερικά από αυτά έχει κάνει μέρες υψηλών ημερών, και τις αγιάζει, και μερικές από αυτές έχει κάνει συνηθισμένες μέρες.
10 Και όλοι οι άνθρωποι είναι από τη γη, και ο Αδάμ δημιουργήθηκε από τη γη:
11 Με πολλή γνώση ο Κύριος τους έχει διαιρέσει, και τους δρόμους τους διαφοροποίησε.
12 Μερικούς από αυτούς τους ευλόγησε και τους εξύψωσε και μερικούς τους αγίασε και τους έβαλε κοντά στον εαυτό του· αλλά μερικούς από αυτούς καταράστηκε και κατέβασε, και έφυγε από τους τόπους τους.
13 Όπως είναι ο πηλός στο χέρι του αγγειοπλάστη, για να τον διαμορφώσει κατά την ευχαρίστησή του· έτσι και ο άνθρωπος βρίσκεται στο χέρι αυτού που τον έφτιαξε, για να τους αποδώσει όπως του αρέσει περισσότερο.
14 Το καλό έρχεται σε αντίθεση με το κακό, και η ζωή με τον θάνατο· έτσι είναι ο ευσεβής εναντίον του αμαρτωλού, και ο αμαρτωλός εναντίον του ευσεβούς.
15 Δείτε λοιπόν όλα τα έργα του Υψίστου. και υπάρχουν δύο και δύο, το ένα εναντίον του άλλου.
16 Ξύπνησα τελευταίος, σαν μαζεύω πίσω από τους αμπελοτροφείς· με την ευλογία του Κυρίου επωφελήθηκα, και βάδισα το πατητήρι μου σαν τροφοσυλλέκτης σταφυλιών.
17 Σκεφτείτε ότι δεν μόχθησα μόνο για τον εαυτό μου, αλλά για όλους εκείνους που αναζητούν μάθηση.
18 Ακούστε με, μεγάλοι άνδρες του λαού, και ακούστε με τα αυτιά σας, αρχηγοί της εκκλησίας.
19 Μη δίνεις στον γιο σου και στη γυναίκα σου, στον αδελφό σου και στον φίλο σου, εξουσία πάνω σου όσο ζεις, και μη δίνεις τα αγαθά σου σε άλλον, μήπως σε μετανοήσει και παρακαλέσεις για το ίδιο ξανά.
20 Όσο ζεις και έχεις πνοή μέσα σου, μην παραδώσεις τον εαυτό σου σε κανέναν.
21 Γιατί είναι καλύτερο να σε αναζητούν τα παιδιά σου, παρά να σταθείς στην ευγένειά τους.
22 Σε όλα σου τα έργα να κρατάς για τον εαυτό σου την υπεροχή. μην αφήσεις κανένα λεκέ στην τιμή σου.
23 Την ώρα που θα τελειώσεις τις μέρες σου και θα τελειώσεις τη ζωή σου, μοίρασε την κληρονομιά σου.
24 Η χορτονομή, το ραβδί και τα βάρη είναι για τον γάιδαρο. και ψωμί, διόρθωση και εργασία, για έναν υπηρέτη.
25 Αν βάλεις τον δούλο σου να κοπιάζει, θα βρεις ανάπαυση· αν όμως τον αφήσεις να μείνει αδρανής, θα αναζητήσει την ελευθερία.
26 Ένας ζυγός και ένα κολάρο σκύβουν το λαιμό· έτσι είναι τα βασανιστήρια και τα μαρτύρια για τον κακό δούλο.
27 Στείλε τον να κοπιάσει, για να μη μείνει αδρανής. γιατί η αδράνεια διδάσκει πολλά κακά.
28 Βάλτε τον να δουλέψει, όπως του αρμόζει: αν δεν είναι υπάκουος, φορέστε πιο βαριά δεσμά.
29 Αλλά μην είστε υπερβολικοί απέναντι σε κανέναν. και χωρίς διακριτικότητα να μην κάνεις τίποτα.
30 Αν έχεις δούλο, ας είναι για σένα σαν τον εαυτό σου, γιατί τον αγόρασες με τιμή.
31 Αν έχεις δούλο, ικέτευσέ τον σαν αδερφό· γιατί τον χρειάζεσαι, σαν την ψυχή σου· αν τον ικετεύσεις με κακία, και φύγει μακριά σου, από ποια οδό θα πας να τον αναζητήσεις;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

1 Οι ελπίδες ενός ανθρώπου χωρίς κατανόηση είναι μάταιες και ψεύτικες· και τα όνειρα υψώνουν τους ανόητους.
2 Όποιος βλέπει όνειρα μοιάζει με αυτόν που πιάνει από τη σκιά και ακολουθεί τον άνεμο.
3 Το όραμα των ονείρων είναι η ομοιότητα ενός πράγματος με ένα άλλο, όπως και η ομοιότητα προσώπου με πρόσωπο.
4 Από ακάθαρτο πράγμα τι μπορεί να καθαριστεί; και από αυτό που είναι ψέμα ποια αλήθεια μπορεί να προκύψει;
5 Μαντεία και μαντεία και όνειρα είναι μάταια· και η καρδιά ονειρεύεται, όπως η καρδιά μιας γυναίκας που πονάει.
6 Αν δεν σταλούν από τον Ύψιστο στην επίσκεψή σου, μην βάλεις την καρδιά σου πάνω τους.
7 Διότι τα όνειρα έχουν εξαπατήσει πολλούς και απέτυχαν να τους εμπιστεύονται.
8 Ο νόμος θα βρεθεί τέλειος χωρίς ψέματα· και η σοφία είναι τελειότητα για ένα πιστό στόμα.
9 Ένας άνθρωπος που έχει ταξιδέψει ξέρει πολλά πράγματα. και αυτός που έχει μεγάλη πείρα θα δηλώσει σοφία.
10 Αυτός που δεν έχει πείρα γνωρίζει λίγα· αλλά αυτός που έχει ταξιδέψει είναι γεμάτος σύνεση.
11 Όταν ταξίδεψα, είδα πολλά πράγματα. και καταλαβαίνω περισσότερα από όσα μπορώ να εκφράσω.
12 Πολλές φορές κινδύνευα με θάνατο· όμως ελευθερώθηκα εξαιτίας αυτών των πραγμάτων.
13 Το πνεύμα όσων φοβούνται τον Κύριο θα ζήσει. γιατί η ελπίδα τους είναι σε αυτόν που τους σώζει.
14 Όποιος φοβάται τον Κύριο δεν θα φοβηθεί ούτε θα φοβηθεί. γιατί είναι η ελπίδα του.
15 Ευλογημένη η ψυχή εκείνου που φοβάται τον Κύριο· σε ποιον κοιτάζει; και ποια είναι η δύναμή του;
16 Διότι τα μάτια του Κυρίου είναι πάνω σ' αυτούς που τον αγαπούν, είναι η ισχυρή προστασία τους και η ισχυρή παραμονή τους, άμυνα από τη ζέστη, και κάλυμμα από τον ήλιο το μεσημέρι, προστασία από σκοντάφτισμα και βοήθεια από πτώση.
17 Ανυψώνει την ψυχή και φωτίζει τα μάτια· δίνει υγεία, ζωή και ευλογία.
18 Αυτός που θυσιάζει ένα πράγμα που αποκτήθηκε άδικα, η προσφορά του είναι γελοία. και τα δώρα των άδικων ανδρών δεν γίνονται δεκτά.
19 Ο Ύψιστος δεν είναι ευχαριστημένος με τις προσφορές των κακών. ούτε ειρηνεύεται για την αμαρτία με το πλήθος των θυσιών.
20 Όποιος φέρνει προσφορά από τα αγαθά των φτωχών, κάνει όπως κάποιος που σκοτώνει τον γιο μπροστά στα μάτια του πατέρα του.
21 Το ψωμί των απόρων είναι η ζωή τους· αυτός που τον εξαπατά είναι άνθρωπος με αίμα.
22 Αυτός που αφαιρεί τα ζωντανά του πλησίον του, τον σκοτώνει. και αυτός που εξαπατά τον εργάτη με το μισθό του είναι αιματοκύστης.
23 Όταν ένας χτίζει και ένας άλλος γκρεμίζει, τι κέρδος έχουν τότε εκτός από την εργασία;
24 Όταν κάποιος προσεύχεται και άλλος καταριέται, ποιανού φωνή θα ακούσει ο Κύριος;
25 Αυτός που πλένεται μετά το άγγιγμα ενός νεκρού σώματος, αν το αγγίξει ξανά, τι ωφελεί το πλύσιμο του;
26 Έτσι συμβαίνει με έναν άνθρωπο που νηστεύει για τις αμαρτίες του, και πηγαίνει πάλι, και κάνει το ίδιο· ποιος θα ακούσει την προσευχή του; ή τι του ωφελεί η ταπείνωσή του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

1 Αυτός που τηρεί το νόμο προσφέρει αρκετά προσφορές· αυτός που προσέχει την εντολή προσφέρει ειρηνική προσφορά.
2 Αυτός που ανταμείβει μια καλή απόδοση προσφέρει ψιλό αλεύρι. και αυτός που δίνει ελεημοσύνη θυσιάζει έπαινο.
3 Η απομάκρυνση από την κακία είναι πράγμα ευάρεστο στον Κύριο. και η εγκατάλειψη της αδικίας είναι εξιλέωση.
4 Δεν θα εμφανιστείς άδειος ενώπιον του Κυρίου.
5 Διότι όλα αυτά πρέπει να γίνονται λόγω της εντολής.
6 Η προσφορά του δικαίου παχαίνει το θυσιαστήριο, και η γλυκιά του μυρωδιά βρίσκεται μπροστά στον Ύψιστο.
7 Η θυσία ενός δίκαιου ανθρώπου είναι αποδεκτή. και το μνημόσυνό του δεν θα ξεχαστεί ποτέ.
8 Δώσε στον Κύριο την τιμή του με καλό μάτι, και μη μειώνεις τους πρώτους καρπούς των χεριών σου.
9 Σε όλα τα δώρα σου δείξε όψη χαρούμενη και αφιέρωσε τα δέκατά σου με χαρά.
10 Δώσε στον Ύψιστο όπως σε πλούτισε. και όπως πήρες, δώσε με εύθυμο μάτι.
11 Διότι ο Κύριος ανταμείβει, και θα σου δώσει επταπλάσια.
12 Μη σκέφτεστε να διαφθείρετε με δώρα. Για τέτοιους δεν θα λάβει: και μην εμπιστεύεστε σε άδικες θυσίες. γιατί ο Κύριος είναι κριτής, και μαζί του δεν υπάρχει κανένας σεβασμός.
13 Δεν θα δεχτεί κανέναν εναντίον ενός φτωχού, αλλά θα ακούσει την προσευχή του καταπιεσμένου.
14 Δεν θα περιφρονήσει τη δέηση του ορφανού. ούτε η χήρα, όταν ξεχύνει το παράπονό της.
15 Δεν τρέχουν τα δάκρυα στα μάγουλα της χήρας; και δεν είναι η κραυγή της εναντίον του που τους κάνει να πέσουν;
16 Αυτός που υπηρετεί τον Κύριο θα γίνει δεκτός με εύνοια, και η προσευχή του θα φτάσει μέχρι τα σύννεφα.
17 Η προσευχή του ταπεινού διαπερνά τα σύννεφα· και μέχρι να πλησιάσει, δεν θα παρηγορηθεί. και δεν θα φύγει, έως ότου ο Ύψιστος θα δει για να κρίνει δίκαια και να εκτελέσει κρίση.
18 Διότι ο Κύριος δεν θα είναι νωθρός, ούτε ο Ισχυρός θα είναι υπομονετικός απέναντί τους, έως ότου λύσει την οσφύ των αδίστακτων και ανταποδώσει την εκδίκηση στους εθνικούς. μέχρι να αφαιρέσει το πλήθος των υπερήφανων και να σπάσει το σκήπτρο των αδίκων.
19 Μέχρι να αποδώσει σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τις πράξεις του, και στα έργα των ανθρώπων σύμφωνα με τις επινοήσεις τους. ώσπου να κρίνει την υπόθεση του λαού του και να τους κάνει να χαίρονται με το έλεός του.
20 Το έλεος είναι εποχικό στον καιρό της θλίψης, όπως τα σύννεφα της βροχής τον καιρό της ξηρασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

1 Ελέησέ μας, Κύριε Θεέ όλων, και δες μας:
2 Και στείλε τον φόβο σου σε όλα τα έθνη που δεν σε αναζητούν.
3 Σήκωσε το χέρι σου ενάντια στα παράξενα έθνη, και ας δουν τη δύναμή σου.

4 Όπως αγιάστηκες μέσα μας μπροστά τους· έτσι μεγαλύνεσαι ανάμεσά τους ενώπιόν μας.
5 Και ας σε γνωρίσουν, όπως σε γνωρίσαμε, ότι δεν υπάρχει Θεός παρά μόνο εσύ, Θεέ.
6 Δείξε νέα σημεία και κάνε άλλα παράξενα θαύματα· δόξασε το χέρι σου και το δεξί σου χέρι, για να εκθέσουν τα θαυμαστά σου έργα.
7 Σήκωσε την αγανάκτηση, και χύσε την οργή· πάρε τον αντίπαλο και εξόντωσε τον εχθρό.
8 Για τον περιορισμό του χρόνου, θυμήσου τη διαθήκη και ας αναγγείλουν τα θαυμάσια έργα σου.
9 Αυτός που δραπετεύει ας καταστραφεί από την οργή της φωτιάς. και ας χαθούν αυτοί που καταδυναστεύουν τον λαό.
10 Χτυπήστε τα κεφάλια των αρχόντων των εθνών, που λένε: Δεν υπάρχει άλλος εκτός από εμάς.
11 Μάζεψε όλες τις φυλές του Ιακώβ, και κληρονομήσε τις, όπως από την αρχή.
12 Κύριε, ελέησον τον λαό που λέγεται με το όνομά σου, και τον Ισραήλ, τον οποίο ονόμασες το πρωτότοκό σου.
13 Ελέησέ το με την Ιερουσαλήμ, την αγία σου πόλη, τον τόπο της ανάπαυσής σου.
14 Γέμισε τη Σιών με τους ανείπωτους χρησμούς σου και τον λαό σου με τη δόξα σου.
15 Δώσε μαρτυρία σε αυτούς που κατείχες από την αρχή, και σήκωσε προφήτες που ήταν στο όνομά σου.
16 Ανταμείψε αυτούς που σε περιμένουν, και ας βρεθούν πιστοί οι προφήτες σου.
17 Κύριε, άκουσε την προσευχή των δούλων σου, σύμφωνα με την ευλογία του Ααρών για τον λαό σου, ώστε όλοι όσοι κατοικούν στη γη να γνωρίσουν ότι εσύ είσαι ο Κύριος, ο αιώνιος Θεός.
18 Η κοιλιά καταβροχθίζει όλα τα κρέατα, αλλά το ένα κρέας είναι καλύτερο από το άλλο.
19 Όπως ο ουρανίσκος γεύεται διάφορα είδη ελαφιού, έτσι και η καρδιά που κατανοεί ψεύτικους λόγους.
20 Η κακή καρδιά προκαλεί βαρύτητα· αλλά ο έμπειρος θα τον ανταποδώσει.
21 Μια γυναίκα θα δεχτεί κάθε άντρα, αλλά η μια κόρη είναι καλύτερη από την άλλη.
22 Η ομορφιά της γυναίκας ευφραίνει το πρόσωπο, και ο άντρας δεν αγαπά τίποτα καλύτερο.
23 Αν υπάρχει καλοσύνη, πραότητα και παρηγοριά στη γλώσσα της, τότε ο άντρας της δεν είναι σαν τους άλλους άνδρες.
24 Όποιος αποκτά σύζυγο αρχίζει μια περιουσία, μια βοήθεια σαν τον εαυτό του και μια στήλη ανάπαυσης.
25 Όπου δεν υπάρχει φράκτης, εκεί λεηλατείται η περιουσία· και αυτός που δεν έχει γυναίκα θα περιπλανηθεί πάνω κάτω θρηνώντας.
26 Ποιος θα εμπιστευτεί έναν καλά διορισμένο κλέφτη, που πηδά από πόλη σε πόλη; Ποιος λοιπόν θα πιστέψει έναν άνθρωπο που δεν έχει σπίτι και φιλοξενεί όπου κι αν τον πάρει η νύχτα;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

1 Κάθε φίλος λέει, είμαι και φίλος του· αλλά υπάρχει φίλος, που είναι μόνο φίλος κατ' όνομα.
2 Δεν είναι θλίψη μέχρι θανάτου, όταν ένας σύντροφος και φίλος στρέφεται σε εχθρό;
3 Ω πονηρή φαντασία, από πού ήρθες για να καλύψεις τη γη με δόλο;
4 Υπάρχει ένας σύντροφος, που χαίρεται με την ευημερία ενός φίλου, αλλά την ώρα της δυσκολίας θα είναι εναντίον του.
5 Υπάρχει ένας σύντροφος, που βοηθά τον φίλο του για την κοιλιά, και σηκώνει το αγκράφα ενάντια στον εχθρό.
6 Μην ξεχνάς τον φίλο σου στο μυαλό σου και μην τον αγνοείς στα πλούτη σου.
7 Κάθε σύμβουλος εξυμνεί τη συμβουλή. αλλά υπάρχει κάποιος που συμβουλεύει τον εαυτό του.
8 Να προσέχετε τον σύμβουλο και να μάθετε πριν τι ανάγκη έχει. γιατί θα συμβουλεύει τον εαυτό του. μήπως ρίξει τον κλήρο επάνω σου,
9 Και πες σου, ο δρόμος σου είναι καλός· και μετά στάθηκε στην άλλη πλευρά, για να δει τι θα συμβεί σε σένα.
10 Μη συμβουλεύεσαι κάποιον που σε υποπτεύεται· και κρύβε τη συμβουλή σου από αυτούς που σε φθονούν.
11 Ούτε να συμβουλευτείτε μια γυναίκα που την αγγίζει, την οποία ζηλεύει. ούτε με δειλό σε θέματα πολέμου? ούτε με έμπορο σχετικά με την ανταλλαγή? ούτε με αγοραστή πώλησης? ούτε με έναν ζηλιάρη άνθρωπο της ευγνωμοσύνης. ούτε με έναν ανελέητο άνθρωπο που αγγίζει την καλοσύνη. ουτε με τον οκνηρο για καμια δουλεια? ούτε με μίσθωση για ένα χρόνο τελειωτικών εργασιών? ούτε με έναν άεργο υπηρέτη πολλών εργασιών: μην τους ακούτε σε κανένα θέμα συμβουλής.
12 Αλλά να είσαι συνεχώς με έναν ευσεβή άνθρωπο, τον οποίο ξέρεις ότι τηρεί τις εντολές του Κυρίου, του οποίου ο νους είναι σύμφωνα με το νου σου, και θα λυπάται μαζί σου, αν αποβάλεις.
13 Και ας σταθεί η συμβουλή της καρδιάς σου· γιατί δεν υπάρχει κανείς πιο πιστός σε σένα από αυτήν.
14 Διότι το μυαλό ενός ανθρώπου συνηθίζει κάποτε να του λέει περισσότερους από επτά φρουρούς, που κάθονται πάνω σε έναν ψηλό πύργο.
15 Και πάνω απ' όλα αυτά προσευχήσου στον Ύψιστο, να κατευθύνει την οδό σου με αλήθεια.
16 Άφησε τη λογική πριν από κάθε επιχείρηση και τη συμβουλή πριν από κάθε πράξη.
17 Το πρόσωπο είναι σημάδι αλλαγής της καρδιάς.
18 Τέσσερα πράγματα φαίνονται: το καλό και το κακό, η ζωή και ο θάνατος· αλλά η γλώσσα κυριαρχεί πάνω τους συνεχώς.
19 Υπάρχει κάποιος που είναι σοφός και διδάσκει πολλούς, αλλά είναι ασύμφορος για τον εαυτό του.
20 Υπάρχει ένας που δείχνει σοφία στα λόγια και είναι μισητός· θα στερηθεί κάθε τροφής.
21 Διότι δεν του δίνεται χάρη από τον Κύριο, επειδή στερείται κάθε σοφίας.
22 Άλλος είναι σοφός με τον εαυτό του. και οι καρποί της κατανόησης είναι αξιέπαινοι στο στόμα του.
23 Ο σοφός διδάσκει τον λαό του. και οι καρποί της κατανόησής του δεν αποτυγχάνουν.
24 Ο σοφός άνθρωπος θα γεμίσει με ευλογία. και όσοι τον βλέπουν θα τον θεωρούν χαρούμενο.
25 Οι ημέρες της ζωής του ανθρώπου μπορεί να είναι μετρημένες· αλλά οι ημέρες του Ισραήλ είναι αμέτρητες.
26 Ο σοφός άνθρωπος θα κληρονομήσει τη δόξα ανάμεσα στον λαό του, και το όνομά του θα είναι αιώνιο.
27 Γιε μου, δοκίμασε την ψυχή σου στη ζωή σου, και δες τι είναι κακό γι' αυτήν, και μην της το δώσεις αυτό.

28 Διότι όλα τα πράγματα δεν είναι ωφέλιμα για όλους τους ανθρώπους, ούτε κάθε ψυχή έχει ευχαρίστηση σε κάθε πράγμα.
29 Μη γίνεστε αχόρταγοι σε κανένα νόστιμο πράγμα, ούτε πολύ άπληστοι στα κρέατα.
30 Διότι το υπερβολικό κρέας φέρνει αρρώστια, και η υπερφαγία θα μετατραπεί σε χολέρα.
31 Με το surfeiting πολλοί χάθηκαν. αλλά αυτός που προσέχει παρατείνει τη ζωή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

1 Τιμήστε έναν γιατρό με την τιμή που του αναλογεί για τις χρήσεις που μπορείτε να έχετε από αυτόν: γιατί ο Κύριος τον δημιούργησε.
2 Διότι από τον Ύψιστο έρχεται η θεραπεία, και θα λάβει τιμή από τον βασιλιά.
3 Η επιδεξιότητα του γιατρού θα σηκώσει το κεφάλι του· και στα μάτια των μεγάλων ανδρών θα θαυμάζεται.
4 Ο Κύριος δημιούργησε φάρμακα από τη γη. και αυτός που είναι σοφός δεν θα τους αποστρέφεται.
5 Δεν έγινε γλυκό το νερό με το ξύλο, για να φανεί η αρετή του;
6 Και έχει δώσει στους ανθρώπους επιδεξιότητα, για να τιμηθεί στα θαυμάσια έργα του.
7 Με τέτοια θεραπεύει τους ανθρώπους, και αφαιρεί τους πόνους τους.
8 Από τέτοια ο φαρμακοποιός φτιάχνει ένα γλυκό. Και τα έργα του δεν έχουν τέλος. και από αυτόν είναι η ειρήνη σε όλη τη γη,
9 Γιε μου, στην αρρώστια σου μην είσαι αμελής· αλλά προσευχήσου στον Κύριο, και θα σε θεραπεύσει.
10 Φύγε από την αμαρτία και τακτοποίησε τα χέρια σου και καθάρισε την καρδιά σου από κάθε κακία.
11 Δώστε μια γλυκιά μυρωδιά και ένα μνημείο από εκλεκτό αλεύρι. και κάνε μια χοντρή προσφορά, ως μη όντας.
12 Τότε δώσε θέση στον γιατρό, γιατί ο Κύριος τον δημιούργησε· ας μην φύγει από σένα, γιατί τον έχεις ανάγκη.
13 Υπάρχει μια στιγμή που στα χέρια τους υπάρχει καλή επιτυχία.
14 Διότι θα προσεύχονται επίσης στον Κύριο, ώστε να ευημερήσει αυτό, που δίνουν για ευκολία και φάρμακο για να παρατείνουν τη ζωή.
15 Όποιος αμαρτάνει μπροστά στον Πλάστη του, ας πέσει στα χέρια του γιατρού.
16 Γιε μου, άσε τα δάκρυα να πέφτουν πάνω στους νεκρούς και άρχισε να θρηνείς, σαν να είχες υποστεί μεγάλο κακό στον εαυτό σου. και μετά καλύψτε το σώμα του σύμφωνα με το έθιμο, και μην παραμελήσετε την ταφή του.
17 Κλάψε πικρά, και θρήνησε, όπως του αξίζει, και αυτή μια ή δύο μέρες, για να μη σου μιλήσουν άσχημα· και μετά παρηγόρησε τον εαυτό σου για τη βαρύτητά σου.
18 Διότι από τη βαρύτητα έρχεται ο θάνατος, και η βαρύτητα της καρδιάς σπάει τη δύναμη.
19 Στη θλίψη παραμένει και η θλίψη· και η ζωή του φτωχού είναι η κατάρα της καρδιάς.
20 Μην παίρνετε βαρύτητα στην καρδιά: διώξτε το, και συμμετείτε στο τελευταίο άκρο.
21 Μην το ξεχνάς, γιατί δεν υπάρχει επιστροφή: δεν θα του κάνεις καλό, αλλά θα βλάψεις τον εαυτό σου.
22 Θυμήσου την κρίση μου· γιατί έτσι θα είναι και η δική σου. χθες για μένα και σήμερα για σένα.
23 Όταν αναπαύεται ο νεκρός, ας αναπαυθεί η ανάμνησή του. και παρηγορήσου γι' αυτόν, όταν το Πνεύμα του απομακρυνθεί από αυτόν.
24 Η σοφία του λόγιου ανθρώπου έρχεται από ευκαιρία αναψυχής· και αυτός που έχει λίγα πράγματα θα γίνει σοφός.
25 Πώς μπορεί να αποκτήσει σοφία που κρατά το άροτρο, και που δοξάζεται στο αγριόχορτο, που οδηγεί τα βόδια, και ασχολείται με τους κόπους τους, και του οποίου η κουβέντα είναι για ταύρους;
26 Δίνει το μυαλό του να κάνει αυλάκια. και είναι επιμελής για να δώσει το ζωοτροφή.
27 Έτσι, κάθε ξυλουργός και εργάτης, που εργάζεται νύχτα και μέρα· και εκείνοι που κόβουν και σφραγίζουν, και επιμελούνται να κάνουν μεγάλη ποικιλία, και να δίνουν τον εαυτό τους σε πλαστές εικόνες και να αγρυπνούν για να τελειώσουν ένα έργο.
28 Και ο σιδηρουργός κάθεται δίπλα στο αμόνι, και εξετάζει τη δουλειά του σιδήρου, ο ατμός της φωτιάς καταστρέφει τη σάρκα του, και παλεύει με τη θερμότητα του φούρνου: ο θόρυβος του σφυριού και του άκμονα είναι πάντα στα αυτιά του, και Τα μάτια κοιτάζουν ακόμα στο σχέδιο του πράγματος που φτιάχνει. βάζει το μυαλό του να τελειώσει τη δουλειά του και προσέχει να το γυαλίσει τέλεια:
29 Το ίδιο κάνει και ο αγγειοπλάστης που κάθεται στο έργο του και γυρίζει τον τροχό με τα πόδια του, ο οποίος είναι πάντα προσεκτικός στη δουλειά του, και κάνει όλο το έργο του με αριθμό·
30 Κατασκευάζει τον πηλό με το μπράτσο του, και σκύβει τη δύναμή του μπροστά στα πόδια του. κάνει τον εαυτό του να το οδηγήσει. και είναι επιμελής να καθαρίσει το φούρνο:
31 Όλοι αυτοί εμπιστεύονται τα χέρια τους· και ο καθένας είναι σοφός στο έργο του.
32 Χωρίς αυτά δεν μπορεί να κατοικηθεί μια πόλη· και δεν θα κατοικήσουν όπου θέλουν, ούτε θα ανεβαίνουν και θα κατεβαίνουν.
33 Δεν θα αναζητηθούν σε δημόσια συμβουλή, ούτε θα κάθονται ψηλά στην εκκλησία: δεν θα κάθονται στην έδρα των δικαστών, ούτε θα καταλαβαίνουν την ποινή της κρίσης: δεν μπορούν να διακηρύξουν δικαιοσύνη και κρίση. και δεν θα βρεθούν εκεί όπου λέγονται παραβολές.
34 Αλλά θα διατηρήσουν την κατάσταση του κόσμου, και όλη τους η επιθυμία είναι στο έργο της τέχνης τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

1 Αλλά εκείνος που δίνει το νου του στο νόμο του Υψίστου, και ασχολείται με τον στοχασμό του, θα αναζητήσει τη σοφία όλων των αρχαίων και θα ασχοληθεί με τις προφητείες.
2 Θα τηρεί τα λόγια των ονομαστών· και όπου υπάρχουν λεπτές παραβολές, θα είναι και αυτός εκεί.
3 Θα αναζητήσει τα μυστικά των σοβαρών ποινών και θα γνωρίζει σκοτεινές παραβολές.
4 Θα υπηρετήσει ανάμεσα σε μεγάλους άντρες και θα εμφανιστεί ενώπιον ηγεμόνων· θα ταξιδέψει σε ξένες χώρες. γιατί έχει δοκιμάσει το καλό και το κακό μεταξύ των ανθρώπων.

5 Θα δώσει την καρδιά του να καταφύγει νωρίς στον Κύριο που τον έφτιαξε, και θα προσευχηθεί ενώπιον του Υψίστου, και θα ανοίξει το στόμα του σε προσευχή και θα κάνει δέηση για τις αμαρτίες του.
6 Όταν το θελήσει ο μεγάλος Κύριος, θα γεμίσει με πνεύμα κατανόησης: θα χύνει σοφές προτάσεις και θα ευχαριστεί τον Κύριο στην προσευχή του.
7 Θα κατευθύνει τη συμβουλή και τη γνώση του, και στα μυστικά του θα στοχάζεται.
8 Θα δείξει αυτό που έμαθε, και θα δοξαστεί με το νόμο της διαθήκης του Κυρίου.
9 Πολλοί θα επαινέσουν την κατανόησή του. Και όσο ο κόσμος αντέχει, δεν θα εξαλειφθεί. η μνήμη του δεν θα φύγει, και το όνομά του θα ζει από γενιά σε γενιά.
10 Τα έθνη θα δείξουν τη σοφία του, και η εκκλησία θα διακηρύξει τον έπαινο του.
11 Εάν πεθάνει, θα αφήσει μεγαλύτερο όνομα από χίλια· και αν ζήσει, θα το αυξήσει.
12 Ωστόσο, έχω περισσότερα να πω, τα οποία σκέφτηκα. γιατί έχω γεμίσει σαν το φεγγάρι στην πανσέληνο.
13 Ακούστε με, άγια παιδιά, και ξεφυτρώστε σαν τριαντάφυλλο που φυτρώνει στο ρυάκι του αγρού.
14 Και δώστε μια γλυκιά μυρωδιά σαν λιβάνι, και ευδοκιμήστε σαν κρίνο, στείλτε μια μυρωδιά, και τραγουδήστε έναν ύμνο, ευλογείτε τον Κύριο σε όλα του τα έργα.
15 Μεγαλύνετε το όνομά του, και πείτε τον έπαινο του με τα τραγούδια των χειλιών σας και με τις άρπες, και υμνώντας τον με αυτόν τον τρόπο θα πείτε:
16 Όλα τα έργα του Κυρίου είναι εξαιρετικά καλά, και ό,τι διατάζει θα εκτελεστεί στην κατάλληλη εποχή.
17 Και κανείς δεν μπορεί να πει: Τι είναι αυτό; γιατί είναι αυτό; γιατί σε κατάλληλη ώρα θα αναζητηθούν όλοι: κατά την εντολή του τα νερά στάθηκαν σαν σωρός, και στα λόγια του στόματός του τα δοχεία με νερό.
18 Κατόπιν εντολής του γίνεται ό,τι τον ευχαριστεί. και κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει, πότε θα σώσει.
19 Τα έργα κάθε σάρκας είναι μπροστά του, και τίποτα δεν μπορεί να κρυφτεί από τα μάτια του.
20 Βλέπει από τον αιώνα στον αιώνα. και δεν υπάρχει τίποτα υπέροχο μπροστά του.
21 Ένας άνθρωπος δεν χρειάζεται να πει: Τι είναι αυτό; γιατί είναι αυτό; γιατί έχει φτιάξει τα πάντα για τη χρήση τους.
22 Η ευλογία του σκέπασε την ξηρά σαν ποτάμι και την πότισε σαν πλημμύρα.
23 Όπως μετέτρεψε τα νερά σε αλμύρα, έτσι θα κληρονομήσουν τα έθνη την οργή του.
24 Καθώς οι δρόμοι του είναι ξεκάθαροι στους αγίους. έτσι είναι εμπόδια για τους κακούς.
25 Διότι τα καλά είναι τα καλά δημιουργημένα από την αρχή· έτσι τα κακά για τους αμαρτωλούς.
26 Τα κύρια πράγματα για όλη τη χρήση της ζωής του ανθρώπου είναι νερό, φωτιά, σίδηρος και αλάτι, αλεύρι σίτου, μέλι, γάλα, και το αίμα του σταφυλιού, και λάδι και ρούχα.
27 Όλα αυτά είναι για καλό στους ευσεβείς· έτσι στους αμαρτωλούς γίνονται κακοί.
28 Υπάρχουν πνεύματα που έχουν δημιουργηθεί για εκδίκηση, τα οποία στη μανία τους κείτονται σε οδυνηρά εγκεφαλικά. στον καιρό της καταστροφής ξεχύνουν τη δύναμή τους και κατευνάζουν την οργή εκείνου που τους έκανε.
29 Φωτιά και χαλάζι και πείνα και θάνατος, όλα αυτά δημιουργήθηκαν για εκδίκηση.
30 Δόντια από άγρια θηρία, και σκορπιούς, φίδια, και το σπαθί που τιμωρεί τους κακούς σε καταστροφή.
31 Θα χαίρονται με την εντολή του, και θα είναι έτοιμοι στη γη, όταν υπάρχει ανάγκη. και όταν έρθει η ώρα τους, δεν θα παραβιάσουν τον λόγο του.
32 Γι' αυτό από την αρχή ήμουν αποφασισμένος και σκέφτηκα αυτά τα πράγματα και τα άφησα γραπτώς.
33 Όλα τα έργα του Κυρίου είναι καλά· και θα δώσει κάθε απαραίτητο πράγμα στην κατάλληλη εποχή.
34 Για να μην μπορεί κανείς να πει: Αυτό είναι χειρότερο από αυτό· γιατί με τον καιρό θα είναι όλοι καλά επιδοκιμασμένοι.
35 Και επομένως αινείτε τον Κύριο με όλη την καρδιά και το στόμα, και ευλογείτε το όνομα του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

1 Μεγάλη ταλαιπωρία δημιουργείται για κάθε άνθρωπο, και βαρύς ζυγός είναι επάνω στους γιους του Αδάμ, από την ημέρα που βγαίνουν από την κοιλιά της μητέρας τους, μέχρι την ημέρα που θα επιστρέψουν στη μητέρα των πάντων.
2 Η φαντασία τους για τα μελλοντικά πράγματα, και την ημέρα του θανάτου, ταράζει τις σκέψεις τους και προκαλεί φόβο στην καρδιά.
3 Από αυτόν που κάθεται σε θρόνο δόξας, σε αυτόν που ταπεινώνεται σε χώμα και στάχτη.
4 Από εκείνον που φορά πορφύρα και στέμμα, μέχρι εκείνον που είναι ντυμένος με λινό φόρεμα.
5 Η οργή, και ο φθόνος, η ταραχή και η ησυχία, ο φόβος του θανάτου, και ο θυμός, και οι διαμάχες, και την ώρα της ανάπαυσης στο κρεβάτι του, ο νυχτερινός ύπνος του, αλλάζουν τη γνώση του.
6 Λίγη ή καθόλου είναι η ανάπαυσή του, και μετά είναι στον ύπνο του, σαν σε μέρα αγρυπνίας, ταραγμένος στο όραμα της καρδιάς του, σαν να ξέφυγε από μάχη.
7 Όταν όλα είναι ασφαλή, ξυπνά και θαυμάζει που ο φόβος δεν ήταν τίποτα.
8 Τέτοια πράγματα συμβαίνουν σε κάθε σάρκα, τόσο σε άνθρωπο όσο και σε κτήνος, και αυτό είναι επταπλάσιο στους αμαρτωλούς.
9 Θάνατος και αιματοχυσία, διαμάχες και σπαθί, συμφορές, πείνα, θλίψη και μάστιγα.
10 Αυτά τα πράγματα είναι δημιουργημένα για τους κακούς, και για χάρη τους ήρθε ο κατακλυσμός.
11 Όλα όσα είναι από τη γη θα γυρίσουν πάλι στη γη· και όσα είναι από τα νερά επιστρέφουν στη θάλασσα.
12 Κάθε δωροδοκία και αδικία θα εξαλειφθεί· αλλά η αληθινή συναλλαγή θα διαρκέσει για πάντα.
13 Τα αγαθά του αδίκου θα ξεραθούν σαν ποτάμι, και θα εξαφανιστούν με θόρυβο, σαν μεγάλη βροντή στη βροχή.
14 Ενώ ανοίγει το χέρι του, θα χαίρεται· έτσι οι παραβάτες θα αφανιστούν.
15 Τα παιδιά των ασεβών δεν θα βγάλουν πολλά κλαδιά· αλλά είναι σαν ακάθαρτες ρίζες πάνω σε σκληρό βράχο.
16 Το ζιζάνιο που φυτρώνει σε κάθε νερό και κάθε όχθη ενός ποταμού θα τραβηχτεί μπροστά σε όλα τα χόρτα.
17 Η γενναιοδωρία είναι σαν ένας πολύ καρποφόρος κήπος, και η ευσπλαχνία διαρκεί για πάντα.

18 Το να κοπιάζεις και να είσαι ικανοποιημένος με αυτό που έχει ένας άνθρωπος είναι μια γλυκιά ζωή· αλλά αυτός που βρίσκει θησαυρό είναι πάνω από τους δύο.
19 Τα παιδιά και η οικοδόμηση μιας πόλης συνεχίζουν το όνομα ενός άνδρα· αλλά μια άψογη σύζυγος υπολογίζεται πάνω από τους δύο.
20 Το κρασί και η μουσική ευφραίνουν την καρδιά· αλλά η αγάπη της σοφίας είναι πάνω από τα δύο.
21 Ο σωλήνας και το ψαλτήρι κάνουν γλυκιά μελωδία, αλλά μια ευχάριστη γλώσσα είναι πάνω από τους δύο.
22 Το μάτι σου θέλει εύνοια και ομορφιά· αλλά περισσότερο και από τα δύο καλαμπόκι, ενώ είναι πράσινο.
23 Ένας φίλος και σύντροφος δεν συναντιούνται ποτέ άσχημα: αλλά πάνω από τους δύο είναι μια γυναίκα με τον άντρα της.
24 Αδελφοί και η βοήθεια είναι ενάντια στον καιρό της θλίψης· αλλά η ελεημοσύνη θα ελευθερώσει περισσότερα από τους δύο.
25 Ο χρυσός και το ασήμι κάνουν το πόδι να στέκεται σίγουρο· αλλά η συμβουλή εκτιμάται πάνω από τα δύο.
26 Τα πλούτη και η δύναμη ανυψώνουν την καρδιά· αλλά ο φόβος του Κυρίου είναι πάνω από τους δύο· δεν υπάρχει έλλειψη στον φόβο του Κυρίου, και δεν χρειάζεται να ζητήσει βοήθεια.
27 Ο φόβος του Κυρίου είναι ένας καρποφόρος κήπος, και τον σκεπάζει πάνω από κάθε δόξα.
28 Γιε μου, μη ζήσεις ζητιάνους. καλύτερα να πεθάνεις παρά να ζητιανεύεις.
29 Η ζωή εκείνου που εξαρτάται από το τραπέζι κάποιου άλλου δεν πρέπει να υπολογίζεται για μια ζωή. γιατί μολύνει τον εαυτό του με το κρέας των άλλων· αλλά ένας σοφός άνθρωπος καλά γαλουχημένος θα το προσέχει.
30 Η επαιτεία είναι γλυκιά στο στόμα του αδιάντροπου· αλλά στην κοιλιά του θα καίει φωτιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

1 Ω θάνατο, πόσο πικρή είναι η ανάμνησή σου σε έναν άνθρωπο που ζει ήρεμα στα υπάρχοντά του, στον άνθρωπο που δεν έχει τίποτα να τον ενοχλεί, και που έχει ευημερία σε όλα: ναι, σε αυτόν που μπορεί ακόμη να λάβει κρέας!
2 Ω θάνατο, αποδεκτή είναι η καταδίκη σου στον άπορο, και σε εκείνον του οποίου η δύναμη εξασθενεί, που είναι τώρα στην έσχατη εποχή, και είναι στενοχωρημένος με όλα τα πράγματα, και σε αυτόν που απελπίζεται και έχει χάσει την υπομονή!
3 Μη φοβάσαι την καταδίκη του θανάτου, θυμήσου αυτούς που ήταν πριν από σένα και που έρχονται μετά. γιατί αυτή είναι η καταδίκη του Κυρίου για κάθε σάρκα.
4 Και γιατί είσαι ενάντια στην ευχαρίστηση του Υψίστου; Δεν υπάρχει εξέταση στον τάφο, είτε έχεις ζήσει δέκα, είτε εκατό, είτε χίλια χρόνια.
5 Τα παιδιά των αμαρτωλών είναι απεχθή παιδιά, και εκείνοι που γνωρίζουν την κατοικία των ασεβών.
6 Η κληρονομιά των τέκνων των αμαρτωλών θα χαθεί, και οι απόγονοί τους θα έχουν αέναη μομφή.
7 Τα παιδιά θα παραπονεθούν για έναν ασεβή πατέρα, γιατί θα κατακριθούν για χάρη του.
8 Αλίμονο σε εσάς, ασεβείς, που εγκαταλείψατε τον νόμο του υψίστου Θεού! γιατί αν αυξήσετε, θα είναι σε καταστροφή σας:
9 Και αν γεννηθείτε, θα γεννηθείτε σε κατάρα· και εάν πεθάνετε, κατάρα θα είναι η μερίδα σας.
10 Όλοι όσοι είναι από τη γη θα γυρίσουν ξανά στη γη· έτσι οι ασεβείς θα πάνε από την κατάρα στην καταστροφή.
11 Το πένθος των ανθρώπων αφορά τα σώματά τους· αλλά το κακό όνομα των αμαρτωλών θα εξαλειφθεί.
12 Έχε υπόψη το όνομά σου. γιατί αυτό θα συνεχίσει μαζί σου πάνω από χίλιους μεγάλους θησαυρούς χρυσού.
13 Η καλή ζωή δεν έχει παρά λίγες μέρες· αλλά το καλό όνομα παραμένει στον αιώνα.
14 Παιδιά μου, κρατήστε τη διαπαιδαγώγηση με ειρήνη· γιατί η σοφία που είναι κρυμμένη και ο θησαυρός που δεν φαίνεται, τι όφελος έχουν και τα δύο;
15 Ένας άνθρωπος που κρύβει την ανοησία του είναι καλύτερος από έναν άνθρωπο που κρύβει τη σοφία του.
16 Γι' αυτό να ντροπιαστείτε σύμφωνα με τον λόγο μου· γιατί δεν είναι καλό να διατηρείτε κάθε ντροπή. ούτε είναι πλήρως εγκεκριμένο σε όλα τα πράγματα.
17 Να ντρέπεστε για την πορνεία μπροστά στον πατέρα και στη μητέρα, και για το ψέμα ενώπιον ενός άρχοντα και ενός ισχυρού άνδρα.
18 Για αδίκημα ενώπιον δικαστή και ηγεμόνα. της ανομίας ενώπιον μιας εκκλησίας και ενός λαού. της άδικης συμπεριφοράς ενώπιον του συντρόφου και του φίλου σου.
19 Και για κλοπή όσον αφορά τον τόπο όπου μένεις, και όσον αφορά την αλήθεια του Θεού και τη διαθήκη του. και να ακουμπάς με τον αγκώνα σου πάνω στο κρέας. και της περιφρόνησης να δίνουν και να παίρνουν?
20 Και σιωπής μπροστά σε αυτούς που σε χαιρετούν. και να κοιτάξεις μια πόρνη.
21 Και να αποστρέψεις το πρόσωπό σου από τον συγγενή σου. ή να αφαιρέσει μια μερίδα ή ένα δώρο? ή να κοιτάξει τη γυναίκα ενός άλλου άντρα.
22 Ή να είναι πολύ απασχολημένος με την υπηρέτρια του και να μην πλησιάζει το κρεβάτι της. ή των επιδοκιμαστικών λόγων ενώπιον φίλων. Και αφού έδωσες, μην επικρίνεις.
23 Ή να επαναλάβεις και να ξαναπείς αυτό που άκουσες. και της αποκάλυψης μυστικών.
24 Έτσι θα ντροπιαστείς αληθινά και θα βρεις εύνοια μπροστά σε όλους τους ανθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

1 Για αυτά μην ντρέπεσαι και μην δέχεσαι κανέναν να αμαρτήσει με αυτό:
2 Του νόμου του Υψίστου και της διαθήκης του. και της κρίσης για να δικαιώσει τους ασεβείς?
3 Υπολογισμός με τους συντρόφους και τους ταξιδιώτες σου. ή του δώρου της κληρονομιάς των φίλων.
4 Ακρίβεια ισορροπίας και βαρών. ή να πάρει πολλά ή λίγα?
5 Και της αδιάφορης πώλησης των εμπόρων. πολλή διόρθωση των παιδιών? και να κάνει την πλευρά ενός κακού υπηρέτη να αιμορραγεί.
6 Η βεβαιότητα είναι καλή, όπου είναι μια κακή γυναίκα. και σώπασε, όπου είναι πολλά χέρια.
7 Παραδώστε τα πάντα σε αριθμό και βάρος. και γράψε όλα όσα δίνεις ή λαμβάνεις.
8 Μη ντρέπεσαι να ενημερώνεις τους ανόητους και τους ανόητους, και τους ακραίους ηλικιωμένους που μάχονται με τους νέους: έτσι θα είσαι αληθινά μαθημένος και επιδοκιμασμένος από όλους τους ανθρώπους που ζουν.
9 Ο πατέρας ξυπνά για την κόρη, όταν κανείς δεν ξέρει. Και η φροντίδα για αυτήν αφαιρεί τον ύπνο: όταν είναι νέα,

για να μην πεθάνει το άνθος της ηλικίας της. και να είναι παντρεμένη, για να μην τη μισήσουν:
10 Στην παρθενία της, για να μη μολυνθεί και τεκνοποιηθεί στο σπίτι του πατέρα της. και να έχει σύζυγο, για να μην συμπεριφέρεται άσχημα. και όταν παντρευτεί, για να μην είναι στείρα.
11 Να προσέχεις μια ξεδιάντροπη κόρη, μήπως σε κάνει περίγελο για τους εχθρούς σου και χλευασμό στην πόλη και όνειδος μεταξύ του λαού, και σε κάνει να ντροπιαστείς μπροστά στο πλήθος.
12 Μην βλέπεις την ομορφιά κάθε σώματος και μην κάθεσαι ανάμεσα σε γυναίκες.
13 Διότι από τα ενδύματα προέρχεται ο σκόρος, και από τις γυναίκες η κακία.
14 Καλύτερη είναι η ευγένεια ενός άνδρα παρά μιας ευγενικής γυναίκας, μιας γυναίκας, λέω, που φέρνει ντροπή και όνειδος.
15 Θα θυμάμαι τώρα τα έργα του Κυρίου και θα δηλώνω αυτά που είδα: Στα λόγια του Κυρίου είναι τα έργα του.
16 Ο ήλιος που δίνει φως κοιτάζει τα πάντα, και το έργο του είναι γεμάτο από τη δόξα του Κυρίου.
17 Ο Κύριος δεν έδωσε εξουσία στους αγίους να διακηρύξουν όλα τα θαυμάσια έργα του, τα οποία ο Παντοδύναμος Κύριος τακτοποίησε σταθερά, ώστε ό,τι είναι να εδραιωθεί για τη δόξα του.
18 Αναζητά τα βάθη και την καρδιά, και εξετάζει τις πονηρές επινοήσεις τους· επειδή, ο Κύριος γνωρίζει όλα όσα μπορούν να γίνουν γνωστά, και βλέπει τα σημεία του κόσμου.
19 Δηλώνει τα πράγματα που είναι παρελθόν και για τα μελλοντικά, και αποκαλύπτει τα βήματα των κρυφών πραγμάτων.
20 Καμία σκέψη δεν του διαφεύγει, ούτε λέξη κρύβεται από αυτόν.
21 Έχει διακοσμήσει τα θαυμάσια έργα της σοφίας του, και είναι από τον αιώνα στον αιώνα· σε αυτόν δεν μπορεί να προστεθεί τίποτα, ούτε να μειωθεί, και δεν έχει ανάγκη από κανέναν σύμβουλο.
22 Ω πόσο επιθυμητά είναι όλα τα έργα του! και ότι ένας άνθρωπος μπορεί να δει ακόμη και μια σπίθα.
23 Όλα αυτά τα πράγματα ζουν και παραμένουν για πάντα για όλες τις χρήσεις, και είναι όλα υπάκουα.
24 Όλα είναι διπλά μεταξύ τους· και δεν έκανε τίποτα ατελές.
25 Το ένα πράγμα καθιερώνει το καλό ή το άλλο: και ποιος θα γεμίσει βλέποντας τη δόξα του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

1 Η υπερηφάνεια του ύψους, το καθαρό στερέωμα, η ομορφιά του ουρανού, με την ένδοξη επίδειξη του.
2 Ο ήλιος όταν εμφανίζεται, δηλώνει στην ανατολή του ένα θαυμάσιο όργανο, το έργο του Υψίστου.
3 Το μεσημέρι ξεφουρνίζει τη χώρα, και ποιος μπορεί να αντέξει τη φλεγόμενη ζέστη της;
4 Ένας άνθρωπος που φυσά μια κάμινο είναι σε έργα θερμότητας, αλλά ο ήλιος καίει τα βουνά τρεις φορές περισσότερο. αναπνέοντας πύρινους ατμούς, και στέλνοντας φωτεινές ακτίνες, θαμπώνει τα μάτια.
5 Μεγάλος είναι ο Κύριος που το έφτιαξε. και κατά την εντολή του τρέχει βιαστικά.
6 Έκανε και τη σελήνη για να υπηρετήσει στην εποχή της για δήλωση των καιρών και σημείο του κόσμου.
7 Από το φεγγάρι είναι το ζώδιο των γιορτών, ένα φως που μειώνεται στην τελειότητά της.
8 Ο μήνας ονομάζεται από το όνομά της, αυξάνοντας θαυμάσια στην αλλαγή της, που είναι όργανο των στρατευμάτων από πάνω, που λάμπει στο στερέωμα του ουρανού.
9 Η ομορφιά του ουρανού, η δόξα των άστρων, ένα στολίδι που δίνει φως στα ψηλότερα μέρη του Κυρίου.
10 Με την εντολή του Αγίου θα σταθούν στην τάξη τους και ποτέ δεν θα λιποθυμήσουν στα ρολόγια τους.
11 Κοιτάξτε το ουράνιο τόξο και επαινέστε αυτόν που το έφτιαξε. πολύ όμορφο είναι στη φωτεινότητά του.
12 Περιβάλλει τον ουρανό με έναν ένδοξο κύκλο, και τα χέρια του Υψίστου τον έχουν λυγίσει.
13 Με την εντολή του κάνει να πέσει το χιόνι, και στέλνει γρήγορα τις αστραπές της κρίσης του.
14 Μέσω αυτού ανοίγονται οι θησαυροί· και τα σύννεφα πετούν ως πτηνά.
15 Με τη μεγάλη του δύναμη κάνει τα σύννεφα σταθερά, και τα χαλάζια σπάνε μικρά.
16 Στη θέα του τα βουνά σείονται, και κατά τη θέλησή του φυσάει ο νότιος άνεμος.
17 Ο θόρυβος της βροντής κάνει τη γη να τρέμει· έτσι κάνει η βόρεια καταιγίδα και ο ανεμοστρόβιλος· σαν πουλιά που πετούν σκορπίζει το χιόνι, και η πτώση του είναι σαν το άναμμα των ακρίδων.
18 Το μάτι θαυμάζει την ομορφιά της λευκότητάς του, και η καρδιά εκπλήσσεται από τη βροχή του.
19 Ο παγετός και σαν αλάτι χύνει στη γη, και αφού πήξει, κείτεται πάνω σε κοφτούς πασσάλους.
20 Όταν φυσάει ο ψυχρός βόρειος άνεμος και το νερό πήζει σε πάγο, μένει σε κάθε συγκέντρωση νερού και ντύνει το νερό σαν θώρακα.
21 Κατατρώει τα βουνά, και καίει την έρημο, και κατατρώει το χορτάρι σαν φωτιά.
22 Το παρόν φάρμακο για όλα είναι μια ομίχλη που έρχεται γρήγορα, μια δροσιά που έρχεται μετά την ανανέωση της θερμότητας.
23 Με τη συμβουλή του κατευνάζει τα βαθιά, και φυτεύει νησιά σε αυτά.
24 Αυτοί που πλέουν στη θάλασσα λένε για τον κίνδυνο της. και όταν το ακούμε με τα αυτιά μας, θαυμάζουμε.
25 Διότι εκεί δημιουργούνται παράξενα και θαυμαστά έργα, ποικιλία από κάθε είδους θηρία και φάλαινες.
26 Με αυτόν το τέλος τους έχει ευημερία, και από τον λόγο του όλα συνίστανται.
27 Μπορούμε να μιλήσουμε πολύ, και όμως να λιγοστέψουμε· γι' αυτό, συνοπτικά, αυτός είναι όλος.
28 Πώς θα μπορέσουμε να τον μεγαλύνουμε; γιατί είναι σπουδαίος πάνω απ' όλα τα έργα του.
29 Ο Κύριος είναι φοβερός και πολύ μεγάλος, και θαυμαστή η δύναμή του.
30 Όταν δοξάζετε τον Κύριο, υψώστε τον όσο μπορείτε. Διότι ακόμη θα υπερβεί πολύ· και όταν τον υψώσετε, βάλτε όλη τη δύναμή σας και μην κουράζεστε. γιατί ποτέ δεν μπορείτε να πάτε αρκετά μακριά.
31 Ποιος τον είδε για να μας πει; και ποιος μπορεί να τον μεγεθύνει όπως είναι;
32 Υπάρχουν ακόμη κρυμμένα μεγαλύτερα πράγματα από αυτά, γιατί έχουμε δει μόνο μερικά από τα έργα του.
33 Γιατί ο Κύριος έχει κάνει τα πάντα. και στους ευσεβείς έδωσε σοφία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

1 Ας υμνούμε τώρα γνωστούς άνδρες και τους πατέρες μας που μας γέννησαν.
2 Ο Κύριος δημιούργησε μεγάλη δόξα με αυτούς μέσω της μεγάλης του δύναμης από την αρχή.
3 Τέτοιοι που κυβέρνησαν στα βασίλειά τους, άνθρωποι φημισμένοι για τη δύναμή τους, δίνοντας συμβουλές με την κατανόησή τους και διακηρύσσοντας προφητείες:
4 Οι ηγέτες του λαού με τις συμβουλές τους και με τις γνώσεις τους για τη μάθηση ανταποκρίνονται στους ανθρώπους, σοφοί και εύγλωττοι είναι οι οδηγίες τους:
5 Όπως ανακάλυψαν μουσικές μελωδίες και απήγγειλαν στίχους γραπτώς:
6 Πλούσιοι άνδρες εφοδιασμένοι με ικανότητες, που ζουν ειρηνικά στις κατοικίες τους:
7 Όλοι αυτοί τιμήθηκαν στις γενεές τους, και ήταν η δόξα των καιρών τους.
8 Υπάρχουν από αυτούς, που άφησαν ένα όνομα πίσω τους, για να αναφερθούν οι έπαινοι τους.
9 Και υπάρχουν μερικοί, που δεν έχουν ανάμνηση. που χάθηκαν, σαν να μην ήταν ποτέ. και γίνονται σαν να μην είχαν γεννηθεί ποτέ. και τα παιδιά τους μετά από αυτούς.
10 Αλλά αυτοί ήταν ελεήμονες άνθρωποι, των οποίων η δικαιοσύνη δεν έχει ξεχαστεί.
11 Μαζί με το σπέρμα τους θα παραμείνει πάντα καλή κληρονομιά, και τα παιδιά τους είναι μέσα στη διαθήκη.
12 Ο σπόρος τους στέκεται σταθερός, και τα παιδιά τους για χάρη τους.
13 Οι σπόροι τους θα μείνουν για πάντα, και η δόξα τους δεν θα εξαλειφθεί.
14 Τα σώματά τους είναι θαμμένα εν ειρήνη. αλλά το όνομά τους ζει για πάντα.
15 Ο λαός θα πει για τη σοφία του, και η εκκλησία θα εκφράζει τον έπαινο του.
16 Ο Ενώχ ευαρέστησε τον Κύριο και μεταφράστηκε, αποτελώντας παράδειγμα μετανοίας σε όλες τις γενεές.
17 Ο Νώε βρέθηκε τέλειος και δίκαιος. την ώρα της οργής συνελήφθη ως αντάλλαγμα για τον κόσμο. Γι' αυτό έμεινε ως υπόλειμμα στη γη, όταν ήρθε ο κατακλυσμός.
18 Έγινε μια αιώνια διαθήκη μαζί του, ότι κάθε σάρκα δεν θα χαθεί πια από τον κατακλυσμό.
19 Ο Αβραάμ ήταν μεγάλος πατέρας πολλών ανθρώπων· στη δόξα δεν υπήρχε κανένας όμοιός του.
20 Ο οποίος τήρησε τον νόμο του Υψίστου, και ήταν σε διαθήκη μαζί του· εδραίωσε τη διαθήκη στη σάρκα του. και όταν αποδείχθηκε, βρέθηκε πιστός.
21 Γι' αυτό τον διαβεβαίωσε με όρκο ότι θα ευλογήσει τα έθνη με το σπέρμα του, και ότι θα τον πολλαπλασιάσει ως το χώμα της γης, και θα υψώσει το σπέρμα του ως τα αστέρια, και θα τους έκανε να κληρονομήσουν από θάλασσα σε θάλασσα, και από τον ποταμό μέχρι το άκρο της γης.
22 Με τον Ισαάκ ίδρυσε το ίδιο για τον Αβραάμ για χάρη του πατέρα του την ευλογία όλων των ανθρώπων και τη διαθήκη, και την έκανε να στηριχτεί στο κεφάλι του Ιακώβ. Τον αναγνώρισε στην ευλογία του, και του έδωσε μια κληρονομιά, και μοίρασε τις μερίδες του. ανάμεσα στις δώδεκα φυλές τις χώρισε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

1 Και έβγαλε από αυτόν έναν ελεήμονα άνθρωπο, που βρήκε εύνοια στα μάτια κάθε σάρκας, τον Μωυσή, τον αγαπημένο του Θεού και των ανθρώπων, του οποίου η μνήμη είναι ευλογημένη.
2 Τον έκανε να μοιάζει με τους ένδοξους αγίους, και τον μεγάλωσε, ώστε οι εχθροί του στάθηκαν με φόβο γι' αυτόν.
3 Με τα λόγια του σταμάτησε τα θαύματα, και τον δόξασε στα μάτια των βασιλιάδων, και του έδωσε εντολή για τον λαό του, και του έδειξε μέρος της δόξας του.
4 Τον αγίασε με την πίστη και την πραότητά του, και τον εξέλεξε από όλους τους ανθρώπους.
5 Τον έκανε να ακούσει τη φωνή του, και τον έφερε στο σκοτεινό σύννεφο, και του έδωσε εντολές μπροστά του, τον νόμο της ζωής και τη γνώση, για να διδάξει στον Ιακώβ τις διαθήκες του, και στον Ισραήλ τις κρίσεις του.
6 Εξύψωσε τον Ααρών, έναν άγιο άνθρωπο σαν αυτόν, τον αδελφό του, από τη φυλή του Λευί.
7 Αιώνια διαθήκη έκανε μαζί του και του έδωσε την ιεροσύνη ανάμεσα στον λαό. τον ωραιοποιούσε με ωραία στολίδια και τον έντυσε με χιτώνα δόξης.
8 Έδωσε πάνω του τέλεια δόξα. και τον ενίσχυσε με πλούσια ενδύματα, με βράκες, με μακρύ χιτώνα και το εφόδ.
9 Και τον περικύκλωσε με ρόδια και με πολλές χρυσές καμπάνες τριγύρω, ώστε καθώς πήγαινε να ακουστεί ένας ήχος και ένας θόρυβος που να ακουστεί στον ναό, σε ανάμνηση των παιδιών του λαού του.
10 Με άγιο ένδυμα, με χρυσό, και μπλε μετάξι και πορφυρό, το έργο του κεντήματος, με θώρακα της κρίσης, και με Ουρίμ και Θουμίμ.
11 Με στριφτό κόκκινο, έργο του πονηρού εργάτη, με πολύτιμους λίθους σκαλισμένους σαν σφραγίδες, και στολισμένους σε χρυσάφι, έργο του κοσμηματοπώλη, με μια γραφή χαραγμένη για ένα μνημείο, σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών του Ισραήλ.
12 Έβαλε ένα χρυσό στεφάνι στη μίτρα, όπου ήταν χαραγμένη η Αγιότητα, ένα τιμητικό στολίδι, ένα ακριβό έργο, οι επιθυμίες των ματιών, ωραία και ωραία.
13 Πριν από αυτόν δεν υπήρχαν τέτοιοι, ούτε ξένος τα φόρεσε, παρά μόνο τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του για πάντα.
14 Οι θυσίες τους θα καταναλώνονται πλήρως κάθε μέρα δύο φορές συνεχώς.
15 Ο Μωυσής τον αγίασε και τον έχρισε με άγιο λάδι· αυτό ορίστηκε σε αυτόν με αιώνια διαθήκη, και στο σπέρμα του, όσο θα παραμείνουν οι ουρανοί, ώστε να τον υπηρετήσουν και να εκτελέσουν το αξίωμα της ιεροσύνης, και ευλογεί τον λαό στο όνομά του.
16 Τον διάλεξε από όλους τους ζωντανούς για να προσφέρει θυσίες στον Κύριο, θυμίαμα και γλυκιά μυρωδιά, για ανάμνηση, για να κάνει συμφιλίωση για τον λαό του.
17 Του έδωσε τις εντολές του και εξουσία στα καταστατικά των κρίσεων, ώστε να διδάξει στον Ιακώβ τις μαρτυρίες και να ενημερώσει τον Ισραήλ στους νόμους του.
18 Ξένοι συνωμότησαν μαζί του εναντίον του, και τον κακοποίησαν στην έρημο, ακόμη και οι άντρες που ήταν από το πλευρό του Δάθαν και του Αβείρωνα, και η εκκλησία του Κόρ, με οργή και οργή.

19 Αυτό το είδε ο Κύριος, και τον δυσαρέστησε, και με την οργή του κατανάλωσαν· έκανε θαύματα πάνω τους, για να τους καταβροχθίσει με την πύρινη φλόγα.
20 Αλλά έκανε τον Ααρών πιο έντιμο, και του έδωσε μια κληρονομιά, και μοίρασε σε αυτόν τους πρώτους καρπούς της αύξησης. ειδικά ετοίμαζε ψωμί σε αφθονία:
21 Διότι τρώνε από τις θυσίες του Κυρίου, που έδωσε σε αυτόν και στο σπέρμα του.
22 Ωστόσο, στη γη του λαού δεν είχε κληρονομιά, ούτε είχε μερίδιο μεταξύ του λαού· επειδή, ο ίδιος ο Κύριος είναι η μερίδα και η κληρονομιά του.
23 Ο τρίτος στη δόξα είναι ο Φινεής, ο γιος του Ελεάζαρ, επειδή είχε ζήλο στον φόβο του Κυρίου, και σηκώθηκε με κουράγιο στην καρδιά, όταν ο λαός γύρισε πίσω και έκανε συμφιλίωση για τον Ισραήλ.
24 Γι' αυτό έγινε διαθήκη ειρήνης μαζί του, ότι θα έπρεπε να είναι ο αρχηγός του αγιαστηρίου και του λαού του, και ότι αυτός και οι απόγονοί του θα έχουν την αξιοπρέπεια της ιεροσύνης για πάντα:
25 Σύμφωνα με τη διαθήκη που έγινε με τον Δαβίδ, τον γιο του Ιεσσαί, από τη φυλή του Ιούδα, ότι η κληρονομιά του βασιλιά θα είναι μόνο στους απογόνους του· έτσι η κληρονομιά του Ααρών θα πρέπει επίσης να είναι στους απογόνους του.
26 Ο Θεός σου δίνει σοφία στην καρδιά σου για να κρίνεις τον λαό του με δικαιοσύνη, για να μην καταργηθούν τα καλά τους, και η δόξα τους να διαρκέσει για πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

1 Ο Ιησούς, ο γιος του Ναυή, ήταν γενναίος στους πολέμους και ήταν ο διάδοχος του Μωυσή στις προφητείες, ο οποίος σύμφωνα με το όνομά του έγινε μεγάλος για τη σωτηρία των εκλεκτών του Θεού και για την εκδίκηση των εχθρών που ξεσηκώθηκαν εναντίον τους, για να θέσει τον Ισραήλ στην κληρονομιά τους.
2 Πόσο μεγάλη δόξα απέκτησε, όταν σήκωσε τα χέρια του και άπλωσε το σπαθί του ενάντια στις πόλεις!
3 Ποιος πριν από αυτόν στάθηκε έτσι; γιατί ο ίδιος ο Κύριος έφερε τους εχθρούς του κοντά του.
4 Δεν γύρισε ο ήλιος με τα μέσα του; και δεν ήταν μια μέρα όσο δύο;
5 Επικαλέστηκε τον ύψιστο Κύριο, όταν οι εχθροί τον πίεζαν από κάθε πλευρά. και τον άκουσε ο μεγάλος Κύριος.
6 Και με χαλάζι ισχυρής δύναμης έκανε τη μάχη να πέσει βίαια πάνω στα έθνη, και στην κάθοδο της Βηθορών κατέστρεψε αυτούς που αντιστέκονταν, για να γνωρίσουν τα έθνη όλη τους τη δύναμή τους, επειδή πολέμησε στα μάτια του Κυρίου , και ακολούθησε τον Ισχυρό.
7 Και στον καιρό του Μωυσή έκανε ένα έργο ελέους, αυτός και ο Χάλεβ, ο γιος του Ιεφούνα, στο ότι αντιστάθηκαν στην εκκλησία, και απέκρυψαν τον λαό από την αμαρτία, και κατευνάρισαν τους πονηρούς μουρμούρες.
8 Και από εξακόσιες χιλιάδες ανθρώπους με τα πόδια, οι δύο διατηρήθηκαν για να τους φέρουν στην κληρονομιά, ακόμη και στη γη που ρέει γάλα και μέλι.
9 Ο Κύριος έδωσε δύναμη και στον Χάλεβ, ο οποίος έμεινε μαζί του μέχρι τα βαθιά του γεράματα· έτσι, μπήκε στα ψηλά μέρη της γης, και ο σπέρμα του το απέκτησε ως κληρονομιά.
10 Για να δουν όλοι οι γιοι του Ισραήλ ότι είναι καλό να ακολουθούν τον Κύριο.
11 Και όσον αφορά τους δικαστές, καθένας με το όνομα, του οποίου η καρδιά δεν πόρνευσε ούτε απομακρύνθηκε από τον Κύριο, ας είναι ευλογημένη η μνήμη τους.
12 Ας ανθίσουν τα οστά τους από τον τόπο τους, και το όνομα αυτών που τιμήθηκαν ας συνεχιστεί στα παιδιά τους.
13 Ο Σαμουήλ, ο προφήτης του Κυρίου, ο αγαπημένος του Κυρίου του, ίδρυσε ένα βασίλειο και έχρισε άρχοντες πάνω στο λαό του.
14 Με το νόμο του Κυρίου έκρινε την εκκλησία, και ο Κύριος είχε σεβασμό στον Ιακώβ.
15 Με την πίστη του βρέθηκε αληθινός προφήτης, και από τον λόγο του ήταν γνωστός ότι ήταν πιστός σε όραμα.
16 Επικαλέστηκε τον ισχυρό Κύριο, όταν οι εχθροί του τον πίεζαν από κάθε πλευρά, όταν πρόσφερε το αρνί που ρουφούσε.
17 Και ο Κύριος βρόντηξε από τον ουρανό, και με θόρυβο μεγάλο έκανε να ακουστεί η φωνή του.
18 Και κατέστρεψε τους άρχοντες των Τυρίων και όλους τους άρχοντες των Φιλισταίων.
19 Και πριν από τον μακρό ύπνο του έκανε διαμαρτυρίες ενώπιον του Κυρίου και του χρισμένου του· δεν πήρα τα αγαθά κανενός, όσο ένα παπούτσι· και κανένας δεν τον κατηγόρησε.
20 Και μετά το θάνατό του προφήτευσε, και έδειξε στον βασιλιά το τέλος του, και ύψωσε τη φωνή του από τη γη σε προφητεία, για να εξαλείψει την κακία του λαού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

1 Και μετά από αυτόν σηκώθηκε ο Νάθαν για να προφητεύσει στον καιρό του Δαβίδ.
2 Όπως αφαιρέθηκε το λίπος από την προσφορά ειρήνης, έτσι εκλέχτηκε ο Δαβίδ από τους γιους Ισραήλ.
3 Έπαιζε με λιοντάρια όπως με κατσίκια και με αρκούδες όπως με αρνιά.
4 Δεν σκότωσε γίγαντα, όταν ήταν ακόμη νέος; και δεν αφαίρεσε τον ονειδισμό από τον λαό, όταν σήκωσε το χέρι του με την πέτρα στη σφεντόνα, και κατέστρεψε την καύχηση του Γολιάθ;
5 Διότι κάλεσε τον ύψιστο Κύριο. και του έδωσε δύναμη στο δεξί του χέρι να σκοτώσει εκείνον τον ισχυρό πολεμιστή και να στήσει το κέρας του λαού του.
6 Έτσι, ο λαός τον τίμησε με δέκα χιλιάδες, και τον επαίνεσε στις ευλογίες του Κυρίου, καθώς του έδωσε ένα στεφάνι δόξας.
7 Διότι εξολόθρευσε τους εχθρούς από κάθε πλευρά, και ματαίωσε τους Φιλισταίους τους αντιπάλους του, και διέλυσε το κέρατό τους μέχρι σήμερα.
8 Σε όλα του τα έργα ύμνησε τον Άγιο τον Ύψιστο με λόγια δόξας. με όλη του την καρδιά τραγούδησε τραγούδια και αγαπούσε αυτόν που τον έκανε.
9 Έβαλε και τραγουδιστές μπροστά στο θυσιαστήριο, για να κάνουν με τη φωνή τους γλυκιά μελωδία, και καθημερινά να ψάλλουν επαίνους στα τραγούδια τους.
10 Ομορφαίνει τις γιορτές τους και όρισε τις πανηγυρικές ώρες μέχρι το τέλος, για να υμνούν το άγιο όνομά του, και να ηχεί από το πρωί ο ναός.
11 Ο Κύριος αφαίρεσε τις αμαρτίες του, και ανύψωσε το κέρας του για πάντα· του έδωσε διαθήκη βασιλιάδων και θρόνο δόξας στον Ισραήλ.
12 Μετά από αυτόν σηκώθηκε ένας σοφός γιος, και για χάρη του έμεινε ελεύθερος.

13 Ο Σολομών βασίλεψε σε καιρό ειρήνης, και τιμήθηκε. γιατί ο Θεός ησύχησε γύρω του, για να χτίσει σπίτι στο όνομά του και να προετοιμάσει το αγιαστήριό του για πάντα.
14 Πόσο σοφός ήσουν στα νιάτα σου και, σαν πλημμύρα, γεμάτος κατανόηση!
15 Η ψυχή σου κάλυψε ολόκληρη τη γη, και την γέμισες με σκοτεινές παραβολές.
16 Το όνομά σου πήγε μακριά στα νησιά. και για την ειρήνη σου ήσουν αγαπητός.
17 Οι χώρες σε θαύμασαν για τα τραγούδια σου και τις παροιμίες σου και τις παραβολές και τις ερμηνείες σου.
18 Με το όνομα του Κυρίου του Θεού, που ονομάζεται Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, μάζεψες χρυσό σαν κασσίτερο και πολλαπλασίασες το ασήμι ως μόλυβδο.
19 Έσκυψες την πλάτη σου σε γυναίκες, και με το σώμα σου υποτάχθηκες.
20 Βρώσες την τιμή σου και μολύνεις το σπέρμα σου· έτσι προκάλεσες οργή στα παιδιά σου και λυπήθηκες για την ανοησία σου.
21 Έτσι, το βασίλειο διαιρέθηκε, και από τον Εφραίμ κυβέρνησε ένα επαναστατικό βασίλειο.
22 Αλλά ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει ποτέ το έλεός του, ούτε θα χαθεί κανένα από τα έργα του, ούτε θα καταργήσει τους απογόνους των εκλεκτών του, και το σπέρμα εκείνου που τον αγαπά δεν θα αφαιρέσει· γι' αυτό έδωσε ένα υπόλοιπο στον Ιακώβ , και από αυτόν μια ρίζα στον Δαβίδ.
23 Έτσι αναπαύθηκε ο Σολομών με τους πατέρες του, και από το σπέρμα του άφησε πίσω του τον Ροβοάμ, την ανοησία του λαού, και έναν που δεν είχε κατανόηση, που απέστρεψε τον λαό με τη συμβουλή του. Εκεί ήταν και ο Ιεροβοάμ, ο γιος του Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει, και έδειξε στον Εφραίμ τον δρόμο της αμαρτίας.
24 Και οι αμαρτίες τους πολλαπλασιάστηκαν πάρα πολύ, ώστε εκδιώχθηκαν από τη γη.
25 Διότι αναζήτησαν κάθε κακία, μέχρις ότου τους ήρθε η εκδίκηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

1 Τότε σηκώθηκε ο Ηλίας ο προφήτης σαν φωτιά, και ο λόγος του έκαιγε σαν λυχνάρι.
2 Τους έφερε τρομερό λιμό, και με τον ζήλο του μείωσε τον αριθμό τους.
3 Με τον λόγο του Κυρίου έκλεισε τον ουρανό, και επίσης τρεις φορές κατέβασε φωτιά.
4 Ω Ηλία, πόσο τιμήθηκες στα θαυμαστά σου έργα! και ποιος μπορεί να δοξαστεί σαν εσένα!
5 Ποιος ανέστησε νεκρό από τον θάνατο και την ψυχή του από τον τόπο του νεκρού, με τον λόγο του Υψίστου:
6 Που οδήγησαν βασιλιάδες σε καταστροφή και έντιμους ανθρώπους από το κρεβάτι τους:
7 Ποιος άκουσε την επίπληξη του Κυρίου στο Σινά και στο Χωρήβ την κρίση της εκδίκησης·
8 Ποιος έχρισε βασιλιάδες για να εκδικηθούν και προφήτες για να τον διαδέχονται·
9 Ο οποίος ανέβηκε σε μια δίνη φωτιάς και σε ένα άρμα πύρινων αλόγων:
10 Οι οποίοι ορίστηκαν για επιπλήξεις στους καιρούς τους, για να κατευνάσουν την οργή της κρίσης του Κυρίου, προτού ξεσπάσει σε οργή, και για να γυρίσουν την καρδιά του πατέρα προς τον γιο, και να αποκαταστήσουν τις φυλές του Ιακώβ.
11 Μακάριοι αυτοί που σε είδαν και κοιμήθηκαν με αγάπη. γιατί σίγουρα θα ζήσουμε.
12 Ήταν ο Ηλίας, που καλύφθηκε από ανεμοστρόβιλο· και ο Ελισαίος γέμισε από το πνεύμα του· όσο ζούσε, δεν συγκινήθηκε από την παρουσία κανενός πρίγκιπα, ούτε μπορούσε κανείς να τον υποτάξει.
13 Καμία λέξη δεν μπορούσε να τον νικήσει. και μετά το θάνατό του το σώμα του προφήτευσε.
14 Έκανε θαύματα στη ζωή του, και στο θάνατό του ήταν θαυμαστά τα έργα του.
15 Διότι όλα αυτά ο λαός δεν μετανόησε, ούτε εγκατέλειψε τις αμαρτίες του, έως ότου λεηλατήθηκαν και μεταφέρθηκαν από τη γη τους, και διασκορπίστηκαν σε όλη τη γη· ωστόσο, παρέμεινε ένας μικρός λαός και ένας άρχοντας στον οίκο του Δαβίδ :
16 Από τους οποίους άλλοι έκαναν το ευάρεστο στον Θεό, και άλλοι πολλαπλασίασαν τις αμαρτίες.
17 Ο Ιεζεκίας οχύρωσε την πόλη του και έφερε νερό στη μέση της· έσκαψε με σίδηρο τον σκληρό βράχο και έφτιαξε πηγάδια για νερά.
18 Στην εποχή του ανέβηκε ο Σενναχειρείμ, και έστειλε τον Ραβσκάκη, και σήκωσε το χέρι του εναντίον της Σιών, και καυχιόταν περήφανα.
19 Τότε έτρεμαν οι καρδιές και τα χέρια τους, και πονούσαν, όπως οι γυναίκες που πονάνε.
20 Εκείνοι όμως επικαλέστηκαν τον ελεήμονα Κύριο, και άπλωσαν τα χέρια τους προς αυτόν· και αμέσως ο Άγιος τους άκουσε από τον ουρανό, και τους παρέδωσε με τη διακονία του Ησαΐ.
21 Εχτύπησε το στρατό των Ασσυρίων, και ο άγγελός του τους κατέστρεψε.
22 Διότι ο Ιεζεκίας είχε κάνει αυτό που ευαρεστούσε τον Κύριο, και ήταν δυνατός στους δρόμους του Δαβίδ, του πατέρα του, όπως τον πρόσταξε ο Ησαΐ ο προφήτης, που ήταν μεγάλος και πιστός στο όραμά του.
23 Στην εποχή του ο ήλιος οπισθοχώρησε, και παρέτεινε τη ζωή του βασιλιά.
24 Είδε με εξαίρετο πνεύμα τι έπρεπε να συμβεί επιτέλους, και παρηγόρησε αυτούς που θρηνούσαν στη Σιών.
25 Έδειξε αυτό που θα γινόταν για πάντα, και μυστικά πράγματα ή κάποτε ήρθαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

1 Η ανάμνηση του Ιωσία μοιάζει με τη σύνθεση του αρώματος που γίνεται με την τέχνη του φαρμακοποιού: είναι γλυκιά σαν μέλι σε όλα τα στόματα και σαν μουσική σε ένα συμπόσιο κρασιού.
2 Συμπεριφέρθηκε με ευθύτητα στη μεταστροφή του λαού, και αφαίρεσε τα βδελύγματα της ανομίας.
3 Κατεύθυνε την καρδιά του στον Κύριο, και στον καιρό των ασεβών καθιέρωσε τη λατρεία του Θεού.
4 Όλοι, εκτός από τον Δαβίδ και τον Ιεζεκία και τον Ιωσία, ήταν ελαττωματικοί· επειδή εγκατέλειψαν τον νόμο του Υψίστου, ακόμη και οι βασιλιάδες του Ιούδα απέτυχαν.
5 Γι' αυτό έδωσε τη δύναμή τους σε άλλους, και τη δόξα τους σε ένα ξένο έθνος.
6 Έκαψαν την επιλεγμένη πόλη του αγιαστηρίου, και ερήμωσαν τους δρόμους, σύμφωνα με την προφητεία του Ιερεμία.

7 Διότι τον παρακάλεσαν κακό, ο οποίος όμως ήταν προφήτης, αγιασμένος στην κοιλιά της μητέρας του, για να ξεριζώσει, και να ταλαιπωρήσει και να καταστρέψει. και για να οικοδομήσει επίσης, και να φυτέψει.
8 Ήταν ο Ιεζεκιήλ που είδε το ένδοξο όραμα, που του έδειξε πάνω στο άρμα των χερουβείμ.
9 Διότι ανέφερε τους εχθρούς κάτω από τη μορφή της βροχής και κατηύθυνε αυτούς που πήγαιναν δεξιά.
10 Και από τους δώδεκα προφήτες ας ευλογηθεί το μνημόσυνο, και τα οστά τους ας ανθίσουν πάλι από τον τόπο τους· επειδή, παρηγόρησαν τον Ιακώβ, και τους ελευθέρωσαν με σίγουρη ελπίδα.
11 Πώς θα μεγεθύνουμε το Zorobabel; ακόμη κι αυτός ήταν σαν σφραγίδα στο δεξί χέρι:
12 Το ίδιο και ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσέντεκ, ο οποίος στην εποχή τους έκτισε το σπίτι και έστησε έναν ιερό ναό στον Κύριο, που ήταν προετοιμασμένος για αιώνια δόξα.
13 Και μεταξύ των εκλεκτών ήταν ο Νεεμίας, του οποίου η φήμη είναι μεγάλη, που ύψωσε για μας τα τείχη που είχαν πέσει, και έστησε τις πύλες και τα κάγκελα, και ύψωσε ξανά τα ερείπιά μας.
14 Αλλά στη γη δεν δημιουργήθηκε άνθρωπος σαν τον Ενώχ. γιατί αφαιρέθηκε από τη γη.
15 Ούτε γεννήθηκε νέος σαν τον Ιωσήφ, κυβερνήτης των αδελφών του, παραμονή του λαού, του οποίου τα οστά θεωρούνταν από τον Κύριο.
16 Ο Σεμ και ο Σεθ είχαν μεγάλη τιμή μεταξύ των ανθρώπων, όπως και ο Αδάμ πάνω από κάθε ζωντανό πλάσμα στη δημιουργία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

1 Ο Σίμων ο αρχιερέας, ο γιος του Ονία, που στη ζωή του επισκεύασε ξανά το σπίτι και στις μέρες του οχύρωσε τον ναό.
2 Και από αυτόν χτίστηκε από τα θεμέλια το διπλό ύψος, το ψηλό φρούριο του τείχους γύρω από το ναό:
3 Στις ημέρες του, η δεξαμενή για να δεχτεί νερό, καθώς βρισκόταν σε πυξίδα όπως η θάλασσα, ήταν καλυμμένη με ορειχάλκινες πλάκες.
4 Φρόντισε για τον ναό να μην πέσει, και οχύρωσε την πόλη ενάντια στην πολιορκία:
5 Πώς τιμήθηκε ανάμεσα στον λαό στην έξοδό του από το ιερό!
6 Ήταν σαν το αστέρι του πρωινού στη μέση ενός σύννεφου, και σαν το φεγγάρι που ολοκληρώθηκε.
7 Όπως ο ήλιος που λάμπει στον ναό του Υψίστου, και ως το ουράνιο τόξο που δίνει φως στα φωτεινά σύννεφα:
8 Και σαν το άνθος των τριαντάφυλλων την άνοιξη του χρόνου, σαν τα κρίνα δίπλα στα ποτάμια των νερών, και σαν τα κλαδιά του λιβανιού την εποχή του καλοκαιριού.
9 Σαν φωτιά και θυμίαμα στο θυμιατήρι, και σαν σκεύος από κτυπημένο χρυσό με κάθε είδους πολύτιμους λίθους.
10 Και σαν όμορφη ελιά που βγάζει καρπούς, και σαν κυπαρίσσι που μεγαλώνει μέχρι τα σύννεφα.
11 Όταν φόρεσε το χιτώνα της τιμής, και ντύθηκε με την τελειότητα της δόξας, όταν ανέβηκε στο άγιο θυσιαστήριο, έκανε τιμητικό το ένδυμα της αγιότητας.
12 Όταν πήρε τις μερίδες από τα χέρια των ιερέων, στάθηκε ο ίδιος δίπλα στην εστία του θυσιαστηρίου, περιτριγυρισμένος, σαν νεαρός κέδρος στον Λίβανο. και σαν φοίνικες τον περικύκλωναν ολόγυρα.
13 Έτσι ήταν όλοι οι γιοι του Ααρών στη δόξα τους, και οι προσφορές του Κυρίου στα χέρια τους, ενώπιον όλης της συναγωγής του Ισραήλ.
14 Και τελειώνοντας τη λειτουργία στο θυσιαστήριο, για να στολίσει την προσφορά του υψίστου Παντοδύναμου,
15 Άπλωσε το χέρι του στο κύπελλο, και έχυσε από το αίμα του σταφυλιού, έχυσε στους πρόποδες του θυσιαστηρίου μια γλυκιά μυρωδιά στον ύψιστο βασιλιά όλων.
16 Τότε φώναξαν οι γιοι του Ααρών, και ήχησαν τις ασημένιες σάλπιγγες, και έκαναν μεγάλο θόρυβο για να ακουστεί, για ανάμνηση ενώπιον του Υψίστου.
17 Τότε όλος ο λαός μαζί έσπευσαν, και έπεσαν στη γη με τα πρόσωπά τους για να προσκυνήσουν τον Κύριό τους τον Παντοδύναμο Θεό, τον Ύψιστο.
18 Οι τραγουδιστές έψαλλαν και εγκώμια με τις φωνές τους, με μεγάλη ποικιλία ήχων υπήρχε γλυκιά μελωδία.
19 Και ο λαός παρακαλούσε τον Κύριο, τον Ύψιστο, με προσευχή ενώπιον του ελεήμονος, μέχρις ότου τελείωσε η επισημότητα του Κυρίου, και τελείωσαν την υπηρεσία του.
20 Κατόπιν κατέβηκε και σήκωσε τα χέρια του πάνω σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, για να δώσει την ευλογία του Κυρίου με τα χείλη του, και να χαρεί στο όνομά του.
21 Και προσκύνησαν για να προσκυνήσουν τη δεύτερη φορά, για να λάβουν ευλογία από τον Ύψιστο.
22 Τώρα λοιπόν, ευλογείτε τον Θεό όλων, που κάνει μόνο θαυμαστά πράγματα παντού, που εξυψώνει τις ημέρες μας από τη μήτρα, και μας φέρεται σύμφωνα με το έλεός του.
23 Μας χαρίζει χαρά καρδιάς, και να υπάρχει ειρήνη στις μέρες μας στον Ισραήλ για πάντα.
24 Για να επιβεβαιώσει το έλεός του μαζί μας και να μας ελευθερώσει στην ώρα του!
25 Υπάρχουν δύο έθνη που αποστρέφεται η καρδιά μου, και το τρίτο δεν είναι έθνος.
26 Αυτοί που κάθονται στο βουνό της Σαμάρειας, και αυτοί που κατοικούν ανάμεσα στους Φιλισταίους, και εκείνος ο ανόητος λαός που κατοικεί στη Σιχέμ.
27 Ο Ιησούς, ο γιος του Σιράχ από την Ιερουσαλήμ, έγραψε σε αυτό το βιβλίο την οδηγία της κατανόησης και της γνώσης, ο οποίος από την καρδιά του έβγαλε σοφία.
28 Ευλογημένος είναι αυτός που θα ασκηθεί σε αυτά τα πράγματα. και αυτός που τα βάλει στην καρδιά του θα γίνει σοφός.
29 Διότι, αν τα κάνει, θα είναι δυνατός σε όλα· επειδή, το φως του Κυρίου τον οδηγεί, που δίνει σοφία στους ευσεβείς. Ευλογημένο το όνομα του Κυρίου στους αιώνας. Αμήν, Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

1 Μια προσευχή του Ιησού του γιου του Σιράχ. Θα σε ευχαριστήσω, Κύριε και Βασιλεύς, και θα σε δοξάσω, Θεέ, Σωτήρα μου· δοξάζω το όνομά σου.
2 Διότι είσαι υπερασπιστής και βοηθός μου, και φύλαξες το σώμα μου από την καταστροφή, και από την παγίδα της συκοφαντικής γλώσσας, και από τα χείλη που σφυρηλατούν τα ψέματα, και ήσουν βοηθός μου ενάντια στους αντιπάλους μου:
3 Και με ελευθέρωσες, σύμφωνα με το πλήθος των ελεημοσύνης και το μεγαλείο του ονόματός σου, από τα δόντια εκείνων που ήταν έτοιμοι να με κατασπαράξουν,

και από τα χέρια όσων αναζητούσαν τη ζωή μου, και από τις πολλαπλές θλίψεις που Είχα;
4 Από το πνιγμό της φωτιάς από κάθε πλευρά, και από το μέσο της φωτιάς που δεν άναψα.
5 Από τα βάθη της κοιλιάς της κόλασης, από ακάθαρτη γλώσσα, και από ψεύτικες λέξεις.
6 Με μια κατηγορία στον βασιλιά από μια άδικη γλώσσα η ψυχή μου πλησίασε ακόμη και στον θάνατο, η ζωή μου ήταν κοντά στην κόλαση από κάτω.
7 Με περικύκλωσαν από κάθε πλευρά, και δεν υπήρχε άνθρωπος να με βοηθήσει· έψαχνα για τη βοήθεια των ανθρώπων, αλλά δεν υπήρχε.
8 Τότε σκέφτηκα το έλεός σου, Κύριε, και τις παλαιές πράξεις σου, πώς ελευθερώνεις αυτούς που σε περιμένουν και τους σώζεις από τα χέρια των εχθρών.
9 Τότε σήκωσα τις ικεσίες μου από τη γη και προσευχήθηκα για λύτρωση από τον θάνατο.
10 Επικάλεσα τον Κύριο, τον Πατέρα του Κυρίου μου, να μη με εγκαταλείψει στις ημέρες της θλίψης μου και στον καιρό των υπερήφανων, όταν δεν υπήρχε βοήθεια.
11 Θα δοξάζω το όνομά σου συνεχώς, και θα ψάλλω δοξολογίες με ευχαριστία. και έτσι εισακούστηκε η προσευχή μου:
12 Διότι με έσωσες από την καταστροφή, και με λύτρωσες από τον κακό καιρό· γι' αυτό θα ευχαριστήσω και θα σε δοξάσω, και θα ευλογήσω αυτούς, Κύριε.
13 Όταν ήμουν ακόμη νέος, ή όταν πήγα στο εξωτερικό, επιθυμούσα σοφία ανοιχτά στην προσευχή μου.
14 Προσευχήθηκα για αυτήν ενώπιον του ναού, και θα την αναζητήσω μέχρι το τέλος.
15 Ακόμα και από το λουλούδι μέχρι να ωριμάσει το σταφύλι, η καρδιά μου τη χάρηκε· το πόδι μου πήγε στον σωστό δρόμο, από τη νιότη μου την αναζητούσα.
16 Έσκυψα λίγο το αυτί μου και την δέχτηκα, και έμαθα πολύ.
17 Επωφελήθηκα από αυτό, γι' αυτό θα αποδώσω δόξα σ' αυτόν που μου δίνει σοφία.
18 Διότι σκόπευα να κάνω μετά από αυτήν, και ακολούθησα ένθερμα αυτό που είναι καλό. έτσι δεν θα μπερδευτώ.
19 Η ψυχή μου έχει παλέψει μαζί της, και στις πράξεις μου ήμουν ακριβής: άπλωσα τα χέρια μου στον ουρανό ψηλά, και θρήνουσα την άγνοιά μου γι' αυτήν.
20 Κατευθύνθηκα προς αυτήν την ψυχή μου, και τη βρήκα στην αγνότητα· είχα την καρδιά μου ενωμένη μαζί της από την αρχή, γι' αυτό δεν θα με προβλέπουν.
21 Η καρδιά μου ταράχτηκε αναζητώντας την· γι' αυτό απέκτησα μια καλή περιουσία.
22 Ο Κύριος μου έδωσε μια γλώσσα για την ανταμοιβή μου, και θα τον επαινέσω με αυτήν.
23 Πλησιάστε κοντά μου, αμαθείς, και κατοικήστε στο σπίτι της μάθησης.
24 Γιατί είστε αργοί, και τι λέτε για αυτά τα πράγματα, βλέποντας ότι οι ψυχές σας διψούν πολύ;
25 Άνοιξα το στόμα μου και είπα: Αγοράστε την για τον εαυτό σας χωρίς χρήματα.
26 Βάλε το λαιμό σου κάτω από τον ζυγό, και άφησε την ψυχή σου να λάβει διδασκαλία· είναι δύσκολο να τη βρεις.
27 Κοιτάξτε με τα μάτια σας, πώς δεν έχω παρά λίγο κόπο, και έχω ξεκουραστεί πολύ.
28 Να μαθαίνεις με ένα μεγάλο χρηματικό ποσό και να παίρνεις πολύ χρυσό από αυτήν.
29 Ας χαίρεται η ψυχή σου με το έλεός του και μη ντρέπεσαι για τον έπαινο του.
30 Δούλεψε τη δουλειά σου στις ώρες του, και στον καιρό του θα σου δώσει την ανταμοιβή σου.

Book of Baruch

Βιβλίο του Μπαρούχ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και αυτά είναι τα λόγια του βιβλίου, που έγραψε στη Βαβυλώνα ο Βαρούχ, ο γιος του Νερία, ο γιος του Μαασία, ο γιος του Σεδεκία, ο γιος του Ασαδιά, του γιου του Χελκία,
2 Το πέμπτο έτος, και την έβδομη ημέρα του μήνα, την ώρα που οι Χαλδαίοι πήραν την Ιερουσαλήμ και την έκαψαν με φωτιά.
3 Και ο Βαρούχ διάβασε τα λόγια αυτού του βιβλίου στο άκουσμα του Ιεχωνία, του γιου του Ιωακείμ, του βασιλιά του Ιούδα, και στα αυτιά όλου του λαού που ήρθε να ακούσει το βιβλίο,
4 Και κατά την ακρόαση των ευγενών, και των γιων του βασιλιά, και κατά την ακρόαση των πρεσβυτέρων, και όλου του λαού, από τον κατώτερο έως τον υψηλότερο, ακόμη και όλων αυτών που κατοικούσαν στη Βαβυλώνα δίπλα στον ποταμό Σουδ.
5 Τότε έκλαψαν, νήστεψαν και προσευχήθηκαν ενώπιον του Κυρίου.
6 Έκαναν επίσης μια συλλογή χρημάτων σύμφωνα με τη δύναμη κάθε ανθρώπου:
7 Και το έστειλαν στην Ιερουσαλήμ στον Ιωακείμ τον αρχιερέα, τον γιο του Χελκία, γιο του Σαλώμ, και στους ιερείς, και σε όλο τον λαό που βρέθηκε μαζί του στην Ιερουσαλήμ,
8 Την ίδια ώρα, όταν έλαβε τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, που μεταφέρθηκαν από το ναό, για να τα επιστρέψει στη γη του Ιούδα, τη δέκατη ημέρα του μήνα Σιβάν, δηλαδή, ασημένια σκεύη, τα οποία ο Σεδεκίας ο ο γιος του Ιωσία, ο βασιλιάς της Ιάδας είχε κάνει,
9 Μετά από αυτό, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, πήρε τον Ιεχώνια, και τους άρχοντες, και τους αιχμαλώτους, και τους ισχυρούς άνδρες και τον λαό της γης, από την Ιερουσαλήμ, και τους έφερε στη Βαβυλώνα.
10 Και είπαν: Ιδού, σας στείλαμε χρήματα για να σας αγοράσουμε ολοκαυτώματα, και προσφορές για την αμαρτία, και θυμίαμα, και να ετοιμάσετε μάννα, και να προσφέρετε στο θυσιαστήριο του Κυρίου του Θεού μας.
11 Και προσευχηθείτε για τη ζωή του Ναβουχοδονόσορ, του βασιλιά της Βαβυλώνας, και για τη ζωή του Βαλτασάρ, του γιου του, ώστε οι μέρες τους να είναι στη γη όπως οι ημέρες του ουρανού.
12 Και ο Κύριος θα μας δώσει δύναμη, και θα φωτίσει τα μάτια μας, και θα ζήσουμε κάτω από τη σκιά του Ναβουχοδονοσόρ, βασιλιά της Βαβυλώνας, και κάτω από τη σκιά του Βαλτάσαρ, του γιου του, και θα τους υπηρετούμε πολλές μέρες και θα βρούμε χάρη στα μάτια τους .
13 Προσευχηθείτε και για εμάς στον Κύριο τον Θεό μας, γιατί αμαρτήσαμε ενάντια στον Κύριο τον Θεό μας. και μέχρι σήμερα η οργή του Κυρίου και η οργή του δεν έχουν απομακρυνθεί από εμάς.
14 Και θα διαβάσετε αυτό το βιβλίο που σας στείλαμε, για να εξομολογηθείτε στον οίκο του Κυρίου, στις γιορτές και στις επίσημες ημέρες.
15 Και θα πείτε: Στον Κύριο τον Θεό μας ανήκει η δικαιοσύνη, αλλά σε εμάς η σύγχυση των προσώπων, όπως συνέβη σήμερα, σε αυτούς του Ιούδα και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ,
16 Και στους βασιλιάδες μας και στους άρχοντές μας και στους ιερείς μας και στους προφήτες μας και στους πατέρες μας.
17 Διότι αμαρτήσαμε ενώπιον του Κυρίου,
18 Και δεν τον υπάκουσαν, και δεν άκουσαν τη φωνή του Κυρίου του Θεού μας, για να περπατήσουμε σύμφωνα με τις εντολές που μας έδωσε ανοιχτά:
19 Από την ημέρα που ο Κύριος έβγαλε τους προπάτορές μας από τη γη της Αιγύπτου, μέχρι σήμερα, ήμασταν ανυπάκουοι στον Κύριο τον Θεό μας, και ήμασταν αμελείς στο να μην ακούσουμε τη φωνή του.
20 Γι' αυτό τα κακά κολλήθηκαν πάνω μας και η κατάρα, που ο Κύριος διόρισε από τον Μωυσή τον υπηρέτη του την ώρα που έβγαλε τους πατέρες μας από τη γη της Αιγύπτου, για να μας δώσει μια γη που ρέει με γάλα και μέλι, όπως αυτή είναι να δούμε αυτή τη μέρα.
21 Ωστόσο, δεν ακούσαμε τη φωνή του Κυρίου του Θεού μας, σύμφωνα με όλα τα λόγια των προφητών, τους οποίους έστειλε σε εμάς:
22 Αλλά ο καθένας ακολούθησε τη φαντασία της πονηρής καρδιάς του, για να υπηρετεί ξένους θεούς και να κάνει κακό στα μάτια του Κυρίου του Θεού μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Γι' αυτό, ο Κύριος έκανε καλό τον λόγο του, τον οποίο απήγγειλε εναντίον μας και εναντίον των δικαστών μας που έκριναν τον Ισραήλ, και εναντίον των βασιλιάδων μας, και κατά των αρχόντων μας, και εναντίον των ανδρών του Ισραήλ και του Ιούδα,
2 Για να φέρει επάνω μας μεγάλες πληγές, τέτοιες που δεν συνέβησαν ποτέ κάτω από ολόκληρο τον ουρανό, όπως συνέβη στην Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με όσα ήταν γραμμένα στο νόμο του Μωυσή.
3 Για να φάει ο άνθρωπος τη σάρκα του γιου του και τη σάρκα της κόρης του.
4 Επιπλέον, τους παρέδωσε να υποταχθούν σε όλα τα βασίλεια που είναι γύρω μας, για να είναι όνειδος και ερήμωση σε όλο τον λαό γύρω, όπου ο Κύριος τους σκόρπισε.
5 Έτσι ρίξαμε κάτω, και δεν εξυψωθήκαμε, επειδή αμαρτήσαμε ενάντια στον Κύριο τον Θεό μας, και δεν ήμασταν υπάκουοι στη φωνή του.
6 Στον Κύριο τον Θεό μας ανήκει η δικαιοσύνη· αλλά σε εμάς και στους πατέρες μας ανοιχτή ντροπή, όπως φαίνεται σήμερα.
7 Διότι όλες αυτές οι πληγές ήρθαν επάνω μας, τις οποίες ο Κύριος εξήγγειλε εναντίον μας

8 Ωστόσο, δεν προσευχηθήκαμε ενώπιον του Κυρίου, για να μπορέσουμε να απομακρυνθούμε ο καθένας από τις φαντασιώσεις της πονηρής καρδιάς του.
9 Γι' αυτό ο Κύριος μας πρόσεχε για το κακό, και ο Κύριος το έφερε επάνω μας· επειδή, ο Κύριος είναι δίκαιος σε όλα τα έργα του που μας πρόσταξε.
10 Ωστόσο, δεν ακούσαμε τη φωνή του, για να περπατήσουμε σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου, που έχει θέσει μπροστά μας.
11 Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, που έβγαλες τον λαό σου από τη γη της Αιγύπτου με δυνατό χέρι και ψηλό χέρι, και με σημεία, και με θαύματα, και με μεγάλη δύναμη, και απέκτησες όνομα στον εαυτό σου, όπως φαίνεται σήμερα:
12 Κύριε ο Θεός μας, αμαρτήσαμε, ασεβήκαμε, πράξαμε άδικα σε όλες τις διατάξεις σου.
13 Ας απομακρυνθεί η οργή σου από εμάς· επειδή, δεν έχουμε μείνει παρά λίγοι ανάμεσα στα έθνη, όπου μας σκόρπισες.
14 Άκουσε, Κύριε, τις προσευχές μας και τις ικεσίες μας, και λύτρωσε μας για χάρη σου, και δώσε μας εύνοια μπροστά σε αυτούς που μας οδήγησαν μακριά.
15 Για να γνωρίσει όλη η γη ότι είσαι ο Κύριος ο Θεός μας, επειδή ο Ισραήλ και οι απόγονοί του ονομάζονται με το όνομά σου.
16 Κύριε, κοίταξε κάτω από τον άγιο οίκο σου και συλλογίσου μας· σκύψε το αυτί σου, Κύριε, για να μας ακούσεις.
17 Άνοιξε τα μάτια σου και δες. γιατί οι νεκροί που είναι στους τάφους, των οποίων οι ψυχές αφαιρέθηκαν από τα σώματά τους, δεν θα δώσουν στον Κύριο ούτε έπαινο ούτε δικαιοσύνη.
18 Αλλά η ψυχή που στενοχωριέται πολύ, που πάει σκυμμένη και αδύναμη, και τα μάτια που λιποθυμούν, και η πεινασμένη ψυχή, θα σου δώσουν έπαινο και δικαιοσύνη, Κύριε.
19 Γι' αυτό δεν κάνουμε την ταπεινή μας παράκληση μπροστά σου, Κύριε ο Θεός μας, για τη δικαιοσύνη των πατέρων μας και των βασιλιάδων μας.
20 Διότι έστειλες την οργή και την αγανάκτησή σου πάνω μας, όπως είπες μέσω των δούλων σου των προφητών, λέγοντας:
21 Έτσι λέει ο Κύριος, Σκύψτε τους ώμους σας για να υπηρετήσετε τον βασιλιά της Βαβυλώνας· έτσι θα παραμείνετε στη γη που έδωσα στους πατέρες σας.
22 Αλλά αν δεν ακούσετε τη φωνή του Κυρίου, για να υπηρετήσετε τον βασιλιά της Βαβυλώνας,
23 Θα κάνω να σταματήσει από τις πόλεις του Ιούδα, και έξω από την Ιερουσαλήμ, τη φωνή της ευφροσύνης και τη φωνή της χαράς, τη φωνή του γαμπρού και τη φωνή της νύφης· και ολόκληρη η γη θα ερημωθεί κάτοικοι.
24 Αλλά δεν θέλαμε να ακούσουμε τη φωνή σου, για να υπηρετήσουμε τον βασιλιά της Βαβυλώνας· γι' αυτό έκανες καλά τα λόγια που είπες από τους δούλους σου τους προφήτες, δηλαδή ότι τα οστά των βασιλιάδων μας και τα οστά των πατέρων μας να απομακρυνθούν από τη θέση τους.
25 Και, ιδού, ρίχνονται έξω στη ζέστη της ημέρας και στην παγωνιά της νύχτας, και πέθαναν σε μεγάλες δυστυχίες από πείνα, από σπαθί και από επιδημία.
26 Και τον οίκο που λέγεται με το όνομά σου κατέστρεψες, όπως φαίνεται σήμερα, για την κακία του οίκου Ισραήλ και του οίκου του Ιούδα.
27 Κύριε, Θεέ μας, έκανες μαζί μας μετά από όλη σου την καλοσύνη, και σύμφωνα με όλο αυτό το μεγάλο έλεός σου,
28 Όπως είπες από τον δούλο σου τον Μωυσή την ημέρα που τον πρόσταξες να γράψει τον νόμο ενώπιον των γιων Ισραήλ, λέγοντας:
29 Εάν δεν ακούσετε τη φωνή μου, σίγουρα αυτό το πολύ μεγάλο πλήθος θα μετατραπεί σε μικρό αριθμό ανάμεσα στα έθνη, όπου θα τους διασκορπίσω.
30 Διότι ήξερα ότι δεν θα με άκουγαν, γιατί είναι λαός με σκληροτράχηλο· αλλά στη χώρα των αιχμαλώτων τους θα θυμούνται τον εαυτό τους.
31 Και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους· γιατί θα τους δώσω καρδιά και αυτιά για να ακούσουν.
32 Και θα με επαινέσουν στη γη της αιχμαλωσίας τους, και θα σκεφτούν το όνομά μου,
33 Και επιστρέψτε από τον άκαμπτο λαιμό τους και από τις πονηρές πράξεις τους· επειδή, θα θυμούνται τον δρόμο των πατέρων τους, που αμάρτησαν ενώπιον του Κυρίου.
34 Και θα τους επαναφέρω στη γη που υποσχέθηκα με όρκο στους πατέρες τους, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, και θα είναι κύριοι αυτής· και θα τους αυξήσω, και δεν θα μειωθούν.
35 Και θα κάνω μια αιώνια διαθήκη μαζί τους για να είμαι ο Θεός τους, και θα είναι λαός μου· και δεν θα διώξω πλέον τον λαό μου του Ισραήλ από τη γη που τους έδωσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Κύριε Παντοκράτορα, ο Θεός του Ισραήλ, η ψυχή σε αγωνία το ταραγμένο πνεύμα, σε φωνάζει.
2 Άκουσε, Κύριε, και ελέησον. επειδή είσαι ελεήμων· και λυπήσου μας, επειδή αμαρτήσαμε μπροστά σου.
3 Διότι εσύ υπομένεις στον αιώνα, και εμείς θα χαθούμε τελείως.
4 Κύριε Παντοκράτορα, θεέ του Ισραήλ, άκουσε τώρα τις προσευχές των νεκρών Ισραηλιτών και των παιδιών τους, που αμάρτησαν μπροστά σου, και δεν άκουσαν τη φωνή σου, του Θεού τους· γιατί μας κολλάνε αυτές οι πληγές .
5 Μη θυμάσαι τις ανομίες των προγόνων μας· αλλά σκέψου τη δύναμή σου και το όνομά σου τώρα αυτή την ώρα.
6 Διότι εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός μας, και εσένα, Κύριε, θα δοξάζουμε.
7 Και γι' αυτό έβαλες τον φόβο σου στις καρδιές μας, με σκοπό να επικαλεστούμε το όνομά σου και να σε δοξάσουμε στην αιχμαλωσία μας· επειδή, θυμηθήκαμε

όλη την ανομία των προγόνων μας, που αμάρτησαν μπροστά σου.
8 Ιδού, είμαστε ακόμη σήμερα στην αιχμαλωσία μας, όπου μας σκόρπισες, για όνειδος και κατάρα, και για να υποβληθούμε σε πληρωμές, σύμφωνα με όλες τις ανομίες των πατέρων μας, που αναχώρησαν από τον Κύριο τον Θεό μας.
9 Άκουσε, Ισραήλ, τις εντολές της ζωής· άκουσε για να καταλάβεις τη σοφία.
10 Πώς συμβαίνει, Ισραήλ, που είσαι στη γη των εχθρών σου, που γέρασες σε μια ξένη χώρα, που μολύνθηκες με τους νεκρούς,
11 Ότι είσαι μετρημένος με αυτούς που κατεβαίνουν στον τάφο;
12 Εσύ εγκατέλειψες την πηγή της σοφίας.
13 Διότι, αν είχες περπατήσει στο δρόμο του Θεού, θα έπρεπε να είχες κατοικήσει με ειρήνη για πάντα.
14 Μάθετε πού είναι η σοφία, πού είναι η δύναμη, πού είναι η κατανόηση. για να γνωρίσεις επίσης πού είναι η διάρκεια των ημερών και η ζωή, πού είναι το φως των ματιών και η ειρήνη.
15 Ποιος ανακάλυψε τον τόπο της; ή ποιος μπήκε στους θησαυρούς της;
16 Πού γίνονται οι άρχοντες των ειδωλολατρών και αυτοί που κυβερνούν τα θηρία στη γη;
17 Αυτοί που ασχολούνταν με τα πτηνά του ουρανού, και εκείνοι που μάζευαν ασήμι και χρυσάφι, στα οποία εμπιστεύονται οι άνθρωποι, και δεν σταμάτησαν να αποκτήσουν;
18 Διότι εκείνοι που εργάζονταν στο ασήμι, και ήταν τόσο προσεκτικοί, και των οποίων τα έργα είναι ανεξιχνίαστα,
19 Εξαφανίστηκαν και κατέβηκαν στον τάφο, και άλλοι ανέβηκαν στη θέση τους.
20 Οι νέοι είδαν φως και κατοικούσαν στη γη· αλλά δεν γνώρισαν την οδό της γνώσης,
21 Ούτε κατάλαβαν τα μονοπάτια του, ούτε τα κράτησαν· τα παιδιά τους ήταν μακριά από αυτόν τον δρόμο.
22 Δεν έχει ακουστεί στη Χαναάν, ούτε έχει φανεί στη Θεμάν.
23 Οι Αγαρηνοί που αναζητούν σοφία στη γη, οι έμποροι του Μεράν και του Θεμάν, οι συγγραφείς μύθων και οι ερευνητές από κατανόηση. κανένας από αυτούς δεν γνώρισε τον δρόμο της σοφίας, ούτε θυμάται τα μονοπάτια της.
24 Ω Ισραήλ, πόσο μεγάλος είναι ο οίκος του Θεού! και πόσο μεγάλος είναι ο τόπος της κατοχής του!
25 Μεγάλη, και δεν έχει τέλος. υψηλή και αμέτρητη.
26 Υπήρχαν οι διάσημοι από την αρχή γίγαντες, που ήταν τόσο μεγάλου αναστήματος και τόσο έμπειροι στον πόλεμο.
27 Αυτοί δεν τους επέλεξε ο Κύριος, ούτε τους έδωσε τον δρόμο της γνώσης.
28 Αλλά καταστράφηκαν, επειδή δεν είχαν σοφία, και χάθηκαν από τη δική τους ανοησία.
29 Ποιος ανέβηκε στον ουρανό και την πήρε και την κατέβασε από τα σύννεφα;
30 Ποιος πέρασε από τη θάλασσα, και τη βρήκε, και θα τη φέρει για καθαρό χρυσάφι;
31 Κανείς δεν γνωρίζει τον δρόμο της, ούτε σκέφτεται το μονοπάτι της.
32 Αλλά εκείνος που γνωρίζει τα πάντα, τη γνωρίζει, και την έχει βρει με τη συνείδησή του· αυτός που ετοίμασε τη γη για πάντα, τη γέμισε με τετράποδα θηρία.
33 Αυτός που στέλνει φως, και πηγαίνει, το ξανακαλεί, και τον υπακούει με φόβο.
34 Τα αστέρια έλαμπαν στις επιφυλάξεις τους, και χάρηκαν· όταν τους καλεί, λένε: Εδώ είμαστε. και έτσι με κέφι έδειξαν φως σε αυτόν που τους έκανε.
35 Αυτός είναι ο Θεός μας, και κανείς άλλος δεν θα λογαριαστεί σε σύγκριση με αυτόν
36 Ανακάλυψε όλη την οδό της γνώσης, και την έδωσε στον Ιακώβ τον δούλο του, και στον Ισραήλ τον αγαπημένο του.
37 Μετά εμφανίστηκε στη γη και μίλησε με ανθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Αυτό είναι το βιβλίο των εντολών του Θεού, και ο νόμος που μένει στον αιώνα: όλοι όσοι τον τηρούν θα ζωντανέψουν. αλλά όπως φύγει θα πεθάνει.
2 Γύρισε, Ιακώβ, και έπιασε το· περπάτα μπροστά στο φως του, για να φωτιστείς.
3 Μη δίνεις την τιμή σου σε άλλον, ούτε τα ωφέλιμα για σένα σε ξένο έθνος.
4 Ω Ισραήλ, ευτυχισμένοι είμαστε· επειδή, πράγματα που είναι ευάρεστα στον Θεό μας γίνονται γνωστά.
5 Να χαίρεστε, λαέ μου, το μνημόσυνο του Ισραήλ.
6 Πουληθήκατε στα έθνη, όχι για την καταστροφή σας· αλλά επειδή εξοργίσατε τον Θεό, παραδοθήκατε στους εχθρούς.
7 Διότι εξοργίσατε αυτόν που σας έκανε θυσιάζοντας στους διαβόλους και όχι στον Θεό.
8 Ξεχάσατε τον αιώνιο Θεό, που σας μεγάλωσε. και λυπήσατε την Ιερουσαλήμ, που σας θήλασε.
9 Επειδή, όταν είδε την οργή του Θεού να έρχεται επάνω σας, είπε: Ακούστε, εσείς που κατοικείτε στη Σιών· ο Θεός έφερε επάνω μου μεγάλο πένθος.
10 Διότι είδα την αιχμαλωσία των γιων και των θυγατέρων μου, που τους έφερε ο Αιώνιος.
11 Με χαρά τους έτρεφα· αλλά τους έστειλε με κλάματα και θρήνους.
12 Ας μη χαίρεται κανείς για μένα, χήρα και εγκαταλειμμένη από πολλούς, που για τις αμαρτίες των παιδιών μου έχω μείνει έρημος. γιατί απομακρύνθηκαν από το νόμο του Θεού.
13 Δεν γνώρισαν τα διατάγματά του, ούτε περπάτησαν στους δρόμους των εντολών του, ούτε βάδισαν στα μονοπάτια της διαπαιδαγώγησης στη δικαιοσύνη του.
14 Ας έρθουν όσοι κατοικούν γύρω από τη Σιών, και ας θυμηθείτε την αιχμαλωσία των γιων και των θυγατέρων μου, που τους έφερε ο Αιώνιος.

15 Διότι έφερε επάνω τους ένα έθνος από μακριά, ένα έθνος ξεδιάντροπο, και ξένη γλώσσα, που δεν σέβονταν τον γέρο, ούτε το παιδί τους.
16 Αυτοί παρέσυραν τα αγαπημένα παιδιά της χήρας, και την άφησαν μόνη έρημη χωρίς κόρες.
17 Αλλά τι μπορώ να σε βοηθήσω;
18 Διότι αυτός που έφερε αυτές τις πληγές επάνω σου θα σε ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών σου.
19 Πηγαίνετε στο δρόμο σας, παιδιά μου, πηγαίνετε στον δρόμο σας· γιατί έχω μείνει έρημος.
20 Έβγαλα την ενδυμασία της ειρήνης, και έβαλα επάνω μου τον σάκο της προσευχής μου· θα φωνάξω στον αιώνιο στις ημέρες μου.
21 Να είστε χαρούμενοι, παιδιά μου, φωνάζετε στον Κύριο, και θα σας ελευθερώσει από τη δύναμη και το χέρι των εχθρών.
22 Διότι η ελπίδα μου είναι στον Αιώνιο, ότι αυτός θα σας σώσει. και η χαρά ήρθε σε μένα από τον Άγιο, λόγω του ελέους που σύντομα θα έρθει σε σας από τον Αιώνιο Σωτήρα μας.
23 Διότι σε έστειλα με πένθος και κλάματα· αλλά ο Θεός θα σε ξαναδώσει σε μένα με χαρά και αγαλλίαση στον αιώνα.
24 Όπως τώρα οι γείτονες της Σιών είδαν την αιχμαλωσία σου· έτσι θα δουν σύντομα τη σωτηρία σου από τον Θεό μας που θα έρθει επάνω σου με μεγάλη δόξα και λαμπρότητα του Αιώνια.
25 Παιδιά μου, υποφέρετε υπομονετικά την οργή που έχει πέσει επάνω σας από τον Θεό· επειδή, ο εχθρός σας σε καταδίωξε. αλλά σε λίγο θα δεις την καταστροφή του και θα πατήσεις τον λαιμό του.
26 Οι ευγενικοί μου τράβηξαν σκληρούς δρόμους και απομακρύνθηκαν σαν ποίμνιο που πιάστηκε από τους εχθρούς.
27 Να παρηγορηθείτε, παιδιά μου, και να φωνάξετε στον Θεό· γιατί θα θυμηθείτε αυτόν που έφερε αυτά τα πράγματα επάνω σας.
28 Διότι, όπως είχες το μυαλό σου να απομακρυνθείς από τον Θεό· έτσι, σε επιστροφή, να τον αναζητήσεις δέκα φορές περισσότερο.
29 Διότι αυτός που έφερε αυτές τις πληγές επάνω σας θα σας φέρει αιώνια χαρά με τη σωτηρία σας.
30 Κάνε καλή καρδιά, Ιερουσαλήμ, γιατί αυτός που σου έδωσε αυτό το όνομα θα σε παρηγορήσει.
31 Άθλιοι είναι εκείνοι που σε ταλαιπώρησαν και χάρηκαν για την πτώση σου.
32 Άθλιες είναι οι πόλεις που υπηρέτησαν τα παιδιά σου· άθλια είναι αυτή που δέχτηκε τους γιους σου.
33 Επειδή, όπως χάρηκε για την καταστροφή σου, και χάρηκε για την πτώση σου, έτσι θα λυπηθεί για τη δική της ερήμωση.
34 Διότι θα αφαιρέσω τη χαρά του μεγάλου πλήθους της, και η υπερηφάνειά της θα μετατραπεί σε πένθος.
35 Διότι φωτιά θα έρθει επάνω της από τον Αιώνιο, που θα διαρκέσει. και θα κατοικηθεί από διαβόλους για μεγάλο χρονικό διάστημα.
36 Ω Ιερουσαλήμ, κοίταξε γύρω σου προς την ανατολή, και δες τη χαρά που έρχεται σε σένα από τον Θεό.
37 Ιδού, έρχονται οι γιοι σου, τους οποίους έστειλες μακριά, έρχονται συγκεντρωμένοι από την ανατολή προς τη δύση με τον λόγο του αγίου, αγαλλιασμένοι στη δόξα του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Βάλτε, Ιερουσαλήμ, το ένδυμα του πένθους και της θλίψης, και ντύστε την ομορφιά της δόξας που έρχεται από τον Θεό για πάντα.
2 Ρίξτε γύρω σας ένα διπλό ένδυμα της δικαιοσύνης που προέρχεται από τον Θεό. και βάλε διάδημα στο κεφάλι σου τη δόξα του Αιώνιου.
3 Διότι ο Θεός θα δείξει τη λάμψη σου σε κάθε χώρα κάτω από τον ουρανό.
4 Διότι το όνομά σου θα λέγεται από τον Θεό για πάντα, η ειρήνη της δικαιοσύνης και η δόξα της λατρείας του Θεού.
5 Σήκω, Ιερουσαλήμ, και στάσου ψηλά, και κοίταξε προς την ανατολή, και ιδού τα παιδιά σου συγκεντρωμένα από τη δύση προς την ανατολή με τον λόγο του Αγίου, που χαίρονται στη μνήμη του Θεού.
6 Διότι αναχώρησαν από σένα με τα πόδια, και οδηγήθηκαν μακριά από τους εχθρούς τους· αλλά ο Θεός τους φέρνει σε σένα εξυψωμένους με δόξα, ως παιδιά της βασιλείας.
7 Διότι ο Θεός όρισε να γκρεμιστούν κάθε ψηλός λόφος και όχθες μακράς συνέχειας και να γεμίσουν κοιλάδες, για να γίνει το έδαφος, ώστε ο Ισραήλ να πάει με ασφάλεια στη δόξα του Θεού,
8 Επιπλέον, ακόμη και τα δάση και κάθε δέντρο με γλυκιά μυρωδιά θα επισκιάσουν τον Ισραήλ με την εντολή του Θεού.
9 Διότι ο Θεός θα οδηγήσει τον Ισραήλ με χαρά στο φως της δόξας του με το έλεος και τη δικαιοσύνη που προέρχεται από αυτόν.

Letter of Jeremiah

Επιστολή του Ιερεμία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Αντίγραφο επιστολής, που έστειλε ο Jeremy σε αυτούς που επρόκειτο να οδηγηθούν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα από τον βασιλιά των Βαβυλωνίων, για να τους πιστοποιήσει, όπως του είχε διαταχθεί από τον Θεό.
2 Λόγω των αμαρτιών που έχετε διαπράξει ενώπιον του Θεού, θα οδηγηθείτε αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα από τον Ναβουχοδονόσορ βασιλιά των Βαβυλωνίων.
3 Όταν λοιπόν έρθετε στη Βαβυλώνα, θα παραμείνετε εκεί πολλά χρόνια, και για μια μακρά περίοδο, δηλαδή επτά γενεές· και μετά από αυτό θα σας απομακρύνω ειρηνικά από εκεί.
4 Τώρα θα δείτε στη Βαβυλώνα θεούς από ασήμι, από χρυσό και από ξύλο, που φέρονται στους ώμους, που προκαλούν φόβο στα έθνη.
5 Προσέχετε, λοιπόν, να μην είστε σε καμία περίπτωση σαν ξένους, ούτε να είστε εσείς και αυτοί, όταν βλέπετε το πλήθος μπροστά τους και πίσω τους, να τους προσκυνούν.
6 Αλλά πείτε στις καρδιές σας, Κύριε, πρέπει να σε λατρεύουμε.
7 Διότι ο άγγελός μου είναι μαζί σας, και εγώ φροντίζω τις ψυχές σας.
8 Όσο για τη γλώσσα τους, γυαλίζεται από τον εργάτη, και οι ίδιοι είναι επιχρυσωμένοι και επιστρωμένοι με ασήμι. όμως είναι ψεύτικοι και δεν μπορούν να μιλήσουν.
9 Και παίρνοντας χρυσάφι, όπως για μια παρθένα που αγαπά να είναι ομοφυλόφιλος, φτιάχνουν κορώνες για τα κεφάλια των θεών τους.
10 Μερικές φορές επίσης οι ιερείς μεταφέρουν από τους θεούς τους χρυσό και ασήμι και το χαρίζουν στους εαυτούς τους.
11 Ναι, θα το δώσουν στις κοινές πόρνες και θα τις στολίσουν σαν άνδρες με ενδύματα, όντας θεοί από ασήμι και θεοί από χρυσό και ξύλο.
12 Ωστόσο, αυτοί οι θεοί δεν μπορούν να σωθούν από τη σκουριά και τον σκόρο, αν και είναι καλυμμένοι με πορφυρό ένδυμα.
13 Σκουπίζουν τα πρόσωπά τους εξαιτίας της σκόνης του ναού, όταν είναι πολύ πάνω τους.
14 Και εκείνος που δεν μπορεί να θανατώσει κάποιον που τον προσβάλλει, κρατάει σκήπτρο, σαν να ήταν κριτής της χώρας.
15 Έχει επίσης στο δεξί του χέρι ένα στιλέτο και ένα τσεκούρι, αλλά δεν μπορεί να σωθεί από τον πόλεμο και τους κλέφτες.
16 Όπου είναι γνωστό ότι δεν είναι θεοί· γι' αυτό μην τους φοβάστε.
17 Διότι όπως ένα σκεύος που χρησιμοποιεί ένας άνθρωπος δεν αξίζει τίποτα όταν σπάσει. Το ίδιο συμβαίνει και με τους θεούς τους: όταν στήνονται στο ναό, τα μάτια τους είναι γεμάτα σκόνη από τα πόδια αυτών που μπαίνουν μέσα.
18 Και όπως φροντίζουν οι πόρτες από κάθε πλευρά πάνω σε εκείνον που προσβάλλει τον βασιλιά, ως δεσμευμένο να υποστεί θάνατο· έτσι και οι ιερείς κλείνουν τους ναούς τους με πόρτες, με κλειδαριές και κάγκελα, μήπως οι θεοί τους λεηλατηθούν με ληστές.
19 Τους ανάβουν κεριά, ναι, περισσότερο παρά για τον εαυτό τους, από τα οποία δεν μπορούν να δουν ένα.
20 Είναι σαν ένα από τα δοκάρια του ναού, αλλά λένε ότι οι καρδιές τους ροκανίζονται από πράγματα που σέρνονται από τη γη. και όταν τρώνε αυτά και τα ρούχα τους, δεν το αισθάνονται.
21 Τα πρόσωπά τους είναι μαυρισμένα από τον καπνό που βγαίνει από το ναό.
22 Πάνω στο σώμα και στα κεφάλια τους κάθονται νυχτερίδες, χελιδόνια και πουλιά, καθώς και οι γάτες.
23 Από αυτό μπορείτε να μάθετε ότι δεν είναι θεοί· γι' αυτό μην τους φοβάστε.
24 Παρά το χρυσάφι που είναι γύρω τους για να τα κάνει όμορφα, εκτός αν σκουπίσουν τη σκουριά, δεν θα λάμψουν· γιατί ούτε όταν λιώθηκαν το ένιωσαν.
25 Τα πράγματα στα οποία δεν υπάρχει πνοή αγοράζονται με πολύ ακριβό τίμημα.
26 Φέρονται στους ώμους, χωρίς πόδια με τα οποία δηλώνουν στους ανθρώπους ότι δεν αξίζουν τίποτα.
27 Και εκείνοι που τους υπηρετούν ντρέπονται· επειδή, αν πέσουν στο έδαφος οποιαδήποτε στιγμή, δεν μπορούν να σηκωθούν ξανά από μόνοι τους· ούτε, αν κάποιος τους στήσει όρθιους, δεν μπορούν να κινηθούν από μόνοι τους· ούτε, αν προσκυνηθούν· μπορούν να ευθυγραμμιστούν· αλλά βάζουν δώρα μπροστά τους σαν νεκρούς.
28 Όσο για τα πράγματα που τους θυσιάζονται, οι ιερείς τους πουλάνε και καταχρώνται. με παρόμοιο τρόπο οι γυναίκες τους βάζουν μέρος του σε αλάτι. αλλά στους φτωχούς και ανίκανους δεν δίνουν τίποτα από αυτό.
29 Γυναίκες με εμμηνόρροια και βρεφικές γυναίκες τρώνε τις θυσίες τους· από αυτά μπορείτε να μάθετε ότι δεν είναι θεοί· μη τις φοβάστε.
30 Γιατί πώς μπορούν να ονομαστούν θεοί; γιατί οι γυναίκες έβαζαν το κρέας μπροστά στους θεούς του ασημιού, του χρυσού και του ξύλου.
31 Και οι ιερείς κάθονται στους ναούς τους, έχοντας τα ρούχα τους σχισμένα, και τα κεφάλια και τα γένια τους ξυρισμένα, και τίποτα πάνω στα κεφάλια τους.
32 Βρυχώνται και κλαίνε μπροστά στους θεούς τους, όπως κάνουν οι άνθρωποι στη γιορτή όταν κάποιος είναι νεκρός.
33 Και οι ιερείς βγάζουν τα ρούχα τους και ντύνουν τις γυναίκες και τα παιδιά τους.
34 Είτε τους κάνει κακό είτε καλό, δεν μπορούν να το ανταποδώσουν· δεν μπορούν ούτε να στήσουν βασιλιά ούτε να τον καταβάλουν.
35 Με τον ίδιο τρόπο, δεν μπορούν να δώσουν ούτε πλούτη ούτε χρήματα· αν κάποιος τους κάνει έναν όρκο και δεν τον τηρήσει, δεν θα το απαιτήσουν.
36 Δεν μπορούν να σώσουν κανέναν από τον θάνατο, ούτε τον αδύναμο από τον δυνατό.
37 Δεν μπορούν να αποκαταστήσουν την όρασή του σε έναν τυφλό, ούτε να βοηθήσουν κανέναν στη στενοχώρια του.
38 Δεν μπορούν να δείξουν έλεος στη χήρα, ούτε να κάνουν καλό στο ορφανό.
39 Οι θεοί τους από ξύλο, και που είναι επικαλυμμένοι με χρυσό και ασήμι, είναι σαν τις πέτρες που είναι

λαξευμένες από το βουνό· όσοι τους προσκυνούν θα ντροπιαστούν.
40 Πώς να σκεφτεί λοιπόν ένας άνθρωπος και να πει ότι είναι θεοί, όταν ακόμη και οι ίδιοι οι Χαλδαίοι τους ατιμάζουν;
41 Οι οποίοι, αν δουν έναν άλαλο που δεν μπορεί να μιλήσει, τον φέρνουν και τον παρακαλούν τον Bel να μιλήσει, σαν να μπορούσε να καταλάβει.
42 Δεν μπορούν όμως να το καταλάβουν οι ίδιοι και να τους αφήσουν· γιατί δεν έχουν γνώση.
43 Και οι γυναίκες με κορδόνια γύρω τους, που κάθονται στους δρόμους, καίνε πίτουρα για άρωμα· αλλά αν κάποια από αυτές, που την τραβήξει κάποιος που περνάει, ξαπλώσει μαζί του, κατακρίνει τον συνάνθρωπό της, ότι δεν θεωρήθηκε άξια όπως η ίδια. , ούτε το κορδόνι της έσπασε.
44 Ό,τι γίνεται ανάμεσά τους είναι ψευδές: πώς μπορεί να θεωρηθεί ή να ειπωθεί ότι είναι θεοί;
45 Είναι φτιαγμένοι από ξυλουργούς και χρυσοχόους: δεν μπορούν να είναι τίποτα άλλο από το να θέλουν οι εργάτες.
46 Και αυτοί που τα έφτιαξαν δεν μπορούν ποτέ να συνεχίσουν πολύ. πώς θα έπρεπε τότε τα πράγματα που είναι φτιαγμένα από αυτά να είναι θεοί;
47 Διότι άφησαν ψέματα και ονειδισμούς στους επόμενους.
48 Διότι όταν έρχεται οποιοσδήποτε πόλεμος ή πληγή επάνω τους, οι ιερείς διαβουλεύονται με τους εαυτούς τους, όπου μπορούν να είναι κρυμμένοι μαζί τους.
49 Πώς, λοιπόν, δεν μπορούν οι άνθρωποι να αντιληφθούν ότι δεν είναι θεοί, που δεν μπορούν ούτε να σωθούν από τον πόλεμο ούτε από την πανούκλα;
50 Διότι, επειδή είναι ξύλινα, και επικαλυμμένα με ασήμι και χρυσό, θα γίνει γνωστό στο εξής ότι είναι ψεύτικα.
51 Και θα φανεί φανερά σε όλα τα έθνη και τους βασιλιάδες ότι δεν είναι θεοί, αλλά έργα των χεριών των ανθρώπων, και ότι δεν υπάρχει έργο Θεού μέσα τους.
52 Ποιος λοιπόν μπορεί να μην ξέρει ότι δεν είναι θεοί;
53 Διότι δεν μπορούν να στήσουν βασιλιά στη γη, ούτε να δώσουν βροχή σε ανθρώπους.
54 Ούτε μπορούν να κρίνουν τη δική τους υπόθεση, ούτε να επανορθώσουν ένα λάθος, όντας ανίκανοι· γιατί είναι σαν κοράκια μεταξύ ουρανού και γης.
55 Όταν πέσει φωτιά στο σπίτι των θεών από ξύλο, ή με χρυσό ή ασήμι, οι ιερείς τους θα φύγουν και θα γλιτώσουν. αλλά αυτοί οι ίδιοι θα καούν σαν δοκάρια.
56 Επιπλέον, δεν μπορούν να αντισταθούν σε κανέναν βασιλιά ή εχθρούς: πώς μπορεί να θεωρηθεί ή να ειπωθεί ότι είναι θεοί;
57 Ούτε αυτοί οι θεοί από ξύλο, που είναι στρωμένοι με ασήμι ή χρυσό, δεν μπορούν να ξεφύγουν ούτε από κλέφτες ούτε από ληστές.
58 των οποίων το χρυσάφι και το ασήμι και τα ενδύματα με τα οποία είναι ντυμένοι, οι δυνατοί παίρνουν και φεύγουν μαζί· ούτε μπορούν να βοηθήσουν τον εαυτό τους.
59 Επομένως, είναι καλύτερο να είσαι βασιλιάς που δείχνει τη δύναμή του, ή αλλιώς ένα κερδοφόρο σκάφος σε ένα σπίτι, το οποίο θα χρησιμοποιήσει ο ιδιοκτήτης, παρά τέτοιοι ψεύτικοι θεοί. ή να είναι μια πόρτα σε ένα σπίτι, για να κρατήσει τέτοια πράγματα μέσα, παρά τέτοιους ψεύτικους θεούς. ή μια κολόνα από ξύλο σε ένα παλάτι, παρά τέτοιοι ψεύτικοι θεοί.
60 Γιατί ο ήλιος, το φεγγάρι και τα αστέρια, που είναι φωτεινά και σταλμένα να κάνουν τα γραφεία τους, είναι υπάκουα.
61 Με τον ίδιο τρόπο η αστραπή όταν ξεσπά είναι εύκολα ορατή. και με τον ίδιο τρόπο φυσάει ο άνεμος σε κάθε χώρα.
62 Και όταν ο Θεός διατάζει τα σύννεφα να πάνε πάνω από ολόκληρο τον κόσμο, κάνουν όπως τους έχει ζητήσει.
63 Και η φωτιά που έστειλε από ψηλά για να καταβροχθίσει λόφους και δάση κάνει όπως έχει διαταχθεί· αλλά αυτά δεν είναι παρόμοια με αυτούς ούτε σε εμφάνιση ούτε σε δύναμη.
64 Επομένως, ούτε πρέπει να υποτεθεί ούτε να ειπωθεί ότι είναι θεοί, επειδή βλέπουν, δεν μπορούν ούτε να κρίνουν αιτίες ούτε να κάνουν καλό στους ανθρώπους.
65 Γνωρίζοντας λοιπόν ότι δεν είναι θεοί, μην τους φοβάστε,
66 Διότι δεν μπορούν ούτε να βρίζουν ούτε να ευλογούν τους βασιλιάδες.
67 Ούτε μπορούν να δείξουν σημεία στους ουρανούς μεταξύ των ειδωλολατρών, ούτε να λάμπουν σαν τον ήλιο, ούτε να δώσουν φως σαν το φεγγάρι.
68 Τα θηρία είναι καλύτερα από αυτά: γιατί μπορούν να μπουν κάτω από ένα κάλυμμα και να βοηθήσουν τον εαυτό τους.
69 Δεν μας φαίνεται λοιπόν σε καμία περίπτωση ότι είναι θεοί· γι' αυτό μην τους φοβάστε.
70 Διότι, όπως το σκιάχτρο σε έναν κήπο με αγγούρια δεν κρατάει τίποτα· έτσι είναι οι θεοί τους από ξύλο, και στρωμένοι με ασήμι και χρυσό.
71 Και ομοίως οι θεοί τους από ξύλο, και στρωμένοι με ασήμι και χρυσό, είναι σαν ένα λευκό αγκάθι σε ένα περιβόλι, πάνω στο οποίο κάθεται κάθε πουλί. όπως και σε ένα νεκρό σώμα, που είναι ανατολικά στο σκοτάδι.
72 Και θα τους γνωρίσετε ότι δεν είναι θεοί από τη λαμπερή πορφύρα που σαπίζει επάνω τους· και οι ίδιοι μετά θα φαγωθούν, και θα είναι όνειδος στη χώρα.
73 Καλύτερος λοιπόν είναι ο δίκαιος που δεν έχει είδωλα· επειδή, θα είναι μακριά από τον όνειδος.

Προσευχή του Αζαρία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και περπατούσαν στο μέσο της φωτιάς, δοξολογώντας τον Θεό και ευλογώντας τον Κύριο.
2 Τότε ο Αζαρίας σηκώθηκε και προσευχήθηκε με αυτόν τον τρόπο. και ανοίγοντας το στόμα του στη μέση της φωτιάς είπε:
3 Ευλογημένος είσαι, Κύριε, ο Θεός των πατέρων μας· το όνομά σου είναι άξιο δοξολογίας και δοξολογίας στους αιώνας.
4 Διότι είσαι δίκαιος σε όλα όσα μας έκανες· ναι, αληθινά είναι όλα τα έργα σου, οι δρόμοι σου είναι ορθές, και όλες οι κρίσεις σου αλήθεια.
5 Σε όλα όσα έφερες επάνω μας, και στην ιερή πόλη των πατέρων μας, την Ιερουσαλήμ, έκανες αληθινή κρίση· επειδή, σύμφωνα με την αλήθεια και την κρίση, τα έφερες όλα αυτά πάνω μας εξαιτίας των αμαρτιών μας.
6 Διότι αμαρτήσαμε και διαπράξαμε ανομία, φεύγοντας από σένα.
7 Σε όλα αδικήσαμε, και δεν υπακούσαμε στις εντολές σου, ούτε τις τηρήσαμε, ούτε κάναμε όπως μας πρόσταξες, για να μας πάει καλά.
8 Γι' αυτό όλα όσα έφερες πάνω μας, και όλα όσα έκανες σε εμάς, τα έκανες με αληθινή κρίση.
9 Και μας παρέδωσες στα χέρια των άνομων εχθρών, των πιο μισητών εγκαταστάσεων του Θεού, και σε έναν άδικο βασιλιά, και τον πιο ασεβή σε όλο τον κόσμο.
10 Και τώρα δεν μπορούμε να ανοίξουμε το στόμα μας, γίναμε ντροπή και όνειδος για τους δούλους σου. και σε αυτούς που σε προσκυνούν.
11 Μη μας παρέδωσες όμως ολοκληρωτικά, για χάρη του ονόματός σου, και μην καταρρίψεις τη διαθήκη σου.
12 Και μην κάνεις το έλεός σου να απομακρυνθεί από εμάς, για χάρη του αγαπημένου σου Αβραάμ, για χάρη του δούλου σου Ισαάκ, και για χάρη του αγίου σου Ισραήλ.
13 Στους οποίους μίλησες και υποσχέθηκες ότι θα πολλαπλασιάσεις τους σπόρους τους όπως τα αστέρια του ουρανού και σαν την άμμο που βρίσκεται στην ακρογιαλιά.
14 Διότι εμείς, Κύριε, γίναμε λιγότεροι από οποιοδήποτε έθνος, και κρατούμαστε κάτω από αυτήν την ημέρα σε όλο τον κόσμο εξαιτίας των αμαρτιών μας.
15 Δεν υπάρχει αυτή την ώρα ούτε πρίγκιπας, ούτε προφήτης, ούτε αρχηγός, ούτε ολοκαυτώματα, ούτε θυσία, ούτε θυσιαστήρια, ούτε θυμίαμα, ούτε μέρος για να θυσιάσεις μπροστά σου και να βρεις έλεος.
16 Ωστόσο, με συντετριμμένη καρδιά και ταπεινό πνεύμα ας γίνουμε δεκτοί.
17 Όπως στα ολοκαυτώματα κριαριών και μόσχων, και όπως σε δέκα χιλιάδες παχιά αρνιά· έτσι ας είναι η θυσία μας μπροστά στα μάτια σου σήμερα, και δώσε να σε κυνηγήσουμε ολοκληρωτικά· γιατί δεν θα μπερδευτούν. εμπιστεύονται σε σένα.
18 Και τώρα σε ακολουθούμε με όλη μας την καρδιά, σε φοβόμαστε και αναζητούμε το πρόσωπό σου.
19 Μη μας ντροπιάζεις· αλλά φέρσου μαζί μας σύμφωνα με τη στοργή σου και σύμφωνα με το πλήθος των ελεημοσύνης σου.
20 Λύστε μας και σύμφωνα με τα θαυμάσια έργα σου, και δόξασε το όνομά σου, Κύριε· και ας ντραπούν όλοι όσοι βλάπτουν τους δούλους σου.
21 Και ας είναι ταραγμένοι με όλη τους τη δύναμη και τη δύναμή τους, και ας συντριβεί η δύναμή τους.
22 Και ας γνωρίσουν ότι εσύ είσαι ο Θεός, ο μόνος Θεός, και ένδοξος σε όλο τον κόσμο.
23 Και οι υπηρέτες του βασιλιά, που τα έβαλαν μέσα, δεν σταμάτησαν να ζεσταίνουν τον φούρνο με κολοφώνιο, πίσσα, σύρμα και ξύλα.
24 Έτσι ώστε η φλόγα ξεχύθηκε πάνω από το καμίνι σαράντα εννέα πήχεις.
25 Και πέρασε από μέσα, και έκαψε εκείνους τους Χαλδαίους που βρήκε γύρω από το καμίνι.
26 Αλλά ο άγγελος του Κυρίου κατέβηκε στον φούρνο μαζί με τον Αζαρία και τους συντρόφους του, και έσβησε τη φλόγα της φωτιάς από τον φούρνο.
27 Και έφτιαξε το μέσο του φούρνου, όπως ήταν ένας υγρός άνεμος που σφύριζε, έτσι ώστε η φωτιά δεν τους άγγιξε καθόλου, ούτε τους έβλαψε ούτε τους ενοχλούσε.
28 Τότε οι τρεις, σαν από ένα στόμα, ύμνησαν, δόξασαν και ευλόγησαν τον Θεό στο καμίνι, λέγοντας:
29 Ευλογημένος είσαι, Κύριε, ο Θεός των πατέρων μας· και να είσαι δοξολογημένος και υπερυψωμένος στον αιώνα.
30 Και ευλογημένο το ένδοξο και άγιο όνομά σου· και υμνούμενος και υπερυψωμένος εις τους αιώνας.
31 Ευλογημένος είσαι στον ναό της αγίας σου δόξας· και να είσαι υμνούμενος και δοξασμένος πάνω απ' όλους στον αιώνα.
32 Μακάριος είσαι εσύ που βλέπεις τα βάθη και κάθεσαι επάνω στα χερουβείμ· και θα υμνηθείς και θα υψωθείς πάνω απ' όλους στον αιώνα.
33 Ευλογημένος είσαι στον ένδοξο θρόνο της βασιλείας σου· και να είσαι δοξασμένος και δοξασμένος πάνω απ' όλους στους αιώνας.

34 Ευλογημένος είσαι στο στερέωμα του ουρανού· και προ πάντων να είσαι υμνούμενος και δοξασμένος στον αιώνα.
35 Ω, όλα τα έργα του Κυρίου, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα·
36 Ω ουρανοί, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
37 Ω, άγγελοι Κυρίου, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
38 Ω όλα τα ύδατα που είστε πάνω από τον ουρανό, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω από όλους στον αιώνα.
39 Ω όλες οι δυνάμεις του Κυρίου, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
40 Ήλιε και σελήνη, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
41 Ω αστέρια του ουρανού, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
42 Ω κάθε βροχή και δροσιά, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
43 Ω πάντες άνεμοι, ευλογείτε τον Κύριον· υμνείτε και υψώνετε αυτόν υπεράνω πάντων εις τον αιώνα·
44 Ω φωτιά και θερμότητα, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν τα έχω όλα για πάντα.
45 Χειμώνα και καλοκαίρι, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
46 Ω, δροσιές και θύελλες χιονιού, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
47 Ω νύχτες και ημέρες, ευλογείτε τον Κύριο· ευλογείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
48 Ω φως και σκοτάδι, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
49 Ω πάγοι και κρύο, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
50 Ω παγωνιά και χιόνι, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
51 Ω αστραπές και σύννεφα, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
52 Ας ευλογεί η γη τον Κύριο· αινείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
53 Ω, βουνά και λόφοι, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υπερυψώστε τον για πάντα.
54 Ω, όλα όσα φυτρώνετε στη γη, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
55 Ω βουνά, ευλογείτε τον Κύριον· υμνείτε και υψώνετε αυτόν υπεράνω πάντων εις τον αιώνα.
56 Θάλασσες και ποτάμια, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
57 Ω φάλαινες, και όλοι όσοι κινείστε στα νερά, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υπερυψώστε τον για πάντα.
58 Ω όλα τα πτηνά του ουρανού, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
59 Ω, όλα τα κτήνη και τα κτήνη, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
60 Ω τέκνα των ανθρώπων, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
61 Ω Ισραήλ, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υπερυψώστε τον για πάντα.
62 Ω ιερείς του Κυρίου, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
63 Ω δούλοι του Κυρίου, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
64 Ω, πνεύματα και ψυχές των δικαίων, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώνετε αυτόν πάνω απ' όλους στον αιώνα.
65 Ω, άγιοι και ταπεινοί άνθρωποι της καρδιάς, ευλογείτε τον Κύριο· υμνείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα.
66 Ανανία, Αζαρία, και Μισαήλ, ευλογείτε τον Κύριο· δοξολογείτε και υψώστε τον πάνω απ' όλους στον αιώνα· επειδή μας ελευθέρωσε από την κόλαση, και μας έσωσε από το χέρι του θανάτου, και μας ελευθέρωσε από τη μέση του καμίνου. και φλόγα που καίει: ακόμη και από τη μέση της φωτιάς μας ελευθέρωσε.
67 Δώστε ευχαριστίες στον Κύριο, επειδή είναι ελεήμων· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
68 Ω όλοι εσείς που λατρεύετε τον Κύριο, ευλογείτε τον Θεό των θεών, αινείτε τον και ευχαριστείτε τον· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

ΣΟΥΖΑΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Εκεί κατοικούσε ένας άνθρωπος στη Βαβυλώνα, που λεγόταν Ιωακείμ:
2 Και πήρε μια γυναίκα, που ονομαζόταν Σουζάνα, κόρη του Χελκία, γυναίκα πολύ ωραία, και φοβούμενη τον Κύριο.
3 Και οι γονείς της ήταν δίκαιοι, και δίδαξαν την κόρη τους σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή.
4 Και ο Ιωακείμ ήταν ένας μεγάλος πλούσιος, και είχε έναν όμορφο κήπο που ένωνε στο σπίτι του· και σε αυτόν κατέφευγαν οι Ιουδαίοι. γιατί ήταν πιο έντιμος από όλους τους άλλους.
5 Το ίδιο έτος διορίστηκαν δύο από τους αρχαίους του λαού για δικαστές, όπως είπε ο Κύριος, ότι η κακία προήλθε από τη Βαβυλώνα από αρχαίους δικαστές, οι οποίοι φαινόταν να κυβερνούν τον λαό.
6 Αυτοί κρατούσαν πολλά στο σπίτι του Ιωακείμ· και ήρθαν σ' αυτούς όλοι όσοι είχαν κοστούμια.
7 Όταν ο κόσμος έφυγε το μεσημέρι, η Σουζάνα πήγε στον κήπο του συζύγου της για να περπατήσει.
8 Και οι δύο πρεσβύτεροι την έβλεπαν να μπαίνει κάθε μέρα και να περπατάει. ώστε ο πόθος τους φλεγόταν απέναντί της.
9 Και διέστρεψαν τον νου τους, και γύρισαν τα μάτια τους, για να μη βλέπουν στον ουρανό, ούτε να θυμούνται δίκαιες κρίσεις.
10 Και μολονότι και οι δύο πληγώθηκαν από την αγάπη της, όμως δεν τόλμησε ο ένας να δείξει στον άλλον τη θλίψη του.
11 Διότι ντρέπονταν να δηλώσουν τη λαγνεία τους, ότι ήθελαν να έχουν σχέση μαζί της.
12 Ωστόσο, παρακολουθούσαν επιμελώς από μέρα σε μέρα για να τη δουν.
13 Και ο ένας είπε στον άλλο: Ας πάμε τώρα σπίτι, γιατί είναι ώρα για φαγητό.
14 Όταν λοιπόν βγήκαν, χώρισαν το ένα από το άλλο, και γυρνώντας πάλι πίσω, ήρθαν στο ίδιο μέρος. και αφού ρώτησαν ο ένας τον άλλον την αιτία, αναγνώρισαν τη λαγνεία τους: μετά τους όρισε μια ώρα και οι δύο μαζί, όταν θα μπορούσαν να τη βρουν μόνη.
15 Και έπεσε έξω, καθώς έβλεπαν την κατάλληλη ώρα, μπήκε όπως πριν με δύο υπηρέτριες μόνο, και ήθελε να πλυθεί στον κήπο, γιατί έκανε ζέστη.
16 Και δεν υπήρχε σώμα εκεί παρά μόνο οι δύο πρεσβύτεροι, που είχαν κρυφτεί και την παρακολουθούσαν.
17 Τότε είπε στις υπηρέτριές της: Φέρτε μου λάδι και μπάλες πλυσίματος, και κλείστε τις πόρτες του κήπου, για να με πλύνω.
18 Και έκαναν όπως τους πρόσταξε, και έκλεισαν τις πόρτες του κήπου, και βγήκαν οι ίδιοι σε μυστικές πόρτες για να φέρουν τα πράγματα που τους είχε προστάξει· αλλά δεν είδαν τους πρεσβυτέρους, επειδή ήταν κρυμμένοι.
19 Και όταν βγήκαν οι υπηρέτριες, σηκώθηκαν οι δύο πρεσβύτεροι και έτρεξαν κοντά της, λέγοντας:
20 Ιδού, οι πόρτες του κήπου είναι κλειστές, για να μην μπορεί κανείς να μας δει, και είμαστε ερωτευμένοι μαζί σου. Γι' αυτό συναινέστε σε μας και ξαπλώστε μαζί μας.
21 Εάν δεν το θέλεις, θα δώσουμε μαρτυρία εναντίον σου, ότι ένας νέος ήταν μαζί σου· και γι' αυτό έστειλες τις υπηρέτριές σου από κοντά σου.
22 Τότε η Σουζάνα αναστέναξε και είπε: Είμαι στενοχωρημένος από κάθε πλευρά· γιατί αν το κάνω αυτό, είναι θάνατος για μένα· και αν δεν το κάνω, δεν μπορώ να ξεφύγω από τα χέρια σου.
23 Είναι καλύτερο για μένα να πέσω στα χέρια σου και να μην το κάνω, παρά να αμαρτήσω ενώπιον του Κυρίου.
24 Με αυτό φώναξε η Σουζάνα με δυνατή φωνή· και οι δύο πρεσβύτεροι φώναξαν εναντίον της.
25 Τότε έτρεξε ο ένας και άνοιξε την πόρτα του κήπου.
26 Όταν, λοιπόν, οι υπηρέτες του σπιτιού άκουσαν την κραυγή στον κήπο, όρμησαν μέσα στην μυστική πόρτα, για να δουν τι της έκαναν.
27 Όταν όμως οι πρεσβύτεροι εξήγγειλαν το θέμα τους, οι υπηρέτες ντρέπονταν πολύ· γιατί ποτέ δεν έγινε τέτοια αναφορά για τη Σουζάνα.
28 Και την επόμενη μέρα, όταν ο κόσμος συγκεντρώθηκε στον σύζυγό της Ιωακείμ, ήρθαν και οι δύο πρεσβύτεροι γεμάτοι άτακτη φαντασία εναντίον της Σουζάνας για να τη σκοτώσουν.
29 Και είπε μπροστά στο λαό: Στείλτε να βρουν τη Σουζάνα, την κόρη του Χελκία, της συζύγου του Ιωακείμ. Και έτσι έστειλαν.
30 Ήρθε λοιπόν με τον πατέρα της και τη μητέρα της, τα παιδιά της και όλους τους συγγενείς της.
31 Τώρα η Σουζάνα ήταν μια πολύ λεπτή γυναίκα και όμορφη.
32 Και αυτοί οι πονηροί διέταξαν να ξεσκεπάσουν το πρόσωπό της, (γιατί ήταν καλυμμένη) για να γεμίσουν με την ομορφιά της.
33 Γι' αυτό οι φίλοι της και όλοι όσοι την είδαν έκλαψαν.

34 Τότε οι δύο πρεσβύτεροι σηκώθηκαν στο μέσο του λαού και έβαλαν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι της.
35 Και κλαίοντας κοίταξε προς τον ουρανό· επειδή, η καρδιά της είχε εμπιστοσύνη στον Κύριο.
36 Και οι πρεσβύτεροι είπαν: Καθώς περπατούσαμε μόνοι μας στον κήπο, αυτή η γυναίκα μπήκε με δύο υπηρέτριες, και έκλεισε τις πόρτες του κήπου και έστειλε τις υπηρέτριες.
37 Τότε ένας νεαρός, που ήταν κρυμμένος, ήρθε κοντά της και ξάπλωσε μαζί της.
38 Τότε εμείς που σταθήκαμε σε μια γωνιά του κήπου, βλέποντας αυτή την κακία, τρέξαμε κοντά τους.
39 Και όταν τους είδαμε μαζί, τον άνθρωπο δεν μπορούσαμε να κρατήσουμε· γιατί ήταν πιο δυνατός από εμάς, και άνοιξε την πόρτα και πήδηξε έξω.
40 Αφού όμως πήραμε αυτή τη γυναίκα, ρωτήσαμε ποιος ήταν ο νεαρός, αλλά δεν μας είπε· αυτά τα μαρτυράμε.
41 Τότε η σύναξη τους πίστεψε ως πρεσβύτεροι και κριτές του λαού· έτσι την καταδίκασαν σε θάνατο.
42 Τότε η Σουζάνα φώναξε με δυνατή φωνή και είπε: Ω Θεέ του αιώνιου, που ξέρεις τα μυστικά και ξέρεις τα πάντα πριν γίνουν.
43 Ξέρεις ότι έχουν δώσει ψευδή μαρτυρία εναντίον μου, και, ιδού, πρέπει να πεθάνω. ενώ ποτέ δεν έκανα τέτοια πράγματα που αυτοί οι άντρες έχουν επινοήσει κακόβουλα εναντίον μου.
44 Και ο Κύριος άκουσε τη φωνή της.
45 Γι’ αυτό, όταν την οδήγησαν σε θάνατο, ο Κύριος ανέστησε το άγιο πνεύμα μιας νεαρής νεαρής ηλικίας που ονομαζόταν Δανιήλ.
46 Όποιος φώναξε με δυνατή φωνή, είμαι καθαρός από το αίμα αυτής της γυναίκας.
47 Τότε όλος ο λαός τους γύρισε προς το μέρος του και είπε: Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια που είπες;
48 Και στάθηκε ανάμεσά τους και είπε: Τόσο ανόητοι είστε, γιοι Ισραήλ, ώστε χωρίς εξέταση ή γνώση της αλήθειας καταδικάσατε μια κόρη του Ισραήλ;
49 Επιστρέψτε πάλι στον τόπο της κρίσης· επειδή, ψευδομαρτυρήθηκαν εναντίον της.
50 Γι' αυτό όλος ο λαός γύρισε πάλι βιαστικά, και οι πρεσβύτεροι του είπαν: Έλα, κάτσε ανάμεσά μας και δείξε μας, επειδή ο Θεός σου έδωσε την τιμή του πρεσβύτερου.
51 Τότε ο Δανιήλ τους είπε: Βάλτε αυτούς τους δύο στην άκρη το ένα από το άλλο, και θα τους εξετάσω.
52 Όταν λοιπόν χωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον, κάλεσε έναν από αυτούς και του είπε: Ω εσύ που γεράστηκες στην κακία, τώρα ήρθαν στο φως οι αμαρτίες σου που έκανες προηγουμένως.
53 Διότι εκφώνησες ψευδή κρίση και καταδίκασες τον αθώο και άφησες ελεύθερους τους ένοχους. μολονότι ο Κύριος λέει, Τους αθώους και δίκαιους δεν θα σκοτώσεις.
54 Τώρα, λοιπόν, αν την είδες, πες μου, κάτω από ποιο δέντρο τους είδες να συναναστρέφονται; Ποιος απάντησε, Κάτω από μια μαστίχα.
55 Και ο Δανιήλ είπε: Πολύ καλά. είπες ψέματα ενάντια στο κεφάλι σου. γιατί ακόμη και τώρα ο άγγελος του Θεού έλαβε την καταδίκη του Θεού να σε κόψει στα δύο.
56 Έτσι, τον άφησε στην άκρη, και πρόσταξε να φέρει τον άλλον, και του είπε: Ω σπέρμα της Χαναάν, και όχι του Ιούδα, η ομορφιά σε εξαπάτησε, και η λαγνεία διέστρεψε την καρδιά σου.
57 Έτσι κάνατε με τις κόρες του Ισραήλ, και από φόβο συντρόφευσαν μαζί σας· αλλά η κόρη του Ιούδα δεν θέλησε να μείνει στην κακία σας.
58 Πες μου, λοιπόν, κάτω από ποιο δέντρο τους πήρες παρέα; Ποιος απάντησε, Κάτω από μια πουρίνα.
59 Τότε του είπε ο Δανιήλ: Λοιπόν. είπες ψέματα και στο κεφάλι σου· γιατί ο άγγελος του Θεού περιμένει με το σπαθί να σε κόψει στα δύο, για να σε καταστρέψει.
60 Τότε όλη η σύναξη φώναξε με δυνατή φωνή και δόξασε τον Θεό, που σώζει αυτούς που εμπιστεύονται σε αυτόν.
61 Και σηκώθηκαν εναντίον των δύο πρεσβυτέρων, επειδή ο Δανιήλ τους είχε καταδικάσει για ψευδομαρτυρία από το δικό τους στόμα.
62 Και σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, τους έκαναν με τέτοιο τρόπο που σκόπευαν να κάνουν κακόβουλα στον πλησίον τους· και τους σκότωσαν. Έτσι το αθώο αίμα σώθηκε την ίδια μέρα.
63 Γι' αυτό, ο Χελκίας και η γυναίκα του δόξασαν τον Θεό για την κόρη τους Σουσάννα, μαζί με τον σύζυγό της τον Ιωακείμ και όλους τους συγγενείς, επειδή δεν υπήρχε ανεντιμότητα σε αυτήν.
64 Από εκείνη την ημέρα και μετά ο Δανιήλ είχε μεγάλη φήμη στα μάτια του λαού.

Bel and the Dragon

Ο Μπελ και ο Δράκος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και ο βασιλιάς Αστιάγης συγκεντρώθηκε στους πατέρες του, και ο Κύρος από την Περσία έλαβε το βασίλειό του.
2 Και ο Δανιήλ μίλησε με τον βασιλιά, και τιμήθηκε πάνω από όλους τους φίλους του.
3 Και οι Βαβυλώνες είχαν ένα είδωλο, που το έλεγαν Μπελ, και ξοδεύονταν πάνω του κάθε μέρα δώδεκα μεγάλα μέτρα αλεύρι εκλεκτό, και σαράντα πρόβατα και έξι σκεύη κρασί.
4 Και ο βασιλιάς το λάτρευε και πήγαινε καθημερινά να το λατρεύει· αλλά ο Δανιήλ λάτρευε τον δικό του Θεό. Και ο βασιλιάς του είπε: Γιατί δεν προσκυνάς τον Βελ;
5 Ο οποίος απάντησε και είπε: Επειδή δεν μπορώ να λατρεύω χειροποίητα είδωλα, αλλά τον ζωντανό Θεό, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και έχει κυριαρχία σε κάθε σάρκα.
6 Τότε ο βασιλιάς του είπε: Δεν νομίζεις ότι ο Βελ είναι ζωντανός Θεός; δεν βλέπεις πόσο τρώει και πίνει κάθε μέρα;
7 Τότε ο Δανιήλ χαμογέλασε, και είπε, βασιλιά, μην εξαπατηθείς· γιατί αυτό είναι μόνο πηλός μέσα και ορείχαλκος έξω, και δεν έφαγε ούτε ήπιε τίποτα.
8 Ο βασιλιάς, λοιπόν, οργίστηκε και κάλεσε τους ιερείς του και τους είπε: Αν δεν μου πείτε ποιος είναι αυτός που καταβροχθίζει αυτά τα έξοδα, θα πεθάνετε.
9 Αλλά αν μπορείτε να μου βεβαιώσετε ότι ο Βελ τα καταβροχθίζει, τότε ο Δανιήλ θα πεθάνει· επειδή, μίλησε βλασφημία εναντίον του Βελ. Και ο Δανιήλ είπε στον βασιλιά: Ας γίνει σύμφωνα με τον λόγο σου.
10 Και οι ιερείς του Βελ ήταν εξήντα δέκα, εκτός από τις γυναίκες και τα παιδιά τους. Και ο βασιλιάς πήγε με τον Δανιήλ στο ναό του Βελ.
11 Και οι ιερείς του Βελ είπαν: Ιδού, βγαίνουμε έξω· εσύ όμως, βασιλιά, βάλε το κρέας και ετοίμασε το κρασί, και κλείσε γρήγορα την πόρτα και σφράγισε τη με τη δική σου σφραγίδα.
12 Και αύριο, όταν μπεις, αν δεν βρεις ότι ο Βελ τα έφαγε όλα, θα πάθουμε θάνατο· αλλιώς ο Δανιήλ, που λέει ψέματα εναντίον μας.
13 Και ελάχιστα το έβλεπαν· γιατί κάτω από το τραπέζι είχαν κάνει μια μυστική είσοδο, από την οποία έμπαιναν συνεχώς και κατανάλωναν αυτά τα πράγματα.
14 Όταν λοιπόν βγήκαν έξω, ο βασιλιάς έβαλε τα κρέατα στον Βελ. Τώρα ο Δανιήλ είχε διατάξει τους υπηρέτες του να φέρουν στάχτη, και εκείνες που σκόρπισαν σε όλο τον ναό, ενώπιον του βασιλιά και μόνο· μετά βγήκαν έξω, έκλεισαν την πόρτα και την σφράγισαν με τη σφραγίδα του βασιλιά, και έτσι αναχώρησαν.
15 Και τη νύχτα ήρθαν οι ιερείς με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, όπως συνήθιζαν να κάνουν, και έφαγαν και ήπιαν όλους.
16 Το πρωί σηκώθηκε ο βασιλιάς και ο Δανιήλ μαζί του.
17 Και ο βασιλιάς είπε: Δανιήλ, είναι οι σφραγίδες ακέραιες; Και είπε: Ναι, βασιλιά, είναι ακέραιοι.
18 Και μόλις άνοιξε την πύρα, ο βασιλιάς κοίταξε το τραπέζι και φώναξε με δυνατή φωνή: Μεγάλος είσαι, ω Μπελ, και δεν υπάρχει κανένας δόλος μαζί σου.
19 Τότε γέλασε ο Δανιήλ, και κράτησε τον βασιλιά να μην μπει μέσα, και είπε: Ιδού τώρα το πεζοδρόμιο, και σημείωσε καλά ποιανού τα βήματα είναι αυτά.
20 Και ο βασιλιάς είπε: Βλέπω τα βήματα ανδρών, γυναικών και παιδιών. Και τότε ο βασιλιάς θύμωσε,
21 Και πήρε τους ιερείς με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, που του έδειξαν τις μυστικές πόρτες, όπου μπήκαν, και κατανάλωναν όσα ήταν πάνω στο τραπέζι.
22 Γι' αυτό ο βασιλιάς τους σκότωσε και παρέδωσε τον Βελ στην εξουσία του Δανιήλ, ο οποίος κατέστρεψε αυτόν και τον ναό του.
23 Και στο ίδιο μέρος ήταν ένας μεγάλος δράκος, τον οποίο λάτρευαν αυτοί από τη Βαβυλώνα.
24 Και ο βασιλιάς είπε στον Δανιήλ: Θέλεις να πεις επίσης ότι αυτό είναι από ορείχαλκο; Ιδού, ζει, τρώει και πίνει. δεν μπορείς να πεις ότι δεν είναι ζωντανός θεός: γι' αυτό να τον λατρεύεις.
25 Τότε είπε ο Δανιήλ στον βασιλιά: Θα προσκυνήσω τον Κύριο τον Θεό μου· επειδή, αυτός είναι ο ζωντανός Θεός.
26 Αλλά δώσε μου άδεια, βασιλιά, και θα σκοτώσω αυτόν τον δράκο χωρίς σπαθί ή ραβδί. Ο βασιλιάς είπε, σου δίνω άδεια.
27 Τότε ο Δανιήλ πήρε πίσσα, και λίπος και μαλλιά, και τα είδε μαζί, και τα έκανε σβώλους· αυτό το έβαλε στο στόμα του δράκου, και έτσι ο δράκος έσκασε· και ο Δανιήλ είπε: Ιδού, αυτοί είναι οι θεοί εσείς λατρεία.
28 Όταν το άκουσαν αυτοί από τη Βαβυλώνα, οργίστηκαν πολύ και συνωμότησαν εναντίον του βασιλιά, λέγοντας: Ο βασιλιάς έγινε Ιουδαίος, και κατέστρεψε τον Βελ, σκότωσε τον δράκο και σκότωσε τους ιερείς.
29 Και ήρθαν στον βασιλιά, και είπαν: Λύστε μας τον Δανιήλ, αλλιώς θα καταστρέψουμε εσένα και το σπίτι σου.
30 Και όταν ο βασιλιάς είδε ότι τον πίεσαν πολύ, πιεσμένος, τους παρέδωσε τον Δανιήλ.
31 Που τον έριξε στο λάκκο των λιονταριών, όπου ήταν έξι ημέρες.
32 Και στο λάκκο υπήρχαν εφτά λιοντάρια, και τους έδιναν κάθε μέρα δύο σφάγια και δύο πρόβατα· τα οποία τότε δεν τους έδιναν, για να κατασπαράξουν τον Δανιήλ.
33 Και βρισκόταν στον Ιουδαϊσμό ένας προφήτης, ονόματι Αββακού, που είχε φτιάξει πιάτο, και είχε σπάσει το ψωμί σε ένα μπολ, και πήγαινε στο χωράφι, για να το φέρει στους θεριστές.
34 Αλλά ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Αββακούκ: Πήγαινε, φέρε το δείπνο που έχεις στη Βαβυλώνα στον Δανιήλ, που είναι στο λάκκο των λιονταριών.
35 Και ο Αβαβακού είπε: Κύριε, δεν είδα ποτέ τη Βαβυλώνα. ούτε ξέρω πού είναι το άντρο.
36 Τότε ο άγγελος του Κυρίου τον έπιασε από το στέμμα, και τον έφερε από τα μαλλιά του κεφαλιού του, και μέσω της ορμής του πνεύματός του τον έβαλε στη Βαβυλώνα πάνω από το λάκκο.
37 Και ο Αββακούκ φώναξε, λέγοντας: Δανιήλ, Δανιήλ, πάρε το δείπνο που σου έστειλε ο Θεός.
38 Και ο Δανιήλ είπε: Με θυμήθηκες, Θεέ, ούτε εγκατέλειψες αυτούς που σε ζητούν και σε αγαπούν.
39 Και ο Δανιήλ σηκώθηκε και έφαγε· και ο άγγελος Κυρίου έβαλε αμέσως πάλι τον Αββακούκ στον τόπο του.
40 Την έβδομη ημέρα ο βασιλιάς πήγε να θρηνήσει τον Δανιήλ· και όταν ήρθε στο άντρο, κοίταξε μέσα, και ιδού, ο Δανιήλ καθόταν.
41 Τότε φώναξε ο βασιλιάς με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μεγάλη τέχνη Κύριε Θεέ του Δανιήλ, και δεν υπάρχει άλλος εκτός από σένα.
42 Και τον τράβηξε έξω, και πέταξε εκείνα που ήταν η αιτία της καταστροφής του στο λάκκο· και καταφαγώθηκαν σε μια στιγμή μπροστά στο πρόσωπό του.

Prayer of Manasseh

Προσευχή του Μανασσή

Ω Κύριε, Παντοκράτορα Θεέ των πατέρων μας, του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, και των δίκαιων σπόρων αυτών. που έφτιαξε τον ουρανό και τη γη, με όλο το στολίδι τους. που έδεσε τη θάλασσα με τον λόγο της εντολής σου. που έκλεισε το βάθος και το σφράγισε με το φοβερό και ένδοξο όνομά σου. Τον οποίο όλοι φοβούνται και τρέμουν μπροστά στη δύναμή σου. Διότι το μεγαλείο της δόξας σου δεν αντέχεται, και η οργή σου που απειλεί τους αμαρτωλούς είναι σημαντική. γιατί είσαι ο ύψιστος Κύριος, με μεγάλη συμπόνια, μακροθυμία, πολύ ελεήμων και μετανοώντας για τα κακά των ανθρώπων. Εσύ, Κύριε, σύμφωνα με τη μεγάλη σου αγαθότητα, υποσχέθηκες μετάνοια και συγχώρεση σε όσους αμάρτησαν εναντίον σου· και από τα άπειρα ελέη σου όρισες μετάνοια στους αμαρτωλούς, για να σωθούν. Εσύ λοιπόν, Κύριε, που είσαι ο Θεός των δικαίων, δεν όρισες μετάνοια στους δίκαιους, όπως στον Αβραάμ και στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, που δεν αμάρτησαν εναντίον σου. αλλά εσύ όρισες τη μετάνοια σε μένα που είμαι αμαρτωλός· επειδή, αμάρτησα πάνω από τον αριθμό της άμμου της θάλασσας. Οι παραβάσεις μου, Κύριε, πολλαπλασιάστηκαν· οι παραβάσεις μου πολλαπλασιάστηκαν, και δεν είμαι άξιος να δω και να δω το ύψος του ουρανού για το πλήθος των ανομιών μου. Είμαι προσκυνημένος με πολλές σιδερένιες ταινίες, ώστε να μην μπορώ να σηκώσω το κεφάλι μου, ούτε να έχω απελευθέρωση· γιατί προκάλεσα την οργή σου και έκανα το κακό μπροστά σου· δεν έκανα το θέλημά σου, ούτε τήρησα τις εντολές σου· έθεσα σηκώνουν αηδίες και πολλαπλασιάζουν τα αδικήματα. Τώρα λοιπόν σκύβω το γόνατο της καρδιάς μου, ικετεύοντάς σε χάρη. Αμάρτησα, Κύριε, αμάρτησα, και αναγνωρίζω τις ανομίες μου· γι' αυτό, ταπεινά σε παρακαλώ, συγχώρεσέ με, Κύριε, συγχώρεσέ με, και μη με καταστρέψεις με τις ανομίες μου. Μη θυμώνεις μαζί μου για πάντα, επιφυλάσσοντας μου το κακό. ούτε να με καταδικάσεις στα κατώτερα μέρη της γης. Γιατί εσύ είσαι ο Θεός, ο Θεός αυτών που μετανοούν. και σε μένα θα δείξεις όλη σου την καλοσύνη· γιατί θα με σώσεις, που είμαι ανάξιος, σύμφωνα με το μεγάλο σου έλεος. Γι' αυτό θα σε δοξάζω για πάντα όλες τις ημέρες της ζωής μου· γιατί όλες οι δυνάμεις των ουρανών σε υμνούν, και δική σου είναι η δόξα στους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πρώτοι Μακκαβαίοι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Και συνέβη, αφού ο Αλέξανδρος, γιος του Φιλίππου, ο Μακεδόνας, που βγήκε από τη γη των Χεττιίμ, χτύπησε τον Δαρείο, τον βασιλιά των Περσών και των Μήδων, και βασίλευσε στη θέση του, ο πρώτος στην Ελλάδα,
2 Και έκανε πολλούς πολέμους, και κέρδισε πολλά ισχυρά στρατεύματα, και σκότωσε τους βασιλιάδες της γης,
3 Και πέρασε στα πέρατα της γης, και πήρε λάφυρα από πολλά έθνη, ώστε η γη ήταν ήσυχη μπροστά του. οπότε υψώθηκε και η καρδιά του υψώθηκε.
4 Και συγκέντρωσε ένα ισχυρό ισχυρό στρατό και κυβέρνησε χώρες, και έθνη, και βασιλιάδες, που έγιναν φόρου υποτελών σ' αυτόν.
5 Και μετά από αυτά αρρώστησε, και κατάλαβε ότι έπρεπε να πεθάνει.
6 Γι' αυτό, κάλεσε τους υπηρέτες του, που ήταν έντιμοι και ανατράφηκαν μαζί του από τη νεότητά του, και χώρισε το βασίλειό του ανάμεσά τους, ενώ ήταν ακόμη ζωντανός.
7 Έτσι ο Αλέξανδρος βασίλεψε δώδεκα χρόνια και μετά πέθανε.
8 Και οι δούλοι του διοικούσαν τον καθένα στη θέση του.
9 Και μετά το θάνατό του, όλοι έβαλαν στέμματα επάνω τους. το ίδιο και οι γιοι τους μετά από αυτούς πολλά χρόνια· και τα κακά πολλαπλασιάστηκαν στη γη.
10 Και βγήκε από αυτούς μια κακή ρίζα Αντίοχος, επονομαζόμενος Επιφάνης, γιος του Αντίοχου του βασιλιά, που ήταν όμηρος στη Ρώμη, και βασίλεψε το εκατόν τριάντα έβδομο έτος της βασιλείας των Ελλήνων.
11 Εκείνες τις ημέρες βγήκαν από τον Ισραήλ πονηροί άνθρωποι, οι οποίοι έπεισαν πολλούς, λέγοντας: Ας πάμε και ας κάνουμε διαθήκη με τα έθνη που είναι γύρω μας· επειδή, από τότε που φύγαμε από αυτούς, είχαμε πολλή θλίψη.
12 Έτσι αυτή η συσκευή τους ικανοποιούσε καλά.
13 Τότε μερικοί από τον λαό ήταν τόσο πρόθυμοι εδώ, ώστε πήγαν στον βασιλιά, ο οποίος τους έδωσε άδεια να κάνουν σύμφωνα με τα διατάγματα των εθνών:
14 Τότε έχτισαν έναν τόπο άσκησης στην Ιερουσαλήμ σύμφωνα με τα έθιμα των ειδωλολατρών:
15 Και έγιναν απερίτμητοι, και εγκατέλειψαν την αγία διαθήκη, και ενώθηκαν με τα έθνη, και πουλήθηκαν για να κάνουν κακό.
16 Τώρα, όταν εγκαταστάθηκε το βασίλειο μπροστά στον Αντίοχο, σκέφτηκε να βασιλέψει στην Αίγυπτο για να έχει την κυριαρχία δύο βασιλείων.
17 Γι' αυτό μπήκε στην Αίγυπτο με μεγάλο πλήθος, με άρματα και ελέφαντες και ιππείς και μεγάλο ναυτικό,
18 Και έκανε πόλεμο εναντίον του Πτολεμαίου, του βασιλιά της Αιγύπτου· αλλά ο Πτολεμαίος φοβήθηκε από αυτόν και τράπηκε σε φυγή. και πολλοί τραυματίστηκαν μέχρι θανάτου.
19 Έτσι πήραν τις ισχυρές πόλεις στη γη της Αιγύπτου και πήρε τα λάφυρά της.
20 Και αφού ο Αντίοχος έπληξε την Αίγυπτο, επέστρεψε πάλι το εκατόν σαράντα τρίτο έτος, και ανέβηκε εναντίον του Ισραήλ και της Ιερουσαλήμ με πολύ πλήθος,
21 Και μπήκε περήφανα στο ιερό, και πήρε το χρυσό θυσιαστήριο και το λυχνάρι του φωτός, και όλα τα σκεύη του,
22 Και το τραπέζι του άρτου προβολής, και τα σκεύη χυμού, και τα φιαλίδια. και τα χρυσά θυμιατήρια, και το πέπλο, και το στέμμα, και τα χρυσά στολίδια που ήταν μπροστά από το ναό, όλα αυτά που έβγαλε.
23 Πήρε επίσης το ασήμι και το χρυσάφι, και τα πολύτιμα σκεύη· πήρε επίσης τους κρυμμένους θησαυρούς που βρήκε.
24 Και αφού τα πήρε όλα, πήγε στη γη του, έχοντας κάνει μεγάλη σφαγή, και μίλησε πολύ περήφανα.
25 Γι' αυτό έγινε μεγάλο πένθος στον Ισραήλ, σε κάθε μέρος όπου βρίσκονταν.
26 Έτσι, οι πρίγκιπες και οι πρεσβύτεροι θρήνησαν, οι παρθένες και οι νέοι έγιναν αδύναμοι, και η ομορφιά των γυναικών άλλαξε.
27 Κάθε γαμπρός θρήνησε, και αυτή που καθόταν στο δωμάτιο του γάμου ήταν βαριά,
28 Και η γη μεταφέρθηκε για τους κατοίκους της, και όλος ο οίκος του Ιακώβ καλύφθηκε από σύγχυση.
29 Και μετά από δύο χρόνια που έληξαν πλήρως, ο βασιλιάς έστειλε τον αρχισυλλέκτη του φόρου στις πόλεις του Ιούδα, που ήρθε στην Ιερουσαλήμ με πολύ πλήθος,
30 Και τους είπε ειρηνικά λόγια, αλλά όλα ήταν δόλος· επειδή, όταν του έδωσαν εμπιστοσύνη, έπεσε ξαφνικά πάνω στην πόλη, και την χτύπησε πολύ, και κατέστρεψε πολύ λαό του Ισραήλ.
31 Και αφού πήρε τα λάφυρα της πόλης, την πυρπόλησε, και γκρέμισε τα σπίτια και τα τείχη της από κάθε πλευρά.
32 Τα γυναικόπαιδα όμως αιχμαλώτισαν και κατείχαν τα κτήνη.
33 Τότε έκτισαν την πόλη του Δαβίδ με ένα μεγάλο και ισχυρό τείχος, και με ισχυρούς πύργους, και την έκαναν ισχυρό αμπάρι γι' αυτούς.
34 Και έβαλαν μέσα σε αυτό ένα αμαρτωλό έθνος, πονηρούς ανθρώπους, και οχυρώθηκαν σε αυτό.
35 Και το αποθήκευσαν μαζί με πανοπλίες και τρόφιμα, και αφού συγκέντρωσαν τα λάφυρα της Ιερουσαλήμ, τα άφησαν εκεί, και έτσι έγιναν μια οδυνηρή παγίδα.
36 Διότι ήταν τόπος παραμονής απέναντι στο ιερό, και κακός αντίπαλος του Ισραήλ.
37 Έτσι έχυσαν αθώο αίμα σε κάθε πλευρά του αγιαστηρίου, και το μόλυναν.
38 Έτσι που οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ τράπηκαν σε φυγή εξαιτίας τους· οπότε η πόλη έγινε κατοικία ξένων, και έγινε ξένη σε εκείνους που γεννήθηκαν μέσα της. και τα δικά της παιδιά την άφησαν.
39 Το ιερό της ερημώθηκε σαν έρημος, οι γιορτές της μετατράπηκαν σε πένθος, τα σάββατά της σε όνειδος η τιμή της σε περιφρόνηση.
40 Όπως ήταν η δόξα της, έτσι αυξήθηκε η ατιμία της, και η εξοχότητά της μετατράπηκε σε πένθος.
41 Και ο βασιλιάς Αντίοχος έγραψε σε ολόκληρο το βασίλειό του, να είναι όλοι ένας λαός,
42 Και ο καθένας να αφήσει τους νόμους του· έτσι όλα τα έθνη συμφώνησαν σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά.
43 Ναι, πολλοί επίσης από τους Ισραηλίτες συναίνεσαν στη θρησκεία του, και θυσίασαν στα είδωλα, και βεβήλωσαν το Σάββατο.
44 Διότι ο βασιλιάς είχε στείλει επιστολές με αγγελιοφόρους στην Ιερουσαλήμ και στις πόλεις του Ιούδα για να ακολουθήσουν τους παράξενους νόμους της χώρας,
45 Και απαγορεύστε τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες και τα ποτά στο ναό. και να βεβηλώνουν τα σάββατα και τις γιορτές:
46 Και μολύνετε το ιερό και τους αγίους ανθρώπους:
47 Στήσε θυσιαστήρια και άλση και παρεκκλήσια ειδώλων, και θυσίασε κρέας χοίρων και ακάθαρτα θηρία.
48 Για να αφήσουν και τα παιδιά τους χωρίς περιτομή, και να κάνουν τις ψυχές τους βδελυρά με κάθε είδους ακαθαρσία και βεβήλωση.
49 Στο τέλος μπορεί να ξεχάσουν τον νόμο και να αλλάξουν όλες τις διατάξεις.
50 Και όποιος δεν ήθελε να κάνει σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά, είπε, να πεθάνει.
51 Με τον ίδιο τρόπο έγραψε σε ολόκληρο το βασίλειό του και διόρισε επιστάτες σε όλο τον λαό, διατάζοντας τις πόλεις του Ιούδα να θυσιάζουν, πόλη προς πόλη.
52 Τότε πολλοί από τον λαό συγκεντρώθηκαν κοντά τους, για να δουν κάθε έναν που εγκατέλειψε το νόμο. και έτσι διέπραξαν κακά στη γη.
53 Και οδήγησε τους Ισραηλίτες σε μυστικά μέρη, ακόμη και όπου μπορούσαν να φύγουν για βοήθεια.
54 Και τη δέκατη πέμπτη ημέρα του μήνα Κασλέου, στο εκατόν σαράντα πέμπτο έτος, έστησαν το βδέλυγμα της ερήμωσης πάνω στο θυσιαστήριο, και έχτισαν θυσιαστήρια για είδωλα σε όλες τις πόλεις του Ιούδα από κάθε πλευρά.
55 Και θυμίασαν στις πόρτες των σπιτιών τους και στους δρόμους.
56 Και όταν έσκισαν σε κομμάτια τα βιβλία του νόμου που βρήκαν, τα έκαψαν στη φωτιά.

57 Και όποιος βρέθηκε με κάποιο βιβλίο της διαθήκης, ή αν κάποιος είχε δεσμευτεί στο νόμο, η εντολή του βασιλιά ήταν να τον θανατώσουν.
58 Έτσι έκαναν με την εξουσία τους στους Ισραηλίτες κάθε μήνα, σε όσους βρίσκονταν στις πόλεις.
59 Και την εικοστή πέντε του μήνα θυσίασαν επάνω στο θυσιαστήριο των ειδώλων, που ήταν επάνω στο θυσιαστήριο του Θεού.
60 Τότε, σύμφωνα με την εντολή, θανάτωσαν ορισμένες γυναίκες, που είχαν κάνει τα παιδιά τους να περιτμηθούν.
61 Και κρέμασαν τα νήπια στο λαιμό τους, και τουφέκισαν τα σπίτια τους, και σκότωσαν αυτά που τα είχαν περιτομή.
62 Ωστόσο, πολλοί στον Ισραήλ αποφάσισαν να μην φάνε τίποτα ακάθαρτο.
63 Γι' αυτό, μάλλον να πεθάνουν, για να μη μολυνθούν με κρέατα, και για να μη βεβηλώσουν την αγία διαθήκη· έτσι λοιπόν πέθαναν.
64 Και έγινε πολύ μεγάλη οργή εναντίον του Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Εκείνες τις ημέρες σηκώθηκε ο Ματθαθίας, ο γιος του Ιωάννη, ο γιος του Συμεών, ιερέας των γιων του Ιωαρίβ, από την Ιερουσαλήμ, και κατοίκησε στο Μοδίν.
2 Και είχε πέντε γιους, τον Ιωάννα, που ονομαζόταν Κάδης:
3 Simon; ονόμασε Θάσι:
4 Ιούδας, που ονομαζόταν Μακκαβαίος:
5 Ο Ελεάζαρ, που ονομαζόταν Αβαράν, και ο Ιωνάθαν, του οποίου το επώνυμο ήταν Άφρους.
6 Και όταν είδε τις βλασφημίες που έγιναν στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ,
7 Είπε: Αλίμονο! γιατί γεννήθηκα για να δω αυτή τη δυστυχία του λαού μου, και της αγίας πόλης, και να κατοικήσω εκεί, όταν παραδόθηκε στα χέρια του εχθρού, και το ιερό στα χέρια ξένων;
8 Ο ναός της έγινε σαν άνθρωπος χωρίς δόξα.
9 Τα ένδοξα σκεύη της μεταφέρονται στην αιχμαλωσία, τα βρέφη της σκοτώνονται στους δρόμους, οι νέοι της με το σπαθί του εχθρού.
10 Ποιο έθνος δεν είχε μέρος στο βασίλειό του και δεν πήρε από τα λάφυρά του;
11 Όλα τα στολίδια της αφαιρούνται. μιας ελεύθερης γυναίκας έγινε σκλάβα.
12 Και, ιδού, το ιερό μας, ακόμη και η ομορφιά και η δόξα μας, έχει ερημωθεί, και οι Εθνικοί το έχουν βεβηλώσει.
13 Για ποιον σκοπό λοιπόν θα ζήσουμε άλλο;
14 Τότε ο Ματθάς και οι γιοι του έσκισαν τα ρούχα τους, και ντύθηκαν σάκο, και θρήνησαν πολύ.
15 Εν τω μεταξύ, ενώ οι αξιωματικοί του βασιλιά, που υποχρέωναν τον λαό σε εξέγερση, ήρθαν στην πόλη Μοντίν, για να τους κάνουν θυσίες.
16 Και όταν ήρθαν κοντά τους πολλοί από τον Ισραήλ, συνήλθαν και ο Ματθάς και οι γιοι του.
17 Τότε αποκρίθηκαν οι αξιωματικοί του βασιλιά, και είπαν στον Ματθάθια σχετικά: Εσύ είσαι άρχοντας, και τιμητικός και μεγάλος άνθρωπος σε αυτήν την πόλη, και ενισχύεσαι με γιους και αδελφούς:
18 Τώρα, λοιπόν, έλα εσύ πρώτος, και εκπλήρωσε την εντολή του βασιλιά, όπως έκαναν όλα τα έθνη, ναι, και οι άνδρες του Ιούδα επίσης, και όσοι παραμένουν στην Ιερουσαλήμ· έτσι θα είσαι εσύ και ο οίκος σου στον αριθμό του βασιλιά φίλοι, και εσύ και τα παιδιά σου θα τιμηθούν με ασήμι και χρυσάφι και πολλές ανταμοιβές.
19 Τότε ο Ματταθίας αποκρίθηκε και μίλησε με δυνατή φωνή: Αν και όλα τα έθνη που βρίσκονται κάτω από την κυριαρχία του βασιλιά τον υπακούν και απομακρύνονται όλοι από τη θρησκεία των πατέρων τους και συναινούν στις εντολές του.
20 Ωστόσο, εγώ και οι γιοι μου και οι αδελφοί μου θα περπατήσουμε στη διαθήκη των πατέρων μας.
21 Ο Θεός να μην εγκαταλείψουμε το νόμο και τα διατάγματα.
22 Δεν θα ακούσουμε τα λόγια του βασιλιά, να φύγουμε από τη θρησκεία μας, είτε από τη δεξιά είτε από την αριστερή.
23 Και αφού άφησε να λέει αυτά τα λόγια, ήρθε ένας από τους Ιουδαίους μπροστά σε όλους για να θυσιάσει στο θυσιαστήριο που ήταν στο Μοντίν, σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά.
24 Το οποίο, όταν είδε ο Ματταθίας, φούντωσε από ζήλο, και τα ηνία του έτρεμαν, και δεν μπορούσε να αντέξει να δείξει το θυμό του σύμφωνα με την κρίση· γι' αυτό έτρεξε και τον σκότωσε πάνω στο θυσιαστήριο.
25 Και τον επίτροπο του βασιλιά, που ανάγκασε τους ανθρώπους να θυσιάσουν, σκότωσε εκείνη την ώρα, και γκρέμισε το θυσιαστήριο.
26 Έτσι συμπεριφέρθηκε με ζήλο για το νόμο του Θεού, όπως έκανε ο Φινεής στον Ζαμπρί, τον γιο του Σαλώμ.
27 Και ο Ματταθίας φώναξε σε όλη την πόλη με δυνατή φωνή, λέγοντας: Όποιος είναι ζηλωτής του νόμου και τηρεί τη διαθήκη, ας με ακολουθήσει.
28 Και αυτός και οι γιοι του κατέφυγαν στα βουνά και άφησαν ό,τι είχαν στην πόλη.
29 Τότε πολλοί που ζητούσαν δικαιοσύνη και κρίση κατέβηκαν στην έρημο, για να κατοικήσουν εκεί.
30 Και αυτοί και τα παιδιά τους και οι γυναίκες τους. και τα βοοειδή τους? επειδή οι θλίψεις αυξάνονταν πάνω τους.
31 Και όταν ανακοινώθηκε στους υπηρέτες του βασιλιά και στο στρατό που βρισκόταν στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη του Δαβίδ, ότι μερικοί άνδρες, που είχαν παραβιάσει την εντολή του βασιλιά, κατέβηκαν στα μυστικά μέρη στην έρημο,
32 Καταδίωξαν πίσω τους ένα μεγάλο πλήθος, και αφού τους πρόλαβαν, στρατοπέδευσαν εναντίον τους και έκαναν πόλεμο εναντίον τους την ημέρα του Σαββάτου.
33 Και αυτοί τους είπαν: Ας αρκεί αυτό που κάνατε μέχρι τώρα. βγείτε έξω και κάντε σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά και θα ζήσετε.
34 Εκείνοι όμως είπαν: Δεν θα βγούμε, ούτε θα κάνουμε την εντολή του βασιλιά, για να βεβηλώσουμε την ημέρα του Σαββάτου.
35 Τότε τους έδωσαν τη μάχη με κάθε ταχύτητα.
36 Όμως δεν τους απάντησαν, ούτε τους έριξαν πέτρα ούτε σταμάτησαν τα μέρη όπου ήταν κρυμμένοι.
37 Αλλά είπε: Ας πεθάνουμε όλοι με την αθωότητά μας· ο ουρανός και η γη θα μαρτυρήσουν για εμάς, ότι μας θανατώσατε άδικα.
38 Και σηκώθηκαν εναντίον τους σε μάχη το Σάββατο, και τους σκότωσαν μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους και τα κτήματά τους, σε αριθμό χιλίων ατόμων.
39 Και όταν ο Ματθάς και οι φίλοι του το κατάλαβαν, θρήνησαν γι' αυτούς πολύ.
40 Και ένας από αυτούς είπε στον άλλον: Αν όλοι κάνουμε όπως έκαναν οι αδελφοί μας και δεν πολεμήσουμε για τη ζωή και τους νόμους μας εναντίον των ειδωλολατρών, τώρα θα μας ξεριζώσουν γρήγορα από τη γη.
41 Εκείνη την ώρα λοιπόν αποφάσισαν, λέγοντας: Όποιος έρθει να πολεμήσει μαζί μας το Σάββατο, θα πολεμήσουμε εναντίον του. ούτε θα πεθάνουμε όλοι, ως αδέρφια μας που δολοφονήθηκαν στα κρυφά μέρη.
42 Τότε ήρθε κοντά του μια ομάδα Ασιδανών, οι οποίοι ήταν ισχυροί άνδρες του Ισραήλ, ακόμη και όλοι όσοι ήταν εθελοντικά αφοσιωμένοι στο νόμο.
43 Και όλοι όσοι έφυγαν για διωγμό ενώθηκαν μαζί τους και ήταν για αυτούς στέγαστρο.
44 Ένωσαν λοιπόν τις δυνάμεις τους, και χτύπησαν αμαρτωλούς ανθρώπους στην οργή τους, και πονηρούς στην οργή τους· οι υπόλοιποι όμως κατέφυγαν στα έθνη για βοήθεια.
45 Τότε ο Ματθάς και οι φίλοι του κυκλοφόρησαν και γκρέμισαν τους βωμούς.
46 Και όσα παιδιά βρήκαν μέσα στην ακτή του Ισραήλ απερίτμητα, αυτά τα έκαναν γενναία περιτομή.
47 Καταδίωξαν επίσης τους υπερήφανους, και το έργο ευημερούσε στα χέρια τους.

48 Έτσι ανέκτησαν τον νόμο από το χέρι των εθνών και από το χέρι των βασιλιάδων, ούτε άφησαν τον αμαρτωλό να θριαμβεύσει.
49 Και όταν πλησίασε ο καιρός να πεθάνει ο Ματτάθιας, είπε στους γιους του: Τώρα η υπερηφάνεια και η επίπληξη ενισχύθηκαν, και ο καιρός της καταστροφής και η οργή της οργής.
50 Τώρα, λοιπόν, γιοι μου, να είστε ζηλωτές για το νόμο, και να δίνετε τη ζωή σας για τη διαθήκη των πατέρων σας.
51 Κάλεσε να θυμηθούμε τι πράξεις έκαναν οι πατέρες μας στην εποχή τους. έτσι θα λάβετε μεγάλη τιμή και αιώνιο όνομα.
52 Δεν βρέθηκε ο Αβραάμ πιστός στον πειρασμό, και του καταλογίστηκε για δικαιοσύνη;
53 Ο Ιωσήφ τον καιρό της στενοχώριας του τήρησε την εντολή και έγινε κύριος της Αιγύπτου.
54 Ο Φινές, ο πατέρας μας, όντας ζηλωτής και ένθερμος, απέκτησε τη διαθήκη μιας αιώνιας ιεροσύνης.
55 Ο Ιησούς για την εκπλήρωση του λόγου έγινε κριτής στον Ισραήλ.
56 Ο Χάλεμπ για να δώσει μαρτυρία ενώπιον της εκκλησίας έλαβε την κληρονομιά της γης.
57 Ο Δαβίδ επειδή ήταν ελεήμων κατείχε τον θρόνο ενός αιώνιου βασιλείου.
58 Ο Ηλίας, επειδή ήταν ζηλωτής και ένθερμος για τον νόμο, ανελήφθη στον ουρανό.
59 Ο Ανανίας, ο Αζαρίας και ο Μισαήλ, πιστεύοντας σώθηκαν από τη φλόγα.
60 Ο Δανιήλ για την αθωότητά του ελευθερώθηκε από το στόμα των λιονταριών.
61 Και έτσι να λάβετε υπόψη σας σε όλους τους αιώνες, ότι κανένας που εμπιστεύεται σε αυτόν δεν θα νικηθεί.
62 Μη φοβάστε, λοιπόν, τα λόγια του αμαρτωλού· γιατί η δόξα του θα είναι κοπριά και σκουλήκια.
63 Σήμερα θα σηκωθεί και αύριο δεν θα βρεθεί, γιατί έχει επιστρέψει στο χώμα του, και η σκέψη του έχει χαθεί.
64 Επομένως, γιοι μου, να είστε γενναίοι και να δείξετε άντρες για χάρη του νόμου. γιατί με αυτό θα αποκτήσετε δόξα.
65 Και ιδού, ξέρω ότι ο αδερφός σας ο Σίμων είναι άνθρωπος με συμβουλές, να τον ακούτε πάντα: θα είναι πατέρας για εσάς.
66 Όσο για τον Ιούδα τον Μακκαβαίο, ήταν δυνατός και δυνατός, ακόμη και από τη νεότητά του: ας είναι ο αρχηγός σας και ας πολεμήσει τη μάχη του λαού.
67 Πάρτε επίσης κοντά σας όλους εκείνους που τηρούν το νόμο, και εκδικηθείτε την αδικία του λαού σας.
68 Ανταποδίδετε πλήρως τους ειδωλολάτρες και προσέχετε τις εντολές του νόμου.
69 Και τους ευλόγησε, και συγκεντρώθηκε στους πατέρες του.
70 Και πέθανε το εκατόν σαράντα έκτο έτος, και οι γιοι του τον έθαψαν στους τάφους των πατέρων του στο Μοδίν, και όλος ο Ισραήλ έκανε μεγάλο θρήνο γι' αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Τότε σηκώθηκε στη θέση του ο γιος του Ιούδας, που ονομάζεται Μακκαβαίος.
2 Και όλοι οι αδελφοί του τον βοήθησαν, και όλοι όσοι κρατούσαν τον πατέρα του, και πολέμησαν με χαρά τη μάχη του Ισραήλ.
3 Έτσι, κέρδισε τον λαό του μεγάλη τιμή, και φόρεσε θώρακα σαν γίγαντας, και περιτύλιξε τον πολεμικό του λουρί, και έκανε μάχες, προστατεύοντας τον στρατό με το σπαθί του.
4 Στις πράξεις του ήταν σαν λιοντάρι και σαν λιοντάρι που βρυχάται για τη λεία του.
5 Διότι καταδίωξε τους πονηρούς, και τους αναζητούσε, και έκαψε αυτούς που ταλαιπωρούσαν τον λαό του.
6 Γι' αυτό οι πονηροί συρρικνώθηκαν από τον φόβο του, και όλοι οι εργάτες της ανομίας ταράχτηκαν, επειδή η σωτηρία ευημερούσε στο χέρι του.
7 Θλίβησε και πολλούς βασιλιάδες, και χάρηκε τον Ιακώβ με τις πράξεις του, και η μνήμη του είναι ευλογημένη στον αιώνα.
8 Επιπλέον, πέρασε μέσα από τις πόλεις του Ιούδα, καταστρέφοντας τους ασεβείς από αυτές και διώχνοντας την οργή από τον Ισραήλ.
9 Έτσι ώστε ήταν γνωστός μέχρι το τέλος της γης, και δέχτηκε κοντά του αυτούς που ήταν έτοιμοι να χαθούν.
10 Τότε ο Απολλώνιος συγκέντρωσε τους εθνικούς και ένα μεγάλο στρατό από τη Σαμάρεια, για να πολεμήσουν εναντίον του Ισραήλ.
11 Και αυτό, όταν ο Ιούδας το αντιλήφθηκε, βγήκε να τον συναντήσει, και τον χτύπησε και τον σκότωσε· πολλοί έπεσαν και σκοτωμένοι, αλλά οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή.
12 Γι' αυτό, ο Ιούδας πήρε τα λάφυρά τους, και το σπαθί του Απολλώνιου επίσης, και με αυτό πολέμησε όλη του τη ζωή.
13 Τώρα, όταν ο Σέρων, ένας πρίγκιπας του στρατού της Συρίας, άκουσε να λένε ότι ο Ιούδας είχε συγκεντρώσει κοντά του ένα πλήθος και μια ομάδα πιστών για να βγουν μαζί του στον πόλεμο.
14 Είπε: Θα αποκτήσω όνομα και τιμή στο βασίλειο. γιατί θα πάω να πολεμήσω με τον Ιούδα και με αυτούς που είναι μαζί του, που περιφρονούν την εντολή του βασιλιά.
15 Και τον ετοίμασε να ανέβει, και πήγε μαζί του μια ισχυρή στρατιά ασεβών για να τον βοηθήσει και να εκδικηθεί τους γιους Ισραήλ.
16 Και όταν πλησίασε στην άνοδο της Βηθορών, ο Ιούδας βγήκε να τον συναντήσει με μια μικρή ομάδα.
17 Ποιος, όταν είδαν τον οικοδεσπότη να έρχεται να τους συναντήσει, είπε στον Ιούδα: Πώς θα μπορέσουμε, τόσο λίγοι, να πολεμήσουμε ενάντια σε τόσο μεγάλο πλήθος και τόσο δυνατοί, βλέποντας ότι είμαστε έτοιμοι να λιποθυμήσουμε με τη νηστεία όλη αυτή την ημέρα;
18 Στον οποίο ο Ιούδας απάντησε: Δεν είναι δύσκολο για πολλούς να είναι κλεισμένοι στα χέρια λίγων. και με τον Θεό του ουρανού είναι όλα ένα, να απελευθερώνεις με ένα μεγάλο πλήθος ή μια μικρή παρέα:
19 Διότι η νίκη της μάχης δεν στέκεται στο πλήθος του στρατού. αλλά η δύναμη έρχεται από τον ουρανό.
20 Έρχονται εναντίον μας με πολλή υπερηφάνεια και ανομία για να καταστρέψουν εμάς και τις γυναίκες και τα παιδιά μας και να μας λεηλατήσουν.
21 Αλλά παλεύουμε για τη ζωή και τους νόμους μας.
22 Γι' αυτό ο ίδιος ο Κύριος θα τους ανατρέψει μπροστά μας· και εσείς, μη φοβάστε τους.
23 Τώρα, μόλις σταμάτησε να μιλάει, πήδηξε ξαφνικά πάνω τους, και έτσι ο Σερόν και ο στρατός του ανατράπηκαν μπροστά του.
24 Και τους καταδίωξαν από την κατηφόρα της Βηθορών μέχρι την πεδιάδα, όπου σκοτώθηκαν περίπου οκτακόσιοι άνδρες από αυτούς· και το υπόλοιπο κατέφυγε στη χώρα των Φιλισταίων.
25 Τότε άρχισε ο φόβος του Ιούδα και των αδελφών του, και ένας πολύ μεγάλος τρόμος, να πέσει πάνω στα έθνη γύρω τους.
26 Καθώς η φήμη του έφτασε στον βασιλιά, και όλα τα έθνη μίλησαν για τις μάχες του Ιούδα.
27 Και όταν ο βασιλιάς Αντίοχος άκουσε αυτά τα πράγματα, ήταν γεμάτος αγανάκτηση· γι' αυτό έστειλε και συγκέντρωσε όλες τις δυνάμεις του βασιλείου του, ακόμη και έναν πολύ ισχυρό στρατό.
28 Άνοιξε και τον θησαυρό του, και έδωσε στους στρατιώτες του να πληρώσουν για ένα χρόνο, διατάζοντας τους να είναι έτοιμοι όποτε τους χρειαστεί.
29 Ωστόσο, όταν είδε ότι τα χρήματα των θησαυρών του απέτυχαν και ότι τα αφιερώματα στη χώρα ήταν μικρά, εξαιτίας της διχόνοιας και της πανούκλας, που είχε επιφέρει στη γη αφαιρώντας τους νόμους που ήταν παλιά·
30 Φοβόταν ότι δεν θα μπορούσε πλέον να αντέχει τις κατηγορίες, ούτε να έχει τέτοια δώρα να δίνει τόσο γενναιόδωρα όπως πριν· γιατί είχε αφθονήσει πάνω από τους βασιλιάδες που ήταν πριν από αυτόν.
31 Γι' αυτό, έχοντας μπερδευτεί πολύ στο μυαλό του, αποφάσισε να πάει στην Περσία, εκεί για να πάρει τους φόρους των χωρών και να συγκεντρώσει πολλά χρήματα.

32 Έτσι, άφησε τον Λυσία, έναν ευγενή και έναν από τους βασιλικούς του αίματος, για να επιβλέπει τις υποθέσεις του βασιλιά από τον ποταμό Ευφράτη μέχρι τα σύνορα της Αιγύπτου.
33 Και να αναθρέψει τον γιο του Αντίοχο, ώσπου να ξανάρθει.
34 Επιπλέον, του παρέδωσε το ήμισυ των δυνάμεών του και τους ελέφαντες, και του έδωσε εντολή για όλα όσα θα είχε κάνει, όπως και για εκείνους που κατοικούσαν στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ.
35 Για παράδειγμα, ότι θα έπρεπε να στείλει στρατό εναντίον τους, για να καταστρέψει και να ξεριζώσει τη δύναμη του Ισραήλ και το υπόλοιπο της Ιερουσαλήμ, και να αφαιρέσει το μνημείο τους από εκείνο τον τόπο·
36 Και να βάλει ξένους σε όλα τα μέρη τους, και να μοιράσει τη γη τους με κλήρο.
37 Και ο βασιλιάς πήρε το ήμισυ των δυνάμεων που απέμειναν, και αναχώρησε από την Αντιόχεια, τη βασιλική του πόλη, το εκατόν σαράντα έβδομο έτος. και αφού πέρασε τον ποταμό Ευφράτη, πέρασε από τις ψηλές χώρες.
38 Τότε ο Λυσίας διάλεξε τον Πτολεμαίο, τον γιο του Δορυμένη, τον Νικάνορα, και τον Γοργία, ισχυρούς άνδρες των φίλων του βασιλιά.
39 Και μαζί τους έστειλε σαράντα χιλιάδες πεζούς και επτά χιλιάδες ιππείς, για να πάνε στη γη του Ιούδα, και να την καταστρέψουν, όπως πρόσταξε ο βασιλιάς.
40 Έτσι βγήκαν έξω με όλη τους τη δύναμη, και ήρθαν και έστησαν κοντά στον Εμμαούς στην πεδιάδα.
41 Και οι έμποροι της χώρας, όταν άκουσαν τη φήμη τους, πήραν πολύ ασήμι και χρυσάφι, μαζί με υπηρέτες, και ήρθαν στο στρατόπεδο για να αγοράσουν τους γιους Ισραήλ για σκλάβους: μια δύναμη επίσης της Συρίας και της γης των Φιλισταίων ενώθηκαν μαζί τους.
42 Τώρα, όταν ο Ιούδας και οι αδελφοί του είδαν ότι οι δυστυχίες πολλαπλασιάστηκαν, και ότι οι δυνάμεις στρατοπέδευσαν στα όριά τους· επειδή ήξεραν πώς ο βασιλιάς είχε δώσει εντολή να καταστρέψει τον λαό και να τον καταργήσει τελείως.
43 Είπαν ο ένας στον άλλον: Ας αποκαταστήσουμε τη φθαρμένη περιουσία του λαού μας, και ας πολεμήσουμε για τον λαό μας και το ιερό.
44 Τότε συγκεντρώθηκε η εκκλησία, για να είναι έτοιμοι για μάχη, και για να προσευχηθούν και να ζητήσουν έλεος και συμπόνια.
45 Και η Ιερουσαλήμ ήταν κενή σαν έρημος, δεν υπήρχε κανένα από τα παιδιά της που μπήκε ούτε έβγαινε· το ιερό ήταν επίσης πατημένο, και οι ξένοι κράτησαν το ισχυρό αμπάρι. Οι ειδωλολάτρες είχαν την κατοικία τους σε εκείνο το μέρος. Και η χαρά αφαιρέθηκε από τον Ιακώβ, και η αυλαία με την άρπα σταμάτησε.
46 Γι' αυτό οι Ισραηλίτες συγκεντρώθηκαν και ήρθαν στη Μάσφα, απέναντι από την Ιερουσαλήμ. γιατί στη Μάσφα ήταν το μέρος όπου προσεύχονταν προηγουμένως στο Ισραήλ.
47 Τότε νήστεψαν εκείνη την ημέρα, και ντύθηκαν σάκο, και έριξαν στάχτη στα κεφάλια τους και έσχισαν τα ρούχα τους,
48 Και άνοιξε το βιβλίο του νόμου, όπου οι εθνικοί είχαν ζητήσει να ζωγραφίσουν την ομοιότητα των εικόνων τους.
49 Έφεραν και τα ενδύματα των ιερέων και τους πρώτους καρπούς και τα δέκατα· και ξεσήκωσαν τους Ναζαραίους, που είχαν ολοκληρώσει τις ημέρες τους.
50 Τότε φώναξαν με δυνατή φωνή προς τον ουρανό, λέγοντας: Τι θα κάνουμε με αυτά και που θα τους μεταφέρουμε;
51 Διότι το αγιαστήριό σου είναι καταπατημένο και βεβηλωμένο, και οι ιερείς σου βαριούνται και ταπεινώνονται.
52 Και ιδού, τα έθνη συγκεντρώθηκαν εναντίον μας για να μας καταστρέψουν· ό,τι φαντάζονται εναντίον μας, εσύ ξέρεις.
53 Πώς θα μπορέσουμε να σταθούμε εναντίον τους, αν δεν είσαι εσύ, Θεέ, βοηθός μας;
54 Τότε σάλπισαν και έκραξαν με δυνατή φωνή.
55 Και μετά από αυτό ο Ιούδας όρισε λοχαγούς πάνω στο λαό, ακόμη και αρχηγούς πάνω από χιλιάδες, και πάνω από εκατοντάδες, και πάνω από πενήντα και πάνω από δεκάδες.
56 Όσο για όσους έχτιζαν σπίτια, ή είχαν αρραβωνιαστεί, ή φύτευαν αμπέλια ή φοβούνταν, εκείνους που διέταξε να επιστρέψουν, ο καθένας στο σπίτι του, σύμφωνα με το νόμο.
57 Το στρατόπεδο λοιπόν απομακρύνθηκε και στρατοπέδευσε στη νότια πλευρά του Εμμαούς.
58 Και ο Ιούδας είπε, οπλιστείτε και γίνετε γενναίοι, και φροντίστε να είστε έτοιμοι κατά το πρωί, για να πολεμήσετε με αυτά τα έθνη, που είναι συγκεντρωμένα εναντίον μας για να καταστρέψουν εμάς και το αγιαστήριό μας.
59 Γιατί είναι καλύτερο για εμάς να πεθάνουμε στη μάχη, παρά να βλέπουμε τις συμφορές του λαού μας και το ιερό μας.
60 Ωστόσο, όπως το θέλημα του Θεού είναι στον ουρανό, έτσι ας κάνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Τότε πήρε τον Γοργία πέντε χιλιάδες πεζούς και χίλιους από τους καλύτερους ιππείς, και έφυγε από το στρατόπεδο τη νύχτα.
2 Μέχρι το τέλος μπορεί να ορμήσει στο στρατόπεδο των Ιουδαίων και να τους χτυπήσει ξαφνικά. Και οι άντρες του φρουρίου ήταν οι οδηγοί του.
3 Και όταν το άκουσε ο Ιούδας, απομάκρυνε ο ίδιος, και μαζί του οι γενναίοι άνδρες, για να χτυπήσει το στρατό του βασιλιά που ήταν στην Εμμαούς,
4 Ενώ ακόμη οι δυνάμεις είχαν διασκορπιστεί από το στρατόπεδο.
5 Εν τω μεταξύ, ο Γοργίας ήρθε τη νύχτα στο στρατόπεδο του Ιούδα· και όταν δεν βρήκε κανέναν εκεί, τους αναζήτησε στα βουνά· επειδή, είπε: Αυτοί οι άνθρωποι φεύγουν από κοντά μας
6 Μόλις όμως ξημέρωσε, ο Ιούδας εμφανίστηκε στην πεδιάδα με τρεις χιλιάδες άνδρες, οι οποίοι ωστόσο δεν είχαν ούτε πανοπλία ούτε σπαθιά στο μυαλό τους.
7 Και είδαν το στρατόπεδο των εθνών, ότι ήταν ισχυρό και καλά δεμένο, και περικυκλωμένο από ιππείς. και αυτοί ήταν ειδικοί του πολέμου.
8 Τότε ο Ιούδας είπε στους άντρες που ήταν μαζί του: Μη φοβάστε το πλήθος τους, ούτε φοβάστε την επίθεση τους.
9 Θυμηθείτε πώς απελευθερώθηκαν οι πατέρες μας στην Ερυθρά θάλασσα, όταν ο Φαραώ τους καταδίωξε με στρατό.
10 Τώρα, λοιπόν, ας φωνάξουμε στον ουρανό, αν ίσως ο Κύριος μας ελεήσει, και θυμηθεί τη διαθήκη των πατέρων μας, και καταστρέψει αυτό το στρατό μπροστά στα πρόσωπά μας σήμερα:
11 Για να γνωρίσουν όλα τα έθνη ότι υπάρχει κάποιος που ελευθερώνει και σώζει τον Ισραήλ.
12 Τότε οι ξένοι σήκωσαν τα μάτια τους και τους είδαν να έρχονται εναντίον τους.
13 Γι' αυτό βγήκαν από το στρατόπεδο για να πολεμήσουν. αλλά αυτοί που ήταν με τον Ιούδα σάλπισαν.
14 Έδωσαν μάχη, και οι ειδωλολάτρες, θορυβημένοι, κατέφυγαν στην πεδιάδα.
15 Εν τούτοις, όλοι οι οπίσθιοι από αυτούς θανατώθηκαν με το σπαθί· επειδή, τους καταδίωξαν μέχρι τη Γαζέρα, και μέχρι τις πεδιάδες της Ιδουμαίας, και της Αζώτου, και της Ιαμνίας, ώστε σκοτώθηκαν από αυτούς σε τρεις χιλιάδες άνδρες.
16 Έπειτα από αυτό, ο Ιούδας επέστρεψε με τον στρατό του από την καταδίωξή τους,
17 Και είπε στον λαό: Μην είστε άπληστοι για τα λάφυρα, επειδή υπάρχει μάχη μπροστά μας,
18 Και ο Γοργίας και ο στρατός του είναι εδώ κοντά μας στο βουνό· αλλά σταθείτε τώρα ενάντια στους εχθρούς μας και νίκησε τους, και μετά από αυτό μπορείτε να πάρετε με τόλμη τα λάφυρα.
19 Καθώς ο Ιούδας έλεγε ακόμη αυτά τα λόγια, εμφανίστηκε ένα μέρος τους να κοιτάζει έξω από το βουνό:
20 οι οποίοι όταν κατάλαβαν ότι οι Ιουδαίοι είχαν φυγαδεύσει τον οικοδεσπότη τους και έκαιγαν τις σκηνές. για τον καπνό που φάνηκε δήλωσε τι έγινε:
21 Όταν λοιπόν τα αντιλήφθηκαν αυτά, φοβήθηκαν πολύ, και βλέποντας και το στρατό του Ιούδα στην πεδιάδα έτοιμο να πολεμήσει,
22 Έφυγαν όλοι στη γη των ξένων.

23 Τότε ο Ιούδας επέστρεψε για να χαλάσει τις σκηνές, όπου πήραν πολύ χρυσό και ασήμι, και μπλε μετάξι και πορφύρα της θάλασσας, και πολλά πλούτη.
24 Έπειτα από αυτό πήγαν στο σπίτι τους, και έψαλλαν ευχαριστήριο ύμνο, και ύμνησαν τον Κύριο στον ουρανό· επειδή είναι καλό, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
25 Έτσι, ο Ισραήλ είχε μεγάλη απελευθέρωση εκείνη την ημέρα.
26 Και όλοι οι ξένοι που είχαν δραπετεύσει ήρθαν και είπαν στον Λυσία τι είχε συμβεί:
27 Ο οποίος, όταν το άκουσε, ταράχτηκε και αποθαρρύνθηκε, επειδή δεν έγιναν στον Ισραήλ τέτοια πράγματα όπως ήθελε, ούτε τέτοια πράγματα που τον πρόσταξε ο βασιλιάς δεν έγιναν.
28 Τον επόμενο χρόνο, λοιπόν, που ακολούθησε τον Λυσία συγκέντρωσε εξήντα χιλιάδες εκλεκτούς πεζούς και πέντε χιλιάδες ιππείς, για να τους υποτάξει.
29 Και ήρθαν στην Ιδουμαία, και έστησαν τις σκηνές τους στη Βηθσούρα, και ο Ιούδας τους συνάντησε με δέκα χιλιάδες άνδρες.
30 Και όταν είδε εκείνο τον ισχυρό στρατό, προσευχήθηκε και είπε: Ευλογημένη είσαι, Σωτήρας του Ισραήλ, που κατέπνιξες τη βία του δυνατού με το χέρι του δούλου σου Δαβίδ, και έδωσες το πλήθος των ξένων στα χέρια του Ο Ιωνάθαν, ο γιος του Σαούλ, και ο οπλοφόρος του·
31 Κλείσε αυτόν τον στρατό στα χέρια του λαού σου του Ισραήλ, και ας ταράξουν στη δύναμη και τους ιππείς του.
32 Κάνε τους να μην έχουν θάρρος, και άφησε τους να τρέμουν στην καταστροφή τους·
33 Ρίξε τους με το σπαθί εκείνων που σε αγαπούν, και ας σε υμνούν ευχαριστώντας όλοι όσοι γνωρίζουν το όνομά σου.
34 Έτσι, συμμετείχαν στη μάχη. και σκοτώθηκαν από το στρατό του Λυσία περίπου πέντε χιλιάδες άνδρες, ακόμη και πριν από αυτούς σκοτώθηκαν.
35 Τώρα, όταν ο Λυσίας είδε τον στρατό του να τρέπεται σε φυγή, και τον ανδρισμό των στρατιωτών του Ιούδα, και πώς ήταν έτοιμοι είτε να ζήσουν είτε να πεθάνουν γενναία, πήγε στην Αντιόχεια, και συγκέντρωσε μια ομάδα ξένων, και έκανε τον στρατό του μεγαλύτερο παρά ήταν, σκόπευε να έρθει ξανά στην Ιουδαία.
36 Τότε ο Ιούδας και οι αδελφοί του είπαν: Ιδού, οι εχθροί μας είναι αναστατωμένοι· ας ανεβούμε να καθαρίσουμε και να αφιερώσουμε το ιερό.
37 Πάνω σ' αυτό συγκεντρώθηκε όλος ο στρατός και ανέβηκε στο όρος Σιών.
38 Και όταν είδαν το ιερό έρημο, και το θυσιαστήριο βεβηλωμένο, και τις πύλες καμμένες, και θάμνους να φυτρώνουν στις αυλές σαν σε δάσος, ή σε ένα από τα βουνά, ναι, και οι αίθουσες των ιερέων γκρεμισμένες.
39 Έσχισαν τα ρούχα τους, και έκαναν μεγάλο θρήνο, και έριξαν στάχτη στα κεφάλια τους,
40 Και έπεσαν κάτω στο έδαφος επάνω στα πρόσωπά τους, και σάλπισαν συναγερμό με τις σάλπιγγες, και έκραξαν προς τον ουρανό.
41 Τότε ο Ιούδας διόρισε ορισμένους άντρες να πολεμήσουν εναντίον εκείνων που βρίσκονταν στο φρούριο, μέχρι να καθαρίσει το ιερό.
42 Διάλεξε, λοιπόν, ιερείς άψογης συνομιλίας, που ευαρεστούνταν στον νόμο:
43 Ο οποίος καθάρισε το ιερό, και έβγαλε τις μολυσμένες πέτρες σε έναν ακάθαρτο τόπο.
44 Και όταν συμβουλεύονταν τι να κάνουν με το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων, που βεβηλώθηκε.
45 Θεώρησαν ότι ήταν καλύτερο να το γκρεμίσουν, για να μην τους γίνει όνειδος, επειδή το είχαν μολύνει οι εθνικοί· γι' αυτό το κατέστρεψαν,
46 Και τοποθέτησαν τις πέτρες στο βουνό του ναού σε βολικό μέρος, ώσπου να έρθει ένας προφήτης για να δείξει τι πρέπει να γίνει με αυτές.
47 Τότε πήραν ολόκληρες πέτρες σύμφωνα με το νόμο, και έχτισαν ένα νέο θυσιαστήριο σύμφωνα με το προηγούμενο.
48 Και έφτιαξαν το αγιαστήριο και τα πράγματα που ήταν μέσα στο ναό, και αγίασαν τις αυλές.
49 Έφτιαξαν επίσης καινούργια ιερά σκεύη, και έφεραν στο ναό το καντήλι και το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και του θυμιάματος και το τραπέζι.
50 Και επάνω στο θυσιαστήριο έκαιγαν θυμίαμα, και άναβαν τα λυχνάρια που ήταν πάνω στο καντήλι, για να δώσουν φως στο ναό.
51 Επιπλέον, έβαλαν τα ψωμιά στο τραπέζι, και άπλωσαν τα πέπλα, και τελείωσαν όλα τα έργα που είχαν αρχίσει να κάνουν.
52 Και την εικοστή πέμπτη ημέρα του ένατου μήνα, που ονομάζεται μήνας Casleu, το εκατόν σαράντα όγδοο έτος, σηκώθηκαν πριν το πρωί,
53 Και πρόσφεραν θυσία σύμφωνα με το νόμο πάνω στο νέο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων, που είχαν κάνει.
54 Κοιτάξτε, σε ποια ώρα και ποια μέρα το είχαν βεβηλώσει οι ειδωλολάτρες, ακόμη κι εκείνη την αφιέρωσαν με τραγούδια και τσέρνες, και άρπες και κύμβαλα.
55 Τότε όλος ο λαός έπεσε με τα πρόσωπά του, προσκυνώντας και δοξολογώντας τον Θεό του ουρανού, που τους είχε δώσει καλή επιτυχία.
56 Και έτσι κράτησαν την αφιέρωση του θυσιαστηρίου οκτώ ημέρες και πρόσφεραν ολοκαυτώματα με αγαλλίαση, και θυσίασαν τη θυσία της σωτηρίας και τον έπαινο.
57 Στολίδισαν επίσης το μπροστινό μέρος του ναού με χρυσά στεφάνια και με ασπίδες. Και τις πύλες και τους θαλάμους ανανέωσαν και κρέμασαν πόρτες επάνω τους.
58 Έτσι υπήρξε πολύ μεγάλη χαρά ανάμεσα στον λαό, γιατί η όνειδος των εθνών καταργήθηκε.
59 Επιπλέον, ο Ιούδας και οι αδελφοί του με ολόκληρη την εκκλησία του Ισραήλ διέταξαν, ότι οι ημέρες της αφιέρωσης του θυσιαστηρίου θα πρέπει να τηρούνται στην εποχή τους από έτος σε έτος κατά το διάστημα οκτώ ημερών, από την εικοστή πέντε ημέρα του μήνα Casleu , με κέφι και αγαλλίαση.
60 Εκείνο τον καιρό έχτισαν και το όρος Σιών με ψηλά τείχη και ισχυρούς πύργους ολόγυρα, για να μην έρθουν οι εθνικοί και το καταπατήσουν όπως είχαν κάνει πριν.
61 Και έστησαν εκεί μια φρουρά για να το φυλάξει, και οχύρωσαν τη Bethsura για να το διατηρήσει. ώστε ο λαός να έχει άμυνα ενάντια στην Ιδουμαία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Και όταν άκουσαν τα γύρω έθνη ότι χτίστηκε το θυσιαστήριο και το ιερό ανακαινίστηκε όπως πριν, δυσαρεστήθηκαν πολύ.
2 Γι' αυτό σκέφτηκαν να καταστρέψουν τη γενιά του Ιακώβ που ήταν ανάμεσά τους, και τότε άρχισαν να σκοτώνουν και να καταστρέφουν τον λαό.
3 Τότε ο Ιούδας πολέμησε εναντίον των γιων του Ησαύ στην Ιδουμαία, στην Αραβαττίνα, επειδή πολιόρκησαν τον Γαήλ· και τους έκανε μεγάλη ανατροπή, και μείωσε το θάρρος τους, και τους πήρε τα λάφυρα.
4 Θυμήθηκε επίσης το τραύμα των παιδιών του Bean, που ήταν παγίδα και προσβολή για τον λαό, καθώς τους περίμεναν στους δρόμους.
5 Τους έκλεισε, λοιπόν, στους πύργους, και στρατοπέδευσε εναντίον τους, και τους κατέστρεψε ολοσχερώς, και έκαψε τους πύργους εκείνου του τόπου με φωτιά, και όλα όσα ήταν εκεί μέσα.
6 Μετά πέρασε στους γιους του Άμμωνα, όπου βρήκε μια ισχυρή δύναμη, και πολύ κόσμο, με τον Τιμόθεο τον αρχηγό τους.
7 Έδωσε λοιπόν πολλές μάχες μαζί τους, ώσπου εν τέλει ταλαιπωρήθηκαν μπροστά του. και τους χτύπησε.
8 Και αφού κατέλαβε την Ιαζάρ, με τις πόλεις που ανήκαν σε αυτήν, επέστρεψε στην Ιουδαία.
9 Τότε τα έθνη που ήταν στη Γαλαάδ συγκεντρώθηκαν εναντίον των Ισραηλιτών που βρίσκονταν στις συνοικίες τους, για να τους εξοντώσουν. αλλά κατέφυγαν στο φρούριο του Ντάθεμα.
10 Και έστειλε επιστολές στον Ιούδα και στους αδελφούς του: Τα έθνη που είναι γύρω μας συγκεντρώθηκαν μαζί μας για να μας καταστρέψουν.

11 Και ετοιμάζονται να έρθουν και να πάρουν το φρούριο στο οποίο καταφύγαμε, και ο Τιμόθεος είναι ο αρχηγός του στρατού τους.
12 Ελάτε, λοιπόν, και ελευθέρωσέ μας από τα χέρια τους, γιατί πολλοί από εμάς σκοτώθηκαν.
13 Ναι, όλοι οι αδελφοί μας που ήταν στα μέρη του Tobie θανατώθηκαν: οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους επίσης έχουν αιχμαλωτίσει και έχουν πάρει τα πράγματά τους. και κατέστρεψαν εκεί περίπου χίλιους άνδρες.
14 Ενώ ακόμη διαβάζονταν αυτές οι επιστολές, ιδού, ήρθαν άλλοι αγγελιοφόροι από τη Γαλιλαία με σχισμένα τα ρούχα τους, οι οποίοι ανέφεραν σχετικά,
15 Και είπε: Αυτοί από την Πτολεμαΐδα, και από τον Τύρο, και από τη Σιδώνα, και από όλη τη Γαλιλαία των εθνών, συγκεντρώθηκαν εναντίον μας για να μας εξολοθρεύσουν.
16 Και όταν ο Ιούδας και ο λαός άκουσαν αυτά τα λόγια, συγκέντρωσε μια μεγάλη σύναξη μαζί, για να συμβουλευτεί τι να κάνουν για τους αδελφούς τους, που ήταν σε δύσκολη θέση και τους επιτέθηκαν.
17 Τότε ο Ιούδας είπε στον Σίμωνα τον αδελφό του: Διάλεξε άντρες και πήγαινε και λύσε τους αδελφούς σου που είναι στη Γαλιλαία, γιατί εγώ και ο Ιωνάθαν ο αδελφός μου θα πάμε στη χώρα της Γαλαάδ.
18 Και άφησε τον Ιωσήφ, τον γιο του Ζαχαρία, και τον Αζαρία, αρχηγούς του λαού, με το υπόλοιπο του στρατού στην Ιουδαία για να το φυλάξουν.
19 Στους οποίους έδωσε εντολή, λέγοντας: Λάβετε την εξουσία αυτού του λαού, και προσέξτε να μην κάνετε πόλεμο εναντίον των ειδών μέχρι την ώρα που θα επανέλθουμε.
20 Και στον Σίμωνα δόθηκαν τρεις χιλιάδες άνδρες για να πάνε στη Γαλιλαία, και στον Ιούδα οκτώ χιλιάδες άνδρες για τη χώρα της Γαλαάδ.
21 Τότε ο Σίμων πήγε στη Γαλιλαία, όπου πολέμησε πολλές μάχες με τους εθνικούς, ώστε οι ειδωλολατρικοί να στενοχωρήθηκαν από αυτόν.
22 Και τους καταδίωξε μέχρι την πύλη της Πτολεμαΐδας. και σκοτώθηκαν από τα έθνη περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες, των οποίων τα λάφυρα πήρε.
23 Και εκείνοι που ήταν στη Γαλιλαία και στην Αρμπάτις, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και όλα όσα είχαν, πήρε μαζί του και τους έφερε στην Ιουδαία με μεγάλη χαρά.
24 Και ο Ιούδας Μακκαβαίος και ο αδελφός του ο Ιωνάθαν πέρασαν τον Ιορδάνη και έκαναν ταξίδι τριών ημερών στην έρημο,
25 Εκεί που συναντήθηκαν με τους Ναβαθίτες, που ήρθαν κοντά τους με ειρηνικό τρόπο, και τους είπαν όλα όσα είχαν συμβεί στους αδελφούς τους στη γη της Γαλαάδ:
26 Και πώς πολλοί από αυτούς ήταν κλεισμένοι στη Bosora, και Bosor, και Alema, Casphor, Maked και Carnaim. όλες αυτές οι πόλεις είναι δυνατές και σπουδαίες:
27 Και ότι ήταν κλεισμένοι στις υπόλοιπες πόλεις της χώρας της Γαλαάντ, και ότι αύριο είχαν ορίσει να φέρουν το στρατό τους εναντίον των οχυρών, και να τους πιάσουν και να τους καταστρέψουν όλους σε μια μέρα.
28 Τότε ο Ιούδας και το στρατό του γύρισαν ξαφνικά από την οδό της ερήμου προς τη Βοσόρα. Και όταν κέρδισε την πόλη, σκότωσε όλα τα αρσενικά με την κόψη του σπαθιού, και πήρε όλα τα λάφυρά τους, και έκαψε την πόλη με φωτιά,
29 Από όπου έφυγε τη νύχτα και πήγε μέχρι που έφτασε στο φρούριο.
30 Και μερικές φορές το πρωί σήκωσαν το βλέμμα τους, και ιδού, ήταν αναρίθμητος λαός που κουβαλούσε σκάλες και άλλες πολεμικές μηχανές, για να καταλάβουν το φρούριο· επειδή τους επιτέθηκαν.
31 Όταν, λοιπόν, ο Ιούδας είδε ότι η μάχη είχε αρχίσει, και ότι η κραυγή της πόλης ανέβηκε στον ουρανό, με σάλπιγγες και μεγάλο ήχο,
32 Είπε στον οικοδεσπότη του: Πολέμησε σήμερα για τους αδελφούς σου.
33 Και βγήκε πίσω τους με τρεις λόχους, οι οποίοι σάλπισαν και έκλαιγαν με προσευχή.
34 Τότε ο στρατός του Τιμόθεου, γνωρίζοντας ότι ήταν ο Μακκαβαίος, έφυγε από κοντά του· γι' αυτό τους χτύπησε με μεγάλη σφαγή. έτσι που σκοτώθηκαν από αυτούς εκείνη την ημέρα περίπου οκτώ χιλιάδες άνδρες.
35 Έπειτα, ο Ιούδας στράφηκε στη Μάσφα. και αφού το επιτέθηκε, πήρε και σκότωσε όλα τα αρσενικά μέσα σε αυτό, και πήρε τα λάφυρά του και το έκαψε με φωτιά.
36 Από εκεί πήγε, και πήρε την Κασφών, τη Μαγκέντ, τη Βοσόρ και τις άλλες πόλεις της χώρας της Γαλαάντ.
37 Ύστερα από αυτά συγκέντρωσε ο Τιμόθεος άλλο στρατό και στρατοπέδευσε ενάντια στον Ραφών πέρα από το ρυάκι.
38 Έστειλε λοιπόν ο Ιούδας άντρες να κατασκοπεύσουν το στρατό, οι οποίοι τον ειδοποίησαν, λέγοντας: Όλα τα έθνη που είναι γύρω μας είναι συγκεντρωμένα σ' αυτούς, ένα πολύ μεγάλο στρατό.
39 Προσέλαβε επίσης τους Άραβες για να τους βοηθήσουν και έχουν στήσει τις σκηνές τους πέρα από το ρυάκι, έτοιμοι να έρθουν και να πολεμήσουν εναντίον σου. Τότε ο Ιούδας πήγε να τους συναντήσει.
40 Τότε ο Τιμόθεος είπε στους αρχηγούς του στρατεύματός του: Όταν ο Ιούδας και το στρατό του πλησιάσουν στο ρυάκι, αν περάσει πρώτα κοντά μας, δεν θα μπορέσουμε να τον αντισταθούμε. γιατί θα μας επικρατήσει δυνατά:
41 Αν όμως φοβηθεί και κατασκηνώσει πέρα από τον ποταμό, θα πάμε κοντά του και θα τον υπερνικήσουμε.
42 Και όταν ο Ιούδας πλησίασε το ρυάκι, έκανε τους γραμματείς του λαού να μείνουν κοντά στο ρυάκι· στους οποίους έδωσε εντολή, λέγοντας: Μην αφήνετε κανέναν να μείνει στο στρατόπεδο, αλλά ας έρθουν όλοι στη μάχη.
43 Πήγε, λοιπόν, πρώτος κοντά τους, και όλος ο λαός μετά από αυτόν· τότε όλα τα έθνη, στενοχωρημένα μπροστά του, πέταξαν τα όπλα τους και κατέφυγαν στον ναό που ήταν στο Καρναΐμ.
44 Αυτοί όμως πήραν την πόλη και έκαψαν τον ναό με όλα όσα ήταν μέσα. Έτσι υποτάχθηκε ο Καρναΐμ, ούτε μπορούσαν να σταθούν άλλο μπροστά στον Ιούδα.
45 Τότε ο Ιούδας συγκέντρωσε όλους τους Ισραηλίτες που ήταν στη χώρα της Γαλαάντ, από τον μικρό έως τον μεγαλύτερο, ακόμη και τις γυναίκες τους, και τα παιδιά τους, και τα πράγματά τους, ένα πολύ μεγάλο πλήθος, για να μπορέσουν να έρθουν στη γη Ιουδαΐα.
46 Τώρα, όταν έφτασαν στον Έφρον, (αυτή ήταν μια μεγάλη πόλη στο δρόμο που έπρεπε να πάνε, πολύ καλά οχυρωμένη) δεν μπορούσαν να στραφούν από αυτήν, ούτε στα δεξιά ούτε στα αριστερά, αλλά έπρεπε να περάσουν από το μέσο το.
47 Τότε εκείνοι από την πόλη τους έκλεισαν και έκλεισαν τις πύλες με πέτρες.
48 Τότε ο Ιούδας τους έστειλε με ειρηνικό τρόπο, λέγοντας: Ας περάσουμε από τη γη σας για να πάμε στη χώρα μας, και κανείς δεν θα σας βλάψει. θα περάσουμε μόνο με τα πόδια, αλλά δεν θα του άνοιγαν.
49 Γι' αυτό, ο Ιούδας διέταξε να γίνει μια διακήρυξη σε όλο το στρατόπεδο, να στήσει ο καθένας τη σκηνή του στον τόπο όπου βρισκόταν.
50 Και οι στρατιώτες στρατοπέδευσαν και επιτέθηκαν στην πόλη όλη εκείνη την ημέρα και όλη εκείνη τη νύχτα, ώσπου η πόλη παραδόθηκε στα χέρια του.
51 Ο οποίος σκότωσε τότε όλα τα αρσενικά με την κόψη του σπαθιού, και σήκωσε την πόλη, και πήρε τα λάφυρά της, και πέρασε μέσα από την πόλη πάνω από αυτούς που σκοτώθηκαν.
52 Μετά από αυτό, πέρασαν από τον Ιορδάνη στη μεγάλη πεδιάδα μπροστά στη Βηθσάν.
53 Και ο Ιούδας συγκέντρωσε αυτούς που έρχονταν πίσω, και παρότρυνε τον λαό σε όλη τη διαδρομή, μέχρι που έφτασαν στη γη της Ιουδαίας.
54 Ανέβηκαν λοιπόν στο όρος Σιών με χαρά και αγαλλίαση, όπου πρόσφεραν ολοκαυτώματα, επειδή κανένας από αυτούς δεν σκοτώθηκε μέχρι να επιστρέψουν ειρηνικά.

55 Και όταν ο Ιούδας και ο Ιωνάθαν ήταν στη γη της Γαλαάδ, και ο Σίμωνας, ο αδελφός του στη Γαλιλαία, πριν από την Πτολεμαΐδα,
56 Ο Ιωσήφ, ο γιος του Ζαχαρία, και ο Αζαρίας, αρχηγοί των φρουρών, άκουσαν για τις γενναίες πράξεις και τις πολεμικές πράξεις που είχαν κάνει.
57 Γι' αυτό είπαν: Ας πάρουμε κι εμείς ένα όνομα και ας πάμε να πολεμήσουμε εναντίον των ειδωλολατρών που είναι γύρω μας.
58 Και αφού έδωσαν εντολή στη φρουρά που ήταν μαζί τους, πήγαν προς την Τζαμνία.
59 Τότε ο Γοργίας και οι άνδρες του βγήκαν από την πόλη για να πολεμήσουν εναντίον τους.
60 Και έτσι έγινε, που ο Ιωσήφ και ο Αζάρας τράπηκαν σε φυγή, και καταδιώχθηκαν μέχρι τα σύνορα της Ιουδαίας· και σκοτώθηκαν εκείνη την ημέρα από τον λαό Ισραήλ περίπου δύο χιλιάδες άνδρες.
61 Έτσι έγινε μεγάλη ανατροπή μεταξύ των γιων Ισραήλ, επειδή δεν υπάκουαν στον Ιούδα και τους αδελφούς του, αλλά σκέφτηκαν να κάνουν κάποια γενναία πράξη.
62 Επιπλέον, αυτοί οι άνδρες δεν προέρχονταν από το σπέρμα εκείνων, με το χέρι των οποίων δόθηκε η απελευθέρωση στον Ισραήλ.
63 Ωστόσο, ο άνθρωπος Ιούδας και οι αδελφοί του ήταν πολύ γνωστοί στα μάτια όλου του Ισραήλ και όλων των εθνών, όπου και αν ακούστηκε το όνομά τους.
64 Καθώς ο λαός συγκεντρώθηκε κοντά τους με χαρούμενες επιδοκιμασίες.
65 Κατόπιν βγήκε ο Ιούδας με τους αδελφούς του, και πολέμησε εναντίον των γιων του Ησαύ στη γη προς τα νότια, όπου έπληξε τη Χεβρών και τις πόλεις της, και γκρέμισε το φρούριο του, και έκαψε τους πύργους του ολόγυρα.
66 Από εκεί έφυγε για να πάει στη χώρα των Φιλισταίων και πέρασε από τη Σαμάρεια.
67 Εκείνο τον καιρό μερικοί ιερείς, που ήθελαν να δείξουν την ανδρεία τους, σκοτώθηκαν στη μάχη, επειδή βγήκαν να πολεμήσουν χωρίς να το κάνουν.
68 Και ο Ιούδας στράφηκε στον Άζωτο στη γη των Φιλισταίων, και αφού γκρέμισε τα θυσιαστήρια τους, και έκαψε τις λαξευμένες εικόνες τους με φωτιά, και κατέστρεψε τις πόλεις τους, επέστρεψε στη γη της Ιουδαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Εκείνη την εποχή ο βασιλιάς Αντίοχος ταξίδευε στις υψηλές χώρες άκουσε να λένε ότι η Ελυμαΐς στη χώρα της Περσίας ήταν μια πόλη πολύ φημισμένη για τα πλούτη, το ασήμι και το χρυσό.
2 Και ότι υπήρχε σ' αυτόν ένας πολύ πλούσιος ναός, στον οποίο υπήρχαν καλύμματα από χρυσό, και θώρακες και ασπίδες, που άφησε εκεί ο Αλέξανδρος, γιος του Φιλίππου, του βασιλιά της Μακεδονίας, που βασίλεψε πρώτος μεταξύ των Ελλήνων.
3 Γι' αυτό ήρθε και έψαξε να καταλάβει την πόλη και να τη λεηλατήσει. αλλά δεν μπόρεσε, επειδή αυτοί από την πόλη, αφού είχαν προειδοποιήσει γι' αυτό,
4 Ξεσηκώθηκε εναντίον του στη μάχη· έτσι έφυγε, και έφυγε από εκεί με μεγάλη βαρύτητα και επέστρεψε στη Βαβυλώνα.
5 Και ήρθε ένας που τον έφερε στην Περσία ότι τα στρατεύματα, που πήγαν εναντίον της χώρας της Ιουδαίας, φυγαδεύτηκαν.
6 Και ότι ο Λυσίας, που βγήκε πρώτος με μεγάλη δύναμη, εκδιώχθηκε από τους Ιουδαίους. και ότι έγιναν δυνατοί από την πανοπλία, και τη δύναμη και την αποθήκη λαφύρων, που είχαν πάρει από τα στρατεύματα, τα οποία είχαν καταστρέψει:
7 Επίσης, ότι είχαν γκρεμίσει το βδέλυγμα, που είχε στήσει στο θυσιαστήριο της Ιερουσαλήμ, και ότι είχαν περικυκλώσει γύρω από το ιερό με ψηλά τείχη, όπως πριν, και την πόλη του τη Βηθσούρα.
8 Και όταν ο βασιλιάς άκουσε αυτά τα λόγια, έμεινε έκπληκτος και λυπήθηκε· και τον ξάπλωσε στο κρεβάτι του και αρρώστησε από θλίψη, επειδή δεν τον είχε συμβεί όπως έψαχνε.
9 Και συνέχισε εκεί πολλές ημέρες· επειδή, η θλίψη του ήταν όλο και μεγαλύτερη, και λογάριαζε ότι έπρεπε να πεθάνει.
10 Γι' αυτό, κάλεσε όλους τους φίλους του, και τους είπε: Ο ύπνος έφυγε από τα μάτια μου, και η καρδιά μου αδυνατίζει για πολύ φροντίδα.
11 Και σκέφτηκα με τον εαυτό μου: Σε ποια θλίψη έρχομαι, και πόσο μεγάλη είναι η πλημμύρα δυστυχίας, στην οποία βρίσκομαι τώρα! γιατί ήμουν γενναιόδωρος και αγαπημένος στη δύναμή μου.
12 Αλλά τώρα θυμάμαι τα κακά που έκανα στην Ιερουσαλήμ, και ότι πήρα όλα τα χρυσά και ασημένια σκεύη που ήταν μέσα και έστειλα να καταστρέψουν τους κατοίκους της Ιουδαίας χωρίς αιτία.
13 Αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, ότι για αυτόν τον λόγο έρχονται αυτά τα δεινά πάνω μου, και, ιδού, χάνομαι από μεγάλη θλίψη σε μια ξένη γη.
14 Τότε κάλεσε τον Φίλιππο, έναν από τους φίλους του, τον οποίο έκανε άρχοντα σε όλο το βασίλειό του,
15 Και του έδωσε το στέμμα και το ιμάτιό του και τη σφραγίδα του, για να αναθρέψει τον γιο του Αντίοχο και να τον θρέψει για τη βασιλεία.
16 Έτσι, ο βασιλιάς Αντίοχος πέθανε εκεί το εκατόν σαράντα ένατο έτος.
17 Και όταν ο Λυσίας έμαθε ότι ο βασιλιάς ήταν νεκρός, έστησε τον Αντίοχο τον γιο του, τον οποίο είχε μεγαλώσει σε νεαρή ηλικία, να βασιλεύει στη θέση του, και το όνομά του τον κάλεσε Ευπάτορα.
18 Εκείνη την ώρα, όσοι ήταν στον πύργο, έκλεισαν τους Ισραηλίτες γύρω από το ιερό, και ζητούσαν πάντα την πληγή τους και την ενίσχυση των εθνών.
19 Γι' αυτό ο Ιούδας, με σκοπό να τους καταστρέψει, κάλεσε όλο τον λαό να τους πολιορκήσει.
20 Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, και τους πολιόρκησαν το εκατό πεντηκοστό έτος, και έφτιαξε βάσεις για βολή εναντίον τους και άλλες μηχανές.
21 Εξήλθαν όμως μερικοί από τους πολιορκημένους, στους οποίους ενώθηκαν μερικοί ασεβείς άνδρες του Ισραήλ.
22 Και πήγαν στον βασιλιά, και είπαν: Μέχρι πότε θα εκτελέσετε την κρίση και θα εκδικηθείτε τους αδελφούς μας;
23 Ήμασταν πρόθυμοι να υπηρετήσουμε τον πατέρα σου, και να κάνουμε ό,τι θα ήθελε, και να υπακούσουμε στις εντολές του.
24 Γι' αυτό το λόγο αυτοί από το έθνος μας πολιορκούν τον πύργο και είναι αποξενωμένοι από εμάς· επιπλέον όσοι από εμάς μπορούσαν να ανάψουν, σκότωσαν και κατέστρεψαν την κληρονομιά μας.
25 Ούτε άπλωσαν το χέρι τους μόνο εναντίον μας, αλλά και εναντίον των συνόρων τους.
26 Και, ιδού, σήμερα πολιορκούν τον πύργο στην Ιερουσαλήμ, για να τον πάρουν· το ιερό και η Βηθσούρα οχύρωσαν επίσης.
27 Επομένως, αν δεν τους αποτρέψεις γρήγορα, θα κάνουν τα μεγαλύτερα πράγματα από αυτά, ούτε θα μπορείς να τους εξουσιάζεις.
28 Και όταν το άκουσε αυτό ο βασιλιάς, θύμωσε και συγκέντρωσε όλους τους φίλους του, και τους αρχηγούς του στρατεύματός του, και εκείνους που είχαν την αρχηγία του αλόγου.
29 Και από άλλα βασίλεια, και από νησιά της θάλασσας, ήρθαν σε αυτόν ομάδες μισθωτών στρατιωτών.
30 Έτσι, ο αριθμός του στρατού του ήταν εκατό χιλιάδες πεζοί, και είκοσι χιλιάδες ιππείς, και τριάντα δύο ελέφαντες ασκήθηκαν στη μάχη.
31 Αυτοί πέρασαν από την Ιδουμαία και στρατοπέδευσαν εναντίον της Βηθσούρα, στην οποία επιτέθηκαν πολλές μέρες, κατασκευάζοντας μηχανές πολέμου. αλλά αυτοί από τη Bethsura βγήκαν και τους έκαψαν με φωτιά και πολέμησαν γενναία.
32 Τότε ο Ιούδας απομακρύνθηκε από τον πύργο και στρατοπέδευσε στη Βαθζαχαρία, απέναντι από το στρατόπεδο του βασιλιά.
33 Τότε ο βασιλιάς, σηκώθηκε πολύ νωρίς, βάδισε λυσσαλέα με τον στρατό του προς τη Βαθζαχαρία, όπου τα στρατεύματά του τους ετοίμασαν να πολεμήσουν, και σάλπισε.

34 Και μέχρι το τέλος να προκαλέσουν τους ελέφαντες να πολεμήσουν, τους έδειξαν αίμα σταφυλιών και μουριών.
35 Επιπλέον μοίρασαν τα θηρία στα στρατεύματα, και για κάθε ελέφαντα όρισαν χίλιους άνδρες, οπλισμένους με χιτώνα και με ορειχάλκινα κράνη στα κεφάλια τους. και εκτός από αυτό, για κάθε θηρίο είχαν χειροτονηθεί πεντακόσιοι ιππείς από τους καλύτερους.
36 Αυτοί ήταν έτοιμοι σε κάθε περίπτωση· όπου κι αν ήταν το θηρίο, και όπου πήγαινε το θηρίο, πήγαιναν και αυτοί, ούτε έφευγαν από αυτόν.
37 Και πάνω στα θηρία υπήρχαν ισχυροί πύργοι από ξύλο, που κάλυπταν το καθένα από αυτά, και ήταν δεμένα πάνω τους με μηχανισμούς· υπήρχαν επίσης σε κάθε ένα δύο τριάντα ισχυροί άνδρες, που πολεμούσαν εναντίον τους, εκτός από τον Ινδό που κυβερνούσε αυτόν.
38 Όσο για το υπόλοιπο των ιππέων, τους τοποθέτησαν από τη μια και την άλλη πλευρά στα δύο μέρη του οικοδεσπότη δίνοντάς τους σημάδια τι να κάνουν, και να δεσμεύονται παντού ανάμεσα στις τάξεις.
39 Τώρα, όταν ο ήλιος έλαμψε πάνω στις ασπίδες από χρυσό και ορείχαλκο, τα βουνά άστραφταν με αυτά, και έλαμπαν σαν λαμπτήρες φωτιάς.
40 Έτσι, ένα μέρος του στρατού του βασιλιά απλωμένο στα ψηλά βουνά και ένα μέρος στις κοιλάδες από κάτω, προχώρησαν με ασφάλεια και τάξη.
41 Γι' αυτό όλοι όσοι άκουσαν τον θόρυβο του πλήθους τους και την πορεία του λόχου και το κροτάλισμα του ιμάντου συγκινήθηκαν· επειδή ο στρατός ήταν πολύ μεγάλος και ισχυρός.
42 Τότε ο Ιούδας και το στρατό του πλησίασαν, και μπήκαν στη μάχη, και σκοτώθηκαν από το στρατό του βασιλιά εξακόσιοι άνδρες.
43 Και ο Ελεάζαρ, με το επώνυμο Σαβαράν, αντιλαμβανόμενος ότι ένα από τα θηρία, οπλισμένο με βασιλικό λουρί, ήταν ψηλότερα από όλα τα υπόλοιπα, και υποθέτοντας ότι ο βασιλιάς ήταν πάνω του,
44 Βάλτε τον εαυτό του σε κίνδυνο, μέχρι το τέλος μπορεί να ελευθερώσει τον λαό του και να του πάρει ένα αιώνιο όνομα:
45 Γι' αυτό, έτρεξε επάνω του με θάρρος στη μέση της μάχης, σκοτώνοντας από το δεξί και από το αριστερό, έτσι ώστε να χωρίστηκαν από αυτόν και από τις δύο πλευρές.
46 Αυτό που έκανε, μπήκε κάτω από τον ελάφαντα, και τον έβαλε κάτω, και τον σκότωσε· οπότε ο ελέφαντας έπεσε πάνω του και πέθανε.
47 Οι υπόλοιποι Ιουδαίοι όμως, βλέποντας τη δύναμη του βασιλιά και τη βία των δυνάμεών του, απομακρύνθηκαν από αυτούς.
48 Τότε ο στρατός του βασιλιά ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ για να τους συναντήσει, και ο βασιλιάς έστησε τις σκηνές του ενάντια στην Ιουδαία και στο όρος Σιών.
49 Αλλά με αυτούς που ήταν στη Βηθσούρα έκανε ειρήνη· επειδή, βγήκαν από την πόλη, επειδή δεν είχαν τρόφιμα εκεί για να αντέξουν την πολιορκία, καθώς ήταν έτος ανάπαυσης στη γη.
50 Έτσι, ο βασιλιάς πήρε τη Bethsura, και έστησε εκεί μια φρουρά για να την κρατήσει.
51 Όσο για το ιερό, το πολιόρκησε πολλές μέρες· και έβαλε εκεί πυροβολικό με μηχανές και όργανα για να ρίχνει φωτιά και πέτρες και κομμάτια για να ρίχνει βελάκια και σφεντόνες.
52 Τότε έφτιαξαν επίσης μηχανές ενάντια στις μηχανές τους, και τους κράτησαν να μάχονται για μια μακρά περίοδο.
53 Ωστόσο, επιτέλους, τα σκεύη τους ήταν χωρίς τρόφιμα, (γιατί ήταν το έβδομο έτος, και εκείνοι στην Ιουδαία, που απελευθερώθηκαν από τους εθνικούς, είχαν φάει τα υπολείμματα της αποθήκης·)
54 Έμειναν μόνο λίγοι στο αγιαστήριο, επειδή η πείνα τους επικράτησε τόσο πολύ, που αδυνατούν να διασκορπιστούν, ο καθένας στον τόπο του.
55 Τότε ο Λυσίας άκουσε να λένε ότι ο Φίλιππος, τον οποίο ο Αντίοχος ο βασιλιάς, όσο ζούσε, είχε ορίσει να αναθρέψει τον γιο του Αντίοχο, για να γίνει βασιλιάς.
56 Επέστρεψε από την Περσία και τη Μηδία, και ο στρατός του βασιλιά που πήγε μαζί του, και ζητούσε να του πάρει την εξουσία των υποθέσεων.
57 Γι' αυτό πήγε βιαστικά, και είπε στον βασιλιά και στους αρχηγούς του στρατού και του λόχου: Φθοράμε καθημερινά, και τα τρόφιμα μας είναι λίγα, και ο τόπος στον οποίο πολιορκούμε είναι ισχυρός, και οι υποθέσεις του βασιλείου ψέμα πάνω μας:
58 Τώρα, λοιπόν, ας γίνουμε φίλοι με αυτούς τους ανθρώπους και ας κάνουμε ειρήνη μαζί τους και με όλο το έθνος τους.
59 Και συνάψτε διαθήκη μαζί τους, ότι θα ζήσουν σύμφωνα με τους νόμους τους, όπως έκαναν πριν· επειδή, γι' αυτό είναι δυσαρεστημένοι και έκαναν όλα αυτά τα πράγματα, επειδή καταργήσαμε τους νόμους τους.
60 Έτσι, ο βασιλιάς και οι πρίγκιπες ήταν ικανοποιημένοι· γι' αυτό έστειλε σε αυτούς να κάνουν ειρήνη. και το αποδέχτηκαν.
61 Και ο βασιλιάς και οι άρχοντες τους έδωσαν όρκο, οπότε βγήκαν από το αμπάρι.
62 Τότε ο βασιλιάς μπήκε στο όρος Σιών. Αλλά όταν είδε τη δύναμη του τόπου, αθέτησε τον όρκο που είχε κάνει και έδωσε εντολή να γκρεμίσουν το τείχος τριγύρω.
63 Έπειτα, αναχώρησε βιαστικά και επέστρεψε στην Αντιόχεια, όπου βρήκε τον Φίλιππο κύριο της πόλης· και πολέμησε εναντίον του, και κατέλαβε την πόλη με τη βία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Το εκατόν πεντηκοστό έτος ο Δημήτριος, ο γιος του Σέλευκου, αναχώρησε από τη Ρώμη, και ανέβηκε με λίγους άντρες σε μια πόλη της ακτής της θάλασσας, και βασίλευσε εκεί.
2 Και καθώς μπήκε στο παλάτι των προγόνων του, έτσι έγινε, που οι δυνάμεις του πήραν τον Αντίοχο και τον Λυσία, για να τους φέρουν κοντά του.
3 Γι' αυτό, όταν το έμαθε, είπε: Να μη δω τα πρόσωπά τους.
4 Έτσι ο οικοδεσπότης του τους σκότωσε. Τώρα, όταν ο Δημήτριος ανέβηκε στον θρόνο του βασιλείου του,
5 Ήρθαν κοντά του όλοι οι πονηροί και ασεβείς άνδρες του Ισραήλ, έχοντας ως αρχιερέα τον Άλκιμο, που ήθελε να γίνει αρχιερέας.
6 Και κατηγόρησαν τον λαό στον βασιλιά, λέγοντας: Ο Ιούδας και οι αδελφοί του σκότωσαν όλους τους φίλους σου και μας έδιωξαν από τη γη μας.
7 Τώρα, λοιπόν, στείλε κάποιον άνθρωπο στον οποίο εμπιστεύεσαι, και άφησέ τον να πάει να δει τι όλεθρο έχει κάνει ανάμεσά μας και στη γη του βασιλιά, και ας τους τιμωρήσει μαζί με όλους εκείνους που τους βοηθούν.
8 Τότε ο βασιλιάς διάλεξε τον Βακχίδη, φίλο του βασιλιά, που βασίλεψε πέρα από τον κατακλυσμό, και ήταν σπουδαίος άνθρωπος στο βασίλειο και πιστός στον βασιλιά,
9 Και τον έστειλε μαζί με εκείνον τον πονηρό Άλκιμο, τον οποίο έκανε αρχιερέα, και πρόσταξε να πάρει εκδίκηση από τους γιους Ισραήλ.
10 Έφυγαν λοιπόν και ήρθαν με μεγάλη δύναμη στη γη της Ιουδαίας, όπου έστειλαν αγγελιοφόρους στον Ιούδα και τους αδελφούς του με ειρηνικά λόγια με δόλο.
11 Αλλά δεν έδωσαν σημασία στα λόγια τους. γιατί είδαν ότι ήρθαν με μεγάλη δύναμη.
12 Τότε συγκεντρώθηκε στον Άλκιμο και στον Βακχίδη μια ομάδα γραμματέων, για να ζητήσουν δικαιοσύνη.
13 Και οι Ασιδανοί ήταν οι πρώτοι από τους γιους Ισραήλ που ζήτησαν ειρήνη από αυτούς:
14 Διότι είπαν: Ένας που είναι ιερέας από το σπέρμα του Ααρών ήρθε με αυτόν τον στρατό, και δεν θα μας αδικήσει.
15 Και τους μίλησε ειρηνικά, και τους ορκίστηκε, λέγοντας: Δεν θα βλάψουμε ούτε εσάς ούτε τους φίλους σας.
16 Γι' αυτό τον πίστεψαν· πήρε όμως από αυτούς εξήντα άνδρες και τους σκότωσε μέσα σε μια μέρα, σύμφωνα με τα λόγια που έγραψε·
17 Τη σάρκα των αγίων σου έριξαν, και το αίμα τους χύσαν γύρω από την Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχε κανείς να τους θάψει.

18 Γι' αυτό ο φόβος και ο τρόμος τους έπεσε πάνω σε όλο τον λαό, που έλεγαν: Δεν υπάρχει ούτε αλήθεια ούτε δικαιοσύνη μέσα τους. γιατί παραβίασαν τη διαθήκη και τον όρκο που έκαναν.
19 Κατόπιν τούτου, απομάκρυνε τον Βακχίδη από την Ιερουσαλήμ, και έστησε τις σκηνές του στη Βεζεθ, όπου έστειλε και πήρε πολλούς από τους άνδρες που τον είχαν εγκαταλείψει, καθώς και ορισμένους από τον λαό, και αφού τους σκότωσε, τους έριξε στο μεγάλο λάκκος.
20 Έπειτα, παρέδωσε τη χώρα στον Άλκιμο, και άφησε μαζί του μια εξουσία να τον βοηθά· έτσι ο Βακχίδης πήγε στον βασιλιά.
21 Αλλά ο Άλκιμος αγωνίστηκε για το αρχιερατείο.
22 Και σε αυτόν κατέφευγαν όλοι όσοι ταράσσονταν ο λαός, οι οποίοι, αφού πήραν τη γη του Ιούδα στην εξουσία τους, έκαναν πολύ κακό στον Ισραήλ.
23 Και όταν ο Ιούδας είδε όλη την κακία που είχε κάνει ο Άλκιμος και η παρέα του μεταξύ των Ισραηλιτών, ακόμη και πάνω από τα εθνικά,
24 Βγήκε σε όλες τις ακτές της Ιουδαίας τριγύρω, και πήρε εκδίκηση από εκείνους που είχαν επαναστατήσει από αυτόν, ώστε δεν τολμούσαν πια να βγουν στην εξοχή.
25 Από την άλλη πλευρά, όταν ο Άλκιμος είδε ότι ο Ιούδας και η παρέα του είχαν πάρει το πάνω χέρι, και κατάλαβε ότι δεν ήταν σε θέση να αντέξει τη δύναμη τους, πήγε πάλι στον βασιλιά και είπε ό,τι χειρότερο μπορούσε.
26 Τότε ο βασιλιάς έστειλε τον Νικάνορα, έναν από τους αξιότιμους πρίγκιπάς του, έναν άνθρωπο που είχε θανατηφόρο μίσος στον Ισραήλ, με εντολή να καταστρέψει τον λαό.
27 Έτσι ο Νικάνορας ήρθε στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη δύναμη. και έστειλε στον Ιούδα και τους αδελφούς του με δόλο με φιλικά λόγια, λέγοντας:
28 Ας μην γίνει μάχη ανάμεσα σε μένα και σε εσάς. Θα έρθω με λίγους άντρες, για να σε δω με ησυχία.
29 Ήρθε λοιπόν στον Ιούδα, και χαιρετούσαν ο ένας τον άλλον ειρηνικά. Ωστόσο, οι εχθροί ήταν έτοιμοι να πάρουν τον Ιούδα με βία.
30 Το οποίο, αφού έγινε γνωστό στον Ιούδα, ότι ήρθε κοντά του με δόλο, τον φοβήθηκε πολύ και δεν θα έβλεπε πια το πρόσωπό του.
31 Και ο Νικάνορας, όταν είδε ότι ανακαλύφθηκε η συμβουλή του, βγήκε να πολεμήσει τον Ιούδα δίπλα στον Καχαρσαλαμά.
32 Εκεί όπου σκοτώθηκαν από την πλευρά του Νικάνορα περίπου πέντε χιλιάδες άνδρες, και οι υπόλοιποι κατέφυγαν στην πόλη του Δαβίδ.
33 Μετά από αυτό ανέβηκε ο Νικάνορας στο όρος Σιών, και βγήκαν από το ιερό μερικοί από τους ιερείς και μερικοί από τους πρεσβύτερους του λαού, για να τον χαιρετήσουν ειρηνικά και να του δείξουν το ολοκαύτωμα που προσφέρθηκε για τον βασιλιά.
34 Εκείνος όμως τους κορόιδευε, και τους γέλασε, και τους κακοποίησε με ντροπή και μιλούσε με υπερηφάνεια,
35 Και ορκίστηκε στην οργή του, λέγοντας: Αν ο Ιούδας και ο στρατός του δεν παραδοθούν τώρα στα χέρια μου, αν ξαναέρθω με ασφάλεια, θα κάψω αυτό το σπίτι· και μαζί με αυτό βγήκε έξω με μεγάλη οργή.
36 Τότε μπήκαν μέσα οι ιερείς, και στάθηκαν μπροστά στο θυσιαστήριο και στο ναό, κλαίγοντας και λέγοντας:
37 Εσύ, Κύριε, διάλεξες αυτόν τον οίκο να λέγεται με το όνομά σου και να είναι οίκος προσευχής και ικεσίας για τον λαό σου.
38 Εκδικηθείτε αυτόν τον άνθρωπο και τον στρατό του, και αφήστε τους να πέσουν από το σπαθί· θυμηθείτε τις βλασφημίες τους και αφήστε τους να μην συνεχίσουν άλλο.
39 Και ο Νικάνωρ βγήκε από την Ιερουσαλήμ, και έστησε τις σκηνές του στη Βηθορών, όπου τον συνάντησε μια ομάδα από τη Συρία.
40 Αλλά ο Ιούδας στρατοπέδευσε στην Αδάσα με τρεις χιλιάδες άνδρες, και εκεί προσευχήθηκε λέγοντας:
41 Κύριε, όταν οι απεσταλμένοι από τον βασιλιά των Ασσυρίων βλασφήμησαν, ο άγγελός σου βγήκε και χτύπησε εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες από αυτούς.
42 Έτσι, εξάλειψε αυτό το στρατό ενώπιόν μας σήμερα, για να μάθουν οι υπόλοιποι ότι μίλησε βλάσφημα ενάντια στο αγιαστήριό σου, και να τον κρίνεις σύμφωνα με την κακία του.
43 Έτσι, τη δέκατη τρίτη ημέρα του μήνα Αδάρ, οι στρατιώτες συμμετείχαν στη μάχη· αλλά ο στρατός του Νικάνορα στενοχωρήθηκε, και ο ίδιος σκοτώθηκε πρώτα στη μάχη.
44 Και όταν ο στρατιώτης του Νικάνορα είδε ότι σκοτώθηκε, πέταξαν τα όπλα τους και τράπηκαν σε φυγή.
45 Κατόπιν τους καταδίωξαν ένα ημερήσιο ταξίδι, από την Αδάσα μέχρι τη Γαζέρα, κρούοντας συναγερμό πίσω τους με τις σάλπιγγες τους.
46 Τότε βγήκαν από όλες τις πόλεις της Ιουδαίας γύρω, και τις έκλεισαν. ώστε αυτοί, γυρνώντας πίσω σε αυτούς που τους καταδίωξαν, σκοτώθηκαν όλοι με το σπαθί, και δεν έμεινε ούτε ένας από αυτούς.
47 Κατόπιν πήραν τα λάφυρα και το θήραμα, και έκοψαν το κεφάλι του Νικάνορα και το δεξί του χέρι, που άπλωσε τόσο περήφανα, και τα έφερε μακριά και τα κρέμασαν προς την Ιερουσαλήμ.
48 Γι' αυτό ο λαός χάρηκε πολύ, και κράτησαν εκείνη την ημέρα ημέρα μεγάλης χαράς.
49 Επιπλέον, διέταξαν να τηρείται κάθε χρόνο αυτή η ημέρα, η δέκατη τρίτη του Αδάρ.
50 Έτσι, η γη του Ιούδα ήταν σε ανάπαυση για λίγο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Τώρα ο Ιούδας είχε ακούσει για τους Ρωμαίους, ότι ήταν ισχυροί και γενναίοι άνδρες, και τέτοιοι που θα δεχόντουσαν με αγάπη όλα όσα ενώθηκαν μαζί τους και θα έκαναν συμμαχία φιλίας με όλα όσα τους ερχόταν.
2 Και ότι ήταν άνδρες με μεγάλη ανδρεία. Του είπαν επίσης για τους πολέμους και τις ευγενείς πράξεις τους που είχαν κάνει μεταξύ των Γαλατών, και πώς τους είχαν κατακτήσει και τους είχαν υποβάλει φόρο.
3 Και αυτό που είχαν κάνει στη χώρα της Ισπανίας, για να κερδίσουν τα ορυχεία του αργύρου και του χρυσού που είναι εκεί.
4 Και ότι με την πολιτική και την υπομονή τους είχαν κατακτήσει όλο τον τόπο, αν και ήταν πολύ μακριά τους. και οι βασιλιάδες επίσης που ήρθαν εναντίον τους από την άκρη της γης, έως ότου τους απογοήτευσαν, και τους έδωσαν μεγάλη ανατροπή, ώστε οι υπόλοιποι να τους έδιναν φόρο κάθε χρόνο.
5 Εκτός από αυτό, πώς είχαν ταλαιπωρηθεί στη μάχη τον Φίλιππο και τον Περσέα, τον βασιλιά των Κιτίμ, με άλλους που σηκώθηκαν εναντίον τους και τους είχαν νικήσει:
6 Πώς και ο Αντίοχος, ο μεγάλος βασιλιάς της Ασίας, που ήρθε εναντίον τους στη μάχη, έχοντας εκατόν είκοσι ελέφαντες, με ιππείς, και άρματα, και πολύ μεγάλο στρατό, ενοχλήθηκε από αυτούς·
7 Και πώς τον πήραν ζωντανό, και συνήψαν διαθήκη ότι αυτός και εκείνοι που βασίλεψαν μετά από αυτόν έπρεπε να πληρώσουν μεγάλο φόρο, και να δώσουν ομήρους, και αυτό που συμφωνήθηκε,
8 Και η χώρα της Ινδίας, και η Μηδία και η Λυδία και από τις πιο καλές χώρες, που πήραν από αυτόν και έδωσαν στον βασιλιά Ευμένη.
9 Επιπλέον, πώς οι Έλληνες είχαν αποφασίσει να έρθουν και να τους καταστρέψουν.
10 Και ότι αυτοί, γνωρίζοντας αυτό, έστειλαν εναντίον τους έναν καπετάνιο, και πολεμώντας μαζί τους, σκότωσαν πολλούς από αυτούς, και πήραν αιχμαλώτους τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και τους λεηλάτησαν, και κατέλαβαν τη γη τους, και κατέστρεψαν τους ισχυρούς τους κρατά, και τους έφερε να είναι υπηρέτες τους μέχρι σήμερα:
11 Του είπαν, εξάλλου, πώς κατέστρεψαν και έθεσαν υπό την κυριαρχία τους όλα τα άλλα βασίλεια και τα νησιά που ανά πάσα στιγμή τους αντιστάθηκαν.
12 Αλλά με τους φίλους τους και με αυτούς που βασίζονταν σε αυτούς διατηρούσαν φιλία· και ότι είχαν κατακτήσει βασίλεια

τόσο μακρινά όσο και κοντά, ώστε όλοι όσοι άκουγαν για το όνομά τους τους φοβόντουσαν.
13 Επίσης, εκείνους που θα βοηθούσαν σε ένα βασίλειο, αυτοί βασιλεύουν. και όποιον πάλι ήθελαν, εκτοπίζουν: τέλος, ότι εξυψώθηκαν πολύ:
14 Ωστόσο, για όλα αυτά, κανένας από αυτούς δεν φορούσε στέμμα ούτε ήταν ντυμένος με πορφύρα, για να μεγεθύνεται με αυτό:
15 Επιπλέον, πώς είχαν φτιάξει για τους εαυτούς τους μια βουλή της Συγκλήτου, όπου τριακόσιοι είκοσι άνδρες καθόντουσαν καθημερινά στο συμβούλιο, διαβουλεύοντας πάντα για τον λαό, μέχρι το τέλος να τους διατάξουν:
16 Και ότι ανέθεταν την κυβέρνησή τους σε έναν άνθρωπο κάθε χρόνο, ο οποίος κυβέρνησε όλη τη χώρα τους, και ότι όλοι ήταν υπάκουοι σε αυτόν, και ότι δεν υπήρχε ούτε φθόνος ούτε μίμηση ανάμεσά τους.
17 Έχοντας υπόψη αυτά τα πράγματα, ο Ιούδας διάλεξε τον Ευπόλεμο, τον γιο του Ιωάννη, γιο του Άκκου, και τον Ιάσονα τον γιο του Ελεάζαρ, και τους έστειλε στη Ρώμη, για να κάνουν συμμαχία φιλίας και συμμαχίας μαζί τους,
18 Και να τους παρακαλέσω ότι θα τους πάρουν τον ζυγό. γιατί είδαν ότι το βασίλειο των Ελλήνων καταπίεζε τον Ισραήλ με υποτέλεια.
19 Πήγαν λοιπόν στη Ρώμη, που ήταν ένα πολύ μεγάλο ταξίδι, και μπήκαν στη Σύγκλητο, όπου μίλησαν και είπαν.
20 Ο Ιούδας Μακκαβαίος με τα αδέρφια του, και ο λαός των Ιουδαίων, μας έστειλαν σε εσάς, για να κάνουμε συνομοσπονδία και ειρήνη μαζί σας, και να καταγραφούμε ως συμπολίτες και φίλοι σας.
21 Έτσι, αυτό το θέμα ευχαρίστησε τους Ρωμαίους.
22 Και αυτό είναι το αντίγραφο της επιστολής που η Σύγκλητος έγραψε ξανά σε ορειχάλκινους πίνακες, και έστειλε στην Ιερουσαλήμ, για να έχουν κοντά τους ένα μνημείο ειρήνης και συμμαχίας:
23 Καλή επιτυχία στους Ρωμαίους και στον λαό των Ιουδαίων, από θάλασσα και από ξηρά για πάντα· το σπαθί και ο εχθρός είναι μακριά από αυτούς·
24 Αν γίνει πρώτα οποιοσδήποτε πόλεμος εναντίον των Ρωμαίων ή οποιουδήποτε από τους συμμάχους τους σε όλη την κυριαρχία τους,
25 Ο λαός των Ιουδαίων θα τους βοηθήσει, καθώς θα οριστεί ο καιρός, με όλη τους την καρδιά:
26 Ούτε θα δώσουν τίποτα σε αυτούς που κάνουν πόλεμο εναντίον τους, ούτε θα τους βοηθήσουν με τρόφιμα, όπλα, χρήματα ή πλοία, όπως φάνηκε καλό στους Ρωμαίους. αλλά θα τηρήσουν τις διαθήκες τους χωρίς να πάρουν τίποτα επομένως.
27 Με τον ίδιο τρόπο επίσης, αν ο πόλεμος έρθει πρώτα στο έθνος των Ιουδαίων, οι Ρωμαίοι θα τους βοηθήσουν με όλη τους την καρδιά, σύμφωνα με τον καιρό που θα τους οριστεί.
28 Ούτε τρόφιμα θα δοθούν σε όσους συμμετέχουν εναντίον τους, ούτε όπλα, ούτε χρήματα, ούτε πλοία, όπως φάνηκε καλό στους Ρωμαίους. αλλά θα τηρήσουν τις διαθήκες τους, και αυτό χωρίς δόλο.
29 Σύμφωνα με αυτά τα άρθρα οι Ρωμαίοι έκαναν διαθήκη με τον λαό των Ιουδαίων.
30 Ωστόσο, εάν στο εξής το ένα μέρος ή το άλλο σκέφτονται να συναντηθούν για να προσθέσουν ή να μειώσουν οτιδήποτε, μπορούν να το κάνουν με την ευχαρίστησή τους και ό,τι προσθέσουν ή αφαιρέσουν θα επικυρωθεί.
31 Και όσον αφορά τα κακά που κάνει ο Δημήτριος στους Ιουδαίους, του έχουμε γράψει, λέγοντας: Γιατί έβαλες τον ζυγό σου βαρύ στους φίλους μας και συμμάχους τους Ιουδαίους;
32 Αν, λοιπόν, παραπονεθούν πια εναντίον σου, θα τους αποδώσουμε δικαιοσύνη και θα πολεμήσουμε μαζί σου από θάλασσα και από ξηρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Επιπλέον, όταν ο Δημήτριος άκουσε τον Νικάνορα και τον στρατό του να σκοτώνονται στη μάχη, έστειλε τη δεύτερη φορά τον Βακχίδη και τον Άλκιμο στη γη της Ιουδαίας, και μαζί τους την κύρια δύναμη του στρατού του:
2 Οι οποίοι βγήκαν από το δρόμο που οδηγεί στη Γάλγαλα, και έστησαν τις σκηνές τους μπροστά στη Μασαλόθ, που είναι στην Αρμπέλα, και αφού την κέρδισαν, σκότωσαν πολύ κόσμο.
3 Και τον πρώτο μήνα του εκατόν πενήντα δεύτερου έτους στρατοπέδευσαν μπροστά στην Ιερουσαλήμ.
4 Από όπου απομακρύνθηκαν και πήγαν στη Βέροια, με είκοσι χιλιάδες πεζούς και δύο χιλιάδες ιππείς.
5 Και ο Ιούδας είχε στήσει τις σκηνές του στην Ελεάσα, και τρεις χιλιάδες εκλεκτοί άνδρες μαζί του.
6 Ποιος βλέποντας το πλήθος του άλλου στρατού προς αυτόν τόσο μεγάλο φοβήθηκε πολύ. οπότε πολλοί μεταφέρθηκαν έξω από τον οικοδεσπότη, καθώς έμεναν μόνο οκτακόσιοι άνδρες.
7 Όταν λοιπόν ο Ιούδας είδε ότι ο στρατός του ξέφυγε, και ότι η μάχη τον πίεσε, ήταν πολύ ταραγμένος στο μυαλό του και πολύ στενοχωρημένος, γιατί δεν είχε χρόνο να τους συγκεντρώσει.
8 Ωστόσο, σε αυτούς που έμειναν, είπε: Ας σηκωθούμε και ας ανεβούμε εναντίον των εχθρών μας, αν ίσως μπορέσουμε να πολεμήσουμε μαζί τους.
9 Εκείνοι όμως τον αποθέωσαν, λέγοντας: Δεν θα μπορέσουμε ποτέ· ας σώσουμε τώρα καλύτερα τη ζωή μας, και στο εξής θα επιστρέψουμε μαζί με τους αδελφούς μας και θα πολεμήσουμε εναντίον τους· επειδή, είμαστε λίγοι.
10 Τότε ο Ιούδας είπε: Ο Θεός να μην κάνω αυτό το πράγμα και να φύγω μακριά τους· αν έρθει η ώρα μας, ας πεθάνουμε αντρικά για τους αδελφούς μας, και ας μη λερώνουμε την τιμή μας.
11 Τότε το πλήθος των Βακχίδων βγήκε από τις σκηνές τους και στάθηκε απέναντί τους, οι ιππείς τους χωρίστηκαν σε δύο στρατεύματα, και οι σφενδονιστές και οι τοξότες τους πήγαιναν μπροστά από το στρατό και όσοι βάδιζαν στο μπροστινό μέρος ήταν όλοι δυνατοί άνδρες.
12 Όσο για τον Βακχίδη, ήταν στη δεξιά πτέρυγα· έτσι ο οικοδεσπότης πλησίασε στα δύο μέρη και σάλπισε.
13 Και αυτοί από την πλευρά του Ιούδα, σάλπισαν κι αυτοί τις σάλπιγγες τους, ώστε η γη σείστηκε από τον θόρυβο των στρατευμάτων, και η μάχη συνεχίστηκε από το πρωί μέχρι το βράδυ.
14 Και όταν ο Ιούδας αντιλήφθηκε ότι ο Βακχίδης και η δύναμη του στρατεύματός του ήταν στη δεξιά πλευρά, πήρε μαζί του όλους τους σκληροπυρηνικούς άνδρες,
15 Ο οποίος ταλαιπώρησε τη δεξιά πτέρυγα, και τους καταδίωξε μέχρι το όρος Άζωτος.
16 Όταν όμως εκείνοι από την αριστερή πτέρυγα είδαν ότι εκείνοι από τη δεξιά πτέρυγα είχαν στεναχωρηθεί, ακολούθησαν τον Ιούδα και εκείνους που ήταν μαζί του σκληρά στις φτέρνες από πίσω.
17 Τότε έγινε μια οδυνηρή μάχη, καθώς πολλοί σκοτώθηκαν και στα δύο μέρη.
18 Και ο Ιούδας σκοτώθηκε, και το υπόλοιπο τράπηκε σε φυγή.
19 Τότε ο Ιωνάθαν και ο Σίμων πήραν τον Ιούδα τον αδελφό τους και τον έθαψαν στον τάφο των πατέρων του στο Μοδίν.
20 Και τον θρήνησαν, και όλος ο Ισραήλ έκανε μεγάλο θρήνο γι' αυτόν, και πένθησε πολλές μέρες, λέγοντας:
21 Πώς έπεσε ο γενναίος, που ελευθέρωσε τον Ισραήλ!
22 Όσο για τα άλλα σχετικά με τον Ιούδα και τους πολέμους του, και τις ευγενικές πράξεις που έκανε, και το μεγαλείο του, δεν είναι γραμμένα· επειδή, ήταν πάρα πολλά.
23 Και μετά το θάνατο του Ιούδα, οι πονηροί άρχισαν να βάζουν τα κεφάλια τους σε όλες τις ακτές του Ισραήλ, και ξεσηκώθηκαν όλοι όσοι έκαναν ανομία.
24 Εκείνες τις ημέρες έγινε επίσης πολύ μεγάλος λιμός, για τον οποίο η χώρα στασίασε και πήγε μαζί τους.
25 Τότε ο Βακχίδης διάλεξε τους κακούς και τους έκανε άρχοντες της χώρας.
26 Και ερεύνησαν και έψαξαν για τους φίλους του Ιούδα, και τους έφεραν στον Βακχίδη, ο οποίος τους εκδικήθηκε και τους χρησιμοποίησε ασεβώς.

27 Έγινε λοιπόν μεγάλη θλίψη στον Ισραήλ, παρόμοια με την οποία δεν υπήρχε από τότε που δεν φάνηκε προφήτης ανάμεσά τους.
28 Γι' αυτό μαζεύτηκαν όλοι οι φίλοι του Ιούδα και είπαν στον Ιωνάθαν:
29 Εφόσον πέθανε ο αδελφός σου ο Ιούδας, δεν έχουμε κανέναν σαν αυτόν να βγούμε εναντίον των εχθρών μας και των Βακχίδων και εναντίον εκείνων του έθνους μας που είναι αντίπαλοί μας.
30 Τώρα, λοιπόν, σε διαλέξαμε σήμερα για να είσαι ο πρίγκιπας και ο αρχηγός μας στη θέση του, ώστε να μπορείς να πολεμήσεις τις μάχες μας.
31 Επ' αυτού ο Ιωνάθαν ανέλαβε τη διακυβέρνησή του εκείνη την ώρα, και σηκώθηκε αντί του αδελφού του Ιούδα.
32 Όταν όμως ο Βακχίδης το έμαθε, έψαξε να τον σκοτώσει
33 Τότε ο Ιωνάθαν και ο Σίμωνας, ο αδελφός του, και όλοι όσοι ήταν μαζί του, καθώς το αντιλήφθηκαν, κατέφυγαν στην έρημο της Θεκόης, και έστησαν τις σκηνές τους δίπλα στο νερό της λίμνης Ασφάρ.
34 Και όταν το κατάλαβε ο Βακχίδης, πλησίασε στον Ιορδάνη μαζί με όλο το στρατό του την ημέρα του Σαββάτου.
35 Και ο Ιωνάθαν είχε στείλει τον αδερφό του Ιωάννη, αρχηγό του λαού, να προσευχηθεί στους φίλους του, τους Ναβαθίτες, για να αφήσουν μαζί τους την άμαξα, που ήταν πολλή.
36 Αλλά οι γιοι του Τζαμπρί βγήκαν από τη Μεδάβα, και πήραν τον Ιωάννη και όλα όσα είχε, και πήγαν μαζί τους.
37 Έπειτα από αυτά ήλθε η είδηση στον Ιωνάθαν και στον Σίμωνα, τον αδελφό του, ότι τα παιδιά του Τζάμβρι έκαναν μεγάλο γάμο, και έφερναν τη νύφη από τη Ναδαμπάθα με ένα μεγάλο τρένο, σαν κόρη ενός από τους μεγάλους άρχοντες της Χαναάν.
38 Γι' αυτό θυμήθηκαν τον Ιωάννη τον αδερφό τους, και ανέβηκαν και κρύφτηκαν κάτω από το κάλυμμα του βουνού.
39 Όπου σήκωσαν τα μάτια τους και κοίταξαν, και ιδού, έγινε πολλή φασαρία και μεγάλη άμαξα· και βγήκε ο γαμπρός, και οι φίλοι και οι αδελφοί του, για να τους συναντήσουν με τύμπανα, και μουσικά όργανα και πολλά όπλα.
40 Τότε ο Ιωνάθαν και εκείνοι που ήταν μαζί του σηκώθηκαν εναντίον τους από το μέρος όπου βρίσκονταν σε ενέδρα, και τους έσφαξαν με τέτοιο τρόπο, καθώς πολλοί έπεσαν νεκροί, και το υπόλοιπο κατέφυγε στο βουνό, και τους πήραν όλους τα λάφυρά τους.
41 Έτσι ο γάμος μετατράπηκε σε πένθος και ο θόρυβος της μελωδίας τους σε θρήνο.
42 Αφού λοιπόν εκδικήθηκαν πλήρως το αίμα του αδελφού τους, στράφηκαν πάλι στο έλος του Ιορδάνη.
43 Και όταν το άκουσε ο Βακχίδης, ήρθε το Σάββατο στις όχθες του Ιορδάνη με μεγάλη δύναμη.
44 Τότε ο Ιωνάθαν είπε στον όμιλό του: Ας ανεβούμε τώρα και ας πολεμήσουμε για τη ζωή μας, γιατί σήμερα δεν είναι μαζί μας, όπως παλιά.
45 Διότι, ιδού, η μάχη είναι μπροστά μας και πίσω μας, και το νερό του Ιορδάνη από τη μια και την άλλη πλευρά, το έλος το ίδιο και το ξύλο, ούτε υπάρχει χώρος για να παραμερίσουμε.
46 Γι' αυτό φωνάζετε τώρα στον ουρανό, για να ελευθερωθείτε από τα χέρια των εχθρών σας.
47 Με αυτό άρχισαν να μάχονται, και ο Ιωνάθαν άπλωσε το χέρι του για να χτυπήσει τον Βακχίδη, αλλά αυτός γύρισε πίσω από αυτόν.
48 Τότε ο Ιωνάθαν και εκείνοι που ήταν μαζί του πήδηξαν στον Ιορδάνη και κολύμπησαν στην άλλη όχθη· όμως ο άλλος δεν πέρασε από τον Ιορδάνη κοντά τους.
49 Εκείνη την ημέρα, λοιπόν, σκοτώθηκαν από την πλευρά του Βακχίδη περίπου χίλιοι άνδρες.
50 Στη συνέχεια επέστρεψε ο Βακχίδης στην Ιερουσαλήμ και επισκεύασε τις ισχυρές πόλεις στην Ιουδαία. το οχυρό στην Ιεριχώ, και Εμμαούς, και Βηθορόν, και Βαιθήλ, και Θαμνάθα, Φαραθώνι και Ταφόν, αυτά τα ενίσχυσε με ψηλά τείχη, με πύλες και με κάγκελα.
51 Και σε αυτούς έστησε φρουρά, για να κάνουν κακό στον Ισραήλ.
52 Οχύρωσε επίσης την πόλη Βηθσούρα, και τη Γαζέρα, και τον πύργο, και έβαλε μέσα τους δυνάμεις και προμήθευσε τρόφιμα.
53 Εξάλλου, πήρε για ομήρους τους γιους των αρχηγών στην εξοχή και τους έβαλε στον πύργο της Ιερουσαλήμ για να τους κρατήσουν.
54 Επιπλέον, το εκατόν πενήντα τρίτο έτος, τον δεύτερο μήνα, ο Άλκιμος διέταξε να γκρεμιστεί ο τοίχος της εσωτερικής αυλής του ιερού. κατέστρεψε και τα έργα των προφητών
55 Και καθώς άρχισε να τραβάει προς τα κάτω, ακόμη και εκείνη την ώρα ο Άλκιμος μαστίστηκε, και οι επιχειρήσεις του εμπόδισαν· γιατί το στόμα του κόπηκε, και τον έπιασαν παράλυση, ώστε δεν μπορούσε πλέον να μιλήσει, ούτε να δώσει εντολή για το σπίτι του.
56 Και ο Άλκιμος πέθανε εκείνη την ώρα με μεγάλο μαρτύριο.
57 Και όταν ο Βακχίδης είδε ότι ο Άλκιμος ήταν νεκρός, επέστρεψε στον βασιλιά· οπότε η γη της Ιουδαίας ήταν σε ανάπαυση δύο χρόνια.
58 Τότε όλοι οι ασεβείς έκαναν σύνοδο, λέγοντας: Ιδού, ο Ιωνάθαν και η παρέα του είναι άνετα και μένουν χωρίς φροντίδα· τώρα λοιπόν θα φέρουμε τους Βακχίδες εδώ, που θα τους πάρει όλους σε μια νύχτα.
59 Πήγαν λοιπόν και συζήτησαν μαζί του.
60 Τότε απομάκρυνε και ήρθε με μια μεγάλη στρατιά και έστειλε μυστικά γράμματα στους οπαδούς του στην Ιουδαία, για να πάρουν τον Ιωνάθαν και αυτούς που ήταν μαζί του· όμως δεν μπορούσαν, επειδή τους ήταν γνωστή η συμβουλή τους.
61 Επομένως, πήραν από τους άνδρες της χώρας, που ήταν οι συντελεστές αυτής της κακίας, περίπου πενήντα άτομα, και τους σκότωσαν.
62 Κατόπιν ο Ιωνάθαν και ο Σίμων, και εκείνοι που ήταν μαζί του, τους οδήγησαν στη Βηθβασί, που είναι στην έρημο, και επισκεύασαν τις φθορές της και την ενίσχυσαν.
63 Το οποίο, όταν έμαθε ο Βακχίδης, συγκέντρωσε όλο το στρατό του και έστειλε μήνυμα σε αυτούς που ήταν από την Ιουδαία.
64 Τότε πήγε και πολιόρκησε τη Βηθβασί. και πολέμησαν εναντίον του μια μακρά περίοδο και έφτιαξαν μηχανές πολέμου.
65 Ο Ιωνάθαν όμως άφησε τον αδελφό του Σίμωνα στην πόλη, και βγήκε ο ίδιος στην εξοχή, και μαζί με κάποιους βγήκε.
66 Και χτύπησε τον Οδωνάρκη και τους αδελφούς του και τους γιους του Φασίρωνα στη σκηνή τους.
67 Και όταν άρχισε να τους χτυπά, και ήρθε με τις δυνάμεις του, ο Σίμων και ο λόχος του βγήκαν έξω από την πόλη και έκαψαν τις μηχανές του πολέμου,
68 Και πολέμησε εναντίον του Βακχίδη, που τον ταλαιπώρησαν, και τον ταλαιπώρησαν πολύ· επειδή, η συμβουλή και η ταλαιπωρία του ήταν μάταια.
69 Γι' αυτό ήταν πολύ θυμωμένος με τους πονηρούς που του έδωσαν συμβουλές να έρθει στη χώρα, καθώς σκότωσε πολλούς από αυτούς και σκόπευε να επιστρέψει στη χώρα του.
70 Ο Ιωνάθαν, όταν το έμαθε, έστειλε πρεσβευτές σε αυτόν, για να κάνει ειρήνη μαζί του και να τους ελευθερώσει τους αιχμαλώτους.
71 Πράγμα που δέχτηκε, και έκανε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του, και του ορκίστηκε ότι δεν θα του έκανε ποτέ κακό όλες τις ημέρες της ζωής του.
72 Όταν, λοιπόν, επανέφερε σε αυτόν τους αιχμαλώτους που είχε πάρει προηγουμένως από τη γη της Ιουδαίας, επέστρεψε και πήγε στη γη του, ούτε ήρθε πια στα όριά τους.
73 Έτσι το ξίφος σταμάτησε από τον Ισραήλ· αλλά ο Ιωνάθαν κατοίκησε στο Μάχμα, και άρχισε να κυβερνά τον λαό. και κατέστρεψε τους ασεβείς άνδρες από τον Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Το εκατό εξήντα έτος ο Αλέξανδρος, ο γιος του Αντιόχου, ο επώνυμος Επιφάνης, ανέβηκε και πήρε την Πτολεμαΐδα· επειδή, ο λαός τον είχε υποδεχτεί, με τον οποίο βασίλευσε εκεί·

2 Και όταν το άκουσε ο βασιλιάς Δημήτριος, συγκέντρωσε πολύ μεγάλο στρατό και βγήκε εναντίον του για να πολεμήσει.
3 Επιπλέον, ο Δημήτριος έστειλε επιστολές στον Ιωνάθαν με λόγια αγάπης, καθώς τον μεγάλωσε.
4 Διότι είπε: Ας κάνουμε πρώτα ειρήνη μαζί του, πριν ενωθεί με τον Αλέξανδρο εναντίον μας.
5 Αλλιώς θα θυμάται όλα τα κακά που κάναμε εναντίον του, και εναντίον των αδελφών του και του λαού του.
6 Γι' αυτό, του έδωσε εξουσία να συγκεντρώσει ένα στρατό και να παράσχει όπλα, για να τον βοηθήσει στη μάχη· πρόσταξε επίσης να τον παραδώσουν οι όμηροι που ήταν στον πύργο.
7 Τότε ήρθε ο Ιωνάθαν στην Ιερουσαλήμ και διάβασε τις επιστολές στο ακροατήριο όλου του λαού και εκείνων που ήταν στον πύργο:
8 Οι οποίοι φοβήθηκαν πολύ, όταν άκουσαν ότι ο βασιλιάς του είχε δώσει εξουσία να συγκεντρώσει στρατό.
9 Τότε εκείνοι από τον πύργο παρέδωσαν τους ομήρους τους στον Ιωνάθαν, και αυτός τους παρέδωσε στους γονείς τους.
10 Έτσι, ο Ιωνάθαν εγκαταστάθηκε στην Ιερουσαλήμ και άρχισε να χτίζει και να επισκευάζει την πόλη.
11 Και διέταξε τους εργάτες να χτίσουν τα τείχη και το όρος Σιών και γύρω με τετράγωνες πέτρες για οχύρωση. και το έκαναν.
12 Τότε οι ξένοι, που ήταν στα φρούρια που είχε χτίσει ο Βακχίδης, τράπηκαν σε φυγή.
13 Καθώς ο καθένας άφησε τον τόπο του και πήγε στη χώρα του.
14 Μόνο στη Βηθσούρα μερικοί από εκείνους που είχαν εγκαταλείψει τον νόμο και τις εντολές παρέμειναν ακίνητοι· γιατί ήταν το καταφύγιό τους.
15 Και όταν ο βασιλιάς Αλέξανδρος άκουσε ποιες υποσχέσεις είχε στείλει ο Δημήτριος στον Ιωνάθαν: όταν του ανακοινώθηκε επίσης για τις μάχες και τις ευγενικές πράξεις που είχαν κάνει αυτός και οι αδελφοί του και για τους πόνους που είχαν υπομείνει,
16 Είπε: Θα βρούμε άλλον τέτοιον άνθρωπο; τώρα λοιπόν θα τον κάνουμε φίλο και συμμάχο μας.
17 Πάνω σε αυτό έγραψε μια επιστολή και του την έστειλε, σύμφωνα με αυτά τα λόγια, λέγοντας:
18 Ο βασιλιάς Αλέξανδρος στον αδελφό του Ιωνάθαν στέλνει χαιρετισμό:
19 Ακούσαμε για σένα, ότι είσαι άνθρωπος με μεγάλη δύναμη, και μας αρέσει να είσαι φίλος μας.
20 Γι' αυτό τώρα σήμερα σε ορίζουμε να είσαι αρχιερέας του έθνους σου και να λέγεσαι φίλος του βασιλιά. (και με αυτό του έστειλε μια πορφυρή ρόμπα και ένα χρυσό στεφάνι:) και σου ζητώ να πάρεις το μέρος μας και να διατηρήσεις φιλία μαζί μας.
21 Έτσι, τον έβδομο μήνα του εκατόν εξηκοστού έτους, στη γιορτή των σκηνών, ο Ιωνάθαν φόρεσε το άγιο χιτώνα, και συγκέντρωσε δυνάμεις, και έδωσε πολλή πανοπλία.
22 Όταν το άκουσε ο Δημήτριος, λυπήθηκε πολύ και είπε:
23 Τι κάναμε, που ο Αλέξανδρος μας εμπόδισε να κάνουμε φιλία με τους Ιουδαίους για να ενισχυθεί;
24 Επίσης θα τους γράψω λόγια ενθάρρυνσης και θα τους υποσχεθώ αξιοπρέπεια και δώρα, ώστε να έχω τη βοήθειά τους.
25 Γι' αυτό τους έστειλε: Ο βασιλιάς Δημήτριος στο λαό των Ιουδαίων στέλνει χαιρετισμούς:
26 Ενώ τηρήσατε διαθήκες μαζί μας, και συνεχίσατε στη φιλία μας, χωρίς να ενώνεστε με τους εχθρούς μας, εμείς το ακούσαμε και χαιρόμαστε.
27 Γι' αυτό τώρα συνεχίζετε να είστε ακόμα πιστοί σε εμάς, και θα σας ανταποδώσουμε καλά για όσα κάνετε για χάρη μας,
28 Και θα σας δώσει πολλές ασυλίες και θα σας δώσει ανταμοιβές.
29 Και τώρα σας ελευθερώνω, και για χάρη σας ελευθερώνω όλους τους Ιουδαίους, από φόρους, και από τα έθιμα του αλατιού και από τους φόρους του στέμματος,
30 Και από αυτό που μου αναλογεί να λάβω για το τρίτο μέρος ή τον σπόρο και τον μισό καρπό των δέντρων, το απελευθερώνω από σήμερα και στο εξής, έτσι ώστε να μην ληφθούν από τη γη της Ιουδαίας, ούτε από τις τρεις κυβερνήσεις που προστέθηκαν σε αυτές από τη χώρα της Σαμάρειας και της Γαλιλαίας, από σήμερα και στο εξής για πάντα.
31 Ας είναι και η Ιερουσαλήμ αγία και ελεύθερη, με τα σύνορά της, και από δέκατα και από φόρους.
32 Και όσον αφορά τον πύργο που είναι στην Ιερουσαλήμ, παραδίδω εξουσία πάνω του, και δίνω στον αρχιερέα, ώστε να μπορεί να τοποθετήσει σε αυτόν ανθρώπους που θα επιλέξει να τον φυλάξουν.
33 Επιπλέον, ελευθέρωσα ελεύθερα κάθε έναν από τους Ιουδαίους, που μεταφέρθηκαν αιχμάλωτοι από τη γη της Ιουδαίας σε οποιοδήποτε μέρος του βασιλείου μου, και θέλω όλοι οι αξιωματικοί μου να παραδίδουν τους φόρους ακόμη και από τα βοοειδή τους.
34 Επιπλέον, θέλω όλες οι γιορτές, και τα σάββατα, και τα νέα φεγγάρια, και οι επίσημες ημέρες, και οι τρεις ημέρες πριν από τη γιορτή, και οι τρεις ημέρες μετά τη γιορτή, να είναι όλες ασυλίας και ελευθερίας για όλους τους Ιουδαίους στο βασίλειό μου.
35 Επίσης κανείς δεν θα έχει εξουσία να ανακατεύεται ή να παρενοχλεί οποιονδήποτε από αυτούς σε οποιοδήποτε θέμα.
36 Θα ήθελα περαιτέρω, να εγγραφούν στις δυνάμεις του βασιλιά περίπου τριάντα χιλιάδες άνδρες από τους Ιουδαίους, στους οποίους θα δοθεί αμοιβή, όπως ανήκει σε όλες τις δυνάμεις του βασιλιά.
37 Και μερικοί από αυτούς θα τοποθετηθούν στα ισχυρά αμπάρια του βασιλιά, από τους οποίους επίσης μερικοί θα επιφορτιστούν με τις υποθέσεις του βασιλείου, που είναι αξιόπιστες· και θέλω οι επίσκοποι και οι κυβερνήτες τους να είναι από τον εαυτό τους, και να ζήσουν μετά τους δικούς τους νόμους, όπως έχει διατάξει ο βασιλιάς στη γη της Ιουδαίας.
38 Και όσον αφορά τις τρεις κυβερνήσεις που προστέθηκαν στην Ιουδαία από τη χώρα της Σαμάρειας, ας ενωθούν με την Ιουδαία, για να θεωρηθούν ότι είναι υπό μία, ούτε δεσμευμένοι να υπακούουν σε άλλη εξουσία εκτός από αυτή του αρχιερέα.
39 Όσο για την Πτολεμαΐδα, και τη γη που ανήκει, τη δίνω ως δώρο στο ιερό της Ιερουσαλήμ για τα απαραίτητα έξοδα του ιερού.
40 Επιπλέον, δίνω κάθε χρόνο δεκαπέντε χιλιάδες σίκλια ασήμι από τους λογαριασμούς του βασιλιά από τους τόπους που ανήκουν.
41 Και όλο το πλεόνασμα, το οποίο οι αξιωματικοί δεν πλήρωναν όπως παλιά, θα δίνεται από εδώ και πέρα για τα έργα του ναού.
42 Και εκτός από αυτό, τα πέντε χιλιάδες σίκλια ασήμι, που έβγαζαν από τις χρήσεις του ναού από τους λογαριασμούς κάθε χρόνο, ακόμη και αυτά θα αποδεσμεύονται, επειδή ανήκουν στους ιερείς που λειτουργούν.
43 Και όποιοι είναι αυτοί που καταφεύγουν στο ναό της Ιερουσαλήμ, ή βρίσκονται μέσα στις ελευθερίες αυτού, όντας χρεωμένοι στον βασιλιά, ή για οποιοδήποτε άλλο θέμα, ας είναι ελεύθεροι, και ό,τι έχουν στο βασίλειό μου.
44 Και για την οικοδόμηση και την επισκευή των εργασιών του ιερού θα δοθούν τα έξοδα του λογαριασμού του βασιλιά.
45 Ναι, και για την οικοδόμηση των τειχών της Ιερουσαλήμ, και την οχύρωσή τους γύρω, θα δοθούν έξοδα από τους λογαριασμούς του βασιλιά, όπως επίσης και για την οικοδόμηση των τειχών στην Ιουδαία.
46 Τώρα, όταν ο Ιωνάθαν και ο λαός άκουσαν αυτά τα λόγια, δεν τους έδωσαν εύσημα, ούτε τους έλαβαν, επειδή θυμήθηκαν το μεγάλο κακό που είχε κάνει στον Ισραήλ. γιατί τους είχε πληγώσει πολύ.
47 Αλλά με τον Αλέξανδρο ήταν πολύ ευχαριστημένοι, γιατί ήταν ο πρώτος που τους παρακαλούσε για αληθινή ειρήνη, και ήταν πάντα συμμαχητές μαζί του.
48 Τότε συγκέντρωσε μεγάλες δυνάμεις ο βασιλιάς Αλέξανδρος και στρατοπέδευσε εναντίον του Δημητρίου.
49 Και αφού συμμάχησαν οι δύο βασιλιάδες, το στρατό του Δημητρίου τράπηκε σε φυγή· αλλά ο Αλέξανδρος τον ακολούθησε και τους νίκησε.
50 Και συνέχισε τη μάχη πολύ οδυνηρή μέχρι να δύσει ο ήλιος· και εκείνη την ημέρα σκοτώθηκε ο Δημήτριος.

51 Στη συνέχεια ο Αλέξανδρος έστειλε πρεσβευτές στον Πτολεμαίο, βασιλιά της Αιγύπτου, με ένα μήνυμα σχετικά:
52 Επειδή, ήρθα ξανά στο βασίλειό μου, και βρέθηκα στον θρόνο των προγόνων μου, και πήρα την κυριαρχία, και ανέτρεψα τον Δημήτριο, και ανέκτησα τη χώρα μας.
53 Διότι, αφού συμμετείχα στη μάχη μαζί του, τόσο αυτός όσο και ο στρατός του στεναχωρήθηκαν από εμάς, ώστε να καθίσουμε στον θρόνο του βασιλείου του.
54 Τώρα, λοιπόν, ας κάνουμε μια ένωση φιλίας μαζί, και δώσε μου τώρα την κόρη σου για γυναίκα· και θα γίνω γαμπρός σου, και θα δώσω και σε σένα και σε αυτήν σύμφωνα με την αξιοπρέπειά σου.
55 Τότε ο βασιλιάς Πτολεμαίος απάντησε, λέγοντας: Ευτυχισμένη να είναι η ημέρα κατά την οποία επέστρεψες στη γη των πατέρων σου και κάθισες στο θρόνο του βασιλείου τους.
56 Και τώρα θα κάνω σε σένα, όπως έγραψες: συνάντησέ με λοιπόν στην Πτολεμαΐδα, για να ιδωθούμε. γιατί θα σε παντρέψω την κόρη μου σύμφωνα με την επιθυμία σου.
57 Και ο Πτολεμαίος βγήκε από την Αίγυπτο με την κόρη του Κλεοπάτρα, και ήρθαν στην Πτολεμαΐδα το εκατόν εξήντα δεύτερο έτος.
58 Όπου τον συνάντησε ο βασιλιάς Αλέξανδρος, του έδωσε την κόρη του Κλεοπάτρα και γιόρτασε τον γάμο της στην Πτολεμαΐδα με μεγάλη δόξα, όπως συμβαίνει με τους βασιλιάδες.
59 Και ο βασιλιάς Αλέξανδρος είχε γράψει στον Ιωνάθαν, να έρθει να τον συναντήσει.
60 Ο οποίος πήγε τότε τιμητικά στην Πτολεμαΐδα, όπου συνάντησε τους δύο βασιλιάδες, και τους έδωσε και στους φίλους τους ασήμι και χρυσάφι, και πολλά δώρα, και βρήκε χάρη στα μάτια τους.
61 Εκείνη την ώρα, ορισμένοι λοιμοί του Ισραήλ, άνθρωποι με κακή ζωή, συγκεντρώθηκαν εναντίον του για να τον κατηγορήσουν· αλλά ο βασιλιάς δεν τους άκουσε.
62 Και περισσότερο από αυτό, ο βασιλιάς πρόσταξε να βγάλουν τα ρούχα του και να τον ντύσουν πορφύρα· και το έκαναν.
63 Και τον έβαλε να καθίσει μόνος του, και είπε στους άρχοντές του: Πηγαίνετε μαζί του στη μέση της πόλης και διακήρυξτε, να μην παραπονιέται κανείς εναντίον του για κανένα θέμα και να μην τον ενοχλεί για κανένα λόγο..
64 Και όταν οι κατήγοροι του είδαν ότι τον τιμούσαν σύμφωνα με τη διακήρυξη και τον ενδύσανε πορφύρα, έφυγαν όλοι μακριά.
65 Έτσι, ο βασιλιάς τον τίμησε, και τον έγραψε στους κύριους φίλους του, και τον έκανε δούκα και μέτοχο της κυριαρχίας του.
66 Στη συνέχεια ο Ιωνάθαν επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ με ειρήνη και χαρά.
67 Επιπλέον στο? εκατόν εξήντα πέμπτο έτος ήλθε ο Δημήτριος ο γιος του Δημητρίου από την Κρήτη στη γη των πατέρων του.
68 Όταν ο βασιλιάς Αλέξανδρος το άκουσε, λυπήθηκε και επέστρεψε στην Αντιόχεια.
69 Τότε ο Δημήτριος έκανε στρατηγό του τον Απολλώνιο διοικητή της Κελοσυρίας, ο οποίος συγκέντρωσε μεγάλο στρατό και στρατοπέδευσε στην Ιαμνία, και έστειλε στον Ιωνάθαν τον αρχιερέα, λέγοντας:
70 Μόνος σου υψώνεσαι εναντίον μας, και με περιφρονούν για χάρη σου, και με κατακρίνουν· και γιατί καυχιέσαι τη δύναμή σου εναντίον μας στα βουνά;
71 Τώρα, λοιπόν, αν εμπιστεύεσαι στη δύναμή σου, κατέβα σε μας στον κάμπο, και εκεί ας εξετάσουμε το θέμα μαζί· γιατί μαζί μου είναι η δύναμη των πόλεων.
72 Ρώτα και μάθε ποιος είμαι εγώ, και οι υπόλοιποι που παίρνουν μέρος, και θα σου πουν ότι το πόδι σου δεν μπορεί να πετάξει στη γη τους.
73 Γι' αυτό τώρα δεν θα μπορείς να μείνεις στους ιππείς και μια τόσο μεγάλη δύναμη στην πεδιάδα, όπου δεν υπάρχει ούτε πέτρα ούτε πυριτόλιθος, ούτε μέρος για να καταφύγεις.
74 Όταν λοιπόν ο Ιωνάθαν άκουσε αυτά τα λόγια του Απολλώνιου, συγκινήθηκε στο μυαλό του και διαλέγοντας δέκα χιλιάδες άνδρες βγήκε από την Ιερουσαλήμ, όπου τον συνάντησε ο Σίμων ο αδελφός του για να τον βοηθήσει.
75 Και έστησε τις σκηνές του ενάντια στην Ιόππη. αυτοί από την Ιόππη τον έκλεισαν έξω από την πόλη, επειδή ο Απολλώνιος είχε φρουρά εκεί.
76 Τότε ο Ιωνάθαν το πολιόρκησε· και τον άφησαν από την πόλη από φόβο· και έτσι ο Ιωνάθαν κέρδισε την Ιόππη.
77 Όταν το άκουσε ο Απολλώνιος, πήρε τρεις χιλιάδες ιππείς, με πλήθος πεζών, και πήγε στον Άζωτο ως ταξιδιώτης, και με αυτόν τον τράβηξε στην πεδιάδα. γιατί είχε μεγάλο αριθμό ιππέων, στους οποίους εμπιστευόταν.
78 Τότε ο Ιωνάθαν τον ακολούθησε στην Άζωτο, όπου οι στρατοί άρχισαν να μάχονται.
79 Τώρα ο Απολλώνιος είχε αφήσει χίλιους ιππείς σε ενέδρα.
80 Και ο Ιωνάθαν ήξερε ότι πίσω του υπήρχε μια ενέδρα. γιατί είχαν περικυκλώσει στο στρατόπεδό του και έριχναν βελάκια στον λαό, από το πρωί μέχρι το βράδυ.
81 Αλλά ο λαός στάθηκε ακίνητος, όπως τους πρόσταξε ο Ιωνάθαν· και έτσι τα άλογα των εχθρών ήταν κουρασμένα.
82 Τότε έβγαλε τον Σίμωνα τον στρατό του, και τους έβαλε εναντίον των πεζών, (γιατί οι ιππείς εξαντλήθηκαν) που στενοχωρήθηκαν από αυτόν και τράπηκαν σε φυγή.
83 Και οι ιππείς, σκορπισμένοι στο χωράφι, κατέφυγαν στην Άζωτο και πήγαν στη Βηθδαγών, τον ναό του ειδώλου τους, για ασφάλεια.
84 Αλλά ο Ιωνάθαν έβαλε φωτιά στον Άζωτο και στις πόλεις γύρω από αυτήν, και πήρε τα λάφυρά τους. και ο ναός του Δαγών, μαζί με αυτούς που έφυγαν σε αυτόν, κάηκε στη φωτιά.
85 Έτσι κάηκαν και σκοτώθηκαν με το σπαθί κοντά σε οκτώ χιλιάδες άνδρες.
86 Και από εκεί ο Ιωνάθαν απομάκρυνε τον στρατό του και στρατοπέδευσε ενάντια στην Ασκαλών, όπου βγήκαν οι άνδρες της πόλης, και τον αντιμετώπισαν με μεγαλοπρέπεια.
87 Μετά από αυτό επέστρεψε ο Ιωνάθαν και ο στρατός του στην Ιερουσαλήμ, έχοντας λάφυρα.
88 Και όταν ο βασιλιάς Αλέξανδρος άκουσε αυτά τα πράγματα, τίμησε ακόμη περισσότερο τον Ιωνάθαν.
89 Και του έστειλε μια πόρπη από χρυσό, για τη χρήση σε όσους είναι από το αίμα του βασιλιά· του έδωσε και τον Ακάρον με τα όρια του στην κατοχή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Και ο βασιλιάς της Αιγύπτου συγκέντρωσε ένα μεγάλο στρατό, σαν την άμμο που βρίσκεται στην ακτή της θάλασσας, και πολλά πλοία, και περιφέρθηκε με δόλο για να πάρει το βασίλειο του Αλεξάνδρου και να το ενώσει με το δικό του.
2 Τότε πήγε στην Ισπανία με ειρηνικό τρόπο, έτσι όπως του άνοιξαν οι πόλεις και τον συνάντησαν· επειδή ο βασιλιάς Αλέξανδρος τους είχε διατάξει να κάνουν έτσι, επειδή ήταν κουνιάδος του.
3 Και καθώς ο Πτολεμαίος έμπαινε στις πόλεις, έστησε σε κάθε μία από αυτές μια φρουρά στρατιωτών για να την φυλάξει.
4 Και όταν πλησίασε στον Άζωτο, του έδειξαν τον ναό του Δαγών που κάηκε, και τον Άζωτο και τα περίχωρά του που καταστράφηκαν, και τα σώματα που πετάχτηκαν έξω και αυτά που είχε κάψει στη μάχη. γιατί τους είχαν φτιάξει σωρούς στο δρόμο όπου έπρεπε να περάσει.
5 Είπαν επίσης στον βασιλιά ό,τι είχε κάνει ο Ιωνάθαν, με σκοπό να τον κατηγορήσει· αλλά ο βασιλιάς σιωπούσε.
6 Τότε ο Ιωνάθαν συνάντησε τον βασιλιά με μεγάλη μεγαλοπρέπεια στην Ιόππη, όπου χαιρέτησαν ο ένας τον άλλον και διέμεναν.
7 Στη συνέχεια, ο Ιωνάθαν, αφού πήγε με τον βασιλιά στον ποταμό που λέγεται Ελεύθερος, επέστρεψε πάλι στην Ιερουσαλήμ.
8 Ο βασιλιάς Πτολεμαίος, λοιπόν, έχοντας πάρει την κυριαρχία των πόλεων δια θαλάσσης μέχρι τη Σελεύκεια στην ακτή της θάλασσας, φαντάστηκε πονηρές συμβουλές εναντίον του Αλεξάνδρου.
9 Τότε έστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά Δημήτριο, λέγοντας: Έλα, ας κάνουμε συμμαχία μεταξύ μας, και θα σου δώσω την

κόρη μου που έχει ο Αλέξανδρος, και θα βασιλέψεις στο βασίλειο του πατέρα σου.
10 Διότι μετανιώνω που του έδωσα την κόρη μου, γιατί ήθελε να με σκοτώσει.
11 Έτσι τον συκοφάντησε, επειδή επιθυμούσε το βασίλειό του.
12 Γι' αυτό πήρε την κόρη του από αυτόν, και την έδωσε στον Δημήτριο, και εγκατέλειψε τον Αλέξανδρο, για να γίνει γνωστό το μίσος τους.
13 Τότε ο Πτολεμαίος μπήκε στην Αντιόχεια, όπου έβαλε δύο στέμματα στο κεφάλι του, το στέμμα της Ασίας και της Αιγύπτου.
14 Στη μέση εποχή ήταν ο βασιλιάς Αλέξανδρος στην Κιλικία, επειδή εκείνοι που κατοικούσαν σε εκείνα τα μέρη είχαν επαναστατήσει από αυτόν.
15 Όταν όμως το άκουσε αυτό ο Αλέξανδρος, ήρθε σε πόλεμο εναντίον του· και ο βασιλιάς Πτολεμαίος έφερε έξω το στρατό του, και τον συνάντησε με μια ισχυρή δύναμη, και τον φυγάδευσε.
16 Έτσι ο Αλέξανδρος κατέφυγε στην Αραβία εκεί για να τον υπερασπιστεί. αλλά ο βασιλιάς Πτολεμαίος υψώθηκε:
17 Διότι ο Ζαβδιήλ ο Άραβας έβγαλε το κεφάλι του Αλέξανδρου και το έστειλε στον Πτολεμαίο.
18 Και ο βασιλιάς Πτολεμαίος πέθανε την τρίτη μέρα μετά, και όσοι ήταν στα οχυρά σκοτώθηκαν ο ένας από τον άλλο.
19 Με αυτόν τον τρόπο ο Δημήτριος βασίλευσε το εκατόν εξήντα έβδομο έτος.
20 Ταυτόχρονα ο Ιωνάθαν συγκέντρωσε αυτούς που ήταν στην Ιουδαία για να πάρουν τον πύργο που ήταν στην Ιερουσαλήμ· και έφτιαξε πολλές πολεμικές μηχανές εναντίον του.
21 Τότε ήρθαν ασεβείς, που μισούσαν τον λαό τους, πήγαν στον βασιλιά και του είπαν ότι ο Ιωνάθαν πολιόρκησε τον πύργο,
22 Όταν το άκουσε, θύμωσε, και αμέσως απομακρύνθηκε, ήρθε στην Πτολεμαΐδα, και έγραψε στον Ιωνάθαν, να μην πολιορκήσει τον πύργο, αλλά να έρθει να μιλήσει μαζί του στην Πτολεμαΐδα με μεγάλη βιασύνη.
23 Ωστόσο, ο Ιωνάθαν, όταν το άκουσε αυτό, διέταξε να το πολιορκήσουν ακόμα· και διάλεξε μερικούς από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ και τους ιερείς, και τέθηκε σε κίνδυνο·
24 Και πήρε ασήμι και χρυσάφι, και ενδύματα, και δώρα από δύτες, και πήγε στην Πτολεμαΐδα στον βασιλιά, όπου βρήκε χάρη στα μάτια του.
25 Και παρόλο που ορισμένοι ασεβείς άνδρες του λαού είχαν κάνει παράπονα εναντίον του,
26 Ωστόσο, ο βασιλιάς τον παρακάλεσε όπως είχαν κάνει οι προκάτοχοί του πριν, και τον προώθησε μπροστά σε όλους τους φίλους του,
27 Και τον επιβεβαίωσε στην αρχιεροσύνη, και σε όλες τις τιμές που είχε πριν, και του έδωσε την υπεροχή μεταξύ των αρχιερέων του.
28 Τότε ο Ιωνάθαν ζήτησε από τον βασιλιά να απαλλάξει την Ιουδαία από φόρους, όπως και τις τρεις κυβερνήσεις, με τη χώρα της Σαμάρειας. και του υποσχέθηκε τριακόσια τάλαντα.
29 Και ο βασιλιάς συναίνεσε και έγραψε στον Ιωνάθαν επιστολές για όλα αυτά με τον εξής τρόπο:
30 Ο βασιλιάς Δημήτριος στον αδελφό του Ιωνάθαν και στο έθνος των Ιουδαίων στέλνει χαιρετισμούς:
31 Σας στέλνουμε εδώ ένα αντίγραφο της επιστολής που γράψαμε στον ξάδερφό μας Λασθένη σχετικά με εσάς, για να το δείτε.
32 Ο βασιλιάς Δημήτριος στον πατέρα του Λασθένη στέλνει χαιρετισμό:
33 Είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε καλό στον λαό των Ιουδαίων, που είναι φίλοι μας, και να τηρούμε διαθήκες μαζί μας, λόγω της καλής τους θέλησης απέναντί μας.
34 Γι' αυτό, επικυρώσαμε σε αυτούς τα σύνορα της Ιουδαίας, με τις τρεις κυβερνήσεις της Αφερέμας και της Λύδας και του Ραμάθεμ, που προστέθηκαν στην Ιουδαία από τη χώρα της Σαμάρειας, και όλα όσα τους ανήκουν, για όλους όσους θυσιάζουν στην Ιερουσαλήμ, αντί για τις πληρωμές που λάμβανε ο βασιλιάς από αυτούς κάθε χρόνο από τους καρπούς της γης και των δέντρων.
35 Και όσον αφορά άλλα πράγματα που μας ανήκουν, από τα δέκατα και τα έθιμα που μας αφορούν, όπως επίσης τις αλυκές, και τους φόρους κορώνας, που μας αναλογούν, τα απαλλάσσουμε από όλα για την ανακούφισή τους.
36 Και τίποτα από αυτό δεν θα ανακληθεί από τώρα και στο εξής για πάντα.
37 Τώρα, λοιπόν, φρόντισε να κάνεις ένα αντίγραφο αυτών των πραγμάτων, και άφησέ το να παραδοθεί στον Ιωνάθαν, και να το στηθεί στο άγιο όρος σε εμφανές μέρος.
38 Μετά από αυτό, όταν ο βασιλιάς Δημήτριος είδε ότι η γη ήταν ήσυχη μπροστά του, και ότι δεν του έγινε αντίσταση, έστειλε όλες τις δυνάμεις του, καθένα στον τόπο του, εκτός από ορισμένες ομάδες ξένων, που είχε συγκεντρώσει από τα νησιά των ειδωλολατρών: γι' αυτό όλες οι δυνάμεις των πατέρων του τον μισούσαν.
39 Και ένας Τρύφωνας, που ήταν προηγουμένως από το μέρος του Αλέξανδρου, ο οποίος, βλέποντας ότι όλος ο στρατός μουρμούρισε εναντίον του Δημητρίου, πήγε στον Σιμαλκουέ τον Άραβα που μεγάλωσε τον Αντίοχο, τον μικρό γιο του Αλέξανδρου,
40 Και τον πόνεσε να του παραδώσει αυτόν τον νεαρό Αντίοχο, για να βασιλέψει στη θέση του πατέρα του· του είπε, λοιπόν, όλα όσα είχε κάνει ο Δημήτριος και πώς οι πολεμιστές του είχαν εχθρότητα μαζί του, και έμεινε εκεί για πολύ καιρό. εποχή.
41 Εν τω μεταξύ, ο Ιωνάθαν έστειλε στον βασιλιά Δημήτριο, για να πετάξει εκείνους του πύργου από την Ιερουσαλήμ, και εκείνους επίσης στα φρούρια· επειδή, πολέμησαν εναντίον του Ισραήλ.
42 Και ο Δημήτριος έστειλε στον Ιωνάθαν, λέγοντας: Δεν θα το κάνω μόνο για σένα και τον λαό σου, αλλά θα τιμήσω πολύ εσένα και το έθνος σου, αν υπάρχει ευκαιρία.
43 Τώρα λοιπόν θα κάνεις καλά, αν μου στείλεις ανθρώπους να με βοηθήσουν. γιατί όλες οι δυνάμεις μου έχουν φύγει από μένα.
44 Επ' αυτού ο Ιωνάθαν του έστειλε τρεις χιλιάδες ισχυρούς άνδρες στην Αντιόχεια· και όταν ήρθαν στον βασιλιά, ο βασιλιάς χάρηκε πολύ για τον ερχομό τους.
45 Όμως εκείνοι που ήταν από την πόλη συγκεντρώθηκαν στο μέσο της πόλης, σε αριθμό εκατόν είκοσι χιλιάδων ανδρών, και ήθελαν να σκοτώσουν τον βασιλιά.
46 Γι' αυτό ο βασιλιάς κατέφυγε στην αυλή, αλλά αυτοί από την πόλη κράτησαν τα περάσματα της πόλης και άρχισαν να πολεμούν.
47 Τότε ο βασιλιάς κάλεσε τους Ιουδαίους για βοήθεια, οι οποίοι ήρθαν αμέσως κοντά του, και διασκορπισμένοι στην πόλη σκότωσαν εκείνη την ημέρα στην πόλη σε αριθμό εκατό χιλιάδων.
48 Και έβαλαν φωτιά στην πόλη, και πήραν πολλά λάφυρα εκείνη την ημέρα, και απελευθέρωσαν τον βασιλιά.
49 Όταν, λοιπόν, εκείνοι από την πόλη είδαν ότι οι Ιουδαίοι είχαν την πόλη όπως θα ήθελαν, το θάρρος τους μειώθηκε· γι' αυτό προσευχήθηκαν στον βασιλιά και έκραξαν λέγοντας:
50 Δώσε μας ειρήνη, και αφήστε τους Ιουδαίους να πάψουν να επιτίθενται σε εμάς και στην πόλη.
51 Με αυτό πέταξαν τα όπλα τους και έκαναν ειρήνη. Και οι Ιουδαίοι τιμήθηκαν μπροστά στον βασιλιά και σε όλους όσοι ήταν στο βασίλειό του. και επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, έχοντας πολλά λάφυρα.
52 Και ο βασιλιάς Δημήτριος κάθισε στον θρόνο του βασιλείου του, και η γη ήταν ήσυχη μπροστά του.
53 Εν τούτοις, διαμαρτυρήθηκε σε όλα όσα έλεγε, και αποξενώθηκε από τον Ιωνάθαν, ούτε τον αντάμειψε σύμφωνα με τα οφέλη που είχε λάβει από αυτόν, αλλά τον στενοχώρησε πολύ.
54 Μετά από αυτό επέστρεψε ο Τρύφωνας, και μαζί του το μικρό παιδί Αντίοχος, που βασίλεψε και στέφθηκε.
55 Τότε συγκεντρώθηκαν κοντά του όλοι οι πολεμιστές, τους οποίους ο Δημήτριος είχε απομακρύνει, και πολέμησαν εναντίον του Δημητρίου, ο οποίος γύρισε την πλάτη του και τράπηκε σε φυγή.
56 Και ο Τρύφωνας πήρε τους ελέφαντες και κέρδισε την Αντιόχεια.

57 Εκείνο τον καιρό ο νεαρός Αντίοχος έγραψε στον Ιωνάθαν, λέγοντας: Σε επιβεβαιώνω στην αρχιερατεία και σε διορίζω αρχηγό των τεσσάρων κυβερνήσεων και να είσαι ένας από τους φίλους του βασιλιά.
58 Κατόπιν αυτού, του έστειλε χρυσά σκεύη για να σερβιριστεί, και του άφησε να πιει χρυσάφι και να ντυθεί πορφύρα και να φορέσει χρυσή πόρπη.
59 Και τον αδερφό του Σίμωνα έκανε αρχηγό από τη θέση που λέγεται Κλίμακα του Τύρου μέχρι τα όρια της Αιγύπτου.
60 Τότε ο Ιωνάθαν βγήκε και πέρασε μέσα από τις πόλεις πέρα από το νερό, και όλες οι δυνάμεις της Συρίας συγκεντρώθηκαν κοντά του για να τον βοηθήσουν· και όταν έφτασε στην Ασκαλών, τον αντιμετώπισαν τιμητικά εκείνοι της πόλης.
61 Από όπου πήγε στη Γάζα, αλλά αυτοί από τη Γάζα τον έκλεισαν. γι' αυτό το πολιόρκησε και έκαψε τα προάστια του με φωτιά και τα χάλασε.
62 Κατόπιν, όταν εκείνοι από τη Γάζα προσευχήθηκαν στον Ιωνάθαν, έκανε ειρήνη μαζί τους, και πήρε τους γιους των αρχηγών τους για ομήρους, και τους έστειλε στην Ιερουσαλήμ, και πέρασε από τη χώρα στη Δαμασκό.
63 Και όταν ο Ιωνάθαν άκουσε ότι οι άρχοντες του Δημητρίου ήρθαν στον Κάδη, που είναι στη Γαλιλαία, με μεγάλη δύναμη, για να τον απομακρύνουν από τη χώρα,
64 Πήγε να τους συναντήσει και άφησε τον Σίμωνα τον αδελφό του στην εξοχή.
65 Τότε ο Σίμων στρατοπέδευσε εναντίον της Βηθσούρα και πολέμησε εναντίον της για μεγάλο χρονικό διάστημα, και την έκλεισε.
66 Εκείνοι όμως ήθελαν να έχουν ειρήνη μαζί του, την οποία τους έδωσε, και μετά τους έβγαλε από εκεί, και κατέλαβαν την πόλη και έστησαν φρουρά σε αυτήν.
67 Όσο για τον Ιωνάθαν και τον στρατό του, στρατοπέδευσαν στο νερό του Γεννησάρ, από όπου το πρωί τους πήγαν στην πεδιάδα του Νάσορ.
68 Και, ιδού, το πλήθος των ξένων τους συνάντησε στην πεδιάδα, οι οποίοι, αφού του έστησαν ενέδρα στα βουνά, ήρθαν εναντίον του.
69 Όταν λοιπόν εκείνοι που βρίσκονταν σε ενέδρα σηκώθηκαν από τις θέσεις τους και πολέμησαν, όλοι όσοι ήταν από την πλευρά του Ιωνάθαν τράπηκαν σε φυγή.
70 Καθώς δεν έμεινε κανένας από αυτούς, εκτός από τον Ματθάθια, τον γιο του Αβεσσαλώμ, και τον Ιούδα, τον γιο του Κάλφι, τους αρχηγούς του στρατού.
71 Τότε ο Ιωνάθαν έσχισε τα ρούχα του, και έριξε χώμα στο κεφάλι του και προσευχήθηκε.
72 Μετά στράφηκε πάλι στη μάχη, τους έβαλε σε φυγή και έτσι τράπηκαν σε φυγή.
73 Και όταν οι δικοί του άνθρωποι που τράπηκαν σε φυγή το είδαν αυτό, γύρισαν πάλι προς αυτόν, και μαζί του τους καταδίωξαν μέχρι τις Κάδης, ακόμη και στις δικές τους σκηνές, και εκεί στρατοπέδευσαν.
74 Έτσι, σκοτώθηκαν από τα έθνη εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες· αλλά ο Ιωνάθαν επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Τώρα, όταν ο Ιωνάθαν είδε ότι ο καιρός τον υπηρετούσε, διάλεξε μερικούς άνδρες και τους έστειλε στη Ρώμη, για να επιβεβαιώσουν και να ανανεώσουν τη φιλία που είχαν μαζί τους.
2 Έστειλε επιστολές και στους Λακεδαιμόνιους και σε άλλα μέρη για τον ίδιο σκοπό.
3 Πήγαν λοιπόν στη Ρώμη, και μπήκαν στη Σύγκλητο, και είπαν: Ο Ιωνάθαν ο αρχιερέας και ο λαός των Ιουδαίων, μας έστειλαν σε εσάς, για να ανανεώσετε τη φιλία που είχατε μαζί τους και τη συμμαχία , όπως παλιά.
4 Επ' αυτού οι Ρωμαίοι τους έδωσαν γράμματα στους κυβερνήτες κάθε τόπου για να τους φέρουν στη γη της Ιουδαίας ειρηνικά.
5 Και αυτό είναι το αντίγραφο των επιστολών που έγραψε ο Ιωνάθαν στους Λακεδαιμόνιους:
6 Ο Ιωνάθαν ο αρχιερέας, και οι πρεσβύτεροι του έθνους, και οι ιερείς, και ο άλλος των Ιουδαίων, στους Λακεδαιμόνιους στέλνουν χαιρετισμούς οι αδελφοί τους:
7 Υπήρχαν επιστολές που στάλθηκαν παλαιότερα στον Ονία τον αρχιερέα από τον Δαρείο, ο οποίος βασίλευε τότε ανάμεσά σας, για να δηλώσει ότι είστε αδελφοί μας, όπως ορίζει το αντίγραφο που αναγράφεται εδώ.
8 Τότε ο Ονίας παρακάλεσε τον πρεσβευτή που εστάλη τιμητικά, και έλαβε τις επιστολές, όπου έγινε δήλωση για τη συμμαχία και τη φιλία.
9 Γι' αυτό κι εμείς, αν και δεν χρειαζόμαστε τίποτα από αυτά, να έχουμε στα χέρια μας τα ιερά βιβλία της Γραφής για να μας παρηγορούν,
10 Ωστόσο, προσπάθησα να στείλω σε εσάς για την ανανέωση της αδελφοσύνης και της φιλίας, για να μην σας γίνουμε εντελώς ξένοι: γιατί έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που μας στείλατε.
11 Εμείς, λοιπόν, πάντοτε αδιάκοπα, τόσο στις γιορτές μας, όσο και στις άλλες βολικές ημέρες, σας θυμόμαστε στις θυσίες που προσφέρουμε και στις προσευχές μας, όπως είναι ο λόγος, και όπως μας αρμόζει να σκεφτόμαστε τους αδελφούς μας.
12 Και χαιρόμαστε για την τιμή σας.
13 Όσο για τους εαυτούς μας, είχαμε μεγάλα προβλήματα και πολέμους από κάθε πλευρά, επειδή οι βασιλιάδες που είναι γύρω μας πολέμησαν εναντίον μας.
14 Ωστόσο, δεν θα ήμασταν ενοχλητικοί για εσάς, ούτε για άλλους από τους συμμάχους και φίλους μας, σε αυτούς τους πολέμους:
15 Διότι έχουμε βοήθεια από τον ουρανό που μας βοηθάει, έτσι όπως ελευθερωθήκαμε από τους εχθρούς μας, και οι εχθροί μας υποβιβάζονται.
16 Γι' αυτό διαλέξαμε τον Νουμένιο, τον γιο του Αντίοχου, και τον Αντίπατρο τον γιο του Ιάσονα, και τους στείλαμε στους Ρωμαίους, για να ανανεώσουν τη φιλία που είχαμε μαζί τους, και την προηγούμενη συμμαχία.
17 Τους προστάξαμε επίσης να πάνε σε εσάς, και να σας χαιρετήσουν και να σας παραδώσουν τις επιστολές μας σχετικά με την ανανέωση της αδελφότητάς μας.
18 Επομένως, τώρα θα κάνετε καλά να μας δώσετε μια απάντηση σε αυτό.
19 Και αυτό είναι το αντίγραφο των επιστολών που έστειλε ο Ονιάρης.
20 Ο Άρειος βασιλιάς των Λακεδαιμονίων προς τον Ονία τον αρχιερέα, χαιρετίζοντας:
21 Βρίσκεται γραπτώς ότι οι Λακεδαιμόνιοι και οι Ιουδαίοι είναι αδελφοί και ότι είναι από το γένος του Αβραάμ.
22 Τώρα, λοιπόν, εφόσον αυτό έγινε στη γνώση μας, θα κάνετε καλά να μας γράψετε για την ευημερία σας.
23 Σας γράφουμε ξανά, ότι τα βοοειδή και τα αγαθά σας είναι δικά μας, και δικά μας είναι δικά σας. Διατάζουμε λοιπόν τους πρεσβευτές μας να σας αναφέρουν σχετικά.
24 Και όταν ο Ιωνάθαν άκουσε ότι οι πρίγκιπες του Δεμέβιου ήρθαν να πολεμήσουν εναντίον του με μεγαλύτερο στρατό από πριν,
25 Απομακρύνθηκε από την Ιερουσαλήμ και τους συνάντησε στη γη της Αμάθης· επειδή, δεν τους έδωσε περιθώριο να μπουν στη χώρα του.
26 Έστειλε και κατασκόπους στις σκηνές τους, οι οποίοι ήρθαν πάλι και του είπαν ότι είχαν οριστεί να έρθουν εναντίον τους τη νύχτα.
27 Γι' αυτό, μόλις έπεσε ο ήλιος, ο Ιωνάθαν διέταξε τους άντρες του να αγρυπνούν και να είναι οπλισμένοι, ώστε όλη τη νύχτα να είναι έτοιμοι να πολεμήσουν· επίσης, έστειλε σεντίνελ γύρω από το στρατόπεδο.
28 Όταν όμως οι αντίπαλοι άκουσαν ότι ο Ιωνάθαν και οι άνδρες του ήταν έτοιμοι για μάχη, φοβήθηκαν και έτρεμαν στις καρδιές τους, και άναψαν φωτιές στο στρατόπεδό τους.
29 Ωστόσο, ο Ιωνάθαν και η παρέα του δεν το γνώρισαν μέχρι το πρωί· επειδή είδαν τα φώτα να καίνε.
30 Τότε ο Ιωνάθαν τους καταδίωξε, αλλά δεν τους πρόλαβε· επειδή, είχαν περάσει από τον ποταμό Ελεύθερο.

31 Γι' αυτό ο Ιωνάθαν στράφηκε στους Άραβες, που ονομάζονταν Ζαμπαδαίοι, και τους χτύπησε και τους πήρε τα λάφυρα.
32 Και αφού έφυγε από εκεί, ήρθε στη Δαμασκό, και έτσι πέρασε από όλη τη χώρα,
33 Και ο Σίμων βγήκε έξω, και πέρασε από τη χώρα μέχρι την Ασκάλωνα, και τα παρακείμενα αμπάρια, από όπου στράφηκε προς την Ιόππη και την κέρδισε.
34 Διότι είχε ακούσει ότι θα παρέδιδαν το αμπάρι σε αυτούς που πήραν το μέρος του Δημητρίου. γι' αυτό έστησε εκεί μια φρουρά για να την κρατήσει.
35 Έπειτα από αυτό, ο Ιωνάθαν επέστρεψε στο σπίτι και κάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού μαζί τους, και συζήτησε μαζί τους για την οικοδόμηση ισχυρών οχυρών στην Ιουδαία,
36 Και κάνοντας τα τείχη της Ιερουσαλήμ ψηλότερα, και υψώνοντας ένα μεγάλο βουνό ανάμεσα στον πύργο και την πόλη, για να τη χωρίσει από την πόλη, ώστε να είναι μόνη της, ώστε οι άνθρωποι να μην μπορούν να πουλήσουν ούτε να αγοράσουν σε αυτήν.
37 Πάνω σε αυτό συνήλθαν για να οικοδομήσουν την πόλη, επειδή έπεσε μέρος του τείχους προς το ρυάκι στην ανατολική πλευρά, και επισκεύασαν αυτό που ονομαζόταν Καφανάθα.
38 Ο Σίμων δημιούργησε επίσης την Adida στα Sephela, και την έκανε ισχυρή με πύλες και κάγκελα.
39 Και ο Τρύφωνας πήγε να πάρει το βασίλειο της Ασίας και να σκοτώσει τον Αντίοχο τον βασιλιά, για να βάλει το στέμμα στο κεφάλι του.
40 Φοβόταν όμως ότι ο Ιωνάθαν δεν θα τον υποφέρει και ότι θα πολεμούσε εναντίον του. γι' αυτό αναζήτησε τρόπο να πάρει τον Τζόναθαν, ώστε να τον σκοτώσει. Απομακρύνθηκε λοιπόν και ήρθε στη Βηθσάν.
41 Τότε ο Ιωνάθαν βγήκε να τον συναντήσει με σαράντα χιλιάδες άνδρες που είχαν επιλεγεί για τη μάχη, και ήρθε στη Βηθσάν.
42 Τώρα, όταν ο Τρύφωνας είδε τον Ιωνάθαν να έρχεται με τόσο μεγάλη δύναμη, δεν τόλμησε να απλώσει το χέρι του εναντίον του.
43 Αλλά τον δέχτηκε τιμητικά, και τον παρέδωσε σε όλους τους φίλους του, και του έδωσε δώρα, και διέταξε τους πολεμιστές του να είναι τόσο υπάκουοι σε αυτόν όσο και στον εαυτό του.
44 Και στον Ιωνάθαν είπε: Γιατί έφερες όλον αυτόν τον λαό σε τόσο μεγάλη θλίψη, επειδή δεν υπάρχει πόλεμος ανάμεσά μας;
45 Γι' αυτό, στείλε τους τώρα πάλι σπίτι τους, και διάλεξε μερικούς άντρες να σε περιμένουν, και έλα μαζί μου στην Πτολεμαΐδα, γιατί θα σου τη δώσω, και τα υπόλοιπα ισχυρά στρατεύματα και δυνάμεις, και όλους όσοι έχουν την ευθύνη. Όσο για μένα, θα επιστρέψω και θα φύγω· γιατί αυτή είναι η αιτία του ερχομού μου.
46 Και ο Ιωνάθαν, αφού τον πίστεψε, έκανε όπως του είπε, και έστειλε τον στρατό του, που πήγε στη γη της Ιουδαίας.
47 Και μαζί του κράτησε μόνο τρεις χιλιάδες άνδρες, από τους οποίους έστειλε δύο χιλιάδες στη Γαλιλαία, και χίλιοι πήγαν μαζί του.
48 Και μόλις μπήκε ο Ιωνάθαν στην Πτολεμαΐδα, εκείνοι από την Πτολεμαΐδα έκλεισαν τις πύλες και τον πήραν, και όλους όσους ήρθαν μαζί του σκότωσαν με το σπαθί.
49 Έστειλε τότε ο Τρύφωνας πλήθος πεζών και ιππέων στη Γαλιλαία, και στη μεγάλη πεδιάδα, για να καταστρέψει όλο το λόχο του Ιωνάθαν.
50 Αλλά όταν έμαθαν ότι ο Ιωνάθαν και όσοι ήταν μαζί του συνελήφθησαν και θανατώθηκαν, ενθάρρυναν ο ένας τον άλλον. και πήγαν κοντά μαζί, προετοιμασμένοι να πολεμήσουν.
51 Εκείνοι, λοιπόν, που τους ακολουθούσαν, βλέποντας ότι ήταν έτοιμοι να πολεμήσουν για τη ζωή τους, γύρισαν πάλι πίσω.
52 Και τότε ήρθαν όλοι στη γη της Ιουδαίας ειρηνικά, και εκεί θρήνησαν τον Ιωνάθαν και εκείνους που ήταν μαζί του, και φοβήθηκαν πολύ. γι' αυτό όλος ο Ισραήλ έκανε μεγάλο θρήνο.
53 Τότε όλα τα έθνη, που ήταν τότε γύρω, έψαχναν να τους καταστρέψουν· επειδή, είπαν: Δεν έχουν καπετάνιο, ούτε κανέναν να τους βοηθήσει· τώρα, λοιπόν, ας κάνουμε πόλεμο εναντίον τους και ας αφαιρέσουμε το μνημόσυνό τους από τους ανθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Όταν ο Σίμων άκουσε ότι ο Τρύφωνας είχε συγκεντρώσει ένα μεγάλο στρατό για να εισβάλει στη γη της Ιουδαίας και να την καταστρέψει,
2 Και είδε ότι ο λαός ήταν σε μεγάλο τρόμο και φόβο, ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ και συγκέντρωσε τον λαό
3 Και τους προέτρεψε, λέγοντας: Εσείς οι ίδιοι ξέρετε τι σπουδαία πράγματα έκανα εγώ και οι αδελφοί μου και το σπίτι του πατέρα μου για τους νόμους και το ιερό, τις μάχες και τα δεινά που είδαμε.
4 Γι' αυτό όλοι οι αδελφοί μου θανατώθηκαν για χάρη του Ισραήλ, και έμεινα μόνος.
5 Τώρα, λοιπόν, ας είναι μακριά μου, ώστε να φυλάξω τη ζωή μου σε οποιαδήποτε στιγμή δυσκολίας· επειδή, δεν είμαι καλύτερος από τους αδελφούς μου.
6 Αναμφίβολα θα εκδικηθώ το έθνος μου, και το ιερό, και τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας· γιατί όλα τα έθνη έχουν συγκεντρωθεί για να μας καταστρέψουν από πολύ κακία.
7 Τώρα, μόλις ο λαός άκουσε αυτά τα λόγια, το πνεύμα τους αναπτερώθηκε.
8 Και εκείνοι απάντησαν με δυνατή φωνή, λέγοντας: Εσύ θα είσαι αρχηγός μας αντί του Ιούδα και του Ιωνάθαν του αδελφού σου.
9 Πολεμήστε τις μάχες μας, και ό,τι μας διατάξετε, αυτό θα κάνουμε.
10 Τότε, λοιπόν, συγκέντρωσε όλους τους πολεμιστές, και έσπευσε να τελειώσει τα τείχη της Ιερουσαλήμ, και την οχύρωσε ολόγυρα.
11 Επίσης, έστειλε τον Ιωνάθαν, τον γιο του Αβσολώμ, και μαζί του μια μεγάλη δύναμη, στην Ιόππη· ο οποίος έδιωχνε αυτούς που ήταν εκεί, παρέμειναν εκεί μέσα.
12 Έτσι, ο Τρύφωνας απομακρύνθηκε από τον Πτολεμαό με μεγάλη δύναμη για να εισβάλει στη γη της Ιουδαίας, και ο Ιωνάθαν ήταν μαζί του στην περιοχή.
13 Αλλά ο Σίμων έστησε τις σκηνές του στην Άντιτα, απέναντι από την πεδιάδα.
14 Και όταν ο Τρύφωνας έμαθε ότι ο Σίμων είχε εγερθεί αντί του αδελφού του Ιωνάθαν, και ήθελε να πολεμήσει μαζί του, έστειλε αγγελιοφόρους σε αυτόν, λέγοντας:
15 Ενώ έχουμε τον Ιωνάθαν τον αδερφό σου στην κράτηση, είναι για χρήματα που οφείλει στον θησαυρό του βασιλιά, σχετικά με την επιχείρηση που του ανατέθηκε.
16 Γι' αυτό, στείλτε τώρα εκατό τάλαντα ασήμι, και δύο από τους γιους του για ομήρους, για να μην επαναστατήσει από εμάς, όταν θα είναι ελεύθερος, και θα τον αφήσουμε να φύγει.
17 Τότε ο Σίμων, αν και κατάλαβε ότι του μιλούσαν με δόλο, έστειλε τα χρήματα και τα παιδιά, μήπως και αποκτήσει μεγάλο μίσος για τον λαό.
18 Ποιος θα μπορούσε να πει: Επειδή δεν του έστειλα τα χρήματα και τα παιδιά, άρα ο Ιωνάθαν πέθανε.
19 Τους έστειλε, λοιπόν, τα παιδιά και τα εκατό τάλαντα· όμως ο Τρύφωνας απομυθίστηκε και δεν άφησε τον Ιωνάθαν να φύγει.
20 Και μετά από αυτό ήρθε ο Τρύφωνας να εισβάλει στη γη, και να την καταστρέψει, τριγυρνώντας από την οδό που οδηγεί στην Αδώρα· αλλά ο Σίμων και το στρατό του βάδιζαν εναντίον του σε κάθε μέρος, όπου κι αν πήγαινε.
21 Και εκείνοι που ήταν στον πύργο έστειλαν αγγελιοφόρους στον Τρύφωνα, για να επισπεύσει να έρθει κοντά τους στην έρημο και να τους στείλει τρόφιμα.
22 Γι' αυτό ο Τρύφωνας ετοίμασε όλους τους ιππείς του να έρθουν εκείνη τη νύχτα· αλλά έπεσε πολύ μεγάλο χιόνι, για αυτό δεν ήρθε. Έφυγε λοιπόν και ήρθε στη χώρα της Γαλαάντ.
23 Και όταν πλησίασε στη Βασκάμα, σκότωσε τον Ιωνάθαν, που ήταν θαμμένος εκεί.
24 Μετά ο Τρύφωνας επέστρεψε και πήγε στη χώρα του.

25 Τότε έστειλε τον Σίμωνα και πήρε τα οστά του αδελφού του Ιωνάθαν και τα έθαψε στη Μοδίν, την πόλη των πατέρων του.
26 Και όλος ο Ισραήλ έκανε μεγάλο θρήνο γι' αυτόν, και τον θρήνησε πολλές ημέρες.
27 Ο Σίμων έχτισε επίσης ένα μνημείο στον τάφο του πατέρα του και των αδελφών του, και το ύψωσε ψηλά στο μάτι, με πελεκητή πέτρα πίσω και μπροστά.
28 Επιπλέον, έστησε επτά πυραμίδες, τη μία ενάντια στην άλλη, για τον πατέρα του και τη μητέρα του και τους τέσσερις αδελφούς του.
29 Και σε αυτά κατασκεύασε πονηρούς μηχανισμούς, για τους οποίους έστησε μεγάλους στύλους, και πάνω στους στύλους έφτιαξε όλη τους την πανοπλία για αιώνια ανάμνηση, και από τα θωρακισμένα πλοία σκαλισμένα, για να φαίνονται όλα όσα πλέουν στη θάλασσα .
30 Αυτός είναι ο τάφος που έφτιαξε στο Μοντίν, και παραμένει μέχρι σήμερα.
31 Και ο Τρύφωνας αντιμετώπισε με δόλο τον νεαρό βασιλιά Αντίοχο και τον σκότωσε.
32 Και βασίλεψε στη θέση του, και έστεψε τον εαυτό του βασιλιά της Ασίας, και έφερε μεγάλη συμφορά στη γη.
33 Τότε ο Σίμων έχτισε τα οχυρά στην Ιουδαία, και τα περίφραξε με ψηλούς πύργους, και μεγάλα τείχη, και πύλες και κάγκελα, και μάζευε σ' αυτά τρόφιμα.
34 Και ο Σίμων διάλεξε άνδρες και έστειλε στον βασιλιά Δημήτριο, για να δώσει ασυλία στη γη, γιατί το μόνο που έκανε ο Τρύφωνας ήταν να χαλάσει.
35 Στον οποίο απάντησε ο βασιλιάς Δημήτριος και έγραψε έτσι:
36 Ο βασιλιάς Δημήτριος προς τον αρχιερέα Σίμωνα και φίλο των βασιλιάδων, όπως και στους πρεσβυτέρους και στο έθνος των Ιουδαίων, στέλνει χαιρετισμούς.
37 Το χρυσό στέμμα και το κόκκινο χιτώνα, που μας στείλατε, λάβαμε· και είμαστε έτοιμοι να κάνουμε σταθερή ειρήνη μαζί σας, ναι, και να γράψουμε στους αξιωματικούς μας, για να επιβεβαιώσουμε τις ασυλίες που έχουμε παραχωρήσει.
38 Και όποιες διαθήκες έχουμε κάνει μαζί σας θα ισχύουν. και τα ισχυρά αμπάρια, που έχετε οικοδομήσει, θα είναι δικά σας.
39 Όσο για οποιαδήποτε παράβλεψη ή ελάττωμα που έγινε μέχρι σήμερα, το συγχωρούμε, καθώς και τον φόρο κορώνας, που μας οφείλετε· και αν καταβλήθηκε άλλος φόρος στην Ιερουσαλήμ, δεν θα πληρωθεί πια.
40 Και κοιτάξτε ποιοι συναντώνται ανάμεσά σας για να είναι στην αυλή μας, ας εγγραφούν, και ας είναι ειρήνη ανάμεσά μας.
41 Έτσι ο ζυγός των εθνών αφαιρέθηκε από τον Ισραήλ το εκατό εβδομηκοστό έτος.
42 Τότε ο λαός του Ισραήλ άρχισε να γράφει στα όργανα και στα συμβόλαιά του: Τον πρώτο χρόνο του αρχιερέα Σίμωνα, του κυβερνήτη και αρχηγού των Ιουδαίων.
43 Εκείνες τις ημέρες ο Σίμων στρατοπέδευσε στη Γάζα και την πολιόρκησε τριγύρω. έφτιαξε και μια μηχανή του πολέμου, και την έστησε κοντά στην πόλη, και έπληξε έναν πύργο και τον πήρε.
44 Και αυτοί που ήταν στη μηχανή πήδηξαν στην πόλη. οπότε έγινε μεγάλη αναταραχή στην πόλη:
45 Καθώς οι κάτοικοι της πόλης έσκιζαν τα ρούχα τους, και σκαρφάλωναν στους τοίχους με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, και έκλαιγαν με δυνατή φωνή, παρακαλώντας τον Σίμωνα να τους δώσει ειρήνη.
46 Και είπαν: Μη μας κάνεις σύμφωνα με την κακία μας, αλλά σύμφωνα με το έλεός σου.
47 Και ο Σίμων κατευνάστηκε απέναντί τους και δεν πολέμησε πια εναντίον τους, αλλά τους έβγαλε έξω από την πόλη, και καθάρισε τα σπίτια στα οποία υπήρχαν τα είδωλα, και έτσι μπήκε μέσα σε αυτήν με ύμνους και ευχαριστίες.
48 Ναι, έβγαλε όλη την ακαθαρσία από αυτό, και τοποθέτησε εκεί ανθρώπους που θα τηρούσαν τον νόμο, και τον έκανε ισχυρότερο από πριν, και έχτισε εκεί μια κατοικία για τον εαυτό του.
49 Και αυτοί από τον πύργο της Ιερουσαλήμ κρατήθηκαν τόσο στενά, που δεν μπορούσαν ούτε να βγουν έξω, ούτε να πάνε στην εξοχή, ούτε να αγοράσουν ούτε να πουλήσουν· γι' αυτό ήταν σε μεγάλη στενοχώρια λόγω έλλειψης τροφίμων, και πολλοί από αυτούς χάθηκαν μέσα από την πείνα.
50 Τότε φώναξαν στον Σίμωνα, παρακαλώντας τον να είναι ένα μαζί τους· πράγμα που τους έδωσε. και αφού τα έσβησε από εκεί, καθάρισε τον πύργο από τις ρύπους:
51 Και μπήκε σ' αυτήν την εικοστή τρίτη ημέρα του δεύτερου μήνα του εκατόν εβδομήντα πρώτου έτους, με ευχαριστία, και κλαδιά φοινίκων, και με άρπες, και κύμβαλα, και με βιόλες, και ύμνους, και τραγούδια· επειδή, εκεί καταστράφηκε ένας μεγάλος εχθρός από το Ισραήλ.
52 Διέταξε επίσης να τηρείται αυτή η ημέρα κάθε χρόνο με χαρά. Επιπλέον, τον λόφο του ναού που βρισκόταν δίπλα στον πύργο, τον έκανε ισχυρότερο από ό,τι ήταν, και κατοικούσε εκεί με την παρέα του.
53 Και όταν ο Σίμων είδε ότι ο Ιωάννης ο γιος του ήταν γενναίος, τον έκανε αρχηγό όλων των στρατευμάτων. και κατοίκησε στη Γαζέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Τώρα, στο εκατόν εξήντα δωδέκατο έτος, ο βασιλιάς Δημήτριος συγκέντρωσε τις δυνάμεις του και πήγε στη Μηδία για να τον βοηθήσει να πολεμήσει ενάντια στον Τρύφωνο.
2 Όταν όμως ο Αρσάκης, ο βασιλιάς της Περσίας και της Μηδίας, άκουσε ότι ο Δημήτριος μπήκε στα όριά του, έστειλε έναν από τους πρίγκιπάς του να τον πάρει ζωντανό:
3 Ο οποίος πήγε και χτύπησε τον στρατό του Δημητρίου, και τον πήρε και τον έφερε στην Αρσάκη, από τον οποίο τον φυλάκισαν.
4 Όσο για τη γη της Ιουδαίας, που ήταν ήσυχη όλες τις ημέρες του Σίμωνα. Διότι επιζητούσε το καλό του έθνους του με τέτοιο τρόπο, ώστε η εξουσία και η τιμή του να τους ευχαριστούν συνεχώς.
5 Και όπως ήταν έντιμος σε όλες του τις πράξεις, έτσι και σε αυτό, που πήρε την Ιόππη για καταφύγιο, και έκανε είσοδο στα νησιά της θάλασσας,
6 Και διεύρυνε τα όρια του έθνους του, και ανέκτησε τη χώρα,
7 Και συγκέντρωσε πολλούς αιχμαλώτους, και είχε την κυριαρχία της Γαζέρας, και της Βηθσούρα, και του πύργου, από τον οποίο έβγαλε κάθε ακαθαρσία, ούτε υπήρχε κανείς που να του αντισταθεί.
8 Τότε άργωσαν τη γη τους με ειρήνη, και η γη έδωσε αύξηση, και τα δέντρα του αγρού τον καρπό τους.
9 Οι αρχαίοι άντρες κάθονταν όλοι στους δρόμους, κοινωνώντας μαζί για καλά πράγματα, και οι νέοι φορούσαν ένδοξα και πολεμικά ρούχα.
10 Προμήθευσε τρόφιμα για τις πόλεις, και έβαλε σε αυτές κάθε είδους πολεμοφόδια, έτσι ώστε το τιμητικό όνομά του έγινε γνωστό μέχρι το τέλος του κόσμου.
11 Έκανε ειρήνη στη γη, και ο Ισραήλ χάρηκε με μεγάλη χαρά:
12 Διότι καθένας καθόταν κάτω από το κλήμα του και τη συκιά του, και δεν υπήρχε κανείς να τα ξεφτίσει.
13 Ούτε έμεινε κανένας στη γη για να πολεμήσει εναντίον τους· ναι, οι ίδιοι οι βασιλιάδες ανατράπηκαν εκείνες τις ημέρες.
14 Επιπλέον, ενίσχυσε όλους εκείνους του λαού του που υποβιβάστηκαν· τον νόμο εξέτασε· και κάθε καταφρονητή του νόμου και πονηρό τον έπαιρνε.
15 Ομορφαίνει το ιερό και πολλαπλασίασε τα σκεύη του ναού.
16 Και όταν ακούστηκε στη Ρώμη και μέχρι τη Σπάρτη ότι ο Ιωνάθαν ήταν νεκρός, λυπήθηκαν πολύ.
17 Μόλις όμως άκουσαν ότι ο αδελφός του ο Σίμων έγινε αρχιερέας στη θέση του, και κυβέρνησε τη χώρα και τις πόλεις της·
18 Του έγραψαν σε ορειχάλκινα τραπέζια, για να ανανεώσουν τη φιλία και τη συμμαχία που είχαν κάνει με τον Ιούδα και τον Ιωνάθαν τους αδελφούς του:
19 Ποια γραπτά διαβάστηκαν ενώπιον της εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ.
20 Και αυτό είναι το αντίγραφο των επιστολών που έστειλαν οι Λακεδαιμόνιοι. Οι άρχοντες των Λακεδαιμονίων, μαζί με την

πόλη, στον Σίμωνα τον αρχιερέα, και τους πρεσβυτέρους, και τους ιερείς, και το υπόλοιπο του λαού των Ιουδαίων, αδελφοί μας, στέλνουν χαιρετισμούς:
21 Οι πρεσβευτές που στάλθηκαν στο λαό μας μας επιβεβαίωσαν για τη δόξα και την τιμή σου· γι' αυτό χαιρόμασταν για τον ερχομό τους,
22 Και κατέγραψαν τα πράγματα που έλεγαν στο συμβούλιο του λαού με αυτόν τον τρόπο. Ο Νουμένιος γιος του Αντιόχου και ο Αντίπατρος γιος του Ιάσονα, οι πρεσβευτές των Ιουδαίων, ήρθαν κοντά μας για να ανανεώσουν τη φιλία που είχαν μαζί μας.
23 Και ήταν ευχάριστο ο λαός να διασκεδάσει τους άντρες τιμητικά, και να βάλει το αντίγραφο της πρεσβείας τους στα δημόσια αρχεία, για να μπορέσει ο λαός των Λακεδαιμονίων να έχει ένα μνημόσυνό του: επιπλέον έχουμε γράψει ένα αντίγραφό του στον Σίμωνα τον αρχιερέα .
24 Μετά από αυτό ο Σίμων έστειλε τον Νουμένιο στη Ρώμη με μια μεγάλη χρυσή ασπίδα βάρους χιλίων λιβρών για να επιβεβαιώσει τη συμμαχία μαζί τους.
25 Όταν το άκουσε ο λαός, είπε: Τι ευχαριστίες θα δώσουμε στον Σίμωνα και τους γιους του;
26 Διότι αυτός και οι αδελφοί του και ο οίκος του πατέρα του ίδρυσαν τον Ισραήλ, και έδιωξαν σε μάχη τους εχθρούς τους από αυτούς, και επιβεβαίωσαν την ελευθερία τους.
27 Τότε το έγραψαν σε ορειχάλκινες πλάκες, τις οποίες έστησαν πάνω σε στύλους στο όρος Σιών· και αυτό είναι το αντίγραφο της γραφής. Η δέκατη όγδοη ημέρα του μήνα Ελούλ, το εκατόν εξήντα δωδέκατο έτος, που είναι το τρίτο έτος του αρχιερέα Σίμωνα,
28 Στο Σαραμέλ, στη μεγάλη συναγωγή των ιερέων, και του λαού, και των αρχόντων του έθνους και των πρεσβυτέρων της χώρας, μας ανακοινώθηκαν αυτά τα πράγματα.
29 Επειδή πολλές φορές υπήρξαν πόλεμοι στη χώρα, όπου για τη διατήρηση του ιερού τους και του νόμου, ο Σίμων ο γιος του Ματθαθία, από τους απογόνους του Γιαρίμπ, μαζί με τους αδελφούς του, έβαλαν τους εαυτούς τους σε κίνδυνο και αντιστέκονταν στους εχθρούς του έθνους τους έκαναν μεγάλη τιμή στο έθνος τους:
30 (Διότι μετά από αυτό ο Ιωνάθαν, αφού συγκέντρωσε το έθνος του και ήταν αρχιερέας τους, προστέθηκε στον λαό του,
31 Οι εχθροί τους ετοιμάστηκαν να εισβάλουν στη χώρα τους, για να την καταστρέψουν και να βάλουν τα χέρια στο ιερό.
32 Τότε σηκώθηκε ο Σίμων, και πολέμησε για το έθνος του, και ξόδεψε μεγάλο μέρος της περιουσίας του, και όπλισε τους γενναίους άνδρες του έθνους του και τους έδωσε μισθό,
33 Και οχύρωσε τις πόλεις της Ιουδαίας, μαζί με τη Bethsura, που βρίσκεται στα σύνορα της Ιουδαίας, όπου ήταν προηγουμένως η πανοπλία των εχθρών. αλλά έστησε εκεί μια φρουρά Εβραίων:
34 Επιπλέον, οχύρωσε την Ιόππη, που βρίσκεται πάνω στη θάλασσα, και τη Γαζέρα, που συνορεύει με την Αζώτο, όπου είχαν κατοικήσει οι εχθροί προηγουμένως· αλλά τοποθέτησε εκεί τους Ιουδαίους και τους έδωσε όλα τα βολικά για την επανόρθωση της.
35 Ο λαός λοιπόν έψαλλε τις πράξεις του Σίμωνα, και σε πόση δόξα σκέφτηκε να φέρει το έθνος του, τον έκανε κυβερνήτη και αρχιερέα του, επειδή είχε κάνει όλα αυτά τα πράγματα και για τη δικαιοσύνη και την πίστη που κράτησε στο έθνος του, και για αυτό επεδίωκε με κάθε μέσο να εξυψώσει το λαό του.
36 Διότι στην εποχή του τα πράγματα ευημερούσαν στα χέρια του, έτσι ώστε οι εθνικοί απομακρύνθηκαν από τη χώρα τους, καθώς και εκείνοι που ήταν στην πόλη του Δαβίδ στην Ιερουσαλήμ, οι οποίοι είχαν φτιάξει τον εαυτό τους έναν πύργο, από τον οποίο έβγαζαν, και μόλυναν τα πάντα για το ιερό, και έκανε πολύ κακό στον άγιο τόπο:
37 Εκείνος όμως έβαλε Ιουδαίους εκεί. και την οχύρωσε για την ασφάλεια της χώρας και της πόλης, και ύψωσε τα τείχη της Ιερουσαλήμ.
38 Και ο βασιλιάς Δημήτριος τον επιβεβαίωσε στην αρχιεροσύνη σύμφωνα με αυτά,
39 Και τον έκανε έναν από τους φίλους του, και τον τίμησε με μεγάλη τιμή.
40 Διότι είχε ακούσει να λένε, ότι οι Ρωμαίοι είχαν αποκαλέσει τους Ιουδαίους φίλους και συμμάχους και αδελφούς τους. και ότι είχαν φιλοξενήσει τιμητικά τους πρεσβευτές του Σίμωνα.
41 Επίσης, ότι οι Ιουδαίοι και οι ιερείς ήταν πολύ ευχαριστημένοι που ο Σίμων έπρεπε να είναι κυβερνήτης και αρχιερέας τους για πάντα, έως ότου εμφανιστεί ένας πιστός προφήτης.
42 Επιπλέον, να είναι ο αρχηγός τους, και να αναλάβει το ιερό, για να τους βάλει πάνω στα έργα τους, και πάνω από την εξοχή, και πάνω από την πανοπλία, και πάνω στα φρούρια, ώστε, λέω, να αναλάβει τα άσυλο;
43 Εκτός από αυτό, να τον υπακούουν από κάθε άνθρωπο, και να γίνονται όλα τα γραπτά στη χώρα στο όνομά του, και να ντυθεί πορφύρα και να φορέσει χρυσάφι.
44 Επίσης, ότι δεν πρέπει να είναι νόμιμο για κανέναν από τον λαό ή τους ιερείς να παραβιάζει τίποτα από αυτά, ή να λέει τα λόγια του, ή να συγκεντρώνει μια συνέλευση στη χώρα χωρίς αυτόν, ή να είναι ντυμένος με πορφύρα ή να φοράει πόρπη χρυσός;
45 Και όποιος θα κάνει διαφορετικά ή θα παραβεί κάτι από αυτά, θα πρέπει να τιμωρηθεί.
46 Έτσι, άρεσε όλος ο λαός να αντιμετωπίζει τον Σίμωνα, και να κάνει ό,τι έχει ειπωθεί.
47 Τότε ο Σίμων το δέχτηκε, και χάρηκε να είναι αρχιερέας και λοχαγός και κυβερνήτης των Ιουδαίων και των ιερέων, και να τους υπερασπίζεται όλους.
48 Διέταξαν, λοιπόν, να βάλουν αυτή τη γραφή σε ορειχάλκινες πλάκες, και να στηθούν μέσα στην πυξίδα του ιερού σε εμφανές μέρος.
49 Επίσης, για να φυλάσσονται τα αντίγραφά τους στο θησαυροφυλάκιο, για να τα έχουν ο Σίμων και οι γιοι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

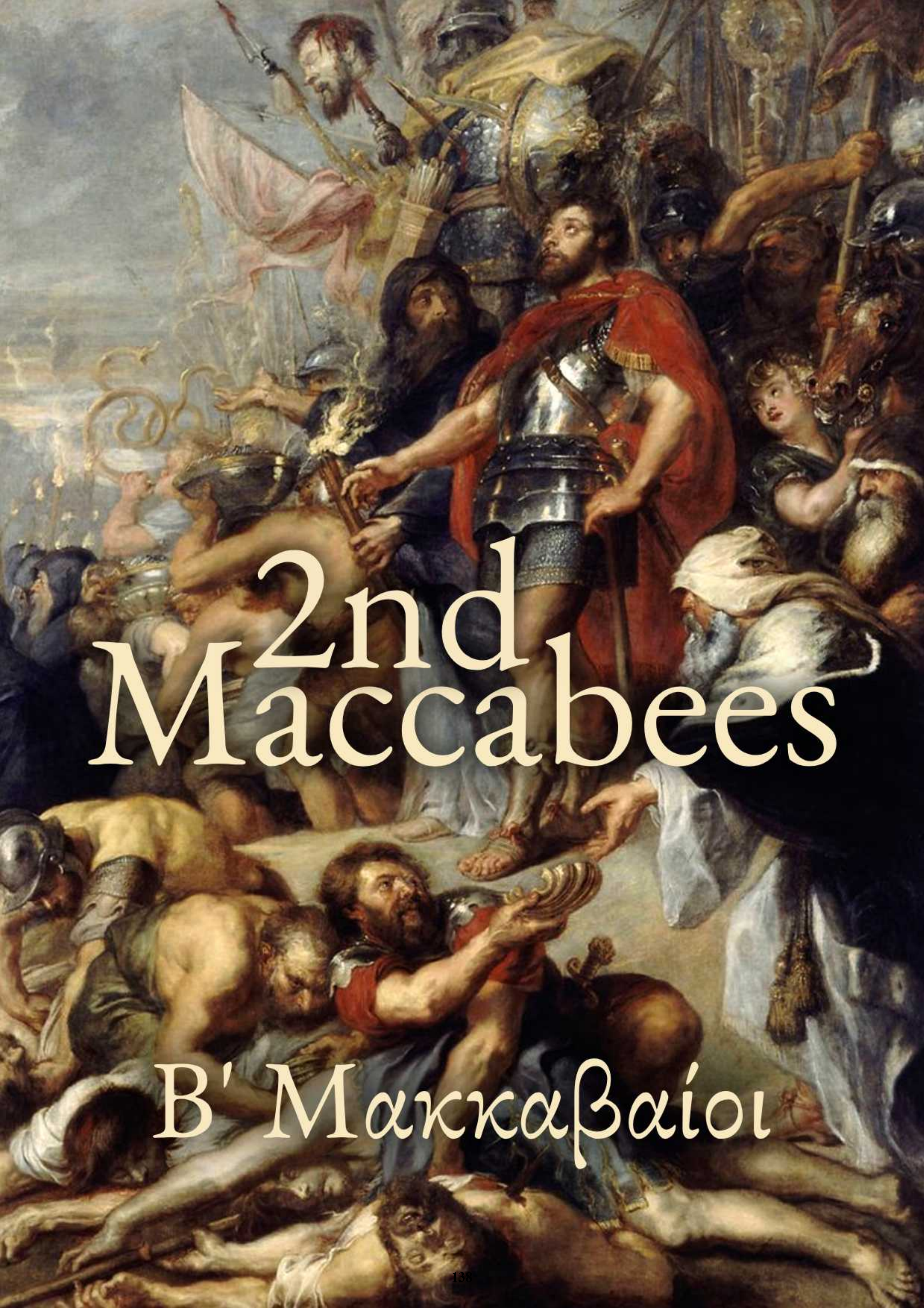
1 Επιπλέον, ο Αντίοχος, ο γιος του Δημητρίου, ο βασιλιάς έστειλε επιστολές από τα νησιά της θάλασσας στον Σίμωνα, τον ιερέα και άρχοντα των Ιουδαίων, και σε όλο τον λαό.
2 Τα περιεχόμενα ήταν αυτά: ο βασιλιάς Αντίοχος προς τον Σίμωνα τον αρχιερέα και άρχοντα του έθνους του, και προς τον λαό των Ιουδαίων, χαιρετώντας:
3 Επειδή ορισμένοι λοιμοί έχουν σφετεριστεί το βασίλειο των πατέρων μας, και σκοπός μου είναι να το αμφισβητήσω ξανά, ώστε να το επαναφέρω στην παλιά περιουσία, και για τον σκοπό αυτό συγκέντρωσα πλήθος ξένων στρατιωτών μαζί και ετοίμασα πλοία πόλεμος;
4 Το νόημα μου είναι επίσης να περάσω από τη χώρα, για να εκδικηθώ αυτούς που την κατέστρεψαν και ερήμωσαν πολλές πόλεις στο βασίλειο.
5 Τώρα, λοιπόν, σου επιβεβαιώνω όλες τις προσφορές που σου παρέδωσαν οι βασιλιάδες πριν από μένα, και ό,τι δώρα πέρα από αυτά.
6 Σου δίνω επίσης άδεια να βάλεις χρήματα για τη χώρα σου με τη δική σου σφραγίδα.
7 Και όσον αφορά την Ιερουσαλήμ και το αγιαστήριο, ας είναι ελεύθερα. και όλη η πανοπλία που έφτιαξες, και τα φρούρια που έχτισες και κρατάς στα χέρια σου, ας μείνουν σε σένα.
8 Και αν υπάρχει κάτι, ή πρόκειται να γίνει, λόγω του βασιλιά, ας σου συγχωρείται από τώρα και για πάντα.
9 Επιπλέον, όταν αποκτήσουμε τη βασιλεία μας, θα τιμήσουμε εσένα, και το έθνος σου, και τον ναό σου, με μεγάλη τιμή, ώστε η τιμή σου να γίνει γνωστή σε όλο τον κόσμο.
10 Το εκατόν εξήντα δέκατο τέταρτο έτος πήγε ο Αντίοχος στη γη των πατέρων του· τότε συγκεντρώθηκαν όλες οι δυνάμεις κοντά του, ώστε λίγοι έμειναν μαζί με τον Τρύφωνα.
11 Γι' αυτό, καταδιωκόμενος από τον βασιλιά Αντίοχο, κατέφυγε στη Δώρα, που βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα.
12 Διότι είδε ότι έπεσαν πάνω του τα προβλήματα αμέσως, και ότι οι δυνάμεις του τον είχαν εγκαταλείψει.

13 Τότε στρατοπέδευσε ο Αντίοχος εναντίον της Δώρας, έχοντας μαζί του εκατόν είκοσι χιλιάδες πολεμιστές και οκτώ χιλιάδες ιππείς.
14 Και όταν περικύκλωσε την πόλη τριγύρω, και ενώθηκε με πλοία κοντά στην πόλη από την πλευρά της θάλασσας, ταλαιπώρησε την πόλη από ξηρά και από θάλασσα, ούτε άφησε κανέναν να βγει ούτε να μπει.
15 Στη μέση εποχή ήρθε ο Νουμένιος και η παρέα του από τη Ρώμη, έχοντας επιστολές στους βασιλιάδες και τις χώρες. όπου γράφτηκαν τα εξής:
16 Ο Λούσιος, πρόξενος των Ρωμαίων στον βασιλιά Πτολεμαίο, χαιρετίζει:
17 Οι πρεσβευτές των Ιουδαίων, οι φίλοι και οι συμμαχητές μας, ήρθαν σε εμάς για να ανανεώσουν την παλιά φιλία και συμμαχία, αποσταλμένοι από τον Σίμωνα τον αρχιερέα και από τον λαό των Ιουδαίων.
18 Και έφεραν μια ασπίδα χρυσού χιλίων λιρών.
19 Θεωρήσαμε λοιπόν καλό να γράψουμε στους βασιλιάδες και τις χώρες, να μην τους κάνουν κακό, ούτε να πολεμήσουν εναντίον τους, τις πόλεις ή τις χώρες τους, ούτε να βοηθήσουν τους εχθρούς τους εναντίον τους.
20 Μας φάνηκε επίσης καλό να λάβουμε την ασπίδα τους.
21 Εάν, λοιπόν, υπάρχουν κάποιοι λοιμοί, που έχουν φύγει από τη χώρα τους σε εσάς, παραδώστε τους στον Σίμωνα τον αρχιερέα, για να τους τιμωρήσει σύμφωνα με τον δικό τους νόμο.
22 Τα ίδια έγραψε και στον βασιλιά Δημήτριο, και στον Άτταλο, στον Αριαράθη και στον Αρσάκη,
23 Και σε όλες τις χώρες και σε Σαμψάμες, και τους Λακεδαιμόνιους, και στον Δήλο, και τη Μύνδο, και τη Σικυώνα, και την Καρία, και τη Σάμο, και την Παμφυλία, και τη Λυκία, και την Αλικαρνασσό, και τη Ρόδο, και την Άραδο, και την Κωσ, και τη Σίδη , και Άραδος, και Γόρτυνα, και Κνίδος, και Κύπρος, και Κυρήνη.
24 Και το αντίγραφο αυτού έγραψαν στον Σίμωνα τον αρχιερέα.
25 Έτσι, ο Αντίοχος ο βασιλιάς στρατοπέδευσε εναντίον της Δώρας τη δεύτερη μέρα, επιτιθέμενος συνεχώς και κατασκεύασε μηχανές, με τις οποίες έκλεισε τον Τρύφωνα, ώστε να μην μπορεί ούτε να βγει ούτε να μπει.
26 Τότε ο Σίμων του έστειλε δύο χιλιάδες εκλεκτούς για να τον βοηθήσουν. ασήμι επίσης, και χρυσός, και πολλή πανοπλία.
27 Ωστόσο, δεν ήθελε να τα δεχτεί, αλλά παραβίασε όλες τις διαθήκες που είχε συνάψει μαζί του προηγουμένως, και του έγινε παράξενος.
28 Επιπλέον, του έστειλε τον Αθηνόβιο, έναν από τους φίλους του, για να επικοινωνήσει μαζί του και να του πει: Κρατάτε την Ιόππη και τη Γαζέρα. με τον πύργο που είναι στην Ιερουσαλήμ, που είναι πόλεις του βασιλείου μου.
29 Τα σύνορά του ερημώσατε, και κάνατε μεγάλο κακό στη γη, και πήρατε την κυριαρχία σε πολλά μέρη μέσα στο βασίλειό μου.
30 Τώρα, λοιπόν, παραδώστε τις πόλεις που καταλάβατε, και τους φόρους των τόπων, στους οποίους κυριαρχήσατε χωρίς τα σύνορα της Ιουδαίας.
31 Διαφορετικά, δώστε μου για αυτούς πεντακόσια τάλαντα ασήμι. και για το κακό που κάνατε, και τους φόρους των πόλεων, άλλα πεντακόσια τάλαντα· αν όχι, θα έρθουμε και θα πολεμήσουμε εναντίον σας
32 Και ο Αθηνόβιος ο φίλος του βασιλιά ήρθε στην Ιερουσαλήμ· και όταν είδε τη δόξα του Σίμωνα, και το ντουλάπι από χρυσό και ασημένιο πιάτο, και τη μεγάλη παρουσία του, έμεινε έκπληκτος και του είπε το μήνυμα του βασιλιά.
33 Τότε ο Σίμων αποκρίθηκε και του είπε: Δεν πήραμε γη άλλων, ούτε κρατήσαμε ό,τι ανήκει σε άλλους, αλλά την κληρονομιά των πατέρων μας, την οποία οι εχθροί μας είχαν αδίκως στην κατοχή τους για ορισμένο χρόνο.
34 Γι' αυτό εμείς, έχοντας την ευκαιρία, κρατάμε την κληρονομιά των πατέρων μας.
35 Και ενώ ζητάς την Ιόππη και τη Γαζέρα, αν και έκαναν μεγάλο κακό στον λαό στη χώρα μας, θα σου δώσουμε όμως εκατό τάλαντα γι' αυτά. Ο Αθηνόβιος δεν του απάντησε ούτε λέξη.
36 Επέστρεψε όμως θυμωμένος στον βασιλιά, και του ανέφερε αυτές τις ομιλίες, και τη δόξα του Σίμωνα, και όλα όσα είχε δει· γι' αυτό ο βασιλιάς οργίστηκε υπερβολικά.
37 Εν τω μεταξύ, ο Τρύφωνας έφυγε με πλοίο στην Ορθοσία.
38 Τότε ο βασιλιάς έκανε τον Κεντεβέα καπετάνιο της ακτής της θάλασσας, και του έδωσε ένα πλήθος πεζών και ιππέων,
39 Και τον πρόσταξε να απομακρύνει το στρατό του προς την Ιουδαία. Επίσης τον διέταξε να οικοδομήσει το Κέδρον και να οχυρώσει τις πύλες και να πολεμήσει εναντίον του λαού. αλλά ως προς τον ίδιο τον βασιλιά, καταδίωξε τον Τρύφωνα.
40 Ήρθε λοιπόν ο Κενδεβέας στην Ιαμνία και άρχισε να εξοργίζει τον λαό και να εισβάλλει στην Ιουδαία, και να αιχμαλωτίζει τον λαό και να τον σκοτώνει.
41 Και αφού έχτισε το Κέδρο, έβαλε εκεί ιππείς και πλήθος πεζών, για να βγουν έξω από τους δρόμους της Ιουδαίας, όπως τον πρόσταξε ο βασιλιάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1 Τότε ανέβηκε ο Ιωάννης από τη Γαζέρα και είπε στον Σίμωνα στον πατέρα του τι είχε κάνει ο Κενδεβέας.
2 Γι' αυτό ο Σίμων κάλεσε τους δύο μεγαλύτερους γιους του, τον Ιούδα και τον Ιωάννη, και τους είπε, εγώ και οι αδελφοί μου, και το σπίτι του πατέρα μου, πολεμούσαμε από τη νεότητά μου μέχρι σήμερα ενάντια στους εχθρούς του Ισραήλ. Και τα πράγματα έχουν ευημερήσει τόσο καλά στα χέρια μας, που έχουμε απελευθερώσει το Ισραήλ πολλές φορές.
3 Αλλά τώρα είμαι γέρος, και εσείς, με το έλεος του Θεού, είστε σε ηλικία: γίνετε εσείς αντί για μένα και τον αδελφό μου, και πηγαίνετε να πολεμήσετε για το έθνος μας, και η βοήθεια από τον ουρανό να είναι μαζί σας.
4 Εξέλεξε λοιπόν από τη χώρα είκοσι χιλιάδες πολεμιστές με ιππείς, που βγήκαν εναντίον του Κεντεβέους και ξεκουράστηκαν εκείνη τη νύχτα στο Μοδίν.
5 Και καθώς σηκώθηκαν το πρωί, και πήγαν στην πεδιάδα, ιδού, μια ισχυρή μεγάλη στρατιά από πεζούς και ιππείς ήρθε εναντίον τους· αλλά υπήρχε ένα ρυάκι ανάμεσά τους.
6 Και αυτός και ο λαός του τάχυσαν εναντίον τους· και όταν είδε ότι ο λαός φοβόταν να περάσει πάνω από το ρυάκι, πέρασε πρώτα από πάνω του, και μετά οι άντρες που τον είδαν πέρασαν από πίσω του.
7 Αυτό έκανε, μοίρασε τους άνδρες του, και έβαλε τους ιππείς στη μέση των πεζών· επειδή οι ιππείς των εχθρών ήταν πάρα πολλοί.
8 Τότε ήχησαν με τις ιερές σάλπιγγες· οπότε ο Κενδεβέας και ο στρατός του φυγάδευσαν, ώστε πολλοί από αυτούς σκοτώθηκαν, και το υπόλοιπο τους πήγε στο αμπάρι.
9 Εκείνο τον καιρό τραυματίστηκε ο αδελφός του Ιούδα Ιωάννη. αλλά ο Ιωάννης εξακολουθούσε να τους ακολουθεί, ώσπου έφτασε στο Κέδρον, που είχε χτίσει ο Κενδεβέας.
10 Έφυγαν λοιπόν μέχρι τους πύργους στους αγρούς της Αζώτου. γι' αυτό το έκαψε με φωτιά· έτσι σκοτώθηκαν από αυτούς περίπου δύο χιλιάδες άνδρες. Μετά επέστρεψε στη γη της Ιουδαίας με ειρήνη.
11 Και στην πεδιάδα της Ιεριχούς έγινε αρχηγός ο Πτολεμαίος, ο γιος του Αβούβου, και είχε άφθονο ασήμι και χρυσάφι.
12 Διότι ήταν γαμπρός του αρχιερέα.
13 Γι' αυτό, ανυψώνοντας την καρδιά του, σκέφτηκε να πάρει τη χώρα στον εαυτό του, και κατόπιν διαβουλεύτηκε με δόλο εναντίον του Σίμωνα και των γιων του για να τους καταστρέψει.
14 Και ο Σίμων επισκεπτόταν τις πόλεις που ήταν στην επαρχία και φρόντιζε για την καλή τάξη τους. οπότε κατέβηκε ο ίδιος στην Ιεριχώ με τους γιους του, τον Ματθάθια και τον Ιούδα, το εκατόν εξήντα δέκατο έβδομο έτος, τον ενδέκατο μήνα, που ονομαζόταν Σαμπάτ.
15 Εκεί που ο γιος του Αβούβου τους δέχτηκε με δόλο σε ένα μικρό αμπάρι, που ονομαζόταν Ντόκους, που είχε χτίσει, τους έκανε ένα μεγάλο συμπόσιο· όμως είχε κρύψει ανθρώπους εκεί.
16 Όταν λοιπόν ο Σίμων και οι γιοι του ήπιαν πολύ, σηκώθηκαν ο Πτολεμαίος και οι άντρες του, και πήραν τα όπλα τους, και

ήρθαν στον Σίμωνα στον χώρο του συμποσίου, και τον σκότωσαν, και τους δύο γιους του, και ορισμένους από τους υπηρέτες του.
17 Κάνοντας αυτό διέπραξε μεγάλη προδοσία και ανταπέδωσε το κακό με το καλό.
18 Τότε ο Πτολεμαίος έγραψε αυτά τα πράγματα, και έστειλε στον βασιλιά, να του στείλει ένα στρατό να τον βοηθήσει, και θα του παραδώσει τη χώρα και τις πόλεις.
19 Έστειλε και άλλους στη Γαζέρα για να σκοτώσουν τον Ιωάννη· και στους κλήρους έστειλε επιστολές να έρθουν σε αυτόν, για να τους δώσει ασήμι και χρυσάφι και αμοιβές.
20 Και άλλους έστειλε να πάρουν την Ιερουσαλήμ και το βουνό του ναού.
21 Τώρα ένας είχε τρέξει μπροστά στη Γαζέρα και είπε στον Ιωάννη ότι ο πατέρας του και οι αδελφοί του σκοτώθηκαν, και, αν και αυτός, ο Πτολεμαίος έστειλε να σκοτώσει και εσένα.
22 Όταν το άκουσε, έμεινε πολύ κατάπληκτος· και έβαλε τα χέρια πάνω σε αυτούς που ήρθαν να τον καταστρέψουν, και τους σκότωσε. γιατί ήξερε ότι προσπαθούσαν να τον απομακρύνουν.
23 Όσον αφορά τις υπόλοιπες πράξεις του Ιωάννη, και τους πολέμους του, και τις άξιες πράξεις που έκανε, και την οικοδόμηση των τειχών που έφτιαξε, και τις πράξεις του,
24 Ιδού, αυτά είναι γραμμένα στα χρονικά της ιεροσύνης του, από τον καιρό που έγινε αρχιερέας μετά τον πατέρα του.

2nd Maccabees

B' Μακκαβαίοι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1 Οι αδελφοί, οι Ιουδαίοι που είναι στην Ιερουσαλήμ και στη γη της Ιουδαίας, εύχονται στους αδελφούς, τους Ιουδαίους που είναι σε όλη την Αίγυπτο υγεία και ειρήνη:
2 Ο Θεός να σας ελεεί και να θυμάστε τη διαθήκη του που έκανε με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους πιστούς υπηρέτες του.
3 Και δώσε σε όλους σας καρδιά να τον υπηρετείτε και να κάνετε το θέλημά του, με καλό θάρρος και πρόθυμο νου.
4 Και ανοίξτε τις καρδιές σας στο νόμο και τις εντολές του και στείλτε σας ειρήνη,
5 Και ακούστε τις προσευχές σας, και να είστε ένα μαζί σας, και να μην σας εγκαταλείψει ποτέ σε καιρό θλίψης.
6 Και τώρα είμαστε εδώ και προσευχόμαστε για εσάς.
7 Την εποχή που βασίλευσε ο Δημήτριος, το εκατόν εξήντα ένατο έτος, εμείς οι Ιουδαίοι σας γράψαμε στην ακραία θλίψη που μας έπεσε εκείνα τα χρόνια, από τον καιρό που ο Ιάσονας και η ομάδα του επαναστάτησαν από την αγία γη και το βασίλειο,
8 Και έκαψε τη βεράντα, και χύθηκε αθώο αίμα· τότε προσευχηθήκαμε στον Κύριο και εισακούγαμε. Προσφέραμε επίσης θυσίες και ψιλό αλεύρι, και ανάψαμε τα λυχνάρια και απλώσαμε τα ψωμιά.
9 Και τώρα προσέξτε να τηρείτε τη γιορτή των Σκηνών τον μήνα Κασλέου.
10 Το εκατόν τεσσαρακοστή όγδοο έτος, ο λαός που ήταν στην Ιερουσαλήμ και στην Ιουδαία, και το συμβούλιο και ο Ιούδας, έστειλαν χαιρετισμό και υγεία στον Αριστόβουλο, τον κύριο του βασιλιά Πτολεμαίου, που ήταν από το σύνολο των χρισμένων ιερέων, και στον οι Εβραίοι που ήταν στην Αίγυπτο:
11 Εφόσον ο Θεός μάς ελευθέρωσε από μεγάλους κινδύνους, τον ευχαριστούμε πολύ, σαν να βρισκόταν σε μάχη εναντίον ενός βασιλιά.
12 Διότι έδιωξε αυτούς που πολεμούσαν μέσα στην αγία πόλη.
13 Επειδή, όταν ο αρχηγός ήρθε στην Περσία, και ο στρατός μαζί του που φαινόταν ανίκητος, σκοτώθηκαν στο ναό της Νανέας με την απάτη των ιερέων της Νανείας.
14 Διότι ο Αντίοχος, σαν να την παντρευόταν, ήρθε στον τόπο και οι φίλοι του που ήταν μαζί του, για να λάβουν χρήματα σε όνομα προίκας.
15 Τα οποία, όταν ξεκίνησαν οι ιερείς της Νανέας, και μπήκε με μια μικρή ομάδα στην πυξίδα του ναού, έκλεισαν το ναό μόλις μπήκε ο Αντίοχος.
16 Και ανοίγοντας μια μυστική πόρτα της στέγης, πέταξαν πέτρες σαν κεραυνοί, και χτύπησαν τον καπετάνιο, τους έκοψαν σε κομμάτια, τους έκοψαν τα κεφάλια και τους πέταξαν σε αυτούς που ήταν έξω.
17 Ευλογητός ο Θεός μας σε όλα, που παρέδωσε τους ασεβείς.
18 Γι' αυτό, ενώ τώρα έχουμε σκοπό να τηρήσουμε τον εξαγνισμό του ναού την εικοστή πέντε του μήνα Casleu, θεωρήσαμε απαραίτητο να σας το πιστοποιήσουμε, ώστε να μπορείτε επίσης να το τηρήσετε, ως εορτή των Σκηνών, και η φωτιά, που μας δόθηκε όταν ο Νεεμίας πρόσφερε θυσία, αφού έχτισε το ναό και το θυσιαστήριο.
19 Διότι, όταν οι πατέρες μας οδηγήθηκαν στην Περσία, οι ιερείς που ήταν τότε ευσεβείς πήραν τη φωτιά του θυσιαστηρίου κρυφά, και την έκρυψαν σε ένα κούφιο μέρος ενός λάκκου χωρίς νερό, όπου το φύλαγαν, ώστε το μέρος ήταν άγνωστο σε όλοι οι άντρες.
20 Και μετά από πολλά χρόνια, όταν ευαρέστησε τον Θεό, ο Νεεμίας, που εστάλη από τον βασιλιά της Περσίας, έστειλε τους απογόνους εκείνων των ιερέων που το είχαν κρύψει στη φωτιά· αλλά όταν μας είπαν, δεν βρήκαν φωτιά, αλλά πυκνό νερό. ;
21 Τότε τους πρόσταξε να το συντάξουν και να το φέρουν. Και όταν κατατέθηκαν οι θυσίες, ο Νεεμίας διέταξε τους ιερείς να ραντίσουν τα ξύλα και τα στρωμένα με το νερό.
22 Όταν έγινε αυτό, και ήρθε η ώρα που έλαμψε ο ήλιος, που πριν ήταν κρυμμένος στο σύννεφο, άναψε μεγάλη φωτιά, ώστε όλοι θαύμασαν.
23 Και οι ιερείς έκαναν μια προσευχή ενώ η θυσία κατανάλωσε, λέω, και οι ιερείς και όλοι οι υπόλοιποι, ο Ιωνάθαν αρχίζοντας, και οι υπόλοιποι απαντούσαν σε αυτό, όπως έκανε ο Νεεμίας.
24 Και η προσευχή έγινε έτσι· Κύριε, Κύριε, Θεέ, Δημιουργέ των πάντων, που είσαι φοβερός και δυνατός, και δίκαιος, και ελεήμων, και ο μόνος και ελεήμων Βασιλιάς,
25 Ο μόνος δότης όλων των πραγμάτων, ο μόνος δίκαιος, παντοδύναμος και αιώνιος, εσύ που ελευθερώνεις τον Ισραήλ από κάθε θλίψη, και διάλεξες τους πατέρες και τους αγίασες.
26 Δέξου τη θυσία για ολόκληρο τον λαό σου τον Ισραήλ, και φύλαξε τη δική σου μερίδα και αγιοποίησε την.
27 Μάζεψε αυτούς που είναι διασκορπισμένοι από εμάς, λύτρωσε αυτούς που υπηρετούν ανάμεσα στα έθνη, δες αυτούς που είναι καταφρονημένοι και απεχθάμενοι, και άφησε τα έθνη να γνωρίσουν ότι είσαι ο Θεός μας.
28 Τιμωρήστε αυτούς που μας καταδυναστεύουν και μας αδικούν με υπερηφάνεια.
29 Φύτεψε ξανά τον λαό σου στον άγιο τόπο σου, όπως είπε ο Μωυσής.
30 Και οι ιερείς έψαλλαν ψαλμούς ευχαριστίας.
31 Και όταν καταναλώθηκε η θυσία, ο Νεεμίας πρόσταξε το νερό που είχε απομείνει να χυθεί στις μεγάλες πέτρες.
32 Όταν έγινε αυτό, άναψε φλόγα· αλλά καταναλώθηκε από το φως που έλαμπε από το θυσιαστήριο.
33 Όταν λοιπόν έγινε γνωστό αυτό το θέμα, ειπώθηκε στον βασιλιά της Περσίας ότι στον τόπο, όπου οι ιερείς που είχαν οδηγηθεί, είχαν κρύψει τη φωτιά, εμφανίστηκε νερό και ότι ο Νεεμίας είχε καθαρίσει με αυτό τις θυσίες.
34 Τότε ο βασιλιάς, κλείνοντας τον τόπο, τον αγίασε, αφού δοκίμασε το θέμα.
35 Και ο βασιλιάς πήρε πολλά δώρα, και τα χάρισε σε εκείνους που ήθελε.
36 Και ο Νεεμίας το ονόμασε αυτό το πράγμα Ναφθάρ, που είναι όσο να πεις, κάθαρση: αλλά πολλοί άνθρωποι το αποκαλούν Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1 Βρίσκεται επίσης στα αρχεία, ότι ο προφήτης Ιερεμίας διέταξε τους παρασυρόμενους να πάρουν από τη φωτιά, όπως έχει δηλωθεί:
2 Και πώς ο προφήτης, αφού τους έδωσε το νόμο, τους πρόσταξε να μην ξεχνούν τις εντολές του Κυρίου, και να μην πλανώνται στο μυαλό τους, όταν βλέπουν ασημένιες και χρυσές εικόνες, με τα στολίδια τους.
3 Και με άλλους τέτοιους λόγους τους παρότρυνε, να μη φύγει ο νόμος από τις καρδιές τους.
4 Στην ίδια γραφή περιείχε επίσης ότι ο προφήτης, έχοντας προειδοποιηθεί από τον Θεό, διέταξε τη σκηνή και την κιβωτό να πάνε μαζί του, καθώς έβγαινε στο βουνό, όπου ο Μωυσής ανέβηκε και είδε την κληρονομιά του Θεού.
5 Και όταν ο Τζέρεμι έφτασε εκεί, βρήκε μια κούφια σπηλιά, όπου έβαλε τη σκηνή, και την κιβωτό, και το θυσιαστήριο του θυμιάματος, και έτσι σταμάτησε την πόρτα.
6 Και μερικοί από εκείνους που τον ακολουθούσαν ήρθαν να χαράξουν το δρόμο, αλλά δεν μπορούσαν να τον βρουν.
7 Το οποίο όταν το αντιλήφθηκε ο Jeremy, τους κατηγόρησε, λέγοντας: Όσο για εκείνο το μέρος, θα είναι άγνωστο μέχρι τη

στιγμή που ο Θεός θα συγκεντρώσει ξανά τον λαό του και θα τους δεχθεί σε έλεος.
8 Τότε ο Κύριος θα τους δείξει αυτά τα πράγματα, και θα φανεί η δόξα του Κυρίου, και η νεφέλη επίσης, όπως φάνηκε κάτω από τον Μωυσή, και όπως όταν ο Σολομών θέλησε να αγιαστεί τιμητικά ο τόπος.
9 Δηλώθηκε επίσης, ότι όντας σοφός πρόσφερε τη θυσία της αφιέρωσης και της τελικής επεξεργασίας του ναού.
10 Και όπως όταν ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο, η φωτιά κατέβηκε από τον ουρανό και κατέφαγε τις θυσίες· έτσι προσευχήθηκε και ο Σολομών, και η φωτιά κατέβηκε από τον ουρανό, και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα.
11 Και ο Μωυσής είπε: Επειδή η προσφορά για αμαρτία δεν έπρεπε να φαγωθεί, καταναλώθηκε.
12 Έτσι ο Σολομών κράτησε αυτές τις οκτώ ημέρες.
13 Τα ίδια αναφέρθηκαν επίσης στα γραπτά και τα σχόλια του Νεεμία. και πώς ίδρυσε μια βιβλιοθήκη συγκέντρωσε τις πράξεις των βασιλιάδων και των προφητών και του Δαβίδ και τις επιστολές των βασιλέων σχετικά με τα ιερά δώρα.
14 Με τον ίδιο τρόπο και ο Ιούδας συγκέντρωσε όλα εκείνα τα πράγματα που χάθηκαν εξαιτίας του πολέμου που είχαμε, και παραμένουν μαζί μας,
15 Επομένως, εάν το χρειάζεστε, στείλτε μερικά να σας τα φέρουν.
16 Ενώ, λοιπόν, πρόκειται να γιορτάσουμε τον εξαγνισμό, σας έχουμε γράψει, και καλά θα κάνετε, αν τηρήσετε τις ίδιες ημέρες.
17 Ελπίζουμε επίσης ότι ο Θεός, που ελευθέρωσε όλο τον λαό του, και τους έδωσε σε όλους μια κληρονομιά, και τη βασιλεία, και το ιερατείο, και το αγιαστήριο,
18 Όπως υποσχέθηκε στον νόμο, σύντομα θα μας ελεήσει, και θα μας συγκεντρώσει από κάθε γη κάτω από τον ουρανό στον άγιο τόπο· επειδή, μας ελευθέρωσε από μεγάλες θλίψεις, και καθάρισε τον τόπο.
19 Και όσον αφορά τον Ιούδα τον Μακκαβαίο, και τους αδελφούς του, και τον εξαγνισμό του μεγάλου ναού και την αφιέρωση του θυσιαστηρίου,
20 Και οι πόλεμοι κατά του Αντίοχου Επιφάνη και του Ευπάτορα του γιου του,
21 Και τα φανερά σημάδια που ήρθαν από τον ουρανό σε εκείνους που συμπεριφέρθηκαν ανδροπρεπώς προς τιμήν τους για τον Ιουδαϊσμό· έτσι, όντας λίγοι, νίκησαν ολόκληρη τη χώρα και κυνήγησαν βάρβαρα πλήθη,
22 Και ανέκτησε πάλι τον ναό που ήταν φημισμένος σε όλο τον κόσμο, και ελευθέρωσε την πόλη, και υποστήριξε τους νόμους που κατέβαιναν, και ο Κύριος τους έλεγε με κάθε εύνοια:
23 Όλα αυτά, λέω, δηλωμένα από τον Ιάσονα ο Κυρηναίος σε πέντε βιβλία, θα προσπαθήσουμε να τα συνοψίσουμε σε έναν τόμο.
24 Επειδή εξετάζουν τον άπειρο αριθμό και τη δυσκολία που βρίσκουν την επιθυμία να εξετάσουν τις αφηγήσεις της ιστορίας, για την ποικιλία του θέματος,
25 Προσέχουμε, ώστε εκείνοι που θα διαβάσουν να έχουν απόλαυση, και όσοι θέλουν να αφοσιωθούν στη μνήμη να έχουν ευκολία, και όσοι στα χέρια τους έρχεται να έχουν κέρδος.
26 Επομένως, για εμάς, που αναλάβαμε αυτόν τον οδυνηρό κόπο της περικοπής, δεν ήταν εύκολο, αλλά θέμα ιδρώτα και επαγρύπνησης.
27 Όπως δεν είναι ευκολία για εκείνον που ετοιμάζει ένα συμπόσιο και επιζητεί το όφελος των άλλων: όμως για την ευχαρίστηση πολλών θα αναλάβουμε με χαρά αυτόν τον μεγάλο πόνο.
28 Αφήνοντας στον συγγραφέα τον ακριβή χειρισμό κάθε συγκεκριμένου και καταβάλλοντας προσπάθεια να ακολουθήσει τους κανόνες μιας περικοπής.
29 Διότι, όπως ο πρωτομάστορας ενός νέου σπιτιού πρέπει να φροντίζει για ολόκληρο το κτίριο. αλλά αυτός που αναλαμβάνει να το εκθέσει και να το ζωγραφίσει, πρέπει να αναζητήσει κατάλληλα πράγματα για τον στολισμό του: ακόμα κι έτσι νομίζω ότι είναι μαζί μας.
30 Το να στέκεσαι σε κάθε σημείο και να εξετάζεις τα πράγματα γενικά και να είσαι περίεργος σε λεπτομέρειες, ανήκει στον πρώτο συγγραφέα της ιστορίας:
31 Αλλά η χρήση συντομίας και η αποφυγή πολλών κοπιασμών του έργου, πρέπει να παραχωρηθεί σε αυτόν που θα κάνει μια σύνοψη.
32 Εδώ, λοιπόν, θα ξεκινήσουμε την ιστορία: προσθέτοντας μόνο τόσα πολλά σε αυτά που ειπώθηκαν, ότι είναι ανόητο να κάνεις έναν μακρύ πρόλογο και να είσαι σύντομος στην ίδια την ιστορία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

1 Και όταν η αγία πόλη κατοικήθηκε με κάθε ειρήνη, και οι νόμοι τηρήθηκαν πολύ καλά, λόγω της ευσέβειας του αρχιερέα Ονία και του μίσους του για την κακία,
2 Συνέβη ότι ακόμη και οι ίδιοι οι βασιλιάδες τίμησαν τον τόπο και μεγάλωσαν τον ναό με τα καλύτερα δώρα τους.
3 Στο βαθμό που ο Σέλευκος της Ασίας από τα δικά του έσοδα ανέλαβε όλα τα έξοδα που ανήκαν στην υπηρεσία των θυσιών.
4 Αλλά ένας Σίμων από τη φυλή του Βενιαμίν, που έγινε διοικητής του ναού, έπεσε σε σύγκρουση με τον αρχιερέα για αταξία στην πόλη.
5 Και όταν δεν μπόρεσε να νικήσει τον Ονία, τον πήγε στον Απολλώνιο, τον γιο του Θρασέα, που τότε ήταν διοικητής της Κελοσυρίας και της Φοινίκης,
6 Και του είπε ότι το θησαυροφυλάκιο στην Ιερουσαλήμ ήταν γεμάτο με άπειρα χρηματικά ποσά, έτσι ώστε το πλήθος του πλούτου τους, που δεν αφορούσε τον λογαριασμό των θυσιών, ήταν αμέτρητο, και ότι ήταν δυνατό να τα φέρει όλα στο βασιλιά χέρι.
7 Τώρα, όταν ο Απολλώνιος ήρθε στον βασιλιά, και του έδειξε τα χρήματα για τα οποία του είπαν, ο βασιλιάς διάλεξε τον Ηλιόδωρο τον ταμία του και τον έστειλε με εντολή να του φέρει τα προαναφερθέντα χρήματα.
8 Έτσι αμέσως ο Ηλιόδωρος έκανε το ταξίδι του. υπό το χρώμα της επίσκεψης στις πόλεις της Κελοσυρίας και της Φοινίκης, αλλά πράγματι για να εκπληρώσει το σκοπό του βασιλιά.
9 Και όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ, και έγινε ευγενικός δεκτός από τον αρχιερέα της πόλης, του είπε ποια πληροφορία δόθηκε για τα χρήματα, και δήλωσε γιατί ήρθε, και ρώτησε αν ήταν πράγματι έτσι αυτά τα πράγματα.
10 Τότε ο αρχιερέας του είπε ότι υπήρχαν τέτοια χρήματα για την ανακούφιση των χηρών και των ορφανών παιδιών:
11 Και ότι μερικά από αυτά ανήκαν στον Χίρκανο, γιο του Τωβία, έναν άνθρωπο με μεγάλη αξιοπρέπεια, και όχι όπως είχε παραπληροφορήσει ο πονηρός Σίμων: το άθροισμα των οποίων ήταν συνολικά τετρακόσια τάλαντα ασήμι και διακόσια χρυσάφι.
12 Και ότι ήταν εντελώς αδύνατο να γίνουν τέτοια αδικήματα σε αυτούς, που το είχαν διαπράξει στην αγιότητα του τόπου, και στη μεγαλοπρέπεια και την απαράβατη ιερότητα του ναού, που τιμάται σε όλο τον κόσμο.
13 Αλλά ο Ηλιόδωρος, λόγω της εντολής του βασιλιά που του δόθηκε, είπε, ότι ούτως ή άλλως πρέπει να φερθεί στο θησαυροφυλάκιο του βασιλιά.

14 Την ημέρα, λοιπόν, που όρισε, μπήκε για να διατάξει αυτό το θέμα· γι' αυτό δεν υπήρχε μικρή αγωνία σε ολόκληρη την πόλη.
15 Αλλά οι ιερείς, προσκυνώντας μπροστά στο θυσιαστήριο με τα άμφια των ιερέων τους, κάλεσαν στον ουρανό εκείνον που έκανε νόμο σχετικά με τα πράγματα που τηρούσε, ώστε να φυλάσσονται με ασφάλεια για εκείνους που τα είχαν δεσμεύσει να τηρηθούν.
16 Τότε, όποιος είχε κοιτάξει τον αρχιερέα στο πρόσωπο, θα είχε πληγώσει την καρδιά του· γιατί το πρόσωπό του και η αλλαγή του χρώματός του δήλωναν την εσωτερική αγωνία του νου του.
17 Διότι ο άνθρωπος ήταν τόσο περικυκλωμένος από φόβο και φρίκη για το σώμα, ώστε φάνηκε σε αυτούς που τον κοιτούσαν, τι θλίψη είχε τώρα στην καρδιά του.
18 Άλλοι έτρεξαν τρέχοντας έξω από τα σπίτια τους στη γενική παράκληση, γιατί ο τόπος ήταν σαν να περιφρονεί.
19 Και οι γυναίκες, περιτυλιγμένες με σάκο κάτω από το στήθος τους, αφθονούσαν στους δρόμους, και οι παρθένες που κρατούνταν έτρεχαν, άλλες προς τις πύλες, και άλλες προς τους τοίχους, και άλλες κοιτούσαν έξω από τα παράθυρα.
20 Και όλοι, κρατώντας τα χέρια τους προς τον ουρανό, έκαναν δέηση.
21 Τότε θα ήταν λυπηρό ένας άνθρωπος να δει την πτώση του πλήθους κάθε είδους και τον φόβο του αρχιερέα να βρίσκεται σε τέτοια αγωνία.
22 Στη συνέχεια κάλεσαν τον Παντοδύναμο Κύριο να φυλάξει τα πράγματα της εμπιστοσύνης ασφαλή και ασφαλή για εκείνους που τα είχαν διαπράξει.
23 Ωστόσο, ο Ηλιόδωρος εκτέλεσε αυτό που είχε διαταχθεί.
24 Και καθώς βρισκόταν εκεί με τη φρουρά του για το θησαυροφυλάκιο, ο Κύριος των πνευμάτων και ο Άρχοντας όλης της εξουσίας προκάλεσε μια μεγάλη οπτασία, ώστε όλοι όσοι υποτίθεται ότι έρχονταν μαζί του έμειναν έκπληκτοι για τη δύναμη του Θεού, και λιποθύμησαν, και φοβήθηκαν πολύ.
25 Διότι τους εμφανίστηκε ένα άλογο με έναν τρομερό καβαλάρη πάνω του, και στολισμένο με πολύ ωραίο κάλυμμα, και έτρεξε άγρια, και χτύπησε τον Ηλιόδωρο με τα μπροστινά του πόδια, και φαινόταν ότι αυτός που κάθισε πάνω στο άλογο είχε πλήρη λουριά χρυσός.
26 Επιπλέον, εμφανίστηκαν μπροστά του δύο άλλοι νέοι, αξιόλογοι σε δύναμη, άριστοι σε ομορφιά και κομψοί στην ενδυμασία, που στάθηκαν δίπλα του εκατέρωθεν. και τον μαστίγωσε συνεχώς, και του έδινε πολλές επώδυνες ραβδώσεις.
27 Και ο Ηλιόδωρος έπεσε ξαφνικά στη γη, και τον πλημμύρισε μεγάλο σκοτάδι· αλλά εκείνοι που ήταν μαζί του τον σήκωσαν και τον έβαλαν σε ένα σκουπίδι.
28 Έτσι αυτόν, που ήρθε πρόσφατα με ένα μεγάλο τρένο και με όλη του τη φρουρά στο εν λόγω θησαυροφυλάκιο, τον μετέφεραν, μη μπορώντας να συντηρηθεί με τα όπλα του: και φανερά αναγνώρισαν τη δύναμη του Θεού.
29 Διότι από το χέρι του Θεού έπεσε κάτω, και έμεινε άφωνος χωρίς κάθε ελπίδα ζωής.
30 Εκείνοι όμως ύμνησαν τον Κύριο, που είχε θαυματουργικά τιμήσει τον τόπο του: για τον ναό. που λίγο πριν ήταν γεμάτο φόβο και κόπο, όταν εμφανίστηκε ο Παντοδύναμος Κύριος, γέμισε χαρά και αγαλλίαση.
31 Τότε αμέσως μερικοί από τους φίλους του Ηλιόδωρου προσευχήθηκαν στον Ονία, να καλέσει τον Ύψιστο να του δώσει τη ζωή του, ο οποίος βρισκόταν έτοιμος να δώσει το πνεύμα.
32 Ο αρχιερέας, λοιπόν, υποψιαζόμενος μήπως ο βασιλιάς παρανόησε ότι είχε γίνει κάποια προδοσία στον Ηλιόδωρο από τους Ιουδαίους, πρόσφερε θυσία για την υγεία του ανθρώπου.
33 Και καθώς ο αρχιερέας έκανε την εξιλέωση, εμφανίστηκαν οι ίδιοι νέοι με την ίδια ενδυμασία και στάθηκαν δίπλα στον Ηλιόδωρο, λέγοντας: Δώσε ευχαριστίες στον Αρχιερέα Ονία, γιατί για χάρη του ο Κύριος σου χάρισε ζωή.
34 Και βλέποντας ότι σε μαστίγωσαν από τον ουρανό, διακήρυξε σε όλους τους ανθρώπους τη μεγάλη δύναμη του Θεού. Και αφού είπαν αυτά τα λόγια, δεν εμφανίστηκαν πια.
35 Έτσι, ο Ηλιόδωρος, αφού πρόσφερε θυσία στον Κύριο, και έκανε μεγάλους όρκους σε αυτόν που του έσωσε τη ζωή, και χαιρέτησε τον Ονία, επέστρεψε με τον στρατό του στον βασιλιά.
36 Τότε μαρτύρησε σε όλους τους ανθρώπους τα έργα του μεγάλου Θεού, που είχε δει με τα μάτια του.
37 Και όταν ο βασιλιάς Ηλιόδωρος, που θα μπορούσε να είναι κατάλληλος για να σταλεί άλλη μια φορά στην Ιερουσαλήμ, είπε:
38 Αν έχεις εχθρό ή προδότη, στείλε τον εκεί, και θα τον δεχτείς καλά μαστιγωμένο, αν γλιτώσει με τη ζωή του: γιατί σε εκείνο το μέρος, αναμφίβολα. υπάρχει μια ιδιαίτερη δύναμη του Θεού.
39 Διότι εκείνος που κατοικεί στον ουρανό έχει το μάτι του στον τόπο εκείνο και τον υπερασπίζεται. και δέρνει και καταστρέφει αυτούς που έρχονται να το πληγώσουν.
40 Και τα σχετικά με τον Ηλιόδωρο, και τη φύλαξη του θησαυροφυλακίου, έπεσαν σε αυτό το είδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

1 Αυτός ο Σίμων τώρα, για τον οποίο μιλήσαμε προηγουμένως, αφού ήταν προδότης των χρημάτων και της πατρίδας του, συκοφάντησε τον Ονία, σαν να είχε τρομοκρατήσει τον Ηλιόδωρο, και να ήταν ο εργάτης αυτών των κακών.
2 Έτσι τόλμησε να τον αποκαλέσει προδότη, που άξιζε τα καλά της πόλης, και τρυφερούσε το δικό του έθνος και ήταν τόσο ζηλωτής των νόμων.
3 Αλλά όταν το μίσος τους έφτασε τόσο μακριά, που από έναν από τους φατρίες του Σίμωνα διαπράχθηκαν φόνοι,
4 Ο Ονίας, βλέποντας τον κίνδυνο αυτής της διαμάχης, και ότι ο Απολλώνιος, ως κυβερνήτης της Κελοσυρίας και της Φοινίκης, εξοργίστηκε και αύξησε την κακία του Σίμωνα,
5 Πήγε στον βασιλιά, όχι για να είναι κατήγορος των συμπατριωτών του, αλλά ζητώντας το καλό όλων, δημοσίων και ιδιωτικών.
6 Διότι είδε ότι ήταν αδύνατο η πολιτεία να παραμείνει ήσυχη, και ο Σίμων να εγκαταλείψει την ανοησία του, αν δεν το κοιτάξει ο βασιλιάς.
7 Αλλά μετά το θάνατο του Σέλευκου, όταν ο Αντίοχος, που ονομαζόταν Επιφάνης, ανέλαβε το βασίλειο, ο Ιάσονας, ο αδελφός του Ονία, εργάστηκε σκληρά για να γίνει αρχιερέας,
8 Υπόσχεση στον βασιλιά με μεσολάβηση τριακόσια εξήντα τάλαντα ασήμι, και από άλλα έσοδα ογδόντα τάλαντα.
9 Εκτός από αυτό, υποσχέθηκε ότι θα αναθέσει άλλα εκατόν πενήντα, αν είχε άδεια να του στήσει ένα μέρος για άσκηση και για εκπαίδευση της νεολαίας με τον τρόπο των ειδωλολατρών, και να τους γράψει για την Ιερουσαλήμ από τον όνομα Αντιοχιανών.
10 Το οποίο, όταν ο βασιλιάς παραχώρησε, και πήρε στα χέρια του τη διακυβέρνηση, έφερε αμέσως το δικό του έθνος στην ελληνική μόδα.
11 Και τα βασιλικά προνόμια που παραχωρήθηκαν ιδιαίτερη εύνοια στους Ιουδαίους με τα μέσα του Ιωάννη του πατέρα του Ευπόλεμου, ο οποίος πήγε πρεσβευτής στη Ρώμη για φιλία και βοήθεια, τα αφαίρεσε. και καταλύοντας τις κυβερνήσεις που ήταν σύμφωνα με το νόμο, έφερε νέα έθιμα ενάντια στο νόμο:

12 Διότι έχτισε με ευχαρίστηση έναν χώρο άσκησης κάτω από τον ίδιο τον πύργο, και υπήγαγε τους αρχηγούς νεαρούς και τους έβαλε να φορούν καπέλο.
13 Τώρα τέτοιο ήταν το ύψος της ελληνικής μόδας και η αύξηση των ειδωλολατρικών τρόπων, μέσω της υπερβολικής βωμολοχίας του Ιάσονα, εκείνου του ασεβούς άθλιου, και χωρίς αρχιερέα.
14 Ότι οι ιερείς δεν είχαν κουράγιο να υπηρετήσουν πια στο θυσιαστήριο, αλλά περιφρονώντας τον ναό και παραμελώντας τις θυσίες, έσπευσαν να συμμετάσχουν στην παράνομη αποζημίωση στον τόπο άσκησης, αφού τους κάλεσε το παιχνίδι του Δίσκου.
15 Όχι με τις τιμές των πατέρων τους, αλλά τους αρέσει περισσότερο από όλους η δόξα των Ελλήνων.
16 Εξαιτίας αυτού τους επήλθε τρομερή συμφορά: γιατί τους είχαν εχθρούς και εκδικητές τους, των οποίων το έθιμο ακολούθησαν τόσο ένθερμα, και με τους οποίους ήθελαν να είναι σαν σε όλα τα πράγματα.
17 Διότι δεν είναι ελαφρύ να κάνεις κακία ενάντια στους νόμους του Θεού· αλλά ο επόμενος καιρός θα δηλώσει αυτά τα πράγματα.
18 Και όταν το παιχνίδι που χρησιμοποιούνταν κάθε χρόνο πίστης φυλάσσονταν στον Τύρο, παρών ο βασιλιάς,
19 Αυτός ο αχάριστος Ιάσονας έστειλε ειδικούς αγγελιοφόρους από την Ιερουσαλήμ, οι οποίοι ήταν Αντιοχείς, για να φέρουν τριακόσιες δραχμές ασημένιο στη θυσία του Ηρακλή, που ακόμη και οι κομιστές της θεώρησαν ότι έπρεπε να μην προσφέρουν στη θυσία, επειδή δεν ήταν βολικό, αλλά δεσμεύεται για άλλες χρεώσεις.
20 Αυτά τα χρήματα τότε, όσον αφορά τον αποστολέα, προορίζονταν για τη θυσία του Ηρακλή. αλλά λόγω των φορέων του, χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή γαλαριών.
21 Τώρα, όταν ο Απολλώνιος ο γιος του Μενεσθέα στάλθηκε στην Αίγυπτο για τη στέψη του βασιλιά Πτολεμαίου Φιλομήτορα, ο Αντίοχος, κατανοώντας ότι δεν επηρεαζόταν καλά από τις υποθέσεις του, φρόντισε για τη δική του ασφάλεια· οπότε ήρθε στην Ιόππη και από εκεί στην Ιερουσαλήμ. :
22 Όπου τον δέχτηκαν με τιμή από τον Ιάσονα και από την πόλη, και τον έφεραν με αναμμένο δαυλό και με μεγάλες κραυγές· και έτσι μετά πήγε με το στρατό του στη Φοινίκη.
23 Τρία χρόνια αργότερα ο Ιάσονας έστειλε τον Μενέλαο, τον προαναφερθέντα αδελφό του Σίμωνα, να φέρει τα χρήματα στον βασιλιά και να τον βάλει υπόψη του ορισμένα απαραίτητα ζητήματα.
24 Εκείνος, όμως, που τον έφεραν στην παρουσία του βασιλιά, αφού τον μεγάλωσε για τη λαμπρή εμφάνιση της δύναμής του, πήρε την ιεροσύνη στον εαυτό του, προσφέροντας περισσότερα από τον Ιάσονα κατά τριακόσια τάλαντα ασήμι.
25 Ήρθε λοιπόν με την εντολή του βασιλιά, χωρίς να φέρει τίποτα αντάξιο του αρχιερατείου, αλλά έχοντας την οργή ενός σκληρού τυράννου και την οργή ενός άγριου θηρίου.
26 Τότε ο Ιάσονας, που είχε υπονομεύσει τον ίδιο του τον αδελφό, υπονομευμένος από άλλον, αναγκάστηκε να φύγει στη χώρα των Αμμωνιτών.
27 Έτσι ο Μενέλαος πήρε το πριγκιπάτο: αλλά όσον αφορά τα χρήματα που είχε υποσχεθεί στον βασιλιά, δεν πήρε καμία καλή παραγγελία γι' αυτά, αν και ο Σωστράτης ο άρχοντας του κάστρου το ζήτησε:
28 Διότι σ' αυτόν ανήκε η συγκέντρωση των τελωνείων. Γι' αυτό και οι δύο κλήθηκαν ενώπιον του βασιλιά.
29 Και ο Μενέλαος άφησε τον αδελφό του Λυσίμαχο στη θέση του στην ιεροσύνη. και ο Σώστρατος άφησε τον Κράτη, που ήταν κυβερνήτης των Κυπρίων.
30 Ενώ γίνονταν αυτά, αυτοί από την Ταρσό και τη Μάλλο ξεσηκώθηκαν, επειδή δόθηκαν στην παλλακίδα του βασιλιά, που ονομαζόταν Αντίοχος.
31 Τότε ήρθε ο βασιλιάς με όλη τη βιασύνη να κατευνάσει τα πράγματα, αφήνοντας τον Ανδρόνικο, έναν άνδρα με εξουσία, για αναπληρωτή του.
32 Και ο Μενέλαος, υποθέτοντας ότι είχε βολευτεί, έκλεψε μερικά χρυσά σκεύη από το ναό και μερικά από αυτά τα έδωσε στον Ανδρόνικο και άλλα πούλησε στον Τύρο και στις γύρω πόλεις.
33 Και όταν ο Ονίας έμαθε για βεβαιότητα, τον επέπληξε και αποσύρθηκε σε ένα ιερό στη Δάφνη, που βρίσκεται κοντά στην Αντιόχεια.
34 Γι' αυτό και ο Μενέλαος, αποσπώντας τον Ανδρόνικο, προσευχήθηκε να πάρει τον Ονία στα χέρια του. ο οποίος πείσθηκε γι' αυτό και ήλθε στον Ονία με δόλο, του έδωσε το δεξί του χέρι με όρκους. και αν και τον υποψιαζόταν, όμως τον έπεισε να βγει από το ιερό: τον οποίο αμέσως έκλεισε αδιαφορώντας για δικαιοσύνη.
35 Διότι γι' αυτό, όχι μόνο οι Ιουδαίοι, αλλά και πολλά άλλα έθνη, αγανάκτησαν πολύ και λυπήθηκαν πολύ για τον άδικο φόνο του ανθρώπου.
36 Και όταν ήρθε πάλι ο βασιλιάς από τα μέρη της Κιλικίας, οι Ιουδαίοι που ήταν στην πόλη, καθώς και ορισμένοι από τους Έλληνες που απεχθάνονταν το γεγονός, παραπονέθηκαν επειδή ο Ονίας σκοτώθηκε χωρίς αιτία.
37 Γι' αυτό ο Αντίοχος λυπήθηκε θερμά, λυπήθηκε και έκλαψε, εξαιτίας της νηφάλιας και σεμνής συμπεριφοράς του νεκρού.
38 Και φουντωμένος από θυμό, πήρε αμέσως τον Ανδρόνικο το πορφυρό του, και έσχισε τα ρούχα του, και τον οδήγησε σε όλη την πόλη σε εκείνο το μέρος, όπου είχε διαπράξει ασέβεια εναντίον του Ονία, εκεί σκότωσε τον καταραμένο φονιά. Έτσι ο Κύριος του αντάμειψε την τιμωρία του, όπως του άξιζε.
39 Και όταν έγιναν πολλές ιεροσυλίες στην πόλη από τον Λυσίμαχο με τη συγκατάθεση του Μενέλαου, και ο καρπός τους διαδόθηκε στο εξωτερικό, το πλήθος συγκεντρώθηκε εναντίον του Λυσίμαχου, ενώ πολλά χρυσά σκεύη είχαν ήδη μεταφερθεί.
40 Όταν ο απλός λαός σηκώθηκε και γεμίστηκε με οργή, ο Λυσίμαχος όπλισε περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες και άρχισε πρώτος να προσφέρει βία. Ο ένας Αυρανός είναι ο ηγέτης, ένας άνθρωπος που έχει περάσει πολλά χρόνια και όχι λιγότερο στην ανοησία.
41 Βλέποντας τότε την απόπειρα του Λυσίμαχου, άλλοι έπιασαν πέτρες, άλλοι ρόπαλοι, άλλοι έπαιρναν χούφτες σκόνης, που ήταν δίπλα τους, τα έριξαν όλα μαζί πάνω στον Λυσίμαχο και αυτά που έπεσαν πάνω τους.
42 Έτσι πολλούς από αυτούς τραυμάτισαν, και μερικούς τους χτύπησαν στο έδαφος, και όλους τους ανάγκασαν να τραπούν σε φυγή· όσο για τον ίδιο τον ληστή της εκκλησίας, τον σκότωσαν δίπλα στο θησαυροφυλάκιο.
43 Γι' αυτά τα θέματα, λοιπόν, απαγγέλθηκε κατηγορία στον Μενέλαο.
44 Και όταν ο βασιλιάς ήρθε στον Τύρο, τρεις άντρες που στάλθηκαν από τη σύγκλητο υποστήριξαν την υπόθεση ενώπιόν του:
45 Αλλά ο Μενέλαος, καταδικασμένος τώρα, υποσχέθηκε στον Πτολεμαίο, τον γιο του Δορυμένη, να του δώσει πολλά χρήματα, αν ειρήνευε τον βασιλιά απέναντί του.
46 Όταν ο Πτολεμαίος πήρε τον βασιλιά στην άκρη σε μια συγκεκριμένη στοά, σαν να πάρει τον αέρα, τον έκανε να έχει άλλη σκέψη:
47 Τόσο που απάλλαξε τον Μενέλαο από τις κατηγορίες, ο οποίος παρ' όλα αυτά ήταν η αιτία όλων των κακών· και

εκείνους τους φτωχούς, που, αν είχαν πει την υπόθεση τους, ναι, ενώπιον των Σκυθών, θα έπρεπε να είχαν κριθεί αθώοι, τους καταδίκασε σε θάνατο. .
48 Έτσι όσοι ακολούθησαν το θέμα για την πόλη, και για τους ανθρώπους και για τα ιερά σκεύη, σύντομα υπέστησαν άδικη τιμωρία.
49 Γι' αυτό και αυτοί από τον Τύρο, μίσος για εκείνη την κακή πράξη, έκαναν να ταφούν τιμητικά.
50 Και έτσι, μέσω της απληστίας αυτών που είχαν εξουσία, ο Μενέλαος παρέμεινε στην εξουσία, αυξανόμενος σε κακία και όντας μεγάλος προδότης των πολιτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1 Την ίδια περίπου εποχή ο Αντίοχος ετοίμασε το δεύτερο ταξίδι του στην Αίγυπτο:
2 Και τότε συνέβη ότι σε όλη την πόλη, για διάστημα σχεδόν σαράντα ημερών, φάνηκαν ιππείς να τρέχουν στον αέρα, με χρυσό ύφασμα, και οπλισμένοι με λόγχες, σαν μια ομάδα στρατιωτών,
3 Και στρατεύματα ιππέων σε σειρά, που συναντούν και τρέχουν ο ένας εναντίον του άλλου, με τίναγμα ασπίδων, και πλήθος λούτσων, και έλξη ξιφών, και ρίψη βελών, και αστραφτερά χρυσά στολίδια και λουριά κάθε είδους.
4 Γι' αυτό, όλοι προσευχήθηκαν ώστε αυτή η οπτασία να μετατραπεί σε καλό.
5 Τώρα, όταν κυκλοφόρησε μια ψευδής φήμη, ότι ο Αντίοχος είχε πεθάνει, ο Ιάσονας πήρε τουλάχιστον χίλιους άνδρες και ξαφνικά επιτέθηκε στην πόλη. Και εκείνοι που ήταν πάνω στα τείχη, που έπεφταν πίσω, και η πόλη τελικά κατακτήθηκε, ο Μενέλαος έφυγε στο κάστρο:
6 Αλλά ο Ιάσονας σκότωσε τους δικούς του πολίτες χωρίς έλεος, μη θεωρώντας ότι το να πάρει την ημέρα αυτών του έθνους του θα ήταν μια πολύ δυστυχισμένη μέρα για αυτόν. αλλά νομίζοντας ότι ήταν εχθροί του και όχι συμπατριώτες του, τους οποίους κατέκτησε.
7 Ωστόσο, για όλα αυτά δεν απέκτησε το πριγκιπάτο, αλλά τελικά έλαβε ντροπή για την ανταμοιβή της προδοσίας του, και κατέφυγε ξανά στη χώρα των Αμμωνιτών.
8 Στο τέλος, λοιπόν, είχε μια δυστυχισμένη επιστροφή, κατηγορούμενος ενώπιον του Αρετά, του βασιλιά των Αράβων, φυγαδεύοντας από πόλη σε πόλη, καταδιώχθηκε από όλους, μισητός ως εγκαταλείπτης των νόμων και βδέλυγμα ως ανοιχτός εχθρός τη χώρα και τους συμπατριώτες του, ρίχτηκε στην Αίγυπτο.
9 Έτσι, εκείνος που είχε εκδιώξει πολλούς από τη χώρα τους, χάθηκε σε μια ξένη χώρα, αποσύρθηκε στους Λακεδαιμόνιους, και σκέφτηκε εκεί να βρει βοήθεια λόγω της συγγένειας του.
10 Και αυτός που έδιωξε πολλούς άταφους δεν είχε κανέναν να τον θρηνήσει, ούτε πανηγυρική κηδεία, ούτε τάφο με τους πατέρες του.
11 Και όταν αυτό έγινε, έφτασε στο αυτοκίνητο του βασιλιά, σκέφτηκε ότι η Ιουδαία είχε επαναστατήσει· και αφού απομακρύνθηκε από την Αίγυπτο με μανία, πήρε την πόλη με τη δύναμη των όπλων,
12 Και διέταξε τους πολεμιστές του να μη λυπούν όσους συνάντησαν και να σκοτώσουν όσους ανέβαιναν στα σπίτια.
13 Έτσι έγιναν θανάτωση μικρών και μεγάλων, απομάκρυνση ανδρών, γυναικών και παιδιών, θανάτωση παρθένων και νηπίων.
14 Και καταστράφηκαν μέσα σε τρεις ολόκληρες ημέρες εξήντα χιλιάδες, εκ των οποίων σαράντα χιλιάδες σκοτώθηκαν στη σύγκρουση. και δεν πουλήθηκαν λιγότερο από τους σκοτωμένους.
15 Ωστόσο, δεν ήταν ικανοποιημένος με αυτό, αλλά υποτίθεται ότι πήγαινε στον ιερότερο ναό όλου του κόσμου. Ο Μενέλαος, ο προδότης των νόμων και της πατρίδας του, που είναι ο οδηγός του:
16 Και παίρνοντας τα ιερά σκεύη με μολυσμένα χέρια, και με βέβηλα χέρια κατεβάζοντας τα πράγματα που ήταν αφιερωμένα από άλλους βασιλιάδες για την αύξηση και τη δόξα και την τιμή του τόπου, τα έδωσε.
17 Και τόσο αγέρωχος ήταν ο Αντίοχος στο μυαλό του, ώστε δεν σκέφτηκε ότι ο Κύριος θύμωσε για λίγο για τις αμαρτίες αυτών που κατοικούσαν στην πόλη, και γι' αυτό το μάτι του δεν ήταν στον τόπο.
18 Διότι, αν δεν είχαν προηγουμένως τυλιχθεί σε πολλές αμαρτίες, αυτός ο άνθρωπος, μόλις ήρθε, είχε αμέσως μαστιγωθεί, και είχε απομακρυνθεί από το τεκμήριο του, όπως ήταν ο Ηλιόδωρος, τον οποίο ο Σέλευκος ο βασιλιάς έστειλε να δει το θησαυροφυλάκιο.
19 Ωστόσο, ο Θεός δεν διάλεξε τους ανθρώπους για χάρη του τόπου, αλλά τον τόπο μακριά για χάρη του λαού.
20 Και επομένως ο ίδιος ο τόπος, που συμμετείχε μαζί τους στις αντιξοότητες που συνέβησαν στο έθνος, γνωστοποίησε στη συνέχεια τις ευεργεσίες που εστάλησαν από τον Κύριο: και όπως εγκαταλείφθηκε στην οργή του Παντοδύναμου, έτσι και πάλι, ο μεγάλος Κύριος όντας συμφιλιωμένος, στήθηκε με κάθε δόξα.
21 Όταν λοιπόν ο Αντίοχος έβγαλε από το ναό χίλια οκτακόσια τάλαντα, έφυγε βιαστικά στην Αντιόχεια, με καμάρι να κάνει τη γη ναυσιπλοΐα και τη θάλασσα βατή με τα πόδια· τέτοια ήταν η υπεροψία του μυαλού του.
22 Και άφησε κυβερνήτες να ενοχλούν το έθνος: στην Ιερουσαλήμ, Φίλιππος, για τη χώρα του Φρύγος, και για τρόπους πιο βάρβαρους από αυτόν που τον έβαλε εκεί.
23 Και στο Γαριζίμ, ο Ανδρόνικος. και εξάλλου ο Μενέλαος, ο οποίος χειρότερα από όλους τους υπόλοιπους φόρεσε βαρύ χέρι στους πολίτες, έχοντας κακόβουλο μυαλό κατά των συμπατριωτών του Εβραίων.
24 Έστειλε επίσης εκείνον τον απεχθή αρχηγό Απολλώνιο με στρατό είκοσι δυό χιλιάδων, διατάζοντας τον να σκοτώσει όλους όσους ήταν στην καλύτερη ηλικία τους και να πουλήσει τις γυναίκες και τους νεότερους.
25 Αυτός που ερχόταν στην Ιερουσαλήμ και προσποιούμενος την ειρήνη, απείχε μέχρι την άγια ημέρα του Σαββάτου, όταν πήρε τους Ιουδαίους να τιμούν την ημέρα, διέταξε τους άνδρες του να οπλιστούν.
26 Και έτσι σκότωσε όλους εκείνους που πήγαν στον εορτασμό του Σαββάτου, και τρέχοντας μέσα στην πόλη με όπλα σκότωσε πολλά πλήθη.
27 Αλλά ο Ιούδας Μακκαβαίος με εννέα άλλους, ή γύρω από εκεί, αποσύρθηκε στην έρημο και έζησε στα βουνά όπως τα θηρία, με την παρέα του, που τρέφονταν συνεχώς με βότανα, μήπως και συμμετάσχουν στη ρύπανση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1 Λίγο αργότερα, ο βασιλιάς έστειλε έναν γέρο της Αθήνας για να αναγκάσει τους Ιουδαίους να απομακρυνθούν από τους νόμους των πατέρων τους και να μην ζήσουν σύμφωνα με τους νόμους του Θεού:
2 Και να μολύνει και τον ναό της Ιερουσαλήμ, και να τον ονομάζει ναό του Δία Ολύμπιου. και αυτό στο Γκαριζίμ, του Δία του υπερασπιστή των ξένων, όπως επιθυμούσαν εκείνοι που κατοικούσαν στον τόπο.
3 Η είσοδος αυτής της κακίας ήταν οδυνηρή και οδυνηρή για τους ανθρώπους:
4 Διότι ο ναός γέμισε ταραχή και γλέντι από τους εθνικούς, που τρελάθηκαν με πόρνες, και είχαν να κάνουν με γυναίκες μέσα στην περιοχή των ιερών τόπων, και εκτός από αυτά έφερναν πράγματα που δεν ήταν νόμιμα.

5 Και το θυσιαστήριο γέμισε με βέβηλα πράγματα, τα οποία ο νόμος απαγορεύει.
6 Ούτε ήταν νόμιμο για έναν άνθρωπο να τηρεί σαββατοκύριακα ή αρχαίες νηστείες, ούτε να ομολογεί καθόλου ότι είναι Εβραίος.
7 Και την ημέρα της γέννησης του βασιλιά κάθε μήνα τους έφερναν με πικρό περιορισμό για να φάνε από τις θυσίες. και όταν τηρήθηκε η νηστεία του Βάκχου, οι Εβραίοι αναγκάστηκαν να πάνε με πομπή στον Βάκχο, κουβαλώντας κισσό.
8 Επιπλέον, κυκλοφόρησε ένα διάταγμα στις γειτονικές πόλεις των ειδωλολατρών, με υπόδειξη του Πτολεμαίου, εναντίον των Ιουδαίων, να τηρούν τις ίδιες μορφές και να συμμετέχουν στις θυσίες τους.
9 Και όποιος δεν συμμορφώνεται με τα ήθη των Εθνών, θα πρέπει να θανατωθεί. Τότε μπορεί κάποιος να είχε δει την τωρινή δυστυχία.
10 Διότι έφεραν δύο γυναίκες, οι οποίες είχαν περιτομή τα παιδιά τους. τους οποίους οδήγησαν ανοιχτά γύρω από την πόλη, τα μωρά τους έδιναν στα στήθη, τους έριξαν με το κεφάλι από το τείχος.
11 Και άλλοι, που είχαν τρέξει μαζί σε σπηλιές κοντά, για να κρατήσουν κρυφά την ημέρα του Σαββάτου, που τους ανακάλυψε ο Φίλιππος, κάηκαν όλοι μαζί, επειδή έκαναν συνείδηση να βοηθήσουν τον εαυτό τους για την τιμή της πιο ιερής ημέρας.
12 Τώρα παρακαλώ αυτούς που διαβάζουν αυτό το βιβλίο, να μην αποθαρρύνονται για αυτές τις συμφορές, αλλά να κρίνουν αυτές τις τιμωρίες ότι δεν είναι για καταστροφή, αλλά για παιδεία του έθνους μας.
13 Διότι είναι δείγμα της μεγάλης του καλοσύνης, όταν οι πονηροί δεν υποφέρουν για πολύ καιρό, αλλά τιμωρούνται αμέσως.
14 Διότι όχι όπως με άλλα έθνη, τα οποία ο Κύριος αρνείται να τιμωρήσει υπομονετικά, έως ότου φτάσουν στο πλήρωμα των αμαρτιών τους, έτσι μας κάνει,
15 Για να μη μας εκδικηθεί, αφού φτάσει στο απόγειο της αμαρτίας.
16 Και επομένως δεν αποσύρει ποτέ το έλεός του από εμάς· και αν και τιμωρεί με αντιξοότητες, δεν εγκαταλείπει ποτέ τον λαό του.
17 Αλλά αυτό που είπαμε ας είναι για μας προειδοποίηση. Και τώρα θα έρθουμε στη δήλωση του θέματος με λίγα λόγια.
18 Ο Ελεάζαρ, ένας από τους κύριους γραμματείς, ηλικιωμένος και με ευνοϊκή όψη, αναγκάστηκε να ανοίξει το στόμα του και να φάει κρέας χοίρου.
19 Εκείνος όμως, προτιμώντας να πεθάνει ένδοξα, παρά να ζήσει λερωμένος με τέτοια βδελυγμία, το έφτυσε και ήρθε από μόνος του στο μαρτύριο,
20 Όπως έπρεπε να έρθουν, όσοι είναι αποφασισμένοι να ξεχωρίσουν ενάντια σε τέτοια πράγματα, που δεν είναι νόμιμο να γευτεί η αγάπη για τη ζωή.
21 Αλλά εκείνοι που είχαν την ευθύνη εκείνης της κακής γιορτής, για την παλιά γνωριμία που είχαν με τον άνθρωπο, παίρνοντάς τον στην άκρη, τον παρακάλεσαν να φέρει σάρκα από τη δική του προμήθεια, όπως του ήταν νόμιμο να χρησιμοποιεί, και να κάνει σαν να έφαγε από τη σάρκα που είχε πάρει από τη θυσία που διέταξε ο βασιλιάς.
22 Για να ελευθερωθεί με αυτόν τον τρόπο από τον θάνατο και να βρει εύνοια η παλιά φιλία μαζί τους.
23 Αλλά άρχισε να σκέφτεται με διακριτικότητα, και όπως έγινε η ηλικία του, και η αριστεία των αρχαίων χρόνων του, και η τιμή του γκρίζου κεφαλιού του, στο οποίο ήρθε, και η πιο έντιμη εκπαίδευσή του από παιδί, ή μάλλον ο ιερός νόμος που έγινε και δόθηκε από τον Θεό: γι' αυτό απάντησε ανάλογα και θέλησε να τον στείλουν αμέσως στον τάφο.
24 Διότι δεν είναι της εποχής μας, είπε, με οποιονδήποτε τρόπο να απομυθοποιούμε, με το οποίο πολλοί νέοι θα μπορούσαν να σκεφτούν ότι ο Ελεάζαρ, όταν ήταν εξήντα ετών και δέκα, είχαν πάει τώρα σε μια παράξενη θρησκεία.
25 Και έτσι, μέσω της υποκρισίας μου, και της επιθυμίας να ζήσουν λίγο χρόνο και μια στιγμή παραπάνω, θα πρέπει να εξαπατηθούν από εμένα, και θα πάρω μια κηλίδα στα γηρατειά μου και θα τα κάνω αποτρόπαια.
26 Διότι, αν και προς το παρόν θα ελευθερωθώ από την τιμωρία των ανθρώπων· όμως δεν πρέπει να ξεφύγω από το χέρι του Παντοδύναμου, ούτε ζωντανός ούτε νεκρός.
27 Γι' αυτό τώρα, αλλάζοντας αντρικά αυτή τη ζωή, θα δείξω στον εαυτό μου έναν τέτοιο που απαιτεί η ηλικία μου,
28 Και αφήστε ένα αξιόλογο παράδειγμα σε αυτούς που είναι νέοι να πεθάνουν πρόθυμα και θαρραλέα για τους έντιμους και ιερούς νόμους. Και αφού είπε αυτά τα λόγια, πήγε αμέσως στο μαρτύριο:
29 Αυτοί που τον οδήγησαν να αλλάξει την καλή θέληση, τον έφεραν λίγο πριν σε μίσος, γιατί οι προαναφερθέντες λόγοι προήλθαν, όπως νόμιζαν, από απελπισμένο μυαλό.
30 Αλλά όταν ήταν έτοιμος να πεθάνει με ραβδώσεις, βόγκηξε και είπε: Είναι φανερό στον Κύριο, που έχει την αγία γνώση, ότι, ενώ θα μπορούσα να είχα ελευθερωθεί από τον θάνατο, τώρα υπομένω πόνους στο σώμα με τον ξυλοδαρμό : αλλά στην ψυχή είμαι ικανοποιημένος να υποφέρω αυτά τα πράγματα, επειδή τον φοβάμαι.
31 Και έτσι αυτός ο άνθρωπος πέθανε, αφήνοντας τον θάνατό του ως παράδειγμα ευγενούς θάρρους και μνημείο αρετής, όχι μόνο στους νέους, αλλά σε όλο το έθνος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1 Συνέβη επίσης, ότι επτά αδελφοί με τη μητέρα τους συνελήφθησαν, και εξαναγκάστηκαν από τον βασιλιά ενάντια στο νόμο να γευτούν σάρκα χοίρου, και βασανίστηκαν με μαστίγιες και μαστίγια.
2 Αλλά ένας από αυτούς που μίλησε πρώτος είπε έτσι: Τι θα ήθελες να ζητήσεις ή να μάθεις από εμάς; είμαστε έτοιμοι να πεθάνουμε, παρά να παραβιάσουμε τους νόμους των πατέρων μας.
3 Τότε ο βασιλιάς, οργισμένος, πρόσταξε να ζεστάνουν τα τηγάνια και τα καζάνια.
4 Το οποίο αμέσως θερμάνθηκε, πρόσταξε να κόψουν τη γλώσσα αυτού που μίλησε πρώτος, και να κόψουν τα άκρα του σώματός του, τους υπόλοιπους αδελφούς του και τη μητέρα του που κοιτούσαν.
5 Και όταν ακρωτηριάστηκε έτσι σε όλα του τα μέλη, τον πρόσταξε να τον φέρουν στη φωτιά και να τον τηγανίσουν στο τηγάνι· και καθώς ο ατμός του τηγανιού ήταν για καλό διάστημα, τον παρότρυναν άλλος με τη μητέρα να πεθάνει ανδρικά, λέγοντας έτσι,
6 Ο Κύριος ο Θεός μας κοιτάζει, και στην αλήθεια έχει παρηγοριά μέσα μας, όπως είπε ο Μωυσής στο τραγούδι του, που μαρτύρησε στα πρόσωπά τους, λέγοντας: Και θα παρηγορηθεί στους δούλους του.
7 Όταν λοιπόν ο πρώτος πέθανε μετά από αυτόν τον αριθμό, έφεραν τον δεύτερο για να του κάνουν κοροϊδία· και αφού του έβγαλαν το δέρμα του κεφαλιού με τα μαλλιά, τον ρώτησαν: Θα φας, πριν σε τιμωρήσουν. κάθε μέλος του σώματός σου;
8 Εκείνος όμως απάντησε στη γλώσσα του και είπε: Όχι.
9 Και όταν έφτασε στο τελευταίο πνοή, είπε: Μας βγάζεις σαν μανία από αυτήν την παρούσα ζωή, αλλά ο Βασιλιάς του κόσμου θα μας αναστήσει, που έχουμε πεθάνει για τους νόμους του, σε αιώνια ζωή.

10 Μετά από αυτόν, ο τρίτος έφτιαξε κοροϊδία, και όταν του ζητήθηκε, έβγαζε τη γλώσσα του, κι αυτό αμέσως, κρατώντας τα χέρια του αντρικά.
11 Και είπε με θάρρος: Αυτά είχα από τον ουρανό. και για τους νόμους του τους περιφρονώ. και από αυτόν ελπίζω να τα ξαναλάβω.
12 Τόσο που ο βασιλιάς και όσοι ήταν μαζί του, θαύμασαν με το θάρρος του νεαρού, γιατί δεν έβλεπε τίποτα τους πόνους.
13 Τώρα, όταν πέθανε κι αυτός ο άνθρωπος, βασάνισαν και τσάκισαν τον τέταρτο με τον ίδιο τρόπο.
14 Όταν λοιπόν ήταν έτοιμος να πεθάνει, είπε έτσι: Καλό είναι, όταν θανατωθείς από ανθρώπους, να αναζητάς ελπίδα από τον Θεό για να αναστηθεί ξανά από αυτόν· όσο για σένα, δεν θα έχεις ανάσταση για ζωή.
15 Ύστερα έφεραν και τον πέμπτο και τον τσάκισαν.
16 Τότε κοίταξε προς τον βασιλιά, και είπε: Έχεις εξουσία στους ανθρώπους, είσαι φθαρτός, κάνεις ό,τι θέλεις. Ωστόσο, μη νομίζετε ότι το έθνος μας έχει εγκαταλειφθεί από τον Θεό.
17 Αλλά μείνε λίγο, και δες τη μεγάλη του δύναμη, πώς θα βασανίσει εσένα και το σπέρμα σου.
18 Μετά από αυτόν έφεραν και τον έκτο, ο οποίος ήταν έτοιμος να πεθάνει είπε: Μην εξαπατηθείτε χωρίς αιτία· επειδή, αυτά τα υποφέρουμε για τον εαυτό μας, αφού αμαρτήσαμε εναντίον του Θεού μας· γι' αυτό γίνονται θαυμαστά σε εμάς.
19 Αλλά μη νομίζεις εσύ, που παίρνεις χέρι για να πολεμήσεις εναντίον του Θεού, ότι θα γλιτώσεις ατιμώρητος.
20 Αλλά η μητέρα ήταν θαυμαστή πάνω απ' όλα και άξια τιμητικής μνήμης· γιατί, όταν είδε τους επτά γιους της να σκοτώνονται μέσα σε μια μέρα, το έφερε με καλό θάρρος, λόγω της ελπίδας που είχε στον Κύριο.
21 Ναι, παρότρυνε τον καθένα από αυτούς στη γλώσσα της, γεμάτη με θαρραλέα πνεύματα. και ξεσηκώνοντας τις γυναικείες σκέψεις της με ανδρικό στομάχι, τους είπε:
22 Δεν μπορώ να πω πώς μπήκατε στην κοιλιά μου· γιατί δεν σας έδωσα ούτε πνοή ούτε ζωή, ούτε ήμουν που σχημάτισα τα μέλη του καθενός σας.
23 Αλλά αναμφίβολα ο Δημιουργός του κόσμου, που δημιούργησε τη γενιά του ανθρώπου, και ανακάλυψε την αρχή όλων των πραγμάτων, θα σας δώσει και πάλι από το έλεός του πνοή και ζωή, καθώς τώρα δεν θεωρείτε τον εαυτό σας για τους νόμους του». χάρη.
24 Τώρα ο Αντίοχος, θεωρώντας τον εαυτό του περιφρονημένο και υποπτευόμενος ότι ήταν ένας υβριστικός λόγος, ενώ ο νεότερος ήταν ακόμη ζωντανός, όχι μόνο τον προέτρεψε με λόγια, αλλά και τον διαβεβαίωσε με όρκους ότι θα τον έκανε και πλούσιο και ευτυχισμένο. άνθρωπε, αν έβγαινε από τους νόμους των πατέρων του. και ότι επίσης θα τον έπαιρνε για φίλο του και θα του εμπιστευόταν τις υποθέσεις.
25 Αλλά όταν ο νεαρός δεν τον άκουσε σε καμία περίπτωση, ο βασιλιάς κάλεσε τη μητέρα του και την προέτρεψε να συμβουλεύσει τον νεαρό να σώσει τη ζωή του.
26 Και αφού την παρότρυνε με πολλά λόγια, του υποσχέθηκε ότι θα συμβουλεύσει τον γιο της.
27 Εκείνη όμως σκύβοντας τον εαυτό της, γελώντας τον σκληρό τύραννο περιφρονώντας, μίλησε στη γλώσσα της χώρας της με αυτόν τον τρόπο. Ω γιε μου, λυπήσου με που σε γέννησα εννέα μήνες στην κοιλιά μου, και σου έδωσα τέτοια τρία χρόνια, και σε έτρεψα, και σε ανέβασα σε αυτή την ηλικία, και υπέμεινες τα προβλήματα της εκπαίδευσης.
28 Σε παρακαλώ, γιε μου, κοίταξε τον ουρανό και τη γη, και όλα όσα είναι μέσα τους, και σκέψου ότι ο Θεός τους δημιούργησε από πράγματα που δεν ήταν. και έτσι δημιουργήθηκε η ανθρωπότητα με τον ίδιο τρόπο.
29 Μη φοβάσαι αυτόν τον βασανιστή, αλλά, αν είσαι άξιος των αδελφών σου, πάρε τον θάνατό σου για να σε δεχτώ ξανά με έλεος με τους αδελφούς σου.
30 Ενώ έλεγε ακόμη αυτά τα λόγια, ο νεαρός είπε: Ποιον περιμένετε; Δεν θα υπακούσω στην εντολή του βασιλιά, αλλά θα υπακούσω στην εντολή του νόμου που δόθηκε στους πατέρες μας από τον Μωυσή.
31 Και εσύ, που ήσουν ο δημιουργός όλων των κακών εναντίον των Εβραίων, δεν θα ξεφύγεις από τα χέρια του Θεού.
32 Διότι υποφέρουμε εξαιτίας των αμαρτιών μας.
33 Και αν ο ζωντανός Κύριος θυμώσει μαζί μας για λίγο για την παιδεία και τη διόρθωσή μας, θα είναι πάλι ένα με τους δούλους του.
34 Αλλά εσύ, άθεος, και από όλους τους άλλους πιο πονηρούς, μη υψωθείς χωρίς αιτία, ούτε φουσκώνεσαι από αβέβαιες ελπίδες, σηκώνοντας το χέρι σου εναντίον των δούλων του Θεού.
35 Διότι δεν έχεις ξεφύγει ακόμη από την κρίση του Παντοδύναμου Θεού, που βλέπει τα πάντα.
36 Διότι οι αδελφοί μας, που τώρα υπέστησαν σύντομο πόνο, είναι νεκροί κάτω από τη διαθήκη του Θεού της αιώνιας ζωής· εσύ όμως, μέσω της κρίσης του Θεού, θα λάβεις δίκαιη τιμωρία για την υπερηφάνειά σου.
37 Αλλά εγώ, ως αδελφοί μου, προσφέρω το σώμα και τη ζωή μου για τους νόμους των πατέρων μας, ικετεύοντας τον Θεό να είναι γρήγορα ελεήμων προς το έθνος μας. Και για να μπορέσεις να ομολογήσεις με βασανιστήρια και πληγές, ότι μόνο αυτός είναι ο Θεός.
38 Και για να πάψει σε μένα και στους αδελφούς μου η οργή του Παντοδύναμου, που δίκαια φέρεται στο έθνος μας.
39 Ο βασιλιάς που ήταν εξαγριωμένος, του έδωσε χειρότερα από όλους τους υπόλοιπους, και το πήρε σκληρά που τον κορόιδευαν.
40 Και αυτός ο άνθρωπος πέθανε αμόλυντος, και άφησε όλη του την εμπιστοσύνη στον Κύριο.
41 Τελευταία μετά τους γιους πέθανε η μητέρα.
42 Ας είναι αρκετό αυτό τώρα για να μιλήσουμε για τις ειδωλολατρικές γιορτές και τα ακραία βασανιστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1 Τότε ο Ιούδας Μακκαβαίος, και όσοι ήσαν μαζί του, πήγαν κρυφά στις πόλεις, και συγκάλεσαν τους συγγενείς τους, και πήραν μαζί τους όλους όσους ήταν στη θρησκεία των Ιουδαίων, και συγκέντρωσαν περίπου έξι χιλιάδες άνδρες.
2 Και επικαλέστηκαν τον Κύριο, για να κοιτάξει τον λαό που καταπατήθηκε από όλους. και επίσης λυπηθείτε τον ναό που βεβηλώθηκε από ασεβείς ανθρώπους.
3 Και ότι θα είχε συμπόνια για την πόλη, οδυνηρά παραμορφωμένος και έτοιμος να γίνει ακόμη και με το έδαφος. και άκου το αίμα που του φώναξε,
4 Και θυμηθείτε την πονηρή σφαγή ακίνδυνων βρεφών και τις βλασφημίες που έγιναν ενάντια στο όνομά του. και ότι θα έδειχνε το μίσος του ενάντια στους κακούς.
5 Τώρα, όταν ο Μακκαβαίος είχε τη συντροφιά του, δεν μπορούσε να αντισταθεί από τους ειδωλολατρείς· επειδή η οργή του Κυρίου μετατράπηκε σε έλεος.
6 Γι' αυτό, ήρθε απροειδοποίητα, και κατέκαψε πόλεις και πόλεις, και πήρε στα χέρια του τα πιο εμπορεύματα μέρη, και νίκησε και κατέστρεψε έναν ελάχιστο αριθμό από τους εχθρούς του.
7 Αλλά εκμεταλλεύτηκε ειδικά τη νύχτα για τέτοιες μυστικές απόπειρες, τόσο που ο καρπός της αγιότητάς του απλώθηκε παντού.

8 Όταν λοιπόν ο Φίλιππος είδε ότι αυτός ο άνθρωπος αυξανόταν λίγο και λίγο, και ότι τα πράγματα ευημερούσαν μαζί του όλο και περισσότερο, έγραψε στον Πτολεμαίο, τον κυβερνήτη της Κελοσυρίας και της Φοινίκης, για να παράσχει περισσότερη βοήθεια στις υποθέσεις του βασιλιά.
9 Έπειτα, αμέσως διαλέγοντας τον Νικάνορα, τον γιο του Πάτροκλου, έναν από τους ιδιαίτερους φίλους του, τον έστειλε με τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες από όλα τα έθνη κάτω από αυτόν, για να ξεριζώσει ολόκληρη τη γενιά των Ιουδαίων. και μαζί του ενώθηκε και ο Γοργίας καπετάνιος, που σε πολεμικά θέματα είχε μεγάλη πείρα.
10 Έτσι, ο Νικάνορας ανέλαβε να βγάλει τόσα χρήματα από τους αιχμαλώτους Ιουδαίους, όσα έπρεπε να πληρώσει το φόρο των δύο χιλιάδων ταλάντων, που ο βασιλιάς έπρεπε να πληρώσει στους Ρωμαίους.
11 Γι' αυτό αμέσως έστειλε στις πόλεις στην ακτή της θάλασσας, κηρύσσοντας την πώληση των αιχμαλώτων Ιουδαίων, και υποσχόμενος ότι έπρεπε να έχουν εξήντα δέκα σώματα για ένα τάλαντο, χωρίς να περιμένει την εκδίκηση που επρόκειτο να τον ακολουθήσει από τον Παντοδύναμο Θεό.
12 Και όταν γνωστοποιήθηκε στον Ιούδα ο ερχομός του Νικάνορα, και είχε μεταδώσει σε όσους ήταν μαζί του ότι ο στρατός ήταν κοντά,
13 Εκείνοι που ήταν φοβισμένοι και δεν εμπιστεύονταν τη δικαιοσύνη του Θεού, τράπηκαν σε φυγή και μεταφέρθηκαν μακριά.
14 Άλλοι πούλησαν ό,τι τους είχε απομείνει, και παρακαλούσαν τον Κύριο να τους ελευθερώσει, που πούλησε ο πονηρός Νικάνορας πριν συναντηθούν.
15 Και αν όχι για χάρη τους, όμως για τις διαθήκες που είχε κάνει με τους πατέρες τους, και για χάρη του αγίου και ένδοξου ονόματός του, με το οποίο κλήθηκαν.
16 Έτσι, ο Μακκαβαίος συγκέντρωσε τους άντρες του στον αριθμό των έξι χιλιάδων, και τους παρότρυνε να μην τρομοκρατηθούν από τον εχθρό, ούτε να φοβηθούν το μεγάλο πλήθος των εθνών, που έπεσαν άδικα εναντίον τους. αλλά να παλεύεις ανδρικά,
17 Και για να βάλουν μπροστά στα μάτια τους τη ζημιά που είχαν κάνει άδικα στον άγιο τόπο, και τον σκληρό χειρισμό της πόλης, την οποία κορόιδευαν, καθώς και την αφαίρεση της κυβέρνησης των προπατόρων τους:
18 Διότι αυτοί, είπε, εμπιστεύονται τα όπλα και την τόλμη τους. αλλά η εμπιστοσύνη μας είναι στον Παντοδύναμο, ο οποίος μπορεί να καταρρίψει τόσο αυτούς που έρχονται εναντίον μας όσο και όλο τον κόσμο.
19 Επιπλέον, τους διηγήθηκε τι βοήθεια είχαν βρει οι προπάτορές τους, και πώς απελευθερώθηκαν, όταν κάτω από τον Σενναχερίμ εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες χάθηκαν.
20 Και τους είπε για τη μάχη που είχαν στη Βαβυλώνα με τους Γαλάτες, πώς ήρθαν μόνο οκτώ χιλιάδες στην επιχείρηση, με τέσσερις χιλιάδες Μακεδόνες, και ότι οι Μακεδόνες μπερδεμένοι, οι οκτώ χιλιάδες κατέστρεψαν εκατόν είκοσι χιλιάδες λόγω της βοήθειας που είχαν από τον ουρανό, και έτσι έλαβαν μεγάλη λεία.
21 Έτσι, όταν τους έκανε τολμηρούς με αυτά τα λόγια και έτοιμους να πεθάνει για τον νόμο και τη χώρα, χώρισε τον στρατό του σε τέσσερα μέρη.
22 Και συνένωσε με τον εαυτό του τους αδελφούς του, αρχηγούς κάθε ομάδας, για να δει τον Σίμωνα, τον Ιωσήφ και τον Ιωνάθαν, δίνοντας στον καθένα χίλια πεντακόσια άτομα.
23 Επίσης διόρισε τον Ελεάζαρ να διαβάσει το ιερό βιβλίο· και αφού τους έδωσε αυτό το σύνθημα: Η βοήθεια του Θεού. ο ίδιος ηγείται της πρώτης μπάντας,
24 Και με τη βοήθεια του Παντοδύναμου σκότωσαν πάνω από εννέα χιλιάδες από τους εχθρούς τους, και τραυμάτισαν και ακρωτηρίασαν το μεγαλύτερο μέρος του στρατού του Νικάνορα, και έτσι τους έριξαν όλους σε φυγή.
25 Και πήραν τα λεφτά τους που ήρθαν για να τους αγοράσουν, και τους κυνήγησαν μακριά· αλλά, χωρίς χρόνο, επέστρεψαν.
26 Διότι ήταν μια ημέρα πριν από το Σάββατο, και γι' αυτό δεν θα τους καταδίωκαν πλέον.
27 Αφού λοιπόν συγκέντρωσαν την πανοπλία τους και κατέστρεψαν τους εχθρούς τους, ασχολήθηκαν με το Σάββατο, αποδίδοντας υπέρμετρη δοξολογία και ευχαριστίες στον Κύριο, που τους είχε φυλάξει μέχρι εκείνη την ημέρα, που ήταν η αρχή του ελέους που τους αποστάχθηκε.
28 Και μετά το Σάββατο, αφού έδωσαν μέρος από τα λάφυρα στους ακρωτηριασμένους και στις χήρες και στα ορφανά, το υπόλοιπο το μοίρασαν μεταξύ τους και στους δούλους τους.
29 Όταν έγινε αυτό, και έκαναν κοινή παράκληση, παρακάλεσαν τον ελεήμονα Κύριο να συμφιλιωθεί με τους δούλους του για πάντα.
30 Και από αυτούς που ήταν μαζί με τον Τιμόθεο και τους Βακχίδες, που πολέμησαν εναντίον τους, σκότωσαν πάνω από είκοσι χιλιάδες, και πολύ εύκολα πήραν ψηλά και δυνατά στρατεύματα, και μοίρασαν μεταξύ τους πολλά λάφυρα περισσότερα, και έκαναν τους ακρωτηριασμένους, ορφανά, χήρες, ναι, και οι ηλικιωμένοι επίσης, ίσοι σε λάφυρα με τον εαυτό τους.
31 Και αφού συγκέντρωσαν την πανοπλία τους, τους έβαλαν όλους προσεκτικά σε βολικά μέρη, και το υπόλοιπο από τα λάφυρα έφεραν στην Ιερουσαλήμ.
32 Σκότωσαν και τους Φιλάρχες, εκείνον τον πονηρό, που ήταν με τον Τιμόθεο, και είχαν ενοχλήσει τους Ιουδαίους με πολλούς τρόπους.
33 Επιπλέον, την ώρα που τελούσαν τη γιορτή για τη νίκη στη χώρα τους, έκαψαν τον Καλλισθένη, που είχε βάλει φωτιά στις άγιες πύλες, που είχε καταφύγει σε ένα μικρό σπίτι. και έτσι έλαβε μια ανταμοιβή για την κακία του.
34 Όσο για εκείνον τον πιο αδίστακτο Νικάνορα, που είχε φέρει χίλιους εμπόρους να αγοράσουν τους Ιουδαίους,
35 Με τη βοήθεια του Κυρίου κατέστρεψε αυτούς, για τον οποίο δεν λογάριασε. Και βγάζοντας τη λαμπρή ενδυμασία του και απολύοντας τη συντροφιά του, ήρθε σαν φυγάς υπηρέτης από τη μέση στην Αντιόχεια, έχοντας πολύ μεγάλη ατιμία, γιατί ο οικοδεσπότης του καταστράφηκε.
36 Έτσι, εκείνος που ανέλαβε να κάνει τους Ρωμαίους φόρο τιμής μέσω αιχμαλώτων στην Ιερουσαλήμ, είπε στο εξωτερικό, ότι οι Εβραίοι είχαν τον Θεό να πολεμήσει γι' αυτούς, και επομένως δεν μπορούσαν να πληγωθούν, επειδή ακολουθούσαν τους νόμους που τους έδωσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1 Εκείνη την εποχή βγήκε ο Αντίοχος με ατίμωση από τη χώρα της Περσίας
2 Διότι είχε μπει στην πόλη που λεγόταν Περσέπολη, και πήγε να ληστέψει τον ναό και να κρατήσει την πόλη. οπότε το πλήθος που έτρεχε να υπερασπιστεί τον εαυτό του με τα όπλα τους έβαλε σε φυγή. Και έτσι συνέβη, που ο Αντίοχος φυγαδεύτηκε από τους κατοίκους επέστρεψε με ντροπή.
3 Και όταν ήρθε στην Εκβάτανη, του γνωστοποιήθηκε τι είχε συμβεί στον Νικάνορα και στον Τιμόθεο.
4 Στη συνέχεια πρήξιμο από θυμό. σκέφτηκε να εκδικηθεί τους Ιουδαίους για την ντροπή που του έκαναν εκείνοι που τον έκαναν να φύγει. Διέταξε λοιπόν τον άρμα του να οδηγεί αδιάκοπα, και να αποστείλει το ταξίδι, η κρίση του Θεού τώρα τον ακολουθεί. Διότι είχε πει περήφανα με αυτόν τον τρόπο, ότι θα ερχόταν στην Ιερουσαλήμ και θα την έκανε κοινό τόπο ταφής των Ιουδαίων.

5 Αλλά ο Κύριος ο Παντοδύναμος, ο Θεός του Ισραήλ, τον χτύπησε με μια ανίατη και αόρατη πληγή: ή μόλις είπε αυτά τα λόγια, ένας πόνος των εντέρων που ήταν ανίατος τον έπεσε και οδυνηρά μαρτύρια των εσωτερικών μερών.
6 Και αυτό το πιο δίκαιο: γιατί είχε βασανίσει τα σπλάχνα των άλλων με πολλά και παράξενα μαρτύρια.
7 Ωστόσο, τίποτα δεν σταμάτησε καθόλου από την καυχησιολογία του, αλλά και πάλι ήταν γεμάτος υπερηφάνεια, έβγαζε φωτιά με την οργή του εναντίον των Ιουδαίων και πρόσταξε να επισπεύσουν το ταξίδι: αλλά συνέβη ότι έπεσε από το άρμα του, μεταφερόμενος βίαια ; ώστε έχοντας μια επώδυνη πτώση, όλα τα μέλη του σώματός του πονούσαν πολύ.
8 Και έτσι αυτός που λίγο πριν σκέφτηκε ότι θα μπορούσε να κουμαντάρει τα κύματα της θάλασσας, (τόσο περήφανος ήταν πέρα από την κατάσταση του ανθρώπου) και να ζυγίσει τα ψηλά βουνά σε ζυγό, πετάχτηκε τώρα στο έδαφος και μεταφέρθηκε με άλογα , δείχνοντας σε όλη την έκδηλη δύναμη του Θεού.
9 Έτσι, τα σκουλήκια σηκώθηκαν από το σώμα αυτού του πονηρού ανθρώπου, και ενώ ζούσε με θλίψη και πόνο, η σάρκα του έπεσε, και η βρωμιά της μυρωδιάς του ήταν θόρυβος για όλο τον στρατό του.
10 Και ο άνθρωπος, που σκέφτηκε λίγο πριν φτάσει στα αστέρια του ουρανού, κανείς δεν μπορούσε να αντέξει να τον κουβαλήσει για την αφόρητη βρώμα του.
11 Εδώ, λοιπόν, ταλαιπωρημένος, άρχισε να εγκαταλείπει τη μεγάλη του υπερηφάνεια και να γνωρίζει τον εαυτό του από τη μάστιγα του Θεού, με τον πόνο του να αυξάνεται κάθε στιγμή.
12 Και όταν ο ίδιος δεν μπορούσε να αντέξει τη δική του μυρωδιά, είπε αυτά τα λόγια: Είναι καλό να υποτάσσεσαι στον Θεό, και ότι ένας άνθρωπος που είναι θνητός δεν πρέπει να σκέφτεται περήφανα τον εαυτό του αν ήταν Θεός.
13 Αυτός ο πονηρός ορκίστηκε και στον Κύριο, που τώρα δεν θα τον ελεούσε πια, λέγοντας έτσι:
14 Ότι την αγία πόλη (στην οποία πήγαινε βιαστικά να την στρώσει με το έδαφος και να την κάνει κοινό τόπο ταφής), θα άφηνε ελεύθερη.
15 Και όσον αφορά τους Ιουδαίους, τους οποίους δεν είχε κρίνει άξιους τόσο να ταφούν, αλλά να τους διώξουν με τα παιδιά τους για να τους κατασπαράξουν τα πουλερικά και τα άγρια θηρία, θα τους έκανε όλους ίσους με τους πολίτες της Αθήνας.
16 Και τον ιερό ναό, τον οποίο πριν τον χαλάσει, στόλιζε με ωραία δώρα, και αποκαθιστούσε όλα τα ιερά σκεύη με πολλά άλλα, και από τα δικά του έσοδα θα αναλάμβανε τα έξοδα που ανήκαν στις θυσίες.
17 Ναι, και ότι επίσης θα γινόταν ο ίδιος Εβραίος και θα περνούσε από όλο τον κόσμο που κατοικούνταν και θα διακήρυττε τη δύναμη του Θεού.
18 Αλλά για όλα αυτά οι πόνοι του δεν έπαυαν· γιατί επήλθε η δίκαιη κρίση του Θεού· γι' αυτό, απελπισμένος για την υγεία του, έγραψε στους Ιουδαίους την επιστολή που είχε δεσμευτεί, που περιείχε τη μορφή ικεσίας, με αυτόν τον τρόπο:
19 Ο Αντίοχος, βασιλιάς και κυβερνήτης, εύχεται στους καλούς Ιουδαίους τους πολίτες του πολλή χαρά, υγεία και ευημερία.
20 Εάν εσείς και τα παιδιά σας τα πάτε καλά, και οι υποθέσεις σας είναι προς ικανοποίηση σας, ευχαριστώ πολύ τον Θεό, έχοντας την ελπίδα μου στον ουρανό.
21 Όσο για μένα, ήμουν αδύναμος, αλλιώς θα θυμόμουν ευγενικά την τιμή και την καλή σου θέληση που επέστρεψες από την Περσία, και με βαριά αρρώστια, θεώρησα απαραίτητο να φροντίσω για την κοινή ασφάλεια όλων:
22 Δεν έχω δυσπιστία για την υγεία μου, αλλά έχοντας μεγάλη ελπίδα να ξεφύγω από αυτή την ασθένεια.
23 Αλλά λαμβάνοντας υπόψη ότι ακόμη και ο πατέρας μου, σε ποια εποχή οδήγησε στρατό στις υψηλές χώρες. όρισε διάδοχο,
24 Προς το σκοπό, εάν κάτι έπεφτε αντίθετα με την προσδοκία, ή αν φερόταν κάποια θλιβερή είδηση, αυτοί από τη χώρα, γνωρίζοντας σε ποιον απέμεινε η πολιτεία, να μην ανησυχούν:
25 Και πάλι, λαμβάνοντας υπόψη πώς οι πρίγκιπες που είναι σύνοροι και γείτονες με το βασίλειό μου περιμένουν ευκαιρίες και περιμένουν τι θα συμβεί. Διόρισα βασιλιά τον γιο μου τον Αντίοχο, τον οποίο συχνά διέθεσα και επαινούσα σε πολλούς από εσάς, όταν ανέβηκα στις υψηλές επαρχίες. στους οποίους έγραψα ως εξής:
26 Γι' αυτό προσεύχομαι και σας παρακαλώ να θυμάστε τα οφέλη που έχω κάνει σε εσάς γενικά και ειδικά, και ότι κάθε άνθρωπος θα είναι ακόμα πιστός σε μένα και στον γιο μου.
27 Διότι είμαι πεπεισμένος ότι, κατανοώντας το μυαλό μου, θα υποκύψει ευνοϊκά και ευγενικά στις επιθυμίες σας.
28 Έτσι, ο δολοφόνος και βλάσφημος, έχοντας υποφέρει πιο σκληρά, όπως παρακαλούσε άλλους ανθρώπους, έτσι πέθανε με άθλιο θάνατο σε μια ξένη χώρα στα βουνά.
29 Και ο Φίλιππος, που ανατράφηκε μαζί του, πήρε το σώμα του, ο οποίος φοβούμενος τον γιο του Αντίοχου πήγε στην Αίγυπτο στον Πτολεμαίο Φιλομήτορα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1 Τώρα ο Μακκαβαίος και η παρέα του, ο Κύριος που τους καθοδηγούσε, ανέκτησαν το ναό και την πόλη:
2 Αλλά τα θυσιαστήρια που είχαν χτίσει οι εθνικοί στον ανοιχτό δρόμο, καθώς και τα παρεκκλήσια, γκρέμισαν.
3 Και αφού καθάρισαν τον ναό, έφτιαξαν ένα άλλο θυσιαστήριο, και πέτρες που χτυπούσαν, έβγαλαν φωτιά από αυτούς, και πρόσφεραν θυσία μετά από δύο χρόνια, και έβαλαν θυμίαμα, και φώτα, και ψωμί προβολής.
4 Όταν έγινε αυτό, έπεσαν κάτω και παρακαλούσαν τον Κύριο να μην έρχονται πια σε τέτοια προβλήματα. αλλά αν αμάρτησαν άλλο εναντίον του, ότι ο ίδιος θα τους τιμωρούσε με έλεος, και για να μην παραδοθούν στα βλάσφημα και βάρβαρα έθνη.
5 Και την ίδια μέρα που οι ξένοι βεβήλωσαν τον ναό, την ίδια μέρα καθαρίστηκε πάλι, την εικοστή πέντε του ίδιου μήνα, που είναι το Casleu.
6 Και τήρησαν τις οκτώ ημέρες με αγαλλίαση, όπως στη γιορτή των σκηνών, ενθυμούμενοι ότι πριν από πολύ καιρό είχαν κάνει τη γιορτή των σκηνών, όταν περιπλανήθηκαν στα βουνά και στα λάκκα σαν θηρία.
7 Γι' αυτό έφεραν κλαδιά, και όμορφα κλαδιά, και φοίνικες επίσης, και έψαλλαν ψαλμούς σε εκείνον που τους είχε δώσει καλή επιτυχία στον καθαρισμό του τόπου του.
8 Καθόρισαν επίσης με κοινό νόμο και διάταγμα, να τηρούνται κάθε χρόνο αυτές οι ημέρες για ολόκληρο το έθνος των Ιουδαίων.
9 Και αυτό ήταν το τέλος του Αντιόχου, που ονομαζόταν Επιφάνης.
10 Τώρα θα ανακοινώσουμε τις πράξεις του Αντίοχου Ευπάτορα, ο οποίος ήταν γιος αυτού του κακού ανθρώπου, συγκεντρώνοντας εν συντομία τις συμφορές των πολέμων.
11 Όταν λοιπόν έφτασε στο στέμμα, όρισε έναν Λυσία για τις υποθέσεις του βασιλείου του, και τον διόρισε αρχηγό του Κυβερνήτη της Κελοσυρίας και της Φοινίκης.
12 Γιατί ο Πτολεμαίος, που ονομαζόταν Μακρόν, επιλέγοντας μάλλον να αποδώσει δικαιοσύνη στους Εβραίους για το κακό

που τους είχε γίνει, προσπάθησε να συνεχίσει την ειρήνη μαζί τους.
13 Οπότε κατηγορήθηκε για τους φίλους του βασιλιά ενώπιον του Ευπάτορα, και τον αποκαλούσαν προδότη με κάθε λέξη επειδή είχε φύγει από την Κύπρο, που του είχε διαπράξει ο Φιλομήτωρ, και πήγε στον Αντίοχο Επιφάνη, και βλέποντας ότι δεν ήταν σε κανένα αξιόλογο μέρος, αποθάρρυνε τόσο πολύ. , ότι δηλητηρίασε τον εαυτό του και πέθανε.
14 Όταν όμως ο Γοργίας ήταν κυβερνήτης των αμπών, προσέλαβε στρατιώτες και έτρεφε συνεχώς πόλεμο με τους Ιουδαίους.
15 Και με αυτόν τον τρόπο οι Ιδουμαίοι, έχοντας πάρει στα χέρια τους τα πιο εμπορεύσιμα αμπάρια, κατείχαν τους Ιουδαίους και δεχόμενοι αυτούς που εκδιώχθηκαν από την Ιερουσαλήμ, πήγαν να θρέψουν πόλεμο.
16 Τότε εκείνοι που ήταν με τον Μακκαβαίο έκαναν δέηση και παρακάλεσαν τον Θεό να είναι βοηθός τους. και έτσι έτρεξαν με βία στα ισχυρά αμπάρια των Ιδουμαίων,
17 Και επιτέθηκαν δυνατά σε αυτούς, κέρδισαν τα αμπάρια, και κράτησαν μακριά όλους όσους πολέμησαν στον τοίχο, και σκότωσαν όλους όσους έπεσαν στα χέρια τους, και σκότωσαν όχι λιγότερους από είκοσι χιλιάδες.
18 Και επειδή ορισμένοι, που δεν ήταν λιγότεροι από εννέα χιλιάδες, κατέφυγαν μαζί σε δύο πολύ δυνατά κάστρα, έχοντας όλα τα βολικά για να συντηρήσουν την πολιορκία,
19 Ο Μακκαβαίος άφησε τον Σίμωνα και τον Ιωσήφ, και τον Ζακχαίο επίσης, και όσους ήταν μαζί του, που ήταν αρκετοί για να τους πολιορκήσουν, και έφυγε σε εκείνα τα μέρη που χρειάζονταν περισσότερο τη βοήθειά του.
20 Και αυτοί που ήταν μαζί με τον Σίμωνα, οδηγούμενοι με φιλαρέσκεια, πείστηκαν για χρήματα από μερικούς από αυτούς που ήταν στο κάστρο, και πήραν εβδομήντα χιλιάδες δραχμές και άφησαν μερικούς να δραπετεύσουν.
21 Όταν όμως ανακοινώθηκε στον Μακκαβαίο τι έγινε, κάλεσε τους κυβερνήτες του λαού και κατηγόρησε αυτούς τους άνδρες ότι πούλησαν τους αδελφούς τους για χρήματα και άφησαν ελεύθερους τους εχθρούς τους να πολεμήσουν εναντίον τους.
22 Σκότωσε λοιπόν όσους βρέθηκαν προδότες και πήρε αμέσως τα δύο κάστρα.
23 Και έχοντας καλή επιτυχία με τα όπλα του σε όλα όσα πήρε στα χέρια του, σκότωσε στα δύο αμπάρια πάνω από είκοσι χιλιάδες.
24 Και ο Τιμόθεος, τον οποίο είχαν νικήσει οι Ιουδαίοι πριν, όταν συγκέντρωσε μεγάλο πλήθος ξένων δυνάμεων, και άλογα από την Ασία όχι λίγα, ήρθε σαν να θα έπαιρνε τον Ιουδαίο με τη δύναμη των όπλων.
25 Όταν όμως πλησίασε, εκείνοι που ήταν με τον Μακκαβαίο γύρισαν για να προσευχηθούν στον Θεό, και ράντισε με χώμα τα κεφάλια τους και ζούσε την οσφύ τους με σάκο,
26 Και έπεσε κάτω στους πρόποδες του θυσιαστηρίου, και τον παρακάλεσε να είναι ελεήμων μαζί τους, και να είναι εχθρός στους εχθρούς τους, και αντίπαλος στους αντιπάλους τους, όπως λέει ο νόμος.
27 Μετά την προσευχή, λοιπόν, πήραν τα όπλα τους, και προχώρησαν πιο μακριά από την πόλη· και όταν πλησίασαν τους εχθρούς τους, έμειναν μόνοι τους.
28 Και ο ήλιος μόλις ανέτειλε, ενώθηκαν και οι δύο μαζί. το ένα μέρος έχοντας μαζί με την αρετή του το καταφύγιό του και στον Κύριο για υπόσχεση της επιτυχίας και της νίκης τους: το άλλο μέρος καθιστώντας την οργή τους αρχηγό της μάχης τους
29 Όταν όμως η μάχη έγινε δυνατή, εμφανίστηκαν στους εχθρούς από τον ουρανό πέντε κομψοί άνδρες πάνω σε άλογα, με χαλινάρια χρυσά, και δύο από αυτούς οδηγούσαν τους Ιουδαίους,
30 Και πήρε τον Μακκαβαίο ανάμεσά τους, και τον κάλυψε από κάθε πλευρά όπλα, και τον κράτησε ασφαλή, αλλά έριξε βέλη και κεραυνούς εναντίον των εχθρών· έτσι, μπερδεμένοι με τύφλωση και γεμάτοι ταραχές, σκοτώθηκαν.
31 Και οι πεζοί σκοτώθηκαν είκοσι χιλιάδες πεντακόσιοι και εξακόσιοι ιππείς.
32 Όσο για τον ίδιο τον Τιμόθεο, κατέφυγε σε ένα πολύ ισχυρό αμπάρι, που λεγόταν Γαβρά, όπου κυβερνήτης ήταν ο Χηρέας.
33 Αλλά αυτοί που ήταν με τον Μακκαβαίο πολιόρκησαν το φρούριο με θάρρος τέσσερις ημέρες.
34 Και αυτοί που ήταν μέσα, έχοντας εμπιστοσύνη στη δύναμη του τόπου, βλασφημούσαν υπερβολικά και έλεγαν πονηρά λόγια.
35 Εντούτοις, την πέμπτη ημέρα νωρίς, είκοσι νέοι από τη συντροφιά του Μακκαβέα, φλεγμένοι από θυμό εξαιτίας των βλασφημιών, επιτέθηκαν ανδρικά στο τείχος και με άγριο θάρρος σκότωσαν όλα όσα συνάντησαν.
36 Και άλλοι ανέβαιναν επίσης μετά από αυτούς, ενώ ήταν απασχολημένοι με αυτούς που ήταν μέσα, έκαψαν τους πύργους και ανάβοντας φωτιές έκαψαν ζωντανούς τους βλάσφημους. και άλλοι άνοιξαν τις πύλες, και αφού έλαβαν τον υπόλοιπο στρατό, πήραν την πόλη,
37 Και σκότωσε τον Τιμόθεο, που ήταν κρυμμένος σε έναν λάκκο, και τον Χηρέα τον αδελφό του, με τον Απολλοφάνη.
38 Όταν έγινε αυτό, ύμνησαν τον Κύριο με ψαλμούς και ευχαριστίες, που είχε κάνει τόσα μεγάλα πράγματα για τον Ισραήλ, και τους έδωσε τη νίκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1 Λίγο αργότερα, ο Λυσίας ο προστάτης και ξάδερφος του βασιλιά, ο οποίος διαχειριζόταν και τις υποθέσεις, ένιωσε μεγάλη δυσαρέσκεια για τα πράγματα που έγιναν.
2 Και αφού συγκέντρωσε εξήντα χιλιάδες περίπου με όλους τους ιππείς, ήρθε εναντίον των Ιουδαίων, σκεπτόμενος να κάνει την πόλη κατοικία των εθνών,
3 Και για να ωφεληθεί ο ναός, όπως και τα άλλα παρεκκλήσια των ειδωλολατρών, και να πουληθεί το αρχιερατείο κάθε χρόνο.
4 Δεν λαμβάνω καθόλου υπόψη τη δύναμη του Θεού, αλλά φούσκωσε με τους δέκα χιλιάδες πεζούς του και τους χιλιάδες ιππείς του και τους εξήντα ελέφαντες του.
5 Ήρθε λοιπόν στην Ιουδαία, και πλησίασε στη Βηθσούρα, που ήταν μια πόλη δυνατή, αλλά μακριά από την Ιερουσαλήμ περίπου πέντε στάδια, και την πολιόρκησε σφοδρή.
6 Και όταν εκείνοι που ήταν με τον Μακκαβαίο άκουσαν ότι πολιόρκησε τα αμπάρια, αυτοί και όλος ο λαός με θρήνο και δάκρυα παρακάλεσαν τον Κύριο να στείλει έναν καλό άγγελο για να ελευθερώσει τον Ισραήλ.
7 Τότε ο ίδιος ο Μακκαβαίος πήρε πρώτα όπλα, προτρέποντας τον άλλον να θέσουν σε κίνδυνο τον εαυτό τους μαζί του για να βοηθήσουν τους αδελφούς τους· έτσι βγήκαν μαζί με πρόθυμο μυαλό.
8 Και καθώς βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ, εμφανίστηκε μπροστά τους έφιππος ένας με λευκά ρούχα, που κουνούσε την χρυσή πανοπλία του.
9 Έπειτα δόξασαν τον ελεήμονα Θεό όλοι μαζί, και πήραν καρδιά, ώστε ήταν έτοιμοι όχι μόνο να πολεμήσουν με ανθρώπους, αλλά και με τα πιο σκληρά θηρία, και να διαπεράσουν σιδερένια τείχη.
10 Έτσι προχώρησαν με την πανοπλία τους, έχοντας έναν βοηθό από τον ουρανό· επειδή, ο Κύριος τους σπλαχνίστηκε
11 Και δίνοντας εντολή στους εχθρούς τους σαν λιοντάρια, σκότωσαν έντεκα χιλιάδες πεζούς και χίλιους εξακόσιους ιππείς, και φυγάδευσαν όλους τους άλλους.

12 Πολλοί από αυτούς επίσης τραυματισμένοι δραπέτευσαν γυμνοί. και ο ίδιος ο Λυσίας έφυγε ντροπιαστικά και έτσι δραπέτευσε.
13 Ο οποίος, καθώς ήταν άνθρωπος με κατανόηση, έριχνε με τον εαυτό του την απώλεια που είχε, και θεωρώντας ότι οι Εβραίοι δεν μπορούσαν να νικηθούν, επειδή ο Παντοδύναμος Θεός τους βοήθησε, τους έστειλε,
14 Και τους έπεισε να συμφωνήσουν με όλους τους λογικούς όρους, και υποσχέθηκε ότι θα έπειθε τον βασιλιά ότι πρέπει να είναι φίλος τους.
15 Τότε ο Μακκαβαίος συναίνεσε σε όλα όσα επιθυμούσε ο Λυσίας, προσέχοντας το κοινό καλό. και ό,τι έγραψε ο Μακκαβαίος στον Λυσία σχετικά με τους Ιουδαίους, ο βασιλιάς το έδωσε.
16 Διότι από τον Λυσία γράφτηκαν προς τους Ιουδαίους επιστολές προς το σκοπό αυτό: Ο Λυσίας προς τον λαό των Ιουδαίων στέλνει χαιρετισμούς:
17 Ο Ιωάννης και ο Αβσολομ, που στάλθηκαν από εσάς, μου παρέδωσαν την αίτηση που εγγράφηκε και ζήτησαν την εκτέλεση του περιεχομένου της.
18 Γι' αυτό, όσα χρειαζόταν να αναφερθούν στον βασιλιά, τα δήλωσα, και εκείνος έδωσε όσα πολλά.
19 Και αν τότε κρατάτε τον εαυτό σας πιστό στο κράτος, στο εξής θα προσπαθώ να είμαι μέσο για το καλό σας.
20 Αλλά από τα στοιχεία έδωσα εντολή και σε αυτά και στα άλλα που προήλθαν από εμένα, να επικοινωνήσουν μαζί σας.
21 Να τα πάτε καλά. Εκατόν οκτώ και τεσσαρακοστό έτος, εικοστή τέταρτη ημέρα του μήνα Διοσκορινθίου.
22 Και η επιστολή του βασιλιά περιείχε αυτά τα λόγια: Ο βασιλιάς Αντίοχος προς τον αδελφό του Λυσία στέλνει χαιρετισμό:
23 Εφόσον ο πατέρας μας είναι μεταφρασμένος στους θεούς, το θέλημά μας είναι να ζήσουν ήσυχα αυτοί που είναι στο βασίλειό μας, ώστε ο καθένας να ασχολείται με τις δικές του υποθέσεις.
24 Καταλαβαίνουμε επίσης ότι οι Ιουδαίοι δεν θα συναίνεσαν στον πατέρα μας, για να τους φέρουν στο έθιμο των Εθνών, αλλά θα έπρεπε να τηρούν τον δικό τους τρόπο ζωής· για τον λόγο αυτό απαιτούν από εμάς, να τους επιτρέψουμε να ζουν σύμφωνα με τους δικούς τους νόμους.
25 Γι' αυτό, ο νους μας είναι ότι αυτό το έθνος θα είναι σε ανάπαυση, και έχουμε αποφασίσει να τους αποκαταστήσουμε τον ναό τους, ώστε να μπορούν να ζήσουν σύμφωνα με τα έθιμα των προπατόρων τους.
26 Θα κάνεις λοιπόν καλά να τους στείλεις και να τους δώσεις ειρήνη, ώστε, όταν βεβαιωθούν για το μυαλό μας, να έχουν καλή άνεση και να πηγαίνουν πάντα χαρούμενα για τις δικές τους υποθέσεις.
27 Και η επιστολή του βασιλιά προς το έθνος των Ιουδαίων ήταν έτσι: ο βασιλιάς Αντίοχος στέλνει χαιρετισμό στο συμβούλιο και στους υπόλοιπους Ιουδαίους.
28 Αν τα πάτε καλά, έχουμε την επιθυμία μας. είμαστε και εμείς καλά στην υγεία μας.
29 Ο Μενέλαος μας είπε ότι η επιθυμία σας ήταν να επιστρέψετε στο σπίτι και να ακολουθήσετε τη δική σας δουλειά.
30 Γι' αυτό, αυτοί που θα αναχωρήσουν θα έχουν ασφαλή συμπεριφορά μέχρι την τριακοστή ημέρα της Ξάνθης με ασφάλεια.
31 Και οι Εβραίοι θα χρησιμοποιούν το δικό τους είδος κρεάτων και νόμους, όπως πριν. και κανένας από αυτούς με κανέναν τρόπο δεν θα παρενοχληθεί για πράγματα που έγιναν από άγνοια.
32 Έστειλα και τον Μενέλαο, για να σε παρηγορήσει.
33 Να τα πάτε καλά. Κατά το εκατόν σαράντα όγδοο έτος, και τη δέκατη πέμπτη ημέρα του μήνα Ξάνθικου.
34 Οι Ρωμαίοι τους έστειλαν επίσης μια επιστολή που περιείχε τα εξής λόγια: Ο Quintus Memmius και ο Titus Manlius, πρεσβευτές των Ρωμαίων, στέλνουν χαιρετισμούς στον λαό των Ιουδαίων.
35 Ό,τι έδωσε ο ξάδερφος του βασιλιά Λυσίας, κι εμείς είμαστε ευχαριστημένοι.
36 Αγγίζοντας, όμως, πράγματα που έκρινε ότι θα παραπεμφθούν στον βασιλιά, αφού το ειδοποιήσετε, στείλτε ένα αμέσως, για να σας ανακοινώσουμε όπως σας βολεύει· γιατί τώρα πηγαίνουμε στην Αντιόχεια.
37 Γι' αυτό στείλτε μερικά γρήγορα, για να μάθουμε ποιος είναι ο νους σας.
38 Αντίο. Αυτό το εκατόν οκτώ και τεσσαρακοστό έτος, η δέκατη πέμπτη ημέρα του μήνα Ξάνθικου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1 Όταν έγιναν αυτές οι διαθήκες, ο Λυσίας πήγε στον βασιλιά, και οι Ιουδαίοι ασχολούνταν με την κτηνοτροφία τους.
2 Αλλά από τους κυβερνήτες πολλών τόπων, ο Τιμόθεος και ο Απολλώνιος ο γιος του Γεννέα, επίσης ο Ιερώνυμος και ο Δημοφών, και δίπλα τους ο Νικάνορας ο κυβερνήτης της Κύπρου, δεν τους άφηναν να ησυχάσουν και να ζήσουν ειρηνικά.
3 Και οι άντρες της Ιόππης έκαναν μια τέτοια ασεβή πράξη: προσευχήθηκαν στους Ιουδαίους που κατοικούσαν ανάμεσά τους να πάνε με τις γυναίκες και τα παιδιά τους στις βάρκες που είχαν ετοιμάσει, σαν να ήθελαν να μην τους βλάψουν.
4 Οι οποίοι το δέχτηκαν σύμφωνα με το κοινό διάταγμα της πόλης, επειδή επιθυμούσαν να ζήσουν ειρηνικά, και δεν υποψιάζονταν τίποτα· αλλά όταν βγήκαν στα βαθιά, έπνιξαν τουλάχιστον διακόσιους από αυτούς.
5 Όταν ο Ιούδας άκουσε αυτή τη σκληρότητα που έγινε στους συμπατριώτες του, διέταξε όσους ήταν μαζί του να τους ετοιμάσουν.
6 Και επικαλούμενος τον Θεό τον δίκαιο κριτή, ήρθε εναντίον εκείνων των δολοφόνων των αδελφών του, και έκαψε το καταφύγιο τη νύχτα, και έβαλε φωτιά στις βάρκες, και εκείνους που κατέφυγαν εκεί σκότωσε.
7 Και όταν έκλεισε η πόλη, πήγε πίσω, σαν να επέστρεφε για να ξεριζώσει όλους αυτούς από την πόλη της Ιόππης.
8 Όταν όμως άκουσε ότι οι Ιαμνίτες σκόπευαν να κάνουν το ίδιο και με τους Ιουδαίους που κατοικούσαν ανάμεσά τους,
9 Και ήρθε επάνω στους Ιαμνίτες τη νύχτα, και έβαλε φωτιά στο λιμάνι και στο ναυτικό, έτσι ώστε το φως της φωτιάς φάνηκε στην Ιερουσαλήμ διακόσια σαράντα στάδια μακριά.
10 Και όταν έφυγαν από εκεί εννέα στάδια στο ταξίδι τους προς τον Τιμόθεο, τουλάχιστον πέντε χιλιάδες άνδρες πεζοί και πεντακόσιοι ιππείς από τους Άραβες στάθηκαν πάνω του.
11 Τότε έγινε μια πολύ οδυνηρή μάχη. Αλλά το πλευρό του Ιούδα με τη βοήθεια του Θεού πήρε τη νίκη. ώστε οι Νομάδες της Αραβίας, νικημένοι, παρακάλεσαν τον Ιούδα για ειρήνη, υποσχόμενοι να του δώσουν βοοειδή και να τον ευχαριστήσουν διαφορετικά.
12 Τότε ο Ιούδας, νομίζοντας πράγματι ότι θα ήταν ωφέλιμοι σε πολλά πράγματα, τους έδωσε ειρήνη· τότε έσφιξαν τα χέρια, και έτσι αναχώρησαν στις σκηνές τους.
13 Πήγε επίσης να κάνει μια γέφυρα σε μια ισχυρή πόλη, η οποία ήταν περιφραγμένη με τείχη και στην οποία κατοικούσαν άνθρωποι από διάφορες χώρες. και το όνομά του ήταν Κάσπις.
14 Εκείνοι όμως που βρίσκονταν μέσα του έδειχναν τέτοια εμπιστοσύνη στη δύναμη των τειχών και στην προμήθεια τροφίμων, που συμπεριφέρθηκαν αγενώς σε εκείνους που ήταν με τον Ιούδα, μιλώντας και βλασφημώντας, και λέγοντας τέτοια λόγια που δεν έπρεπε να ειπωθούν.

15 Γι' αυτό, ο Ιούδας με τη συντροφιά του, καλώντας τον μεγάλο Κύριο του κόσμου, που χωρίς κριάρια και μηχανές πολέμου κατέρριψε την Ιεριχώ την εποχή του Ιησού του Ναυή, έδωσε σφοδρή επίθεση στα τείχη,
16 Και κατέλαβε την πόλη με το θέλημα του Θεού, και έκανε ανείπωτες σφαγές, έτσι ώστε μια λίμνη πλάτους δύο μέτρων κοντά σε αυτήν, γεμάτη, φάνηκε να τρέχει με αίμα.
17 Έπειτα, αναχώρησαν από εκεί επτακόσια πενήντα στάδια, και ήρθαν στη Χαράκα στους Ιουδαίους που ονομάζονται Τουμπιένι.
18 Αλλά τον Τιμόθεο δεν τον βρήκαν στα μέρη· γιατί, προτού στείλει κάτι, έφυγε από εκεί, αφού άφησε μια πολύ ισχυρή φρουρά σε κάποιο αμπάρι.
19 Ωστόσο, ο Δοσίθεος και ο Σωσίπατρος, που ήταν από τους καπετάνιους του Μακκαβαίο, βγήκαν και σκότωσαν αυτούς που είχε αφήσει ο Τιμόθεος στο φρούριο, πάνω από δέκα χιλιάδες άνδρες.
20 Και ο Μακκαβαίος παρέταξε τον στρατό του ανά τάξεις, και τους έβαλε πάνω από τα λημέρια, και πήγε εναντίον του Τιμόθεου, που είχε γύρω του εκατόν είκοσι χιλιάδες πεζούς και δύο χιλιάδες πεντακόσιους ιππείς.
21 Τώρα, όταν ο Τιμόθεος έμαθε για τον ερχομό του Ιούδα, έστειλε τις γυναίκες και τα παιδιά και τις άλλες αποσκευές σε ένα φρούριο που ονομαζόταν Κάρνιον· επειδή η πόλη ήταν δύσκολο να πολιορκηθεί και ήταν δύσκολο να φτάσει κανείς, λόγω της στενότητας όλων των τόπων. .
22 Όταν, όμως, ο Ιούδας εμφανίστηκε το πρώτο του συγκρότημα, οι εχθροί, έχοντας κατακλυστεί από φόβο και τρόμο με την εμφάνιση αυτού που βλέπει τα πάντα, τράπηκαν σε φυγή, ο ένας έτρεχε προς τα κει και τον άλλον από εκεί, ώστε συχνά πληγώνονταν. των δικών τους ανδρών και πληγωμένοι με τα δικά τους ξίφη.
23 Και ο Ιούδας ήταν πολύ ένθερμος να τους καταδιώξει, σκοτώνοντας εκείνους τους κακούς άθλιους, από τους οποίους σκότωσε περίπου τριάντα χιλιάδες άνδρες.
24 Και ο ίδιος ο Τιμόθεος έπεσε στα χέρια του Δοσίθεου και του Σωσίπατρου, τους οποίους παρακαλούσε με πολλή τέχνη να τον αφήσουν να φύγει με τη ζωή του, επειδή είχε πολλούς από τους γονείς των Ιουδαίων, και τους αδελφούς μερικών από αυτούς, οι οποίοι, αν έβαζαν τον μέχρι θανάτου, δεν πρέπει να θεωρείται.
25 Όταν λοιπόν τους διαβεβαίωσε με πολλά λόγια ότι θα τους αποκαταστήσει χωρίς να βλάψει, σύμφωνα με τη συμφωνία, τον άφησαν να φύγει για τη σωτηρία των αδελφών τους.
26 Τότε ο Μακκαβαίος βάδισε προς το Καρνίων και προς τον ναό της Αταργάτης, και εκεί σκότωσε είκοσι πέντε χιλιάδες άτομα.
27 Και αφού τους έδιωξε και τους κατέστρεψε, ο Ιούδας οδήγησε το στρατό στην Εφρόν, μια ισχυρή πόλη, όπου έμενε ο Λυσίας, και ένα μεγάλο πλήθος διαφορετικών εθνών, και οι ισχυροί νέοι κράτησαν τα τείχη και τους υπερασπίστηκαν δυνατά. υπήρχε επίσης μεγάλη παροχή κινητήρων και βελών.
28 Όταν όμως ο Ιούδας και η ομάδα του επικαλέστηκαν τον Παντοδύναμο Θεό, που με τη δύναμή του συντρίβει τη δύναμη των εχθρών του, κέρδισαν την πόλη και σκότωσαν είκοσι πέντε χιλιάδες από αυτούς που ήταν μέσα,
29 Από εκεί αναχώρησαν στη Σκυθόπολη, που βρίσκεται εξακόσια στάδια από την Ιερουσαλήμ,
30 Αλλά όταν οι Ιουδαίοι που κατοικούσαν εκεί μαρτύρησαν ότι οι Σκυθοπολίτες τους συμπεριφέρθηκαν με αγάπη, και τους παρακαλούσαν ευγενικά την ώρα της αντιξοότητάς τους.
31 Τους ευχαρίστησαν, επιθυμώντας να είναι ακόμα φιλικοί μαζί τους· και έτσι ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, πλησιάζοντας η γιορτή των εβδομάδων.
32 Και μετά τη γιορτή, που ονομάζεται Πεντηκοστή, βγήκαν εναντίον του Γοργία, του κυβερνήτη της Ιδουμαίας,
33 που βγήκε με τρεις χιλιάδες πεζούς και τετρακόσιους ιππείς.
34 Και συνέβη ότι στη μάχη τους μαζί σκοτώθηκαν λίγοι από τους Ιουδαίους.
35 Τότε ο Δοσίθεος, ένας από τη συντροφιά του Βάκενορ, που ήταν έφιππος και ισχυρός άνδρας, βρισκόταν ακόμη πάνω στον Γοργία και πιάνοντας το παλτό του τον τράβηξε με τη βία. Και όταν θα έπαιρνε ζωντανό εκείνον τον καταραμένο, ένας ιππέας της Θράκης που ήρθε επάνω του τον χτύπησε από τον ώμο, έτσι ώστε ο Γοργίας έφυγε στη Μαρίσα.
36 Και όταν εκείνοι που ήταν με τον Γοργία είχαν πολεμήσει πολύ και ήταν κουρασμένοι, ο Ιούδας κάλεσε τον Κύριο, για να φανεί ότι είναι βοηθός και αρχηγός τους στη μάχη.
37 Και με αυτό άρχισε στη γλώσσα του, και έψαλλε ψαλμούς με δυνατή φωνή, και ορμώντας απροειδοποίητα πάνω στους άνδρες του Γοργία, τους έβαλε σε φυγή.
38 Και ο Ιούδας μάζεψε το στρατό του, και ήρθε στην πόλη του Οδολλάμ, και όταν έφτασε η έβδομη ημέρα, εξαγνίστηκαν, όπως ήταν το έθιμο, και τήρησαν το Σάββατο στον ίδιο τόπο.
39 Και την επόμενη μέρα, όπως συνηθιζόταν, ο Ιούδας και η παρέα του ήρθαν να πάρουν τα σώματα αυτών που σκοτώθηκαν και να τα θάψουν με τους συγγενείς τους στους τάφους των πατέρων τους.
40 Τώρα κάτω από τα χιτώνια κάθε σφαγμένου βρήκαν πράγματα αφιερωμένα στα είδωλα των Ιαμνιτών, κάτι που απαγορεύεται στους Ιουδαίους από το νόμο. Τότε όλοι είδαν ότι αυτή ήταν η αιτία για την οποία σκοτώθηκαν.
41 Όλοι, λοιπόν, δοξολογούσαν τον Κύριο, τον δίκαιο Κριτή, που είχε ανοίξει τα κρυμμένα,
42 Έκαναν προσευχή και τον παρακάλεσαν ώστε η αμαρτία που διαπράχθηκε να σβήσει εντελώς από ανάμνηση. Εξάλλου, ο ευγενής εκείνος Ιούδας παρότρυνε τον λαό να φυλάσσεται από την αμαρτία, γιατί έβλεπαν μπροστά στα μάτια τους τα πράγματα που συνέβαιναν για τις αμαρτίες εκείνων που θανατώθηκαν.
43 Και αφού συνέλεξε σε όλο το λόχο για το ποσό των δύο χιλιάδων δραχμών ασήμι, το έστειλε στην Ιερουσαλήμ για να προσφέρει προσφορά για την αμαρτία, πράττοντας εκεί πολύ καλά και με ειλικρίνεια, καθώς είχε υπόψη του την ανάσταση.
44 Διότι αν δεν ήλπιζε ότι αυτοί που σκοτώθηκαν θα είχαν αναστηθεί, ήταν περιττό και μάταιο να προσευχηθεί για τους νεκρούς.
45 Και επίσης, καθώς αντιλήφθηκε ότι υπήρχε μεγάλη εύνοια για εκείνους που πέθαναν θεοσεβώς, ήταν μια ιερή και καλή σκέψη. Τότε έκανε συμφιλίωση για τους νεκρούς, για να ελευθερωθούν από την αμαρτία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1 Το εκατόν σαράντα ένατο έτος ειπώθηκε στον Ιούδα ότι ο Αντίοχος Ευπάτωρ ερχόταν με μεγάλη δύναμη στην Ιουδαία,
2 Και μαζί του ο Λυσίας ο προστάτης του και ο αρχηγός των υποθέσεων του, έχοντας οποιονδήποτε από αυτούς μια ελληνική δύναμη πεζών, εκατόν δέκα χιλιάδες, και ιππείς πέντε χιλιάδες τριακόσιους, και ελέφαντες είκοσι δύο και τριακόσια άρματα οπλισμένα με αγκίστρια.
3 Και ο Μενέλαος ενώθηκε μαζί τους και ενθάρρυνε τον Αντίοχο με μεγάλη παρωδία, όχι για τη διαφύλαξη της χώρας, αλλά επειδή νόμιζε ότι τον έκαναν κυβερνήτη.
4 Αλλά ο βασιλιάς των βασιλιάδων κίνησε το μυαλό του Αντίοχου εναντίον αυτού του κακού άθλιου, και ο Λυσίας πληροφόρησε τον βασιλιά ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν η αιτία κάθε κακίας, έτσι ώστε ο βασιλιάς διέταξε να τον φέρουν στη Βέροια και να τον θανατώσουν, όπως ο ο τρόπος είναι σε εκείνο το μέρος.

5 Και υπήρχε σε εκείνο το μέρος ένας πύργος ύψους πενήντα πήχεις, γεμάτος στάχτη, και είχε ένα στρογγυλό όργανο που από κάθε πλευρά κρεμόταν στη στάχτη.
6 Και όποιος καταδικάστηκε για ιεροσυλία ή είχε διαπράξει οποιοδήποτε άλλο βαρύ έγκλημα, εκεί όλοι οι άνθρωποι τον έσπρωξαν μέχρι θανάτου.
7 Τέτοιος θάνατος συνέβη ώστε ο πονηρός άνθρωπος να πεθάνει, χωρίς να έχει τόσα πολλά, όσο ταφή στη γη. και αυτό το πιο δίκαιο:
8 Επειδή, εφόσον είχε διαπράξει πολλές αμαρτίες σχετικά με το θυσιαστήριο, του οποίου η φωτιά και η στάχτη ήταν άγιες, έλαβε τον θάνατό του σε στάχτη.
9 Τώρα ο βασιλιάς ήρθε με βάρβαρο και υπεροπτικό μυαλό να κάνει πολύ χειρότερα στους Ιουδαίους, απ' ό,τι είχε γίνει στην εποχή του πατέρα του.
10 Τα οποία, όταν ο Ιούδας τα αντιλήφθηκε, διέταξε το πλήθος να επικαλείται τον Κύριο νύχτα και μέρα, ώστε, αν ποτέ κάποια άλλη στιγμή, τώρα θα τους βοηθούσε και αυτός, καθώς ήταν στο σημείο να απομακρυνθούν από τον νόμο τους, από τη χώρα τους, και από τον ιερό ναό:
11 Και ότι δεν θα άφηνε τον λαό, ο οποίος ακόμη και τώρα ήταν λίγο αναζωογονημένος, να υποτάσσεται στα βλάσφημα έθνη.
12 Όταν λοιπόν το έκαναν όλοι μαζί, και παρακαλούσαν τον ελεήμονα Κύριο με κλάματα και νηστεία, και ξαπλωμένοι στη γη για τρεις μέρες, ο Ιούδας, αφού τους παρότρυνε, διέταξε να είναι σε ετοιμότητα.
13 Και ο Ιούδας, χώρια με τους πρεσβυτέρους, αποφασισμένος, προτού μπει ο στρατός του βασιλιά στην Ιουδαία, και πάρει την πόλη, να βγει και να δοκιμάσει το θέμα σε μάχη με τη βοήθεια του Κυρίου.
14 Έτσι, όταν τα είχε αφήσει όλα στον Δημιουργό του κόσμου και παρότρυνε τους στρατιώτες του να πολεμήσουν ανδροπρεπώς, ακόμη και μέχρι θανάτου, για τους νόμους, τον ναό, την πόλη, τη χώρα και την κοινοπολιτεία, στρατοπέδευσε από τον Μόντιν:
15 Και αφού έδωσε το σύνθημα στους γύρω του, η νίκη είναι του Θεού. Με τους πιο γενναίους και εκλεκτούς νέους, μπήκε τη νύχτα στη σκηνή του βασιλιά, και σκότωσε στο στρατόπεδο περίπου τέσσερις χιλιάδες άνδρες, και τον αρχηγό των ελεφάντων, με όλα όσα ήταν επάνω του.
16 Και τελικά γέμισαν το στρατόπεδο με φόβο και ταραχή, και αναχώρησαν με καλή επιτυχία.
17 Αυτό έγινε στο διάλειμμα της ημέρας, επειδή η προστασία του Κυρίου τον βοήθησε πράγματι.
18 Τώρα, όταν ο βασιλιάς δοκίμασε τον ανδρισμό των Ιουδαίων, πήγε να πάρει τα αμπάρια με πολιτική,
19 Και βάδισε προς τη Bethsura, η οποία ήταν ένα ισχυρό αμπάρι των Ιουδαίων· αλλά έφυγε σε φυγή, απέτυχε και έχασε τους άνδρες του.
20 Διότι ο Ιούδας είχε μεταφέρει σε αυτούς που ήταν μέσα σε αυτό όσα ήταν απαραίτητα.
21 Αλλά ο Ρόδοκος, που ήταν στο στρατό των Ιουδαίων, αποκάλυψε τα μυστικά στους εχθρούς. γι' αυτό τον αναζήτησαν, και όταν τον πήραν, τον έβαλαν στη φυλακή.
22 Ο βασιλιάς τους αντιμετώπισε στη Βηθσούμ τη δεύτερη φορά, έδωσε το χέρι του, πήρε το δικό τους, έφυγε, πολέμησε με τον Ιούδα, νικήθηκε.
23 Άκουσε ότι ο Φίλιππος, που είχε απομείνει από τις υποθέσεις στην Αντιόχεια, λύγισε απελπισμένα, ταράχτηκε, παρακάλεσε τους Ιουδαίους, υποτάχθηκε και ορκίστηκε σε όλους τους ίσους όρους, συμφώνησε μαζί τους και πρόσφερε θυσία, τίμησε τον ναό και συμπεριφέρθηκε με καλοσύνη το μέρος,
24 Και δέχτηκε καλά τον Μακκαβαίο, τον έκανε κύριο κυβερνήτη από την Πτολεμαΐδα στους Γερρηνούς.
25 Ήρθε στην Πτολεμαΐδα: ο κόσμος εκεί θρηνούσε για τις διαθήκες. γιατί έκαναν έφοδο, γιατί θα ακυρώσουν τις διαθήκες τους:
26 Ο Λυσίας ανέβηκε στο δικαστήριο, είπε όσο μπορούσε να υπερασπιστεί την υπόθεση, έπεισε, ειρήνευσε, τους έκανε να επηρεαστούν καλά, επέστρεψε στην Αντιόχεια. Έτσι πήγε αγγίζοντας το ερχομό και την αναχώρηση του βασιλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1 Μετά από τρία χρόνια πληροφορήθηκε ο Ιούδας ότι ο Δημήτριος, ο γιος του Σέλευκου, μπήκε στο λιμάνι της Τρίπολης με μεγάλη δύναμη και ναυτικό,
2 Είχε καταλάβει τη χώρα και σκότωσε τον Αντίοχο και τον Λυσία τον προστάτη του.
3 Και ένας Άλκιμος, που ήταν αρχιερέας, και είχε μολυνθεί ηθελημένα στους καιρούς της ανάμειξής τους με τους Εθνικούς, βλέποντας ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να σώσει τον εαυτό του, ούτε να έχει πλέον πρόσβαση στο άγιο θυσιαστήριο,
4 Ήρθε στον βασιλιά Δημήτριο το εκατόν ένα και πεντηκοστό έτος, προσφέροντάς του ένα χρυσό στεφάνι και μια παλάμη, καθώς και από τα κλαδιά που χρησιμοποιούσαν επίσημα στο ναό· και έτσι εκείνη την ημέρα σιώπησε.
5 Εν τούτοις, έχοντας την ευκαιρία να προωθήσει την ανόητη επιχείρησή του, και αφού τον κάλεσε σε συμβουλή ο Δημήτριος, και τον ρώτησε πώς ήταν επηρεασμένοι οι Ιουδαίοι και τι σκόπευαν, απάντησε σε αυτό:
6 Εκείνοι από τους Ιουδαίους που ονόμασε Ασιδανούς, των οποίων ο αρχηγός είναι ο Ιούδας Μακκαβαίος, τρέφουν τον πόλεμο και είναι εριστικοί, και δεν θα αφήσουν τους υπόλοιπους να είναι σε ειρήνη.
7 Γι' αυτό, στερούμενος την τιμή των προγόνων μου, εννοώ το αρχιερατείο, ήρθα τώρα εδώ:
8 Πρώτον, αληθώς για την απροκάλυπτη φροντίδα που έχω για τα πράγματα που σχετίζονται με τον βασιλιά. και δεύτερον, ακόμη και γι' αυτό σκοπεύω το καλό των συμπατριωτών μου: γιατί όλο το έθνος μας βρίσκεται σε δυστυχία λόγω της απρόβλεπτης αντιμετώπισής τους που προαναφέρθηκαν.
9 Γι' αυτό, βασιλιά, επειδή τα ξέρεις όλα αυτά, πρόσεχε για τη χώρα και το έθνος μας, που πιέζεται από κάθε πλευρά, σύμφωνα με την επιείκεια που δείχνεις πρόθυμα σε όλους.
10 Όσο ζει ο Ιούδας, δεν είναι δυνατόν η πολιτεία να είναι ήσυχη.
11 Αυτό δεν ειπώθηκε αμέσως γι' αυτόν, αλλά άλλοι από τους φίλους του βασιλιά, που ήταν κακόβουλα εναντίον του Ιούδα, θυμίασαν περισσότερο τον Δημήτριο.
12 Και αμέσως κάλεσε τον Νικάνορα, που ήταν κύριος των ελεφάντων, και τον έκανε κυβερνήτη της Ιουδαίας, τον έστειλε,
13 Διατάζοντας τον να σκοτώσει τον Ιούδα, και να σκορπίσει αυτούς που ήταν μαζί του, και να κάνει τον Άλκιμο αρχιερέα του μεγάλου ναού.
14 Τότε οι εθνικοί, που είχαν φύγει από την Ιουδαία από τον Ιούδα, ήρθαν στη Νικάνορα με κοπάδια, νομίζοντας ότι το κακό και οι συμφορές των Ιουδαίων ήταν η ευημερία τους.
15 Τώρα, όταν οι Ιουδαίοι άκουσαν για τον ερχομό του Νικάνορα, και ότι τα έθνη ήταν εναντίον τους, έριξαν γη πάνω στα κεφάλια τους, και έκαναν δέηση σε αυτόν που είχε καθιερώσει τον λαό του για πάντα, και που πάντα βοηθά τη μερίδα του με την εκδήλωση της παρουσίας του .
16 Έτσι, με εντολή του λοχαγού, απομακρύνθηκαν αμέσως από εκεί, και πλησίασαν κοντά τους στην πόλη Dessau.

17 Τώρα ο Σίμων, ο αδελφός του Ιούδα, είχε συμμετάσχει στη μάχη με τον Νικάνορα, αλλά ήταν κάπως στενοχωρημένος από την ξαφνική σιωπή των εχθρών του.
18 Ωστόσο, ο Νικάνορας, ακούγοντας για τον ανδρισμό αυτών που ήταν με τον Ιούδα, και το θάρρος που είχαν να πολεμήσουν για την πατρίδα τους, δεν τόλμησε να δοκιμάσει το θέμα με το σπαθί.
19 Γι' αυτό έστειλε τον Ποσειδώνιο και τον Θεόδοτο και τον Ματθάθια να κάνουν ειρήνη.
20 Όταν λοιπόν έλαβαν μακροχρόνια συμβουλή γι' αυτό, και ο καπετάνιος το γνώρισε το πλήθος, και φάνηκε ότι είχαν όλοι το ίδιο πνεύμα, συναίνεσαν στις διαθήκες,
21 Και όρισε μια μέρα για να συνέλθουν μόνοι τους· και όταν ήρθε η μέρα, και έστησαν σκαμνιά για καθέναν τους,
22 Ο Λούδας τοποθέτησε οπλισμένους άντρες έτοιμους σε βολικά μέρη, για να μην γίνει ξαφνικά κάποια προδοσία από τους εχθρούς: έτσι έκαναν μια ειρηνική διάσκεψη.
23 Και ο Νικάνορας έμεινε στην Ιερουσαλήμ, και δεν έβλαψε, αλλά έστειλε τον κόσμο που συρρέει προς αυτόν.
24 Και δεν θέλησε να απομακρύνει τον Ιούδα από τα μάτια του· γιατί αγαπά τον άνθρωπο από την καρδιά του
25 Του προσευχήθηκε επίσης να πάρει γυναίκα και να γεννήσει παιδιά· έτσι παντρεύτηκε, ήταν ήσυχος και πήρε μέρος αυτής της ζωής.
26 Αλλά ο Άλκιμος, αντιλαμβανόμενος την αγάπη που ήταν ανάμεσά τους, και λαμβάνοντας υπόψη τις διαθήκες που είχαν συναφθεί, ήρθε στον Δημήτριο και του είπε ότι ο Νικάνορας δεν επηρεάστηκε καλά από την πολιτεία. γιατί είχε ορίσει τον Ιούδα, προδότη του βασιλείου του, διάδοχο του βασιλιά.
27 Τότε ο βασιλιάς, οργισμένος και προκαλώντας τις κατηγορίες του πιο πονηρού, έγραψε στον Νικάνορα, δηλώνοντας ότι ήταν πολύ δυσαρεστημένος με τις διαθήκες, και τον πρόσταξε να στείλει τον Μακκαβαίο αιχμάλωτο τάχιστα στην Αντιόχεια.
28 Όταν το άκουσε αυτό ο Νικάνορας, μπερδεύτηκε πολύ με τον εαυτό του, και το πήρε βαριά ότι έπρεπε να ακυρώσει τα άρθρα που είχαν συμφωνηθεί, χωρίς να φταίει ο άνθρωπος.
29 Επειδή, όμως, δεν υπήρχε καμία συναλλαγή εναντίον του βασιλιά, πρόσεχε τον χρόνο του για να επιτύχει αυτό το πράγμα με πολιτική.
30 Εν τούτοις, όταν ο Μακκαβαίος είδε ότι ο Νικάνορας άρχισε να τον περιφρονεί, και ότι τον ικέτευσε πιο σκληρά από ό,τι συνήθιζε, αντιλαμβανόμενος ότι αυτή η ξινή συμπεριφορά δεν ήταν καλή, συγκέντρωσε λίγους από τους άντρες του και αποσύρθηκε. από το Nicanor.
31 Ο άλλος όμως, γνωρίζοντας ότι τον εμπόδισε ιδιαίτερα η πολιτική του Ιούδα, μπήκε στον μεγάλο και άγιο ναό και πρόσταξε τους ιερείς, που πρόσφεραν τις συνήθεις θυσίες τους, να του παραδώσουν τον άνθρωπο.
32 Και όταν ορκίστηκαν ότι δεν μπορούσαν να πουν πού ήταν ο άνθρωπος που αναζητούσε,
33 Άπλωσε το δεξί του χέρι προς το ναό, και όρκο έδωσε με αυτόν τον τρόπο: Αν δεν με παραδώσετε τον Ιούδα αιχμάλωτο, θα βάλω αυτόν τον ναό του Θεού με τη γη και θα γκρεμίσω το θυσιαστήριο. και ανέγειρε έναν αξιόλογο ναό στον Βάκχο.
34 Μετά από αυτά τα λόγια έφυγε. Τότε οι ιερείς σήκωσαν τα χέρια τους προς τον ουρανό και παρακαλούσαν αυτόν που ήταν πάντα υπερασπιστής του έθνους τους, λέγοντας έτσι·
35 Εσύ, Κύριε των πάντων, που δεν έχεις ανάγκη από τίποτα, ευχαρίστησες να είναι ανάμεσά μας ο ναός της κατοικίας σου.
36 Γι' αυτό τώρα, άγιε Κύριε πάσης αγιότητας, κράτησε πάντα αμόλυντο αυτό το σπίτι, που πρόσφατα καθαρίστηκε, και σταμάτα κάθε άδικο στόμα.
37 Και κατηγορήθηκε στον Νικάνορα ένας Ραζής, ένας από τους πρεσβύτερους της Ιερουσαλήμ, λάτρης των συμπατριωτών του και πολύ καλός άνθρωπος, που για την καλοσύνη του ονομάστηκε πατέρας των Ιουδαίων.
38 Διότι στους προηγούμενους καιρούς, όταν δεν αναμειγνύονταν με τους Εθνικούς, είχε κατηγορηθεί για Ιουδαϊσμό, και έθετε σε κίνδυνο το σώμα και τη ζωή του με κάθε βία για τη θρησκεία των Ιουδαίων.
39 Ο Νικάνωρ, λοιπόν, πρόθυμος να δηλώσει το μίσος που έφερε στους Ιουδαίους, έστειλε πάνω από πεντακόσιους πολεμιστές να τον πάρουν.
40 Διότι σκέφτηκε παίρνοντας τον να κάνει πολύ κακό στους Ιουδαίους.
41 Τώρα, όταν το πλήθος θα έπαιρνε τον πύργο, και έσπασε βίαια την εξωτερική πόρτα, και ζήτησε να φέρουν φωτιά για να τον κάψουν, αυτός που ήταν έτοιμος να τον πιάσουν από κάθε πλευρά έπεσε πάνω στο σπαθί του.
42 Επιλέγοντας μάλλον να πεθάνει ανδροπρεπώς, παρά να έρθει στα χέρια των κακών, να τον κακομεταχειριστούν αλλιώς παρά να φαινόταν η ευγενής του γέννηση:
43 Αλλά χάνοντας το χτύπημα του από βιασύνη, το πλήθος όρμησε επίσης μέσα στις πόρτες, έτρεξε με τόλμη μέχρι τον τοίχο και έπεσε ανδρικά ανάμεσα στις πιο χοντρές από αυτές.
44 Εκείνοι όμως γρήγορα έδωσαν πίσω, και έφτιαξαν χώρο, έπεσε στη μέση του κενού.
45 Ωστόσο, ενώ υπήρχε ακόμη πνοή μέσα του, φλεγόμενος από θυμό, σηκώθηκε. Και παρόλο που το αίμα του ανάβλυσε σαν στόμιο νερού και οι πληγές του ήταν οδυνηρές, ωστόσο έτρεξε μέσα στο πλήθος. και στέκεται πάνω σε έναν απόκρημνο βράχο,
46 Όταν το αίμα του είχε πλέον εξαφανιστεί τελείως, έβγαλε τα σπλάχνα του, και παίρνοντας τα στα δύο του χέρια, τα έριξε πάνω στο πλήθος, και καλώντας τον Κύριο της ζωής και του πνεύματος να του τα αποκαταστήσει ξανά, έτσι πέθανε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1 Αλλά ο Νικάνορας, όταν άκουσε ότι ο Ιούδας και η παρέα του ήταν στα ισχυρά μέρη γύρω από τη Σαμάρεια, αποφάσισε χωρίς κανέναν κίνδυνο να τους βάλει την ημέρα του Σαββάτου.
2 Εν τούτοις οι Ιουδαίοι που αναγκάστηκαν να πάνε μαζί του είπαν: Μη καταστρέψετε τόσο σκληρά και βάρβαρα, αλλά δώστε τιμή σε εκείνη την ημέρα, την οποία εκείνος, που βλέπει τα πάντα, τίμησε με αγιότητα πάνω από όλες τις άλλες ημέρες.
3 Τότε ο πιο αδίστακτος άθλιος ζήτησε, αν υπήρχε κάποιος Δυνατός στον ουρανό, που είχε διατάξει να τηρηθεί η ημέρα του Σαββάτου.
4 Και όταν είπαν: Υπάρχει στον ουρανό ζωντανός Κύριος και δυνατός, που πρόσταξε να τηρηθεί η έβδομη ημέρα.
5 Τότε είπε ο άλλος: Και εγώ είμαι δυνατός στη γη, και διατάζω να πάρω όπλα και να κάνω τη δουλειά του βασιλιά. Ωστόσο, κατάφερε να μην γίνει το κακό του θέλημα.
6 Έτσι, ο Νικάνορας με υπερβολική υπερηφάνεια και υπεροψία αποφάσισε να στήσει ένα δημόσιο μνημείο για τη νίκη του επί του Ιούδα και αυτών που ήταν μαζί του.
7 Αλλά ο Μακκαβαίος είχε πάντα σίγουρη πεποίθηση ότι ο Κύριος θα τον βοηθούσε:
8 Γι' αυτό προέτρεψε τον λαό του να μην φοβάται τον ερχομό των ειδωλολατρών εναντίον τους, αλλά να θυμάται τη βοήθεια που είχαν λάβει από τον ουρανό σε παλαιότερες εποχές, και τώρα να περιμένουν τη νίκη και τη βοήθεια που θα έπρεπε να τους έρθει από τον Παντοδύναμο.
9 Και έτσι παρηγορώντας τους από το νόμο και τους προφήτες, και έχοντας υπόψη τους τις μάχες που κέρδισαν προηγουμένως, τους έκανε πιο χαρούμενους.

10 Και αφού ξεσήκωσε τα μυαλά τους, τους έδωσε την εντολή, δείχνοντάς τους με αυτό το ψέμα των εθνών και την παραβίαση των όρκων.
11 Έτσι όπλισε τον καθένα από αυτούς, όχι τόσο με ασπίδες και λόγχες, όσο με άνετα και καλά λόγια· και εκτός από αυτό, τους είπε ένα όνειρο άξιο να το πιστέψουν, σαν να ήταν πράγματι έτσι, ούτε λίγο να τους χαίρεσαι.
12 Και αυτό ήταν το όραμά του: Ότις ο Ονίας, που ήταν αρχιερέας, ενάρετος και καλός άνθρωπος, ευλαβής στη συζήτηση, ευγενικός στην κατάσταση, καλομιλημένος επίσης και ασκούμενος από παιδί σε όλα τα σημεία αρετής, κρατώντας ψηλά τα χέρια του προσευχήθηκε για ολόκληρο το σώμα των Εβραίων.
13 Αυτό έγινε, με παρόμοιο τρόπο εμφανίστηκε ένας άντρας με γκρίζα μαλλιά, και εξαιρετικά ένδοξος, ο οποίος ήταν υπέροχος και εξαίρετης μεγαλειότητας.
14 Τότε ο Ονίας αποκρίθηκε, λέγοντας: Αυτός είναι ο αγαπητός των αδελφών, που προσεύχεται πολύ για τον λαό και για την αγία πόλη, ο Ιερεμίας, ο προφήτης του Θεού.
15 Τότε ο Ιερεμίας κρατώντας το δεξί του χέρι έδωσε στον Ιούδα ένα χρυσό ξίφος, και δίνοντάς το είπε έτσι,
16 Πάρε αυτό το άγιο σπαθί, δώρο από τον Θεό, με το οποίο θα πληγώσεις τους αντιπάλους.
17 Έτσι, παρηγορούμενοι από τα λόγια του Ιούδα, που ήταν πολύ καλά, και ικανά να τους ξεσηκώσουν σε γενναιότητα και να ενθαρρύνουν τις καρδιές των νεαρών, αποφάσισαν να μην στρατοπέδεψουν, αλλά θαρραλέα να τους βάλουν, και να δοκιμάζει ανδρικά το θέμα με σύγκρουση, γιατί η πόλη και το ιερό και ο ναός κινδύνευαν.
18 Διότι η φροντίδα που έδιναν για τις γυναίκες τους, και τα παιδιά τους, τους αδελφούς τους και τους ανθρώπους τους, ήταν τουλάχιστον υπόψη μαζί τους· αλλά ο μεγαλύτερος και κύριος φόβος ήταν για τον ιερό ναό.
19 Και αυτοί που βρίσκονταν στην πόλη δεν έδωσαν την παραμικρή προσοχή, ταλαιπωρούμενοι για τη σύγκρουση στο εξωτερικό.
20 Και τώρα, όταν όλοι έβλεπαν τι θα έπρεπε να είναι η δοκιμασία, και οι εχθροί είχαν ήδη πλησιάσει, και ο στρατός ήταν παραταγμένος, και τα θηρία βολικά τοποθετημένα, και οι ιππείς φτερά,
21 Ο Μακκαβαίος, βλέποντας τον ερχομό του πλήθους, και τις διάφορες προετοιμασίες της πανοπλίας, και την αγριότητα των θηρίων, άπλωσε τα χέρια του προς τον ουρανό, και κάλεσε τον Κύριο που κάνει θαύματα, γνωρίζοντας ότι η νίκη δεν έρχεται με τα όπλα, αλλά Του φαίνεται καλό, το δίνει σε αυτούς που είναι άξιοι:
22 Γι' αυτό στην προσευχή του είπε με αυτόν τον τρόπο· Κύριε, έστειλες τον άγγελό σου την εποχή του Ιεζεκία, του βασιλιά της Ιουδαίας, και σκότωσες στο στρατό του Σενναχειρείμ εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες.
23 Γι' αυτό και τώρα, Κύριε του ουρανού, στείλε έναν καλό άγγελο μπροστά μας για φόβο και τρόμο σε αυτούς.
24 Και με τη δύναμη του βραχιονά σου, ας τρομοκρατηθούν εκείνοι που έρχονται εναντίον του αγίου σου λαού για να βλασφημήσουν. Και τελείωσε έτσι.
25 Τότε ο Νικάνορας και όσοι ήταν μαζί του, βγήκαν μπροστά με σάλπιγγες και τραγούδια.
26 Αλλά ο Ιούδας και η παρέα του συνάντησαν τους εχθρούς με επίκληση και προσευχή.
27 Έτσι, πολεμώντας με τα χέρια τους και προσευχόμενοι στον Θεό με την καρδιά τους, σκότωσαν όχι λιγότερο από τριάντα πέντε χιλιάδες άνδρες· επειδή, χάρη στην εμφάνιση του Θεού, ευθυμήθηκαν πολύ.
28 Τώρα, όταν έγινε η μάχη, επιστρέφοντας πάλι με χαρά, κατάλαβαν ότι ο Νικάνορας βρισκόταν νεκρός στο λουρί του.
29 Τότε έκαναν μεγάλη κραυγή και θόρυβο, υμνώντας τον Παντοδύναμο στη γλώσσα τους.
30 Και ο Ιούδας, ο οποίος ήταν πάντα ο κύριος υπερασπιστής των πολιτών τόσο σε σώμα όσο και σε πνεύμα, και που συνέχισε την αγάπη του προς τους συμπατριώτες του σε όλη του τη ζωή, διέταξε να χτυπήσουν το κεφάλι του Νικάνορα και το χέρι του με τον ώμο του και να τους φέρουν στην Ιερουσαλήμ. .
31 Όταν, λοιπόν, ήταν εκεί, και κάλεσε τους ιερείς από το έθνος του μαζί, και έβαλε τους ιερείς μπροστά στο θυσιαστήριο, έστειλε να ζητήσουν αυτούς που ήταν από τον πύργο,
32 Και τους έδειξε το πονεμένο κεφάλι του Νικάνορα και το χέρι εκείνου του βλάσφημου, που με υπερηφάνεια είχε απλώσει ενάντια στον ιερό ναό του Παντοδύναμου.
33 Και όταν έκοψε τη γλώσσα εκείνου του ασεβούς Νικάνορα, πρόσταξε να τη δώσουν κομμάτια στα πτηνά και να κρεμάσουν την ανταμοιβή της τρέλας του μπροστά στο ναό.
34 Και κάθε άνθρωπος ύμνησε προς τον ουρανό τον ένδοξο Κύριο, λέγοντας: Ευλογημένος είναι εκείνος που φυλάσσει τον τόπο του αμόλυντο.
35 Κρέμασε επίσης το κεφάλι του Νικάνορα στον πύργο, ένα εμφανές και φανερό σημάδι προς όλη τη βοήθεια του Κυρίου.
36 Και διέταξαν όλους με κοινό διάταγμα σε καμία περίπτωση να μην περάσει αυτή η ημέρα χωρίς επισημότητα, αλλά να γιορτάσουν τη δέκατη τρίτη ημέρα του δωδέκατου μήνα, που στη συριακή γλώσσα λέγεται Αδάρ, την προηγούμενη ημέρα του Μαρδοχέα.
37 Έτσι έγινε με τον Νικάνορα· και από τότε οι Εβραίοι είχαν την πόλη στην εξουσία τους. Και εδώ θα βάλω ένα τέλος.
38 Και αν τα κατάφερα καλά, και όπως αρμόζει στην ιστορία, είναι αυτό που επιθυμούσα: αλλά αν είναι λεπτός και κακός, είναι αυτό που θα μπορούσα να πετύχω.
39 Γιατί είναι βλαβερό να πίνεις μόνο κρασί ή νερό. Και όπως το κρασί αναμεμειγμένο με νερό είναι ευχάριστο και απολαμβάνει τη γεύση, έτσι και η ομιλία με λεπτή κορνίζα ευχαριστεί τα αυτιά αυτών που διαβάζουν την ιστορία. Και εδώ θα είναι ένα τέλος.